

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 46. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - první čtení
2. Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/4/ - vrácený prezidentem republiky
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/5/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/5/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/8/ - vrácený Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve

znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/4/ - vrácený Senátem

8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/3/ - vrácený Senátem
9. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/3/ - vrácený Senátem
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
13. Návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 592/ - druhé čtení
14. Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Štastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinemato-

grafie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi) /sněmovní tisk 620/ - druhé čtení

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně

zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 717/ - první čtení

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 761/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti po-

jišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - první čtení podle § 90 odst. 2

40. Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - první čtení podle § 90 odst. 2
44. Návrh poslanců Josefa Šenfelda, Kateřiny Konečné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Petra Bendla, Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala, Pavla Kováčíka a Martina Vacka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - první čtení podle § 90 odst. 2
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 716/ - první čtení podle § 90 odst. 2

47. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - první čtení podle § 90 odst. 2
48. Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdika, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2
49. Návrh poslanců Borise Šťastného, Stanislava Polčáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení podle § 90 odst. 2
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2
51. Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení
52. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Alexandra Černého a Miloslavy Vostré na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /sněmovní tisk 610/ - první čtení
53. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky,

Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení

54. Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení
55. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení
56. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení
57. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Vojtěcha Adama a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 639/ - první čtení
58. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - první čtení
59. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb.,

o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - první čtení

61. Návrh poslanců Miroslava Opálky, Soni Markové, Pavla Kováčika a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 458/2011 Sb., o změně některých zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 677/ - první čtení
62. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 678/ - první čtení
63. Návrh poslanců Bořivoje Šarapatky, Milana Štovička a Tomáše Úlehly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
64. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Vlasty Bohdalové, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - první čtení
65. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - první čtení
66. Návrh poslankyně Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 711/ - první čtení
67. Návrh poslanců Jaroslava Plachého, Marka Bendy a Jitky Chalánkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 713/ - první čtení

68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 737/ - první čtení
69. Návrh poslanců Michala Babáka, Kateřiny Klasnové, Radka Johna a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
70. Návrh poslanců Jana Farského, Petra Gazdika, Karolíny Peake, Jaroslava Plachého, Radka Johna, Jeronýma Tejce, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 740/ - první čtení
71. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 741/ - první čtení
72. Návrh poslanců Michala Babáka, Radka Johna, Kateřiny Klasnové a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 742/ - první čtení
73. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
74. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Michala Babáka a Jany Drastichové na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o prokazování zdrojů k jeho nabytí /sněmovní tisk 748/ - první čtení
75. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráňe, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - první čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - první čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 776/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 778/ - první čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí /sněmovní tisk 779/ - první čtení
80. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení
81. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení
82. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení

83. Návrh poslankyně Miroslavy Němcové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 685/ - první čtení
84. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyřky Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - první čtení
85. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 760/ - první čtení
86. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - první čtení podle § 90 odst. 2
87. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. /sněmovní tisk 720/ - první čtení podle § 90 odst. 2
88. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 699/ - první čtení
89. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2009 Sb., a zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 719/ - první čtení
90. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých sou-

visejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení

91. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení
92. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - první čtení
93. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
94. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení
95. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení
96. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení
97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Katar o letecké dopravě /sněmovní tisk 626/ - druhé čtení
98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vy-

slovení souhlasu s ratifikací Úmluva o potlačování protiprávních činů souvisejících s mezinárodním civilním letectvím a Protokol doplňující Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel /sněmovní tisk 629/ - druhé čtení

99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o založení Evropské banky pro obnovu a rozvoj, vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Evropské banky pro obnovu a rozvoj č. 137 a č. 138 ze dne 30. září 2011 /sněmovní tisk 653/ - druhé čtení
100. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu /sněmovní tisk 658/ - druhé čtení
101. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsané v Praze dne 23. května 1997, a Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsaná v Praze dne 23. května 1997 /sněmovní tisk 663/ - druhé čtení
102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 664/ - druhé čtení
103. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012 /sněmovní tisk 684/ - druhé čtení
104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla pode-

psána v Praze dne 25. dubna 2012 /sněmovní tisk 687/ - druhé čtení

105. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991 /sněmovní tisk 707/ - prvé čtení
106. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS) /sněmovní tisk 725/ - prvé čtení
107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 739/ - prvé čtení
108. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010 číslo 66-2 o reformě Výkonné rady /sněmovní tisk 746/ - prvé čtení
109. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o spolupráci v oblasti ochrany svědků, podepsaná dne 24. května 2012 na Štíříně /sněmovní tisk 753/ - prvé čtení
110. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 22. června 2012 v Podgorici /sněmovní tisk 754/ - prvé čtení
111. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a Doplňková dohoda mezi Evropskou unií a jejími

členskými státy na jedné straně, Islandem na straně druhé a Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě /sněmovní tisk 762/ - prvé čtení

112. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010 /sněmovní tisk 769/ - prvé čtení
113. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Budapešti dne 13. června 2012 /sněmovní tisk 773/ - prvé čtení
114. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. prosince 2003) /sněmovní tisk 787/ - prvé čtení
115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997) /sněmovní tisk 788/ - prvé čtení
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských

společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - prvé čtení

117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012 /sněmovní tisk 794/ - prvé čtení
118. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení
119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - třetí čtení
120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - třetí čtení
121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - třetí čtení
122. Návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení
123. Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andrášové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - třetí čtení

124. Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí) /sněmovní tisk 620/ - třetí čtení
125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/ - třetí čtení
126. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - třetí čtení
127. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - třetí čtení
128. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení
129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - třetí čtení
130. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - třetí čtení
131. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - třetí čtení
132. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
133. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
134. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
135. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny
136. Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky /sněmovní tisk 555/
137. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/
138. Informace o podpořeném financování za rok 2011 /sněmovní tisk 696/
139. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 /sněmovní tisk 697/
140. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/
141. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201 o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim k informaci /sněmovní tisk 708/
142. Zpráva o finanční stabilitě 2011/2012 /sněmovní tisk 729/
143. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2011 /sněmovní tisk 744/
144. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2012 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2012) /sněmovní tisk 770/
145. Souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace Plavebních stupňů na labské vodní cestě (PS Děčín a Přelouč), která se předkládá Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 749/
146. Informace o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření /sněmovní tisk 764/

147. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 765/
148. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 3587/
149. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
150. Ústní interpelace
151. Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - druhé čtení
152. Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - třetí čtení
153. Zákon, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/11/ - vrácený prezidentem republiky

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 46. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 18. až 26. září 2012**

Obsah:

Strana:

18. září 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1265).

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	54
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	55
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	56
Řeč poslance Petra Gazdíka	57
Řeč poslance Miroslava Opálky	58
Řeč poslance Františka Bublana	59
Řeč poslance Michala Babáka	59
Řeč poslance Jeronýma Tejce	64
Řeč poslance Radka Johna	64
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	68
Řeč poslance Jiřího Štětiny	69
Řeč poslance Víta Bárty	70

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Víta Bárty	80
Řeč poslance Jiřího Paroubka	80
Řeč poslance Petra Skokana	85
Řeč poslance Marka Bendy	87
Řeč poslance Pavla Suchánka	88
Řeč poslance Igora Svojáka	88
Řeč poslance Jana Chvojky	88
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	89
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	89
Řeč poslance Víta Bárty	90

Řeč poslance Radka Johna	92
Řeč poslance Michala Babáka	94
Řeč poslance Miroslava Opálky	95
Řeč poslance Jeronýma Tejce	96
Řeč poslance Víta Bárty	96
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	96
Řeč poslance Jana Bauera	97
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	99
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100
Řeč poslance Miroslava Opálky	101
Řeč poslance Jana Husáka	102
Řeč poslance Daniela Korteho	104
Řeč poslance Víta Bárty	106

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	110
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	112
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	113
Řeč poslance Víta Bárty	114
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	114
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	115
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	116
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	117
Řeč poslance Jiřího Zemánka	118
Usnesení schváleno (č. 1266).	

Řeč poslance Pavla Suchánka	119
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	119
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	120

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Michala Babáka	127
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	128
Řeč poslance Jiřího Dolejše	129
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	129

Řeč poslance Víta Bárty	130
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	131
Řeč poslance Pavla Kováčíka	131
Řeč poslance Víta Bárty	132
Řeč poslance Michala Babáka	132
Řeč poslance Pavla Kováčíka	133
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	133
Řeč poslance Víta Bárty	134
Řeč poslance Jiřího Paroubka	134
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	135
Řeč poslance Jeronýma Tejce	138
Řeč poslance Jana Vidíma	138
Řeč poslance Jeronýma Tejce	139
Řeč poslance Adama Rykaly	139
Řeč poslance Ladislava Šincla	141
Řeč poslance Jiřího Paroubka	144
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	149
Řeč poslance Miroslava Petráně	152

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Michala Doktora	153
Řeč poslance Michala Babáka	158
Řeč poslance Petra Tluchoře	160
Řeč poslance Víta Bárty	163
Řeč poslance Ivana Fuksy	166
Řeč poslance Radima Fialy	167
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	167
Řeč poslance Miroslava Opálky	167
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	169

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavla Suchánka	170
Usnesení schváleno (č. 1267).	

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	171
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	172
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	173
Řeč poslankyně Milady Halíkové	174
Řeč poslankyně Jany Drastichové	175
Řeč poslance Ivana Ohlídala	177
Řeč poslance Víta Bárty	177
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	179
Řeč poslance Víta Bárty	179
Řeč poslance Jana Smutného	180
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	180
Řeč poslance Ivana Ohlídala	181
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	181
Řeč poslance Víta Bárty	181

40. Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	183
Řeč poslance Jiřího Krátkého	184
Řeč poslance Josefa Novotného st.	185
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	187
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	187
Řeč poslance Milana Urbana	188
Usnesení schváleno (č. 1268).	

Řeč poslance Milana Urbana	190
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	190
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	190

19. září 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Tluchoře	191
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	191
------------------------------------	-----

2. Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/4/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	193
Řeč poslance Milana Urbana	194
Řeč poslance Jiřího Paroubka	195
Řeč poslance Karla Šidla	196
Řeč poslance Břetislava Petra	197
Řeč poslance Jiřího Šlégra	201
Řeč poslance Stanislava Polčáka	203
Řeč poslance Jana Kubaty	204
Řeč poslance Břetislava Petra	205
Řeč poslance Františka Laudáta	206
Řeč poslance Milana Urbana	206

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Gazdíka	207
Řeč poslance Jeronýma Tejce	207
Usnesení schváleno (č. 1269).	

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	208
Řeč poslance Pavla Stařka	210
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	211
Řeč poslance Pavla Stařka	215
Řeč poslance Jiřího Paroubka	216
Řeč poslance Jana Chvojky	217
Řeč poslankyně Ivany Weberové	218
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	219
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	222
Řeč poslance Viktora Paggia	223
Řeč poslance Jiřího Paroubka	224
Řeč poslance Jana Chvojky	225

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	225
Usnesení schváleno (č. 1270).	

Řeč poslance Břetislava Petra	226
-------------------------------------	-----

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	227
Řeč poslance Jaroslava Krupky	228
Řeč senátora Pavla Eyberta	229
Řeč poslance Stanislava Polčáka	230
Usnesení schváleno (č. 1271).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/8/ - vrácený Senátem

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	232
Řeč senátora Petra Bratského	234
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	234
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	235
Usnesení schváleno (č. 1272).	

6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem

Řeč senátora Josefa Řiháka	237
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	237
Řeč senátora Josefa Řiháka	238

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	240
Řeč poslance Jiřího Paroubka	241
Řeč poslance Antonína Sedi	243
Usnesení schváleno (č. 1273).	

7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/4/ - vrácený Senátem

Řeč poslankyně Milady Emmerové	245
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	246
Řeč poslankyně Milady Emmerové	249
Řeč poslance Antonína Sedi	249
Řeč poslance Jiřího Šlégra	250
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	251
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	252
Řeč poslance Romana Sklenáka	252
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	253
Řeč poslankyně Marty Semelové	254
Řeč poslance Romana Sklenáka	254
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	254
Řeč poslance Romana Sklenáka	255
Řeč poslance Víta Bárty	255
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	256
Usnesení schváleno (č. 1274).	

8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/3/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Václava Horáčka	258
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	258
Řeč poslance Stanislava Polčáka	258
Usnesení schváleno (č. 1275).	

9. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/3/ - vrácený Senátem

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 260
Usnesení schváleno (č. 1276).

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 261
Řeč poslance Pavla Suchánka 261
Řeč poslance Adama Rykaly 262
Řeč poslance Michala Babáka 262

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Adama Rykaly 264
Řeč poslance Václava Votavy 265
Řeč poslance Michala Babáka 265
Řeč poslance Pavla Suchánka 266

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 267
Řeč poslance Radima Fialy 267
Řeč poslance Jiřího Paroubka 267
Řeč poslance Ladislava Šincla 269
Řeč poslankyně Jany Černochové 270
Řeč poslance Miroslava Svobody 271
Řeč poslance Michala Babáka 272
Řeč poslance Jaroslava Martinů 273
Řeč poslance Pavla Béma 274
Řeč poslance Miroslava Svobody 278
Řeč poslance Michala Doktora 279

Řeč poslance Borise Šťastného 281
Řeč poslance Ladislava Šincla 283
Řeč poslance Miroslava Svobody 283
Řeč poslance Michala Babáka 284
Řeč poslance Radima Fialy 284

13. Návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 592/ - druhé čtení

Řeč poslance Václava Mencla 284
Řeč poslance Waltera Bartoše 285

14. Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - druhé čtení

Řeč poslance Jiřího Štětiny 286
Řeč poslance Tomáše Úlehly 287
Řeč poslance Jiřího Paroubka 287
Řeč poslance Rudolfa Chlada 288
Řeč poslance Jiřího Štětiny 288

15. Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu) /sněmovní tisk 620/ - druhé čtení

Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové 289
Řeč poslance Václava Mencla 289
Řeč poslance Jana Husáka 290
Řeč poslance Václava Mencla 291

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	291
Řeč poslance Pavla Suchánka	291
Řeč poslance Jana Pajera	292
Řeč poslance Marka Bendy	292

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	293
Řeč poslance Jiřího Šulce	294
Řeč poslance Jana Bureše	294

18. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	295
Řeč poslance Josefa Šenfelda	295
Řeč poslankyně Dany Váhalové	296
Řeč poslance Josefa Šenfelda	296
Řeč poslance Jiřího Papeže	297

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	298
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	298

20. září 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

149. Odpovědi členů na písemné interpelace

Řeč poslance Břetislava Petra	299
Řeč poslance Jeronýma Tejce	300
Řeč poslance Miroslava Váni	301
Řeč poslance Jeronýma Tejce	309
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	309
Řeč poslance Jana Vidíma	309
Řeč poslance Pavla Kováčíka	310
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	310
Řeč poslance Jana Vidíma	310
Řeč poslance Jeronýma Tejce	311
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	311
Řeč poslance Jana Kubaty	311
Řeč poslance Pavla Kováčíka	311
Řeč poslance Miroslava Váni	312
Usnesení schváleno (č. 1277).	

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Katar o letecké dopravě /sněmovní tisk 626/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	321
Řeč poslance Roma Kostřici	322
Usnesení schváleno (č. 1278).	

98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o potlačování protiprávních činů souvisejících s mezinárodním civilním letectvím a Protokol doplňující Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel /sněmovní tisk 629/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	323
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Davida Vodrážky	323
Usnesení schváleno (č. 1279).	
99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o založení Evropské banky pro obnovu a rozvoj, vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Evropské banky pro obnovu a rozvoj č. 137 a č. 138 ze dne 30. září 2011 /sněmovní tisk 653/ - druhé čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	325
Řeč poslance Jana Floriána	325
Usnesení schváleno (č. 1280).	
100. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 658/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	326
Řeč poslance Roma Kostřici	327
Usnesení schváleno (č. 1281).	
101. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsané v Praze dne 23. května 1997, a Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsaná v Praze dne 23. května 1997 /sněmovní tisk 663/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	328
Řeč poslance Jana Hamáčka	329
Řeč poslance Petra Skokana	329
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	329
Řeč poslance Jana Hamáčka	330
Usnesení schváleno (č. 1282).	
102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vy-	

slovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 664/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	331
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	331
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	331
Usnesení schváleno (č. 1283).	

103. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012 /sněmovní tisk 684/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	332
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	333
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	333
Usnesení schváleno (č. 1284).	

104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012 /sněmovní tisk 687/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	334
Řeč poslance Jana Hamáčka	334
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	335
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	335
Usnesení schváleno (č. 1285).	

105. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké

dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991 /sněmovní tisk 707/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	336
Řeč poslance Robina Böhnische	336
Usnesení schváleno (č. 1286).	

106. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS) /sněmovní tisk 725/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	337
Usnesení schváleno (č. 1287 – 1. část)	
Řeč poslance Jana Hamáčka	338
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	338
Usnesení schváleno (č. 1287 – 2. část).	

107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 739/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	339
Řeč poslance Davida Vodrážky	339
Usnesení schváleno (č. 1288).	

108. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010 číslo 66-2 o reformě Výkonné rady /sněmovní tisk 746/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	340
Řeč poslance Davida Vodrážky	341
Usnesení schváleno (č. 1289).	

109. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o spolupráci v oblasti ochrany svědků, podepsaná dne 24. května 2012 na Štítně /sněmovní tisk 753/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	342
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	343
Usnesení schváleno (č. 1290).	

110. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 22. června 2012 v Podgorici /sněmovní tisk 754/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	343
Řeč poslankyně Květy Matušovské	344
Usnesení schváleno (č. 1291).	

111. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a Doplňková dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně, Islandem na straně druhé a Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě /sněmovní tisk 762/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	345
Řeč poslance Jana Hamáčka	346
Usnesení schváleno (č. 1292).	

112. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010 /sněmovní tisk 769/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	346
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	347
Usnesení schváleno (č. 1293).	

113. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Budapešti dne 13. června 2012 /sněmovní tisk 773/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	348
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	349
Usnesení schváleno (č. 1294).	

117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012 /sněmovní tisk 794/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	349
Usnesení schváleno (č. 1295 – 1. část).	

Řeč poslance Jana Hamáčka	350
Usnesení schváleno (č. 1295 – 2. část).	

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	351
Řeč poslance Jana Čechlovského	351
Řeč poslance Cyrila Zapletala	352
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	352
Řeč poslance Václava Klučky	352
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	354
Řeč poslance Břetislava Petra	355
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	358

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	360
Řeč poslance Cyrila Zapletala	361

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

150. Ústní interpelace

Řeč poslance Ladislava Šincla	362
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	363
Řeč poslance Jana Bureše	365
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	366
Řeč poslance Karla Černého	368
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	369
Řeč poslance Radka Johna	372
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	372
Řeč poslance Radka Johna	374
Řeč poslance Antonína Sedi	375
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	375
Řeč poslance Břetislava Petra	377
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	378
Řeč poslance Jana Kubaty	381
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	382
Řeč poslankyně Květy Matušovské	384
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	384
Řeč poslance Antonína Sedi	386
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	386
Řeč poslance Ladislava Šincla	388
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	388
Řeč poslance Jana Babora	389

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Jana Chvojky	389
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	390
Řeč poslance Pavla Holíka	393
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	393
Řeč poslance Jana Kubaty	396
Řeč poslance Jiřího Šlégra	397
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	398
Řeč poslance Jiřího Šlégra	399
Řeč poslance Radka Johna	400

Řeč poslance Ivana Ohlídala	400
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	401
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	402
Řeč poslance Radka Johna	404
Řeč poslance Jana Babora	405
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	406
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	407
Řeč poslance Jana Babora	410
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	410
Řeč poslance Radka Johna	413
Řeč poslance Ivana Ohlídala	413
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	414
Řeč poslance Jana Babora	417
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	417
Řeč poslance Jana Babora	418

21. září 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	420
Řeč poslance Jeronýma Tejce	421
Řeč poslance Jiřího Paroubka	421
Řeč poslance Jana Husáka	423
Usnesení schváleno (č. 1296).	

142. Zpráva o finanční stabilitě 2011/2012 /sněmovní tisk 729/

Řeč poslance Radima Jirouta	426
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	426
Řeč poslance Víta Bárty	428
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	428

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	430
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	430

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Miroslava Svobody	431
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	432
Řeč poslance Víta Bárty	432
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	433
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	433
Řeč poslance Radima Jirouta	433
Usnesení schváleno (č. 1297).	

143. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2011 /sněmovní tisk 744/

Řeč poslance Radima Jirouta	434
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	434
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	436
Řeč poslance Michala Doktora	441
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	442
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	442
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	443
Řeč poslance Radima Jirouta	444
Usnesení schváleno (č. 1298).	

144. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2012 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2012) /sněmovní tisk 770/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	445
Řeč poslance Radima Jirouta	446
Řeč poslance Michala Babáka	446

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	447
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	447

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Pavla Suchánka	448
Usnesení schváleno (č. 1299).	

148. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu záko-

na o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 3587/

Řeč poslance Pavla Suchánka 449
Usnesení schváleno (č. 1300).

151. Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 450
Řeč poslance Jiřího Krátkého 452
Řeč poslance Cyrila Zapletala 452
Řeč poslance Karla Šidla 452
Řeč poslance Josefa Novotného st. 454
Řeč poslance Jana Husáka 457
Řeč poslance Karla Šidla 458

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Jana Bureše 458
Řeč poslance Jana Husáka 458
Řeč poslance Břetislava Petra 458
Řeč poslance Františka Dědiče 459
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 459
Řeč poslance Ladislava Velebného 459
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 459
Řeč poslance Jiřího Krátkého 460
Usnesení schváleno (č. 1301).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 461
Řeč poslance Stanislava Polčáka 461
Řeč poslance Otto Chaloupky 463
Řeč poslance Stanislava Polčáka 464
Řeč poslankyně Ivany Weberové 465

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 465
Řeč poslance Radima Vysloužila 466

118. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 468
Řeč poslance Miroslava Opálky 469
Řeč poslance Michala Doktora 472
Řeč poslance Miroslava Opálky 473
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské 473
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 473
Řeč poslance Miroslava Jeníka 474
Usnesení schváleno (č. 1302).

47. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Chvojky 476
Řeč poslance Borise Šťastného 477
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 478
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 478
Řeč poslance Jana Chvojky 479
Usnesení schváleno (č. 1303).

Řeč poslance Jana Chvojky 479

62. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostřé, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve

znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní
tisk 678/ - první čtení

Řeč poslance Jiřího Dolejše	480
Řeč poslance Pavla Svobody	483
Řeč poslance Radka Johna	484
Řeč poslance Miroslava Opálky	486
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	486

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	487
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	488
Řeč poslance Jiřího Dolejše	488
Řeč poslance Víta Bárty	489
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	489
Řeč poslance Borise Štátného	490
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	490
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	491
Řeč poslance Jeronýma Tejce	491

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	492
Řeč poslance Miroslava Opálky	493

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	493
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	493

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	494
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	495

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Viktora Paggia	495
Řeč poslance Borise Štátného	495
Řeč poslance Stanislava Polčáka	496
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	497

Řeč poslance Jana Chvojky	497
Řeč poslance Jiřího Dolejše	498
Řeč poslance Jeronýma Tejce	498
Řeč poslance Michala Babáka	499
Řeč poslance Radka Johna	499
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	499
Řeč poslankyně Jany Černochové	501
Řeč poslance Jiřího Krátkého	502
Řeč poslance Michala Babáka	502
Řeč poslance Jeronýma Tejce	503
Řeč poslance Víta Bárty	503
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	504
Řeč poslance Františka Laudáta	504
Řeč poslankyně Jany Černochové	505
Řeč poslance Jeronýma Tejce	505
Řeč poslance Pavla Svobody	505

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

25. září 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	508
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	508
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	509
Řeč poslance Víta Bárty	512
Řeč poslance Jiřího Štětiny	518
Řeč poslance Romana Váni	519
Řeč poslance Borise Štátného	520

132. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Petra Tluchoře	521
Usnesení schváleno (č. 1304).	

133. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Petra Tluchoře 523
Usnesení schváleno (č. 1305).

87. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. /sněmovní tisk 720/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátorky Aleny Gajdůškové 525
Řeč poslance Borise Šťastného 528
Řeč poslankyně Soni Markové 529
Řeč poslance Jaroslava Krákory 530
Řeč poslance Borise Šťastného 531
Řeč poslankyně Soni Markové 532
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 532
Řeč poslankyně Soni Markové 534
Řeč poslance Vojtěcha Adama 534
Řeč poslance Borise Šťastného 535

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 535
Řeč poslance Jiřího Koskuby 536
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 536
Řeč poslance Petra Hulinského 537
Řeč senátorky Aleny Gajdůškové 537
Usnesení schváleno (č. 1306).

91. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojistovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení

Řeč senátora Vítězslava Jonáše 538
Řeč poslance Radima Fialy 540
Řeč poslance Petra Braného 541
Usnesení schváleno (č. 1307).

94. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení

Řeč poslance Jaroslava Foldyny 542
Řeč poslankyně Ivany Řápkové 543
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 544
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 547
Řeč poslankyně Ivany Řápkové 547
Usnesení schváleno (č. 1308).

Řeč poslance Petra Braného 548

95. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení

Řeč poslance Jaroslava Foldyny 548
Řeč poslance Pavla Svobody 549
Řeč poslance Josefa Novotného st. 550
Řeč poslance Jana Kubaty 552
Řeč poslance Pavla Svobody 553
Řeč poslance Jaroslava Krákory 554
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 554
Řeč poslance Jana Kubaty 554
Řeč poslance Borise Šťastného 555
Usnesení schváleno (č. 1309).

Řeč poslance Pavla Kováčíka 557

96. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	557
Řeč poslankyně Ivany Weberové	558
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	560
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	561
Řeč poslankyně Ivany Weberové	562
Usnesení schváleno (č. 1310).	

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojištnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	563
Řeč poslance Radima Fialy	564
Řeč poslance Petra Braného	564
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	565
Řeč poslance Michala Babáka	566
Řeč poslankyně Soni Markové	566
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	566
Řeč poslance Borise Šťastného	566
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	567
Řeč poslance Petra Braného	568
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	568
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	569
Řeč poslance Borise Šťastného	570
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	571
Usnesení schváleno (č. 1311).	

Řeč poslance Romana Váni	572
--------------------------------	-----

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	572
Řeč poslance Františka Laudáta	574
Řeč poslance Petra Braného	574
Řeč poslance Víta Bárty	575
Řeč poslance Petra Braného	576
Řeč poslance Jana Husáka	576

Řeč poslance Pavla Kováčka	577
----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

26. září

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Zbyška Stanjury	578
Řeč poslance Michala Doktora	579
Řeč poslance Jana Kubaty	583

123. Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Štětiny	584
Řeč poslance Igora Svojáka	584
Usnesení schváleno (č. 1312).	

152. Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - třetí čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	586
Řeč poslance Jiřího Krátkého	589
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	590
Řeč poslance Josefa Novotného st.	590
Řeč poslance Jiřího Krátkého	592
Usnesení schváleno (č. 1313).	

130. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - třetí čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	600
Řeč poslankyně Anny Putnové	601
Řeč poslance Víta Bárty	602
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	604
Řeč poslance Víta Bárty	605
Řeč poslance Pavla Béma	606
Řeč poslance Víta Bárty	608
Řeč poslance Stanislava Křečka	609
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	609
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	609
Řeč poslance Daniela Korteho	610
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	610
Usnesení schváleno (č. 1314).	
128. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	612
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	612
Usnesení schváleno (č. 1315).	
119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jana Husáka	613
Řeč poslance Stanislava Polčáka	613
Řeč poslance Michala Babáka	615
Řeč poslance Otto Chaloupky	616
Řeč poslance Stanislava Polčáka	616
Řeč poslankyně Ivany Weberové	617
Řeč poslance Stanislava Polčáka	617
Usnesení schváleno (č. 1316).	
Řeč poslance Jeronýma Tejce	619

120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	620
Řeč poslance Pavla Suchánka	621
Řeč poslance Michala Babáka	621
Řeč poslance Pavla Suchánka	623
Řeč poslance Jeronýma Tejce	623
Řeč poslance Pavla Kováčíka	624
Řeč poslance Michala Babáka	624
Řeč poslance Stanislava Polčáka	625
Řeč poslance Václava Klučky	625
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	625
Řeč poslance Ladislava Šincla	626
Řeč poslance Víta Bárty	626
Řeč poslance Adama Rykaly	627
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	628
Řeč poslance Víta Bárty	628
Řeč poslance Adama Rykaly	629
Řeč poslance Milana Urbana	629
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	629
Řeč poslance Jeronýma Tejce	630
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	631
Řeč poslance Pavla Suchánka	631
Řeč poslance Michala Babáka	632
Řeč poslance Pavla Suchánka	632
Řeč poslance Jeronýma Tejce	632
Řeč poslance Pavla Suchánka	632
Usnesení schváleno (č. 1317).	
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - třetí čtení	
Řeč poslance Ladislava Šincla	636
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	641
Řeč poslance Radima Fialy	643
Řeč poslance Radka Johna	643

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	645	126. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - třetí čtení	
Řeč poslance Víta Bárty	645	Řeč poslance Jiřího Šulce	668
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	645	Řeč poslance Pavla Suchánka	668
Řeč poslance Radka Johna	646	Usnesení schváleno (č. 1322).	
Řeč poslance Borise Šťastného	646	127. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	648	Řeč poslance Ladislava Skopala	670
Řeč poslance Radima Fialy	648	Řeč poslance Josefa Šenfelda	670
Usnesení schváleno (č. 1318).		Řeč poslance Ladislava Skopala	673
122. Návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení		Řeč poslance Pavla Kováčka	673
Řeč poslance Václava Mencla	651	Usnesení schváleno (č. 1323).	
Řeč poslance Jana Vidíma	651	Řeč poslance Jeronýma Tejce	674
Usnesení schváleno (č. 1319).		129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - třetí čtení	
Řeč poslance Václava Mencla	652	Řeč poslance Milana Urbana	675
124. Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi) /sněmovní tisk 620/ - třetí čtení		Řeč poslance Milana Šťovíčka	676
Řeč poslance Václava Mencla	653	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	676
Usnesení schváleno (č. 1320).		Řeč poslance Václava Klučky	677
125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/ - třetí čtení		Řeč poslance Břetislava Petra	677
Řeč poslance Michala Doktora	656	Řeč poslance Milana Šťovíčka	678
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	658	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	679
Řeč poslance Miroslava Svobody	659	Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	679
Řeč poslance Michala Doktora	661	Řeč poslance Milana Urbana	681
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	663	Řeč poslance Břetislava Petra	681
Řeč poslance Pavla Suchánka	664	Řeč poslance Milana Šťovíčka	683
Usnesení schváleno (č. 1321).		Řeč poslance Víta Bárty	683
		Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	684

Řeč poslance Břetislava Petra	684
Řeč poslance Jana Čechlovského	685
Usnesení schváleno (č. 1324).	

Řeč poslance Milana Štovička	687
------------------------------------	-----

131. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Opálky	687
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	688
Řeč poslance Petra Skokana	688
Řeč poslance Radima Vysloužila	689
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	690
Usnesení schváleno (č. 1325).	

Pokračování v projednávání bodu

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 1326).

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	691
Řeč poslance Marka Šnajdra	692
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	692
Usnesení schváleno (č. 1327).	

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

18. září 2012 ve 14.01 hodin

Přítomno: 192 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 46. schůzi Poslanecké sněmovny a vítám vás všechny.

Organizační výbor stanovil návrh pořadu 46. schůze dne 5. září roku 2012 a pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby téhož dne.

Jako obvykle vás požádám, abyste se přihlásili vašimi kartami. Za druhé vás prosím, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Poté přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze.

Oznamuji, že návrh na ověřovatele zní takto: pan poslanec Otto Chaloupka a pan poslanec Václav Klučka. Zeptám se, zda je nějaký jiný návrh na určení ověřovatelů 46. schůze Sněmovny.

Není-li zahajuji hlasování číslo 1 a táži se, kdo souhlasí s tím, aby se jmenovaní poslanci Otto Chaloupka a Václav Klučka stali ověřovateli 46. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 151, pro 136, proti 3. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 46. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Otto Chaloupku a pana poslance Václava Klučku.

Pan poslanec Marek Šnajdr má náhradní kartu číslo 9.

Nyní k omlouvám. Oznamuji vám, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci: Petr Gazdík od 16 hodin – osobní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Jiří Koskuba – zdravotní důvody, Pavol Lukša – zahraniční cesta, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Jiří Papež – zahraniční cesta, Josef Tancoš – zdravotní důvody.

Z členů vlády – pan ministr Petr Bendl je na zahraniční cestě.

Další omluvu předložil pan poslanec Martin Gregora, který se omlouvá dnes od 14 do 19 hodin, důvodem je zahraniční cesta. Tolik k omlouvám.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 46. schůze Poslanecké sněmovny. Návrh, jak již jsem řekla, je uveden na pozvánce.

Paní poslankyně Putnová má náhradní kartu číslo 18.

Pokud jde o celkový průběh projednávání návrhu pořadu schůze, dnešní grémium – to jsou ty první návrhy, s nimiž vás seznámím – navrhuje toto:

Za první. Vyhovět žádosti předsedy zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážky a vyřadit bod 109 z pořadu schůze. Jedná se o sněmovní tisk 673, mezinárodní smlouva, ve druhém čtení.

Za druhé. Vyřadit bod číslo 1 návrhu pořadu, je to sněmovní tisk 431/8, návrh zákona vrácený prezidentem republiky.

Za třetí. Vyřadit bod číslo 2 návrhu pořadu. Jedná se o sněmovní tisk 580/4, je zamítnutý Senátem.

A dále zařadit do bloku třetích čtení sněmovní tisk 689, a to jako první bod v pořadí.

Dále zařadit do bloku volební body nový bod Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a zařadit jej pevně na úterý 25. září jako první bod.

Dále bych vám chtěla oznámit, že zítra, ve středu 19. 9., zahájíme své jednání od 10 hodin a jako první navrhuje grémium projednat body, které jsme vyřadili ze 45. schůze Sněmovny a které nám vrátil prezident republiky a také Senát. Jsou to tyto body: sněmovní tisk 622/4 – vrácený prezidentem republiky, sněmovní tisk 537/5 – vrácený Senátem, sněmovní tisk 573/5 – vrácený Senátem, sněmovní tisk 574/8 – vrácený Senátem, dále tisk 582/4 – vrácený Senátem, sněmovní tisk 594/4 – vrácený Senátem, sněmovní tisk 604/3 – vrácený Senátem, sněmovní tisk 621/3 – vrácený Senátem.

Na závěr bych vás chtěla informovat, že ve středu 12. 9. vrátil Poslanecké sněmovně prezident republiky zákon, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 564/11. Já vás pouze chci požádat, abyste počítali s tím, že pořad schůze o tento návrh zákona doplníme, a to ve chvíli, kdy budou již splněny příslušné zákonné lhůty, tedy v úterý 25. září.

To je vše z mé strany. (V sále je stále hlučno.)

Nyní zde mám 16 přihlášek k pořadu schůze a k nim se tedy vyjádří jednotlivé kolegyně a jednotliví kolegové. Jako první je zde přihláška pana poslance Miroslava Opálky. – Ale s přednostním právem místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím o klid.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych požádal Sněmovnu o zařazení nového bodu. Víím, že tady bude zřejmě přednesen návrh, ve kterém bude do programu schůze zařazen tzv. daňový balíček, a vládní koalice bude chtít projednávat dnes daňový balíček, který by měl znamenat výnos 25 miliard. Já bych chtěl, aby na programu schůze se také projednalo 25 miliard, ale jiných, a to je to, o čem bych chtěl požádat.

Vážení kolegové, je zvláštní, že existuje 25 miliard, o kterých se mluví v médiích, o kterých se dokonce píší komentáře, akorát žádné oficiální potvrzení nikde jsem neslyšel, nenašel, nikdo z ministrů se k nim nevyjádřil. Jedná se mi o tu informaci, která tady všude běží, o které se šeptá, že Evropská komise bude provádět korekci na čerpání prostředků z

evropských fondů v České republice. A dokonce i dnes v novinách najdete v komentářích, že velikost té korekce je 25 miliard.

Mě by prostě zajímalo, a to snad není nic zvláštního, o jakou informaci se jedná, jak je možné, že tady ve veřejné debatě se s ní běžně pracuje, a přitom není nikde oficiálně nikým potvrzena.

Jen připomínám – 25 miliard je poměrně slušná suma. Pokud se říká, že o to bude Česká republika krácena, tak bych docela rád věděl, jakým způsobem se to bude dít, jestli se týká rozpočtu roku 2012, jestli se to týká rozpočtu roku 2013, jakým způsobem tedy o ty peníze přijdeme, nepřijdeme, jaká bude technika a samozřejmě jak se to podepíše na státním rozpočtu.

Všiml jsem si, že vláda zahájila jednání o státním rozpočtu. Pokud se nemýlím, tak to jednání bylo přerušeno, takže určitě to je informace, která se týká debaty, která se samozřejmě zásadně týká také Sněmovny. A je to poměrně slušná suma – 25 miliard. My tady rozhodujeme o valorizacích penzí a zákonech, které budou znamenat, že důchodci přijdou v nejbližších třech letech o 48 mld., jak říkal pan ministr Drábek, rodiny s dětmi připravíme o 50 mld. Tady je ale dalších 25 mld., které budou zřejmě rozpočtu scházet. Zajímalo by mě, jak s tím hodlá vláda pracovat. Připadá mi, že to je debata, která se týká jakékoliv další debaty, kterou tady chceme konat, která se týká daňového systému apod. Měli bychom vědět, s čím můžeme a s čím nemůžeme do dalších měsíců a do dalšího roku počítat.

Proto tedy navrhuji, aby do programu schůze jako první bod našeho programu byl zařazen bod Dopady korekce evropských programů na rozpočtový schodek let 2012–2013. Domnívám se, že to je téma, kterého by se měl zhostit pan ministr Kalousek, ale také pan ministr Jankovský je ten, který má tuto oblast svěřenou, takže předpokládám, že oni by se měli v tomto bodě vyjádřit. Opakuji: Dopady korekce evropských programů na rozpočtový schodek let 2012–2013. Navrhuji to jako první bod dnešního programu a doufám, že ho podpoříte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přednostní právo – pan kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Musím pana místopředsedu Zaorálka zklamat. Nepodpoříme jeho návrh, protože máme lepší, a to abychom zařadili nový bod Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů, sněmovní tisk 801, a navíc pevně zařadili dnes jako první bod.

Dále bych chtěl navrhnout, abychom dnes jako druhý bod projednali bod číslo 25, druhé čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon

číslo 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon.

Dále chci navrhnout, abychom dnes jako třetí bod projednali sněmovní tisk 772, první čtení, vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Dále chci navrhnout, abychom z pořadu schůze vyřadili bod číslo 8 a bod číslo 130. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, druhé a třetí čtení.

Dále chci navrhnout, abychom z pořadu schůze vyřadili body 15 a 137, návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, sněmovní tisk 600.

V této chvíli to jsou z mé strany všechny návrhy k pořadu schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě paní předsedkyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se chtěla přihlásit, předběhl mě pan kolega Stanjura s naprosto odlišným návrhem, a to s návrhem, aby tisk 352, týkající se zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, byl naopak pevně zařazen, a to jako první bod bloku druhých čtení.

Rozhodně Věci veřejné nesouhlasí s tím, aby takto důležitá novela zákona, která rozšiřuje kontrolní pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, byla takovýmto způsobem odsouvána z pořadu schůze.

Já bych ráda připomněla, jakkoli jsem poněkud monotematická s tímto zákonem, že jsme v červenci odhlasovali rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu a schválili jsme změnu Ústavy. Tato změna ústavy měla vstoupit v platnost od 1. 1. 2013, ale pouze za předpokladu, že bude zároveň schválen prováděcí zákon, tedy zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, který přesně stanoví a precizuje to, co má Nejvyšší kontrolní úřad kontrolovat.

Já si myslím, že řada věcí, které tady zaznívají, které vládní koalice se snaží zařadit, nepotěší občany České republiky. Tohle si naopak myslím, že je něco, co by občany České republiky potěšilo. Navíc, jakkoli jsem teď už v opozici, tak si zřetelně pamatuji na dobu, kdy jsme tuto věc prosadili do koaliční smlouvy, do programového prohlášení vlády, a mělo by být jednoznačně prioritou této koalice, aby prosadila rozšíření kontrolních pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu.

Jak říkám, navrhuji to tak, aby to byl první bod z bloku druhého čtení. Je to opravdu z toho důvodu, abychom stihli platnost novely Ústavy od 1. 1. 2013, protože jinak opravdu termíny nestihneme.

Druhá věc, kterou bych chtěla předřadit, a to jako první a druhý bod bloku prvních čtení, je tisk 710, novela Ústavy České republiky, a tisk 711, novela trestního zákoníku. Chtěla bych zdůraznit, že i v tomto případě se nejedná o návrh Věcí veřejných, ale jedná se o návrh, který schválili a podepsali všichni šéfové klubů v této Poslanecké sněmovně. Jedná se o změnu Ústavy, která se týká omezení imunity zákonodárců. Opět jeden velký dluh i této koalice, která to měla jako prioritu a měla to ve vládním prohlášení, v koaliční smlouvě. Je to zaparkované. Byla bych ráda, abychom konečně v prvním čtení tuto novelu projednali poté, co byla bohužel shozena v Senátu v dubnu letošního roku. Takže bych prosila o zařazení těchto dvou bodů. Novela trestního zákoníku souvisí s touto novelou Ústavy, protože se týká toho, že doba mandátu nebude započítána do promlčecí doby.

Děkuji za podporu těchto dvou návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, promiňte. Ještě ten první návrh se týká bodu číslo?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Tisk číslo 352, je to novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Prosila jsem ji jako první bod bloku druhých čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. A ty druhé jsou tisk 710 a 711.

Poslankyně Kateřina Klasnová: 710 a 711, přesně tak. Ty jsem chtěla jako číslo 1 a 2 bloku prvních čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Gazdík též s přednostním právem.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Po dohodě s ostatními předkladateli si dovoluji stáhnout návrh zákona o rozpočtovém určení daní, sněmovní tisk 541. Je to bod 10 této schůze.

Dále si dovoluji navrhnout zařazení bodu Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání jako prvního bodu našeho jednání příští týden v úterý.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh na jmenování člena rady pro rozhlasové a televizní vysílání jako první bod příští týden v úterý.

Děkuji. Byl by to, pane kolego, druhý bod, bude-li schválen návrh grémia. Takto budeme postupovat. Děkuji. Úterý 25. 9.

Snad už jsme u pana kolegy Miroslava Opálky. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Téměř by se mi chtělo říci, že vystupování k pořadu schůze by mělo mít stejná pravidla jako faktické poznámky a přednostní práva by měla být uplatňována ne k návrhu bodu, ale k nějakému vystoupení. Ale nechť.

Dovolte mi, abych předložil dva návrhy. První návrh, alternativní k návrhu kolegy Stanjury, a to aby bod číslo 67, sněmovní tisk 677, byl zařazen jako první bod prvních čtení, pokud by před tímto hlasováním byly zařazeny před to nějaké body, tak jako následující bod za pevně zařazené body.

A k druhému návrhu bych prosil o vaši pozornost. V souladu s § 47 zákona 90/1995 Sb., v platném znění, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, navrhuji zařadit nový bod v programu 46. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a to v tomto znění: „Vytvoření dočasné komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro přípravu systémového a komplexního návrhu legislativního změn zákona o povinném značení lihu a zákonů či podzákonných norem souvisejících s černým trhem s alkoholem a jeho dopadu na výběr daní i zdraví a životy lidí“.

Tento bod navrhuji zařadit jako první bod naší 46. schůze. Pokud neprojde návrh na jeho zařazení dnes, navrhuji alternativně jeho pevně zařazení jako první bod na zítřek, středu 19. září. To bude po jednání zdravotního výboru, který se má výšečí tohoto problému také zabývat. Stručné zdůvodnění myslím, že by ani nebylo třeba.

Chtěl bych jen upozornit, že média tyto kauzy rozebírala už od první poloviny 90. let. Já osobně stejně jako kolegové z mého klubu, tehdy Vymětal, Gongol a další, jsme toto téma zvedali několikrát. Naposledy v roce 2007 jsem interpeloval ministry. Je třeba říci, že tento problém, možná obdobně jako hazard, byl posunován stále někde do podlaží. Nejde mi o to, abychom si vytvářeli nějaké politické střety. Jde mi opravdu o to, abychom se na tento problém podívali, jak zněl bod, systémově a komplexně z pohledu nejen Ministerstva zdravotnictví, ale i Ministerstva financí, které pod těmito kauzami je nejvíce podepsáno. A zajímavé je, že pan ministr se k těmto věcem nevyjadřoval, stejně tak jako Ministerstvo vnitra a další.

Ochrana spotřebitele je z pohledu tohoto státu podceňována. Začíná to u potravin, které obsahují úplně něco jiného, než by člověk podle názvu očekával. Zdraví si lidé ničí i tím, že se zde vyrábějí cigarety z vykuřovacího tabáku, jenomže se to nepromítne ze dne na den. A dnes se provalila kauza – nebo dnes, v posledních týdnech se provalila kauza, která se dala

očekávat. A proto bych vás vyzval, abyste podpořili tento bod, abychom se všechny politické kluby mohly na řešení tohoto problému podílet a ukázat veřejnosti, že nám to není lhostejné a že nespolehneme jenom na vládu. Děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím, abyste mi dal písemně svůj návrh, abych potom, až budeme hlasovat, přesně sdělila Sněmovně, o čem bude rozhodovat.

Nyní prosím o slovo pana poslance Františka Bublana. Sdělují, že je přihlášeno 18 kolegů k pořadu schůze. Má-li někdo další přihlášku, prosím, přineste mi ji. Pan kolega František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovolte mi navrhnout pevně zařazení bodu 71. Je to sněmovní tisk 709, zákon o pojišťovnictví, a to na úterý 25. září po pevně zařazených bodech.

Ten důvod je v tom, že se jedná o podíl z pojištění motorových vozidel, povinného pojištění motorových vozidel pro Hasičský záchranný sbor a pro dobrovolné hasiče, a byl bych rád, kdybychom tento zákon projednali do konce roku, aby příští rok měly tyto sbory trochu větší příspěvek pro svoji činnost. Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, navrhuje zařadit sněmovní tisk 709. Je to který bod? (71.) Bod 71 na 25. 9. úterý jako – teď už by to bylo pravděpodobně třetí bod, ale uvidíme, jak dopadne hlasování. Po pevně zařazených bodech. Mohu to takhle napsat?

Teď prosím pana poslance Michala Babáka.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, paní předsedající, dámy a pánové. Žádám o předřazení projednávaného bodu sněmovního tisku 733, novela zákona o DPH, jako první pevně zařazený bod 46. schůze.

Poslanci Věcí veřejných připravili k tomuto tisku poměrně dost důležitý pozměňovací návrh, který reaguje především na nepřijetí balíčku daňového, vzhledem k tomu, že pokud tento daňový balíček nebude přijatý, tak bude od Nového roku platit sjednocená sazba DPH ve výši 17,5 %, což samozřejmě většina z vás bere jako velice nesmyslný nápad, a samozřejmě jde i o to, že by celkové inkaso v roce 2013 z daně z přidané hodnoty pokleslo zhruba o pět miliard při zavedení sjednocené sazby na rozdíl od toho, co navrhujeme my. To znamená stávající sazby ve výši 14 a 20 %.

Dále bych chtěl k tomuto bodu uvést, že zavedení jednotné sazby 17,5 %, kterou dnes podpořila na rozpočtovém výboru většina koaličních

poslanců, říkám většina, protože ne všichni, a podpořili jej zcela pro mě záhadným způsobem, svou nepřítomností též poslanci sociální demokracie, kteří tím podpořili od Nového roku v podstatě zvýšení ceny potravin. Nechápu, jak je možné, aby například nepřítomnost pana Alfréda Michalíka, Adama Rykaly, sociálního demokrata Jiřího Zemánka, sociálního demokrata Miroslava Váni a sociálního demokrata Jaroslava Vandase byla možná, když se jedná o tak závažný bod, to znamená o zvýšení ceny potravin, což si myslím, že je předmětem programu sociální demokracie. Tohle nepochopím. Doufám, že zde nejde o nějakou výměnu, nebo jak bych řekl nějaký handl mezi sociální demokracií a koalicí, protože opravdu nepřítomnost těchto pánů mě zarazila.

Další věc, kterou tady mám, bych poprosil předřadit jako druhý bod, pevně zařazený bod na této schůzi číslo 46, a to je sněmovní tisk 734, to znamená novela zákona o spotřební dani.

Jen krátce bych okomentoval důvod a naléhavost předřazení tohoto návrhu.

Vzhledem k tomu, že též dnes na rozpočtovém výboru nebyl podpořen pozměňovací návrh na snížení motorové nafty o 2 koruny, a zřejmě též nepřítomností oněch sociálních demokratů, které nebudu již jmenovat, tak bychom rádi tuto věc předřadili, abychom ji stihli v legislativním procesu ještě do 1. 1. 2013. Jen velice krátce bych okomentoval důvody toho přijetí.

Stávající zdanění v České republice je natolik vysoké, že spotřebitelská poptávka se přesunula směrem z České republiky do zahraničí. V důsledku toho je spotřeba motorové nafty na území České republiky výrazně nižší, než by tomu bylo při nižší sazbě spotřební daně, tedy minimálně nižší o 2 koruny na litr. S nižší spotřebou je samozřejmě spojeno i nižší daňové inkaso. Cílem snížení spotřební daně o 2 koruny je nejen snížení daňové zátěže a podpora ekonomického růstu v České republice, ale zároveň růst daňového inkasa. V současné době platí o spotřebitelské poptávce po motorové naftě, že je velmi elastická. Rychle tak reaguje na cenu, která v tuto chvíli na trhu je. Od tržní ceny je v nepřímné úměře odvozeno i množství prodané komodity. Elasticita poptávky je způsobena především velkou mobilitou mezinárodní kamionové dopravy. Moderní dálkové nákladní automobily jsou schopné ujet na jednu natankovanou nádrž velmi dlouhé vzdálenosti, a řidiči tak mohou vybírat, ve kterém státě budou tankovat. Logicky tak k čerpání pohonných hmot vybírají státy s nižší cenou motorové nafty. Vzhledem k tomu, že mezinárodní ceny nafty jsou pro jednotlivé státy stejné, hlavním faktorem, který ovlivňuje rozdíl v ceně nafty, je právě uvedená spotřební daň. Právě výše daně tak rozhoduje o tom, kam se bude poptávka po motorové naftě přesouvat.

V současné době je Česká republika z tohoto pohledu ve velmi nevýhodném postavení. Česká republika má většinou vyšší cenu nafty, než

mají ostatní okolní země, přes které procházejí hlavní proudy kamionové dopravy. České ceny motorové nafty jsou z tohoto pohledu nekonkurenceschopné. Celkový efekt tohoto zákona má být přitom takový, že nižší sazba spotřební daně způsobí takový nárůst spotřeby, že celkové inkaso daně bude vyšší než před snížením sazby.

Navrhovaný koncept, který předkládáme, snížení spotřební daně na naftu, by způsobil, že by se Česká republika stala velmi atraktivní pro mezinárodní dopravce. Došlo by tak nejen k přesunu zahraniční poptávky do České republiky, ale k návratu tankování domácích dopravců. Odborné studie, a je jich mnoho, uvádějí, že růst poptávky by byl natolik veliký, že by se inkaso daně mohlo zvýšit až o 2 miliardy korun, anebo, což je ta řekněme horší varianta, by bylo rozpočtově neutrální. Snížení spotřební daně by zároveň vedlo ke snížení daňového břemene pro české subjekty a znamenalo by zvýšení konkurenceschopnosti českých ekonomických subjektů nejenom v oblasti dopravy a průmyslu. Pozitivní impuls snížení daňové zátěže by prospěl samozřejmě celé České republice. Snížení či zvýšení spotřebních daní nelze v žádném případě považovat za zásah narušující přirozenou tvorbu cen ropy, naopak v ekonomicky napjaté době je to způsob, jak zvýšit poptávku a pomoci tak těžce zkoušené ekonomice.

Dále bych, paní předsedkyně, s dovolením rovnou přečetl i ty ostatní návrhy, které jsem předložil v písemné podobě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já oznámím Sněmovně, že jste předložil tedy ještě jeden, dva, tři – tři další přihlášky ke stanovení pořadí schůze. Jenom vás upozorním, že ty, které jste přednesl dosud a které se týkaly bodu č. 6, sněmovní tisk 733, č. bodu 7, sněmovní tisk 734, nelze zařadit tak, jak žádáte dnes, první a druhý bod, protože usnesení rozpočtového výboru nebylo dosud rozdáno. Čili neuplynula zákonná lhůta k tomu, aby mohly být tyto zákony projednávány.

Prosím, věnujte se tedy dalším návrhům. Toto je sdělení pro Sněmovnu.

Poslanec Michal Babák: V tom případě bych, paní předsedkyně, žádal, nevím přesně, jaké jsou lhůty, ale o pevně zařazení těchto bodů na zítřek na 14.30 hodin po polední pauze, kdy zřejmě už budou tyto lhůty splněny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, je 14.35 hodin, usnesení zatím rozdáno nebylo. Takže těžko může uplynout 24 hodin do zítřka 14.30 hodin. Takže prosím ještě o jiný návrh.

Poslanec Michal Babák: Takže já tedy se pokusím zformulovat další návrh, a to je předřazení bodu č. 733 na zítřek jako pevně zařazený bod na

15. hodinu a bod 734 novela zákona o spotřební dani jako druhý zařazený bod po zítřejší 15. hodině.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, prosím, můžete se věnovat dalším návrhům.

Poslanec Michal Babák: Děkuji. Dále bych se rád věnoval bodu č. 738. Je to bod novela zákona o spotřebních daních a já bych požádal o vyřazení tohoto bodu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, bod číslo – který ? To není č. 738.

Poslanec Michal Babák: Sněmovní tisk č. 738, bod tady nemám, omlouvám se. Novela zákona o spotřebních daních, poslanecká iniciativa Věcí veřejných, předkládá Babák, John, Drastichová, Klasnová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se ptám proto, já to samozřejmě ráda opravím, nemám s tím žádný problém, jenom v těch přihláškách, které jste mi dal, mluvíte o jiných návrzích. Tady tento tisk, který zmiňujete, vůbec není uveden v tom podkladu, který mi dáváte. Takže jenom mi upřesněte přesně, o jaký návrh jde.

Poslanec Michal Babák: Jde o návrh o novele zákona o spotřebních daních, je to bod (poslankyně Klasnová přistoupila k řečnickému pultu a ukázala poslanci Babákovi text) č. 75, č. tisku 738. Tento bod č. 75 si dovoluji stáhnout z pořadu schůze vzhledem k tomu, že je shodný s návrhem předkládaným jako pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 734.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže to je návrh na stažení z pořadu schůze bodu č. 75, sněmovního tisku č. 738.

Poslanec Michal Babák: Ano, přesně tak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím další návrhy.

Poslanec Michal Babák: Další návrh by se týkal sněmovního tisku č. 777, a to bych rád předřadil právě bod č. 56, novelu zákona o státním podniku, jako první bod bloku prvního čtení. Zmíněný tisk považuji já i moji kolegové z Věcí veřejných za naprosto zásadní pro příjmy státního rozpočtu v příštím roce. Je zde nutná jistota, že zákon vejde v platnost včas. Proto také navrhuji jeho předřazení.

Zákon jako takový má umožnit v rámci státního podniku zřídit tzv. fond zakladatele, do kterého může být z rozhodnutí státu převedena část nebo celý zisk a následně poslán přímo do státního rozpočtu. Dopředu říkám, že přijetí této normy je pro nás zásadní. Není možné snižovat platy důchodcům, nemít na platy učitelů a zároveň připustit, že na účtech státních podniků, např. Lesů České republiky, se bez užitku válejí doslova miliardy korun. V obtížné situaci, ve které se v tuto chvíli stát a státní rozpočet nachází, je jakákoliv liknavost při přijímání tohoto zákona nepřijatelná. Důležité je rovněž říci, že je nyní možné držet na účtech státních podniků prostředky jen tak, bezúčelně.

V této souvislosti je zarážející, proč ministr financí navrhuje v zákoně o státním rozpočtu pro rok 2013 vyvedení z českých lesů pouhé čtyři miliardy korun, když je dostupně známo, že na účtech českých lesů je více než 12 mld. korun. Jen pro přiblížení, z celého zvýšení daně z přidané hodnoty, které navrhuje vláda, což je nějakých 16 mld., ale to zdůrazňuji, že je pouhé zbožné přání vlády, je těch 12 mld. poměrně dost zásadní částka.

Žádáme proto tímto i vládu, aby po schválení tohoto zákona vyvedla z Lesů České republiky plných 12 mld. korun a nezatěžovala místo toho občany České republiky dalšími zbytečnými daněmi. Dopad tohoto zákona je tak typický pro tuto vládu. Myšlenka je dobrá, bohužel ji realizuje ministr financí.

Takže to by byl další bod. A poslední bod, který –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, je to tedy sněmovní tisk 777, bod č. 56. Žádáte, aby to byl první bod v bloku prvních čtení. Jenom vás upozorním, že paní poslankyně Klasnová navrhovala také první bod do bloku prvních čtení, čili bylo by to po již pevně zařazených bodech, pokud to hlasování k tomu tak dospěje. Rozumíme si? Takže můžete pokračovat.

Poslanec Michal Babák: Po již pevně zařazených. A posledním bodem, který tady mám, je bod číslo 676, a to sněmovní tisk č. 35, kdy požaduji vyřazení tohoto bodu. Je to novela zákona o stavebním spoření. Zjednodušeně pouze řeknu, že požaduji vyřazení tohoto bodu proto, že de facto likviduje tato novela zákona o stavebním spoření stavební spořitelny, tudíž si myslím, že je potřeba na tuto otázku se více zamyslet, a proto bych rád tuto novelu zákona o stavebním spoření vyřadil z pořadu schůze číslo 46.

Myslím, že jsem nic nezapomněl, a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď s přednostním právem byl pan kolega Tejč, po něm pan kolega John, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já jsem chtěl krátce reagovat na pana poslance Babáka, neboť se dotkl mých kolegů, kteří byli účastni či se účastnili jednání rozpočtového výboru. Ale vím, že tak nemohu učinit, protože musím navrhnout bod, a proto bych si dovolil tento bod navrhnout. Ten bod by měl mít název Ztráta paměti poslance Babáka. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Chtěl bych panu poslanci Babákovi připomenout, jak to bylo s daní z přidané hodnoty. Když odcházela sociální demokracie z vlády, tak ona snížená sazba DPH na potraviny byla 5 %. My jako sociální demokraté jsme ani jednou tady v této Poslanecké sněmovně nehlasovali pro její zvýšení. Nebyla to sociální demokracie, která hlasovala pro zvýšení této daně na 14 %, nebyla to sociální demokracie, která hlasovala pro zvýšení této daně od 1. ledna 2013 na 17,5 %. Ten, kdo pro to hlasoval, byli koaliční poslanci. Tehdy součástí koalice byla strana Věci veřejné, tedy i pan poslanec Babák. Pokud tedy někdo dnes chce něco napravovat – a já jsem pro, ať to napravíme, já jsem pro, ať uděláme všechno pro to, ať sazba DPH buď klesne, nebo zůstane na současné úrovni –, tak to musí být ten, který také přiznal svou chybu. Sociální demokracie tuto chybu neučinila, tudíž ji nemusí přiznávat. Musím říct, že mě opravdu překvapuje, s jakou vehemencí tady je schopen o této věci hovořit pan poslanec Babák.

Vážený pane poslanče Babáku prostřednictvím paní předsedající – z tohoto skutečně se nevykecáte, ani kdybyste byl čaroděj. A to nejste. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, musím se vás zeptat, zda návrh byl míněn tak, že o něm budeme hlasovat.

Poslanec Jeroným Tejc: Ano, byl míněn tak, abychom o něm mohli hlasovat. A protože je potřeba podle mého názoru si paměť osvěžit co nejdříve, tak bych doporučoval, aby byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech, je-li to možné. Děkuji. (Smích poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Dále s přednostním právem pan kolega Radek John.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zde přítomná vládo, předstupuji s požadavkem na zařazení bodu o informaci premiéra Nečase ve věci zcela bezprecedentního způsobu odvolání policejního prezidenta Petra Lessyho.

Katastrofa s jedovatým metanolem je obrovským neštěstím, které bohužel zakrývá jiné kauzy, které je třeba sledovat a které ukazují, jak tady vlád-

ne koalice, a které nemáme nechat jen tak. Považujeme za velmi důležité upozornit na to, jakým způsobem stávající vládní koalice likviduje nepohodlné státní úředníky.

Nedostí na tom, že není zvolen do nějakých orgánů ten, který si dovolí kritizovat na blogu vládu nebo koalici nebo premiéra Nečase nebo pana Kalouska. To, co se stalo s prezidentem Lessym, je neuvěřitelné. Byl obviněn ze spáchání trestného činu 29. srpna. Jeho likvidace byla ušita horkou jehlou, realizována ve spěchu a byla provázena neuvěřitelnou řadou fatálních pochybení jak v trestním řízení, tak v řízení o propuštění ze služebního poměru. A já vaší pozornosti doporučuji, čeho všeho se koalice dopustila.

O připravované likvidaci Lessyho věděli dopředu nejenom lidé z GIBS, ale také policisté, kteří jej měli nahradit, a především politici koaličních stran. Protiprávně jmenovaný policejní prezident Červíček a minimálně jeden z jeho nových náměstků věděli o způsobu a časování likvidace Lessyho už týden před samotnou realizací. Lidé z okolí Karolíny Peake o ní věděli dva dny dopředu. A premiéra o věci informoval osobně Ivan Bílek v den, kdy byla původně realizace naplánována. Ten puč měl nastat v úterý 28. 8. Petr Nečas se posléze vyhýbal odpovědi na dotazy médií, zda byl o plánované akci informován dopředu. Když potom vyšlo na povrch, že návštěva ředitele GIBS Ivana Bílka na Úřadu vlády byla den předtím, začaly vyplývat školácké chyby, kterých se pracovníci GIBS a Ministerstva vnitra dopustili, přestal se premiér pro jistotu k celé věci vyjadřovat a teď jistě je rád, že se řeší kauza metanol a že už se nikdo neptá. A to je strašné!

Svému okolí pak začal sděloval premiér Nečas podle mých informací nesmyslné informace o tom, že byl postaven Ivanem Bílkem před hotovou věc. Že se s ním sice sešel, ale o věci nerozhodoval. Všichni, kdo znáte Ivana Bílka, velmi dobře víte, že by si nikdy nedovolil premiérovi něco oznámit jako hotovou věc. Je jednoznačné, že si ředitel GIBS šel k Petru Nečasovi pro souhlas s celou podivnou akcí, a alibismus premiéra z něj vinu rozhodně nesmyje.

Následovala ale absolutně zfušovaná akce, která v právním státě nemá obdoby. Stíhání bylo postaveno na vykonstruovaném svědectví bývalé tiskové mluvčí, která byla propuštěna krátce předtím, takže si najednou vzpomněla – a je zcela jasné, že může jít o mstu. Je třeba říci, že rok předtím, když se to vyšetřovalo, tak si tisková mluvčí vůbec na nic nevzpomněla, vůbec o ničem nevěděla. Teprve když byla propuštěna, došlo k náhlému zázračnému prozření o rok později. Zajímavé je, že odvolání ze služebního místa najednou způsobuje zázračné nabytí paměti.

Vyvrácení lživých obvinění policejní tiskové mluvčí bylo pro Petra Lessyho velmi jednoduché, protože v daný den byl 400 kilometrů odtud, te-

dy nemohl spáchat to, co mu bylo kladeno za vinu. Byl v nemocnici u syna, který po těžké autonehodě byl hospitalizován. A opravdu asi neměl myšlenky na takové parádičky, jaké jsou mu kladeny za vinu. Kubice mimochodem podepsal jeho dovolenou, takže jako ministr musel vědět, že v ten den se nemohl stát trestný čin, tudíž měl okamžitě věc rozporovat, prošetřit, upozornit, že obvinění bylo nesmyslné, protože sám dal Petru Lessymu dovolenou a umožnil, aby trestný čin nemohl být spáchán, když byl pan prezident v Moravskoslezském kraji.

Nestalo se tak. Přestože podepsal dovolenou, podepsal se i na odvolání Petra Lessyho způsobem, jaký tady nemá obdoby. GIPS samozřejmě věděl, že celá konstrukce stojí na pouhém tvrzení proti tvrzení, a tak si u dozorujícího státního zástupce, a na to vás upozorňuji, vymohl věc naprosto neslýchanou, poškozující hrubě práva Petra Lessyho. Obvinění z trestného činu mu totiž bylo sděleno, aniž by byl Petr Lessy v dané věci vůbec vyslechnut, což opravdu nemá obdoby. Tím by se totiž ukázalo celé obvinění nesmyslné a zcela neudržitelné a poprava, která byla předem plánovaná, by nemohla nastat. GIPS a státní zástupce prostě nechtěli připustit, aby Lessy svou výpověď plánovanou výměnu policejního prezidenta zhatil. Velmi dobře všichni zúčastnění věděli, na jak vratkých nohách celý příběh stojí. Poprava ale musela být provedena stůj co stůj. Domyslet si, kdo na tuto popravu tlačil, asi není těžké a asi na to přijdete i vy zprava.

Vše očividně velmi spěchalo. Přestože byl Petr Lessy v pracovní neschopnosti, neváhali za ním vyrazit stateční vyšetřovatelé GIPSu až na severní Moravu, aby mu hned ve středu ráno sdělili obvinění, které se v obdobných případech u takového trestného činu doručuje poštou a zejména po předchozích formálních úkonech trestního řízení, tedy zejména za normálních okolností po výsledku podezřelého. K tomu ovšem ze zcela jasných důvodů dojít nesmělo. Jen pár minut, a to je další zajímavá věc, pár minut po sdělení obvinění náhle překvapivě dorazili na severní Moravu také ředitel personálního odboru Ministerstva vnitra, Langerův člověk, Roman Fiedler a Pavel Kolář, ředitel kanceláře ministra vnitra. Ačkoliv Lessymu bylo obvinění sděleno jen chvíli předtím, zástupci ministerstva již měli detailní informace o celé věci a na místě Lessyho propustili ze služebního poměru, jako by nestačilo postavit jej mimo službu. Poprava musela být rychlá a hlava musela být oddělena od těla. Jen pár minut po sdělení obvinění GIPSem pánové Fiedler a Kolář z Ministerstva vnitra tedy předali Petru Lessymu rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, které má několik stran. Přitom podrobnosti o vyšetřování GIPSu neměli v té době ještě vůbec tito pánové znát. Že informace z GIPSu unikly dopředu zcela prokazatelně předčasně, že došlo k úniku informací z vyšetřování, kupodivu nikoho nezajímá. Jak je to možné?

Vyšetřovatelé GIPSu, dozorující státní zástupce a ministerští úředníci

rukou společnou ve vzorné, ale velmi sporné spolupráci popravili Lessyho způsobem, který nemá v historii české policie obdoby. Jak žádat po občanech, aby neporušovali zákon, když ho porušují pohlaváři Ministerstva vnitra, hlavouni Generální inspekce policejních sborů, kteří mají naopak dohlížet na dodržování zákona, když ho porušují státní zástupci, kteří mají být garantem dodržování zákonnosti a když ho porušují politici tlačící na tuto exemplární popravu člověka, který rozhýbal vyšetřování korupčních kauz v nejvyšších patrech politiky? Po dvaceti letech poctivé a usilovné služby občanům této země je Petr Lessy za vlády Petra Nečase od policie vyhozen jako nejhorší kriminálník bez nároku na řádně odsloužené výsluhy. Popravčí sekryu přitom drželi v ruce, a to je třeba si všimnout, dva nejbližší spolupracovníci Ivana Langer a Ivan Bílek a Roman Fiedler, stejní muži, které po svém nástupu do čela policie Petr Lessy propustil jako Langerovy muže. (V sále je hluk.)

Politická objednávka a osobní msta se tak spojily, aby bylo uspořádáno krvavé divadlo, které má odstranit každého policistu, který by se nadále snad nedej bože chtěl ještě někdy vzepřít politickým tlakům. Poprava nepohodlného policejního prezidenta byla dokonána. Tělo odděleno od hlavy, ale pučisté i přesto dál vrší chybu za chybou. Lessymu jsou upřena, a to je pozoruhodné, základní procesní práva obviněného, aniž by k tomu byl jakýkoliv důvod. Vyšetřovatelé mu znemožňují nahlédnout do spisu. A to skutečně nemá v historii obdoby! Poté co Lessy zveřejnil jasné důkazy o vylhanosti celého příběhu, je třeba, aby GIPS rychle dovyslechla svědky a aby se rychle vše vrátilo do příslušných kolejí, tam, kde Lessyho chtějí mít. Ale světe div se! Přestože je již Petr Lessy formálně v postavení obviněného, ani on, ani jeho advokát nejsou na výsledky svědků pozváni a o jejich existenci se dozvídají až dodatečně. Tedy opakované porušování zákona těmi, kteří mají dohlížet na jeho dodržování. Jak za to budou potrestáni? Uvažuje někdo o potrestání? Ptá se vůbec někdo? Žádná z věcných a procesních chyb kupodivu nevyvádí z míry ani dozorujícího státního zástupce, který dal souhlas k trestnímu stíhání, aniž by byl Lessy vyslechnut. Přestože Lessy okamžitě namítá důkazy, které celou konstrukci boří, a poukazuje i na porušování svých procesních práv, státní zástupce zamítá jeho žádost o zastavení trestního stíhání.

Ty trhliny v tom přihloupplém příběhu, který byl naservírován veřejnosti, i to množství protiprávních kroků, doufáme, povede k návratu Petra Lessyho do funkce. Než se ale právoplatný policejní prezident Petr Lessy domůže spravedlnosti, uplyne mnoho času a o to se hraje. Čím déle je tělo odděleno od hlavy, tím lépe. Tím očividnější odstrašující příklad pro případné další statečné policisty, kteří neskloní hlavu před diktátem politiků a dále vyšetřují jejich prohřešky. Nové vedení policejního prezidenta tak získává dostatek času, aby se vypořádalo s dalšími nepohodlnými policisty

především s ekonomickým náměstkem Pavlem Osvaldem, který Lessyho podporoval při vzdoru proti nesmyslným rozpočtovým škrtům, a také se šéfem Útvaru boje proti korupci Tomášem Martincem, který konečně rozhýbal zatuchlý boj s korupcí v nejvyšších politických patrech, jak se tady nevedl dvacet let. A nepůjde-li to po dobrém, je tu vždy připravená a k čemukoliv ochotná GIPS, Generální inspekce bezpečnostních sborů, která zřejmě popraví kohokoliv na pokyn shůry.

Modus operandi je tu a k údivu celé veřejnosti v koalici prošel. Národ se nevzbouřil, bude možné dále popravovat, když to politici budou považovat za užitečné. Vláda, Ministerstvo vnitra, GIPS i státní zastupitelství jsou si samozřejmě vědomy svých školáckých chyb, které spáchaly při této popravě. Sebejisté prohlášení ministra Kubiceho, že rezignuje v případě sebemenších pochyb o účelovosti celé věci, jsou ta tam. Vždyť ty pochyby se objevují od hospod až po média. Všichni tedy teď začali užívat novou strategii a hrají mrtvé brouky. Doufají, že to vysedí, což je známý návod premiéra Nečase na odstranění problémů. To používal celé koaliční vládnutí. Problémy se mají prý vysedět, tak se tedy teď vysezuji.

A bohužel, bohužel nové kauzy, jako je kauza lihové mafie, nové starosti lidí kolem prohibice, kolem ušlých výdělků prodejců alkoholu a podobně jaksi tu kauzu odsouvají do ztracena – a to je špatně! Vládní koalice doufá, že se to přežene, doufají, že média zaměstnaná kauzou metylalkoholu i veřejnost ve víru událostí jaksi pozapomenou na popravu policejního prezidenta a bude se vládnout dál, jako se tu vládlo dvacet let. Následky si jistě všichni umíte domyslet sami.

Vyzývám proto vás všechny, abyste nenechali likvidace policejního prezidenta upadnout v zapomnění! A z toho důvodu žádám na plénu Sněmovny pana premiéra Nečase o vysvětlení naprosto bezprecedentního jednání při likvidaci policejního prezidenta. Z tohoto důvodu žádám o zařazení nového bodu na pořad schůze, a sice bod Informace premiéra ve věci zcela bezprecedentního způsobu odvolání policejního prezidenta Petra Lessyho. Žádám o zařazení tohoto bodu jako první bod této schůze.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále s přednostním právem. (Hlásí se poslanec Jandák.) Není rozprava, jsme v programu schůze. Pokud k pořadu schůze, může pan kolega jako kterýkoliv jiný se přihlásit a zatím je zde 18 dalších přihlášených, čili se stane devatenáctým. Rozpravu připustit nemohu.

S přednostním právem pan kolega Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, popravdě řečeno, já jsem očekával na

začátku této schůze Poslanecké sněmovny, že se přihlásí buď předseda vlády, nebo ministr zdravotnictví, popř. ministr financí, aby nás informovali o postupu státu v kauze množících se otrav metylalkoholem. Myslím si, že by to bylo zcela na místě. Máme informace o tom, že je tady dvacet, možná i více občanů, kteří se stali obětí otrav po požití pančovaného alkoholu. Je to hodnoceno jako v zásadě druhá největší katastrofa po povodních, které byly v roce 1997. Ale tady to není důsledek působení přírodních sil. Tady je to důsledek lidské chamtivosti a selhání státu.

Já se domnívám, že v parlamentní demokracii je vláda odpovědná Poslanecké sněmovně a vláda by měla automaticky v takovýchto situacích předstoupit před poslance a podat vyčerpávající informaci o tom, co se v zemi děje. Tato informace by byla důležitá nejenom pro členy Poslanecké sněmovny, ale přirozeně také pro veřejnost.

Proto chci navrhnout zařazení bodu. Vzhledem k tomu, že ani ministr zdravotnictví ani ministr financí ani předseda vlády nenašli odvahu, možná čas, aby předstoupili před Sněmovnu a podali vyčerpávající informaci, chci požádat o zařazení nového bodu. Ten bod by se jmenoval Zpráva ministra financí a ministra zdravotnictví o množících se otravách metylalkoholem. Chci požádat, aby tento bod byl zařazen jako první bod zítřejšího jednání Poslanecké sněmovny, tak aby se na toto vystoupení mohl jak ministr financí, tak ministr zdravotnictví připravit. A domnívám se, že by Poslanecká sněmovna v situaci, kdy se vládě zcela evidentně vymkla záležitost pančovaných lihovin z rukou, v situaci, kdy tady máme více než dvacet obětí otrav metylalkoholem, tak jsem přesvědčen, že by Poslanecká sněmovna měla v každém případě zařazení takového bodu podpořit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozuměla jsem dobře, že by to měl být první bod našeho zítřejšího jednání? Je to tak, pane kolego? (Poslanec Sobotka souhlasí.)

Dále pan kolega Michal Babák. (Není v sále.) Není-li přítomen, dostává slovo pan kolega Jiří Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mně, abych navrhl předřazení bodu číslo 14, sněmovní tisk 593, novela zákona zákoník práce, jako první bod zákonů druhého čtení.

A za druhé mně dovoluji, abych si dovilil navrhnout předřadit bod číslo 49, sněmovní tisk 700, návrh zákona o zdravotních službách, jako jeden z prvních bodů prvního čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takhle to nepůjde, pane kolego – jeden z prvních bodů prvního čtení. To se nedomluvíme, co to znamená. Prosím vás, než kdokoli vystoupíte s požadavkem před Sněmovnu, žádáte o čas a pozornost svých kolegů, musíme být schopni se kvalifikovaně rozhodnout, zformulujte vždycky svůj návrh tak, aby byl jasný, zřetelný, aby k němu mohla Sněmovna zaujmout stanovisko.

Poslanec Jiří Štětina: Takže si dovoluji naprosto jasně a zřetelně: jako bod číslo 2 prvního čtení. (Potlesk poslance Skokana.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Dál prosím o slovo pana poslance Víta Bárta.

Poslanec Vít Bárta: (Nese si k řečnickému pultu urnu, kterou pokládá na horní plochu řečnického pultu.) Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, promiňte, můžu nejprve požádat, abyste řekla, k jakému bodu jste mě předvolala? Protože nevím, v jakém pořadí jsou tam body dány? (Chvilku se nic neděje.)

Promiňte, paní předsedkyně, ještě jsem vás jednou chtěl požádat, protože nevím, v jakém pořadí jsou tam body dány, k jakému bodu jste mě –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: První, který tady od vás mám, je informace předsedy vlády ke stavu čerpání evropských fondů, druhý D47, třetí prodej lihovin, čtvrtý krize v eurozóně, pátý české školství – a to je snad všechno.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, netušil jsem, že mé body jsou seřazeny všechny za sebou, ale o to to bude jednodušší.

Když mám slovo, tak nejdříve mi, dámy a pánové, dovoluňte reagovat na mé předřečníky a vyrovnat se s několika nepřesnostmi, které tady zazněly. A s dovolením si dovolím, paní předsedkyně, zařadit i v rámci předcházející debaty aktuální body, které tam, promiňte, ještě nemáte zapsané.

Dovolte mi nejprve reagovat na předsedu klubu sociální demokracie pana Tejce, který navrhl bod k paměti pana poslance Babáka. Já bych poprosil o zařazení několika bodů ve vztahu k panu Tejcovi. Mohu vám je, paní předsedkyně, teďka odprezentovat?

Za prvé navrhuji bod – rozbor předvolebního slibu sociální demokracie k zavedení třináctého důchodu. To je bod číslo 1. Za druhé bych poprosil o bod – informace, proč a jakým způsobem se sociální demokracie míní vyrovnat s tím, aby nedošlo ke zvýšení DPH na 17,5 %, jestliže v tuto chvíli

zcela vážně hrozí neschválení daňového balíčku. (Poslanec Richard Dolejš jde k řečnickému pultu a během řeči poslance Bárty sundává urnu a pokládá ji na zem před řečnický pult.)

Za třetí bych rád požádal o jasnou informaci předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie, jestli sociální demokracie chce 17,5procentní DPH od Nového roku. (Poslanec Skokan dává urnu zpět na řečnický pult.)

Děkuji. Zjevně je o urnu zájem, takže já to stáhnou blíže k sobě. (Bere si urnu blíže k sobě na řečnický pult.) To je první věc.

Druhá věc. Než se pustím k těm vlastním bodům. Pan předseda sociální demokracie Sobotka navrhl zprávu o metylalkoholu od ministra financí a ministra zdravotnictví, a to s tím, aby tento bod byl zařazen jako první bod na zítřejší ranní program. Já bych si dovolil navrhnout, aby za tento jeho bod byl zařazen bod, kde by pan ministr zdravotnictví osvětlil korupční prostředí v souvislosti s přijetím vyhlášky o zákazu metylalkoholu, neboť v oné vyhlášce se nařizuje zákaz nabízení k prodeji alkoholu. A tento zákaz nabízení se dvěma dámami na Ministerstvu zdravotnictví účelově vykládá jako zákaz reklamy na alkohol. A mne by zajímalo, jak ministr zdravotnictví zajistí zabránění korupčního prostoru pro účelový výklad toho, co je a co není nabízení k prodeji. A aby jasně vysvětlil, jak je možné, že některé reklamy na alkohol dále povoleny jsou a jiné reklamy jsou velmi selektivním způsobem stahovány a rušeny. Domnívám se, že z tohoto hlediska České republiky hrozí i značné riziko arbitráží, už jenom na onom neselektivním, resp. možná účelově selektivním přístupu k tomu, jaké reklamy jsou dále akceptovány a jaké reklamy akceptovány nejsou. Já se totiž obávám, že pan ministr zdravotnictví zákazem těchto reklam spíše otráví české hospodské než další osoby z hlediska konzumentů.

A nyní k řádně žádaným bodům. Já bych v prvé řadě navrhoval zařazení bodu Informace ministra školství o upadající úrovni regionálního školství a porovnání s mezinárodními žebříčky – krátce řečeno ten oficiální bod, tak jak ho četla paní předsedkyně Sněmovny: vliv propadu školství na konkurenceschopnost ČR.

Dámy a pánové, pan ministr Fiala je mnohými označován za nejlepšího ministra současného kabinetu. Být nejlepším v současném kabinetu je relativně snadné, laťka je zašlapána hluboko do země a její přeplazení není nijak obtížné. Nicméně pověstná stodenní lhůta hájení už u pana ministra Fialy dávno pomínula a jeho dosavadní koncepční kroky lze označit jedině jako systematický ústup z opatření vedoucích ke zvýšení konkurenceschopnosti ČR.

V prvé řadě v tomto duchu je zapotřebí považovat opatření, které je kódově označeno jako prosté, ovšem velmi závažné a naprosto nezodpovědné zrušení vyšší úrovně státní maturity, u které jsem přesvědčen, u které jsem přesvědčen, že se jedná o ústupek, který pan

ministr učinil čistě z populistických důvodů, možná dokonce v prokorupční atmosféře související se společností Scio. Jenom pro vysvětlení – společnost Scio je drahým dodavatelem českých vysokých škol a připravuje pro ně zkoušky na vysoké školy. Zavedení těžší verze státních maturit bylo naprosto zásadní v kontextu toho, aby vysoké školy přijaly tuto těžší verzi státních maturit jako selektivní opatření, nebo chcete-li, přijímací zkoušky na vysokou školu. To, že pan ministr školství z této věci ustoupil, v prvé řadě znamená velký byznys právě pro společnost Scio, která tímto způsobem dále bude dodávat všem vysokým školám tyto testy. Za druhé, a to je bohužel mnohem závažnější, tímto opatřením reálně jsme přestali motivovat žáky středních škol k tomu, aby se snažili o absolvování nějaké vyšší laťky z hlediska znalosti především matematiky, tak jak o ní hovoří strategie konkurenceschopnosti, kterou vláda přijala někdy na jaře roku 2011.

Jestliže v ČR se můžeme kochat tím, že když nám kupříkladu Japonsko navrhne pro naše studenty možnost stipendijního studia v Japonsku, tak ČR není schopna do Japonska poslat ani dostatek studentů, kteří by zvládli náročné přijímací testy z matematiky, je zcela evidentní, že úroveň vzdělanosti našich studentů především na gymnáziích je v porovnání s ostatními státy zcela a zcela nedostačující. Lapidárně řečeno, v Čechách není dostatek studentů, kteří umějí matematiku tak, aby naplnili kvóty, které máme z Japonska pro studium na místních univerzitách k dispozici. Zrušením těžší verze státních maturit se dostáváme do toho stavu, kdy necháváme pouze jednodušší verzi státních maturit, která je selektivním opatřením jen proto, abychom měli jistotu, že ta nejhorší škola nebude horší než krajně přípustný stav, který v českém školství chceme. Jinými slovy řečeno, naše gymnázia se dál propadají na úroveň učňáků, naše učňáky se dál propadají na úroveň základní školy.

V tomto stavu, kde jsme, kdy jsem vám tady minule vyprávěl žebříčky konkurenceschopnosti a Pavel Bém mě opravoval, že ten žebříček konkurenceschopnosti je ještě horší, než jak jsem vám tady četl, je toto opatření pana ministra Fialy zcela nezodpovědným krokem, který se nebojím nazvat hrobažením české konkurenceschopnosti. A protože se obávám, že pro pana ministra je gramotnost v ČR již téma nezajímavé, nezbyvá mi, než použít symboly a panu ministrovi věnovat urnu jednotné úrovně maturity z matematiky – konec české konkurenceschopnosti. (V ruce drží pohřební urnu s právě přečteným nápisem a ukazuje ji poslancům.) Já pevně doufám, že alespoň na tomto extrémním příkladu pan ministr pochopí, jak situace je vážná. A pevně doufám, že tento symbol místo mnoha písmenek bude zcela srozumitelný Ministerstvu školství, kde je zcela evidentní, že pan ministr ustupuje své vlastní byrokracii a populistickým tlakům, ustupuje od koncepčních strategických kroků, které by měly zastavit úpadek školství.

Já vím, že pan předseda vlády už na podzim roku 2010 velmi bojoval proti zavedení státních maturit, a velmi krvavým způsobem Věci veřejné si tehdy na pana premiéra vydupaly to, aby se státní maturity prosadily. Ale když už jsme je prosadili, tak zase přichází klasický přístup koalice, a to je salámová metoda postupného vyprazdňování kroků, které se Věcem veřejným v koalici povedly. Je to úplně stejné jako s Lessym, je to úplně stejné jako u zvyšování platů učitelů, je to stejné jako s celou strategií konkurenceschopnosti.

V tomto kontextu proto žádám pana ministra Fialu, aby jasně zdůvodnil a řekl, jak Ministerstvo školství zastaví propad v úrovni regionálního školství v porovnání mezinárodních žebříčků. Za druhé, jak nahradí těžší verzi státních maturit jiným mechanismem, který zabrání tomu, co denně můžeme vidět u učitelů základních škol, kdy dneska učitelé základních škol s ubývajícími žáky se bojí dneska vyhodit studenta ze školy jenom proto, že přijdou o peníze na tohoto studenta, a jenom proto, že se zvýší riziko kupříkladu zavření této školy. Pokud Ministerstvo školství nebude mít těžší verzi státních maturit alespoň z matematiky, ptám se pana ministra školství, jaký jiný ekvivalentní nástroj pro zabránění dalšího propadu, pro měření výkonnosti a kvality českého školství zavede, jaká udělá opatření pro jednotlivé školy k tomu, aby tyto školy byly motivovány k tomu, aby zvyšovaly úroveň a bránilo se dalšímu propadu úrovně českého regionálního školství.

Myslím, že v návaznosti na tento bod je velmi logické rovnou požádat o zařazení dalšího bodu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Tento bod žádáte tedy jako první bod dnešní schůze, případně po těch již pevně zařazených...

Poslanec Vít Bárta: Paní předsedkyně, já bych navrhl, že až přečtu ty jednotlivé body, je v logické souvislosti...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Já že to tady máte napsané. Takže prosím.

Poslanec Vít Bárta: Dalším bodem je bod na premiéra Petra Nečase o připravenosti vlády ČR na krizový vývoj světové ekonomiky.

Dámy a pánové, suchá fakta jsou neúprosná. Ačkoliv se média a vrcholní představitelé klíčových světových hráčů snaží veřejnost všemi možnými způsoby uklidnit, nad hlavami nás všech se svírají přesně stejná mračna jako před kolapsem v roce 2008. Fed nebolí zjednodušeně americká centrální banka právě zahájil novou vlnu kvantitativního uvolňování, nebolí lapidárně řečeno, tištění obrovského balíku peněz, tištění obrovské-

ho množství v zásadě bezcenných papírků, v tomto případě dolarů. Spolu s historicky bezprecedentním snížením úrokových sazeb a zcela identickou politikou Evropské centrální banky to znamená jediné: světová finanční soustava je v kritickém stavu a úřady se pokoušejí udušit plamen nové krize přikládáním onoho stohu papírových peněz. V případě, kdy minulý čtvrtek Fed spustil plán tisknutí 40 miliard dolarů, což pro vaši představu je 750 miliard korun, což znamená více než tři čtvrtiny státního rozpočtu České republiky na jeden rok, je zapotřebí brát toto opatření velmi vážně.

Kritičnost situace je zřejmá také z chování eurobyrokratů, kteří od vypuknutí krize pořádali již více než 20 vrcholných summitů zasvěcených záchraně eurozóny a potažmo i celého evropského bankovního socialismu. Problém však tkví v tom, že všemi svými scestnými a někdy až totalitními praktikami zatím dosáhli pouze a jenom prohloubení a prodloužení krize. Není to tak dlouho, co jsem tady hovořil a upozorňoval na dopady populistického chování české vlády a koalice k přijetí Evropského stabilizačního mechanismu. Toto absurdní divadlo světové byrokracie a bankovního socialismu nedovede zastřít evidentní a ostrou hrozbu pokračování a prohlubování kolapsu euroamerické finanční soustavy, který již v příštím roce může vést k dosud nevídané vlně recese, nezaměstnanosti a chudoby.

Důvěru našich občanů jsme však nezískali proto, abychom byli mlčenlivými pozorovateli této vážné situace. Místo kriticky nezbytných reforem zvýšení konkurenceschopnosti České republiky a především snahy o přeměrování jejího exportu také směrem na Východ místo nyní brzdného Západu jsme svědky pouze každodenního oportunismu, klientelismu a korupce našich národních a bohužel i regionálních elit.

Já vím, že zde ve Sněmovně je mnoho vážných témat a může se vám zdát, že to, co se děje v Bruselu nebo v USA, není v tomto kontextu podstatné. Ale dovolím si vám přiblížit otázky na pana premiéra z naší každodenní reality.

Za prvé se ptám, jak pan předseda vlády jako Kalouskovo jojo může akceptovat to, že plánuje státní rozpočet s růstem 1 % pro příští rok. Jakou míru populismu a zbednělosti tady můžeme vidět při schvalování státního rozpočtu, jestliže tady je vážné riziko v rámci Ameriky a Evropy v tom, jak se bude vyvíjet světová ekonomika, a ministr financí předkládá této vládě rozpočet s 1% růstem ekonomiky. Já vím, že nemáme ministra financí s makroekonomickým vzděláním, já vím, že máme chemika a v rámci své laboratoře může experimentovat různými způsoby, ale tento chemický experiment je něco jako slívání koncentrované kyseliny sírové a vody.

Toto, pane ministře financí prostřednictvím paní předsedkyně, může znamenat výbuch. A ne ví bůh z hlediska vývoje evropské a světové eko-

nomiky, ale opravdový výbuch. Což je věc, která při vašem vzdělání prostřednictvím paní předsedkyně by vám měla být věc známá nejenom z vašeho chemického vzdělání, ale i z vaší politické praxe.

Jinou věcí je, jaká opatření v tomto duchu jsou ve vlastním návrhu státního rozpočtu. Jak dalece státní rozpočet je připraven na krizi. Až v únoru pan premiér zase bude vázat důchody, možná mzdy státních zaměstnanců, a bude tvrdit, že nebylo predikovatelné, jaký bude nevýběr daní, a bude tvrdit, jakým způsobem se vyvíjí evropská ekonomika, tak já nyní vám zde připomínám, že kdyby tato vláda chtěla, může se na krizi připravit. Může připravit úsporné balíčky, může připravit opatření k tomu, aby měla dostatečnou rezervu buď na prorůstová opatření, anebo aby tuto rezervu měla vytvořenou pro případný propad v příjmech státního rozpočtu daný negativním vývojem evropských a amerických trhů.

Stejnou záležitostí, na kterou je zapotřebí se pana premiéra a pana ministra financí v tomto duchu zeptat – jak tento státní rozpočet počítá s jasným vyčíslením peněz, které budeme muset do Bruselu vrátit s ohledem na kriminální problémy spojené s čerpáním fondů Evropské unie. V návrhu státního rozpočtu, který předložil ministr financí, v tomto směru nejsou naprosto jasná a definovaná čísla. A při negativním vývoji Evropské unie je zcela jednoznačné, že Brusel bude o to více a rychle vymáhat finanční prostředky v řádu desítek miliard korun, které může získat díky hlouposti České republiky ve špatném čerpání peněz z Evropské unie.

Nezbývá mi, než tento bod ukončit větou Martina Luthera Kinga: „Na světě není nic nebezpečnějšího než upřímná ignorace a vědomá hloupost.“ Pan premiér schválil celkem pěknou sumičku na rekonstrukci průčelí a dvorku před Úřadem vlády. Doporučoval bych, aby se v rámci investice, která se tam nyní provádí, a nových květináčů a nových závor investovaly peníze do toho, aby tento výrok Martina Luthera Kinga byl před Úřad vlády tesán. Pokud by pan premiér měl na květináče a bohužel neměl na tesání, rád na to přispěju ze svých soukromých zdrojů. (Potlesk poslanců VV.)

Nezbývá mi, než se, dámy a pánové, s vámi podělit o další bod. Bohužel opět na účet pana premiéra. Opět, paní předsedkyně, si dovoluji navrhnout, že se budu věnovat všem těm bodům, až v jejich závěru si dovolím navrhnout jejich logické seřazení.

Žádám tedy, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, o zařazení bodu Informace předsedy vlády České republiky Petra Nečase o nejnovějším vývoji konkurenceschopnosti České republiky. Dovoluji si v tomto bodu vysvětlit, proč se neobracím na pana premiéra prostřednictvím interpelace. Vzhledem k tomu, že se obávám, že by na mě opět nevyšla řada a interpelace by byla písemná a pan premiér má na odpověď 30 dnů, je tedy vysoké riziko, že by mi pan premiér s ohledem na důvěru vlády nemusel stihnout odpovědět, a proto považuji za

vhodnější tento bod zařadit jako bod jednání tady ve Sněmovně. Dovolte mi tento bod dále přečíst.

Dámy a pánové, v první řadě tentokrát nezačnu u žebříčku konkurenceschopnosti, ale začnu u bodu srovnání zemí Evropské unie a vůbec ostatních států vyspělého světa v otázce vývoje hrubého domácího produktu.

Podíváme-li se na vývoj HDP v jednotlivých zemích dýchavičné Evropské unie, zjistíme, že někde HDP bez ohledu na současnou světovou recesi roste. Buď někde klesá. Z celé evropské sedmadvacítky nicméně, co se týče HDP, jsme na tom v porovnání s osmadvacítkou relativně velmi špatně, a to tak, že z té sedmadvacítky za námi je pouze Kypr, Itálie, Portugalsko a Řecko. Myslím si, že to je velmi zásadní parametr, který bychom měli vnímat.

A bezesporu si vzpomenete, když tady přednedávnem pan premiér hřímal, jak je na tom skvěle Česká republika z hlediska ekonomických parametrů, jaký máme skvělý rating z hlediska zadlužování a toho, jak skvěle splácíme státní dluh.

Pan premiér mi před týdnem nebo před čtrnácti dny k tématu konkurenceschopnosti neřekl ani slovo. Ale když na něj nezafungovalo ani to, jak jsme na tom z hlediska konkurenceschopnosti v otázce konkurence na úrovni Mongolska, říkal jsem si, že dnes k oněm argumentům přidám celkový vývoj a porovnání zemí Evropské unie z hlediska hrubého domácího produktu, kde mám znovu potřebu zopakovat, že Česká republika je na tom tak bídne z celé osmadvacítky, že za námi už je pouze Kypr, Itálie, Portugalsko a Řecko.

Nicméně dlužím odpověď panu poslanci Bémovi, který mě tady správně minule opravoval, co se týče některých parametrů konkurenceschopnosti České republiky. Já jsem si ten žebříček připravoval pilně během letních prázdnin. Pavel Bém pravděpodobně čerpal z aktuálnějších dat, která mezi tím během měsíce září, na začátku měsíce září, byla zveřejněna. Nepřekvapí vás to, i když já jsem v létě čerpal ze starších dat, tak že i ona novější data reálně znamenají ještě další a horší propad, než byla ona letní data, o kterých jsem tady informoval. Dovolte mi v tomto směru připomenout, že se jedná o žebříček Světového ekonomického fóra. A v tomto duchu mi dovolte několik základních parametrů znova připomenout.

Dámy a pánové, v první řadě v míře ochrany soukromých vlastnických práv jsme na 76. místě na světě, což znamená, že jsme stoupli o dvě příčky. To je dobrá zpráva. Chci být objektivní a chci připomenout, že v tomto jednom z více než sta parametrů konkurenceschopnosti jsme se o dvě příčky hnuli směrem nahoru. Člověk by se málem radoval, avšak absolutní čísla bohužel dokazují, že jsme si nepolepšili my, nýbrž že si po-

horšili naši přímí konkurenti. Myslím, že stojí za pozornost vám sdělit, kdo je naším konkurentem, který nás v tomto směru stíhá v otázce soukromých vlastnických práv v České republice.

Dámy a pánové, tím naším váženým konkurentem, který nás teďka tak stíhá a díky kterému jsme si polepšili, je takový tygr, jako je stát Uganda a stát Senegal, které jsme tedy v tomto směru dohnali. Jiným slovy řečeno, úspěšně stagnujeme v tomto parametru, nicméně dílčí parametr zlepšení na úrovni Ugandy a Senegalu tu máme.

V transparentnosti tvorby vládní politiky jsme na 98. místě, což je pokles o dvě příčky, a myslím, že je to přesně ten parametr, o kterém mluvil tady Pavel Bém. Těsně před námi se umístili tygři Filipíny, Trinidad a Tabago. (Hlas z pléna opravuje: Tobago.) Tobago – děkuji za opravu. Omlouvám se, nejsem úplně silný v zeměpise.

V transparentnosti tvorby vládní politiky je v tomto směru zapotřebí připomenout opětně koncepční chování této vlády a opětně připomenout jeden z bodů, o kterém jsem tady hovořil, a to je bod rušení těžší verze státních maturit. Jestliže Česká republika se propadá v úrovni regionálního školství, jestliže Česká republika nemá v první stovce nejlepších univerzit světa ani jedno zastoupení, jestliže tato vláda zcela jednoznačně nerespektuje zjara 2011 přijatou strategii konkurenceschopnosti, je nutné v této nekonceptnosti této vlády, tedy právě v onom parametru transparentnosti tvorby vládní politiky, připomenout i ústup pana ministra Fialy z tématu vysokoškolského zákona. Ono je opětně velmi populistické a jednoduché ustoupit z financování vysokých škol podle kvality, dál se plácát v bahně současného systému zkamenělin českého vysokého školství a dále nepředkládat ucelenou koncepci Ministerstva školství.

Ale nejde jenom o Ministerstvo školství. Pan premiér má vedle mazánka pana ministra Fialy ještě jednoho mazánka a to je pro změnu ministr dopravy Pavel Dobeš a ani ten nepředkládá v porovnání s jinými státy ucelenou dopravní koncepci, která by jasně řekla, co se stavět bude, nebo nebude. Na západ od České republiky, v civilizovaném světě, je zcela běžné, že investice do dopravní infrastruktury se plánují na deset let dopředu s přesně fixovanými budgety, s přesně spočítanými a nastavenými prioritami. To v České republice není, protože jedině tak se může vytvářet dostatečně korupční prostředí pro to, co se stavět bude, respektive hlavně kdo to konkrétně bude stavět.

Nicméně vedle transparentnosti tvorby vládní politiky je nejzávažnějším z oněch dílčích ukazatelů propadu konkurenceschopnosti České republiky parametr efektivity využití veřejných státních prostředků, kde Česká republika je na 127. místě na světě, a tedy na posledním místě z Evropské unie. A jenom za poslední rok zaznamenala pokles o tři příčky.

V objektivitě rozhodování státních úředníků se stále držíme na hezkém

123. místě na světě. Guatemala, která se minulý rok umístila na sousední 122. příčce, se však na rozdíl od nás dovedla za jeden rok zlepšit o 26 míst. Kéž bychom na tom jednou byli alespoň tak dobře jako obyvatelé této středoamerické země! Možná bychom měli zkusit pěstovat kávu a banány, třebaš nám to při současném stavu vlády taky pomůže.

Nicméně pojďme dál. Pan ministr Kalousek se soustavně chlubí, jak omezuje naši zadluženost. Nuže v tomto ukazateli jsme ještě nedávno byli na 55. místě z nejzadluženějších zemí světa v tomto žebříčku konkurenceschopnosti. A teď jsme se v něm propadli na pozici 60. nejzadluženější země na světě. Zdá se, že nám pan ministr nějak zapomíná, že on sám osobně nám navrhl rozpočet s celkovým deficitem sto miliard korun českých, a to zřejmě budeme ještě rádi, pokud se tento deficit na konci roku neukáže být mnohem vyšší.

Byrokracie. Při zakládání vlastního podnikání jsme se propracovali již na 97. příčku. Zaznamenali jsme tak v byrokracii při snažení české vlády propad o tři příčky a já myslím, že je opět velmi zajímavé se podívat, jak jsme na tom s byrokracií v České republice.

Našimi konkurenty s úrovní byrokracie v této zemi je Kolumbie a Gabon. Myslím si, že výroba drog v Kolumbii sama o sobě jasně ukazuje na úroveň byrokracie v této zemi. A to, že česká byrokracie je na úrovni této země, si opovažuji tvrdit, že pokud se – znovu připomínám – jedná o žebříček Světového ekonomického fóra, měli bychom se jednoznačně stydět.

Nicméně mám pro pana premiéra ještě jeden velmi zajímavý parametr a ten bych řekl, že je z mého pohledu nejdůležitější. Důvěra veřejnosti vůči politikům znamená, že Česká republika se v žebříčku konkurenceschopnosti propadla o pět příček na 134. místo v tomto žebříčku konkurenceschopnosti. Je dobré uvést, že celkově v tomto žebříčku závodí 139 zemí. To znamená, že za námi už se umístila jenom Paraguay, Řecko, Libanon, Argentina a Haiti. Naopak můžeme závidět zemím, jako je Dominikánská republika, Guatemala, Madagaskar a Venezuela. Já si o Madagaskaru ze studia medicíny pamatuji, že nejnižší primát, taková ta chytřejší opička, nejnižší primát žije na Madagaskaru. Musím přiznat, že to, že tato země mimo to, že zde žijí nejnižší primáti, konkrétní opička, se vyznačuje i tím, že zde žije větší důvěra veřejnosti vůči politikům. To je podle mne velmi smutný parametr. Při svých znalostech zeměpisu dodávám, že ostrov Madagaskar je nedaleko břehů Afriky.

Nyní mi dovoluňte formulovat při tom otřesném stavu české konkurenceschopnosti znovu a se vši trpělivostí žádost na pana premiéra, aby nám řekl, co učiní proti propadu české konkurenceschopnosti, proč se nerespektuje schválená strategie konkurenceschopnosti, kterou navrhl této vládě NERV a která od jara loňského roku je touto vládou schválena, a proto bych se domníval, že bude pro tuto vládu závazná. Z druhé strany při

tom umístění v tom žebříčku konkurenceschopnosti, resp. vnímání veřejnosti a politiky atd., chápu, že pro pana premiéra takové věci nemusí být z logiky věci závazné, ale přesto se snažím stále pevně doufat v to, že pan premiér se bude snažit zlepšit stav této zemi, že právě proto mi alespoň odpoví a dá naději občanům České republiky v tom, že se dále v žebříčku konkurenceschopnosti propadat nebudeme.

Dále mi dovoluňte se pana premiéra zeptat, proč on jako představitel hlavní pravicové strany v tomto směru nechce učinit jasný akční plán pro podporu malých a středních podnikatelů, jako kupříkladu návrh Michala Babáka na proplácení DPH až po zaplacení faktury, proč když pan premiér může přesvědčit ministra vnitra k tomu, aby učinil policejní puč a odvolal policejního prezidenta, proč ministr průmyslu a jeho ministr vnitra nemůže urychlit systém administrace zakládání společností s ručením omezeným a dalších společností na území České republiky a proč místo zřizování nového fondu rizikového kapitálu nemůže urychleně – přitom když jsou tyto peníze z Evropské unie vyčleněny – tento fond pro start-upy začít pod CzechInvestem už několik měsíců fungovat.

A nakonec se v tomto kontextu ptám pana premiéra, že jestliže ví, že zvýšené DPH nepřineslo vyšší příjem do státní kasy – znovu opakuji, že sociální demokracie má pravdu, když se směje Věcem veřejným, že loni jsme si mysleli, že elasticita trhu zafunguje a nezvýší se ceny a naopak bude více peněz na deficitní důchodový účet – tak proč se znovu žene do stejné chyby a zvyšuje daně, když ví, že více peněz nevybere a naopak se bude jednat o opatření, které povede k dalšímu propadu hrubého domácího produktu a povede jednoznačně k tomu, že se nevybere více na daních než dosud.

Vážená paní předsedkyně, dovoluňte mi nyní seřadit body, jak je navrhuju uvést.

Za prvé pro pořádek, bod k tématu zdravotnictví a prokurpčního prostředí, co se týče povolování, resp. nejasností kolem povolení reklamy při zákazu alkoholu, resp. při prohibici. Tento bod, jak jsem říkal na začátku, navrhuji zařadit jako druhý bod zítra ráno po bodu pana předsedy Sobotky o informacích ministra zdravotnictví a ministra Kalouska k tématu prohibice jako takové.

Co se týče bodu Informace premiéra Nečase ke konkurenceschopnosti, bodu Informace premiéra ke krizovému vývoji světové ekonomiky a bodu Informace ministra Fialy k hrobaření českého školství, navrhuji následující pořadí. Navrhuji, aby tento bod byl zařazen jako první bod dnešní schůze, a to nejprve bod premiéra Petra Nečase o krizovém vývoji, dále logicky na něj navazuje bod Petra Nečase o vývoji konkurenceschopnosti a jako třetí bod v této logice navrhuji bod informace ministra školství.

Vzhledem k nepřítomnosti pana ministra Dobeše mi dovoluňte se řádně

přihlásit znovu na konec debaty, doufaje, že mezitím pan ministr Dobeš přijde. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jenom se zeptám pro svoji orientaci. Připomínám, že tady byla série bodů, která se týkala programu sociální demokracie. Ty mám tady také poznamenané.

Poslanec Vít Bárta: Promiňte, pane místopředsedo. Tento bod navrhuji zařadit jako bod hned za bodem pana předsedy Tejce o panu Babákově.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. To byla tato série bodů. Nyní přejdeme k bodu pana poslance Jiřího Paroubka – Informace premiéra o postupu státu při řešení výroby a distribuce nelegálního alkoholu. To mám tady jako další bod. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, události posledních dnů otřásají důvěrou české veřejnosti ve stát. Nemluvím už o politické třídě země. Opovržení české veřejnosti politiky a politikou je hluboké a nesmírné. Mezi škálou povolání je politik na jednom z posledních míst.

Navrhuji zařadit na pořad jednání na tento pátek jako mimořádný a první bod pod názvem Informace premiéra o postupu státu při řešení problému nelegální výroby a distribuce nelegálního alkoholu.

Pokusím se tento bod zdůvodnit. V pondělí byl zveřejněn seznam členů protikrizového štábu, resp. krizového štábu vlády k řešení problému metanolu. Problém metanolu je multidisciplinární. Odpovědnost nesou v té či jiné míře resorty zdravotnictví, vnitra, zemědělství, průmyslu a obchodu a financí přes celní správu, ale také úřad hygienika a policejního prezidenta. Včera jsem se v seriózním časopisu Týden dočetl – cituji: „Ministr vnitra Jan Kubice v krátkém mezidobí, kdy neměl nic společného s policií, připravoval pro lihovárníky jako soukromý detektiv analýzu, která popisovala detailně černý trh s alkoholem. Není přitom patrné, že by se později jako ministr pokusil nelegální kšefty zarazit.“

V témže článku se hovoří o černém obchodě s alkoholem v naší zemi v rozsahu 15 až 20 % celkového prodeje. V jiných člancích se hovoří až o 25 % podílu černého prodeje. Takto se vyslovují i samotní výrobci. Rozumějme tedy výroby pančovaného alkoholu, 25 % podílu tohoto alkoholu na celkovém prodeji a jeho obří a zřejmé celoplošné distribuce. Rozuměj po celém území státu.

Vyhlášení prohibice na prodej tvrdého alkoholu bylo jistě nezbytným krokem, ale zároveň také aktem zoufalství vlády, tak aby se státní aparát probral z jistého šoku a získal čas. Čas k vypátrání – a tady se nejedná o nějaké srandapálenice, ale zřejmě o obří výroby a celostátní sítě

distribucí. Sítě velmi sofistikovaně působící a dlouhodobě budované.

Každý rok se na veřejnosti objevuje zpráva BIS. Rozvíjí každoročně různé variace tématu pronikání organizovaného zločinu do veřejné správy bez bližšího upřesnění. Vždy se ty zprávy hemží mlhavými informacemi o ruských a čínských agentech. Tady máme jasný příklad tohoto pronikání, tedy organizovaného zločinu, do veřejné správy. Jinak bych musel věřit, že státní správa je kolosálně neschopná. Myslím, že by premiér měl vládu požádat, aby uložila BIS zpracovat podrobnou zprávu o vlivu zločinců organizujících výrobu a distribuci nelegálních lihovin na státní správu – proč by jinak státní správa při tak gigantickém rozměru problému nelegálních lihovin byla slepá, jakoby metanolem omámená a hluchá? – a tuto zprávu zpracovanou BIS dát k dispozici veřejnosti. Upřímně. Pokud by se nedostal do hry metanol, žili by jedni ve sladké nevědomosti, mezi ty bych patřil já, pokud jde o rozsah problému prodeje a výroby nelegálního alkoholu, a druzí, pěkně zapojení do tohoto obřího byznysu.

Dámy a pánové, potravinářská komora a její prezident Toman říká, že – cituji: „Vina za stávající situaci je tak jednoznačně kladena na legální výrobce, ačkoliv je více než zřejmé, že v tomto případě selhaly kontrolní orgány Ministerstva financí a Ministerstva zdravotnictví, které svým nekonáním umožnily dovoz metanolu a jeho nelegální zpracování na území České republiky.“

Já bych ještě řekl, že selhala také policie a čtvrtina výroby a distribuce nelegálního alkoholu a nikdo si toho nevšiml. Tady jsme slyšeli dramatická slova o popravě bývalého policejního prezidenta. Ale on přece jedenapůl roku seděl ve funkci. Co dělal po celou tu dobu? Nevšiml si.

Jak prezident Toman upozorňuje, bylo to za ministra financí Miroslava Kalouska, kdy byl zrušen stálý dozor celníků v lihovarech a začal tam docházet jen namátkově. Selhávají bohužel také finanční úřady, kterým se jakákoliv nákaza neprofesionality zatím vyhýbala, které rezignovaly na kontrolu velké části maloobchodu a podobných služeb. V těchto obchodech se prakticky neplatí cla, spotřební daně, DPH, ale ani daně z příjmu a pojištění. O jaké daňové úniky se může jednat, tak to se můžeme jen dohadovat. Myslím si, že to mohou být i desítky miliard korun. Nemáme už od času někdejšího ministra vnitra Langera finanční policii. Kdyby byla, tak by to také zjednodušilo situaci. Veškerá energie Ministerstva financí se místo toho soustředila na zvyšování nepřímých daní a odmítání registračních poplatků pod záminkou, že jsou neúčinné a drahé. Proč na nich tedy podnikatelské svazy obchodu tak trvají? Proč je považuje i potravinářská komora za klíčové opatření? A kolik bude stát nynější krize prohibice a nakonec její trvalé důsledky nejen v podobě výpadku daní, ale také v podobě krachu řady subjektů a zvýšení nezaměstnanosti a sociálních podpor, a tedy většího zatížení státu?

Dále je tu selhání Ministerstva zdravotnictví. Ústředního hygienika nemáme půl roku, přestože role hygienické služby je v ochraně zdraví a životů klíčová. Také tady se šetří, snižuje počet zdravotních ústavů a celkově laboratorních kapacit hygieny, které si rozebírají privatizátoři. Ministr zdravotnictví se nyní snaží zbavit odpovědnosti a svěst chyby na své předchůdce ve vládách sociální demokracie před dlouhými šesti lety. No, to už by se rovnou mohl vymlouvat na nájezdy Tatarů. Chce taky služby hygieny omezit pouze na epidemiologickou ochranu. Já se domnívám, že není možné privatizovat veřejné služby tohoto typu. V takovéto krizi se to dnes jasně ukazuje. Přitom, jak uvedl policejní prezident Červíček, jsou to krajské hygienické stanice, kdo je zastřešujícím orgánem probíhající masové kontroly provozoven spojených s výrobou a distribucí lihovin, které provádí policie.

Selhává také Ministerstvo zemědělství, které se smířilo se škrtý v rozpočtu Státní zemědělské inspekce a potravinářské. Inspektorů už je jen 215. Co asi zmohou, dá se vyčíst z údaje, že nyní zvýšili počet kontrol alkoholu podle ředitele Šebesty několikasetnásobně.

Selhalo také Ministerstvo průmyslu a obchodu nebo Česká obchodní inspekce, která má na starosti mimo jiné tržnici. Tam vidáme spíše celníky, jak pózují nad zabavenými padělanými tričky u vietnamských prodejců. To je populární téma. Vietnamské obchodníky nemá řada lidí ráda, ale priority by měly být tam, kde jde o život.

Neuvěřitelná je laxnost Policie České republiky a Ministerstva vnitra, které se soustřeďují na snižování počtu policistů. Lebedí si, že dokázali snížit za poslední dva roky počty policistů o dva tisíce, většinou těch kvalifikovaných a nejkvalifikovanějších, přestože míra organizovaného zločinu se zvyšuje. Tiskem opakovaně probíhaly zprávy o tom, že minimálně, jak jsem řekl, pětina, spíše čtvrtina lihovin na trhu má nelegální původ a tento podíl zřejmě ještě roste. Vzniká důvodná obava, že organizovaný zločin už narostl do takové míry, že státní orgány nejsou schopny reagovat, nebo nemají sílu, možná ani odvahu a možná, kdo ví, také ani nechtějí.

Vraťme se k podstatě problému. Občané jsou zabíjeni jedem, který se u nás oficiálně nevyrábí. Je z dovozu? Vyrábí se tajně? Obojí je možné. Metyl zabíjí proto, že nelegální stáčírny nemají laboratoře a nevěděly o něm, anebo proto, že ho tam daly víc než jindy z jednoduchých důvodů – je prostě levnější. Ale co když jde o teroristický čin, ke kterému se zatím ještě nikdo nepřihlásil? Pak by to nebyl ovšem jednorázový problém. A ve skladech, jak jsme se dozvěděli, je 20 milionů lahví alkoholu. A upřímně, já nejsem člověk, který by podléhal snadno hysterii, ale i já jsem si prohlédl svůj skládek alkoholu, zejména ze své poslední narozeninové oslavy, a určitě nejsem sám v této Sněmovně, ale takto budou přistupovat k problému statisíce lidí. Kde je konec nebezpečí? Většina kontaminovaného alko-

holu byla koupena v kamenných obchodech, což je pro mě naprosto šokující. V tržnicích se dají vidět všechny světové značky, ale podle vinět, ceny jsou však jinde. Dostaneme někdy jistotu, že přípitek s přáteli není vlastně ruskou ruletou? Metyl v alkoholu nezabíjí jen lidi, ale zabíjí i důvěru občanů ve schopnost státu je ochránit. Ale proč by potom občan měl vlastně platit daně? Metyl zabíjí i důvěru v české lihoviny. Přišla před chvílí zpráva, že Rusko velice zvažuje dovoz českých lihovin. A není samo. Totéž vlastně proběhlo i v Německu. Nejen tedy důvěru v české lihoviny, ale možná i v širší okruh potravinářského zboží. Je to jasným dokladem toho, že česká státní správa je po šestiletém působení pravicové vlády v naprostém rozkladu.

Pokud jde o samotnou hygienickou nezávadnost lihovin, jde přitom podle potravinářské komory o řešitelný a nijak zvlášť komplikovaný problém. Co je třeba udělat? Za prvé zakázat dovoz metanolu. Za druhé zavést registrační pokladny, které umožní zjistit, jestli se v hostinci nebo jiné jednotce restauračního stravování neprodává i něco, co nebylo na dodacích listech. Za třetí zvýšit počty potravinářských a obchodních inspektorů, hygieniků, celníků a dalších, kdo se podílejí na inspekčním provozu. Za čtvrté překvalifikovat porušování zákonů o výrobě a distribuci alkoholu na trestný čin. Za páté okamžitě udělat inventuru u výrobců a prodejců od největších až dolů – co je v lahvích, jaké jsou kolký, jaká dokumentace. Potravinářská komora, a to mě, mohu říci, zaujalo, navrhuje ještě jedno důležité opatření: okamžitě ustavení vládní komise složené ze zástupců státní správy, odborníků z univerzit a z potravinářského průmyslu, kteří by byli schopni najít skutečně efektivní řešení této situace namísto více nebo méně neúčinných zákazů legálního prodeje, které více než cokoliv jiného podporují růst černého trhu.

Dámy a pánové, v krizi je nejvíce potřeba chladný rozum a odborná zkušenost a také důvěra. Myslím si, že součástí zápasu o důvěru českého obyvatelstva by mělo být podání informace, kterou bych rád, aby premiér podal v pátek ráno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V pátek ráno je tedy návrh zařadit tento bod Informace premiéra o postupu státu při řešení výroby a distribuce nelegálního alkoholu. Takže v pátek ráno tento týden. Ano, takže to je jakoby ukončení toho prvního bodu a můžeme přejít k dalšímu: Informace premiéra, ministra financí a ministra rozvoje ke stavu čerpání evropských fondů a jeho dopadu na státní rozpočet. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, situace v čerpání evropských fondů je vážná a já jsem na ni upozorňoval již velmi dlouhou dobu, prakticky už od roku 2008. Obracím se na vás, vážená Poslanecká

sněmovno, vážený pane předsedající, vážený pane premiére, zbytku vlády, dámy a pánové, s žádostí o zařazení mimořádného bodu této schůze Sněmovny s názvem Informace premiéra, ministra financí a ministra místního rozvoje ke stavu čerpání evropských fondů a jeho dopadu na státní rozpočet.

Důvody, které mě k tomu vedou, jsou především naprosto kritické zprávy o stavu čerpání evropských fondů, které probleskují v českých médiích, a především možné až katastrofické scénáře dopadu tohoto stavu na státní rozpočet, konkrétně na prohloubení schodku ve výši až několika desítek miliard korun. Dneska se objevila maličká zprávička, že Brusel necertifikoval projekty v rozsahu jedné miliardy eur, tedy 25 miliard korun. Ale bohužel je to první vlaštovka a obávám se, že tato první vlaštovka bude mít své bratříčky a sestřičky, že nám všichni neodletěli do tep-lých krajín.

Konkrétně mě k tomu vedou následující čísla. Z celkových řekněme 760 miliard korun, které jsou pro Českou republiku určeny v tomto období v roce 2007 až 2013, je certifikováno k dnešnímu dni něco kolem 138 miliard korun, tedy asi 17 %. Přitom do konce roku 2012 musí být certifikováno v každém z operačních programů alespoň 30 % celkové alokace. Dnes tuto podmínku nesplňují podle mých informací – já bych byl rád, kdyby nebyly úplně – operační program Životní prostředí, Integrovaný operační program, operační program Podnikání a inovace, operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost, operační program Konkurenceschopnost a operační program Technická pomoc. Všechny tyto uvedené programy nesplňují tuto podmínku ani při započítání zálohy 9 % a takzvaných velkých projektů. Už letos tak hrozí vrácení miliard korun do rozpočtu Evropské unie v rámci nedodržení pravidla N + 2, respektive N + 3. Zastaveno je také proplácení jednotlivých operačních programů, a to operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, operačního programu Doprava, operačního programu Životní prostředí, ROP Severozápad a ROP Střední Čechy.

Dámy a pánové, podle těchto informací je tak velmi pravděpodobné, že již negativnímu vývoji nelze zabránit a lze pouze minimalizovat škody, např. rozhodnout o přesunutí prostředků mezi operačními programy. Bohužel tak může učinit vláda pouze pro daný rok a následující. To jinými slovy znamená, že se již nic nedá dělat s prostředky na léta 2007, 2008, 2009, 2010 a bohužel ani pro rok 2011. Vláda tak mohla učinit v roce 2010. Vláda by tedy co nejdříve měla rozhodnout o převedení části prostředků na roky 2012 a 2013. Otázka tedy zní, zda vláda o tomto kroku aspoň uvažuje, protože je zřejmé, že o ničem takovém ještě nerozhodla. To myslím, že je alarmující.

Dámy a pánové, je zřejmé, že za tento stav nese odpovědnost jak vlád-

ní koalice, tak i samozřejmě některá ministerstva především, kdy ten stav úředníků je takový, že prostě přišli málo zkušené lidé, kteří nedokážou ty věci zvládat. Můžeme říci, že minimálně ve dvou nebo ve třech krajích je situace podobná.

Dámy a pánové, navrhuji, aby tato informace byla podána zítra ráno jako první bod jednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže tento bod ve středu ráno, můžeme říci po pevně zařazených bodech – asi.

Tak. A můžeme postoupit dále: pan poslanec Petr Skokan – Informace premiéra Nečase ke kauze metylalkohol.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, milé kolegyně a vážení kolegové, dovoluji si vám navrhnout, abychom na pořad této schůze zařadili nový bod programu s názvem Informace premiéra ke kauze metylalkohol.

Říká se, že když stát zaznamená jakýkoliv problém, tak okamžitě vymyslí zákaz. Dnes jsme tedy toho svědky. Smrt již více než 20 našich spoluobčanů v důsledku tragického selhání státu v kontrolní oblasti je bezesporu tragédií a skutečnost je o to horší, že ta čísla ještě zdaleka, zdaleka nejsou konečná. Dnes je to metanol, zítra třeba botulin a co bude dále? Náš byrokratický a málo funkční stát má spousty kontrolních institucí. Jejich inspektoři bývají výstižně nazýváni orgán a umějí především obtěžovat bezproblémově fungující podnikatele a živnostníky, protože jen z takových lze ždímat pokuty za nejrůznější prkotiny a detaily. Na skutečné grázly a už tedy dnes i vrahy je však tento systém krátký. Namátkou jmenuji: Česká zemědělská a potravinářská inspekce, Česká obchodní inspekce, hygienické stanice kopírující snad všechny stupně státní správy, Celní správa a mnohé další kontrolní instituce.

A já se ptám: Kde byli všichni tito orgáni, když tady umírali lidé? A jestlipak jejich ředitelé a náměstci všech stupňů koupí postiženým věnec a přijdou jim na pohřeb? Asi těžko, jim je to přece jedno, oni své mají odkontrolováno, vykázano a také zapláceno. A to pochopitelně z našich daní. A pokud jim to nestačí, tak už jsou na cestě další a další výpalná. Kulaté razítko se přece jen nedává jenom tak.

Já naprosto nechápu, jak je možné, že v prokazatelně zasažených krajích a okresech zůstávají ředitelé a náměstci na svých židlích, jako by se nechumelilo. Mám za to, že právě tato tragédie by měla být poslední kapkou pro to, abychom se konečně začali zabývat tím, že skutečně nefunguje kontrolní model. Ten by měl naše občany chránit a naplňovat tak jednu ze základních funkcí státu. Současný monstrprůšvih je způsoben stavem, který má tolik kontrolních institucí, že si je ani nedokážeme všechny vyjme-

novat. Jejich kompetence se překrývají a výsledkem je, že všichni strkají nos do všeho a odpovědnost, jak je dnes bolestně zjevné, nechce nést nikdo. Jediným rozumným řešením podle mě je sloučit tyto útvary do jediného kontrolního mechanismu s jasně vymezenými kompetencemi, pravomocemi a s dohledatelnou odpovědností od nejvyššího až po nejposlednějšího úředníka.

Byl bych velmi rád, kdyby tomuto mému návrhu věnoval laskavě zvýšenou pozornost zde přítomný – tedy již tradičně nepřítomný – pan ministr financí, protože realizace této myšlenky by nejenom vytvořila opravdu funkční kontrolní mechanismus, ale také by ušetřila zbůhdarma a do vzduchu vyhazované mzdy a mnohé další náklady minimálně pěti až šesti celostátních ředitelů, 70 až 80 krajských ředitelů a nějakých 400 až 500 ředitelů okresních. Dále si prosím připočítejte několiknásobné počty náměstků, příslušné sekretariáty a myslím, že se dostaneme na tak obrovská čísla, že nemusíme zvyšovat žádné daně. A možná ještě panu Kalouskovi zbude na jeho tak chtivě protlačované církevní restituce.

Dovolte mi pár slov k prohibici. Jsem si jist, že několika zcela konkrétním pánům ministrům by opravdu mohla prospět, ale kvůli tomu snad není nutno omezovat normální a svéprávné spoluobčany a dramaticky navyšovat výběr spotřební daně ve všech okolních zemích. Z žádného bodu v naší zemi totiž není dál na hranice než pouhé dvě hodiny jízdy autem a úplně stačí, že jste už naše lidi donutili jezdit si tam pro benzin, pro potraviny a pro kdeco dalšího. Dále si laskavě uvědomte, že to, co mají lidé doma, stejně otevrou a vypijí, ať se vám to líbí, nebo ne.

Nevím, jak je účinný onen superdrahý zázračný norský protijed, a modlím se, aby byl, nicméně si uvědomte, že vaši prohibicí můžete i vraždit. Člověku, který se otrávil ze své domácí dříve nakoupené zásoby, jste totiž vzali jediný protijed, který byl normálně dostupný a který si mohl ještě před pár dny koupit v každém obchodě.

A ještě jen tak mimochodem, i přes tragičnost současné situace platí, že zemře každoročně mnohonásobně větší počet lidí na silnicích, a to včetně nejmenších dětí. Děje se to tak každý týden, každý měsíc, každý rok. Zakažte tedy automobilovou dopravu nebo alespoň všechna auta, která jedou přes dvacet. A prosím vás, když už do toho půjdete, vyhlaste to, pokud možno, tak asi týden před volbami.

Než však tak učiníte, žádám vás, pane premiére prostřednictvím paní předsedající, o podání informace, co činily orgány státní správy před vypuknutím kauzy metyl. Co činily po jejím vypuknutí a co hodlají činit v budoucnu? Objasněte nám, proč k tomuto selhání došlo. Předložte nám seriózní plán, jak za pomoci svých ministrů hodláte vše napravit. Jinak budou nejen poslanci, ale i poslankyně a především všichni občané odkázáni pouze na informace z médií.

Ta dnešní například upozorňují, že za vším je korupce orgánů státní moci, dokonce že v kauze metyl je zapletena i Policie České republiky. Dále nás média informují, že pod rouškou nevybrané lihové daně faktický šéf ODS pan Kalousek na občany České republiky uvalí s pomocí sekty TOP 09 daň jinou. Ta mu umožní dál hýřit za peníze daňových poplatníků. Samozřejmě pod cudným závojem protikorupčního étosu neexistujícího poslaneckého klubu LIDEM. Také média informují, že trh s pančovaným alkoholem může činit až 25 procent, že o nezákonném dovozu nemohli vědět (?) ani celníci, že o černých velkopalírnách věděli i příslušníci policie atd., atd.

Pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, zakažte provoz této laboratoře, kde z našich financí destiluje chemický kaly (?) nápoj, který vás a další opíjí mocí. Zastavte ho dříve, než zcela oslepnete a než vám seľžou i další orgány. Tedy mám na mysli orgány státní správy. Já doufám, že to vše trápí nejenom mne a občany naší republiky, doufám, že to alespoň trochu zajímá i poslance a poslankyně sice neexistující, ale vládoucí koalice. Pokud ano, návrh na zařazení bodu Informace premiéra ke kauze metylalkohol jistě podpoří. Je tu sice ještě na stole návrh pana předsedy Sobotky o podání zprávy ministra financí a ministra zdravotnictví. Ale to bychom podle mě museli vyzvat i ministra zemědělství, ministra vnitra, možná ještě další ministry. Ale já si myslím, že za všechny ministry je zodpovědný pan premiér. Ten si je vybral, následně si je udržuje a vydržuje. Proto vás prosím, milé kolegyně a vážení kolegové, abyste podpořili můj návrh a jako první bod této schůze zařadili téma, které akutně pálí celou naši společnost. Tím je více než 20 mrtvých, desítky dalších nadosmrti postižených, další propad státního rozpočtu a vytvoření ještě více korupčního prostředí.

Děkuji vám za pozornost. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana poslance Marka Bendu s návrhem pořadu. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, pokusím se být méně epický než moji předchůdci a navrhu jenom vyřazení některých bodů z této schůze. Jedná se o zákony ve druhém a třetím čtení, které z různých objektivních i subjektivních důvodů nestihl projednat ústavněprávní výbor. Jedná se o body 4 a 126, sněmovní tisk 617, oběti trestných činů, stručně řečeno. Body 9 a 131, sněmovní tisk 428, novela trestního zákoníku. Body 11 a 133, sněmovní tisk 585, novela zákona o přestupcích.

Body 17 a 139, sněmovní tisk 605, novela zákona o obecně prospěšných společnostech. Body 27 a 149, sněmovní tisk 577, novela

jednacího řádu Poslanecké sněmovny, a body 28 a 150, sněmovní tisk 578, novela zákona o jednacím řádu Senátu.

Může, nebude-li proti tomu žádná námitka, být o všech návrzích hlasováno současně. Pokud bude námitka, pak bychom o nich hlasovali zvlášť. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Teď pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu 165, což je tisk (sněmovní dokument) 3587, je to Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, a to jako první bod v pátek. Pokud by byl přijat návrh pana poslance Paroubka, tak jako druhý bod v pátek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je časový harmonogram státního rozpočtu. Takže na pátek jako první bod.

Poslanec Pavel Suchánek: Pan kolega Paroubek navrhoval jako první bod svůj, takže pokud by prošel jeho návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, my tady máme jako první bod guvernéra. Takže po guvernérovi.

A teď pan poslanec Aleš Rádl. Ruší, úplně ruší, tak to rušíme. Pan poslanec Igor Svoják.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dovolím si navrhnout změnu programu, a sice vyřazení dvou bodů, které jsou navrženy v tomhle pořadu schůze, a sice bod 12, sněmovní tisk 590, prosím o vyřazení druhého i třetího čtení tohoto návrhu zákona, a dále bodu 16, sněmovní tisk 603, rovněž prosím vyřadit z programu schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže druhé i třetí čtení bodu 12 a 16. Pan poslanec Jan Chvojka je další přihlášený.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom na úvod krátkou poznámku. Je jen málo horších věcí, než jsou Věci veřejné ve vládě, a to je, když jsou Věci veřejné v opozici. (Veselost v sále.) Prokristapána, nechcete je zpátky? Já to asi nevydržím!

Chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodu, tuším, č. 53, tisk 752, no-

vela zákona o specifických zdravotních službách, a chtěl bych ho zařadit, pokud to řeknu správně, jako první bod zítra, ve středu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Ještě jednou. Který to byl bod?

Poslanec Jan Chvojka: Bod 53, tisk 752, jde o novelu zákona o specifických zdravotních službách. Myslím si, že zařazení tohoto bodu má své opodstatnění. Jde o novelu zákona, která nyní stanoví, že osoba ucházející se o zaměstnání se považuje za zdravotně nezpůsobilou, pokud se před vznikem pracovněprávního nebo obdobného vztahu nepodrobí vstupní lékařské prohlídce. My navrhujeme velmi krátkou novelu, aby se toto týkalo jenom prohlídky před vznikem pracovního poměru, a ne před každým pracovněprávním nebo obdobným vztahem. Myslíme si, že v nynější úpravě jde o šikanu jak zaměstnanců, tak zaměstnavatelů. A je třeba si uvědomit jednu věc. Tento zákon se nyní týká i například členů volebních komisí. Za měsíc máme krajské volby, po celé republice bude spousta lidí pracovat jako členové volebních komisí a i tito lidé, kteří na pouhé dva dny, nebo maximálně na čtyři při senátních volbách budou sedět ve volebních komisích, budou muset podstoupit zdravotní prohlídku. Já si myslím, že je to nesmysl a že by bylo velmi účelné tuto novelu zákona, kterou navrhuje ČSSD, projednat co nejdříve, co nejrychleji, jak navrhujeme, a to znamená v režimu § 90.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kam jste to chtěl? Ještě jednou.

Poslanec Jan Chvojka: Zítra ráno jako první bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Řekněme po pevně zařazených bodech. A teď se hlásí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tady někdo zapomněl podklady, ale kvůli tomu jsem nepřišel. Navrhuji z programu vyřadit body 3 a 125, což je druhé a třetí čtení vládního návrhu zákona 320 o finanční kontrole.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vyřadit body 3 a 125. Dobře. Paní poslankyně Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dobrý den, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěla jsem přednést stejný návrh jako pan kolega Stanjura, ale

ještě jeden návrh. Prosím o vyřazení z této schůze bodu 19, je to sněmovní tisk 657, z důvodu neprojednání ve výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Devatenáct taky vyřadit. Pan poslanec Babák. (Není v sále.) Pan poslanec Babák, který se nechal zařadit na konec písemných přihlášek, já ho tady mám přihlášeného a dávám mu slovo, jenže on tu není. Hlásí se pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem moc rád, že se pan premiér vrátil do sálu. Moc mě mrzí, že tady nemáme pana ministra Pavla Dobeše, nicméně jak jsem inzeroval na začátku, snažil jsem se na závěr těchto bodů připomenout neutěšený stav na Ministerstvu dopravy a požádat o zařazení bodu Informace ministra Dobeše o stavu D47 a D1.

Ředitelství silnic a dálnic, potažmo Ministerstvo dopravy, viditelně pomáhá nechvalně proslulé společnosti EUROVIA, která své kvality prokázala, když našim občanům postavila dálnici D47 na netradičním podloží, a tedy především odpadcích. Odchod generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic Reného Poruby nastal v situaci, kdy bylo rozběhnuto několik arbitráží se společností EUROVIA a kdy mezi ŘSD a stejnojmennou společností probíhala rozsáhlá jednání k reklamačnímu řízení na této dálnici. Co se však po nástupu Pavla Dobeše, respektive po odchodu Reného Poruby z ŘSD dále nestalo? Ta samá společnost EUROVIA začala stavět úsek D1 z Ostravy na státní hranici s tím, že Ředitelství silnic a dálnic připustilo, že společnost EUROVIA využila mezery ve smlouvě a takzvaně fiktivně předala tuto stavbu státu. Tímto fiktivním předáváním za prvé Ředitelství silnic a dálnic nemůže uplatňovat sankce za pozdní předání nekvalitního díla, za druhé tímto postupem všechny náklady s provozem této stavby přecházejí nikoliv na vadného dodavatele, ale na stát. V tuto chvíli bez ohledu na to, že na tomto úseku stavby jsou stejné problémy jako na dálnici do Ostravy, tak státu nezbyvá, než jen pasivně se bránit zmíněným reklamačním řízením, které je právně náročné na dokazování z hlediska nedodělků a vad na stavbě vzniklých.

Fiktivní převzetí D47 v úseku na státní hranici je třeba považovat za jasnou a záměrnou pomoc společnosti EUROVIA, aby zachránila své vady a nedodělky a stát za tyto věci musel zaplatit dvakrát – jednou za nekvalitní dílo, podruhé za odstraňování vad a škod, které na této nekvalitní dálnici jsou. Jsem přesvědčen o tom, že tato věc úzce souvisí s Jiřím Frkalem a Zdeňkem Frankem, tedy s poradci, či spíše kmotry pana ministra Dobeše. Docela by mě zajímalo, kolik mu tyto poradci platí za své poradenství.

Ale to není všechno. Je tady ještě problém číslo dvě – ono je jich tady celá řada, ale nyní mi dovoluji se věnovat problému číslo dvě – a ten se jme-

nuje jednoduše hlína. Není to hlína v obsahu fungování na Ministerstvu dopravy, ale je to konkrétní korupční kauza spojená se společností SKAN-SKA, a to na D1, konkrétně pak stavby s označením 0135 v úseku Kroměříž východ – Říkovice. K této stavbě vznikl odborný posudek, který zjistil dvě závažná pochybení, či lépe řečeno zlodějny. První posudek jasně dokladuje, že na stavbě byly použity zeminy odtěžené z předchozí stavby 0134, avšak byly v rozporu s tímto stavem fakturovány jako přebytečné zeminy. To znamená, že fakticky došlo jen k přesunu hmot z jedné stavby na druhou do vzdálenosti pěti kilometrů a k nulovému uskladnění a nákupu zemin. Státu tím pochopitelně vznikla značná škoda. O to pikantnější je fakt, že v druhém posudku se podvodného jednání dopustila společnost SKANSKA, když, zjednodušeně řečeno, zpevňovala podloží tzv. vápněním, aniž by musela, čímž opětovně navyšovala celkovou cenu stavby.

Já detaily miním představit na samostatné tiskové konferenci během následujícího dne. Nicméně v kontextu dalších korupčních kauz na Ministerstvu dopravy mám potřebu na ni nyní upozornit a žádat znovu pana ministra Dobeše o jasné vysvětlení postupu v kauze EUROVIA na D47, nyní jasné vysvětlení postupu v kauze D1 do Ostravy s fiktivním převzetím a stejně tak na D1 s oním úsekem 0135 Kroměříž východ – Říkovice.

Nicméně dále mi dovoluji upozornit na možná nejzávažnější věc, a to je to, že pánové David Švarc, pan Franek, pan Frkal s panem ministrem Dobešem se v předminulém týdnu sešli v Ostravě a začali pracovat na tom, jak větší lumpárnu překonat ještě větší lumpárnou.

Dámy a pánové, v tuto chvíli Bezpečnostní informační služba loni na podzim, stejně jako v současné chvíli, informovala řadu subjektů o tom, především vládních, že dlouhodobě je záměr pana Frkala prodat společnost ČD-Telematika, dceřinou společností Českých drah. ČD-Telematika je zásadní telekomunikační infrastruktura státu a záměr prodat tuto společnost minoritnímu akcionáři této společnosti panu Knop-Kostkovi je zásadní účelová korupční kauza, která se dotýká bezpečnosti tohoto státu. A já žádám o jasné vysvětlení, co se bude dít se společností ČD-Telematika. Žádám o odtajnění přesných informací dotýkajících se celé této kauzy a žádám, aby v kontextu této věci zároveň ministr dopravy vysvětlil, zda v tuto chvíli společnost České dráhy je, či není předluženou společností.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, já bych si chtěl jenom ujasnit zařazení bodu. Jak se bod bude jmenovat? Informace ministra Dobeše...

Poslanec Vít Bárta: Informace ministra Dobeše k D47 společnosti EU-

ROVIA, D1 – 0135 SKANSKA a předlužení společnosti České dráhy, prodej společnosti ČD-Telematika panu Knop-Kostkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A kam to chcete zařadit?

Poslanec Vít Bárta: Navrhuji tento bod předřadit na začátek této schůze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec – dva vlastně ještě jste (k poslanci Johnovi a poslanci Babákovi). Prosím, tak poslanec John.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s požadavkem o předřazení bodu vládní návrh novely zákony o anonymních akcích na pořad schůze jako první bod po pevně zařazených, případně jako další bod po již zařazených bodech.

Máme před sebou zákon, jehož cílem by mělo být zprůhlednění akciového trhu. Zákon, který by měl omezit šedou ekonomiku našeho státu. Je jistě chvályhodné, že vláda chce tuto závažnou otázku řešit zákonným opatřením tak, jak jsme se domlouvali při našich koaličních střetech, že přece jenom dojde ke zrušení anonymních akcí. Otázka je, jak to vláda řeší. Ten předkládaný návrh bohužel lze přirovnat k českému pořekadlu – aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Tento vládní návrh má celou řadu rizik a v konečném důsledku to znamená, že k nápravě současného nevyhovujícího stavu bohužel nedojde. Nebudeme znát vlastníky anonymních akcí.

Anonymní akcie výrazným způsobem usnadňují daňové úniky. A mimochodem i to, co se děje teď v metylové aféře, může být i důsledkem té věci. Zaknihováním akcí, tzn. jejich registrováním na účtu cenných papírů, by se přispělo k vyšší efektivitě výběru daní. Současný stav totiž nijak nenutí bývalé vlastníky anonymních akcí uvádět v daňovém přiznání, že došlo k jejich prodeji. V současnosti funguje systém registrace pro banky a pojišťovny. Není tedy důvod, proč by stejný systém nemohl fungovat pro společnosti s anonymními akciemi.

Věci veřejné proto vyzývají vládu k zavedení povinnosti centrální registrace anonymních akcí jako jediné možnosti, jak se opravdu můžeme dozvědět, kdo co v této republice vlastní, případně co kdo ukradl. Stávající návrh vlády, který umožňuje ponechat volné akcie na majitele a neumožňuje plné dohledání faktického vlastníka akcí, je naprosto nedostatečný a vůbec nic v této zemi neřeší. Zloději se smějí. Zloději se smějí a nebo je někdo s někým domluven.

V současné ekonomické situaci vnímáme tento zákon jako naprosto

enormně důležitý, a proto žádám o jeho předřazení na pořad této schůze. Opakuji, jako první bod po pevně zařazených.

A ještě jeden návrh –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se strašně omlouvám, pane poslanče, já bych ale potřeboval, kdybyste přesně označil ten zákon, o kterém je řeč. Abychom věděli přesně, co mám předřadit.

Poslanec Radek John: Vládní návrh novely zákona o anonymních akcích.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tisk?

Poslanec Radek John: Číslo tisku... Dobře, já to zjistím. (Smích mezi některými přítomnými v sále.) Já bych zatím přečetl druhý návrh a pak řeknu čísla tisku, jestli můžu.

Druhý požadavek o předřazení bodu návrh zákona o registrovaném majetku, je to sněmovní tisk číslo 748. Rád bych, aby byl jako druhý bod po pevně zařazených.

Předložený legislativní návrh na zákon o registrovaném majetku postihuje všechny možnosti nelegálních příjmů, které by mohly být legalizovány skrze nabytí registrovaného majetku, pokud by nebyl jejich původ prověřen. Toto opatření, které navrhuji Věci veřejné, není zaměřeno výhradně na finanční zdroje získané v rámci korupčního chování a jednání, ale kromě toho také na všechny finanční zdroje pocházející z jakékoli kriminální činnosti. To znamená například i z výroby a distribuce drog nebo pančovaného alkoholu nebo tabáku nebo hazardu a podobných zvláště závažných kriminálních deliktů.

Tato norma na rozdíl od dříve předkládaných sněmovních návrhů s obdobnou tematikou se snaží nerozlišovat formy uložení těchto prostředků včetně tedy vkladů či majetkových a jiných práv a hodnot uložených v zahraničí, většinou v zemích označovaných jako daňové ráje, což žádný z předchozích návrhů nepostihoval a nesnažil se postihnout. Čili je to komplexnější norma, tvrdší norma, kde je šance odhalit více nakradeného majetku.

Na rozdíl od materiálu z pera resortu financí, který navrhuje pro možné odčerpání majetku pořízeného z nelegitimních zdrojů využití výhradně mimotrestních prostředků, náš návrh – protože ten problém je závažný – staví na využití trestněprávních procesů. Aby to nebylo celé směšné a aby skutečně ty hrozby tady existovaly. Naším návrhem řešení se a priori omezi možnost arbitrážních a soudních řízení. Navíc stanovujeme přesné procesy a povinnosti dotčených orgánů veřejné správy, když vidíme, jak selhávají,

například, nebo jak selhaly v kontrole alkoholu. Chceme, aby to mělo oporu v zákoně a nestálo to pouze na vágních dohodách o spolupráci, jak právě zmíněný návrh Ministerstva financí předpokládá jako jedinou použitelnou formu.

Návrh zákona, který předkládáme, zavádí povinnost za prvé podat příznání k registrovanému majetku, a to pro účely zjištění zdrojů, z nichž byl majetek pořízen, za druhé prokázat nabytí vlastnictví nebo spoluvlastnictví k registrovanému majetku ze zdaněných prostředků, a to jak pro fyzické, tak i pro právnické osoby. V rámci této legislativní iniciativy stanovujeme podmínky, které opravňují orgány veřejné správy vyzvat povinnou osobu k podání příznání, stanovujeme i postup při sestavování a podávání příznání, definujeme sankce při nesplnění povinností ze zákona vyplývajících a v neposlední řadě i jasné shrnujeme podmínky a postup orgánů veřejné správy při rozhodování o odebrání registrovaného majetku z důvodu jeho nabytí z nezdaněných nebo jinak nelegálních příjmů.

Připomínám, že důvodem zavedení povinnosti pro obě kategorie povinných osob je snaha omezit prostor pro možné manipulace s registrovaným majetkem mezi fyzickými osobami a jimi účelově založenými právnickými osobami, v jejichž důsledku by mohlo dojít k vyvedení podstatné části konkrétního registrovaného majetku ze systému prověřování zdrojů v jejich nabytí. Zákon obsahuje i řadu dalších návrhů a já ho velmi doporučuji vaší pozornosti.

Na námitky, které tady očekávám z řad vládní koalice, chci připomenout, že obdobná povinnost, jakou navrhujeme, je zavedena v takových civilizovaných zemích, jako je Norsko, Francie a Švýcarsko. Tedy žádné novátorství, jenom se chceme přiblížit k zemím, které zamezily kradení, které kontrolují kradení, a opustit řady zemí, kde se krade naprosto nekontrolovatelně.

Návrh tohoto zákona nemá dopad na rozpočet krajů.

Takže znovu navrhuji zařadit tento bod, tisk číslo 748, jako první bod po pevně zařazených. A co se týče prvního návrhu – akcie – je to bod 78, tisk 742. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže vždycky po pevně zařazených bodech, ano, dneska.

Já bych požádal pana poslance Babáka.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, rozhodl jsem se zařadit bod Informace premiéra Petra Nečase a předsedy České strany sociálně demokratické pana Sobotky o vzniku nové opoziční smlouvy.

Vzhledem k tomu, že ráno proběhl rozpočtový výbor, na který jsem již

upozorňoval, že pět poslanců České strany sociálně demokratické se záměrně neúčastnili tohoto rozpočtového výboru, aby nepodpořili návrh na stávající sazby daně z přidané hodnoty ve výši 14 a 20 %, a podpořili tím, svou nepřítomností, zavedení 17,5% sazby, což znamená ve finále například zdražení potravin o 3,5 %, v podstatě nejen zdražení potravin, léků a tak dále. Načež jsem byl osočen panem předsedou poslaneckého klubu sociální demokracie, který zařadil speciální bod o mně – přesně nevím, jak ten bod formuloval – nicméně narážel na mou paměť.

Vážený pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, já jsem tam na rozdíl od vás seděl. A jestli se vám ty informace donesly živé nebo jinak pokřivené, tak to je věc vašeho klubu, ale je tam – můžeme si i ze ste-nozáznamu pustit, můžeme též vyzvat spoustu svědků, kteří byli na tomto rozpočtovém výboru, kteří mně jednoznačně dosvědčí, že z osmi přítomných, nebo respektive z osmi možných přítomných vašich poslanců pět jich bylo nepřítomných a z tohoto důvodu tento návrh neprošel 10 : 9 – připomínám: o jeden hlas. To není jenom tak, pane místopředsedo. Takže já vím, že tím možná i otvírám jakousi Pandořinu skříňku, kdy tady jednak Občanská demokratická strana a jednak sociální demokracie vesele obchodují s poslanci, to znamená, že mají různé sešitky, kde si takzvaně párují, a já si myslím, že to by měla též veřejnost vědět, že obzvlášť když je křehká vládní koalice, že vy hodně pomáháte – napomáháte – této koalici, aby prošly některé zákony. (Sociálně demokratičtí poslanci bouchají do lavic.)

Můžete bouchat, jak chcete, vážený pane místopředsedo prostřednictvím předsedajícího, ale těch pět lidí, kteří dnes nebyli na rozpočtovém výboru, ty nevymluvíte ani tím, že mám nějakou špatnou paměť. Zeptejte se těch lidí, kteří tam byli, pane místopředsedo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Opálka se mi přihlásil. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych se vaším prostřednictvím zeptat kolegy Babáka, kolikrát on a jeho kolegové, když ještě byla věvěčka jako celek ve vládě, žádala o párování, když tady chyběla. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc. Tejc může, ale pan poslanec Opálka jsem netušil, že bude provádět rozpravu, to tady na to není prostor, já myslel, že to bude k programu. Prosím, pan poslanec Tejc. Ano.

Poslanec Jeroným Tejce: Já bych skutečně rád, abychom ten bod schválili, a nejen ten bod, klidně i body, které tady navrhovaly Věci veřejné, protože jsem přesvědčen, že v té chvíli můžeme tu debatu provádět velmi korektně a vzpomenout si na to, kdo tady prosadil zvýšení DPH a že pan Babák hlasoval pro 17,5% DPH.

Ale když už jsme tady a chceme diskutovat o programu, pojďme si dát na program další bod a to je otázka, kdy mají zasedat výbory Poslanecké sněmovny, kdy toto nebyl výborový týden, výbor vůbec neměl zasedat, nebylo to koordinováno a výbor zasedal v úterý, kdy zasedají poslanecké kluby, které zasedat mají, a zasedal rozpočtový výbor, který zasedat neměl. To je ta příčina toho, co se dnes stalo, a to je ten problém, který musíme odstranit a na který dlouhodobě poukazujeme. Chtěl bych také poukázat na to, že sociální demokracie nevede tento výbor. Takže já bych rád, aby výbory se scházely tehdy, kdy mají, a pak samozřejmě mohu garantovat, že všichni poslanci na nich budou přítomni a nebudou mít jiný program, tedy například jednání poslaneckého klubu.

To je to zásadní, co je potřeba, aby tady zaznělo. A já vás žádám o zařazení nového bodu Harmonogram jednání výborů Poslanecké sněmovny tak, aby nekolidoval s předem odsouhlaseným programem, který tady máme na jednání Sněmovny. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To máme poslední bod prozatím. Ještě kam ten bod? Ještě se zeptám pana poslance Tejce, kam ten bod dát vlastně, jsem si uvědomil, že nevím. (Dnes.) Dnes, takže po pevně zařazených bodech. Dobře.

Pan poslanec Bárta se hlásí o slovo.

Poslanec Vít Bárta: Já bych poprosil, aby návrh pana předsedy Tejce byl předřazen jako první bod, protože opravdu pravidla a fungování této Sněmovny jsou zásadní a já si toho, co řekl pan předseda Tejce, vážím a pevně doufám, že to je cesta k řešení. A děkuji za to!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jenom pana poslance Tejce – tady je návrh, aby to byl první bod dnešního jednání. Souhlasí pan poslanec Tejce s tím, aby to byl první bod dnešního jednání? (Ano.) Souhlasí s tím.

Prosím, pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože jsme si toho navrhli na dnešek poměrně dost a je 17 hodin, tak mi dovolu, abych jménem dvou poslaneckých klubů navrhl, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně

i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině. Děkuji. (Ironický potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to procedurální, můžeme to hlasovat hned. I když nemáme program? Zřejmě ano. Takže budeme to hlasovat okamžitě, návrh pana poslance Stanjury, abychom hlasovali dnes po 19. i 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Námítky, poslanci žádají odhlášení.)

Odhlásit? Tak vás všechny odhlašuji, tedy ruším toto hlasování, prohlašuji je za neplatné, všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Prosím, všichni se přihlaste.

budeme hlasovat návrh pana poslance Stanjury, aby se dnes hlasovalo po 19. i 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 3, přihlášeno je 175, pro 85, proti 82. (Pobavení a potlesk opozice.)

Pan poslanec Stanjura zkontroluje hlasování. (Po chvíli.) Pan poslanec Bauer má slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové, velice se omlouvám. Hlasoval jsem pro návrh, na sjetině mám proti, proto zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla námitka, o které budeme hlasovat. Hlasujeme o námitce pana poslance Bauera.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Bauera, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 4, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 106, proti 44, takže námitka byla přijata a hlasování budeme opakovat.

(Nový požadavek na odhlášení.) Znovu odhlásit? Odhlašuji vás znovu. Znovu se přihlásit je nutné.

Prosím tedy, budeme znovu hlasovat o návrhu pana poslance Stanjury, že hlasovat se dnes bude také po 19. a 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 5, přihlášeno 184, pro hlasovalo 95, proti 86. Tak to bylo přijato.

Nyní se můžeme pustit do hlasování o návrzích na změnu programu.

Nejdřív to byly návrhy z grémia, což byly návrhy: vyřadit bod 109, to byl pan poslanec Vodrážka, vyřadit bod číslo 1 – vrácený prezidentem, vyřadit bod číslo 2, zařadit 3. čtení sněmovního tisku 689. Tento blok, na kterém jsme se dohodli na grémiu, navrhujeme vyřadit.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení těchto bodů? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 6, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 179, proti 3. Tak to jsme odhlasovali.

A teď prosím tady byl návrh do bloku třetích čtení sněmovní tisk 689 a zároveň zařadit do bloku volební body nový bod. To byl návrh na změny ve složení orgánů, protože některé kluby potřebují provést změny ve složení orgánů, tak jsme se dohodli, že to také umožníme. Tento bod, návrh na změny ve složení orgánů, je dohoda zařadit pevně na úterý 25. 9. jako první bod. Takže tato dvě zařazení jsou také odhlasována, nebo spíš dohodnuta na grémiu. A pak je tu zařadit na středu 19. 9. body, které jsme vyřadili ze 45. schůze. To jsou body, které nám vrátil prezident a Senát, a zařadili bychom je na středu 19. 9., to znamená zítra jako první až osmý bod. A tohle bychom také hlasovali.

Na závěr bych vás chtěl ještě informovat, že ve středu 12. 9. vrátil Sněmovně prezident republiky zákon číslo 359 o sociálně-právní ochraně dětí, ale tento ještě samozřejmě nemá lhůtu, takže ten bude zařazen, až to bude možné. Tohle doplníme později.

Takže budeme prosím hlasovat o těch, které jsem se tady dohodl, že je zařadíme, to je to zařazení třetího čtení, tisk 689, a zařazení návrhu na změny ve složení orgánů na úterý 25. 9. jako první bod a zařazení vrácených senátních a prezidentských. Takže to prosím ještě odhlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 7, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 182, proti 3, takže toto jsme přijali.

A teď se pustíme do této houštiny, kterou jsme projednávali poslední hodiny. Prosím, vezmeme to popořádku tak, jak byly návrhy předkládány.

Nejdřív tedy jako první byl návrh pana poslance Zaorálka zařadit nový bod – informace premiéra nebo informace ministra financí – dopady ko-

rekce evropských programů na rozpočtový schodek pro roky 2012 a 2013.

Navrhoval jsem, abychom to zařadili jako první bod dnešního programu. Takže to hlasujeme jako první.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento bod, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 8. Přihlášeno je 186, pro hlasovalo 89, proti 96. Tento bod přijat nebyl.

Pak je tu další návrh, to byl návrh pana poslance Stanjury. Ten návrh byl nový bod, tisk 801, dnes jako první bod. Pak to bylo další – zařadit pevně bod 25 dnes jako druhý bod a zařadit bod 46. A pak tam bylo vyřadit body 8 a 130 a vyřadit body 15 a 137. To byly všechny návrhy pana poslance Stanjury – takže bych je měl hlasovat zvlášť? Dohromady. Takže dohromady. Takže všechny tyto návrhy ještě jednou přečtu: nový bod dnes – jako první bod tisk 801, druhý – zařadit pevně bod 25, to je tisk 732, dnes jako druhý bod, tři – zařadit pevně bod 46, tisk 772, dnes jako třetí bod, a pak vyřadit body 8, 130, 15 a 137. Toto všechno dohromady poslance Stanjury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tyto návrhy, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 9. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 98, proti 85. Tyto body byly přijaty.

Pak tady byl návrh paní poslankyně Klasnové. To bylo bod 8, to je ten Nejvyšší kontrolní úřad, zařadit jako první bod v bloku druhých čtení. A pak návrh – další body, tisk 710 a 711, jako první a druhý bod prvních čtení. Tohle zvlášť hlasovat? (Poslankyně reaguje z místa.) Neslyším, omlouvám se. Zvlášť tedy hlasovat budete chtít zřejmě.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Chtěla jsem konstatovat, že bod 8 už byl vyřazen, tudíž tento můj návrh už nemá smysl. (Předsedající: Aha, on už je vyřazený tím hlasováním předtím.) A pak to byl tisk 710 a 711, pokud to říkám správně z hlavy, a ty jsou spolu související, takže prosím, jestli by to šlo hlasovat najednou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže ty hlasovat – zařadit první a druhý bod prvního čtení. Dobře. Takže tady ještě zůstává k hlasování tisk 710, tisk 711 zařadit jako první a druhý bod prvních čtení. Je to jasné.

Zahajujeme hlasování. Kdo je pro, zařadit tyto dva body jako první a druhý bod prvních čtení, tisk 710 a tisk 711, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 10. Přihlášeno je 186, pro hlasovalo 87, proti 84. Takže toto bylo zamítnuto.

Pak je tady pan poslanec Petr Gazdík – stažení bodu číslo 10, to je ten poslanecký návrh o rozpočtovém určení výnosů některých daní. Stažení tohoto tisku 541, to je první věc, kterou navrhoval pan poslanec Gazdík. A druhá byla zařazení bodu Návrh na volbu člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání – první bod v úterý 25. 9. Takže to musíme hlasovat samozřejmě zvlášť tyto dva body. (Reakce poslance Stanjura z lavice.) Tak to tady mám. Prosím, tady je první stažení a druhý mám jako zařazení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Petr Gazdík jako předkladatel stáhl – podle mne to jenom bereme na vědomí a nehlasujeme to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže on stáhl – co stáhl?

Poslanec Zbyněk Stanjura: On stáhl návrh zákona jako předkladatel. Ten bod číslo 10. Zástupce předkladatelů –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, ten bod 10. On ho vzal zpět. To stažení vzal zpět. (Reakce v sále.) Je tady pan poslanec Gazdík? (Hlasy z lavic: Je omluven.) Já navrhuji, abychom tedy hlasovali o tom vyřazení. To je řešení, které si umím představit. On použil pan poslanec trochu nešťastný výraz. Ale snad to vyřešíme tím, že budeme hlasovat o tom, že to vyřadíme z programu.

A pak je to druhé, to zařazení. S tím je tedy souhlas. Takhle to bylo, Návrh na volbu člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání jako první bod v úterý 25. Už tam jeden je, jak slyším, tak tedy druhý bod. Takže takhle to budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro vyřazení bodu tisk 541, tedy ten desátý bod. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 11. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 183, proti 1. Takže ten byl tedy vyřazen.

A ten další bylo zařazení bodu. Byl to Návrh na volbu člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Zařadit to jako tedy teď už asi druhý bod po pevně zařazeném prvním na úterý 25. 9.

Zahajují hlasování. Kdo je tedy pro, zařadit to pevně na úterý – tento bod návrh na volbu člena? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 12. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 148, proti 5. Takže to bylo zařazeno.

Pak tady byl pan poslanec Miroslav Opálka – vytvoření dočasné komise Poslanecké sněmovny pro... no jo... (smích v sále) ááá – pro přípravu systémového a komplexního návrhu legislativních změn zákona o povinném značení lihu a zákonů či podzákonných norem souvisejících s černým trhem s alkoholem a jeho dopady na výběr daní i zdraví a životy lidí. A tento bod tedy poslanec Opálka navrhoval zařadit jako první bod naší schůze. Pokud neprojde návrh na zařazení dnes, alternativně pevně zařazení jako první bod na zítřek, středu 19. září, tak po pevně zařazených bodech potom.

Takže budeme hlasovat tady tento bod – návrh pana Miroslava Opálky na zřízení dočasné komise, jejíž název jsem přečetl. Budeme hlasovat nejdřív to zařadit jako pevný bod – já nevím, na čem ještě pan poslanec teďka trvá, protože zařazovat to dneska jako po pevných bodech? Je to reálné, nebo není? Kdo ví tedy? (Poslanec reaguje z lavice.) Budeme to hlasovat?

Poslanec Miroslav Opálka: Já bych poprosil, aby se to hlasovalo. A při té příležitosti bych chtěl oznámit, že při devátém hlasování návrhu kolegy Stanjura mám na sjetině ano, ale má vůle byla ne, protože druhý můj návrh vlastně odporuje tomu hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže teď budeme hlasovat ten návrh zřízení dočasné komise zařadit jako první bod této naší schůze, tak jak to bylo původně míněno. Uvidíme, jak to dopadne.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento bod, tedy hlasovat zřízení dočasné komise jako první bod dnešní schůze, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13. Přihlášeno 187, pro hlasovalo 85, proti 82. Takže zřízení dočasné komise nebylo...

Tady byla ale potom ještě možnost hlasovat, pokud neprojde dnes, tak to hlasovat alternativně jako první bod na zítřek po jednání zdravotního výboru. Takhle nějak to bylo míněno. Tak jak jste to napsal, tak to budeme hlasovat. Po tom zasedání zdravotního výboru první bod zítra.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zařazení této dočasné komise zítra po jednání výboru, první bod Sněmovny? Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 14. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 82, proti 84. Takže to přijato nebylo.

A pak pan poslanec Opálka tady měl bod číslo 67, to byl návrh poslanecký, týká se to důchodového a nemocenského pojištění, zákon 589. To byl další návrh pana poslance, který tento tisk 677 chtěl zařadit jako první bod prvních čtení. Říkám to dobře. (Připomínka ze sálu.) Lze to takto hlasovat? Nebo ne? Už nejde. Nejde, tak nejde, nejde. Nemusíte ani chodit. Když to nemůžeme, tak to nemůžeme. Děkujeme, dobře. Je to vyřízeno, takže od toho také můžeme ustoupit. Pan poslanec netrvá, už to nejde. S tím jsme se vyrovnali.

Pan poslanec František Bublan je další, koho tu mám. Pan poslanec Bublan navrhuje tisk 709 na úterý 25. září. Je to bod 71, to znamená po pevně zařazených bodech, je to jasné, 71, to je návrh poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon o pojišťovnictví. Je to tak, je to správně. Takže tento zákon o pojišťovnictví pan poslanec Bublan navrhoval zařadit na úterý 25. 9. po pevně zařazených bodech. Bod číslo 71, tisk 709.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, takto zařadit na návrh pana poslance Bublana, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 15, přihlášeno 186, pro hlasovalo 95, proti 79. Takže návrh pana poslance Bublana byl přijat.

Ale ještě se neradujte, pane poslanče Bublane, protože pan poslanec Laudát míří přísným krokem (ke kontrole hlasování).

Poslanec Jan Husák: Vážené kolegyně, vážení kolegové, omlouvám se. Má vůle byla hlasovat ne, na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže je tady zpochybnění hlasování toho bodu, který navrhoval pan poslanec Bublan. Budeme tedy hlasovat o námitce pana poslance Husáka.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Husáka, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 16, přihlášeno 186, pro hlasovalo 120, proti 39, takže námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování, které navrhl pan poslanec Bublan. Ještě jednou budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bublana, který chtěl bod 71 pevně zařadit na 25. 9. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, toto pevně zařadit, ještě jednou stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 17, přihlášeno 186, pro hlasovalo 91, proti 79, takže tentokrát to už bylo zamítnuto.

Takže tohle je výsledek poslance Bublana. (Smích v sále.) To nebylo míněno tak zle, spíš smutně jsem to myslel. (Smích v sále.)

Teď se prosím pustíme do něčeho daleko horšího a to jsou návrhy pana poslance Babáka. (Velký hluk, smích a potlesk.) Dobře. Myslel jsem horšího, protože je těžší se v tom vyznat. Nicméně mi z toho stejně vyplývá, že bychom měli hlasovat návrh z přidané hodnoty, je to návrh číslo – já tady vidím 1730, to není možné. (Poslanci se opět smějí, předsedající také.) Ne, to tady určitě není. Já se omlouvám, já to snížím. Číslo 733 a to je tedy návrh pana poslance, o kterém by chtěl... (směje se, není mu rozumět) a pak je tu návrh o spotřebních daních, bod číslo 7. Ne, ne, je to tady bod číslo 6, bod číslo 7, už v tom mám jasno, jsou to druhá čtení, která byla dnes na programu, a pan poslanec Bublan to navrhoval jako (různé hlasy napovídají, že Babák) – ne, pan poslanec Babák to navrhoval jako první a druhý bod.

Tak, já jsem se rozhodl, že to dokážu, takže než mě vystřídáte jiným, tak já to budu zkoušet. (Směje se, v sále je neustále velmi živo, smích se ozývá ze všech stran.) Takže zítra (někdo předsedajícímu napovídá) – jaká nová varianta? Tři varianty? Je možné, že to úplně vzdám. (Směje se. Ten, kdo místopředsedovi radí, říká, že je to nehlasovatelné.) Poslední verze je po 15. hodině, pan poslanec Bublan... (Myslí Babák a sám se tomu velmi směje, poslanci tleskají. Hlas: ...zralý na panáka.)

Ano, na panáka jsem zralý. (Smích v sále.) Já tedy opravdu dělám, co je v mých silách.

Takže pan poslanec Babák – ty dva body, zatracené 6 a 7 (směje se tak, až nemůže mluvit), chce poslední varianty, chce to hlasovat jako zítra po 15. hodině jako druhý a třetí bod. Takže to budeme hlasovat. Tak.

Zahajují hlasování. Kdo je pro to, aby pan poslanec – hlasovalo se v 15 hodin. Kdo je pro zítra – 733 a spotřební daně? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 18, přihlášeno 186, pro hlasovalo 57, proti 79, to tedy neuspělo a tyto body nebudou.

No, a teď co dál? Tak, toto je jednoduché. Pan poslanec Babák chce stáhnout z pořadu schůze bod 75, tisk 738. Jasné? Jasné.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stáhnout bod 75 o spotřebních daních, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 19.

Ano, pak je tu další návrh. Bod číslo 56, to je státní podnik, sněmovní tisk 777, novela zákona o státním podniku, jako první bod v bloku prvních čtení. (Upozornění mimo mikrofon.) Ježíšmarjá, co teď? (Porada mimo mikrofon.) Ze stenozáznamu. Dobře, můžeme pokračovat.

Takže bod číslo 56, sněmovní tisk 777 budeme hlasovat jako první bod v bloku prvních čtení, tedy po již pevně zařazených bodech. Je to jasné. Bod 56, to je státní podnik.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro jako první bod v bloku prvních čtení po již pevně zařazených bodech, kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 20, přihlášeno 186, pro hlasovalo 41, proti hlasovalo 133, takže to bylo zamítnuto. Ano.

Tak to ještě přečtu ze stenozáznamu, omlouvám se. To bylo 19. hlasování. Pro 70, proti 96, takže návrh byl zamítnut. Děkuji, výborně.

Teď je tady návrh pana poslance Babáka, tak ať mě opraví, jestli to je – vyřazení bodu číslo 35. Je to možné? Je to stavební spoření. Je to tak, takže to můžeme hlasovat také. Ano. Takže je tady bod číslo 35, tisk 676, stavební spoření. Je to návrh vyřadit bod. Je to jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu, stavební spoření, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 21, přihlášeno 186, pro hlasovalo 87, proti 93. Tento návrh byl zamítnut.

Teď tady máme, pan poslanec Tejc, to je ztráta paměti poslance Babáka dnes po pevně zařazených bodech.

Takže hlasujeme. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 22, přihlášeno 186, pro hlasovalo 100, proti 68. Tento návrh byl přijat.

Ale je tady pan poslanec Laudát s kontrolou. (Probíhá kontrola hlasování.)

Ano. Pan poslanec Korte.

Poslanec Daniel Korte: Dámy a pánové, bylo mou vůlí hlasovat proti, ale nějakým kouzlem mi prst sjel na ano. Já si dovoluji to kouzlo zpochybnit a prosím o nové hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jste námitku. Budeme o ní hlasovat. Pan poslanec Korte formuloval svou námitku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Korteho? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 23, přihlášeno 186, pro hlasovalo 97, proti 53. Námitka byla přijata.

Ještě jednou budeme hlasovat návrh pana poslance Jeronýma Tejce o stavu paměti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh pana poslance Tejce, bod pevně zařazený až po všech dnes zařazených, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 24. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 85, proti 80. Tentokrát byl tento návrh zamítnut.

Můžeme jít dál. Pan poslanec Radek John, nový bod, Informace předsedy vlády o odvolání policejního prezidenta Petra Lessyho, zařadit jako první bod dnešní schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod pana poslance Johna jako první bod schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 25, přihlášeno 186, pro hlasovalo 89, proti 90. Výsledek byl: zamítnuto. Tento bod se zamítl.

Budeme hlasovat návrh pana poslance Sobotky. Je to nový bod. Pan poslanec Sobotka navrhuje zařadit nový bod, jehož název je Informace, zpráva ministra financí a zdravotnictví o množících se otravách metylalkoholem. Je to navrhováno jako první bod ve středu 19. září zřejmě po pevně zařazených bodech. Takhle to teď budeme dělat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod pana poslance Sobotky, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26, přihlášeno 186, pro 89, proti 68. Výsledek je: tento bod byl zamítnut.

Pan poslanec Jiří Štětina, bod číslo 14, tisk 593, zákoník práce jako první bod zákonů ve druhém čtení. Jestli je to správně, tak to bylo míněno, jako první bod, až se budou projednávat zákony ve druhém čtení. Takže to budeme hlasovat takto.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh poslance Štětiny, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 27, přihlášeno 186, pro hlasovalo 89, proti 86. Takže tento návrh poslance Štětiny byl zamítnut.

Další. Pan poslanec Bárta navrhoval zařadit nový bod, informace ministra zdravotnictví, korupční prostředí v souvislosti s přijetím vyhlášky o alkoholu. Mělo by to být jako druhý bod, nebo řekněme po pevně zařazených bodech zítra ráno, ve středu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, odhlasovat na zítřek, na středu, po pevně zařazených bodech tento bod, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno 186, pro hlasovalo 78, proti 97. Takže tohle bylo také zamítnuto.

Můžeme jít k dalšímu návrhu pana poslance Bárty. Pan poslanec Bárta tady předložil celou sérii návrhů. Mám tady návrhy: Nový bod rozbor předvolebního slibu sociální demokracie, 13. důchod. Další je informace a jakým způsobem se hodlá vyrovnat ČSSD s tím, aby nedošlo ke zvýšení DPH na 17,5 %. Třetí. Zda ČSSD chce 17,5 % DPH od Nového roku 2013.

Tak tady vidím jakousi sérii bodů, které mají být zařazeny po bodu pana poslance Tejce, to bylo vlastně po pevně zařazených bodech dneska. Takže tady je série tří bodů po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zařazení po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 85, proti 90, takže tento návrh nebyl přijat.

A další návrhy pana poslance Bárty – ty jsou další tři, aspoň já tady mám tři: Informace premiéra Petra Nečase o krizovém vývoji. (Hlasy z pléna: Krizový?) Pak je druhý bod o vývoji konkurenceschopnosti, informace premiéra o vývoji konkurenceschopnosti, a třetí bod informace o vlivu školství... Aha, tak to první to bylo prohloubení krize v eurozóně, druhý bod je vývoj konkurenceschopnosti, třetí je školství, to je stav čerpání fondů Evropské unie. Jestli by byl souhlas hlasovat tyto body pohromadě všechny? Je s tím souhlas? Nebo tam nějaký ještě chybí? Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Ten poslední není můj. Ten jste tam přidal. (Smích v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, já tady mám vašich šest, ale když na něm netrváte, tak ho hlasovat nemusíme. Takže budeme hlasovat informaci premiéra o krizovém vývoji v eurozóně, informaci premiéra o vývoji konkurenceschopnosti a informaci, která se týká situace ve školství? Ty tři můžeme hlasovat? Můžeme, tak ty tři můžeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tady tyto tři body, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 68, proti 105, takže to bylo zamítnuto.

Teď tady je návrh pana poslance Paroubka na pátek ráno zařadit Informaci premiéra o postupu státu při řešení výroby a distribuce nelegálního alkoholu. Pátek ráno. Takže to budeme hlasovat nyní.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zařazení návrhu pana poslance Paroubka Informace premiéra o postupu státu při řešení výroby a distribuce nelegálního alkoholu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 31, přihlášeno 186, pro hlasovalo 89, proti 71, takže tento návrh byl zamítnut.

Další návrh je návrh pana poslance Paroubka – Informace premiéra, ministra financí a místního rozvoje ke stavu čerpání evropských fondů a jeho dopadu na státní rozpočet. Ten návrh je, aby to bylo na středu ráno po pevně zařazených bodech. Může být? Ano, hlasujeme.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento bod, tedy po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 32, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 90, proti 72. (Hlas z pléna: 73.) Takže to bylo zamítnuto.

Tak a máme tady návrh pana poslance Petra Skokana, návrh se jmenoval Informace premiéra Nečase ke kauze metylalkohol – byl tady první bod dnes, tak řekněme dnes po pevně zařazených bodech jako první bod.

Hlasování. Kdo je pro tento bod pana poslance Skokana, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 33, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 84, proti 93, takže to bylo zamítnuto.

A máme tady další návrh, je to pan poslanec Marek Benda. Marek Benda navrhoval vyřadit body – já je pouze tedy přečtu všechny ty body. To jsou ty oběti trestných činů, návrh poslance Tejce, Sobotky, kterým se mění trestní zákoník. Pak byl návrh poslance Chvojky, poslanecký zákon, který mění zákon o přestupcích České národní rady, to je č. 11 a 133, jenom aby bylo vidět, o jakou jde materii. Pak je tam ta přeměna právní formy občanských sdružení na obecně prospěšnou společnost. Pak je tady jednacím řád Sněmovny a senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon o jednacím řádu Senátu. Všechny ty body byly zdůvodněny tím, že to nestihl ústavněprávní výbor projednat. Jsou to tedy 4 a 126, 9 a 131, 11 a 133, 17 a 139, 27 a 149 a 28 a 150, to je vždy samozřejmě druhé a třetí čtení. To jsou návrhy, které tady přednesl pan poslanec Benda z důvodu neprojednání v ústavněprávním výboru. Tak bychom to všechno dohromady hlasovali – vyřadit z programu schůze.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, vyřadit tyto body z programu schůze díky neprojednání ústavněprávním výborem? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 34, přihlášeno 186, pro hlasovalo 163, proti 4, takže to bylo přijato, tady to vyřazení.

Mám tu návrh pana poslance Pavla Suchánka, byl to bod 165, jedná se

o tisk... Počkejte to je ten harmonogram? Aha, to je harmonogram rozpočtu, ano. To je sněmovní dokument 3587. Takže to je návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu, je to tedy bod 165. Pan poslanec Suchánek navrhoval, abychom tento bod zařadili v pátek jako první bod po vystoupení guvernéra, takhle to bylo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento bod, tedy bod č. 165 zařadit v pátek jako první bod po guvernérovi, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 35, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 177, proti 2. Výsledek je, že to bylo přijato.

Máme tady další návrh, to je návrh pana poslance Igora Svojáka. Pan poslanec Svoják navrhoval vyřadit 12 a 16 a zřejmě také potom příslušná třetí čtení. To je poslanecký návrh o léčivech, ten první, a ten druhý je práva a povinnosti při vydávání periodického tisku. Takže to jsou tyto dva návrhy, druhé a třetí čtení, 12 a 16 jsou ta druhá čtení. Pan poslanec Svoják tedy navrhl tyto čtyři body vyřadit z programu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, vyřadit tyto body z programu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 36, přihlášeno je 186 poslanců, pro hlasovalo 177, proti 3, takže to vyřazení bylo přijato.

Pan poslanec Jan Chvojka navrhoval – byl to bod č. 53, specifické zdravotní služby, tisk 752. Pan poslanec Chvojka navrhoval, aby se to projednávalo zítra po pevně zařazených bodech. Takže zítra po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Pan poslanec Chvojka, bod 53, zítra po pevně zařazených bodech – stiskne tlačítko a zvedne ruku, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 37, přihlášeno 186, pro hlasovalo 85, proti 80, takže to bylo zamítnuto. Pan poslanec Chvojka tedy, to bylo zamítnuto.

A nyní tady mám ještě pana poslance Stanjuru. To už jsme hlasovali, nebo ne? (Poslanec Stanjura z lavice: To je další návrh.) To je ta finanční kontrola. Takže tady byl návrh opravdu vyřadit bod číslo 3 a následně 125. Tak toto budeme hlasovat. Návrh pana poslance Stanjury vyřadit tyto dva body. Je to tedy návrh zákona o finanční kontrole ve veřejné správě.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38, přihlášeno 186, pro hlasovalo 151, proti 25. Takže toto bylo přijato.

Paní poslankyně Zdeňka Horníková, té se jednalo o vyřazení bodu číslo 19, to je vládní zákon s užíváním bytů a nebytových prostor, tisk 657. Takže je tu návrh na vyřazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování, kdo je pro vyřazení bodu číslo 19, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39, přihlášeno je 186, pro hlasovalo 175, proti 6. Takže tady to vyřazení bylo schváleno a přijato. A můžeme dále.

Máme tady návrh – pan poslanec Bárta žádá informaci ministra dopravy ke stavu dálnice D47 a D1. Můžu to přečíst takhle? Stačí to takto? Může to být i takto, takže to přečteme v téhle podobě. Je to návrh zařadit bod Informace ministra dopravy ke stavu dálnice D47 a D1 na začátek schůze po pevně zařazených bodech, tedy dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod po pevně zařazených bodech dnes, informace ministra dopravy. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40. Přihlášeno je 186, pro hlasovalo 83, proti 95, takže to bylo zamítnuto.

Mám tady další návrh, to je návrh pana poslance Johna, který navrhoval, to se týkalo vládního návrhu zákona o anonymních akcích, bod č. 78. A vládní návrh zákona č. 80. To znamená, jednalo se o body 78 a 80. První byly ty anonymní, obchodní zákoník, a ten druhý příznání k registrovanému majetku. A tyto dva body byl návrh pana poslance Johna zařadit po pevně zařazených bodech dnes na pořad schůze. Takto to bylo navrženo, budeme to hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, body 78 a 80 zařadit hned po pevně zařazených bodech schválených na dnešní pořad schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41, přihlášeno je 186. Pro hlasovalo 52, proti 95, takže tento návrh poslance Johna byl zamítnut.

Pak je tady návrh pana poslance Michala Babáka – Informace o vzniku opoziční smlouvy mezi ČSSD a vládní koalicí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení bodu Informace o vzniku opoziční smlouvy mezi ČSSD a vládní koalicí, zřejmě po pevně zařazených bodech dneska? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno je 186. Pro hlasovalo 82, proti hlasovalo 91, takže tento návrh byl zamítnut. To bylo zamítnuto, ano, 82 proti 91, návrh byl zamítnut.

A můžeme jít dále. To byl návrh – pan poslanec Tejc svůj poslední návrh stahuje. Takže ten hlasovat nemusíme. A snad je to všechno. Spíš

kdyby byl někdo, jehož návrh jsem nehlasoval, tak bych prosil, kdyby to teď sdělil. Protože je možné, že mi tady něco uniklo. Ale jestli ne a všichni... Tak zagonguji v tom případě. Pokud je všechno, co bylo navrženo, odhlasováno, tak jsme se pracovali k tomu, že bychom mohli hlasovat. Gonguji, ale zřejmě jsou všichni přítomni.

Takže bychom mohli hlasovat o celém návrhu pořadu 46. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a nyní upraven schválenými pozměňovacími návrhy. Takže o tomto pořadu schůze nyní budeme hlasovat souhrnně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento pořad schůze právě schválený? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43, přihlášeno je 186. Pro hlasovalo 99, proti 85. To znamená, že pořad schůze byl schválen.

Kolegové, myslím si, že se můžeme pustit do prvního bodu dnešního programu. Tím je

1.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - první čtení

Jsme v prvním čtení podle § 83 odst. 2. Takže nejdřív by z pověření vlády předložený návrh měl uvést ministr financí Miroslav Kalousek. Já bych poprosil, kdyby se sněmovna nějak ustálila, protože je tady příliš mnoho pohybujících se poslanců. Přivítal bych, kdyby větší množství poslanců usedlo a pohyb se tu stal spíš výjimečným. Děkuji, že se to tady pomaličku uklidňuje.

Takže bych požádal pana ministra Kalouska, aby nejdřív tento bod uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Některý z mých předřečníků tady zanechal propisovací tužku Wrangler. Ponechávám ji zde.

Dámy a pánové, dovoluji, abych jménem vlády předložil soubor novel zákonů, které tato Sněmovna již projednávala v prvním, ve druhém a ve třetím čtení. Byly Poslaneckou sněmovnou schválené, nebyly však Poslaneckou sněmovnou schválené poté, co je vrátil Senát. Nebudu vás obtěžovat tím, že tady budu opakovat náplň jednotlivých novel tak, jak jsem činil v předcházejícím pokusu v prvním, ve druhém i ve třetím čtení.

Dovoluji si jenom zopakovat, že jednou z klíčových programových priorit této vlády je naplňování její fiskální strategie postupného snižování deficitu veřejných rozpočtů, fiskální strategie, která nás ve vnímání globálního finančního světa významným způsobem vyděluje z celého regionu, ve kterém se pohybujeme. Po roce 2008 se dramaticky změnilo chování finančních trhů a snadný a relativně levný přístup k cizím zdrojům při financování základních potřeb státu se stal nejenom klíčovou prioritou hospodářské politiky státu, ale i klíčovou podmínkou suverenity státu, jeho budoucí prosperity a bezpečnosti jeho občanů.

Z tohoto hlediska si mohu dovolit říct, a lze to i prokázat, že ve vnímání těch, kteří jsou nejméně ideologicky zatíženi, protože do toho investují své vlastní peníze, a tam ideologie většinou ztrácí své priority, takže ve vnímání těch, kteří jsou nejméně ideologicky zatíženi, tedy ve vnímání věřitelů, tedy investorů na kapitálovém trhu, je důvěra v budoucí prosperitu České republiky a schopnosti dosáhnout jejich závazků mnohem vyšší než řady okolních zemí, které jsou nám někdy opozicí dávány za příklad na základě jednoho jediného indikátoru, kterým je například hrubý domácí produkt. Ta důvěra se dlouho buduje, velmi rychle ztrácí. To neplatí jenom u států a jejich fiskálních politik, to platí všeobecně u každého subjektu.

V naplňování této strategie z důvodů, které jsme mnohokrát zdůrazňovali, je tento soubor novel zákonů podle názoru vlády nezbytným nástrojem vedle dalších změn, které už tato Sněmovna schválila v rozpočtové legislativě na výdajové straně rozpočtu i vedle usilovných exekutivních snah vlády o úspory na výdajové straně. Zdůrazňuji, že konsolidační úsilí je ze 68 % realizováno na straně výdajové, na straně úspor, že jsme první vládou, která meziprocentní výdaje veřejné nezvyšuje, že jsme první vládou, která jakkoliv to opatření bylo velmi nepopulární, udělala velmi nepopulární opatření na straně sociálních transferů, a to i v té nejcitlivější oblasti, v oblasti důchodové politiky, nicméně neobejdeme se – sice v minoritní části celého souboru opatření, zhruba v 30procentní oblasti – také bez navýšení příjmové, tedy bez změn příjmové legislativy, tedy daňové legislativy.

Samozřejmě je naprosto legitimní diskuse o tom, zda právě tento mix daňových opatření je optimální. Tady se zcela jistě nikdy nemůže shodnout levá strana Sněmovny s pravou stranou. Vláda je přesvědčena, že tento mix, když už k němu musí sáhnout, a samozřejmě to není nástroj, který by jakákoliv vláda navrhovala ráda, vláda je přesvědčena, že tento mix je optimální za prvé proto, že když už k tomu musí dojít, tak zdanění spotřeby je mnohem méně retardující ekonomický rozvoj než zdanění výkonu. To za prvé. Za druhé. Tímto mixem se snažila o to, aby dopad na všechny příjmové decily obyvatelstva byl zhruba stejný, jinými slovy, aby současná míra solidarity, nebo chcete-li míra rovnostářství, jak to chcete nazvat, ne-

ní podstatné, zůstala zhruba stejná, aby se ty nůžky ani neotevíraly ani nepřivíraly.

Vláda vzhledem k tomu, že priorita její fiskální politiky je vysoká, si za tímto návrhem stojí do té míry, že v souladu s příslušným článkem Ústavy spojila s projednáním a schválením tohoto návrhu důvěru Poslanecké sněmovny, takže spolu s projednáním tohoto návrhu zákona si dovoluje požádat také o důvěru, což samozřejmě v závěrečném čtení jsou slova, která spíše přísluší předsedovi vlády než mně, ale teď si je jako předkladatel dovolím avizovat. Děkuji za pochopení.

Prosím o projednání. Avizuji, že navrhnu zkrácení projednávání na 30 dnů, což se domnívám, že přes složitost materie by nemusel být dramatický problém vzhledem k tomu, že jsme se tomu tady velmi podrobně věnovali již jednou, a těším se na rozpravu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní si ještě slovo bere předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda České republiky považuje tento návrh zákona za nesmírně zásadní ve vazbě na návrh státního rozpočtu pro rok 2013. I proto vláda České republiky sáhla k použití tohoto institutu, který doposud nebyl použit za 20 let platnosti Ústavy České republiky, tedy spojila s projednáním tohoto návrhu svou důvěru.

Vláda České republiky hodlá splnit svůj základní strategický cíl v oblasti konsolidací veřejných financí, to znamená snížit deficit veřejných financí v roce 2013 pod 3 % hrubého domácího produktu, na úroveň 2,9 % HDP. Z tohoto pohledu je tento návrh naprosto nezbytný. Chci připomenout, že vláda České republiky musí do 30. září tohoto roku schválit a do Poslanecké sněmovny doručit návrh státního rozpočtu, který respektuje tuto základní hodnotu deficitu veřejných financí. Chci jednoznačně říci, že bez objemu tohoto balíčku, to znamená 25 mld. korun, není možné tento základní fiskální cíl naplnit.

Chci také zdůraznit, že se skutečně pohybujeme v jiném rozpočtovém, ekonomickém a mezinárodněpolitickém prostředí, než byly rozpočty sestavované po většinu minulého volebního období, rozpočty, kdy například z roku na rok expanzivně stoupaly výdaje. Chci jenom připomenout, že státní rozpočet na rok 2007 měl o 70 mld. korun vyšší výdaje než státní rozpočet na rok 2006, a státní rozpočet na rok 2009 dokonce o 80 mld. korun vyšší výdaje než státní rozpočet na rok předchozí. V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že celkový objem výdajů státního rozpočtu včetně prostředků z evropských fondů je o 20 mld. korun nižší než rozpočet letošní a že nominální výši výdajů vracíme v podstatě o čtyři roky zpět, to zna-

mená na úroveň roku 2009. To jenom jaksi jako argument pro ty, kteří tvrdí, že v rozpočtu je poměrně značný prostor pro úpravy, pro další úspory, pro další škrtů a podobně.

Chtěl bych také uvést, že v rozpočtových letech 2010 a 2011 jednotlivé resorty ušetřily více než 78 mld. korun, to znamená poměrně značně masivní objem, a že vláda samozřejmě s tímto balíčkem spojuje vůbec projednatelnost rozpočtu, který ve stávající podobě schvaluje. Chci zdůraznit, že návrh státního rozpočtu na rok 2013 bez tohoto konsolidačního balíčku by byl v podstatě neprojednatelný, protože by reálná čísla na příjmové a výdajové straně neodpovídala právě schválenému návrhu rozpočtu.

Takže, dámy a pánové, použití tohoto unikátního ústavního institutu, který u nás ještě nebyl použit, má tento hluboký důvod, a sice že se nacházíme dnes, 18. září roku 2012, v okamžiku, kdy vláda projednává a schvaluje návrh státního rozpočtu, který, znovu opakuji, musí poslat do Sněmovny do 30. září letošního roku, a bez schváleného konsolidačního balíčku v objemu 25 miliard korun není možné tento návrh státního rozpočtu schválit.

Děkuji. (Potlesk ministra financí Kalouska u stolku zpravodajů.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já teď tedy nemohu nikomu udělit slovo, protože nejsme v rozpravě, a navíc, my se pohybujeme teďka v trochu zvláštním režimu, protože podle § 96 odst. 1 jednacího řádu připravil organizační výbor návrh časového postupu pro projednávání tohoto návrhu zákona, který vám byl doručen jako sněmovní dokument 3741. Takže já poprosím předsedkyni Poslanecké sněmovny Miroslavu Němcovou, která byla pověřena organizačním výborem, aby tento návrh usnesení uvedla, a budeme nejdříve tedy jednat o něm. Pak se vrátíme k tomu samotnému návrhu, předloženému návrhu, který tady přednesl ministr financí. Ale nyní prosím tedy předsedkyni Sněmovny paní Němcovou, aby přednesla ten návrh časového postupu. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, je to opravdu tak, že procedura k tomuto zákonu je odlišná od procedur ostatních. My známe prakticky dvě, tedy u těch běžných zákonů, a výjimkou je zákon o státním rozpočtu, kde se také nejprve schvaluje harmonogram, tedy to, v jakých termínech budou projednávány postupně kapitoly státního rozpočtu, a posléze tedy jako celek. Podobně je tomu tak i v tomto případě, kdy nejprve musíme schválit harmonogram projednání tohoto vládního balíčku, a teprve poté se budeme věnovat samotnému návrhu zákona tak, jak nám byl předložen písemně. Písemně nám byl také předložen sněmovní dokument 3741, což

je návrh usnesení pro Poslaneckou sněmovnu, tak jak jej zpracoval organizační výbor. To, že zpracovával tento návrh organizační výbor, vyplývá právě z jednacího řádu Poslanecké sněmovny, z § 96 odst. 1, kterým je uloženo organizačnímu výboru, aby s takovým návrhem harmonogramu před Poslaneckou sněmovnu předstoupil.

Organizační výbor na své 63. schůzi minulý týden 13. září tento harmonogram schválil. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila časový postup projednávání vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů, sněmovní tisk 801, podle přílohy, která je uvedena k tomuto usnesení. A dále mě pověřuje k tomu, abych vás s tímto usnesením seznámila. Jak jsem řekla, usnesení je vám předloženo v písemné podobě, máte je tedy k dispozici.

Mé slovo k tomu končí, ale v podrobné rozpravě, kterou musíme vést ještě ke schválení tohoto harmonogramu, se hlásím o slovo, abych na toto usnesení odkázala. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a já teď tedy zahájím všeobecnou rozpravu, ale pozor – zahajuji všeobecnou rozpravu pouze k návrhu tohoto časového harmonogramu, ne k tomu samotnému meritmu té předkládané materie. Takže prosím, jestli někdo má teďka k tomu návrhu paní předsedkyně Němcové, k tomu časovému postupu, který je tady předkládán a který bychom měli nejdřív odhlasovat... Prosím, pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se velmi omlouvám, ale kolem důvěry vlády tady několikrát zazněla řada otázek, jakým způsobem důvěra vlády probíhá. Já bych moc prosil, aby pan premiér jasně řekl, jestli důvěra vlády je spojena s každým hlasováním, s prvním čtením, s třetím čtením, s vrácením ze Sněmovny, anebo jestli kupříkladu je přípustný výklad, že je kupříkladu spojena jenom s prvním čtením.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak nevím, jestli je to otázka na premiéra, ale můžeme to samozřejmě... Je to také součástí této rozpravy, kterou vedeme, to je jasné. Můžeme.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpověď na otázku pana poslance Bárty je v Ústavě České republiky popsána a samozřejmě v interpretacích těchto příslušných ústavních článků. Já jenom chci opravdu zdůraznit, že bez schválení tohoto návrhu není možné schválit návrh státního rozpočtu

na příští rok. A pokud vláda nebude mít schválen návrh státního rozpočtu na příští rok, mění se ve vládu údržbářskou, o jejímž pokračování nemá smysl uvažovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Sobotka se hlásí do rozpravy k postupu.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych především chtěl uvítat, že zde máme přítomného předsedu vlády, a že dokonce pan premiér je ještě naživu. Jsem rád, že je naživu i ministr financí, protože jsem měl takový pocit, když jsme jednali o programu vlády, že nikdo z vlády není schopný žádné reakce ani žádného pohybu. Když jsme vládu vyzývali, aby tady dala informaci o tom, jak se vyvíjí metanolová aféra, tak všichni tady seděli a nevydali ani hlásku. A teď jsem rád tedy, že pan premiér se zapojil do debaty, ale chtěl bych se vrátit k podstatě věci. Vždyť ten institut spojit zákon s otázkou důvěry vládě je něco, co se bezprostředně netýká pádu vlády jako takové. Já si myslím, že to je přece institut, který je v Ústavě pojistkou proti nečinnosti Poslanecké sněmovny a jasně říká, že v případě, že se Poslanecká sněmovna do tří měsíců neusnese o zákonu, tak má prezident republiky možnost rozpustit Poslaneckou sněmovnu. V tom institutu se nic neříká o pádu vlády nebo o tom, že by vláda musela skončit. Prostě je to otázka rozpuštění Poslanecké sněmovny. A já bych se rád zeptal předsedy vlády, zdali v situaci, kdy ten návrh zákona bude zamítnut, vláda podá automaticky demisi, protože to přímo z legislativy nevyplývá. Čili mě by zajímalo, jestli ta věc se skutečně takto stane. Ono se to dá nepřímo odvodit, ale je otázka, jestli to vláda skutečně udělá v případě, že ten zákon bude zamítnut, tak nebude na nic čekat a podá demisi. To si myslím, že je důležitá informace, která by tady jasně měla zaznít. To je první věc.

A druhá věc. Já si myslím, že spojování se státním rozpočtem je v tuto chvíli předčasné. Vláda ještě návrh zákona o státním rozpočtu neschválila, neposlala ho do Poslanecké sněmovny a má podle mého názoru manévrovací prostor pro to, aby schválila zákon o státním rozpočtu v takové podobě, že Poslanecká sněmovna nebude moci býti vydírána hrozbou rozpočtového provizoria v souvislosti se schválením nebo neschválením zdražovacího balíčku. Protože jestliže vláda by návrh rozpočtu, který předloží do Poslanecké sněmovny, postavila již pouze na zákonech, které byly schváleny Poslaneckou sněmovnou, to znamená, nehrozí, že by ta legislativa byla nějakým způsobem znejistěna, pak samozřejmě nic také neohrožuje schvalování státního rozpočtu na příští rok a nezávisle na tom buď tedy bude zdražovací balíček tady v opětovaném hlasování schválen, nebo nebude. Já si myslím, že vláda už nám předvedla – a byla to tato vláda, nebo to byla vláda s tímž ministrem financí –, že je schopna docela

výrazné kreativity vůči státnímu rozpočtu. A já si vzpomínám, že ty finální státní rozpočty vypadaly úplně jinak než ty rozpočty, které jsme tady schvalovali. A přesto to neznamenal žádné riziko rozpočtového provizoria.

Chtěl bych vládu vyzvat, aby skutečně nespojovala tyto dvě věci – zdražovací balíček a státní rozpočet. Vláda by měla předložit státní rozpočet, který vychází co nejvíce z platných schválených zákonů, tak aby to nebyl rozpočet postavený na vodě nebo jenom na zbožných přáních, a paralelně s tím rozumím tomu, že usiluje o to, aby tady protlačila zdražovací balíček, ale to v žádném případě. Zamítnutí zdražovacího balíčku nemusí znamenat rozpočtové provizorium. Zákon o státním rozpočtu jeho projednávání neváže na projednávání zdražovacího balíčku, rozpočet by měl být projednáván na základě standardního harmonogramu, tak jako jsme zvyklí v Poslanecké sněmovně, a finální hlasování o státním rozpočtu by bez ohledu na to, co se stane se zdražovacím balíčkem, mělo proběhnout na konci letošního roku, to znamená v prosinci letošního roku. A v případě, že by zdražovací balíček schválen tady nebyl v Poslanecké sněmovně, tak přece vláda má možnost po Novém roce reagovat rozpočtovými opatřeními. A pokud jí budou chybět příjmy, které by měl dodat zdražovací balíček teoreticky, tak přece může provést vázání výdajů. V letošním roce vláda provedla vázání výdajů, tuším, že i v loňském roce vláda provedla vázání výdajů v řádu miliard, někde i desítek miliard korun. A vláda takovouto možnost přirozeně má, aby mohla reagovat.

Já si myslím, že bychom tady měli vycházet z reálných skutečností, vycházet z toho, které zákony spolu souvisí, které spolu nesouvisí. A vláda rozhodně má manévrovací prostor pro to, aby reagovala jak na schválení zdražovacího balíčku, tak na jeho případné neschválení tady na půdě Poslanecké sněmovny. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pan premiér bude reagovat.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skutečně abychom tady zbytečně nežonglovali se slovy a nežonglovali s výklady Ústavy, tak chci jednoznačně pronést, že v případě neschválení tohoto balíčku vláda podá demisi. Chci, aby to tady takto zaznělo, aby bylo jasné, o čem budeme hlasovat – možná ve třech hlasováních, teoreticky dokonce v jednom, možná v pěti hlasováních, až v pěti hlasováních. Chci, aby toto bylo naprosto jasné. Mimochodem se odkazuji i na ustanovení Ústavy, které říká, že vláda podává demisi např. pouze demisí předsedy vlády, že to samotné je ekvi-

valentní demisi celé vlády. Takže to je prosím jednoznačné prohlášení, které prosím, aby Poslanecká sněmovna vzala v potaz.

Za druhé. Chci zdůraznit, že se skutečně pohybujeme v jiných rozměrech, v jiném světě, než jsme se pohybovali před několika lety. Chci zdůraznit, že z tohoto pohledu právě rozpočet na rok 2013 je klíčový, protože mj. jsme v proceduře excesivního schodku před Evropskou komisí, kde je klíčové právě splnění dostání deficitu veřejných financí pod 3 % hrubého domácího produktu právě v roce 2013.

Vláda České republiky provedla, ano, vázání výdajů, ale já chci zdůraznit, že škrtý stejného objemu jsou automaticky implikovány pro další rozpočty, tzn. že dostat tento deficit na úroveň 2,9 % hrubého domácího produktu bez tohoto balíčku, bez opatření na příjmové i výdajové straně, není možné.

Samozřejmě čistě teoreticky by vláda mohla předložit návrh státního rozpočtu, který nebude odpovídat schválení tohoto balíčku, ale pak upozorňuji, že v podstatě jediný manévrovací prostor, který vláda České republiky má vzhledem k tomu, že nemá čas na legislativní opatření, že by to mohla dělat pouze exekutivními kroky, jsou poměrně masivní škrtý v oblasti nikoliv obligatorních, ale fakultativních výdajů. Jinými slovy, abych to řekl úplně polopate, masivní škrtý v oblasti investic. To by byl jediný způsob, jak se dostat pod 3 % hrubého domácího produktu, jako alternativa nepřijetí tohoto balíčku. Pokud někdo považuje další stlačení vládní spotřeby v oblasti investic za krok, který je pozitivní, já tvrdím, že to krok, který je pozitivní, jednoznačně není.

Znovu opakuji, vláda České republiky si za tímto balíčkem stojí. Je to výsledek mnoha týdnů a desítek a desítek hodin vyjednávání, poměrně tvrdého, na základě kterého se v důsledku jednání o této rozpočtové politice dokonce rozpadla jedna z koaličních stran a minimálně ve dvou momentech zkolabovala i vládní koalice. To velmi otevřeně přiznávám. Na druhé straně je to výsledek politického kompromisu, vyváženého politického kompromisu. Vláda České republiky i já osobně si za tímto návrhem stojíme a jsme přesvědčeni, že pro Českou republiku je tím správným krokem tento balíček přijmout. (Potlesk některých členů vlády a poslanců zprava, ozývá se i fukání do stolu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Probíhá rozprava k návrhu časového postupu, který předložila předsedkyně Sněmovny. Pokud se ale nikdo do rozpravy dál nehlásí, tak rozpravu ukončíme.

Otevřu podrobnou rozpravu, do které mám přihlášku paní předsedkyně Němcové. Prosím ji tedy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě jednou, vážený pane

místopředsedo, dámy a pánové, navrhuji Poslanecké sněmovně tento návrh usnesení:

Poslanecká sněmovna schvaluje časový postup projednávání vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů, sněmovní tisk 801, takto: Na schůzi Poslanecké sněmovny, která se koná od 18. 9., proběhne první čtení, včetně usnesení o postupu projednávání, a na schůzi Poslanecké sněmovny, která bude započata 23. října letošního roku, proběhne druhé a třetí čtení sněmovního tisku 801.

Tak zní návrh usnesení, který byl přijat organizačním výborem a máte jej k dispozici.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se zeptám, jestli se ještě někdo další přihlásí s nějakým třeba jiným návrhem do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není a nikdo se do podrobné rozpravy nehlásí, tak bychom mohli podrobnou rozpravu ukončit.

Mám tady návrh vás odhlásit, protože tento text usnesení, ten časový postup, který tady byl přednesen, budeme muset nejdřív odhlasovat. Proto jsem také zagongoval, aby se ti, kteří chtějí hlasovat, dostavili do sněmovny. A my budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, který přednesla paní předsedkyně Němcová, ve kterém se konstatuje, jakým způsobem budeme postupovat při projednávání tohoto návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů. Takže časový harmonogram byl přednesen v podrobné rozpravě a v této chvíli ho budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh usnesení v té podobě, jak byl přednesen v podrobné rozpravě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44, přihlášeno je 158 poslanců, pro hlasovalo 91, proti 47. Usnesení bylo přijato.

A teď požádám, aby... (Levá část pléna požaduje kontrolu hlasování.) Kontrola hlasování. (Děje se.) Prosím, pan poslanec.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážený pane předsedající, dobrý podvečer. Na sjetině mám ano, a hlasoval jsem ne. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla námitka podaná proti...? (Poslanec Zemánek souhlasí.) Ano. Takže byla námitka podaná panem poslancem Zemánkem a budeme tedy hlasovat o této námitce.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45, přihlášeno 162, pro hlasovalo 152, proti 4. Námitka byla přijata.

Takže budeme opakovat hlasování o textu usnesení, který tady byl přednesen v podrobné rozpravě a který tedy byl harmonogramem projednávání tady tohoto balíčku daňových zákonů. Takže tento text usnesení, ten časový postup, budeme hlasovat ještě jednou.

A hlasujeme. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh časového postupu, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 46, přihlášeno je 167, pro hlasovalo 96, proti 52. Návrh na usnesení o časovém postupu byl přijat. Můžeme pokračovat.

Prosím vás, nyní bych požádal pana poslance Pavla Suchánka, který je zpravodajem pro první čtení tohoto návrhu, a jako zpravodaje bych ho nyní požádal, aby se vyjádřil k tomu, co tu bylo už uvedeno. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jako zpravodaj budu velmi stručný, protože ten zákon zde již jednou byl. Byl projednán i schválen ve Sněmovně. Já ho jako zpravodaj doporučím ke schválení a k propuštění do druhého čtení a samozřejmě ke zkrácení lhůty projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bude ještě potom zřejmě v podrobné. (O slovo se hlásí ministr Kalousek.) Takže já tedy v této chvíli mohu otevřít obecnou rozpravu, do které mám písemnou přihlášku pana poslance Sobotky jako přednostní také tedy, kterou jsem dostal už dříve. Ale prosím, pan ministr Kalousek může vystoupit jako první. Čili v obecné rozpravě jako první vystoupí pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za pochopení panu poslanci Sobotkovi, já budu mimořádně stručný. Většina z nás se domnívá, že vzhledem k tomu, že jsme schválili harmonogram, tak návrh a hlasování na zkrácení lhůty na 30 dnů nejsou nezbytné, ale vzhledem k tomu, že je to poprvé v historii českého parlamentarismu po roce 1992, kdy takovýto krok je přijímán, aby nedošlo ke zbytečným dohadům, jistota je jistota, já si to přece jenom dovolím navrhnout a požádat Sněmovnu o zkrácení projednávání na 30 dnů. Je to v souladu s harmonogramem, který jsme schválili.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to tedy zaznělo v rozpravě. A nyní je tady přihláška do obecné rozpravy pana poslance

Bohuslava Sobotky, který využije svého přednostního práva a vystoupí nyní jako první. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jasně říci, že poslanci sociální demokracie pro tento návrh vlády hlasovat nebudou. To znamená, podržíme si svůj negativní postoj, který jsme vůči němu měli ve všech předcházejících fázích projednávání. Chci také jasně konstatovat, že sociální demokraté nehlasovali pro zvyšování DPH v uplynulých letech, a také platí, že v případě, že by ten balíček nebyl přijat, tak sociální demokraté nesou žádnou odpovědnost za fakt, že od 1. ledna příštího roku se má DPH sjednotit na 17,5 %.

Já myslím, že je dobře připomenout, jakým způsobem probíhalo v uplynulých letech zvyšování DPH, protože je evidentní, že v tom existuje zejména v posledních letech určitý chaos, protože některé vládní reformy jsou tak nepromyšlené, tak překotné, že vlastně postupně časem popírají samy sebe. A uprostřed toho legislativního chaosu teď tedy dochází k projednávání tohoto zdražovacího balíčku. Já budu úmyslně říkat zdražovací balíček, nikoliv daňový balíček, protože je evidentní, že zvýšení jak snížené, tak základní sazby DPH povede ke zdražení. A koneckonců jsme to viděli i v letošním roce, kdy zvýšení snížené sazby DPH na 14 % vedlo k velmi razantnímu vzestupu cen jak u potravin, tak u léků a letošní inflace se bude pohybovat na rekordní úrovni, kdy přesáhne pravděpodobně 3 %. Vůbec vzestup inflace v uplynulých letech bohužel není vůbec pozitivní a letošní výše odhadovaná na 3,2 % je něco, co povede k tomu, že dochází a bude docházet ke snižování reálných příjmů velké části obyvatel.

DPH – sazba 5 a 22 % tady platila těsně před vstupem do EU. To znamená, před vstupem do EU jsme měli sazbu 5 % sníženou na sociálně citlivé položky, 22 % základní sazbu. V okamžiku vstupu do EU byla ČR povinna na základě výsledků předvstupních jednání přeřadit některé položky ze snížené do základní sazby DPH. V důsledku i vzhledem k tomu, že vláda chtěla určitým způsobem kompenzovat dopady tohoto kroku tak, aby nedošlo k tak výraznému zásahu do inflace a do ceny těchto zboží a služeb, tak vláda přeřadila některé položky k roku 2004 ze snížené do základní sazby, ale současně snížila základní sazbu, a to z 22 na 19 %. To znamená v období, kdy tady byla vláda sociální demokracie, během těch osmi let zůstala snížená sazba DPH na potraviny, léky, bydlení, vodné, stočné, dotávky tepla neustále na úrovni 5 %, nedošlo k jejímu zvyšování a základní sazba DPH se během období, kdy tady vládla sociální demokracie, snížila z 22 na 19 %. V tomto stavu s těmito dvěma sazbami také přišla pravicová vláda Mirka Topolánka na podzim roku 2006. Čili před nástupem pravice byly sazby DPH 5 a 19 %.

Topolánkova vláda realizovala svoji daňovou reformu od 1. ledna 2007 a součástí té reformy bylo snížení daní těm nejbohatším formou zavedení tzv. rovné daně ze superhrubé mzdy a součástí té reformy také bylo snížení daně firmám postupně z 24 % na 19 %. To bylo kompenzováno prvním výrazným nárůstem daně z přidané hodnoty. První výrazný nárůst byl právě k 1. lednu roku 2007 a tehdy se snížená sazba DPH na sociálně citlivé položky zvýšila z 5 na 9 %. Základní sazba zůstala ve výši 19 %. K druhému nárůstu DPH došlo v době tzv. Fischerovy vlády, kdy na základě návrhu ministra financí Janoty se zvýšila snížená sazba z 9 na 10 % a základní sazba z 19 na 20 %.

Nečasova vláda, když nastoupila, tak na jejím počátku tedy byla snížená sazba DPH 10 % a základní 20 %. Nečasova vláda bohužel pokračovala v dalším zvyšování DPH, a tak léky a potraviny byly od 1. ledna letošního roku zatíženy vyšší sazbou a DPH se znovu zvedlo, tentokrát tedy ve snížené sazbě na 14 % a základní sazba zůstala oněch 19 %. Součástí tohoto kroku bylo také sjednocení sazby daně z přidané hodnoty, ke kterému má dojít od 1. ledna příštího roku.

Když jsme tady tak vesele žertovali o tom, jestli pan poslanec Babák má horší, nebo lepší paměť, tak já myslím, že je potřeba připomenout, že jak zvýšení DPH na potraviny a léky od 1. ledna letošního roku z 10 na 14 %, tak i sjednocení DPH v příštím roce na 17,5 %, tak tohle podpořily všechny tři koaliční strany. Pro tento návrh hlasovala jak ODS, tak pro něj hlasovala TOP 09, tak pro něj hlasovaly celé původní Věci veřejné. Prostě není možné, aby se ta zbytková část Věcí veřejných, která tady zůstala po jejich rozpadu, nějakým způsobem vyvinula ze své odpovědnosti za fakt, že se letoš zvýšila DPH na potraviny a léky a že se příští rok zavádí jedna sazba ve výši 17,5 %. Jestliže dnes poslanci Věcí veřejných tady předkládají návrhy na to, aby příští rok tady nebyla jedna sazba ve výši 17,5 %, tak to není jenom ztráta paměti, ale je to samozřejmě pokrytectví, které je tady předváděno v přímém přenosu. Já si myslím, že všichni poslanci ODS, TOP 09 a Věcí veřejných by měli převzít jasnou odpovědnost a jasně by se voličům měli přiznat k tomu, že jsou to oni, kdo způsobili zdražení potravin a léků od 1. ledna letošního roku, a současně také by se měli přiznat k tomu, že jsou to oni, kdo hlasovali pro jednu sazbu DPH ve výši 17,5 % v příštím roce.

Rád bych také připomenul, že ten, kdo kladl odpor proti takovému zvyšování DPH, byli poslanci České strany sociálně demokratické. Chci připomenout, že jsme proti přijetí zákona o zvyšování DPH v roce 2011 nasadili všechny možné kroky včetně parlamentních obstrukcí. Jistě si vzpomene i veřejnost si vzpomene na to, že to byla sociální demokracie, která vyhlásila parlamentní obstrukci. Blokovali jsme a snažili jsme se zablokovat přijetí vládního daňového balíčku, který obsahoval zvyšování

daně z přidané hodnoty. Tehdy jsme se od žádného poslance ani ODS ani Věcí veřejných nedočkali v této věci podpory. V letech 2010, 2011 a v první polovině roku 2012 všichni poslanci Věcí veřejných, ODS i TOP 09 podporovali zvyšování daně z přidané hodnoty a její sjednocení na úrovni 17,5 % od příštího roku.

Tolik k tomu, jak se vyvíjely sazby DPH. Já myslím, že je potřeba to připomínat. Je potřeba jasně popsat odpovědnost a je potřeba také odlišit dvě daňové politiky, které tady byly v minulých letech realizovány. Daňová politika sociální demokracie byla založena na daňové progresi, to znamená vyšším zdaňování vyšších daňových příjmů u těch, kdo jsou příjmově nejsilnější, zatímco politika pravicových vlád v uplynulých letech byla založena na zvyšování daně z přidané hodnoty, to znamená na vyšším zdanění sociálně citlivých položek – na vyšším zdanění potravin, léků, bydlení, dodávek tepla, jízdenek ve veřejné dopravě a dalších. To je ta základní odlišnost mezi daňovými politikami, které se tady realizovaly do roku 2007 a po roce 2007.

To byla první poznámka k historii zvyšování daně z přidané hodnoty.

Druhá věc se týká onoho zvláštního způsobu, jakým tady pravice mění daně. Myslím si, že ve vyspělé společnosti, v civilizované zemi by nemělo docházet k tomu, že se reformy realizují jako experimenty, které fungují systémem pokus–omyl. Odpovědná vláda by měla všechny změny zákonů a pravidel pro fungování společnosti včetně fungování ekonomiky dopředu dostatečně promyslet. Dopředu dostatečně promyslet tak, aby potom sama nemusela zbrkle a na poslední chvíli měnit vlastní reformy. Jenže nic takového se v naší zemi neděje. Pravicové reformy nejenže jsou vymyšleny tady u nás v zásadě na koleně, vláda je připravuje s nedostatečným expertním zázemím. Změny zákonů se dohadují čistě politicky, aniž by byly opřeny o nějaké relevantní ekonomické podklady, ale dochází k tomu, že my se vlastně ani neinspirováme tím, co se osvědčilo a co funguje v podobných zemích, jako je Česká republika. My přece nemusíme, já to znovu tady opakuji, my nemusíme vymýšlet náš daňový systém odpočátku. My se přece tolik nelíšíme od zemí, jako je Rakousko nebo jako Německo nebo Francie nebo třeba Holandsko. Proboha, nemusíme vymýšlet náš daňový systém odpočátku, ale chováme se tak, jako bychom měli být průkopníci nebo jakýmsi daňovými mičurinci, kteří budou tady Evropě ukazovat, jak se to s tím daňovým systémem dělá. Většinou to končí fiaskem.

Bylo zbytečné, že jsme tady v České republice několik let zdaňovali tzv. superhrubou mzdu. Opět, byl to český výmysl, jakýsi patvar, který tady vznikl v době Topolánkovy vlády. Teď od toho Nečasova vláda ustupuje. Zbytečně jsme tady zaváděli něco, co se ukázalo, že nefunguje. Úplně stejně rovná daň. Prostě ta ideologická zatatost, kterou tehdy předvedla Topolánkova vláda v situaci, kdy si to republika absolutně rozpočtově ani

sociálně nemohla dovolit, tak tady zavedla rovnou daň a ukázalo se, že to je věc, která je zcela nesmyslná. Opět zase se to tady ruší. A chci připomenout – žádná vyspělá země na Západě nemá rovnou daň. Ano, platí, v některých těchto zemích se o tom vedla debata, ale byla rychle opuštěna. A dokonce pravicové konzervativní strany, ať už to byly v Británii, nebo v Německu, okamžitě od té debaty utekly, protože myšlenku rovné daně ani z rozpočtového ani sociálního hlediska prostě nechtěly hájit proti odporu většiny společnosti i proti svým vlastním pravicovým voličům.

Čili experimentujeme, bohužel, stojí nás to zbytečné peníze, stojí nás to zbytečný čas. A úplně krásně se to ukazuje na tom zmatku s daní z přidané hodnoty. Myslím si, že občané už v tom musí mít úplný chaos. Obávám se, že kdybyste se deseti lidí zeptali, jaká tady bude od 1. ledna platit sazba daně z přidané hodnoty, tak pravděpodobně devět lidí z deseti vám na to nedokáže uspokojivě odpovědět prostě proto, že sazby se tady mění každý rok, anebo nejlépe každého půl roku.

Čili pravicová koalice se dohodla na sjednocení sazeb DPH na 17,5 % a tatáž pravicová koalice úplně se stejným premiérem a úplně se stejným ministrem financí se teď dohodla, že to nebude 17,5 %, ale že to tedy bude 15 a 21 %. Opět velmi rychle, bez jakékoliv analýzy. Teď se ukazuje, že sami si to ve svých řadách nedokázali dostatečně vydiskutovat. Máme tady rebely uvnitř Občanské demokratické strany, takže vlastně ani není jasné, jestli ten daňový balíček, který tady předložil ministr financí jako něco, na čem trvá, jestli ten zdražovací balíček, se kterým tady předseda vlády jasně spojil otázku případné demise vlády, tak jestli se tady ještě nebude dál měnit v Poslanecké sněmovně, jestli tady ještě nedojde k nějakým dalším pokusům a posunům. A já nevím, na základě čeho bude docházet k těm změnám a na základě jakých analýz se tady budou ještě v Poslanecké sněmovně měnit různé daňové sazby. A popravdě řečeno, já se toho upřímně děším, protože tento systém ve stylu Pata a Mata, který tady vláda předvádí, tak v Poslanecké sněmovně může být jenom horší. Prostě lepší už to tady být nemůže.

Myslím, že my jsme asi jediný parlament, jediný parlament dneska v Evropě, kde se vymýšlejí daňové sazby a kde to není jasná odpovědnost vlády a Ministerstva financí. Čili mám velký strach z toho, co ve finále z toho daňového balíčku bude. A jasně říkám, že jako sociální demokraté se od tohohle zdražovacího balíčku distancujeme. A také chci říci, že nemáme ambici do toho zdražovacího balíčku zasahovat pozměňujícími návrhy. Tu ambici nemáme proto, že nemáme většinu v Poslanecké sněmovně. Naše návrhy neprojdou. To se koneckonců ukázalo v uplynulých dvou letech, že schopnost vládní koalice akceptovat jakékoliv připomínky opozice se tady limitně blíží nule, nebo je dokonce záporná. To znamená, i kdybychom navrhovali pozměňující návrhy, tak je jasné, že pravicová většina nám tady ty

návrhy zamítne. Čili my se od zdražovacího balíčku distancujeme. Jednoznačně nesouhlasíme se zvyšováním daně z přidané hodnoty. Budeme hlasovat proti němu.

Nevím tedy, jak to bude řešit pan premiér, ale chci jasně říci, že v Senátu, pokud v Senátu udržíme většinu i po senátních a krajských volbách, tak ten daňový balíček zamítneme jako sociální demokraté. Čili určitě pokud udržíme v Senátu většinu, tak o něm bude muset znovu hlasovat Poslanecká sněmovna a vládní koalice bude potřebovat 101 hlas na to, aby případné veto Senátu tady přehlasovala. To také jasně říkám otevřeně, aby už bylo jasné na začátku, co se s tím daňovým zdražovacím balíčkem bude odehrávat, pokud tam budou návrhy, se kterými vláda ten balíček do Poslanecké sněmovny předložila.

A ještě jedna poznámka na okraj toho tématu, které tady dnes budeme diskutovat. Mýtus sjednocování sazeb daně z přidané hodnoty. Nás tady ODS roky a roky krmila pohádkou o tom, že v rámci Evropy existuje trend sjednocování sazeb daně z přidané hodnoty. Dokonce někteří komentátoři, kteří už z toho byli v zásadě zhlouplí, to opakovali a říkali, že v Evropě existují dokonce pravidla a že musíme sjednotit daň z přidané hodnoty a že to vyplývá z nějaké evropské legislativy.

Já chci jasně říci, že když se podíváte na vývoj sazeb daně z přidané hodnoty v Evropě, tak bohužel dochází ke zvyšování sazeb DPH. Je to trend, který lze vysledovat v uplynulých letech. Říkám bohužel, protože to nepokládám za rozumné z hlediska udržení sociální soudržnosti společnosti. Ale rozhodně neexistuje žádný trend sjednocování sazeb daně z přidané hodnoty. Absolutní většina zemí Evropské unie má dvě, nebo dokonce více sazeb daně z přidané hodnoty. To znamená, není žádný trend sjednocování DPH a už vůbec není žádná povinnost v rámci Evropy, aby se sjednotily sazby daně z přidané hodnoty. Je pravda, že DPH je v rámci evropské legislativy regulovanou daní, to znamená, není zcela v národní kompetenci z hlediska její struktury, ale není žádná povinnost, abychom směřovali k jedné sazbě.

A jestliže pokládám něco za skutečně velmi škodlivé pro udržení spravedlnosti a sociální soudržnosti v naší zemi, tak je to jedna sazba daně z přidané hodnoty.

To, co se stalo, co schválili poslanci ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, že se příští rok má sjednotit DPH na 17,5 %, je pro Českou stranu sociálně demokratickou naprosto nepřijatelné. My přirozeně předložíme v Poslanecké sněmovně pozměňující návrh, aby DPH od 1. ledna zůstalo na stejné úrovni. Budeme ho předkládat v rámci technické novely DPH, která už je tady v Poslanecké sněmovně ve druhém čtení, to znamená nesouvisí to s tímto zdražovacím balíčkem, ale předložíme jasný návrh, aby DPH zůstalo na 14 a 20 %, tak jak to platí k 1. lednu letošního roku. V případě, že by koalice

zabránila tomuto našemu návrhu, a v případě, že by si koalice prosadila cokoli, co by znamenalo sjednocení daně z přidané hodnoty na této úrovni, pak chci také jasně říci, že sociální demokracie v případě svého volebního úspěchu obnoví sníženou sazbu daně z přidané hodnoty, a to alespoň pro léky, potraviny a knihy. Pro nás je nepředstavitelné, aby v České republice dlouhodobě platila jedna sazba z přidané hodnoty, která by zdaňovala léky, potraviny a knihy 17,5 %. To je ještě o 3,5 % více, než je stávající snížená sazba 14 %. Když si uvědomíte, že před šesti lety občané platili při každém nákupu 5 %, příští rok už by měli platit 17,5 % – podívejte se na to, jak se za ty tři roky vyvinuly reálné mzdy, co se s nimi děje poslední dva roky, podívejte se na to, jak se za ty tři roky vyvinuly reálné důchody. Nic z toho se samozřejmě neztrojnásobilo tak, jako vy se chystáte ztrojnásobit daň z přidané hodnoty oproti té úrovni, na které byla v roce 2006. Čili i kdyby se nějakým úsilím vládní koalice stalo, že tady bude sazba 17,5 %, tak my se budeme snažit, abychom po příštích volbách do Poslanecké sněmovny, pokud tady budeme mít většinu, knihy, léky a potraviny zařadili zpět do snížené sazby daně z přidané hodnoty.

Ono totiž ve většině civilizovaných zemí tyto položky jsou zdaňovány nižší sazbou. A i když se podíváte do Polska, podíváte se do Rakouska nebo do Německa, tak potraviny jsou dnes ve všech těchto zemích zdaňovány sazbou, která je o 5 a někde dokonce o 11 procentních bodů nižší než v České republice. A projevuje se to velmi jednoduše. Tady už bylo hodně věcí řečeno kolem toho, že se vládě nepovedlo letos zvýšit výnosy z daně z přidané hodnoty. Ten výsledek je tristní. Já myslím, že je symbolické, že pan ministr financí o něm dnes pomlčel, že neřekl o tom, jak se nenaplnily jeho prognózy patnáctiprocentního vyššího výnosu z DPH v letošním roce. Zase k tomu neřekl ani slovo. Musíme to říci za něj. Já to tedy za něj řeknu. Vláda si letos naplánovala, že vybere na DPH o 15 % více v důsledku zvýšení DPH na potraviny a léky na 14 %. Realita je taková, že vybrala více o 2 %, to znamená, že propad oproti plánu je 13 %. Je otázka, jak to ve skutečnosti bude fungovat v příštím roce. Je evidentní, že výnos se nedostavil, a jedním z důvodů, proč se výnos nedostavil, je fakt, že v Polsku, v Rakousku a v Německu mají potraviny zařazeny do snížené sazby daně z přidané hodnoty a tu sníženou sazbu nezvyšují. Oni ji nezvyšují, ona už je tam na té úrovni řadu let, čili je 9 %, v Polsku dokonce na některé potraviny 3 %, a lidé jezdí za nákupy do zahraničí. Stačí, když se zeptáte našich občanů v pohraničí s Polskem, s Německem nebo se Slovenskem. Řeknou vám: my jezdíme za nákupy do ciziny. Řada z nich, kterým se to vyplatí, tam také tankuje. Ale tady se dnes bavíme o dani z přidané hodnoty. Prostě my vyvážíme, my jsme takoví grandí, že vyvážíme naši spotřebu do Polska, Německa, Slovenska. Tam naši lidé platí daň z přidané hodnoty a zvyšují tak rozpočtové výnosy těchto zemí. Já nevím, jestli zrovna dneska si něco

takového Česká republika může dovolit, ale je to realita. Prostě nákupní turistika je realita a je mimo jiné vyvolána rostoucím rozdílem mezi zdaňováním potravin u nás a zdaňováním potravin v Polsku, v Německu a v Rakousku. To je faktor, nad kterým vláda zřejmě vůbec nepřemýšlela, když nasadila tento trend zvyšování DPH, ale je to faktor, který bohužel funguje a bohužel funguje i rozpočtově. Vidíme to na tom obrovském výpadku příjmů z daně z přidané hodnoty oproti plánu, který vláda měla v letošním roce.

Poslední věc, kterou řeknu k DPH, se týká důchodové reformy. Tak jak tady ministr financí Kalousek spojoval přijetí rozpočtu s daní z přidané hodnoty, si myslím, že skutečně nebylo fér a nebylo to poctivé vůči Poslanecké sněmovně. Já myslím, že všichni víme, že zákon o státním rozpočtu může být schválen zcela nezávisle na zdražovacím balíčku. Vláda nemůže vydírat rozpočtovým provizoriem. Jestliže rozpočet bude předložen včas, bude schválen řádný harmonogram, tak by se v prosinci mělo rozhodnout o státním rozpočtu. A vláda má dostatek možností, aby se přizpůsobila tomu, zda zdražovací balíček bude, nebo nebude schválen.

Ale co je důležité: Když nebude schválen ten zdražovací balíček, tak vláda nemá zdroje na takzvanou důchodovou reformu, takzvaný druhý pilíř. Myslím, že to je třeba si uvědomit. Nastane situace, před kterou jsme my varovali. Já chci připomenout, že my jako sociální demokraté jsme opakovaně žádali vládu, když už trvá na druhém pilíři, tak ať ho o několik let odloží, protože teď skutečně jednak v tomto legislativním chaosu, v této ekonomické situaci, není absolutně vhodná doba pro rozšiřování počtu spořicíh produktů v oblasti penzijního spoření. Prostě tohle není vhodná doba, lidé nemají peníze na to, aby si spořili, legislativa je zmatená, vláda má rozpočtové problémy.

Tohle není dobrá doba na vaši důchodovou reformu. My jsme to říkali před několika měsíci, my jsme navrhovali tu reformu odložit, vy jste s tím nesouhlasili a teď se můžete chytit do vlastní pasti, protože pokud vy nebudete schopni zajistit příjmy pro financování druhého pilíře, tak schodek na důchodovém účtu budete mít v příštích letech ještě větší. Ale je to vaše odpovědnost a je to vaše chyba. Vaše odpovědnost, protože vy sami jste odmítli všechny návrhy sociální demokracie na to, aby se takzvaná důchodová reforma odložila. Čili tady máte další problém, který je na stole. Buď nebudete mít žádné příjmy, nebo ty příjmy nevyberete a bohužel ten problém na důchodovém účtu se může se vznikem takzvaného druhého pilíře prohlubovat. Další riziko, které je spojeno s těmito daňovými experimenty, které tady bohužel na vlastní kůži zažíváme v posledních letech.

To, co se tady děje, je neuvěřitelné. Chaos v daních dostoupil absolutního vrcholu. Myslím si, že žádná jiná vláda nemusela sama po sobě opravovat tolik zákonů, jako to dělá současná vládní garnitura. Myslím si, že

všude jinde by už taková vláda dávno sama odešla. Tady, zdá se, sama odejít nechce, tak já doufám, že k tomu přispějeme alespoň tím, že ten daňový balíček zamítneme.

Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále se o slovo hlásí předseda vlády, poté ještě s přednostním právem místopředseda Sněmovny po panu předsedovi vlády, pane místopředsedo. (K mikrofonu přistupuje místopředseda Zaorálek.) Po panu předsedovi vlády dostanete slovo.

Faktická poznámka má přednost, takže prosím, pan kolega Babák.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, jen chci fakticky reagovat na svého předřečníka. Poměrně dost mě rozesmálo, když pan předseda Sobotka tu sděloval, že se hodlají sami ujmout pozměňovacího návrhu k sněmovnímu tisku 733 a chtějí ponechat sazby 14, resp. 20 %. Opět reaguji na dnešní ranní neúčast pěti poslanců, kde přesně tento návrh přesně k tomuto tisku jsme podávali a bohužel díky vašim poslancům neprošel. Jinak by prošel výborem rozpočtovým a byl by posvěcen rozpočtovým výborem.

A potom bych ještě krátce reagoval na slova pana předsedy sociální demokracie o tom, že Věci veřejné se podílely na zvýšení sazby 14 a 20 % a na zavedení sazby od 1. 1. 2013 ve výši 17,5 %.

Ano. Podíleli jsme se na tom, schválili jsme to. Nicméně už si nikdo nevzpomene na to, že jsme vybojovali místo dvaceti navrhovaných procent sjednocené sazby, která byla navrhovaná z dílny Ministerstva financí, právě 14 a 20 % a dále od roku 2013 17,5 %. To znamená, kdybychom my tenkrát v té vládě neseděli, pane předsedo prostřednictvím předsedajících, dnes už platí 20procentní sazba daně z přidané hodnoty.

Ano. Další argument. Schvalovali jsme tento zákon v době, kdy byl ekonomický růst, nebo predikce byly daleko jiná než dnes. To znamená, ano, dnes je nesmyslné zvyšovat DPH, protože se nacházíme v recesi a protože pravděpodobnost růstu ekonomiky je minimální.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane kolego, uplynul pro vaši faktickou poznámku.

Poslanec Michal Babák: Dobře. Díky. Na shledanou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan předseda vlády, poté pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já naopak pana poslance Babáka pozdravím dobrý večer a nebudu mu říkat na shledanou.

Současně mi dovolu, abych trochu poopravil nebo doplnil výklad, který tady řekl pan předseda Sobotka, který se týkal dějin daně z přidané hodnoty v českých zemích. On tam totiž vynechal jeden velmi podstatný moment, a sice moment, kdy byl ministrem financí, kdy – pravda – tady zmínil, jak statečně snížili základní sazbu daně z přidané hodnoty z 22 % na 19 %. Zmínil jenom tak bokem, že sice ano, některé položky přešly ze snížené sazby daně z přidané hodnoty do základní sazby, ale neuvedl konkrétní čísla. Tady bych mu chtěl připomenout, i Poslanecké sněmovně, že toto převedení několika položek, jak on to tak naznačoval ve svém projevu, ze snížené sazby daně z přidané hodnoty do základní sazby daně z přidané hodnoty představovalo objem 40 miliard korun, které byly vytaženy daňovým poplatníkům z kapsy. Ve světle zde projednávaného návrhu, který, ano, otevřeně říkáme, zvýšením obou sazeb daně z přidané hodnoty o jeden procentní bod představuje 16 miliard korun, čili částku, která je v podstatě prakticky dvaapůlkrát nižší, než byla ta částka, kterou vytáhl z kapes daňových poplatníků tehdejší ministr financí pan Bohuslav Sobotka, si myslím, že trochu staví do jiného světla tady ty jeho dějiny, tu dějepravu, která se týká sazeb daně z přidané hodnoty. Protože je nezbytné to vždycky doplnit o konkrétní čísla, která to znamenalo pro občany České republiky. To za prvé.

Za druhé. Je velmi zajímavé, když se tady argumentuje příkladem Polska a neustále se uvádí výše jeho snížené sazby. Ale opět – to je neúplná informace. Jestliže tady někdo operuje Polskem, tak musí také říci výši základní sazby daně z přidané hodnoty, která je v Polsku a ve které je zdrcující většina zboží. To číslo je, dámy a pánové, 23 %, čili výrazně vyšší než v České republice. A z tohoto pohledu, i pokud se podíváme na tzv. přeshraniční obchod, ten se děje převážně a v drtivé většině v oblasti zboží a služeb, které jsou zařazeny do základní sazby daně z přidané hodnoty, nikoliv do snížené sazby daně z přidané hodnoty, to znamená, že důvody přeshraničního obchodu jsou úplně někde jinde, než jsou ve výši sazby daně z přidané hodnoty. Jsou zkrátka v cenové politice prodejců, řetězců a podobně, která je například v Polsku jiná a vůči zákazníkům vstřícnější než v České republice. A můžeme spekulovat, zda je to například větším konkurenčním tlakem, nebo naopak některými i kartelovými dohodami u nás a podobně. To za druhé.

Za třetí. Pokud se tady opět operuje cenami potravin a vlivem daně z přidané hodnoty, tak chci připomenout, že podle statistiky Eurostatu má Česká republika páté nejnižší ceny potravin v celé Evropské unii, to znamená žádný závratný růst. A pokud se podíváme i na hrubý domácí pro-

dukt na hlavu podle parity kupní síly, tak jsme v tom pořadí podstatně výše. Čili jinými slovy, potraviny jsou u nás z tohoto pohledu v celoevropském srovnání velmi levné.

A poslední věc. Tklivá starost o výši důchodů. Já chci připomenout Poslanecké sněmovně a především kolegům z řad České strany sociálně demokratické, že reálná výše důchodů v příštím roce i po snížené valorizaci ve vztahu k roku 1989 bude vyšší, než byla kdykoliv za vlád sociální demokracie. Mimochodem, v letošním roce je vůbec nejvyšší od počátku 90. let a i v příštím roce, znovu opakují, bude vyšší než kdykoliv během osmi let vlád sociální demokracie.

Čili velmi prosím, abychom pracovali s fakty, nikoliv s polopravdami, nebo dokonce s mýty.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Pozdní večer, utloukáme se různými fakty a vytrácí se podstata. Podstata je ta, že vláda předložila reformní zákon a její vlastní reformní poslanci ho nepřijali. A tak vláda dala na-prosto to samé, to znamená nejen to, co kritizuje opozice, to, co nejen kritizují občané, to, co nejen kritizují členové tripartity, ale i její vlastní poslanci, dala to na stůl a navíc vydírá, že když se to neschválí, padne vláda a to by prý byl konec světa. Není to konec světa! A právě proto nechci zbytečně zdržovat. Nebudu to tady natahovat. Upřímně řečeno, všichni se těšíme na to třetí čtení, abychom se mohli zahlasovat nejen o špatném zákonu, ale rovnou o odchodu této vlády, protože to je přesně to, čeho by se mělo dosáhnout. Prostě jste dali hlavu na špalek, někdo přinese hlavu na míse, ale i když si dáte za ucho petržel, nikdo pro tuto hlavu na míse plakat nebude! Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka, pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Velmi rychle tři poznámky. Za prvé. To, že jsme přeřadili položky ze snížené do základní sazby při vstupu do EU, tak souviselo s tím, že jsme se prostě z hlediska struktury daní museli přizpůsobit pravidlům jednotného evropského trhu, který stanoví jasná kritéria pro to, které položky mohou být ve snížené a které v základní sazbě. To tehdy nebylo rozhodnutí české vlády, souviselo to se vstupem do Evropské unie, a proto jsme to také učinili až v tom posledním možném okamžiku v souvislosti se vstupem do unie. A proto, aby to nemělo negativní dopady v takovém rozsahu, tak jsme snížili základní sazbu daně z

přidané hodnoty z 22 na 19 % a sníženou sazbu jsme ponechali po celou dobu vlády sociální demokracie na 5 %.

Za druhé. Strašné číslo. Když se podíváte na strukturu zdanění, tak výnos státu v oblasti daně z přidané hodnoty se nominálně oproti roku 2006 zvýšil zhruba o 80 miliard korun. Je potřeba si uvědomit, jaké břemeno bylo naloženo na spotřebitele za těch šest let. Snížily se daně firmám, snížily se daně nejbohatším, ale na DPH občané zaplatí v nominálním vyjádření zhruba o 80 miliard korun víc než v roce 2006. To je potřeba si také uvědomit.

Poslední poznámka se týká záležitosti s důchody. Já myslím, pane premiére, že je potřeba, abyste si ve vládě ujasnili argumenty. Není možné, aby nás na jedné straně ministr Drábek kritizoval za to, že jsme důchody zvyšovali moc, jak jsme to tady viděli před čtrnácti dny, kdy váš ministr říkal: vy jste moc zvyšovali důchody za vlády sociální demokracie, proto máme problém – a teď vy nás, premiér téže vlády, budete kritizovat za to, že jsme zřejmě zvyšovali důchody málo. Pane premiére, je potřeba, abyste si to ve vládě ujasnili. Buď nás kritizujte za to, že jsme je zvyšovali málo, nebo nás kritizujte za to, že jsme je zvyšovali moc, ale obojí dělat nelze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní další faktická poznámka pan poslanec Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedající, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom několik faktických informací.

Za prvé. Kdyby nebylo Věcí veřejných, tak nemáme 14 a 20 % DPH, ale máme ho 19 a rovnou sjednocenou sazbu, nebýt pana prezidenta. Víte, jak to vloni v dubnu dopadlo.

Za druhé. 17,5 % jsme od 1. 1. 2013 odhlasovali, ale vědomě s tím – prostřednictvím paní předsedkyně panu předsedovi Sobotkovi –, aby... 17,5 je pro státní kasu fiskálně minus 5 miliard v porovnání se sazbou 14 a 20 %.

To znamená, že přijetí sjednocené sazby na 17,5 % byla v tu chvíli jediná možná kompromisní dohoda, aby možná právě kupříkladu pan policejní prezident Lessy mohl být policejním prezidentem. A v tomto kontextu bych rád připomněl, že kdyby policejní prezident dál byl policejním prezidentem, možná že by se to i v kontextu ložského roku vyplatilo, protože ty miliardy by se vrátily zabavením těm korupčníkům, kteří je ukradli.

Poslední poznámka. Rád bych připomenul panu premiérovi, když je tak úžasný v citování Eurostatu, že bych strašně moc ocenil prostřednictvím paní předsedkyně, kdyby se konečně vyjádřil asi již k páté mé snaze o to, aby vysvětlil, proč se propadáme v žebříčku konkurenceschopnosti a proč jsme na tom s výjimkou pěti zemí z eurozóny nejhůř, co se týče růstu HDP.

Jinými slovy řečeno, když se podíváte jinak do Polska a do Německa, tak v Polsku jsou ceny potravin o třetinu nižší, v Německu o 20 % nižší. Doporučoval bych prostřednictvím paní předsedkyně panu premiérovi, aby si do toho Německa nebo do toho Polska zajel.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan kolega Sobotka, poté pan kolega Kováčik. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já si myslím, že to nejhorší, co tady můžeme zažít v Poslanecké sněmovně, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, jsou informace o tom, jaké kdo měl dobré úmysly. Pro nás je přece důležité, jak ty věci dopadly. Občanům jsou úplně jedno dobré úmysly Věcí veřejných, které měly před pěti, před dvěma nebo před jedním rokem. Realita je taková, že Věci veřejné způsobily a hlasovaly pro zvýšení daně z přidané hodnoty na potraviny a léky z 10 % na 14 %. Všichni poslanci Věcí veřejných pro to hlasovali, nikdo to tady nekritizoval. A způsobili jste to jednoznačně. Občany zajímá, že poslanci Věcí veřejných způsobili, že příští rok hrozí jedna sazba DPH ve výši 17,5 %. To je výsledek, reálný výsledek činnosti Věcí veřejných. A já se obávám, že i kdyby tam policejní prezident seděl o rok nebo o dva roky déle, tak to ceny potravin a ceny léků nesníží. Ty vy jste zvedli zcela chybnou daňovou reformou, pod kterou jste se podepsali, absolutně v rozporu se sliby, které jste dávali voličům před volbami. To je výsledek vaší činnosti ve vládě Petra Nečase. Byli jste ve vládě – byli. Hlasovali jste pro zvyšování DPH – hlasovali. Dobré úmysly nás nezajímají, důležitý je výsledek!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan kolega Kováčik, poté pan kolega Bárta.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, přeji hezký dobrý večer, ještě jsem neměl příležitost vás pozdravit, tak tímto činím.

Musím říci, že se zájmem sleduji tu polemiku, která tady probíhá již nějakou chvíli, ba co říci, nějakou hodinu mezi Věci veřejnými a sociální demokracií a skutečně je to velmi zajímavé a velmi poučné. Čím dál tím častěji slyším, a to už je mnoho měsíců tamu nazad, jak se říká, kdy tu a tam zazní: kdyby nebylo Věcí veřejných, nebylo by či bylo by to či ono. No, lidé to vidí tak, myslím lidé venku. A já v souladu s nimi musím tedy konstatovat: No, kdyby nebylo Věcí veřejných, tak není ani tato vláda. Je možná jiná vláda, jsou možná jiné balíčky, možná měkčí, možná tvrdší, možná už vyhráváme skutečně boj s korupcí, a ne jenom virtuálně, možná je cokoliv jiného. Takže to je ten prvotní bod. Prostě Věci veřejné umožnily vznik

této vlády, nějakou dobu s ní velmi úzce spolupracovaly, v této vládě ledacos zapříčinily, možná také něčemu zabránily, ano, je to tak, to musím také přiznat. Ale prostě to primární je, že Věci veřejné tvořily tuto vládu od samého počátku.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Vít Bárta, faktická poznámka.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom zase několik faktických.

Za prvé nikdo nezpochybňuje, že Věci veřejné hlasovaly pro vyšší DPH 14 % a 20 %. Jenom připomínám sociální demokracii to, že oni slibovali 13. důchody v roce 2010. A to zvýšení DPH nemělo sloužit k ničemu jinému než k potřebné důchodové reformě a deficitnímu důchodovému účtu.

Druhá věc je to, že Věci veřejné nesouhlasí se zvýšením DPH nyní o procento, protože jenom blbec se spálí dvakrát. Můžete pochybovat o tom, a já jsem to tady přiznal už několikrát, že elasticita trhu bylo mylné očekávání, nicméně není důvod se tady tvářit tak, že když bylo jedno, není druhé.

A pokud chcete počítat jenom výsledky, tak prostřednictvím paní předsedkyně panu předsedovi Sobotkovi bych rád připomenul, že my se snažíme nyní na tom teď nedělat žádnou politiku a snažíme se o to, aby nebylo DPH 17,5 %. A místo toho, abyste nám s tím pomohli a byli dnes ráno na rozpočtovém výboru – anebo nebudme na rozpočtovém výboru, tak to pojďme řešit jinou cestou. Ale pojďme to v zájmu občanů nyní řešit, nehádejme se, kdo za co může, ale pojďme změnit společně to, abychom se jenom proto, že tady doufejme padne tato vláda, paradoxně nestali všichni, tak jak tady sedíme, zodpovědní za to, že tady od Nového roku bude sazba 17,5 %. Jestli je někdo vinen víc, nebo méně, tak máte velkou pravdu, že to občany České republiky zajímat nemusí. Ale podstatné je, abychom to teď hned společně změnili, abychom měli tu záchrannou brzdu, když ta vláda padne, že to 17,5% DPH nebude.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan kolega Babák.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, já opravdu velice fakticky zareaguji na mého předřečníka pana předsedu komunistické strany. Kdyby nebyly Věci veřejné, samozřejmě byla by či nebyla spousta věcí. Ale kdyby nebyli komunisté – nad tím zapřemýšlejte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Kováčik, prosím, faktická poznámka.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já jenom pro upřesnění, abych nebyl obviňován z něčeho, co si přisuzuji neprávem, abych nebyl prohlašován za lžipředsedu, jsem pouze předsedou poslaneckého klubu, nikoliv předsedou komunistické strany. Ale slyším nejen v řadách této Sněmovny, ale i čím dál tím častěji v řadách občanské veřejnosti, že Komunistická strana Čech a Moravy je dnes jedinou klidnou silou v tomto parlamentě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Sobotka, faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, já chci jednoznačně odmítnout jakoukoliv kolektivní odpovědnost v této Poslanecké sněmovně. Přece platí, že pro zákony hlasovali konkrétní poslanci, každý sám za sebe. Proto také existuje evidence hlasování, proto také po každém hlasování počítáme hlasy, jestli ten návrh získal většinu, nebo většinu nezískal. A jestliže by nastalo to neštěstí, o kterém jsem už tady mluvil a za které může ODS, TOP 09 a Věci veřejné, že by tady od 1. ledna příštího roku platilo 17,5 % daně z přidané hodnoty, tak odpovědnost je jasná. Odpovědnost za to nese ODS, TOP 09 a celé Věci veřejné. Jednoznačná odpovědnost!

A ještě bych se docela rád zeptal – zajímalo by mě a přemýšlím o tom už celý rok, jak koalice přišla na tu částku 17,5 %. Kde jste na to přišli, jaké jste měli k dispozici analýzy, jaké byly varianty pro rozhodování, proč je tam toho půl procenta? To by mě skutečně zajímalo, jako se v této zemi, na jakém odborném základě se v této zemi tvoří daňová legislativa a stanovují se takové zásadní věci, jako je výše sjednocené sazby daně z přidané hodnoty. Podívali jste se z okna? Nebo jste se zeptali Kalouska, jaké číslo by se mu líbilo? Jakým způsobem se v této zemi vůbec stanovila ta sazba 17,5 %, která hrozí od 1. ledna příštího roku? To tady ještě nikdo nevysvětlil, nikdo to tady nezdůvodnil a sama tato koalice ještě předtím, než tento zákon bude platit, tak už zase přichází s další změnou daně z přidané hodnoty.

Žádná kolektivní odpovědnost. Je jasné a je přesná evidence, kteří poslanci hlasovali pro DPH 17,5 %. Byl to pan Babák, byl to pan Bárta, byly to Věci veřejné, TOP 09 a ODS.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, rád bych řekl, že ten, kdo má tu trpělivost sledovat tento přímý přenos, tady přesně vidí politickou povrchnost debaty, která tady je. Já jsem před chvílí říkal, že pojďme společně změnit to, aby od Nového roku nebylo 17,5procentní DPH. Místo toho pan předseda Sobotka tady neříká nic jiného, než pořád do kolečka opakuje, koho je to odpovědnost. Místo toho, abychom společně změnili problém, který objektivně je mnohem větší než v loňském roce. Tahle ekonomika, evropská recese, všechny návaznosti, které tady jsou, nás vedou k tomu, že situace je mnohem závažnější než loni, a já znova prosím, abychom tady zapomněli, koho je co zodpovědností, a společně v zájmu občanů České republiky změnili neutěšený stav, který je na stole. To je první věc.

Druhá věc je – v rámci zbývajících času řeknu, jak vzniklo 17,5 procenta, byl jsem u toho. Vzniklo to tak, že koalice navrhla 19 % sjednocené DPH a ODS a TOP 09 společně tvrdily, že to je výborné opatření pro cestu k tomu, jak zvýšit podnikatelské stimuly v Čechách, kdy zároveň snížíme minus 2 procenta na sociálním pojištění. Potom člen ODS, prezident Hospodářské komory, vystoupil do médií a popřel tento názor premiéra a pana ministra financí a zároveň k tomuto se vyjádřila celá řada odborníků, kdy na konci toho řetězce vystoupil prezident České republiky Václav Klaus. Všichni jsme v tu chvíli věděli, že jsme ve slepé uličce, že je to hloupost, a Věci veřejné měly tu odvahu říct: Je to hloupost, postavíme se k tomu čelem a zabráníme tomu, aby tady nebylo 19procentní DPH.

Kompromisně vzniklo 14 a 20procentní DPH s cílem – (Upozornění na čas.) Tak to dopovím panu Sobotkovi někdy příště, bude to bezesporu dneska dlouhá noc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan kolega Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěl vyzvat své kolegy k tomu, aby rozbili začarovaný kruh této diskuse, která nikam nevede. Když slyším pana poslance Bártu, prostřednictvím předsedající, tak si vždycky vzpomenu na Karla Poláčka a na jeho krásný výrok o tom, že se jedná o boje mezi severní a jižní čínskou armádou, samozřejmě někdy v těch 30. letech, aby bylo jasno. Dnes se v Číně nebojuje, pro ty méně informované. Takže nám je přeci úplně jedno, co chtěly Věci veřejné a jestli to bylo tolik, nebo ještě více. Důležitý je výsledek a ten je takový. No a jestli budeme něco dělat, tak určitě, ale až ve druhém čtení.

Takže teď bych prosil, kdybychom pokračovali v nějaké opravdu konstruktivní debatě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Přicházíme zpět k řádným přihláškám. S přednostním právem dostává slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Dále je přihlášeno osm kolegů. Druhým vystupujícím bude pan kolega Adam Rykala. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeju dobrý večer a dovolu, abych se vrátil k tématu, které tady máme před sebou. Já bych jenom upozornil na to, že vlastně to, co my víceméně projednáváme, je otázka důvěry vládě Petra Nečase. Protože pokud bude dán třeba návrh na zamítnutí, tak toto hlasování se vlastně změní v hlasování o důvěře vládě. A proto mi připadá, že bychom měli mluvit k meritu věci. Je k tomu docela vážný důvod, takže bych také prosil, abychom se zabývali tím, co je hlavním předmětem tohoto bodu.

Mně připadá charakteristické už to, že Petr Nečas a jeho vláda vlastně k hlasování o důvěře tady ve Sněmovně si vybrali právě tento zákon, který se týká daňových, pojistných zákonů a vlastně který se týká finanční konsolidace. Znovu – finanční konsolidace. A mně právě tohle připadá charakteristické, protože bych spíš viděl jako cestu ven z té situace, ve které jsme v české ekonomice, kdyby si vláda řekla, že svou důvěru v této Sněmovně spojí s nějakým programem hospodářského růstu. A řekne: Když nám tohle Sněmovna schválí, tak pokračujeme, protože tohle je to, co rozhodne o tom, jak se země bude zítra mít. A já vám říkám rovnou, že osud této země není spojen dneska pouze s takto úzce chápanou finanční konsolidací. To je prostě málo. V této zemi dnes je úkol obnovit hospodářský růst a tento úkol musí být součástí jakékoli finanční konsolidace.

A dovolu mi, mně dneska připadá, že s takovýmto docela jasným slovem dnes v deníku Dnes přišel guvernér České národní banky Miroslav Singer. Toho člověka jsem tady sice minule kritizoval, ale dnes mi připadá, že to, co říká v tom rozhovoru, je velice charakteristické, a dokonce bychom tomu měli věnovat pozornost. Protože proti té náladě, kterou tady rozhostila tato vláda, která začínala oním vyhrožováním Řeckem, tak pan Singer říká občanům této země: Přátelé, utrácejte! Utrácejte! Pokud tedy mají co ještě, tak utrácejte. A říká, ten stav země je takový, že to, co hlavně potřebujeme, je oživení. A dokonce hospodářské oživení je zřejmě to úplně hlavní. A on říká: Jsme jedna z nejprůmyslovějších ekonomik Evropy, která nereagovala nijak drasticky na propady trhů, daří se nalézt nové odbytiště, máme finanční soustavu, která je ochotna úvěrovat a má na to peníze, celá ekonomika se financuje za ceny v Evropě nízké. To všechno jsou pozitiva. To není špatný základ pro obrát v této zemi! Pro jaký obrát? Samozřejmě pro hospodářské oživení! To je oč tu běží! Proto říká pan gu-

vernér: Utrácejte! Říká, co tady chybí, této ekonomice, je především důvěra. A kdo podlomil tu důvěru? Na tom ta vláda přece má dost rozhodující podíl! Tahle vláda, která mluvila o tom, jak nám hrozí Řecko, jak je země v situaci, kdy pokud nebudeme utahovat opasky a škrtit, tak se propadneme někam do pekel! A jak tady stojí, prostě není pravda, že země si stojí tak špatně, abychom vyvolávali takovouto atmosféru, abychom tvrdili, že teď tady nějakými daněmi, když je neschválíme, tak je prostě všechno špatně! Takhle to nestojí! Stojí to tak, jestli jsme schopni obnovit hospodářský růst. A kdo by to myslel vážně, tak by s takovýmto programem hospodářského růstu tady přišel! A řekl by: To je to, na čem stojím a padám! Tohle když mi neschválíte, tak odcházím! To by bylo věrohodné. Pak bych řekl: Možná si ten člověk zaslouží nějakou šanci. Ale já tvrdím, že je zásadní omyl, pokud vláda pokračuje v šíření špatné nálady.

Pan premiér tady může stokrát mluvit o tom, jak se zvyšují reálné mzdy. Já jsem byl včera v Bruntále, v Krnově a myslím, že by tam moc nepochodil s těmi úvahami! V této zemi je třeba obnovovat důvěru v ekonomiku jinak než takovýmto daňovými balíčky! A především rozhodně jinak než dalším zvyšováním daně z přidané hodnoty!

Chápete – právě to, co vláda dělala dokonce už od Topolánkova batohu, kdy začala přesouvat tíhu a břemeno zdanění z lidí, z podnikatelů, z firem na zaměstnance, kdy začala vytvářet pocit neférovosti ve zvládání krize, tam jsou kořeny té nedobré atmosféry. A tohle je třeba začít měnit! Tohle opatření, zvýšení DPH zase pokračuje v tomhle: Vy lidi to prostě odskáčete! S vámi se počítá jako s těmi, kdo to odedřete. To je pořád ta špatná filozofie. A pořád říkám, a ten stejný omyl, že takovéto posuny daní, které se už dějí skoro každého půl roku, jsou to, co nás má zachránit. Ale to je přece naprosto úzkoprsý typ uvažování! Pohyby daňového systému pojistných zákonů – to přece není to, co je základ toho, abychom se odrazili! Aby ekonomika, která se zamrzla, která je v recesi, aby se začala oživovat.

Guvernér Singer říká, že není žádný důvod k recesi. Že v této zemi s těmito podmínkami není žádný důvod k recesi! Tak proč sakra tady tu recesi máme? Pak to znamená, že ne proto, že by se na nás valily nějaké vnější okolnosti, ale proto, že my sami jsme si na ně zadělali! Zadělali jsme si na ně špatnými kroky tam, kde bylo možné postupovat úplně jinak. A já tvrdím, tam, kde bylo třeba uvažovat o tom, jak v této zemi i z té krize najít cestu k obnovení hospodářského růstu. A je mi velice líto, že s takovýmto programem Petr Nečas nespojil důvěru vládě, protože pro mě je to zase ukázka toho uvažování na pětníku, které nevede k ničemu.

A dokonce i tady Sněmovna, pokud tráví čas tím, že říká kdo, co, jak... tak si myslím, také je to podobný typ marnění času. Chápete, přece v tomhle není řešení situace.

Takže bavme se skutečně o podstatném a bavme se o tom, jestli toto, co tady předkládá Petr Nečas a jeho vláda, je skutečně to zásadní, s čím vláda tady může stát nebo padnout, a jestli je to to, co je hodno takové zásadní debaty.

A já tvrdím, že je to zúžený pohled, že je to málo! Tahle země potřebuje více. Tohle rozhodně není vize, kterou potřebujeme na to, abychom měli vládu, která si tady zaslouží být a která by měla šanci tu zem vyvést. Takže já jsem přesvědčen, že to, co tady pan premiér řekl, protože pan ministr Kalousek toho moc v poslední době neříká, tak to jsou důvody pro to si myslet, že tato vláda vlastně nemá program. Ona vlastně nemá vizi toho, co si počít s touhle situací.

Takže já si nemyslím, že je v této chvíli nutné se bavit jenom o těchto daňových zákonech, ale že je třeba se bavit o tom, jestli má smysl podpořit toto hlasování proto, protože to znamená podporu této vládě. A mě způsob, jak tady obhajuje tyto zákony, i to, co tady předkládá, přesvědčuje o tom, že tahle vláda ve skutečnosti nedává šanci, že by se v této zemi podařilo nastartovat ekonomiku a učinit to, co tady dneska požaduje pan guvernér. Prostě najít cestu, vytvořit důvěru v ekonomiku, vytvořit důvěru v této společnosti, vytvořit vzájemnou důvěru v české společnosti a najít cestu z krize.

A kdybyste se mě zeptali, v čem ta cesta z krize dle mě je, tak vám to také velmi stručně řeknu. Já si myslím, že cesta z krize dneska je právě v tom, že přijdeme s hospodářskou strategií, která bude otevírat cestu k obnovení hospodářského růstu, který musí být součástí jakékoliv finanční konsolidace. Zároveň si myslím jako druhý bod toho, co je tady třeba udělat, je zlepšit fungování státu a veřejné správy, vypořádat se s tím unikáním veřejných peněz netransparentním způsobem, nakonec i události kolem metylalkoholu jsou další ukázkou toho, jak tady unikají peníze, a dokonce jsme s tím smířeni, dokonce se dlouhodobě tváříme, že nám to nevadí. A pak si myslím, že když mluvíme o daních, pokud tedy někdo chce mluvit o daňové soustavě, tak je třeba mluvit o férovém rozložení daní, tak aby lidé měli pocit, že každý nese svůj díl spravedlivě, a ne aby se v té zemi vytvořil pocit, že tady to prostě odskáčou spíš ti slabší, než aby svůj díl také nesli ti, kteří jsou úspěšnější a bohatší. Takže vytvořit dojem férovosti v oblasti daní to je to, co tady chybí, protože kroky od Topolánka byly pravým opakem. To si myslím, že kdyby někdo předložil podobnou vizi, tak by jako premiér měl šanci, aby v této Sněmovně měl právo dostat důvěru. Ale myslím si, že to, co tady prozatím předvedl premiér a ministr Kalousek, si žádnou důvěru nezaslouží.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím o slovo pana po-

slance Adama Rykalu. Ale ještě předtím pan kolega Tejc s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, aby bylo možné projednávat tento zákon v důstojné atmosféře, dovolím si navrhnout, a myslím, že to bude vyhovovat i onomu harmonogramu, který jsme schválili, přerušení projednávání tohoto bodu a jeho odročení na středu 26. září tohoto roku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to procedurální návrh. Pan kolega Vidím – protinávrh. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní a pánové, dovolím si přednést protinávrh k předloženému návrhu, který není návrhem procedurálním. Navrhuji tedy přerušit a odročit projednávání tohoto bodu o 15 minut. (Neklid v sále, výkřiky z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme hlasovat. Prosím všechny kolegyně a kolegy, aby nepokřikovali ve sněmovně na řídící.

Jako před každým hlasováním přivolávám gongem naše kolegy a je mou povinností umožnit jim, aby se tohoto hlasování mohli zúčastnit. Takže vás prosím o trpělivost. Pan kolega Tejc předložil procedurální návrh, a to přerušit a odložit projednávání tohoto bodu do... Pane kolego, do středy? Do středy 26. září. Proti tomu pan kolega Vidím dává protinávrh a ten zní tak, že bychom tento návrh přerušili a vrátili se k němu za 15 minut. (Poslanci přicházejí do sálu.) Rozhodneme tedy nejprve o protinávru. Vidím, že ještě dobíhají naši kolegové. Mezitím vás odhlásím. Prosím, a-byste se všichni znovu zaregistrovali.

Budeme hlasovat. Hlasování bude mít pořadové číslo 47. Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Vidíma, který je vlastně protinávrem k návrhu pana poslance Tejce, navrhuje přerušení na dobu 15 minut, poté bychom se k tomuto návrhu vrátili.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 47. Táži se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Jana Vidíma, s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 47 přítomno 163, pro 15, proti 125. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana kolegy Jeronýma Tejce, který žádá o to, aby byl návrh přerušen, jeho projednávání přerušeno do 26. září.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 48. Táži se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 48 přítomno 165, pro 77, proti 87. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Pan kolega Tejc se hlásí ještě o slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi jen krátkou poznámku. Já jsem doteď myslel, že proti tomuto návrhu zákona bojuji společně s poslancem Babákem. Mrzí mě, že ho tady mezi námi nevidím. Musím říct, že to je velká škoda. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsme zpátky v rozpravě. Slovo má pan poslanec Adam Rykala. Pokračovat po něm bude pan kolega Ladislav Šincl. Prosím, pane poslanče. (V sále je neklid. Poslanci odcházejí.)

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já si počkám, až zase všichni odejdou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, věnujme pozornost panu poslanci Rykalovi.

Poslanec Adam Rykala: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Dovolte mi, abych jménem sociálně smýšlejících lidí v této zemi ostře vystoupil proti navrhovanému zvýšení DPH na 15 a 21 %.

Vzhledem k nedůvěryhodnosti naší koalice a sílících protestech ze strany občanů, odborových organizací i samotného prezidenta České republiky – já bych poprosil pana ministra Kalouska, určitě dostane slovo po mně, když se přihlásí do rozpravy, aby tady na mě nepokřikoval. (Smích a potlesk zleva.)

Nevidím důvod, proč by kdokoliv z nás poslanců měl dnes zvednout ruku pro podporu tohoto Kalouskova škrtícího návrhu zákona, tento balíček, který má škrtit naše občany a škrtí bohužel také českou ekonomiku. Jak vidíme, koalice není díky rebelům z ODS, z Občanské demokratické strany, jednotná. Jak může mít taková vládní koalice důvěru občanů České republiky?

Připomínám, že tento balíček si už prošel jednou svým legislativním kolečkem a díky sociálně demokratické většině v Senátu jsme si mohli hlasování ve Sněmovně zopakovat a díky bohu návrh neprošel. Návrh neprošel, ale pan premiér se nevzdává. Naopak, pan premiér předkládá tento

návrh znovu a vydírá své vlastní poslance, vydírá poslance ODS, a to tím, že spojil zákon s hlasováním o důvěře vládě České republiky.

Pane premiére, máme to pochopit tak, že vždy, když vám něco neprojde, tak budete vydírat poslance tím, že předložíte zákon znovu, spojíte ho s hlasováním o důvěře a budete spoléhat na to, že si kapři sami rybník nevypustí? Já tedy budu rozhodně hlasovat proti tomuto návrhu zákona. A kdyby ta vláda padla, tak byste udělali lidem v této zemi jen radost.

Zvýšením daně z přidané hodnoty se po okurkové sezóně dostáváme zpět do rutiny, kdy se ministr Kalousek snaží prosazovat zvýšení daní. Jak o něm všichni víme, pan ministr se přímo vyžívá ve zvyšování daní a v sužování českého obyvatelstva. Ať už je to neúměrná výše spotřební daně na pohonné hmoty, jejichž cena každým týdnem přesahuje dosavadní rekordy, anebo je to právě neustálé zvyšování daně z přidané hodnoty.

Daňové zákony jsou měněny velice často. Česká republika tak vypadá velice nedůvěryhodně. Dokonce i naši tuzemští soukromí podnikatelé mnohdy nevědí, která daň zrovna platí a která ne a jestli se jim ještě vyplatí v České republice podnikat, anebo se raději budou věnovat něčemu jinému. Pan ministr Kalousek si ani neuvědomuje, že občané republiky už nejsou zvědaví na jeho politiku – na politiku škrtů, na politiku, kdy se šetří na rodinách s dětmi, kdy se šetří na pracujících a kdy se šetří na důchodcích.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zvýšením DPH na 15 a 21 % nezískáme potřebné desítky miliard do státní kasy. To ví každý správný ekonom, který se zabývá fiskální politikou státu. Zvýšení daní právě naopak sníží konkurenceschopnost našich podniků, sníží kupní sílu našich občanů a v neposlední řadě podřívá naši ekonomiku.

Ti z vás, co uznáváte prezidenta Klause jako ekonoma, vzpomeňte si na jeho slova: Zvyšováním daňových sazeb naše veřejné finance a naši ekonomiku neposílíme. S panem prezidentem jsem si nikdy nenotoval. Dnes však udělám opak. Já jsem zastáncem faktu, že zvýšením DPH akorát podkopeme nohy sami sobě a prohloubíme ekonomickou recesi našeho státu.

Proti zvyšování DPH však není jen sociální demokracie, není jen pan prezident a nejsou to rebelové z Občanské demokratické strany. Jsou to také odboráři, kteří hlasitě volají po zamítnutí návrhu tohoto zákona, bez něhož dle slov ministra Kalouska nebudeme schopni zachovat schodek státního rozpočtu pro příští rok na úrovni sto miliard korun.

Pane Kalousku, pokuste se podívat i někam jinam než na zvýšení daní, rozhlédněte se doprava i doleva. A přece pokud jste nejlepší ministr financí, tak budete schopen, i když tento balíček daňových zákonů neprojde, sestavit rozpočet České republiky. Vy však žádný náhradní plán nemáte. Nemáte plán B. To raději odejdete jako zpráskaní psi a požádáte voliče o hlas v předčasných volbách.

Tento Kalouskův škrtící balíček kritizují i odbory. Českomoravská konfederace odborových svazů se domnívá, že závěry, na kterých se shodli ekonomičtí ministři, ukazují na hrubý problém v oblasti veřejných financí. A kdo přivedl do problémů tuto republiku? Od roku 2006 vlády pravic. Dovolím si pak dodat, že od roku 2006 jsou u moci – nejdříve vláda Mirka Topolánka a dnes vláda Petra Nečase. Kdybyste tak chtěli kontrovat, jak máte ve zvyku, že za současný stav veřejných financí může právě sociální demokracie, budete se hrubě mýlit. Sociální demokracie této zemi už šest let nevládne. Dnes po šesti letech pravicových vlád jsou veškeré chyby podepsány vašimi rukama, Mirku Topolánku, Mirku Kalousku a Petře Nečasi. Pravice českou ekonomiku nezachránila, experimentuje na lidech a vy nesete, pravicová vláda, ODS a TOP 09, odpovědnost za své činy.

Vážená vládo České republiky, nemáte podporu lidí této země. Vedle slov prezidenta republiky, opozičních stran a odborů jsou zde i názory docela obyčejných lidí, kteří zkrátka volají po jiných opatřeních, než jsou ta vaše. Politika zvyšování daní a snižování životní úrovně obyvatel nikam nevede. A proto navrhuji za klub sociální demokracie tento asociální návrh zákona zamítnout v prvním čtení a prosím všechny poslance, aby toto zamítnutí podpořili a chránili tak zájmy státu a občanů této země.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan kolega Ladislav Šincl, po něm dostane slovo pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený členové vlády, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, přiznám se, že tomu moc nerozumím. Docela nedávno zde byl totiž předložen identický návrh vrácený Senátem, označený sněmovním tiskem 695. Tento návrh zde byl projednán a dne 5. 9. 2012 ho zde Poslanecká sněmovna nepřijala. Pro bylo potřeba 101 hlasů, ale pro bylo jen 94 poslanců. Poslanecká sněmovna tak dala jasně najevo, že s tímto návrhem nesouhlasí. Jak vidno, tak vláda přes hromadu vyčenených argumentů se nepoučila a je to tu zase úplně ve stejné podobě. Vláda se prostě rozhodla, že za každou cenu tento balíček, který nechce ani Poslanecká sněmovna ani Senát, a dokonce ani prezident, zde protlačí, a tak sníží životní úroveň obyvatel. Prostě jak jsem řekl, hlava mi to nebere.

Již jsem k tomu tisku několikrát vystupoval, ale protože podle mého názoru je tento návrh klíčový, tak musím tady některé věci zopakovat. Musím zopakovat, že negativně ovlivní životy deseti milionů obyvatel České republiky a negativně ovlivní hospodářský vývoj naší země v příštích letech.

Paradoxní je, že tímto návrhem chce ministr financí podle důvodové zprávy zbrzdit zadlužování státu, které z velké části za minimálně posledních šest let sám pomáhal způsobit. Fakta jsou totiž taková, že díky vládám ODS a TOP 09 veřejný dluh České republiky nastoupal až na neuvěřitelných 1,7 bilionu korun. Opakují: 1,7 bilionu korun, což je v současné chvíli téměř 44 % namísto 28 % hrubého domácího produktu v roce 2006, kdy vládla sociální demokracie. Jen za tu dobu zhruba dvou minut, co zde hovořím, stoupl veřejný dluh pro zajímavost o 592 800 korun. Díky této vládě.

Tento balíček obsahuje body, které dle mého názoru jsou špatně. Jde zejména o několikrát opakované navýšení DPH, zejména její snížené sazby tentokrát na 15 %, což je třikrát vyšší sazba, než když byla sociální demokracie u vlády, kdy byla snížená sazba DPH 5 %.

Podle nových plánů této vlády by další zvýšení mělo mít největší přínos pro státní rozpočet. Novým předpokladem, novým plánem je to, že by toto mělo přinést až plus 16 miliard korun. Jenže může to být zase všechno úplně jinak. Jak praví klasik – šedá teorie, zelený je strom života. Média v pondělí 2. července 2012 totiž informovala, že za první pololetí roku 2012 stát vybral na DPH méně než v prvním pololetí roku 2011. Inkaso DPH za první pololetí roku 2012 představovalo 92,1 miliardy korun, tj. 41,6 rozpočtu, což je o 6,9 procentního bodu nižší plnění než v červnu minulého roku. Inkaso DPH meziročně tedy kleslo o 2,5 mld. korun, tj. o 2,6 %. Důležité je upozornit na fakt, že státní rozpočet počítal s růstem o 15,5 % proti skutečnosti roku 2011, což měla hlavně ovlivnit především novela zákona o DPH, která zvýšila sníženou sazbu daně z přidané hodnoty z 10 % na 14 % s účinností od 1. ledna 2012.

Vypadá to, že asi pánové z Ministerstva financí v čele s panem ministrem někde udělali chybu. Ministerský předpoklad růstu o více než 15 % vypovídá o čistě matematickém přístupu k výnosu z daně. Vyšší daň rovná se vyšší výnos pravděpodobně podle ministerských úředníků. Ekonomická praxe ale prostě ukazuje, že od jisté úrovně je zvláště zvyšování DPH kontraproduktivní. Poplatník si najde alternativy – v případě vysokých nepřímých daní nakupuje jinde nebo v případě zvýšené přímé daně tzv. optimalizuje své příjmy, nebo je vůbec nepříznává.

Jak už jsem řekl, asi udělali páni na Ministerstvu financí někde chybu. Naše země neroste, jsme už řadu měsíců v recesi, ačkoliv naši sousedé vykazují několikaprocentní hospodářský růst. Například výsledky za první kvartál 2012 jsou tyto: ČR minus 0,8, Německo plus 1,7, Rakousko plus 2 %, Polsko dokonce 3,6 % plus a Slovensko plus 3 %. Ptám se, jak je to možné. Jak je možné, pokud tato vláda skutečně dělá odpovědnou a správnou hospodářskou politiku, že všichni sousedé kolem nás rostou a mají kladný přírůstek HDP a ČR ekonomicky klesá? Odpověď je jasná. Je

to důsledek chyb v politice Nečasovy vlády. Škrty a špatně nastavený daňový systém k tomu výrazným způsobem přispěly.

Z vládního návrhu je v části DPH jasné vidět, že na Ministerstvu financí usoudili, že nejlepší bude zvýšit daně tam, kde člověk nemůže jen tak lehce uniknout jako třeba pro pohonné hmoty do ciziny. Zdražit zboží denní potřeby, především potraviny, léky atd., se jim proto jevílo být jako nejjednodušší. Z těchto komodit není tak snadného úniku. Zvýšení DPH z potravin, léků apod. by samo o sobě mohlo teoreticky přinést vyšší výnos. Teoreticky. Problém je v tom, že tvůrci z Ministerstva financí akorát tak trochu zapomněli, že zvýšením těchto nákladů odebrali domácnostem zdroje na nákup ostatních komodit ve zvýšené sazbě DPH. Důsledky tohoto dalšího zvýšení snížené sazby DPH jsou jasné vidět už nyní. Poplatník prostě reagoval tak, že si utáhl opasek a začal šetřit. Například za nákup drogerie, oblečení, elektroniky, automobilů či za investice do stavebnictví se utratilo v přepočtu na obyvatele o 8 tisíc korun méně než ve stejném období loni. Sníží se spotřeba domácností a utratí se logicky méně, než ministerstvo čekalo.

Dalším důsledkem neustálého zdražování potravin a léků, zvyšování nákladů na bydlení je to, že nízkopříjmové skupiny obyvatelstva, jako jsou rodiny s malými dětmi, senioři či osoby zdravotně postižené apod., začínají kupovat to nejlacinější. Kupují málo kvalitní potraviny, jen aby přežili. Toto postupně ohrožuje jejich zdravotní stav a to v budoucnu může mít logicky zase dopady na zvýšené náklady ve zdravotnictví.

Vláda se tímhle balíčkem údajně podle důvodové zprávy snaží o zbrzdění zadlužování státu a zvýšení příjmové části státního rozpočtu. Současně ovšem v minulém týdnu vyhlásila prohibici, kdy se plošně v celé ČR zakázal prodej alkoholických nápojů. Nic proti tomu, vzhledem k současným otrávám metylalkoholem je dobře, že takový zákaz přišel. Je ovšem otázka, jak dlouho má tento zákaz trvat a jaký má vlastně smysl. Pokud bude trvat v řádu dní či týdne, tak se takové omezení dá pochopit.

Asi vás napadne, jak to spolu souvisí. Je potřeba si ovšem totiž uvědomit, že kvůli zákazu prodeje tvrdého alkoholu přiteče hlavně díky legálním výrobcům méně peněz také do státní pokladny. Podle Ministerstva financí by to mohlo být přibližně o 130 mil. Kč týdně méně z důvodu výpadku spotřebních daní i daně z přidané hodnoty. Pokud by tedy prohibice trvala do půli listopadu, přijde stát o první miliardu. Je nutné připomenout, že toto nařízení vlády také přímo dopadá zhruba, orientačně, na tisíce zaměstnanců. Produkce lihovin je totiž silně navázána na další domácí obory, takže prohibice nepřímo zasahuje také zemědělce, cukrovarníky, skláře či dopravce. Toto vše jsou pouze důsledky přístupu vlády k této věci. Skutečné příčiny tohoto stavu jsou ovšem v minulosti. Hlavně na Ministerstvu financí, neboť to zanedbalo podle mého názoru

svou kontrolní roli zejména v potírání rozbujeleho černého trhu, o kterém Ministerstvo financí bezpochyby vědělo a z nějakého důvodu ho tolerovali.

Jako minule si dovoluji v závěru malou poznámku. V souvislosti s tímto předkládaným návrhem a úpravou nepřímých daní jsem se ve chvílích volna iniciativně začel do volebních programů jednotlivých politických stran koalice, které jsou zde v Poslanecké sněmovně zastoupeny. Nechci nudit, ale je to myslím docela poučné, zejména v současné době, v době, kdy se blíží další volby, tentokrát krajské, kdy jednotlivé politické strany slibují občanům různé věci ve svých volebních programech. Z těchto volebních programů je naprosto jasné, že volební sliby některých stran zůstaly jen na letáčkách a realita je úplně jiná. Je to asi pro mnohé zde nepříjemné, ale myslím, že tyto sliby je potřeba pořád občas opakovat, aby se na ně nezapomnělo. Tak například volební program ODS. Dočetl jsem se na straně 17 – zde je jasně uvedeno, že takzvaně zabrání zvýšení daní. Zachováme daňové paušály pro živnostníky i po roce 2010. Ve volebním programu TOP 09 v části hospodářská politika v oddílu 3 se píše doslova, že se nechce daně zvyšovat. A volební program koaliční strany LIDEM? Ten nikde není jednoduše proto, že tato vládní koaliční strana, která drží vládu nad vodou, do Poslanecké sněmovny v minulých volbách nekandidovala, ale přesto má snad více ministrů než členů.

Myslím si, že by bylo docela férové, kdyby zde vystoupil předseda vlády a ministr financí Kalousek a omluvil se. Ne nám levicovým poslancům, ale vlastním pravicovým voličům, kteří uvěřili vašim volebním slibům, kteří vás volili proto, že jste slibovali, že nebudete zvyšovat daně. Také byste se mohli omluvit i sociálně demokratickým voličům, které jste donutili, aby to všechno zaplatili prostřednictvím zvýšené daně z přidané hodnoty, zejména snížené sazby DPH.

Děkuji všem poslancům za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek, po něm je zde přihláška pana kolegy Petráně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, dámy a pánové, je to pro mě, alespoň pro mě tedy, jistě překvapení, že byl tento bod zařazen dneska. Přece jenom jsem si myslel, že koalice bude potřebovat trochu času na svoji konsolidaci, ale zřejmě jsou si jistí, protože tento bod neznámá vlastně nic jiného nežli vlastně hlasování o důvěře této vládě. Protože jsem byl připraven, nebyl jsem zase tolik překvapen, takže vynesu zde své argumenty, proč nemohu tento zákon podpořit.

Budeme dnes projednávat soubor změn zákonů, které mají zajistit, aby

alespoň formálně byl ministr financí – který se těšil na diskusi, ale teď tady není, věřím, že to sleduje – aby byl ministr financí schopen předložit státní rozpočet v parametrech, na nichž se vláda již dohodla, tedy na schodku státního rozpočtu roku 2013 ve výši 100 mld. korun, na fiskálním cíli pod 3 % HDP, a k tomu potřebuje někde najít 25 mld. korun.

Chtěl bych zdůraznit to slovo, které jsem použil, tedy „formálně“, aby byl formálně schopen, protože zcela nepochybně přijdou další problémy, tak jak jsem dnes naznačil, i někteří jiní, kteří zde hovořili, o tom, že Evropská unie vlastně rozhodla o tom, že nebudou certifikovány projekty v rozsahu jedné miliardy eur, to je 25 miliard korun. A pokud třeba v příštím roce tohle to bude pokračovat – já se obávám, že to bude pokračovat ještě v tomto roce – tak je tady další díla ve státním rozpočtu. Proto hovořím o tom, že formálně.

Topolánkově vládě se podařilo prosadit v roce 2007 změny daňových zákonů s platností od počátku roku 2008. Tyhle změny zcela rozbily do té doby vyvážený daňový systém, ve kterém byla daňová zátěž dosti rovnoměrně, a tedy relativně férově rozložena na bedra všech vrstev společnosti, obdobně jako je tomu v západní Evropě, kde, jak doufám, hledáme naše vzory, což souvisí se západoevropskou snahou, se snahou západoevropských zemí a této kultury, hledat společenskou harmonii. Daňová reforma roku 2008 připravila příjmy státu o 80 až 90 miliard korun. Ministr financí říká, že to bude jenom – v uvozovkách – 60 až 70 miliard korun. Ale i kdyby to bylo tak, tak je to obrovská suma. Kdybychom ji teď měli, tak by asi vláda neměla tyhle ty starosti.

Přestože česká pravice v letech 2005 a 2006, tedy před volbami do Poslanecké sněmovny v červnu 2006, fantazírovala a velice ráda ukazovala akademický model Lafferovy křivky, tak musím říci, že tenhle ten akademický model zcela selhal. Tehdy nám, nebo české veřejnosti bylo tvrzeno, a významná část české veřejnosti tomu uvěřila, že čím menší daně, tím větší výběr daní. To byla tedy ta premisa a to byla tedy ta Lafferova křivka. Jak se ukazuje, teoretické modely v praxi příliš nefungují. Myslím, že by to mělo být velké poučení pro naše občany, aby se drželi spíš, řekněme, realistických řešení, aby stáli vždycky oběma nohama pevně na zemi.

Řeknu teď některá čísla, která tady často nebyla používána. Já už jsem je sice několikrát bez jakékoliv odezvy ministra financí, protože je nemůže zpochybnit, použil, proto je použiji ještě dneska. V roce 2011 byl výběr daní o 10 miliard korun nižší nežli v roce 2007. To jsou statistiky Českého statistického úřadu, to není nějaká dílna nějaké opoziční strany, třeba Národních socialistů, že by si to vymýšleli. Tedy o 10 miliard korun nižší nežli v roce 2007. A letos, jak se zdá, to bude ještě horší.

V roce 2008 ztratila česká ekonomika uplatněním podivného experimentu v daních a souvisejících zákonech dynamiku a od té doby se vlastně

již nevzpamatovala. V závěru roku 2008, to je třeba připomenout, přišla krize a dneska se na ni vláda samozřejmě odvolává. Ale jenom připomínám, jak tehdy čelní představitelé vlády mluvili o tom, že širším populašné zprávy, když jsem začal hovořit o tom, že přichází krize.

Statistiky Českého statistického úřadu říkají, že v roce 2011 byl hrubý domácí produkt v běžných cenách – podtrhuji slovo běžných – o 40 miliard korun, tedy o 1 % nižší než hrubý domácí produkt v roce 2008. Znova opakují, že ve 4. čtvrtletí roku 2008 už byla česká ekonomika do jisté míry zasažena krizí. Po promítnutí vlivu inflace, v letech 2009 až 2011 to střizlivě bylo nějakých 5 až 6 %, je reálný pokles hrubého domácího produktu už nikoliv jedno procento jako ten nominální, ale nejméně 6 %. To jenom abychom si uvědomili dopady toho experimentu z roku 2008.

Vláda svou politikou rozpočtových škrtů oslabujících soukromou a veřejnou spotřebu a neschopností formulovat prorůstovou hospodářskou politiku, například politiku podpory výstavby komunálních bytů apod., způsobila negativní vývoj daňových příjmů. To je zřejmé. V tomto roce vlastně všechno klesá. Promiňte, s výjimkou cen. Ty vzrostou v tomto roce nejméně o 3 %. Pro domácnosti důchodců to bude ještě více. Abych byl spravedlivý, také mírně roste export, ale už to není taková sláva jako v předchozích letech.

Hospodářství tedy meziročně klesá. Je zaděláno podle mého názoru na meziroční pokles i v roce 2013. Je zajímavé, že jindy tak aktivní ekonomičtí experti v nejrůznějších novinách mlčí, nepředhánějí se v těchto prognózách. Ministerstvo financí je pochopitelně povinně optimistické. Snížená sazba DPH sice letos vzrostla o 4 % z 10 na 14 %, ale výběr v prvním pololetí poklesl o 2,5 miliardy korun. To už tady bylo hojně komentováno, myslím, že se tomu nemusím věnovat.

Ministerstvo financí přehlédlo – a musím říct, že já jsem studoval Vysokou školu ekonomickou za starého režimu, ale tehdy už se vědělo o jevu, který se nazývá cenová pružnost –, že platí tento jev. Prostě když se zvyšují ceny, klesá poptávka, alespoň přechodně. Alespoň přechodně za normálních okolností, protože pokud klesá koupěschopnost obyvatelstva, tak k nějakému růstu prostě dojít nemusí. Okolní ekonomiky, hlavně obchodní partneři České republiky, rostou. Německo poroste někde o 1 až 1,5 %, slovenská ekonomika nejméně kolem 3 procent, polská rovněž tři, tři a půl, nejpomaleji rakouská, jak jsem se díval na odhady rakouských ekonomů, tak je to do jednoho procenta. Ale je to pořád růst. Problém je tedy u nás, když našim hlavním obchodním partnerům se daří a nám se nedaří.

Mluvil jsem již u Topolánkově a Kalouskově daňové reformě platné od 1. ledna 2008. Fantaskním cílem této takzvané reformy byla stabilizace veřejných rozpočtů. Jak se to vlastně podařilo? Jak se tenhle ten cíl té

reformy podařil? Bylo by dobré, aby ekonomičtí beletristé a také další lidé, kteří podporovali v té době – mám na mysli mezi novináři, kteří v té době podporovali tuto záležitost, tento cíl, aby si připustili, jak to dopadlo ve skutečnosti. V roce 2007 skončilo hospodaření veřejných rozpočtů strukturálním schodkem 1,3 % hrubého domácího produktu. Připomínám, že na rok 2007 připravila v létě 2006 státní rozpočet ještě vláda pod mým vedením. Státní rozpočet byl nejen reálný a mobilizační, ale byl dobře nastaven také daňový systém. Připomínám také, že to byli především poslanci té strany, jíž jsem byl tehdy předsedou, kteří pro tento rozpočet hlasovali. Ne tak všichni poslanci Občanské demokratické strany. Takže 1,3 %.

Daňová reforma Topolánkovy vlády, jejímž cílem měla být stabilizace veřejných rozpočtů, prohloubila v roce 2008 strukturální deficit na 3,3 %, 3,3 %. V roce 2009 pak skončilo hospodaření státu strukturálním schodkem 5,1 hrubého domácího produktu. Pokud dnes ministr financí a pan premiér hovoří o potřebě snižovat strukturální schodek, napravují jen chyby, které sami v roce 2008 i 2009, alespoň zčásti roku, a později způsobili. Vláda nekončícím zvyšováním DPH z 10 na 14 % – když jsem končil jako premiér, tak to bylo pouhých 5 % v roce 2006 a má to být 15 %, nebo dokonce 17,5 %, jak všichni víme. Nekončícím zvyšováním DPH a spotřebních daní se prostě vláda dostala do zvláštní spirály.

Vláda dramaticky zvyšuje relativní daňovou zátěž u středněpříjmových a nízkopříjmových skupin obyvatelstva, tedy u rodin s dětmi, zaměstnanců, důchodců, sociálně potřebných a zejména zdravotně postižených. Chtěl bych připomenout příjmovou a sociální realitu této společnosti. Hovoří se o tom, že jenom 10 % lidí žije u nás pod hranicí chudoby. Těch 10 % je milion lidí. 40 % až 50 % podle statistik jsou lidé, kteří mají finanční rezervy na jeden až dva měsíce ve výši jednoho až dvou měsíců svého příjmu, to znamená důchodce deset až dvacet tisíc korun. Když přijde třeba operace v nějakém nadstandartu, dozvěděl jsem se, že to bude šedý zákal, tak důchodce je řekněme bez finančních rezerv.

Tomu se říká, aspoň podle mého názoru, debakl fiskální reformy, fiskální politiky pravicových vlád.

Drahota už tak je v naší zemi značná. Ceny potravin, jak jsem vás tady před několika týdny informoval a ukázal jsem dole v sále novinářům dva košíky, jeden nakoupený v české samoobsluze v Ústí, druhý nakoupený v drážďanské samoobsluze, tedy v Německu, přičemž ceny devatenácti druhů základních potravin byly u nás o třetinu vyšší. Přitom víme, že u nás jsou 2,5násobně nižší důchody a 3,5násobně nižší platy nežli v Německu. Nemluví už ani o kvalitě toho zboží. To, co se stalo teď s alkoholem – připomínám, že v tom balíčku devatenácti potravin nebyl žádný alkohol – ale kvalita a ochrana německého trhu prostě je úplně někde jinde než u českého trhu.

Je samozřejmé, že tady to nelze vysvětlit jenom rozdílem DPH: 7 % DPH v Německu a 14 % DPH u potravin u nás. Rozdíl je třetina. Podle mého názoru jsou to monopolně vysoké ceny stanovené kartelovými dohodami. Myslím si, že tady by vláda měla něco dělat, nebo příslušné úřady, které se touto záležitostí mají zabývat. Svědčí to podle mého názoru o naprosté lhostejnosti vlády a její administrativy k přístupu k deformovanému tržnímu prostředí. Není využívána základní přednost tržní ekonomiky, tedy schopnost konkurovat, ale naopak jsme svědky zřejmých kartelových dohod a monopolně vysokých cen.

Drahota je podle mého názoru hlavní problém dneška, a tento balíček bohužel tu drahotu posiluje.

Vláda by měla změnit svou hospodářskou strategii. Upřímně, není toho schopna. Před několika měsíci jsem pozorně poslouchal pana premiéra, když hovořil o tom, že je potřeba se zabývat prorůstovými opatřeními. Zatím jsem si nevšiml, že by vláda s nějakým prorůstovým opatřením přišla. Takže ona není schopna změnit svoji filozofii. Minimálně Francie a Itálie se zabývají těmito záležitostmi a kladou to na první místo. Neříkám, že vždycky úspěšně, ale snaží se o to.

Vláda by se spíše měla, než tento materiál zvyšující daně a restringuující rozpočtové výdaje státu, často ať to stojí co to stojí, zabývat právě hospodářským růstem. Vláda by spíše měla urychleně zpracovat akční protikrizový plán a předložit materiál přicházející s opatřeními na podporu hospodářského růstu, alespoň takový malý český new deal. Chápu, ekonomika má jistou setrvačnost a tato prorůstová opatření, která jsou tak trošku v rozporu s filozofií neoliberalismu, takže jsou tak trošku proti srsti této vlády, ta prorůstová opatření přinesou plody až někdy, pokud budou uplatněna, za rok, rok a půl, možná spíš dva roky, a to už tahle ta vláda prostě nebude.

Vláda dnes chce spojit svůj osud s tímto nepodařeným zákonem. Takzvaní rebelové z Občanské demokratické strany mají – musím říci při vši úctě k nim, protože aspoň jeden z nich mě pečlivě poslouchá, velice si toho vážím, pane kolego – ještě tragičtější nápady nežli ministr Kalousek, pokud je tedy pravda to, co se píše v novinách, což samozřejmě často pravdou nebývá, takže to беру s rezervou. Uvidíme, zda těmto rebelům vydrží odvaha, věřím, že ano, a že tedy půjdeme k novým volbám.

Tvrdošíjnost premiéra a ministra financí v této věci je nesmírná. Myslím, že vláda se svými poslanci už není schopna dojít ke kompromisu. To je smutný výsledek po dvou letech činnosti této vlády, která začínala s velkou slávou jako vláda opírající se o 218 poslanců. (Ozývají se protestní hlasy.) Ano, 218 by bylo trošku hodně, děkuju. Já už jsem přece jenom starší člověk, po šedesátce mám právo občas na nějakou chybu. Takže samozřejmě 118, u nás ty volby nejdou zatím na 105 %. Tedy samozřejmě

není schopna dojít ke kompromisu, což je samozřejmě pro ni smutné – myslím, že pro občany této země to špatné není.

Přiznám se, že vláda s aférou metanolu ukázala také – a já se domnívám, že málokdo z nás si to uměl představit. Já jsem bývalý premiér téhle země a představit jsem si to nedokázal. Ukázal se naprostý rozvrat české státní správy. Když jsem dnes navrhoval uplatnění mimořádného bodu jednání Poslanecké sněmovny tento pátek, tak jsem hovořil o tom, jak selhávají ministerstva. Vyjmenoval jsem jich asi pět a několik centrálních institucí. To je velmi vážné. Obávám se, že tento rozvrat státní správy je větší, než si kdokoli z nás dovedl představit. Myslím, že ministři aspoň v koutku a pan premiér aspoň v koutku duše by si to měli přiznat a měli by se pokusit, pokud jim budou dopřány ještě nějaké dny v úřadu, což nedoufám, s tím něco dělat.

Jestliže dnes podle odhadů jedna čtvrtina v zemi prodávaných lihovin je vyráběna a distribuována nelegálně, jsou to ohromné finanční zdroje, které někam jdou. Tou cílovou stanicí je podle mého názoru organizovaný zločin. Je velmi zvláštní, a nechci tady nikoho obviňovat ve stylu nějaké spálené země, že státní aparát a vládní politici měli celou dobu zavřené oči.

Věřím, dámy a pánové, že vláda po zásluze skončí a oba národně socialističtí poslanci tento její konec rádi podpoří.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo paní poslankyni Kateřinu Klasnovou, která vystoupí s přednostním právem. Poté pan kolega Petráň.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím říci, že mě velmi mrzí neúčast v poslaneckých lavicích, zvláště ze strany koaličních – teď jsem chtěla říci partnerů, ale to bývávalo – poslanců a ostatně i vlády. Čekala bych, že nad tak důležitou klíčovou normou, o které tady dnes rozhodujeme, kterou máme v prvním čtení, se povede vzrušená diskuse, tak jak bych to čekala i v jiných zemích. Neděje se tomu tak.

Mě ale mrzí i druhá věc. Mrzí mě to, že o daňovém balíčku zde budeme rozhodovat v naprosto nezměněné podobě, že nám byl předložen do prvního čtení ve zcela nezměněné podobě. Já jsem očekávala stejně jako asi řada občanů, že se pan premiér zamyslí nad argumenty některých poslanců z řad ODS, že se zamyslí nad argumenty ekonomů, že se zamyslí nad argumenty bývalého předsedy ODS a předloží nějakou rozumnou kompromisní variantu, o které tady budeme hlasovat v Poslanecké sněmovně. Nestalo se.

Dneska je to vlastně takové déjstrávila. Ještě jednou budeme hlasovat o daňovém balíčku, jak říkám, v nezměněné podobě, což je nepochybně zajímavé politické rozhodnutí a my si počkáme na výsledky ve třetím čtení.

Kromě dramatických politických okolností, které provázejí tento zákon, je ale důležitější pro občany České republiky všimnout si těch ekonomických okolností. Opět budeme jednat v rámci daňového balíčku asi o nejkontroverznějším návrhu ekonomického opatření, použijí-li terminologii ministra financí, a to zvýšení DPH. Já bych řekla, že konzervativnost TOP 09 a ministra financí se projevuje paradoxně jedinou zásadou. Z jednou prosazených návrhů se neustupuje, i když se ukáže, že naprosto nedávají smysl. I kdyby měla ekonomika České republiky padnout, i když se zvýšením DPH více peněz do státního rozpočtu nevybralo, i když při zvýšení DPH došlo ke zvýšení inflace na 3,5 %, z čehož 1,7 % jsou právě dopady zvýšení DPH, i když se snížila spotřeba domácností, i když prognóza pro další zvýšení DPH hovoří o dalším snížení spotřeby domácností o 2,2 %.

Já musím připomenout, a dneska se tady k tomu vedla velká diskuse, vzrušená diskuse, proč Věci veřejné zvedly ruku pro zvýšení DPH. Já se nechci znovu zamotávat do té diskuse, jenom připomenou, že tehdy premiér a ministr financí ujišťovali, a byl to veřejný slib, že zvýšení DPH přispěje k výběru více prostředků do státního rozpočtu a tyto prostředky budou použity v rámci důchodové reformy. To znamená, že tyto peníze budou v podstatě nějakým způsobem sanovat výpadek příjmů z průběžného důchodového systému. Dnes je jisté, že tento veřejný slib byl zapomenut. Je jisté, že se pouze hledá způsob, jak látat díry ve státním rozpočtu. Nevybralo se zvýšením DPH. Je jisté, že právě to, co jsme hlasovali nedávno a co prošlo hlasy vládní koalice, tedy snížení růstu důchodů, je víceméně i tímto následkem. Nevybraly se peníze na zvýšení DPH, takže zkrátka vybereme víc od seniorů. Zároveň v tomto daňovém balíčku, znovu to opakuji, potrestáme i aktivní seniory tím, že jim odejmeme daňové zvýhodnění. Nemá to hlavu ani patu. Kamsi zmizela proklamovaná mezigenerační solidarita. Nic takového není. To je tedy slib, že peníze z DPH půjdou na důchody, obrácený na ruby.

Pokud se Sněmovně podaří udržet i za pomoci poslanců z ODS DPH na současné úrovni, bude to pro občany České republiky to nejlepší řešení. Samozřejmě tím lepším řešením by bylo, kdyby zůstala sazba 14 a 20 %. Na tom, že v době recese hybat se sazbou DPH není to nejlepší řešení, se shodnou všichni ekonomičtí odborníci včetně poradního orgánu vlády, tedy NERVu. Je to rozhodně lepší než jednotná sazba 17,5 %, která by hrozila. Já na to tady upozorňuji, protože pokud by daňový balíček neprošel, právě těch 17,5 % by vstoupilo v platnost, anebo dojde k dalšímu zvýšení sazby, dvojí sazby, o procentní bod, 15 a 21 %, tak jak tady je nám předkládáno v rámci daňového balíčku.

Já obě změny vnímám jako kritické ohrožení české ekonomiky a kupní síly Čechů. Řada občanů České republiky bude nucena nakupovat pouze podle měřítka ceny, ne podle měřítka kvality. To už se koneckonců projevuje nyní. Nekvalitní polské suroviny, nekvalitní alkohol. Do přhraničí se jezdí pro pohonné hmoty, elektroniku i oděvy. Říkám opět, že tady o tom hovořila celá řada mých předřečníků. Já už ani o tom nemluví, protože si myslím, že by bylo úplně zbytečné zvedat to, že řada rodin nemá dostatek financí na vzdělávání, na kulturu. Přitom konstatujeme nižší příjmy do státní kasy, než očekával ministr financí. Opět říkám: Jaké překvapení!

Pro ilustraci, jednotnou sazbu DPH nenajdeme u žádného z našich sousedů, tedy pokud v Evropě nebudu hovořit o Dánsku. U našich sousedů v Rakousku je snížená sazba DPH na dvojí úrovni, 10 a 12 %, dvojí úroveň je i v Polsku – 5 a 8 %, Slovensko má sníženou sazbu ve výši 10 % a Němci jen 7 %. Kupní síla Němců a Čechů se přitom absolutně nedá srovnat a je to i vinou této vlády. A abych nehovořila jenom o našich sousedech, za zmínku stojí například existence supersnížené DPH ve Francii, která se aplikuje na léky, noviny a časopisy, divadelní představení a koncesionářské poplatky a její výše je pouhých 2,1 %. Samotná dolní sazba ve Francii 5,5 %.

Přístup vlády k financování naší země je ve výsledku sebevražedný. Věci veřejné proto podaly pozměňovací návrhy k tisku 733 o dani z přidané hodnoty, protože osud balíčku je v tuto chvíli ne úplně jistý. Jejich cílem je stabilizace a následné nastartování české ekonomiky. Kromě již zmíněného návrhu na zachování stávajících sazeb DPH ve výši 14 a 20 % chceme také zlepšení podmínek a jistot pro malé a střední podnikatele v podobě odložení platby DPH až po zaplacení faktury či snížení spotřební daně na naftu.

Neméně důležitým bodem je i tažení proti šedé ekonomice. Já jsem tady o tom hovořila na minulé schůzi. To bylo jedno z doporučení právě ekonomů z NERVu, to znamená bojovat proti šedé ekonomice. My jsme předložili zákon týkající se majetkových přiznání, stejně tak zákon na zrušení anonymních akcí. Oba tisky jsou zařazeny na tuto schůzi. A také skutečné tažení proti neopodstatněným daňovým výjimkám.

Já bych ráda připomenula, že významný deficit ve státní kase je způsobený i setrvalým špatným výběrem daní. Resort financí v čele s Miroslavem Kalouskem navíc bez jasného klíče a vysvětlení i řadu daňových nedoplatků odpouští. V letech 2007 a 2011, kdy byl ministrem financí, ať už starým, nebo teď novým, nebylo na daních vybráno půl bilionu korun, což pro představu znamená polovinu stávajícího rozpočtu České republiky. V přepočtu se jedná o částku 50 tisíc korun na každého obyvatele včetně seniorů a kojenců. Dalších 42 miliard bylo odpuštěno v posledních dvou letech. Lze toto nazvat rozumným hospodařením?

Naše debata o DPH je tedy skutečně úzce svázána s návrhem na státní

rozpočet pro příští rok, ale hrozit občanů České republiky rozpočtovým provizoriem je zcela účelové. Stejně tak je účelové tvrdit, že pokud nebude přijat daňový balíček v předkládané podobě, prohloubí se schodek státního rozpočtu. Opak může být pravdou.

Proto za klub Věcí veřejných i za všechny občany, zaměstnance i živnostníky této země prosím kolegy napříč politickým spektrem, zůstaňme u dvojí sazby v nynější výši. Neměňme neustále daňové podmínky. Umožňme lidem utrácet české peníze za české výrobky. A tuto vládu, resp. zbytky vlády, které sedí za mnou, prosím, aby se zachovala nikoliv systémově, ale systematicky, aby nenaslouchala experimentům ministra Kalouska a snažila se zemi z krize vyvést, a nikoliv tuto krizi prohlubovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Petráně. Dalším přihlášeným je pan kolega Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Petráň: Dobrý večer vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové.

Nemohu jinak, než se vyjádřit k jedné části daňového balíčku, a to je další zvýšení sazeb DPH. Budu v podstatě jen opakovat to, co často slyším od příslušníků střední třídy, mezi které se počítám, a to už z povahy své profese. Na těchto lidech stály, na té střední třídě, stojí a budou stát ekonomické základy této země. Důsledky toho, co se dělo, děje a zřejmě bude dít ve větší míře díky neustálému měnění pravidel hry z tohoto místa v průběhu posledních dvaceti let, mohu dokumentovat na příkladu jednotky sto, ať už je to obchod, zakázka či služba a je to v tisících či milionech korun mezi plátcí a neplátcí daně. Za normálních okolností má stát příjem ze sta následujících: 20 je DPH, 10 až 15 daň z příjmu a další jsou i odvody na sociální a zdravotní pojištění. Už po loňském zvýšení sazeb DPH docházelo častěji k následující situaci. Zákazník požádal, zda by sto nešlo rozdělit na deset z DPH a zbytek bez Kalouska. To ve svém důsledku znamená pro stát příjem pouze dva, plus možná jedna. Proto se dá spolehlivě říci, že na obchodní jednotce sto bude stát tržít často 30 a možná více. Víím, že už i mezi velkými ekonomickými hráči a neplátcí DPH dochází k různým barterům a jiným fikaným postupům.

Nedovedu vyčíslit celkové ztráty státního rozpočtu, ale jistě nebudou malé. Přitom se odvážím tvrdit, že všichni by rádi poctivě platili daně, zejména kdyby s nimi stát hrál poctivou hru. Proč si vlastně lžeme do kapsy? Vždyť se jasně prokázalo a prokazuje, že zvýšením sazeb se skutečný výběr nezvýší. Asi se tedy podaří sestavit rozpočet bez potřeby provizoria, ale skutečnost bude poté příští rok úplně jiná. Tento postup se mi nemůže

líbit, ač uznávám, že některá opatření z balíčku mají logiku a jsou nutná. Osobně vidím ale úplně jiné možnosti, které však balíček bohužel neobsahuje. Jako by se Ministerstvo financí pohybovalo v jiném čase a prostoru než ti, co poctivě pracují a odvádějí daně.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu kolegu Petráňovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Michal Doktor, připraví se pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážení členové vlády, dovolte, abych uvedl několik poznámek v debatě, která jistě od samého počátku trpí nikoliv neviděným hendikepem. Ani já nedokážu pochopit, proč vláda předstupuje v Poslanecké sněmovně s dokumentem, který zůstal nezměněn. Bez jediného písmene je to tentýž dokument, který byl v hlasování Poslanecké sněmovny, stejné Poslanecké sněmovny, již odmítnut, a zdá se, že dojde k nějakým mocnějším pohybům, třeba někoho zavrou, třeba někoho pustí, třeba někdo volby vyhraje, třeba někdo volby prohraje. Já nevím, co se má stát. Zkuste odhadovat, nakolik svědčí společenské atmosféře a vážnosti tohoto sboru fakt, že před týdnem – možná se mýlím, je to možná jenom deset dnů, zhruba – byl tento dokument odmítnut a teď se vrací s tím akcentem, který tady zmíněn byl, s tím, že hlasování o tomto dokumentu je spojeno s důvěrou vládě. Já to tedy čtu tak, že je to nátlak na skupinu poslanců, kteří se zřejmě mají stát přemýšlivějšími, čtu dohady o tom, kdo všechno jim bude volat a kdo je pověřen tím či oním, a prosím o to, abychom trochu prozřeli a odstoupili ze zákopů, v nichž jsme se ocitli. Pojmu to takto, budu mluvit o nás všech.

Tak, aby tedy ta debata byla trochu jiná než ta debata, kterou zmiňuji. Já bych rád uvedl hned na začátek několik naprosto jasných odpovědí, aby bylo jasné, že ten plovoucí prostor dogmat a zákopů, z kterých se vede ta či ona mediální válka, má přece jenom některé pevné zachytivé body, které já tedy vnímám jako prostor, který rozhodně opouštět nehodlám. Tak za prvé, bude-li balíček změn daňových a pojistných zákonů v této podobě, tzn. nebude-li zásadně přepracován, nepodpořím jej, i když je spojen s hlasováním o důvěře vládě. Já jsem to říkal několikrát v médiích, není to žádný překvapivý posun, žádný vykalkulovaný postoj, který by mi mohl někdo podsouvat. Opakuji, opakuji to několik týdnů a takto to je. Je-li tento návrh dogmatem, je-li si opravdu Ministerstvo financí ve svých odhadech, ve svých úvahách tak jisto svou rozvahou, proč dochází k okolnostem, které budu ve svém projevu zmiňovat, a proč každý z nás – každý z

nás – nemá právo a zároveň není veden k povinnosti přemýšlet o názorech těch ostatních.

Zároveň chci říci, že bude-li trvat onen neuvěřitelný a nepochopitelný kontrast a posměch zvyšování daní občanům na straně jedné a úlev na daních pro církev jako právnické osoby na straně druhé, nepodpořím jako poslanec této Poslanecké sněmovny ani návrh na restituční zákon v podobě, v níž je navržen. Tváří-li se pan ministr financí tak, že s vypětím všech sil vymetá poslední pavučiny tam, kde se dají ještě peníze vybrat, já tedy vidím několik tučných pavouků, kde je peníze možné brát, kde je možné efektivně vybírat na daních, a ne zvyšovat daně lidem. Já prostě nechápu, nechápu, proč se někdo v obhajobě daňové úlevy, nově navržené daňové úlevy pro právnické osoby v oblasti restitučního projektu odvolává na onu výhodu poskytnutou restitucentům, kteří byli fyzickými osobami, přičemž nechápe rozdíl mezi účetnictvím a zdaněním právě fyzických osob, případně restitucentů fyzických osob, pakliže vůbec vložili ten majetek do podnikání, a firem, kterými jsou církev. Církev jsou právnickou osobou. Já cítím efektivní problém spočívající v tom, že ten restituční projekt se týká právě právnických subjektů, neb tady bylo jisté společenské rozhodnutí, které říkalo, že restituovat právnickým subjektům se nebude. Tato hrana je tudy prolomována. Ale jestli nepochopím jednu věc a budu stát na jiném místě a nepohnu se ani o milimetr, pak je toto skutečnost. Dokud bude platit výjimka pro církev, není podle mého soudu možné zvyšovat daně lidem. (Potlesk části poslanců.)

Já málokdy své projevy zahajuji a nebo uvádím v nich slova jiných osob, jiných autorit. Dnes si nemohu odpustit pokus o citát slov pana ministra – není přítomen pan ministr Jankovský. On řekl: „Změní-li se daňový balíček a peníze budou z rozpočtu ubývat, nebudou restituce.“ Kdyby toto řekl prostý poslanec-zlobil, pochopil bych, že je to jistá forma nátlaku, změna optiky pohledu na ty dva projekty. Na druhou stranu musím říci, že když to říká ministr vlády, pak tím činí minimálně hned dvojitý pohyb. Jako ministr vlády by měl být loajální k dokumentům, pro které hlasuje. To, že nastoluje atmosféru vydírání a stavění jednoho projektu proti druhému, je velmi, velmi zážející. Na druhou stranu ale v té rovině druhé okamžitě jaksí dovozuje, že jakákoliv změna toho balíčku tady, provedená v Poslanecké sněmovně, bude znamenat výpadky na straně příjmů. Tady rovnou je řečeno, že bude-li udělán jakýkoliv ústupový manévr, bude-li zvolen jakýkoliv jiný přístup, než je navrhován předkladatelem, znamená to výpadek, což je nesmysl. Což je nesmysl a já to vzápětí dokážu.

Již několik finančních období, minimálně tedy po dva roky, roky předchozí, a to zdůrazňuji, předchozí dva roky se očekávání Ministerstva financí České republiky výrazně liší od reality. Reálná ekonomika, my všichni, plátcí daní, bez rozdílu, jestli to jsou fyzické, nebo právnické osoby, vy-

síláme vládě v tom, jak daně platíme, odvádíme do soustavy veřejných rozpočtů, signál, kterému je podle mě správné porozumět. Já pochybuji o tom, že se o to poctivě snažíme. Pan ministr financí přece ví, zdůrazňuji, a teď bez přívlastků a bez popichování, nejlépe z nás všech, jak moc se liší reálná čísla, plnění příjmů rozpočtů – a zdůrazňuji slovíčko rozpočtů, nikoliv státního rozpočtu – rozpočtů roku 2012 od schválené představy, od schváleného projektu plnění rozpočtu státního, municipalit a souvisejících rozpočtů. Vědí to samozřejmě i hejtmani, starostové měst a obcí. V pokladnách rozpočtů státního i souvisejících chybějí peníze na výběru daní, a zdůrazňuji permanentně – permanentně – permanentně musí vláda prokázat svou schopnost vyrovnat se s tím, že reálná čísla na straně plnění příjmů státního rozpočtu jsou výrazně, v řádech převyšujících desítky miliard korun, jiná od toho, než očekávala.

Proč je tady skupina poslanců, teď bez ohledu, kam bych se díval, v podstatě nevím, kde očima spočinout, abych někoho (poslanec se významně odmlčel) nevynechal (smích), proč předem pohled někoho jiného je brán jako útok na stabilitu vlády, útok na vážnost České republiky v očích našich partnerů, když vláda dennodenně vysvětluje, jak je možné, že se naše realita, tzn. reálná čísla, reálný výběr daní, liší od toho, co očekávala? Já myslím, že to nikoho nezneklidňuje. Světové finanční trhy to prostě berou tak, že takto život přichází. A vláda je povinna dělat jednu věc: vyrovnat se s tím.

A tady patří ke cti, aby to nebylo vnímáno, že jsem a priori zaujatý, že vláda to řeší a řešit bude muset. Protože já dovozují, že bude-li balíček schválen takto, jak je navrženo, tak výpadek příjmů státního rozpočtu a rozpočtů souvisejících bude daleko větší, než je výpadek letošní. Prostě, tenhle manévr ekonomiku přiroudí ještě více, než se zdá. A budu o tom hovořit. Stejně tak jako se vláda musí vyrovnat s výpadky příjmů státního rozpočtu souvisejícími s prohibicí.

Teď tedy pohlédnu na bývalé kolegy, členy ODS, a prosím, aby se někdo v ODS rychle probudil. Já jsem zariskoval, jak je mi vlastní, nikoliv proto, že bych byl nějak vnitřně opoziční či kamikaze, abych použil pro tuto chvíli slova někoho jiného, a postavil jsem se k prohibici odmítavě. Z mnoha a mnoha důvodů. Na druhou stranu, neb se chovám stále loajálně k vládě sedící za mnou – z většiny tedy nesedící –, nechápu obraz, kterého jsme svědky. Takže minulý týden vláda vyhlásí prohibici, částečnou, pak přitvrdí, vláda jako jeden muž a žena ji brání, aby dnes ministr financí, který by měl být nejvíc raněn účinky prohibice, ohlásí světu, že prohibici zmírní. Co je tohle za divnou hru?

Copak ODS nechápe, že se tu hraje o volební výsledky a že se tady počítají porážení a vítězové? A možná to souvisí s úvahou, kterou jsem řekl hned na začátku. K čemu to tady má dojít? K jakému přerozdělení? No, je

jisté, že z hlediska voličského elektorátu a dopadu na voličský potenciál nejvíce bolí voliče ODS, resp. středopravé voliče, fakt, že jsou to pravděpodobně oni, kdo ten alkohol prodávají a teď nemohou. A předpokládám, že to jsou oni, kdo ty daně platí, řádně, a že to nejsou oni, kdo mají v zásobách ty tisíce falešných kolků.

Nemohu si odpustit zmínku o 17,5 procenta, která tady zazněla několikrát. Znáám autory toho konceptu, znám všechny, kteří se vesele hlásili k 17,5 procenta jako ke skvělému dítěti. Hledím sem, mohl bych tak hledět i na pana ministra financí, on tu není, a prosím v kontrole toho, co tu říkám a nakolik si mohu stát za svými slovy, abyste si našli přívlastky, kterými jsem častoval tuhle věc od samého počátku. Hloupost, hloupost a ještě jednou hloupost. Pan poslanec Korte tu není, aby nastoupil: Marnost, marnost a marnost.

Pan ministr financí zmínil velmi důležitou věc, kterou není možné zlehčovat. Důvěru finančních trhů vůči České republice jako zákazníkovi a jako dlužníkovi. Bohužel jsme v postavení dlužníka, který neumí splácet své staré dluhy jinými způsoby než bráním si dluhů nových. A souhlasím s jeho úvahou, že kdyby Česká republika vysílala signály, které by naši věřitelé vnímali jako projev nesolidnosti, nepředvídatelnosti, stali bychom se v jejich očích nesolidními partnery. Pak pouhý posun v řádu desetin týkající se cen obsluhy našich dluhů, obsluhy dluhů, které má Česká republika z minulosti a kterým se nedokáže vyhnout v obdobích budoucích, má samozřejmě pro nás zásadní vliv.

Ale stejně zásadní vliv má pro nás fakt, že se naše účetnictví, národní účetnictví a národní bilance, může stát něčím, čím procházeli Řekové. Řecký obraz už tady byl použit mnohokrát. Řekové přece taky leccos zfalšovali. Proč má Česká republika riskovat onen obraz spočívající v tom, že my si to tady krásně namalujeme, budeme žít s tím, jak jsme tam pěkně vyplnili ty kolonky, a první minutu po odhlasování toho dokumentu budeme řešit krizový plán, protože budeme počítat: minus pět, minus deset, a že ten výpadek příštího roku bude možná úplně stejný z hlediska nominálního vyjádření jako ten letošní a vláda bude muset řešit znovu krizový plán. Chápu, že tlačit na poslance a obviňovat je z leccos, je o něco snazší.

Nemohu vám, kolegové, odpustit jednu výtku. Neb pro věc, kterou zmíním, jsem nehlasoval, o to je to pro mě snazší. Tenhle malér, malér spočívající v tom, že Česká republika nemá pro některé již odhlasované koncepty, zákony přijaté, dostatek zdrojů, jsme způsobili my tady. A já mohu použít tu výtku, že já jsem pro tu věc, kterou zmíním, nehlasoval. Ale necítím se o mnoho svobodnější a rozhodně se mi snáze nedýchá.

Rozpočtové určení daní, tak jak prošlo touto Poslaneckou sněmovnou, přece mělo a má jeden velký problém. Nemá 12 mld. oněch kapacit, které potřebuje. Hlasování, které tu máme před sebou, tíha toho fiskálního nedo-

statku je mimo jiné spojena i s tím, že tady prošel návrh zákona, na jehož manévry nebyly žádné kapacity. Takže hrozit zde tím, že nemáme peníze na důchodovou reformu, hrozit tím, že nám snad klesne obraz v očích našich věřitelů, a zároveň nezmínit, že jsme si to tady zavařili sami, mi připadá velmi krátkozraké.

Pan premiér Nečas zmínil ve svém dodatečném projevu fakt, že nebude-li cesta jiná, už budeme muset pouze šetřit. A já si neodpustím jít naproti této výzvě a uvedu dvě drobnosti v oblasti výdajů státních rozpočtů, resp. ministerstev a fondů napojených na rozpočty.

První. Můžete říct, že je to naprostá marginálie, a připouštím, že je to v podstatě drobnost. Nicméně z drobností se spojuje ta velká věc, jako je finanční rovnováha a vyrovnaný rozpočet. Projekt „Ryba domácí“, 150 mil. poprvé, 60 mil. podruhé. Vždy čirou náhodou zrovna když jsou volby! Při kontrolním šetření Nejvyššího kontrolního úřadu na projektu „Ryba domácí“ provedeném na 150milionovém balíku byl odebrán kontrolní vzorek a provedeno šetření. 30 % plnění poskytnutého v tomto projektu – zdůrazňuji ještě jednou, na kontrolním vzorku, který byl ovšem velmi vypovídající – nebylo nikdy doloženo, nebyly nikdy doloženy faktury, doklady o plnění, nebyly nikdy doloženy billboardy, nebyly doloženy nikdy kopie dokumentů, na kterých byly peníze vyplaceny. A dnes vláda, ministr zemědělství, pouští ten projekt znovu. Spočítejte dohromady 210 mil., vydělte si to počtem domácností a zjistíte, s jak velkou dotací by mohla přicestovat jedna jediná ryba do jedné jediné domácnosti. Žádná taková akce tady samozřejmě spuštěna nebyla.

A akcent druhý. Připouštím, lehce regionální, avšak ve svém finančním vyjádření naprosto brutální. Omlouvám se za výraz, který použiji. Existuje-li nějaké investičně finanční lejno veřejných rozpočtů, pak leží v zájmu některých skupin Jihočeského kraje prosadit (potlesk poslanců VV) do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury už opakovaně koncept Šumavské elektrické dráhy. První rozpočet: čtyři miliardy korun. Druhý rozpočet: 12 miliard korun. Tramvaj, která má jezdit kolem Lipna, cesta z bodu A do bodu B se oproti dnešní dopravní službě – považte – nezrychlí, ale prodlouží, to aby se turisté mohli kochat. Je-li něco takového ve veřejných rozpočtech a vidím-li to já, připojte se někdo další, začneme to sčítat a věřte, že manévry spočívající ve zvyšování daní nebude tak prudký, jak se zdá.

A námitka poslední. S neopakovanou zálibou s sebou nosím tuhle stránku. A ta čísla zde vyjádřená vyjadřují to, jak v zásadě přistupujeme k daním a k potenciálu výběru daní. Chovám velkou úctu k panu náměstkovi Minčíčovi, jen se obávám, že zahánění v ouzkých už přistupujeme k daním jako k bankomatu. A tady opravdu neplatí, že kolikrát zmáčkne nebo kolikrát zasuneme kartu, dostaneme peníze z toho stroje zpět. Pro mě na-

prosto nepochopitelně je to, co máme na stole, vždy vybaveno pouze plusy. Tam je prostě vyjádřen potenciál výběru nových daní. A já tam nevidím žádná rizika poklesu ve výběru daní, protože změní-li se chování daňových poplatníků, zasáhneme-li vyšší daní jejich spotřebu, jejich schopnost utrácet, logicky musí přestat odevzdávat peníze někde jinde.

To znamená, že vedle plusů bych očekával, že solidní rozvaha, solidní argumentace uvádí taky rizika ztráty výběru na daních. Něco takového v tomhle dokumentu postrádám. I proto jej nemohu považovat za relevantní a způsobit k projednávání a proto vznáším tolik připomínek.

Já vidím řadu riskantních míst v tomhle manévru a přitom vím, že můj hendikep a potíž spočívá v tom, že za sebou nemám to Ministerstvo financí s těmi jeho strojkami, nemám tady tu argumentaci velkého úřadu, který přestože jsme jej tady před týdnem vyzvali, nepřišel s žádným návrhem úspor, nepřišel s žádným návrhem rušení výjimek nebo něčeho takového. Naopak, dvě zavádí. Jednu pan ministr financí v restitučním balíčku pro církev, pan ministr Kuba ten chce zase pro změnu výjimky jiné. Tohle je schizofrenie, to je schizofrenie a to je nesoulad. Něco takového já podporovat nemohu. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu kolegovi Doktorovi. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Babák, připraví se pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, vážená dvoučlenná vládo, dámy a pánové, na úvod své řeči bych rád požádal o vrácení bodu č. 1, sněmovní tisk 801, vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů, k přepracování. O vrácení bodu žádám zejména z důvodu pro mě absolutně nelogického zvýšení sazeb na 15 a 21 %.

Ministerstvo financí nenaplnilo ani výhled na rok 2012 tohoto výběru daně, kdy Kalouskův úřad počítal s růstem veřejného inkasa, veřejných peněz, o 10 %. Proto zvýšení sazeb nepřinese vyšší výnos ani v roce 2013.

Vážená vládo, prosím vás, žádám vás, abyste přestali lhát veřejnosti, že nepřijetí daňového zákona povede k nemožnosti sestavit státní rozpočet na rok 2013. Opak je pravdou. Je absurdní, že si vláda myslí, že ještě vyšší daňová zátěž bude znamenat vyšší zisk státu. Pouze dále bez kýženého výsledku zatíží naše občany. Zvýšení daně z přidané hodnoty není cesta k plnění státní pokladny ani k ekonomickému růstu státu, natožpak ke kýženému sestavení státního rozpočtu pro rok 2013.

V naší zemi je patrný enormní nárůst spotřebitelských cen a životních nákladů domácností, byl v letošním prvním čtvrtletí výrazně větší než před rokem. Nejcitelnější zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty pocítíli

samozřejmě zákazníci všech typů potravin, dále pak u osobní a hromadné dopravy. Beze změn nezůstaly ani ty nejnutnější výdaje na bydlení a na léky. Pokud v lednu roku 2013 dojde dále ke skokovému zdražení a dalšímu propadu ekonomiky, začnou největší tuzemští zaměstnavatelé hromadně propouštět, čímž se zvýší průměrná míra nezaměstnanosti a zároveň dojde k zhoršení situace v nejvíce postižených regionech, jakými jsou Ústecký, Moravskoslezský a také Jihomoravský kraj.

Jediné možné záchranné řešení vidím v ponechání současných dvou sazeb ve výši 14 a 20 % a tyto sazby dlouhodobě držet, neexperimentovat, neprovádět stále změny a výkyvy, zkrátka zajistit předvídatelnost ekonomických pravidel. Český daňový systém by měl být dlouhodobě stabilní. Nemůžeme přece reagovat na každý malý výkyv ekonomiky rozsáhlým balíkem. Případá mi, že v tuto chvíli Ministerstvo financí předvádí jakousi permanentní daňovou reformu, a to připomínám, že během pěti let se již třikrát změnila sazby daně z přidané hodnoty. Zahraniční zkušenosti přitom potvrzují, že nejlepší daňová reforma je deset let klidu a stability bez výrazných změn.

Věci veřejné jsou proti dalšímu zvyšování daní a proti další ekonomické zátěži obyvatel České republiky. Ve chvíli, kdy chybí účinná omezení vůči šedé ekonomice a daňovým únikům, chybí zpřísnění například zdanění hazardu. Dále, snižování schodku veřejných financí se rovněž neděje podle plánu a ambiciózní cíle se rozhodně nepodaří naplnit. Vláda by měla v těchto ekonomicky nevyzpytatelných časech zvážit i pobídky pro zaměstnavatele. Mezi tyto kroky patří například snížení spotřební daně na motorovou naftu. Stát by v důsledku zvýšení poptávky získal více peněz do rozpočtu a stávající situace by byla daleko lepší též například v potravinářském průmyslu.

Rád bych též připomněl již mnoho opakovaný problém s nevýběrem daní. Od roku 2007 do roku 2011 se podařilo Ministerstvu financí nevybrat neuvěřitelných 550 mld. korun na daních. Vždy to poměrně dost sofistikovaně schovává v kapitolách všeobecné pokladní správy a státního dluhu, kde naopak na této položce má poměrně dost značné rezervy. V roce 2009 to bylo kolem 20 mld., v roce 2010 to bylo dokonce přes 50 mld. a v roce 2011 to bylo kolem 34 mld., což právě vedlo k tomu převodu na neschopnost vybírat daně.

Dále bych velice rád připomněl, že během dvou posledních let Ministerstvo financí odpustilo na daních zhruba 42 mld. korun. Neuvěřitelných 42 mld., které byly odpuštěny, a zatím nevíme komu. Samozřejmě jsme apelovali na ministra financí, aby nám dal seznam firem, které mají tu čest mít daňové prázdniny.

Současná rychloopatření takzvané odpovědné vlády nevedou ke kýženému výsledku. Návrh považuje klub Věcí veřejných za

nepropracovaný, v důsledku poškozující, a proto požaduje jeho stažení a přepracování. Možná, což dnes proběhlo médii, nově vzniklá expertní skupina pod vedením premiéra Petra Nečase přehodnotí svoje tvrdošíjné plány, zamyslí se nejen nad mými argumenty, ale i nad argumenty většiny ekonomických expertů a též veškeré odborné veřejnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu poslanci Babákovi. Pane kolego, pokud jsem vás dobře poslouchal, tak jste navrhl vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. (Ano.) Děkuji.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Tluchoř, připraví se pan poslanec Bárta.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi poněkud obecný úvod. Chci totiž v širších souvislostech vysvětlit, o co jde při projednávání vládního daňového balíčku. A předem se omlouvám kolegům na levici, protože budu mluvit převážně směrem na pravici, a možná především o ODS, takže jestli máte chuť na kávu, je ta pravá chvíle. (Veselost v levé části sálu.)

Na první pohled tu jednáme o jednom podle mého názoru ne příliš povedeném souboru rozpočtových opatření a ani ne příliš významném souboru opatření. Jenomže jsou tu dvě věci, které z něj činí cosi opravdu výjimečného.

Za prvé. Je to za dvacet let teprve podruhé, co kabinet vedený ODS v této Sněmovně navrhuje financovat vládní plány zvýšením daňového zatížení, a to poměrně razantním zvýšením. To se nikdy doposud nestalo, ani za Václava Klause, ani za Mirka Topolánka. Nové daně jako lék na problém rozpočtu či prostředek, jak zaplatit vládní záměry, dosud vždy ordinovala pouze ČSSD nebo úřednická vláda Jana Fischera.

Za vlády Petra Nečase se tak děje opakovaně, přičemž s pokorou musím přiznat, že poprvé se to obešlo bez zásadních protestů z mé strany. Již tehdy jsem však na jednání prosazoval a prosadil, aby tak razantní zvýšení DPH platilo pouze jeden jediný rok. Od 1. ledna 2013 měla platit rovná sazba 17,5 % DPH, což by jednak bylo v souladu s programem občanských demokratů a za druhé by se tím celkové daňové zatížení opět o něco snížilo.

Je to opravdu něco nového, něco, co zpochybňuje za dvacet let standardně chápané pravolevé dělení politické scény. Protože pokud pravice přijme za svoji politiku zvyšování daní, čím se pak liší od levice?

Druhá věc, která činí balíček výjimečným, je tvrdohlavost, s jakou vláda trvá, či dlouho trvala na tom, že se nesmí změnit vůbec nic. I daleko důležitější a zásadnější reformní změny procházely v této Sněmovně s ú-

pravami. Bylo to vždy náročné, dlouhé jednání, nicméně je to možné. Proč by to tak nemohlo být tentokrát? Skoro se mi chce říct, že čím slabší reformy, tím silnější tlak na jejich prosazení bez jakéhokoli vylepšení. I to je u pravice něco nového. Dosud to byla spíše levice, která trestala své poslance za to, že v odborných záležitostech nehlasovali přesně podle vytyčené linie.

Čili máme tu jeden obyčejný balíček s neobyčejným poselstvím. A to poselství zní: přestává platit, kdo je kdo, pravice si klidně může potřást rukou s levicí, nejlépe levicí.

Považoval jsem za nutné to zde říci, protože se stále objevují názory, že nám o nic podstatného vlastně nejde. Že zvyšování daní je jen taková záminka k rebelii. Ne, dámy a pánové, tak snadné a jednoduché to není, tak snadno se s balíčkem nevypořádáme. Protože tady nejde jen o balíček. Toto je otázka identity.

Jak již jsem řekl, nejsem zrovna pyšný na to, že jsem loni zvedl ruku pro razantní zvýšení DPH. Přiznávám, nejsem ekonom, nemohu se v tomto ohledu měřit s mnohými, kteří tu za dvacet let vystupovali a v dresu ODS hájili pravicovou politiku. Nejsem ani daňový fundamentalista. Chápu nutnost kompromisu. Nicméně je jistá hranice. Hranice, za níž se kompromis stává kapitulací. Nedostatek ekonomické erudice ignoranstvím. A hlasování pro vládní balíček zradou programu ODS.

Zvyšování daní jako lék na krizi opravdu nefunguje, ale naopak. Ale vláda navrhuje ještě zvýšit dávku tohoto smrtícího koktejlu, protože léčit nízkou výkonnost ekonomiky zvyšováním daní je jako léčit nízkou srážlivost krve heparinem. Proto jsem se postavil proti tomuto balíčku již při jeho prvním projednávání. Navrhoval jsem jeho vrácení do druhého čtení a žádal jsem následné koaliční úpravy. Jak víte, neuspěl jsem a ve třetím čtení jsem se podřídil závaznému hlasování. Již tehdy jsem ale varoval, že až Senát balíček vrátí, budeme tu diskusi nad ním znovu mít, a oznámil jsem, že se budu snažit přes léto zjišťovat názory členů ODS, abych nebyl za kverulanta, za toho, kdo pyšně pokládá svůj názor za jediný možný a správný, za toho, kdo sype písek do soukolí.

Další průběh je zbytečné asi popisovat. Snad se jen zastavím nad jedním slovem, které ovládlo média, noviny, televize, možná i řeč některých z vás. Tím slovem je rebel. Přiznávám, že je to opravdu vznešené označení, a sám bych si nikdy netroufal tvrdit, že si ho já se svými kolegy zasloužíme. Vždyť rebelové, to přece vždycky byli odvážní lidé, kteří bojovali proti tyranii jediným způsobem, který jim zbýval – otevřenou, často ozbrojenou vzpourou. Ano, z dějin známe i velké daňové rebely. Rebelové, kteří se v Bostonu postavili proti nespravedlivé královské dani a potopili do moře náklad britského čaje, pomohli nastoupit cestu, která nakonec vedla k samostatnosti Spojených států. Ale možná málokdo ví, že už dvě století před a-

merickými kolonisty se čeští rebelové vzbouřili proti snaze Ferdinanda I. Habsburského řešit problém prázdné kasy uvalením dvouprocentní předchůdkyně DPH, daně z obratu. Král nakonec musel této rebelii ustoupit a novou daň zrušit. Čili i my máme svou dobu Boston Tea Party. I my máme tradici boje proti vysokým daním. Stejně jako v USA lze očekávat, že se k této tradici bude hlásit spíše pravicová ODS než levicová ČSSD nebo než ideově nevyhraněná TOP 09.

O to více považuji za nepochopitelné, proč by poslanci ODS měli být nuceni zvednout ruku pro vyšší DPH, pro milionářskou dávku, pro odebrání slev na dani rodinám živnostníků s dětmi a pracujícím důchodcům, a to pod pohrůžkou, že jinak zavíní pád vlády. Ptám se – jaké vlády? Vlády Miroslava Kalouska? Vždyť balíček pouze obsahuje to, co je v zájmu TOP 09, nebo to, co se do něj dostalo jako kompenzace za neprovedené reformy, které nezvládli ministři této strany. Vždyť ono všemožné zvyšování daní nahrazuje úspory mandatorních výdajů z reform, které TOP 09 neprovedla. Případně je zvyšování daní alternativou k privatizaci, která by dle obvyklého pravicového přístupu měla být tím, co zaplatí reformu penzí či církevní restituce.

Máme tu tedy balíček, který není ani pravicový ani odeesácký. Je levicový a topácký. Nic proti tomu, ale nevím, proč bych jako poslanec loajální značce ODS pro něj v této podobě měl hlasovat. A z mnoha rozhovorů, které jsem vedl v rámci ODS, je zřejmé, že každý z nás budeme muset volit mezi loajalitou ke značce ODS a k vládnímu návrhu. Já jsem již jasně řekl, že jsem si vybral to první.

Jsem samozřejmě připraven vyjednávat a dohodnout se. Pokud říkám, že jsem připraven vyjednávat o změnách balíčku, bylo by samozřejmě ne-logické dnes tento návrh zákona v prvním čtení zamítnout. Dopředu ale říkám, a to zcela vážně, že nejsem připraven hlasovat pro kosmetické změny. Jsem připraven hlasovat jen pro takovou podobu balíčku, která dostojí pověsti, kterou ODS měla po dvacet let, pověsti strany, která se za žádných okolností nevzdává svých zásad.

Omlouvám se ještě jednou za to, že jsem tentokrát mluvil spíše k pravé straně sálu. Teď pro všechny ostatní řeknu proč. Je to proto, že ODS vždy byla, a věřím, že opět bude, stranou ekonomické profesionality, ekonomického lídrovství. Stranou, která má ten správný recept na řešení problémů této země, ekonomických problémů této země. Lék na krizi buď poneše značku ODS, nebo nebude účinkovat. O tom jsem absolutně přesvědčen. Když hájím zásady ODS, jsem přesvědčen, že hájím i zájmy občanů České republiky.

Děkuji pěkně, dámy a pánové. (Potlesk některých poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Vít Bárta, připraví se pan poslanec Fuksa.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se musím přiznat, že nejprve musím reagovat na své předřečníky. Já si myslím, že řada problémů zde ve Sněmovně vzniká opakovaným nedorozuměním resp. neschopností chápat to, co ten druhý ve Sněmovně říká.

Pan předřečník, pan poslanec Tluchoř, tady říkal, že ministři TOP 09 neudělali reformy a nyní se za to platí.

Já musím říci, že v tomto kontextu mně přijde velmi úsměvné, když jezdím kolem českých silnic a vidím billboardy ODS, na kterých vidím předsedkyni Poslanecké sněmovny paní Němcovou, která říká: zatočíme s příživníky, obzvláště v kontextu toho, co tady nyní zaznělo, mně to přijde se vši pokorou vůči paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, se vši mou snahou o snahu o pochopení, co tím myslí po těch dvou letech koalice premiéra ODS, za velmi obtížně akceptovatelné, pokud to nemá být opravdu výsměch občanům ČR.

Z druhé strany musím říci ale, že já mám rád velmi historii a že mě velice zaujalo to srovnání, kdy Češi se postavili vůči zvyšování daní, ale pro změnu musím říci, že z historického kontextu se domnívám, že v tomto směru problém mezi ODS a TOP 09 je ještě jaksí historicky hlubší, protože si velmi dobře pamatuji na to, kdy i spory neřešené mírumilovnou cestou, ale cestou válečnou, jako byla kupříkladu Bílá Hora, na koaličních jednáních pan předseda Schwarzenberg označoval za občanskou válku, a nikoliv vymezení českého království vůči státu jinému.

Nicméně nyní mi dovoluňte přejít k tomu se vymezit přímo ke slovům pana premiéra Nečase a pana ministra financí v kontextu nyní předkládaného daňového balíčku.

Jestli je něco, co nejsem schopen vůbec pochopit a co považuji za pro mě nepochopitelná slova pana premiéra, kdy bych nesmírně rád pochopil jeho zákulisní motivaci, s jakým významem a proč řekl větu, kterou řekl, ale musím ji opakovat, že podle Eurostatu mají Češi jedny z nejlevnějších potravin. To se přiznám, že musím říci, že mně vyrazilo dech. Když se tady opakovaně říká, a dokonce už ani ministr financí nezpochybňuje, že v Polsku jsou potraviny o třetinu levnější, v Německu o 20 % levnější, a existují k tomu mnohá srovnání, která uvádí mimochodem i Česká televize nebo jiné televize, tak přesto se postavit před národ do Poslanecké sněmovny a říci, že podle Eurostatu máme jedny z nejlevnějších potravin v Evropě, považuji za projev šilenství. A považuji to za stejný projev šilenství jako slova, která se mi z tohoto hlediska vybavují, od Benjamina Franklina, který definoval šilenství tak, že šilenství je opakování toho samého s očekáváním, že to přinese jiný výsledek. Je to totiž úplně stejná snaha, tak jak o tom tady mluvil pan poslanec Doktor, že když nám jednou nezafunguje zvýšení DPH a nevybereme to, co jsme předpokládali, tak ho budeme

opakovat znova. Možná že pan premiér si myslí, že když se bude stále odvolávat na tabulky Eurostatu a na rating v dluhových rejstřících, stejně jako když nám bude vyprávět o tom, že zvýšení DPH přinese více peněz do státní kasy, že ona opakovaná snaha tady říkat tuto zjevnou nepravdu, resp. tyto zjevné nepravdy v konečné fázi možná někoho přesvědčí. Ano, Goebbels říkal, že opakování i zcela zjevné nepravdy nakonec někoho přesvědčí. Ne, já bych poprosil některé zde přítomné psychiatry, aby se vyjádřili k tomu, jestli už Franklin měl tehdy pravdu, když konstatoval, že šílenství je opakování toho samého s očekáváním, že to přinese jiný výsledek. Mě ta psychiatrická definice přijde velmi trefná a v kontextu prezidenta Spojených států amerických i důstojná srovnání s českým premiérem.

Nicméně i když vynechám debatu o ceně českých potravin, německých potravin, polských potravin, myslím, že je naprosto zásadní se vymezit i vůči nepravdám, které tady řekl pan předseda Sobotka. DPH není jedinou příčinou, proč máme drahé potraviny nebo léky. Máme vyšší cenu nafty, než bychom ji měli mít, a mohli bychom ji o dvě koruny snížit, a když jsem já naivně jako ministr dopravy předkládal návrh na snížení ceny nafty, nechal jsem se přesvědčit od pana ministra financí, že to uděláme později. Máme kartelové dohody v českém zemědělství, které mimochodem tady vznikly díky privatizaci některých státních podniků v oblasti zemědělství, které tady vytvořily vertikální monopoly anebo alespoň oligopoly, které objektivně manipulují s cenou, spekulativně manipulují s cenou potravin, a tím činí potraviny dražší. A je správné připomenout to, že tyto velké privatizace probíhaly právě s odpovědností sociální demokracie.

Nicméně v tomto kontextu je zapotřebí si přiznat, že když já jsem se snažil na Ministerstvu dopravy eliminovat oligopol stavebních společností, který naopak pan premiér se svým mazánkem panem ministrem Dobešem nyní tak rád šanuje do úrovně přesvědčování úředníků na Ředitelství silnic a dálnic, aby se ukázalo, že problémy společnosti EUROVIA nejsou trestněprávního charakteru a že Ředitelství silnic a dálnic se možná něčeho nedopustilo, resp. že Ředitelství silnic a dálnic má říci, že společnost EUROVIA se něčeho nedopustila, je jenom jedním z dalších prvků toho, o čem tady mimochodem hovořil pan poslanec Doktor, o tom, co jednotliví kmotři v kontextu konkrétních oligopolů působí České republice za škodu.

Nicméně já za půvabné považuji už první vystoupení k tomuto bodu, a to od pana ministra financí. Odhlédnu-li od určitého formálního pro mě překvapení, to je to, že ministr financí sdělí, že předkládaný návrh je návrh, se kterým spojí vláda důvěru, což samo o sobě značí, jestli tady bouchá do stolu ministr financí, anebo předseda vlády, takže si myslím, že tak podstatnou věc, jako že tento bod souvisí s důvěrou vlády, nemá premiérovi ukrást ministr financí, ale má ho se vši důstojností sdělit pan premiér

sám, tak je dobré říci a připomenout větu pana ministra financí, který nám tady sdělil, že nepřijetí tohoto zákona, nepřijetí zvýšení daní je natolik zásadní fiskální problém, natolik zásadní rozpočtový problém, natolik zásadní vládní problém, že to dokonce hraničí s ohrožením suverenity České republiky. To je další výsměch této vlády a pánů ministrů a pana premiéra.

Dámy a pánové, ohrožení suverenity v kontextu rozpočtů a rozpočtové politiky bylo před několika měsíci, když tato koalice protlačila touto sněmovnou za pomoci sociální demokracie akceptaci Evropského stabilizačního mechanismu, zásah do primárního práva České republiky, legalizaci toho, že až si někdo v Bruselu vzpomene, tak za konkrétní situace sem prostě přijedou páni vybrat peníze, desítky miliard korun. A tito pánové budou vybavení imunitou, vůči které Česká republika se v tomto kontextu mezinárodně zavazuje. Někdo může říct, že tím drobným krokem k tomuto stavu je přijetí eura. Ano, pan ministr financí mě při schvalování Evropského stabilizačního mechanismu tady školil na to, že přijetí eura není na nás, ale že je na Evropské unii, aby nás přijali do tohoto prestižního klubu, který tiskne papírky ztrácející svoji hodnotu a který jednoznačně v kontextu toho, o čem jsme tady hovořili v brzkém odpolední, při vývoji evropských i amerických trhů a tištění těch dolarových i eurových papírků vytváří a roztáčí situaci, která jednoznačně hrozí více než vážnějším stavem, než který v současné době Česká republika se slovem recese zažívá.

Přesto tou další lží pana ministra financí je předkládání státního rozpočtu s jednoprocenním růstem pro příští rok. A tady už od mých předřečníků několikrát zaznělo, jak přijde v únoru nové vázání a nové překvapení nad tím, že ekonomika neroste o jedno procento, ale v lepším případě stagnuje nebo upadá.

Nicméně odhlédnu-li od všech ekonomických parametrů, a já se k nim ještě vrátím, je dobré v kontextu důvěry vlády a tohoto bodu připomenout i článek včerejšího Respektu, který nás informuje o tom, že – a teď se budu snažit citovat doslovně – neformální bezpečnostní poradce pana premiéra Ivan Langer je panem premiérem pověřen vyjednáváním ohledně současné koaliční krize. A mne by velmi zajímalo, jestli onen bezpečnostní poradce Ivan Langer, který bezesporu stojí se svými muži, jako je pan Bílek, jako je pan Červíček, jako je pan Salivar a řada dalších, v tomto směru v bezpečnostním systému státu, který po policejním puči a odvolání nezávislého policejního prezidenta Petra Lessyho bude součástí oněch vyjednávacích manévřů, které v tomto směru v rámci řešení koaliční krize pan premiér pověřil pana Ivana Langera řešením této krize.

Pan premiér tady jako obvykle není. Až se vrátí a zazní tady ve zkratce zamyšlení nad úpadkem české konkurenceschopnosti, tak se bude tvářit, že to neslyšel a že o tom nic neví. Nicméně jsem přesvědčen o tom, že pan

premiér by nám měl říct, jaká je tedy oficiální pozice Ivana Langera z pozice poradce pana premiéra v oblasti bezpečnosti, že by bylo fajn se dozvědět o tom, jestli Ivan Langer opravdu podle zpráv Respektu je pověřen vyjednáváním v této ožehavé situaci.

A velmi by mě zajímalo, jestli vedle citací Eurostatu a ratingových agentur z hlediska dlužnictví pan premiér se konečně laskavě vyjádří k tomu, co přijetí tohoto balíčku bude znamenat pro další úpadek v konkurenceschopnosti České republiky, co bude znamenat pro další nerůst z hlediska hrubého domácího produktu a co bude znamenat v žebříčcích konkurenceschopnosti z hlediska důvěryhodnosti této vlády.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu poslanci Vítu Bártovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Fuksa a připraví se pan poslanec Fiala.

Poslanec Ivan Fuksa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ke zmiňovanému balíčku se nejčastěji diskutuje problematika zvyšování DPH. Bavíme se o tom na chodbách, někde dokonce i na toaletách. Já jsem rád, že konečně tato diskuse se otevírá i tady.

Se zvyšováním DPH mám také velmi vážný problém a trápí mě to, že již za posledních pět let až na jednu výjimku je to již počtvrté, co vlastně vláda za účasti ODS zvyšuje DPH a řešíme tento problém zvyšováním DPH. Zvyšujeme tak nepřímé daně, což jsme se k tomu vždycky hlásili tak, že to není tak zásadní problém. Ale my v tomto balíčku také zvyšujeme i přímé daně, omezujeme paušály pro živnostníky. Také zavádíme opětovně progresivní zdanění příjmů. Definitivně tím končí rovná daň.

Základní filozofie pro řešení krizí, ekonomických krizí státních rozpočtů, bylo vždy pro pravici, v tomto případě vždy pro ODS, hlavní téma a tím byly nízké daně a podpora podnikání. Pro levici, převážně pro ČSSD, vždy to byla podpora spotřeby a naopak zvyšování daní. Podpora spotřeby – vzpomeňme si na známé heslo „zdroje jsou“. Nyní v tomto balíčku paradoxně křížově vlastně hlasujeme pro antikombinaci obojího a to je to, s čím mám problém. Zvyšujeme daně, jdeme proti podnikání, omezujeme paušály.

Dámy a pánové, já jsem rád, že konečně v řadách ODS se otevírá tato diskuse, která, doufám, se přesune i na diskusi v rámci koalice, a že budeme moci dosáhnout stejného cíle. Protože cíl máme stejný. Je to deficit pod tři procenta hrubého domácího produktu. Proto věřím, že k tomuto cíli dojdeme, a ne za tu cenu jen a jen dominantně zvyšování DPH. Proto podpořím propuštění do druhého čtení a také podpořím, aby se zkrátila lhůta pro projednávání na 30 dní. Ale na závěr si dovoluji jednu poznámku.

Neustále tady často slyšíme diskusi o důvěře trhů, to, že se nám zhorší rating, to, že to přinese dominový efekt, zdražení dluhové služby státu. Já chci říct to, že na základě dobré znalosti ratingu a ratingových postupů vím, že to, jakou zvolíme cestu k vyřešení společného cíle, to je deficit pod tři procenta, nezáleží na obsahu, záleží to, jestli toho cíle dosáhneme. Zhoršení ratingu může jen přinést potenciálně demisi vlády a politická nestabilita, která potom zhoršuje vidinu realizace nápravných opatření do budoucna.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným je pan poslanec Fiala Radim a připraví se kolega Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, o ekonomických aspektech zvyšování daní tady již bylo řečeno mnoho a já se tedy omezím na krátká konstatování.

Návrh vlády, tak jak byl předložen, nepovažuji za správný. Další zvýšení daňové zátěže je chybná ekonomická strategie, která také významně mění dosud středoprávní programový koncept vlády. Věřím, že v průběhu druhého čtení dozná návrh změn, a to změn nikoliv kosmetických. V podobě, jak byl předložen nyní, pro něj budu dnes hlasovat naposledy. Děkuji. (Zatleskalo pár poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Slovo má pan ministr financí Miroslav Kalousek s přednostním právem.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, já se omlouvám vám, pane předsedající, i Poslanecké sněmovně, že teď možná malinko zneužiji přednostní právo a parlamentní diskusi k osobnímu povzdechu. Já bych o slovil pana poslance Fuksu.

Ivane, ty si vzpomínáš na všechna ta jednání a diskuse na Ministerstvu financí o budoucnosti veřejných rozpočtů a byl jsi tam velmi aktivním a velmi inspirativním elementem. Jak po tom všem, co jsi tam za ty dva roky prožil, tohle teď můžeš říkat? Víš, kolik lidí si tě na Ministerstvu financí přestalo vážit po tomto vystoupení? Ale určitě víš, proč to děláš.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak, to bylo přednostní právo pana ministra financí. Posledním přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený

kolegyně, kolegové, vážená vládo, balíčků už bylo ve Sněmovně víc a se všemi jsem měl problémy, neboť jsou v nich namíchány různé změny. Některé z mé strany podporyhodné, jiné pro mne zcela nepřijatelné.

Tento opakovaný vládní návrh novelizuje, pokud se nemýlím, 31 zákonů. Kdyby šlo skutečně o princip či o prestiž pana premiéra, spojený s tímto vládním návrhem zákona, mohl pan premiér podat svou demisi okamžitě po jeho nepřijetí v prvním kole, když vláda nezískala 101 hlasů. Tím by padla celá vláda, a já si tedy kladu otázku, proč toto veřejné divadlo. De facto se hraje v posledních dnech o čas, mění se taktika, spojuje se až tento druhý návrh s důvěrou vládě a hned se pro jistotu vyjeví zpochybnění, jak to vlastně s tím hlasováním o důvěře bude, zda v hlasování jednom o zákonu, či odděleně. Poněkud zvláštní principiální přístup.

V poslední době i dnes se vše točí kolem daňových zákonů, zejména daně z přidané hodnoty. Zástupci poslaneckého klubu KSČM k tomu již své sdělili v rozpravě u prvního pokusu vlády. Proto chci i v této chvíli jen v krátkosti připomenout, ať to nezapomeneme, že při vypořádání vnitřního připomínkového řízení byl vládní návrh rozšířen i o změny v příspěvku a doplatku na bydlení.

Novela se v tomto ohledu dotýká čtyř zákonů. Jedná se o změnu zákona o pomoci v hmotné nouzi, změnu zákona o státní sociální podpoře, změnu zákona o sociálních službách a změnu zákona o životním a existenčním minimu. Pokud bude tato úprava schválena, dotkne se to dle různých odhadů až sta tisíc občanů, a to i těch, které odírají vlastníci a pronajímatelé domů, bytů, ubytoven. Vlastně odírají prostřednictvím sociálně potřebných stát a zvyšují potřebu sociálních dávek. Odírají tak daňové poplatníky, jelikož ony nájem jsou ve srovnání s cenami nájmů u bytů vyšších kategorií nadstandardně vysoké.

K tomuto stavu přispěly již předchozí pravicové vlády. Dnes nápravu řeší vláda premiéra Petra Nečase prostřednictvím těch, kteří se nemohou bránit, kteří nemají alternativu, kteří budou jen trpět. Situace totiž nakonec vykrytalizuje tak, že se budou muset hledat aktuální nová řešení, neboť pouhé represe nic nevyřeší a napětí v mnoha místech bude výbušné.

Vláda pro úsporu v této oblasti mohla využít i jinou cestu – zregulovat výši nájmu za sociální ubytování spojené se sociálními dávkami v závislosti na obytné ploše a vybavenosti ubytovací jednotky. Ale regulace je pro tuto vládu i v této oblasti zřejmě nepřijatelná. Nepřijatelná i přesto, že svou politikou vytváří v jednom segmentu bytové politiky netržní a nadstandardní prostředí. Ne všichni sociálně slabí, ale majitelé nemovitostí zneužívají v těchto případech ve velké míře sociální dávky, které klient sociálního systému ani nezahledne. Vše si majitel nemovitosti sám vyřídí a zúčtuje. Nájemník se jen podepíše.

Ríkám vám to, vážené kolegyně, vážení kolegové, proto, abych

připomenul, že tento návrh má v sobě zakomponovanou i novou sociální bombu. Tato politika totiž vede ke kritizovanému a krizovému procesu koncentrace takzvaných nepřizpůsobivých. I pro tento fakt je tento vládní návrh pro poslanecký klub KSČM nepřijatelný.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Tímto jsme vyčerpali všechny přihlášky do rozpravy. Táži se, jestli se ještě někdo do rozpravy hlásí z místa. Protože tomu tak není, rozpravu končím.

Poprosím pana ministra Kalouska jako zástupce navrhovatele o závěrečné slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Jenom dvě poznámky k oné často opakované výtce, jak ta vláda předpokládala vysoký výběr DPH, který se nesetkal s realitou. Já bych tu výtku akceptoval, kdybychom na to neupozorňovali již na podzim při předkládání státního rozpočtu, kdybychom již na podzim při předkládání státního rozpočtu neupozorňovali na to, že státní rozpočet je postaven na prognóze z dubna roku 2011 a že se reálná ekonomika zhoršuje daleko víc, než předpokládaly predikce všech renomovaných analytických pracovišť z dubna roku 2011. Jestliže dubnová prognóza předpokládala růst spotřeby domácností o 4,2 % a realita je zhruba stagnace, tak je naprosto logické, že tento propad spotřeby má svůj dopad i na inkasu DPH. Nicméně kdyby ono DPH bylo nižší, nestalo by se při stagnaci nic jiného, než že by bylo ještě nižší. Ona argumentace, že růst DPH způsobil nižší spotřebu, je hrubé, falešné a nepravdivé zjednodušení, kterému, pevně doufám, nevěří ani ti, kteří ho říkají.

Vláda na příští rok předpokládá stagnaci. Vzhledem k mírnému růstu mezd nemáme důvod se domnívat, že by příští rok spotřeba domácností měla být horší než letošní, tedy stagnace. Tedy není důvod se domnívat, že inkaso z DPH by mělo být jiné než předpokládané, nicméně samozřejmě může k tomu říci kdokoli jakýkoliv jiný výrok. Ale ohrazuji se proti neustále opakovaným demagogickým útokům, že je to jinak, než vláda předpokládala, a vláda je překvapena. Vláda to avizovala Poslanecké sněmovně již při projednávání státního rozpočtu a zcela jasně říkala, že na základě lednové prognózy výdajovou stránku uzpůsobí aktualizované makroekonomické predikci, což také učinila vázáním výdajů zhruba na částce 23 miliard.

(V sále je velký hluk, poslanci se hlasitě baví.) Neposloucháte mě, já to chápu. Skutečně to chápu, protože se obávám, že tato předloha je pouze zástupným důvodem k zápasu, do kterého ministr financí nevidí. Do toho zápasu vám přeji hodně štěstí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo ministra financí. Zeptám se na závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pan poslanec Pavel Suchánek má slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych jen shrnul návrhy, které v obecné rozpravě v prvním čtení padly. Byly to tři návrhy v pořadí, jak bychom o nich měli hlasovat, a to je návrh na zamítnutí, potom byl druhý návrh na vrácení k přepracování a třetí návrh byl pana ministra Kalouska na zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. My bychom o návrhu na zkrácení lhůty hlasovali až poté, kdy budeme mít odhlasováno vrácení nebo zamítnutí, a potom se budeme zabývat případně příkázáním výborům a s tím vždycky souvisí také hlasování o návrhu na zkrácení či prodloužení lhůty, takže to je před námi až ve druhém kroku.

Budeme nyní hlasovat, neb rozprava je uzavřena. Budeme hlasovat o dvou návrzích. Nyní o návrhu na vrácení návrhu k dopracování, ale to bude až druhé hlasování. První hlasování bude o návrhu na zamítnutí. Je zde žádost ale o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a tato dvě hlasování, která máme před sebou, budeme absolvovat pomocí hlasovacího zařízení.

Není-li námitka proti tomuto postupu, zahájím hlasování, které ponese pořadové číslo 49 a bude se týkat návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování číslo 49. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zamítnutí zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 49 přítomno 179, pro 84, proti 88. Návrh přijat nebyl.

Budeme se nyní zabývat navrácením tohoto návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování číslo 50. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 50 přítomno 179, pro 84, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Je před námi návrh na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému a já se ptám, zda má někdo jiný návrh na příkázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 51. Táhá se, kdo je pro, abychom příkázali tento návrh výboru rozpočtovému. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 51 přítomno 179, pro 174, proti 2. Konstatuji tedy, že jsme příkázali tento návrh výboru rozpočtovému.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání v tomto výboru a toto zkrácení je na 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 52. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 52 přítomno 179, pro 95, proti 79. Tento návrh byl přijat.

Zopakuji tedy, že návrh byl příkázán k projednání výboru rozpočtovému, lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů. Tím končím projednávání bodu číslo 1, sněmovního tisku 801 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 2. Je to

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - druhé čtení

Prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předstupuji před vás v tuto pozdní hodinu, abych vás seznámil s novelou školského zákona, která navazuje na vládní novelu zákona o rozpočtovém určení daní, ale také, a to v tuto chvíli považuji za podstatnější, na akutní potřebu vyřešit situaci týkající se státních maturit.

Z novely zákona o rozpočtovém určení daní, která bude účinná od 1. ledna 2013, vyplývá, že 7 % podílu obcí na sdílených daních se bude vypočítávat na základě počtu dětí a žáků v mateřských a základních školách zřizovaných obcí. Změny v rozpočtovém určení daní je proto nutné promítnout do několika ustanovení školského zákona, resp. je potřeba zrušit nadbytečná ustanovení, podle kterých dosud musí domovská obec uhradit neinvestiční náklady na dojíždějící žáky v obci, která zřizuje školu.

Návrh již byl projednán výborem pro veřejnou zprávu a regionální rozvoj, který s ním vyslovil souhlas a usnesl se na jediném pozměňovacím ná-

vrhu, formální změně v § 163 odst. 2, s čímž Ministerstvo školství souhlasí. (V sále je silný hluk.)

Zásadnější a významnější změnou, kterou by předkládaná novela školského zákona měla zahrnovat, jsou úpravy ustanovení o maturitní zkoušce. Všichni jste jistě obeznámeni s vážností situace, která nastala v souvislosti se státními maturitami letos v květnu a která měla konkrétní negativní dopad na mnoho mladých lidí. Musíme si přiznat, že se státní maturitní zkouška podle stávajících pravidel nepodařilo dobře provést. Bohužel situace je o to horší, že pokud bychom postupovali podle platného zákona, nastanou v příštím roce ještě další změny. Ve společné části bude zavedena zkouška z cizího jazyka a z třetího předmětu, o nichž již nyní víme, že je patrně nebude možné zajistit bez rizika dalších vážných problémů.

Problematickou situaci jsem řešil bezprostředně po nástupu do úřadu třemi kroky: personálními opatřeními, auditem a také sestavením názorově, ideově, profesně komplexní pracovní skupiny pro revizi maturit, která doporučila novou podobu maturitní zkoušky. Výsledkem práce této skupiny je stabilizační návrh změn v organizaci maturit –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane ministře, dovolím si vás přerušit. Vážení kolegové, sice je pokročilá doba, ale ztište se, prosím vás. Přeneste svoje hovory mimo jednací síň a nerušte pana ministra v jeho projevu. Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Výsledkem práce této expertní skupiny je stabilizační návrh změn v organizaci maturit, které by mohly, měly platit na jaře roku 2013 za předpokladu, že se podaří formou pozměňovacího návrhu k tisku 732 tyto změny schválit.

Ministerstvo školství zde předkládá návrh, který akceptuje doporučení pracovní skupiny. S návrhem se ztotožnil podvýbor pro regionální školství a do svého usnesení jej přijal také výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Jak výboru, tak členům podvýboru velmi děkuji za spolupráci v této věci.

Pozměňovací návrh výboru obsahuje opatření, která povedou zejména ke zjednodušení procesu společné části maturitní zkoušky v těchto čtyřech bodech: Za prvé budou zachovány dva předměty jako povinné: český jazyk a literatura a matematika nebo cizí jazyk. Tato změna je velmi naléhavá právě proto, že zákon nyní ukládá od roku 2013 povinně maturovat z cizího jazyka a ještě z dalšího třetího předmětu. Tím druhým bodem je výběr ze dvou předmětů pro nepovinnou část zkoušky. Třetím potom jedna obtížnost maturitní zkoušky a tím čtvrtým je to, že by hodnocení písemných slohových prací z českého jazyka bylo ponecháno na školách.

Tato opatření nejsou, a to bych chtěl zdůraznit, žádnou novou koncep-

cí státních maturit. Smyslem je na základě dosavadních zkušeností upravit pravidla maturitní zkoušky tak, aby odpovídala tomu, co se od státu jako od garanta vzdělávací soustavy očekává, aby dala letošním maturantkám a maturantům a také jejich vyučujícím a ředitelům škol jistotu a čas na přípravu a také v neposlední řadě aby nám všem poskytla krátký oddechový čas. Musíme se zastavit a zajistit to, aby maturita nikoho nepoškozovala. První skutečný kontakt mladého člověka se státem nesmí vést k deziluzi, že se stát nechová spravedlivě. Vedlejším, ale ne nepodstatným efektem popsanych změn budou také úspory ve výši zhruba 50 milionů korun v příštím roce.

Části týkající se úpravy státních maturit v předkládané novele školského zákona musí nabýt účinnosti dnem vyhlášení. Vyhlášena by měla být nejpozději 14. listopadu t. r., protože následující den začíná technicky a časově velmi náročný proces přípravy maturitní zkoušky.

Dámy a pánové, nebál bych se říci, že situace v letošním roce byla velmi špatná. Věřím, že nikdo z nás nechce, aby se příští rok opakovala. I když si také umím představit jiné formy maturitní zkoušky, v danou chvíli, v tuto chvíli, nemáme jiné možnosti než tu, kterou doporučila pracovní skupina napříč politickým spektrem, zájmovými skupinami a všemi dotčenými stranami a kterou podpořil sněmovní výbor i podvýbor. Není to v žádném případě krok zpátky, je to jenom to, že neuděláme krok kupředu.

Dámy a pánové, zachovejme nyní to, co je na maturitní zkoušce pozitivní, což je nepochybně ona nepodkročitelná mez znalostí a definice společné úrovně znalostí. Odstraňme evidentní chyby a udělejme maturitu tak, jak ji odborná veřejnost doporučuje. Dámy a pánové, prosím vás o podporu novely školského zákona, která přinese jistotu všem mladým lidem, jejich rodičům i školám, které se na květnovou maturitu připravují.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 732/1 a 732/2. Prosím paní zpravodajku výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu kolegyni Bohdalovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý pozdní večer, vážení kolegové. Pan ministr ve svém úvodním slově zcela jasně vysvětlil záměr, který mělo Ministerstvo školství společně s podvýborem pro regionální školství a následně s výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Jedná se o to, že je potřeba docela v časovém termínu stihnout, zafixovat a změnit školský zákon v oblasti maturit. Chtěla bych u-

pozornit, že tento materiál připravilo Ministerstvo školství pro podvýbor. Pro předložení v podvýboru si ho osvojila paní poslankyně Wenigerová, kde byl v podvýboru tento materiál doporučen, aby ho jako kompletní usnesení přijal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který ho přijal jako usnesení dne 7. září 2012. Oba tyto tisky, všechny tyto tisky máte v systému. (V sále je trvalý hluk.)

Chtěla bych jenom zdůraznit tři základní věci. Za prvé pozměňovacím návrhem vracíme opravu písemných zkoušek z českého jazyka do škol, za druhé dáváme studentům jednu nepodkročitelnou úroveň maturitní zkoušky a za třetí zafixováváme pro rok 2013 a 2014 dva maturitní předměty, a to buď český jazyk, nebo matematiku, nebo cizí jazyk s tím, že pokud si student zvolí dejme tomu matematiku, tak může ještě nepovinně maturovat z cizího jazyka, a naopak. Je to změna, kterou musíme udělat pro to, abychom usnadnili letošním maturantům přípravu na maturitní zkoušku tak, aby se podle zákona mohli do 15. listopadu připravit, s tím, že váženým kolegům sděluji, že všichni odborníci na regionální školství a střední školství tady ve Sněmovně se budou v příštím roce zabývat těmi dalšími základními podobami maturitní zkoušky tak, abychom vypracovali takový projekt, který umožní, aby ten, kdo absolvuje státní maturitu, měl otevřené dveře na vysokou školu.

Je mi líto, že takto důležitý zákon, takto důležitou normu musíme projednávat ve 21.45 hodin, v době, kdy už většina z vás o to nemá zájem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechtěl jsem kolegyni Bohdalovou přerušovat, ale hlukem, který vyvoláváte v tomto sále, jednání jenom prodlužujete. A můžete ho prodloužit ještě víc, protože jestli se neztíšíte, tak vyhlásím 20minutovou přestávku na to, abyste si svoje záležitosti vyřídili. (Nesouhlasné výkřiky, neklid v sále.)

Nyní bych poprosil zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslankyni Miladu Halíkovou, aby se ujala slova. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, pane místopředsedo. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se zabýval především tou částí novely zákona, která má konkrétní dopad na hospodaření měst a obcí. Doposud zákon č. 561 z roku 2004 vycházel z toho, že obce, které nezřizují základní nebo mateřskou školu, se na výnosech sdílených daní podílejí obdobným způsobem jako obce, které tato zařízení zřizovaly. Obec, která nezajistila podmínky pro plnění povinné školní docházky, má doposud povinnost hradit za žáky s místem trvalého pobytu na jejich území a plnit po-

vinnou školní docházku v základní škole zřízené jinou obcí nebo svazkem obcí neinvestiční výdaje připadající na tohoto žáka. Neinvestiční výdaje se hradí přímo na základě zákona obcí, která zřizuje danou základní školu, popřípadě svazku obcí, které školu zřídily. Výše dosavadních úhrad neinvestičních výdajů je v praxi velmi nejednotná, nebyla ani systematicky sledována. Řada obcí neinvestiční výdaje nevymáhala a v jiných případech byly naopak nadsazovány, jindy zase podhodnoceny. Proto v návaznosti na novelu zákona o rozpočtovém určení daní, které projednala Poslanecká sněmovna pod sněmovním tiskem č. 694, je potřeba zrušit ve školském zákoně povinnost této vzájemné úhrady neinvestičních výdajů, protože finanční prostředky, které dosud byly předmětem jejich úhrady, budou nově směřovány přímo do rozpočtu obce.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 27. schůzi konané dne 3. září letošního roku projednal tuto novelu a doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 732 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, konkrétně legislativně technické úpravy, která byla na jednání výboru přijata. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy jsou zatím přihlášení tři poslanci. Jako první je přihlášena paní kolegyně Drastichová, připraví se paní kolega Ohlídal.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, státní maturity doznají zásadních změn, z těch hlavních je to návrat hodnocení písemných prací z českého jazyka nazpět do škol. Letošní maturitní zkoušky byly studenty i učiteli na středních školách kritizovány kvůli způsobu hodnocení písemných prací, které opravovali externí vyškolení hodnotitelé. Schválení těchto pozměňovacích návrhů se dotkne už letošních maturantů a slohové práce budou opravovány opět učiteli na školách.

Ministr Fiala sice uvádí, že návrat hodnocení do škol ušetří významnou finanční částku v rozpočtu, s tímto návrhem však nesouhlasím. Hodnocení maturitních prací je časově náročné a je nepravděpodobné, že by hodnocení testů dělali učitelé zdarma. To znamená, i učitele na školách bude třeba zaplatit například za přesčasové hodiny. Připouštím, že mzdové nároky budou o něco nižší než u externistů, ale obávám se, že ušetřená částka nebude v takové výši, jak uvádí pan ministr. Navíc tím, že se již nadále nebudou využívat externí hodnotitelé, vyhodil stát z okna zhruba 20 mil. korun. To je částka, za kterou byli externí hodnotitelé vyškoleni. Navíc se jedná o projekt spolufinancovaný z fondu Evropské unie, a proto je reálná hrozba, že nebude dodržena udržitelnost této oblasti financování.

Druhou změnou je zavedení jednoúrovňové maturitní zkoušky z matematiky, což s sebou také může přinést nejednu obtíž. Obávám se, že jednoúrovňová maturita nevystihne rozdíly mezi úrovní studentů středních škol, především gymnázií, a učňovských oborů s maturitou. Osobně vnímám řešení této situace jako nepraktické a neférové. Přitom by stačilo vytvořit testy se vzestupnou náročností, jako je tomu například v Anglii či Francii. To znamená, že student vyplňuje test od nejjednodušších úloh až k těm nejnáročnějším. Tímto způsobem získáme maximum informací o znalostech žáka, aniž by si to on sám uvědomoval či měl pocit, že testy byly extrémně náročné.

Další neméně podstatnou změnou je fixace dvou povinných předmětů, tedy českého jazyka a matematiky nebo cizího jazyka. Odkládá se volba třetího povinné volitelného předmětu, tedy mezi informatikou a společensko-přírodními vědami. Za připomenutí jistě stojí, že s tímto návrhem změn, tedy fixací předmětů, jsem zde stála již před více jak rokem. Tehdy paní poslankyně Putnová prosadila svůj pozměňovací návrh, který tuto fixaci zkrátil z mnou požadovaných dvou let na pouhý jeden rok.

Dámy a pánové, sešel se rok s rokem a odůvodnění paní poslankyně Putnové cituji ze stenografického záznamu jejího projevu 30. srpna 2011: „Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych vás informovala o názoru, který převládá na našem školském výboru, který projednával otázku změny termínu zavedení třetí povinné zkoušky maturity. Byly dva návrhy, které se na školském výboru projednávaly. Stávající maturitu zafixovat na rok nebo stávající maturitu zafixovat na dva roky. Připravili jsme pozměňovací návrh, který bude součástí podrobné rozpravy, a žádám vás, abyste tu možnost zvážili, abychom šanci, kterou dnes máme, přijali, abychom umožnili studentům maturovat moderně, maturovat způsobem, který odpovídá 21. století, a abychom ukázali, že to můžeme udělat s mnohem menším finančním zatížením a náročností na učitele středních škol. Závěr tedy školského výboru byl, že bychom měli posunout maturitu, třetí předmět, pouze o rok a tento rok využít plně k tomu, aby se nastavila nová forma, která už bude mít všechny parametry, o kterých jsem mluvila.“

A já se nyní ptám: V čem se dnešní situace liší od té loňské, když dnes se odložení třetí povinné maturitní zkoušky odkládá v součtu na tři roky? Ptám se, kde jsou ony avizované úspory. Proč už paní poslankyně nechce, aby studenti maturovali moderně, způsobem, který odpovídá 21. století? – abych se vyjádřila jejími slovy.

Závěrem bych chtěla říci, že pozměňovací návrhy jsou v souladu s mými návrhy předkládanými před rokem. Tyto školy nejsou připraveny na zavedení třetí povinné zkoušky. Stále je vhodné ponechat maturitní zkoušku navrhovanou na dva roky v dosavadním rozsahu povinných předmětů

společné části a nezatěžovat školský terén dalším rozšiřováním státní maturity. Z těchto důvodů poslanecký klub Věcí veřejných tyto návrhy podpoří.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ohlídál, připraví se pan poslanec Bárta.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, budu velmi stručný. Pochopil jsem, že maturity, státní maturity v letošním i minulém roce dopadly velmi špatně, dopadly neúspěšně, dopadly chaoticky, bylo nutné provést zásadní změny, a to i zásadní změny legislativního charakteru. Proto chápu, proč tento zákon, který projednáváme, byl v rámci těchto maturit takto formulován. Přesto musím konstatovat, že tento stav považuji za nouzový, případně provizorní, protože existuje podle mého názoru několik zásadních vad týkajících se státní maturity. Jednak je to ta již zmíněná mou kolegyní předřečnickí jednoúrovňovost. Ale ještě více mi vadí to, že mezi povinné předměty státní maturity není zahrnuta také matematika, a to na základě toho, že znalosti našich maturantů v matematice hraničí téměř až s negramotností. Nechci vzpomínat neúspěchy našich středoškoláků a maturantů v různých studiích a v různých srovnávacích analýzách, tam ta situace vypadá velmi špatně. Jenom chci zdůraznit, že jsem přesvědčen, že tento zákon, který se týká maturit, mimo jiné, je nutné později novelizovat tak, aby matematika byla zahrnuta jako povinný předmět.

Pan ministr na poslední schůzi školského výboru toto víceméně slíbil, proto ho беру za slovo a žádám ho, aby skutečně hned v co nejbližší době se začalo pracovat na tom, aby matematika mohla být povinným maturitním předmětem. A zároveň říkám, že tento vývoj budu sledovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným je pan poslanec Bárta. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pan premiér si vzal svoji tašku a šel domů. Pan ministr financí už, předpokládám s dodržением slibu o prohibici, sedí ve své kanceláři poslanecké. A pan ministr školství nám tady uvedl zákon s tím, že nás nijak nepřekvapí, že ani na jednu z věcí, které jsme se tady dneska odpoledne snažili projednat, nám ve svém projevu neodpoví. Sice urna, kterou jsem panu ministrovi školství dal, zmizela, a pevně doufám, že ji aspoň pan ministr školství zaregistroval, nicméně zjevně ho to nijak nemotivuje k tomu,

aby se vyrovnal alespoň verbálně tady dneska večer s tím, jak může být členem vlády, která na jaře loňského roku schválila strategii konkurenceschopnosti, kde je jasně řečeno, že znalost matematiky českými studenty je naprosto klíčová pro konkurenceschopnost České republiky. Místo toho nám pan ministr školství tady sdělil, že to není ani krok zpátky ani krok dopředu. Doufám, že cituji pana ministra přesně.

To není ani krok dopředu ani krok dozadu, to je krok do pekla. S ohledem na své zdravotnické vzdělání bych použil i určitý anatomický pojem, kam je to cesta, ale s ohledem na důstojnost této Sněmovny zůstanu u toho, že je to cesta do pekla.

Já se znovu ptám prostřednictvím pana místopředsedy pana ministra školství, jak chce zastavit upadající úroveň českého školství. Jak chce zastavit to, že dnes státní maturity byly jediný nástroj, který nastavoval zpětně zrcadlo jak jednotlivým školám, tak ministerstvu o tom, jak se vyvíjí úroveň vzdělání v České republice.

Jak se pan ministr chce vyrovnat s tím, že dnes při obzvláště nevyjasněném financování regionálního školství do budoucna, kdy každý ředitel základní školy takřka negativně motivuje jednotlivé učitelky, aby proboha někoho nenechaly odejít ze školy, aby proboha tato škola nepřišla o peníze. Jak v tomto neutěšeném stavu, nebojím se říci marasmu, chce rychle zavést nějaké opatření pro to, aby se zastavil propad upadajícího regionálního českého školství. Jak chce naplňovat strategii vlády v oblasti konkurenceschopnosti, která říká, že matematika má být povinnou součástí státní maturity, a jak chce zajistit to, že naopak zruší těžší verzi státních maturit, která tím zcela jednoznačně vylučuje to, aby vysoké školy mohly státní maturity brát jako selektivní parametr pro přijímání na vysoké školy.

Tady zaznělo „možná, že to zavedeme od roku 2014“. To je absolutně lež! To je plivnutí, protože všichni víme, že zavedení státní maturity i při těžší variantě bude vysokým školám trvat minimálně další rok až dva, než přistoupí na to, aby státní maturity v té těžší verzi začaly akceptovat místo přijímacích zkoušek na vysokou školu. To znamená, že v tomto volebním období, v následujících minimálně třech čtyřech letech, dál bude upadat úroveň českého regionálního školství – a prostřednictvím pana místopředsedy, za toto nesete odpovědnost vy, pane ministře školství!

Tady zaznělo, že státní maturity jsou nepovedený projekt. To není pravda! Státní maturity, když je ministr Dobeš spustil, tak pan premiér v souvislosti s prvním pučem ve Věcech veřejných opakovaně říkal, že pokud státní maturity se nepovedou, pan ministr Dobeš skončí. Dokonce pan ministr Dobeš spojil svoji důvěru, respektive to, jestli setrvá ve své funkci, s tím, jestli se první státní maturity povedou, či nikoliv. Státní maturity se povedly.

Kdybyste, pane ministře, i s ohledem na to, jaký jste mazánek pana premiéra, měl trochu odvalu prostřednictvím pana místopředsedy

Sněmovny, tak byste přijal stejný závazek jako Pepa Dobeš, tak byste prostě jako chlap řekl, že zvýšíte úroveň regionálního školství k nějakému datu, a pokud to nedokážete, tak odejdete. Při tomto zásadním bodu, při tomto hrobaření, které v souvislosti se státními maturitami tady velmi laciným způsobem obhajuje pan ministr školství, považuji za naprosto zásadní v tuto pokročilou hodinu tady zdůraznit a znovu požádat prostřednictvím pana místopředsedy pana ministra školství, aby se k těmto věcem jasně vyjádřil a přijal zodpovědnost za to, jakým způsobem upadá regionální školství. (Slabý potlesk z řad VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. O slovo požádal pan ministr Fiala s přednostním právem.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Dámy a pánové, všechno, co je na státní maturitě pozitivní, je v návrhu, který předkládáme, samozřejmě zachováno. Vyšší úroveň maturitní zkoušky si zapisovala zhruba 3,5 % studentů a právě ve vyšší úrovni například zkoušky z matematiky se objevovalo velké množství chyb.

Nenechávejme školství a změny ve školství těm, kteří mu nerozumějí. Myslím, že toho už má veřejnost dost. (Potlesk zleva.) Věnujme se tomu, a bychom ke školství přistupovali s citem a měnili ho tak, aby skutečně sloužilo konkurenceschopnosti této země. Je naše odpovědnost vůči mladým lidem, abychom napravili chyby, kterých se v tomto případě dopustil stát.

To, co předkládám, má jednoznačnou podporu odborné veřejnosti. Jednomyslně se na tom shodli lidé, kteří mají rozdílné názory na maturitní zkoušku a další vývoj naší vzdělávací soustavy. Je to dobrý návrh, který můžete s klidným svědomím podpořit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Fakticky připomínám, že pan ministr neodpověděl, jakým způsobem zastaví propad úrovně regionálního školství, který se každoročně propadá v mezinárodním srovnání. Fakticky připomínám, že 3,5 % státní maturity v těžší verzi si studenti prostě vybírali proto, že právě neexistuje ze strany vysokých škol akceptace státních maturit jako přijímacích zkoušek, a naopak progresu těžší verze státních maturit tímto způsobem jest jedinou cestou, jak toho zpátky dosáhnout. A fakticky připomínám, že je velmi trapné tady připomínat konkurenceschopnost České republiky v kontextu vládou schválené strategie konkurenceschopnosti, která naopak vládu vyzývá k tomu, aby státní maturity z matematiky byly plošné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní kolegyně, omlouvám se. Ještě faktická poznámka pana kolegy Smutného.

Poslanec Jan Smutný: Děkuji. Vážený pane předsedající, mně to nedá. Já jsem nechtěl mluvit. Já jsem byl členem odborné komise, která připravovala výsledek tohoto pozměňovacího návrhu, která se skládala z odborníků. Tady skutečně vstupovali odborníci, kteří přišli přímo ze škol, byli to ředitelé škol, ředitelé asociací gymnázií a středních odborných škol. Zdůrazňuji, že pracovali odborníci, a ne lidé z ulice. Potvrzuji slova pana ministra.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Z místa se hlásí do rozpravy paní kolegyně Wenigerová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, pan ministr řekl jednoznačně, že tento pozměňovací návrh je reakcí na výsledky společné části maturitní zkoušky na jaře tohoto roku. Hovoříme o společné části, nikoliv o profilové části maturitní zkoušky, to bych chtěla zdůraznit.

Velice důležitým datem je datum 15. listopadu tohoto roku, kdy podle vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, se musí žáci přihlásit, tak aby mohli podle zákona odmaturovat na jaře příštího roku. Ten termín je 15. listopad. Proto také máme ten návrh dnes, proto také jsem přijala pozměňovací návrh Ministerstva školství za svůj, abych ho tedy přednesla na regionálním podvýboru a posléze na školském výboru, protože pokud nepřijmeme tento pozměňovací návrh v podobě novely zákona č. 561, pak samozřejmě naši žáci budou maturovat podle původní novely z roku 2008, to znamená český jazyk povinně, cizí jazyk povinně plus třetí zkouška, která ovšem není v této chvíli vůbec připravena.

A jenom bych zde chtěla upozornit na čísla, která nevím, jestli zde zazněla, ale měli bychom si být vědomi toho, proč je takováto reakce Ministerstva školství: Protože pan ministr vlastně reagoval jen na to, co ve výsledcích zdědil. K opravným zkouškám šlo na základě jarní části 23 tisíc mladých lidí. U společné části maturitní zkoušky tedy propadlo 21,2 % žáků, nárůst proti loňsku byl takřka o 2 %. Počet žádostí o přezkoumání výsledků, obecně se tomu říká odvolání, dosáhl v roce 2012 celkového počtu 8 148 a žádosti se týkaly celkem 8 741 dílčích zkoušek. Největší část z nich, celkem 5 185 případů, se týká hodnocení písemných prací z českého jazyka v základní úrovni, což je 85 % všech žádostí o přezkoumání písemných prací. 1 770 případů se vztahuje k didaktickému testu z matematiky, rovněž v základní úrovni, což činí 67 % mezi žádostmi o přezkoumání didaktického testu.

Takže tyto výsledky a mnoho nešťastných mladých lidí. A tím nechci říci, jestli při dnešním množství 75 % mladých lidí, kteří získávají maturitu, si ji skutečně zaslouží všichni, ale ministerstvo muselo na tuto situaci reagovat a to se projevilo v pozměňovacím návrhu, kde bych pak v obecné rozpravě jenom řekla ty základní věci.

Takže prozatím toto v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Faktická poznámka kolega Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážené dámy, vážení pánové, já vím, že muselo dojít k legislativní změně, která se týká státních maturit. Ale přesto si myslím, že tato legislativní změna nemůže být konečná. A chtěl bych to od pana ministra slyšet. Odvolávat se pořád na odbornou veřejnost není příliš férové. Já znám lidi z odborné veřejnosti, kteří nejsou s tímto modelem maturity spokojeni. A navíc mě mrzí, že pan ministr se nevyjádřil k tomu mému vyjádření ohledně té matematiky. To bych byl rád, kdyby aspoň byl schopen říct, jestli skutečně bude dodržovat slovo, které sice ne příliš výrazně, ale do určité míry jasně ohledně matematiky vyslovil na poslední schůzi školského výboru. Ptám se slušně a rád bych znal taky slušnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Fiala odpoví na faktickou poznámku.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Odpověď je jednoduchá. Tento model, který navrhujeme, navrhujeme na roky 2013 až 2014 s tím, že pracovní skupina, kterou jsem sestavil, pracuje na návrhu dlouhodobé koncepce maturitní zkoušky, která by mohla platit od roku 2015. Jedním z témat, které je samozřejmě zvažováno a je potřeba o něm diskutovat, je i to, aby maturita z matematiky byla povinnou součástí maturitní zkoušky. Je potřeba ale říct, že pokud bychom k takovému rozhodnutí dospěli, je potřeba mít určitý čas na přípravu, aby školy mohly dostatečně připravit žáky na to, že by případně mohla být matematika povinnou součástí maturitní zkoušky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dívám se, jestli uvidím ještě přihlášku z místa do rozpravy. Kolega Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, opět jsme tady slyšeli, jak v roce 2015, tedy až bude nové volební období, možná už o něco dále, teoreticky začne fungovat státní maturita v

nějaké podobě. Státní maturity se tady dvacet let slibují. Státní maturity se složitě zdědily po minulé koalici, po minulé vládě. A za velmi improvizovaných podmínek, za velmi drahého řešení se akceptovalo to, aby se státní maturity k červnu roku 2011 rozhodily. Improvizovaně, na základě nedodělků, nehezkého výběrového řízení za předchozího ministra školství z předchozího volebního období zaplatěných se rozhejbe jakýs takýs systém státních maturit. Ten se po několika – po dvou letech snažení o aktivní zavedení nyní láme do ještě méně funkčního modelu, než kterým doteď byl, a slíbí se, že až v tom dalším období možná že se zavede nějaká státní maturita. A nakonec nám tady pan ministr dokonce řekne, že se zvažuje – ne že bude, ale že se zvažuje – jako jedna z variant, že možná že ta zkouška z matematiky jako povinná bude.

Ale já znovu připomínám: Strategie konkurenceschopnosti této vlády, závazný dokument této vlády, který tato vláda přijala, strategie konkurenceschopnosti jasně říká, že prostě matematika a státní maturity jsou naprosto klíčovou věcí pro konkurenceschopnost České republiky. Takže zase jsme u toho. Je pro nás důležitější rating v tom, jak dobře splácíme, ale je pro nás naprosto nepodstatné, jak upadáme v rámci konkurenceschopnosti v zemích nejenom Evropy, ale i celého světa. To není podstatné. Ani pro ministra financí ani pro předsedu vlády ani pro ministra školství.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Nevidím, proto obecnou rozpravu končím. Protože v obecné rozpravě nepadl žádný návrh, zahajuji podrobnou rozpravu. Neeviduji žádné přihlášky. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak. Proto končím podrobnou rozpravu.

Požádám o závěrečná slova pana ministra Fialu. (Z pléna se ozývá: Nemusí!) Pan ministr se zřekl závěrečného slova. Paní zpravodajka... se zřekla. Protože ani nyní nepadly žádné návrhy, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji další bod

40.

Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Současně musím upozornit, že proti návrhu bylo

vzneseno veto dvou poslaneckých klubů, a sice klubu KSČM a klubu Věci veřejných, takže jednání podle § 90 je vyloučeno.

Prosím, aby se z pověření vlády ujal slova pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa a návrh uvedl.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi velmi svižně provést vás tímto návrhem důležitého zákona. Vychází zejména z transpozice evropských předpisů, směrnic i nařízení, z nichž ta poslední nařízení spolu s vyjednáváním o tzv. derogacích vrcholila ještě v letních měsících.

Změna, která tento zákon jako komplexní novelu původního zákona, provází, vychází ze základních premis:

Za první. Ve třetím emisním obchodování dochází ke změně, že se postupně zavádí systém aukcí. Dosud takto systém nebyl, zákon upravuje systém. Ustanovuje operátora trhu, dražitele, kde se tyto dražby pro Českou republiku budou provádět.

Za druhé. Definuje přidělování tzv. bezplatných povolenek harmonizovaných sekundární evropskou legislativou, jinak řečeno těch, které dostává na jedné straně český průmysl zdarma, tak těch, které se pro zejména průmysl elektrárenský přidělují tzv. bezplatně, tzv. derogace, výměnou za provedení modernizačních opatření.

A za čtvrté. Upravuje podmínky pro vydávání povolení k emisím, podmínky zjišťování a také hospodaření s jednotkami.

Co považuji za podstatné, je rozdělení výnosů ve smyslu směrnice, která na jedné straně říká, že by mělo alespoň 50 % směřovat do opatření v oblasti životního prostředí ke snížení energetické náročnosti, tak na druhou stranu ovšem ta definice neříká, že musí, ale používá anglický výraz shall be used – nechť toto je zde zaznamenáno pro další rozpravu.

Fakticky to znamená, že tento návrh v sobě umožňuje, abychom v případě jeho schválení spustili v ČR, a moje ministerstvo na tom intenzivně pracuje, v druhém pololetí příštího roku pokračování toho sice procesně složitějšího, ale veřejností pozitivně přijatého programu Zelená úsporám, tedy energetických úspor v budovách jak soukromých, tak veřejných.

Návrh, proč jsem žádal, a vláda se s tím ztotožnila, o schválení zkráceného režimu, probíhá jednak díky tomu, abychom dodrželi transpoziční lhůtu, ale také proto, jak jsem již zmínil, že první systém dražeb bude probíhat již na konci letošního roku, na přelomu října a listopadu, sice v malém rozsahu, ale bude, ačkoli poslední nařízení, která dávala nařízení a guidelines, byla ještě v prvním pololetí letošního roku a vyjednávání o tzv. derogacích, která ČR úspěšně ukončila jako jedna z

prvních osmi zemí, které si vyjednaly tuto výjimku, skončily v prvním pololetí, resp. na jeho samém konci.

Dámy a pánové, z výše uvedených důvodů i z důvodů dalších si dovoluji požádat o projednání tohoto návrhu v režimu co nejdelším a v tomto smyslu uplatním konkrétní návrh v průběhu rozpravy. Děkuji pěkně. (Hlasy z pléna, že ministr měl na mysli projednání co nejkratší. – Ministr to potvrzuje.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Já, pane ministře, s tím souhlasím. Noční příplatek je noční příplatek. Já jsem si jich vždycky vážil.

Takže dovoluji, pane předsedající, kolegyně, kolegové, i já bych se vyjádřil k tomuto zákonu.

Padlo tady několik základních informací. Já v podstatě s nimi souhlasím. To, co mi vadí, pane ministře, je to, že tento zákon byl předložen nebo projednán Evropským společenstvím již v dubnu roku 2009. Do Poslanecké sněmovny se dostává v září 2012 a s požadavkem jeho účinnosti od konce letošního roku.

Povolenky. Ano, budou draženy, ale dáváme je dneska zdarma firmám, které víceméně dvacet roků spaly, neinvestovaly, zůstaly zakotveny v minulém století, a nevěřím, že tyto investice, tak jak jsem si přečetl ten návrh investic, budou směřovat skutečně k tomu, k čemu potřebujeme, to znamená k bezuhlíkové nízkooenergetické Evropě tohoto tisíciletí.

Zajímavé je, mluvil jste i o národním plánu investic, který počítá s investicemi za povolenky zdarma. V této oblasti se počítá do energetiky zhruba 50 milionů (správně miliard). Návrh těchto firem, je jich asi 49, počítá, že by byly schopny proinvestovat až 140 miliard. Z toho těch prvních osm, a tady si neodpustím je přečíst, počítá s tím, že by uplatnily prakticky 83 %, pokud by je dostaly. Jsou to ČEZ se 64 miliardami, Elektrárna Opatovice – 13 miliard, United Energy – 10 miliard, Alpig přes 8 miliard, Sokolovská uhelná – 7,5 mld., Plzeňská energetika – 5 miliard, Energotrans – 4,5 mld., Dalkia něco přes 4 mld. Celkem 116,5 miliardy. Já se domnívám, že tyto firmy, těchto osm firem, které už jsou dávno zakotveny na našem trhu, které podnikají v této oblasti, samozřejmě už mohly investovat a nemusely čekat tady na tuto věc. Já se domnívám, že pokud chceme něco rozdělit, podporu v nějaké rozumné míře do zateplení, do regionální energetiky, do posílení inteligentních sítí, a ne do firem, které prokázaly, že nejsou schopny bez dotací a bez pomoci státu na tomto trhu vůbec fungovat.

Takže já bych rád, kdybychom k tomu přijali návrhy, které povedou k ro-

zumnému využití a budou sloužit převážně občanům tohoto státu, a ne pár vyvoleným firmám! Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy mám jednu přihlášku – zatím – a to je pan kolega Novotný Josef starší. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný st.: Pane předsedající, vládo, vážení kolegové, zkusím to vzít velmi rychle.

Já si nemyslím, že ta prodleva byla sama sebou. Myslím si, že to byl do jisté míry i záměr, že došlo k tomu tříapůlletému zpoždění, a teď to strašně spěchá, a dokonce je tady záměr udělat to v devadesátce.

Já jsem chtěl zdůvodnit, proč bylo uplatněno veto Věcí veřejných na tento způsob projednávání. Jednak proto, že se jedná o 200 miliard korun. To je dost peněz na to, aby se Poslanecká sněmovna velkopansky tímto nezabývala. To považuji za velmi nešťastné. A další důvod je, že jdeme z extrému do extrému. Nej dřív jsme podporovali zákonem z roku 2005 – stoosmdesátkou – obnovitelné zdroje, a teď je vlastně úplně potlačujeme. Dál, v současné době ještě nejsou známy ani obrysy toho, jak by měl vypadat program Zelená úsporám II, takže nemůžeme ani říct, kam bude směřovat případná podpora.

Takže to jsou takové tři hlavní důvody. A jako další důvod, ještě čtvrtý, bych uvedl způsob, že vlastně vláda se dohodla na podmínkách a Poslanecká sněmovna o tom nemá diskutovat. Já to považuji za stejné šílenství – to, že peníze z životního prostředí se mají přesouvat někam jinač, například na podporu teplárenství – jako zvyšování daní v době krize. Považuji to za velmi nešťastné a řeknu proč.

Program Zelená úsporám byl, nebo je velice úspěšný program, který nastartoval živnostníky, malé firmy, aby prováděli tyto činnosti. V každém městě vzniklo několik firem, které zateplují domy, v městečku zateplují, provádějí tepelná čerpadla nebo solárka. A tyhle věci mají veliký pákový efekt. Je spočítáno, a jsou to údaje Ministerstva životního prostředí, že koruna vložená do těchto systémů se vrátí pětkrát až šestkrát. Takže toto je například jedna z pák, která v Německu nastartovala současnou ekonomickou situaci, kdy Německo roste a vytvořilo se tam několik set tisíc pracovních míst a ta pomáhají překonat krizi, která je celosvětová nebo celoevropská.

Závidí nám tento program i okolní státy a my se ho teď zříkáme tím, že jdeme cestou bez toho přídavného efektu. Zejména v § 7, kde teplaři a další si prosadili svoje. Myslím si, že je to chyba a těch 23 let, kdy neprováděli zásadní změny, tak v současné době to tímto nedoženou. Například zateplování bez toho, že se zásadním způsobem změní způsob vytápění, je

nešťastné, protože často předimenzované uhelné kotle zateplením, výměnou oken se ještě více dostanou do režimu, který poškozují životní prostředí. Podporují se úředníci, podporuje se část peněz v normě, která je předkládána na MPO, a právě odsud půjdou peníze tím způsobem méně efektivním než tím, kterým to dokázalo doteď velice pěkně dělat Ministerstvo životního prostředí. Současné řešení je právě bez vize, bez nějakého pohledu do budoucna, kdy obnovitelné zdroje by měly hrát větší roli.

Co dál? Ekonom Zámečník, člen NERVu, jasně řekl, že podporovat Zelenou úsporám a systémy, které vytvářejí ten násobek peněz, které přijdou, je mnohem efektivnější než sanovat současné dluhy, čili přeloženo: lépe si půjčit a mít z toho pětinasobný efekt než jenom nesmyslně vyrovnávat jakési dluhy z minula s tím, že ještě víc podvazujeme sešup, na kterém se v současné době nacházíme.

Co bychom chtěli? Dostat do § 7 podporu obnovitelných zdrojů. Ministerstvo životního prostředí se s tím popasuje, podpoří kotle na peletky, podpoří solárka, podpoří tepelná čerpadla. A já bych se velice přimlouval, aby podpořilo také elektromobilitu, chytré sítě a ty věci další, které jsou spojeny s tím. Zejména ty elektromobily s postupným poklesem podpory bionafty, který se už projevuje jaksi zvenku a měl by se projevit nějak i u nás. Máme zde 500 tisíc kotlů, které jsou na pevná paliva, a v roce 2022, za pár let, se musí s nimi něco dělat, nesplní emise. Čili je potřeba nastartovat proces obnovy, a ne čekat, až to tomu půlmilionu lidí spadne na hlavu.

Už to skončím.

Někteří říkají, ať s tím nic neděláme, ať to necháme projít v devadesátce, že je to riziko, že se tam v rámci různých lobby a činnosti ve Sněmovně dostanou ještě horší věci, než jsou tam teď. Prosím vás, horší to být nemůže. Já se obávám, že pan ministr Chalupa by se tímto, že to budeme projednávat ve Sněmovně, zejména ve výboru pro životní prostředí, vymanil z kleští teplárníků Mirka Topolánka a že se to skutečně alespoň objektivně posoudí – to, co někde vzniklo bez vaší účasti. A by bych rád, aby se to udělalo co nejrychleji. Výbor pro životní prostředí po dnešním předjednání udělá všechno pro to, aby to bylo co nejrychleji. Ještě během této schůze se sejdeme a ta rychlost, která je tam panem ministrem zmíněna, abychom o ty peníze nepřišli, bude z naší strany zachována.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Z místa se hlásí do rozpravy paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, nebojte se, nebudu navazovat ani na předřečníka, a to ani jeho slovy ani jeho délkou projevu. Dovolte mi velmi krátce zdůvodnit, proč Komunistická strana Čech a Moravy dala veto paragrafu 90, a zároveň poprosit pana ministra, možná všechny ministry, abychom § 90 nezneužívali.

Ve chvíli, kdy si zvykneme na to, že v § 90 budeme rozdělovat několik desítek miliard, tak se trochu obávám, aby v dnešní politické situaci nedošlo k tomu, že nám pan ministr financí jednou předloží v § 90 státní rozpočet. Protože toho bychom se taky mohli dočkat a já si myslím, že to nikdo z nás nechce.

My jako Komunistická strana Čech a Moravy nechceme jakkoliv prodlužovat projednávání. Chápeme důvody pana ministra pro to, aby ten návrh byl projednán. Přesto slyšíme také názory veřejnosti, ať je to Svaz měst a obcí, ať jsou to neziskové ekologické organizace, ale i průmyslníci, kteří mají k tomuto návrhu mnoho výhrad. A já si myslím, že poslanci jsou od toho, aby tyto výhrady vyslechli, popřípadě zhodnotili na výborech. Proto jen upozorňuji, že my budeme, přestože jsme vetovali § 90, hlasovat pro zkrácení lhůt. Ale myslím si, že bychom měli ctít zásadu, že bychom měli poslouchat veřejnost i jindy než před volbami. To za první. A za druhé, že § 90 je natolik unikátní v jednacím řádu, že by měl být používán pouze pro případy, kdy je to opravdu nezbytné.

Proto si dovolím ještě jednou na závěr poprosit, abychom tento paragraf nezneužívali. Byli to koneckonců kolegové z ODS, kteří tady ministra Bursíka za životní prostředí velmi často kritizovali za zneužívání § 90. Prosím, páni kolegové, nedělejte to sami. Není to dobro pro tuto Sněmovnu. Není to dobro ani pro lidi, kterým tím ukazujeme, že si tady rozhodneme, cokoli chceme, bez toho, aniž bychom znali či chtěli znát jejich názor. Tohle to je vyjádření za mne.

Věřím, že se nám podaří během týdne tuto novelu projednat, protože je to bezpochyby novela, která je důležitá pro české životní prostředí. Dává mu finanční prostředky, které potřebuje. A pevně věřím, že se nám to podaří projednat tak, abychom došli k nalezení shody mezi všemi partnery a zároveň aby tomu životnímu prostředí těch peněz – a to teď nemyslím jenom na to, o čem mluvil můj předřečník, tzn. na polystyrén a na zateplování a na spoustu dalších opatření, která životní prostředí v České republice potřebuje – dali co nejvíc.

Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Chalupa chce reagovat na předřečníci.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane předsedající,

avizoval jsem své vystoupení v rozpravě. Dovolte mi zároveň reagovat na vystoupení svých předřečníků.

Za prvé musím všem z nich poděkovat za vstřícnost v tom projednat ten zákon alespoň ve zkráceném režimu. Já pevně věřím, že mohu s čistým svědomím prohlásit, že tohle není nějaká ambice tu situaci zneužívat, paragrafu 90, nebo tu situaci jakýmkoliv způsobem ulehčovat.

Chtěl bych reagovat na pana poslance Novotného jen v jedné věci. Podstata samozřejmě vyplývá ze směrnice z roku 2009, ale k té směrnici existuje celá řada prováděcích opatření, která mnohá z nich byla vydána mnohem později. Totiž kolem té směrnice se zároveň implementují nebo uvádějí v praxi následující směrnice: směrnice o aukcích z roku 2010, nařízení o benchmarcích z roku 2011, nařízení o monitorování a vykazování z roku 2012, nařízení o akreditaci a verifikaci z roku 2012, nařízení o rejstřících z konce roku 2011 nebo rozhodnutí o ohrožených odvětvích z roku 2010 a následně metodika přidělení povolenek jednotlivým subjektům z roku 2011 a na ni navazující jednání o tzv. derogacích, která skončila. A musím říci, že Česká republika z osmi evropských zemí, které toto jednání vedly, skončila mezi prvními ta jednání dohodou. Polsko dosud vyjednává o té záležitosti a stále se ještě nedostalo k projednávání příslušného zákona.

K té poznámce na poměry toho, které měly směřovat, řekneme, na veřejný sektor, na Zelenou úsporám, když to zjednodušíme, ať se to bude jmenovat jakkoliv, nebo na ostatní záležitosti, si dovolím zmínit, že v tomto ohledu i pozice České republiky a vyjednaný poměr, tak jak ho předkládá vláda, je unikátní – u nás ve srovnání s našimi sousedy i ve srovnání se zbytkem Evropy. Měl jsem jednání s polským ministrem, který říkal: My bychom rádi dosáhli takového stavu, jako máte vy.

Z výše uvedených důvodů si dovoluji požádat při respektu ke vzneseným námitkám, aby Poslanecká sněmovna přikázala návrh zákona k projednání výboru pro životní prostředí a zároveň lhůta pro projednání ve výboru podle § 91 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny byla zkrácena na jeden pracovní den, tak aby tento pátek 21. 9. mohlo proběhnout druhé a příští týden následně třetí čtení.

Děkuji laskavě za vyhovění tomuto návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Pan kolega Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážené kolegyně, vážení kolegové, s určitou utrápenou tváří dnes na klubu sociální demokracie jsem říkal, že nebudu podporovat, abychom uplatnili veto. Sociální demokracie to neudělala. Říkal jsem, že jsem připraven podpořit zrychlené jednání tohoto návrhu, pokud bude uplatněno veto jinými stranami. Nepřepínejte tu energii, která

v nás vznikla dnes dopoledne. Zatím si myslím, že to, co jsme říkali ráno, platí. Ale kvůli tomu jsem k mikrofonu nepřišel.

Poprosil bych, aby tento návrh zákona byl přikázán i hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká přihláška z místa do rozpravy? Protože tomu tak není, obecnou rozpravu končím.

Poprosím o závěrečná slova. Pane ministře, nebudete mít závěrečné slovo? (Ne.) Pane zpravodaji? Nebudete.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí a pan poslanec Urban navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému.

Takže nejdříve budeme hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí? Kdo je proti? Zdržel se někdo hlasování?

Hlasování pořadové číslo 53 (předsedající řekl číslo 40). Přítomno 149, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Je tady ještě žádost o odhlášení.

Abych předešel nepřesnosti, tak opravuji, že předchozí hlasování mělo číslo 53.

Teď bude následovat hlasování pořadové číslo 54 o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Zdržel se někdo hlasování?

Hlasování pořadové číslo 54, přítomno 128, pro 53, proti 37. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí.

Teď ještě budeme hlasovat o zkrácení lhůty, které navrhl pan ministr, a to zkrácení lhůty na jeden den. O zkrácení lhůty teď budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na jeden den. Kdo je pro toto zkrácení? Kdo je proti? Zdržel se někdo hlasování?

Hlasování pořadové číslo 55, přítomno 129, pro 108, proti 10, zdrželo se 11. Konstatuji, že lhůta k projednání byla zkrácena na jeden den.

Prosím, pan kolega Urban.

Poslanec Milan Urban: Kolegyně a kolegové, já vám přesto chci oznámit, že hospodářský výbor v souladu s jednacími řádem si tuto normu iniciativně vezme a projedná ji. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chtěl bych ujistit pana poslance Urbana, že se na to usnesení všichni mimořádně těšíme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Chtěl bych rovněž ujistit pana kolegu, že nás to nepřekvapuje. Chtěl bych moc poděkovat vám všem za ochotu projednat tento návrh ve zkrácené lhůtě a omlouvám se, že se tak děje v tuto pozdní hodinu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím končím první čtení tohoto tisku. Upozorňuji, že zítřejší jednání začíná v 10 hodin a bude pokračovat pevně zařazenými body. Tím končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo ve 22.43 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

19. září 2012 v 10.03 hodin

Přítomno: 192 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 46. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím, abyste se zaregistrovali svými identifikačními kartami. Zároveň vás prosím, abyste mi oznámili, kdo máte kartu náhradní. Náhradní kartu číslo 7 má pan poslanec Igor Svoják, další karty náhradní mi zatím oznámeny nebyly. Paní poslankyně Putnová má náhradní kartu číslo 18.

A nyní k omlouvám. Z dnešního dne se omlouvají z poslanců: Jiří Koskuba – zdravotní důvody, Josef Novotný ml. – zahraniční cesta, Petr Skokan se omlouvá z odpoledního jednání pro pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá Jan Kubec pro pracovní důvody.

Další omluvu předložila paní poslankyně Kateřina Konečná, která se omlouvá dnes ve středu od 10 do 14.30 hodin ze zdravotních důvodů. Včera, myslím, ještě dávala omluvu paní poslankyně Marie Nedvědová. Myslím, že ta omluva platí pro dnešek, akorát jsem ji tady neměla v seznamu. Ale vzpomínám si, že mi jí sem na dnešek dávala, takže tato omluva platí. To jsou omluvy.

Sděluji vám, že na dnešní jednání máme již pevně zařazené body 2 až 8, které nám vrátil prezident republiky a Senát, poté bychom pokračovali dalšími body z bloku druhých čtení, případně projednávali zákony z bloku prvních čtení. To jsou tedy oznámení k programu schůze.

K programu schůze pan kolega Stanjura, poté pan kolega Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné dobré ráno, dámy a pánové. Nejdu k programu schůze, nicméně včera byl zařazen bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny jako volební bod. Dovoluji si vyhlásit lhůtu do pátku 14 hodin na podávání návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Pátek 14 hodin na volební komisi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo upozornění pro poslanecké kluby. Platí tedy, opakují, do pátku do 14 hodin podávání návrhů na změnu v orgánech Poslanecké sněmovny.

Pan kolega Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Chci navrhnout vyřazení několika bodů vždy v prvním čtení z programu schůze, a to bod číslo 32, sněmovní tisk číslo 717, prvé čtení, bod číslo 76, sněmovní tisk 763, prvé čtení, a bod

číslo 92, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2000 Sb., sněmovní tisk 759. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ptám se, zda ještě k programu schůze jsou nějaké jiné návrhy. Pokud ne, rozhodneme o těch, které nám sděluje pan kolega Stanjura. Ten žádá o vyřazení tří bodů, všechny v prvním čtení, jsou to body 32, 76 a 92, sněmovní tisky 717, 763 a 759.

O tomto návrhu na vyřazení bodů rozhodneme v hlasování, které má pořadové číslo 56.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení těchto tří bodů z pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 56, přítomno 149, pro 139, proti 4, tento návrh tedy jsme přijali.

Dámy a pánové, než přistoupíme k projednávání dalších bodů, tedy bodů vrácených a zamítnutých Senátem, na žádost předsedy Senátu navrhuji umožnit vystoupení těmto senátorkám: paní senátorce Soně Paukertové, paní senátorce Jiřině Rippelové a paní senátorce Boženě Sekaninové. Dále osmi senátorům: pan senátor Miroslav Antl, Petr Bratský, Jiří Dienstbier, Pavel Eybert, Jan Hajda, Jiří Lajtoch, Miroslav Nenutil, Josef Řihák, Radek Sušil a Václav Vlček. Tedy tato vystoupení by byla možná samozřejmě zde v Poslanecké sněmovně. Jenom dodám, že informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Nejprve se tedy zeptám, kdo souhlasí s tím, aby paní senátorky a páni senátoři mohli vystoupit, ti, které jsem četla.

Zahajuji hlasování číslo 57. Kdo prosím souhlasí s vystoupením těchto členů horní komory? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přítomno 156, pro 134, proti 2, tento návrh tedy byl schválen.

A my se můžeme věnovat prvnímu z pevně zařazených bodů. Zahajuji projednávání bodu číslo

2.

Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/4/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 622/5.

Nejprve se zeptám pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby, zda se chce ke stanovisku prezidenta vyjádřit. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, vrací se nám od prezidenta zákon číslo 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů. Já myslím, že o tomto zákonu už toho bylo řečeno hodně. V téhle chvíli je důležité, aby zazněly dvě nebo tři klíčové informace.

Celá diskuse se vedla o to, jestli tento zákon a jeho novela je skutečně pouze implementací té směrnice Evropské unie, která nám nařizuje implementovat tyto věci do zákona, anebo jestli v sobě obsahuje i něco navíc, co Evropská unie nenařizuje.

Chci říct, že Ministerstvo průmyslu a obchodu znovu ještě vyhodnotilo, co je pouze nutností a co v tomto zákoně můžete nalézt navíc. Navíc můžete v tomto zákoně oproti směrnici nalézt jednu jedinou věc a to je povinnost činžovních domů nebo domů, které mají více bytů, udělat si tento audit řekněme té tepelné účinnosti pro celý dům. Je to ryze praktická záležitost, kterou naše ministerstvo dalo do tohoto zákona, a to z toho důvodu, abychom nevystavovali majitele jednotlivých bytů nutnosti získávat tyto štítky pro každý byt zvlášť, také proto, abychom nevytvářeli prostředí, kde pro každý dům, který v sobě obsahuje třeba 30 nebo 40 bytů, bude vystavováno 40 štítků zbytečně. (Velký hluk v jednacím sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, dámy a pánové, všechny vás důrazně žádám, abyste zasedli do svých lavic. Kdo nehodlá poslouchat toto úvodní slovo, opusťte jednací síň! V takové atmosféře není možné, aby řečník mohl vystupovat.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Děkuji. Jde nám tímto opatřením skutečně o to, tak jak tuto situaci prakticky každý známe z nějakého svého bytového družstva nebo nějakého sdružení vlastníků bytových jednotek, aby někdo, kdo chce pronajmout svůj byt nebo ho prodat, se nemusel dostávat zvlášť ke svému auditu nebo k auditnímu štítku na svůj byt, ale aby družstvo nebo uskupení vlastníků bylo schopno se shodnout

na tom, že nechá udělat jeden štítek pro celou budovu. Je to ryze praktická záležitost, která má usnadnit život majitelům jednotlivých bytů v bytových domech. To je to, co tam je skutečně navíc, a vzniklo to po diskuzích i řekneme s některými bytovými družstvy a s jejich zástupci, tak abychom situaci konkrétním vlastníkům v praxi usnadnili. Jinak se jedná pouze o implementaci evropské směrnice.

Je třeba říct, že proti České republice je v tomto veden impeachment, že je ve druhém stupni. A pokud tento zákon my dnes nepřijmeme, tak velmi pravděpodobně tento proces dospěje k Evropskému soudnímu dvoru, jehož rozhodnutí bude velmi pravděpodobně o tom, že jej přijmout budeme muset. A od rozhodnutí tohoto rozsudku hrozí České republice sankce, které, když my jsme prověřovali, nám vycházejí zhruba – ono se to nedá přesně definovat – tak, že hranice jsou 130 tisíc až 530 tisíc korun na den. To znamená, že pokud se dnes rozhodnete tento zákon nepřijmout, velmi pravděpodobně skončíme v situaci, kdy rozhodnutím Evropského soudního dvoru ho přijmout budeme muset, a nese to s sebou riziko platby České republiky za každý den od vynesení rozsudku v těch částkách, o kterých jsem mluvil, tedy zhruba 200 tisíc až půl milionu korun denně.

Myslím, že toto jsou jistě praktické informace. Dále tady hovořit o obsahu zákona bych považoval za naprosto nadbytečné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, a zeptám se také dvou zpravodajů – nejprve zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Milana Urbana, zda se chce vyslovit ke stanovisku pana prezidenta. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Pokusím se o nějakou jemnou konstruktivní kritiku tohoto zákona a použil bych svá slova z prvního čtení tohoto zákona, která bych tady chtěl zopakovat.

Myslím si, že tento zákon je tak trochu nadbytečný a tak trochu pitomost. Je to velmi komplikovaná norma. Těžko mohu výhradu vést k současnému ministrovi průmyslu a obchodu, protože co se dá dělat ve chvíli, kdy tato směrnice už existuje. Nicméně dalo se dělat v dobách, kdy tato směrnice byla schvalována v Evropském parlamentu, a Česká republika mohla mít v té době jistě nějakou jasnější pozici, kterou měla v Bruselu prosazovat. Plyne z toho obecné poučení, že diskuse na téma „co se děje právě v Bruselu, jaké mají být pozice České republiky k jednotlivým věcem“ jsou diskuse mnohem důležitější, než se v dané chvíli může zdát. A pak tady máme tyto důsledky. Teď se můžeme přít o to, jestli tato norma je čistým přepisem evropské směrnice, nebo jestli tam má nějaké kreativní české prvky, ale příliš možností nemáme.

Nicméně platí to, co jsem řekl v prvním čtení. Já podporuji veto pana prezidenta Klause a podle toho bude i klub sociální demokracie hlasovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A nyní dostane slovo zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Jan Látko. Ptám se ho, zda se chce jako zpravodaj vyjádřit ke stanovisku pana prezidenta. Nehodlá tak učinit.

Otevírám tedy rozpravu v této fázi projednávání a ptám se, kdo kromě čtyř přihlášených se ještě do ní přihlásí. Nejprve dostane slovo pan poslanec Jiří Paroubek, dále jsou přihlášení páni poslanci Karel Šidlo, Břetislav Petr a Jiří Šlégr. Prosím, abyste další přihlášky podali obvyklou cestou. Prosím nyní prvního z přihlášených, pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Že prezident republiky vrátil tento zákon, tak to každý, kdo sleduje jeho veřejná vystoupení, musel očekávat. Konzistentně již dlouhou dobu vystupuje proti všemu, co se snaží zejména pomocí ekonomických nástrojů zabránit dalšímu zvyšování zátěží životního prostředí. (Trvalý hluk v sále.)

Nebudu ze sebe dělat kdovíjakého odborníka na ekologii, ale jako ekonomu mě přístup prezidenta Klause zaráží. Abych to osvětlil.

Ve vráceném zákoně jde především o implementaci směrnice Evropského parlamentu.

Paní předsedkyně, já se tady skoro neslyším, protože pánové už mluví tak nahlas...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, ještě jednou vás všechny žádám, vyřizujte věci, které se netýkají projednávaného bodu, mimo jednací sál.

Poslanec Jiří Paroubek: Děkuji pěkně. Já bych zvyšoval decibely, ale to byste zase nevydrželi vy.

Nebudu tedy ze sebe dělat kdovíjakého odborníka.

Ve vráceném zákoně jde především o implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady o snížení energetické náročnosti budov. To tady koneckonců pan ministr také říkal.

Jsme ve stavu, kdy úroveň celkové poptávky po stavebních pracích považuje za uspokojivou pouze jedna třetina stavebních podniků, i to mě překvapuje. Jako hlavní bariéry růstu produkce se u podniku označuje jednoznačně nedostatečná poptávka. A to je dlouhodobá záležitost. Pokles stavebnictví je u nás víceméně trvalý. V roce 2011 stavebnictví

kleslo o 3,5 %, v roce 2010 o 7 %, stavebnictví kleslo v roce 2009 i v roce 2008, i když tam byla řekněme spíše ještě stagnace. I s letošním rokem je to tedy pět nepřetržitých let, kdy klesá stavebnictví. To není dobrý signál ani pro investory. To nás nestaví po ekonomické stránce mezi země, které dokážou zvládat ekonomickou krizi. Upřímně, prvním signálem toho, že roste hospodářství země, je to, že se oživuje stavební výroba, takže u nás můžeme spíše říci, že nejsme ještě na dně, a to smutné. Prostě stavebnictví, ostatně jako celá naše ekonomika, potřebuje dostat nové impulsy, které přinesou růst a stabilitu.

Nerozumím, proč je tento zákon vystaven takovému odmítání. Aplikace této směrnice může přinést výrazné inovativní podněty a bude iniciovat výstavbu na relativně nové nejen veřejné budovy, ale i soukromé byty, soukromé domy. Přinese nové zakázky do stavebnictví. To ale není vše. V případě pasivních budov jde o obor s velmi významným multiplikačním efektem. To proto, že potřeba nových technologií využívaných při výstavbě a rekonstrukci pasivních budov povzbudí naše strojírenské firmy, aby se zaměřily na tento druh výroby. A protože se jedná o celosvětový trend, je zde značný potenciál pro vývoz našich technologií. Že nás to bude stát neúměrné prostředky? Toto lze při správně vedeném vyjednávání v Bruselu hradit z kohezních fondů. Pokud ovšem budeme mít schopné politiky.

Pokud budeme postupovat transparentně a pokud se dokážeme vypořádat s korupčním jednáním, nejenže výrazně snížíme závislost České republiky na fosilních palivech a také na dovozech energetických surovin ze zahraničí, ale dáme mnoha lidem práci. Podnikům možnost stabilizace a expanze. Naše země potřebuje podniky, které mají smysluplné výrobní programy. Programy konkurenceschopné a výrobu, o kterou bude na světových trzích zájem. Vláda musí iniciovat poptávku, a pokud je možnost, jak tuto poptávku pomoci hradit z fondů Evropské unie, dostáváme se konečně ke smysluplnému využívání evropských prostředků na rozvoj našeho hospodářství. Myslím, že bychom měli s tímto počítat také pro příští finanční perspektivu. Na rozvoj našeho hospodářství, na zvýšení zaměstnanosti, na účelný boj proti hospodářské recesi, kterou v naší zemi v současné době zaznamenáváme.

Není nic horšího než být ekonom, kritizovat a nic nedělat, i když nám nabízejí za smysluplnou práci investiční prostředky. Musím říci, že jako ekonom tuto iniciativu podporuji a budu hlasovat proti vetu prezidenta.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím o slovo pana kolegu Karla Šidla. Poté bude hovořit pan poslanec Břetislav Petr.

Pan poslanec Doktor má náhradní kartu číslo 31.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené

kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi při této příležitosti pouze krátkou a stručnou retrospektivu toho, jak poslanecký klub se stavěl k projednávání novely tohoto zákona.

My jsme již ve třetím čtení tento zákon nepodpořili, protože jsme vnímali nejen to, že to je aplikace evropského práva a víceméně částečně naše povinnost, ale na druhé straně při zhoršujících se podmínkách pro občany České republiky, zejména ekonomických podmínkách, jsme to vnímali jako další vloupaní se do jejich spotřebního koše a do rozpočtů rodin, protože ať chceme nebo nechceme, jakékoliv změny, které nastanou v rámci prokazování energetické náročnosti a stanoveného postupu, který je dán touto novelou, znamenají zvýšené náklady, a bohužel nejen na novou výstavbu, která nebude určité sanována tím, že by tam byly tak velké energetické úspory, ale jde spíše o krátkodobé náklady, které souvisí s budováním nového bydlení a zajištění bydlení. Ale je tam bohužel retrospektivní věc, která souvisí s tím, že při jakékoliv manipulaci se svým majetkem, ať pronájmem, tak prodejem, musí občan jednoznačně prokazovat ze zákona povinně, bez ohledu na stáří budovy, kvalitu materiálu a způsob výstavby, jakou energetickou náročnost ta konkrétní budova má. To není určité jednoduchá záležitost, když si domyslíme, že se může jednat o budovy, které byly vybudovány před mnoha desítkami let, a konkrétní současný vlastník může být už dalším majitelem a teď bude nucen vytvářet byt jednoduchou, ale přece jenom stavební dokumentaci a vše, co souvisí s tím, aby se tento postup mohl dodržet a mohl vzniknout energetický audit.

Proto jsme jednoznačně v duchu těchto obav, které skutečně máme, protože naše občany v současné době příliš nezajímá, co bude za deset patnáct let, ale oni skutečně žijí ze dne na den a maximální horizont pro ně je počátek příštího roku, a pokud tato novela vejde v platnost, budou mít samozřejmě problémy s nakládáním se svým majetkem. Proto také ani v tomto případě nejsme připraveni podpořit hlasováním odmítnutí vrácení prezidentem. Setrváváme na svých pozicích a vnímáme to jako velice seriózní postup, že budeme dále pokračovat v tom, o čem jsme hovořili ve všech čteních v Poslanecké sněmovně, a neporušíme to ani při tomto vrácení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Břetislava Petra.

Poslanec Břetislav Petr: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, projednáváme novelu zákona o hospodaření s energií, kde naše norma navazuje na evropskou směrnici, a je třeba říci, že Evropská unie chtěla vyřešit jednou normou velice složité problémy, které se týkají budov v rozdílných klimatických podmínkách, které v Evropě jsou. Dá se říci, že s o-

hledem na tento aspekt a také s ohledem na to, že na jihu nepotřebujeme topit, ale potřebujeme klimatizovat a na severu potřebujeme topit, tak se jí to nepodařilo. Je třeba říci jedno poučení, a to když se nepovede evropská norma, tak je skoro tristní uvažovat o tom, že by se mohla povést naše norma.

Je třeba vycházet z toho, že tato evropská norma neřešila nic jiného, než co bylo běžné v historii evropských států, že budovy byly stavěny tak, aby nároky zejména na zateplení a výrobu tepla byly minimální. To, co dnes v různých regionech Evropy obdivujeme, architekturu, tak ta nebyla samoúčelná, ale odborníci říkají, že z 80 % vycházela právě ze zákona, jak zajistit vyhřívání a zateplování budov.

O tom, že naše norma, která navazuje na tu evropskou, není dobrá, svědčí ohlasy řady těch, kterých se to bude přímo týkat, a také veto prezidenta republiky, který nedoporučuje tuto normu přijmout.

Zákon pro Českou republiku vychází ze dvou oblastí. Tou první oblastí je zpřísnění požadavků na kontrolu, instalaci, údržbu a celou řadu dalších činností, které se podílejí přímo buď na chlazení, anebo na topení, nebo zateplování.

Opatření by měla vyústit k povinnému zavádění energetických štítků budov a bytů, pořizování průkazu energetické náročnosti budov, které musí být od stanovených termínů jednotlivými vlastníky budov zajištěny a budou mít platnost na období deseti let. Pro budovy s větší spotřebou energie, než by bylo samoúčelné, musí být vydány takzvané energetické audity. Tyto energetické audity musí být zajištěny v termínu do pěti let od vydání této normy, a pokud se bude jednat o budovy ve vlastnictví státu, kraje nebo municipality, tak závěry pro jejich zateplení budou muset být realizovány bez ohledu na to, zda stát, kraje nebo municipalita na to mají peníze.

Tato norma jako celek jenom nařizuje a její realizace bude stát nemalou sumu prostředků, které dneska nemáme v mnoha případech na jiné, důležitější činnosti. Pochopitelně s požadavky na zajištění superzařízení, ať už pro výrobu chladu, nebo topení, jsou také stanovovány požadavky na jednotlivé osoby, které to budou provádět.

Je třeba říci, že této části zákona věnovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu mimořádnou péči, která mnohdy vyústila v triviální závěry. Například aby někdo mohl být specialistou, tak musí mít vysokoškolské vzdělání. A na druhé straně, aby to bylo asi potupováno, musí mít pouvoř k tomu, že je osobou, která je schopná plnit právní úkoly. Domnívám se, že takové zpřísnění by tady asi být nemuselo, přičemž v celé řadě opatření nám scházejí dokonce základní definice.

Je třeba říci jednu záležitost – že všechny tyto posudky, audity a já nevím, jak se vše jmenuje, nebude hradit stát ani nikdo jiný, ale bude to hradit ten, kterého k tomu tímto zákonem donutíme. A tyto náklady nebudou

malé. Zastavím se tady při této záležitosti u toho, co tady řekl pan ministr Kuba. S tím, co řekl, že když budeme mít panelák o půdorysném rozměru 20 x 50 a na šest pater, že stačí jeden audit pro jeden byt – tak pane ministře, to je základní popření fyzikálních zákonů. Jiné ztráty bude mít byt, který bude nahoře a ještě rohový, proti bytu, který bude mít jednu stěnu, která souvisí s okolním ovzduším, a ještě ta stěna bude na jižní straně. Tyto rozdíly mohou být až trojnásobné. Tak pokud něco chceme dělat, tak to nedělejme en bloc, ale tak, aby to splnilo svůj účel.

Druhou záležitostí je, že pro získání jednotlivých pouvořů stanovujeme různé termíny. Jednou je to rok 2013, podruhé 2016, u nových budov dva roky od jejich uvedení do provozu. Aspoň z ohlasů bytových družstev je tady jeden požadavek: Ano, dělejme to, ale pouze za předpokladu, že někdo bude chtít ten byt pronajmout nebo prodat. U celé řady těchto společenství by se zbytečně nemusely vyhazovat peníze. (V sále panuje nepřijemný hluk.)

Pochopitelně tato opatření by se měla projevit i na dohadu ceny nemovitosti a také při stanovení výše pronájmu. Obecně se však nevím, jak se tento aspekt při tom prodeji anebo při pronájmu projeví. Je celá řada lidí, pro které otázka, kolik zaplatí za klimatizaci nebo topení, je podružná záležitost, ale vybírají podle naprosto jiných a odlišných kritérií, jako je možnost dopravy do centra města, vybírají podle toho, jaká je tam hladina hluku, jaká je možnost vstupu do přírody apod. Nemáte dojem, že Evropská komise za chvíli nebude chtít, aby i na tyto aspekty byly nějaké štítky, které budeme pak společně posuzovat s tím, kolik to potřebuje energie na vytápění nebo klimatizaci? Já si myslím, že tak jak je ta první část postavená, je špatná.

Druhou oblastí je zpřísnění nároků na stavby jak při nové výstavbě, tak při reparaci starých budov. Požaduje se, aby měly co nejnížší spotřebu energií k vytápění, klimatizaci a na ohřev vody. V zákoně se objevuje požadavek, aby spotřeba energie v nových bytech byla téměř nulová. Co to je – téměř nulová? V zákoně o této definici, která je rozhodující a která bude žádat nejvíce peněz, pane ministře, není žádná zmínka. Dnes ne ze zákona, ale z odborného tisku jsem se dověděl, že pro to, aby budova měla skoro nulovou spotřebu energie, nesmí její energetický příjem být vyšší než deset kilowattů na metr čtvereční. Pro ilustraci auditoria – zateplený panelák má 200 kW na metr čtvereční a dům postavený podle poslední české normy sto. Chceme, aby stavby od jistého data, o kterém se ještě budu zmiňovat, měly skoro nulovou spotřebu energie. Ta nulová spotřeba energie nebude zadarmo. A opět podle materiálů ze Svazu architektů se bude jednat o zvýšení ceny na jednotku o 21 až 46 %. Je otázkou, že z hlediska hypotečních úvěrů s bankami není vůbec nic předjednáno, takže v mnoha případech i u těch, kteří budou schopni finančně toto zajistit, tady nemají

zajištěno, že jim banky poskytnou úvěr. A opět v Česku se vyrojí skupina těch nejchytřejších, kteří se budou chtít požit na státním rozpočtu a řeknou: Státe, je tady norma, my bychom nejraději, kdybys nám opět na zvýšené náklady poskytl nějakou dotaci.

Pokud tady bylo hovořeno u předřečníků, že to bude nový stimul pro stavebnictví, tak něco o tom stavebnictví vím a mám dojem, že to bude opak. Situace je dnes taková, že stavebnictví zhruba pět let klesá, jeho produkce v každém roce o 3 až 5 %. V mnoha případech ho živí výstavba rodinných domů. Je otázkou, kolik lidí dnes bude mít na to, aby si ten nový dům pořídili.

A teď se dostávám k jednomu z nejzávažnějších problémů. Evropská norma říká jednoduše, lapidárně a prostě, že všechny nové domy, ať už jsou soukromé, nebo veřejné, pro ně bude platit norma od dne, kdy budou kolaudovány. Je to pro veřejné budovy od 1. 1. roku 2019, pro výstavbu soukromou je to od 1. 1. 2011. Ale abychom my v rámci české tvořivosti tam něco nedali, co bude mít dopad jak na rozpočet, tak na kapsu stavebníků, tak jsme si řekli – a to je ten jeden z největších průserů – že od platnosti tohoto zákona všechna stavební řízení musí už probíhat podle těch předpisů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Prosím o snížení hladiny hluku. Panu poslanci se nemluví dobře, když je tady takovýhle hluk. Prosím vás všechny, respektujte to.

Poslanec Břetislav Petr: Paní předsedkyně, mockrát děkuji.

Takže když já začnu za předpokladu, že by to bylo přijato od 1. 1. 2013, stavět, tak už musím stavět podle norem, které zaručí, že když tato stavba bude kolaudována, bude mít skoro nulovou spotřebu energie.

A aby to nebylo jednoduché, tak my ještě ty stavby rozdělujeme do čtyř skupin, pro které vždycky platí jiný termín. Ale v průměru lze říci, že náš zákon zpřísňuje tu normu o čtyři roky. Takže jestli máme tolik peněz, prosím, ale já si myslím, že v daném okamžiku je otázka peněz a stavebnictví spolu svázána jako – já neznám vhodný přírůstek.

Takže otázka dnes zní: Zpracování novely zákona o energetické náročnosti staveb ve smyslu normy Evropské unie nebylo ničím jiným než splněním této normy, poněvadž jsme opět zpozdili období, kdy tato norma byla projednávána v Evropském parlamentu, kdy jsme byli schopni dávat své podněty a snažit se zmírnit dopady, které tato norma bude mít na Českou republiku. Nejzávažnější však je, že z hlediska termínů staveb, které musí splňovat u soukromých staveb v Evropské unii až datum 1. 1. 2021, jsme si stanovili termín 2016. Nevím, zdali je to správné, ale já to chápu jako stěžejní nedostatek tohoto zákona.

Na závěr svého vystoupení takovou úvahu. Nebývá zvykem, aby opoziční poslanec citoval vyjádření, které přednesl ministr koaliční vlády. Jedná se o citaci prohlášení pana ministra Kuby, který prohlásil, že mnohdy v Bruselu přijímáme evropské směrnice bez boje, bez ohledu na to, co nás to bude stát a co nám to přinese. Beru to a je to pravda. Na druhé straně však musí být nějaká poznámka na závěr – pane ministře – že nechápu váš přístup k zákonu, který zpracovávalo vaše ministerstvo, a to je horní zákon, kdy tyto zásady šly úplně někam do háje a kde rozhodující bylo, abychom vyhověli jednomu panu poslanci s vizáží anglického džentlmena, který nepatří ani k levici ani k pravici, ale je pro vás rozhodující osobou.

Já doporučuji, abychom podpořili návrh prezidenta republiky a novelu zákona zamítli. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Břetislavu Petrovi. Nyní dostane slovo pan poslanec Jiří Šlégr. Prosím.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, nebudu předstírat, že jsem na dané téma odborníkem. V posledních dnech se však na mne jako na poslance za Ústecký kraj obrátil jménem významného průmyslového podniku jeho zástupce pan Ondřej Šrámek se žádostí o podporu novely zákona o hospodaření s energií, kterou po vetu prezidenta Václava Klause právě projednáváme. Myslím, že nebude vůbec od věci seznámit vás s jeho pohledem na danou problematiku.

Argumentace prezidenta Václava Klauze při vetu zákona o hospodaření s energií je mylná. Odůvodnění je v jeho podání klasika. Údajně jde o nadbytečnou regulaci ze strany státu a samozřejmě, jak jinak u Václava Klause, i Evropské unie. Je však nutné vyjasnit, že se zde ve skutečnosti nejedná o žádný spor o volný trh. Navíc není žádnou pravdou, že veškeré státní zásady jsou vždy kontraproduktivní. Liberální zásady, ke kterým se Václav Klaus hlásí, vycházejí z toho, že jednotlivci se na trhu rozhodují efektivně a státní ingerence by je neměla zbytečně omezovat. Tato teze je ale založena na několika nevyslovených předpokladech, zejména na nízkých transakčních nákladech, dobrých informacích účastníků trhu, absenci externalit a hlavně na opakování transakcí.

Dobrý příklad je zde každodenní nákup rohlíků. Transakční náklady jsou mírné, rohlík je velmi jednoduchý, externality jsou marginální a hlavně – transakce se každý den opakuje, čili případné chybné rozhodnutí je velmi snadno napravitelné druhý den. Volný trh tedy v případě rohlíků funguje skvěle a státní ingerence by byla opravdu nadbytečná. Bavíme-li se ale o sektoru budov, všechny tyto bariéry trhu jsou ve velké míře přítomné, a proto rozumná regulace směřující ke snižování těchto bariér je oprávněná.

Příkladem budiž třeba regulace statiky budov. Je to problematika příliš komplexní na to, aby jí každý jednotlivec byl schopen adekvátně porozumět, a zároveň náklady případné chyby, např. zřízení domu, jsou fatální a nenapravitelné. Nastavení požadavků na statiku budov proto není v rozporu, ale naopak v souladu s volným trhem, protože eliminuje nekalou konkurenci padajících domů.

Pojďme nyní konkrétně k připomínkám prezidenta Klause, které lze shrnout do čtyř bodů.

Za prvé. Zákon zavádí energetické standardy, které podrazí stavby a nepřinesou benefit. To je nepřesné v tom, že požadavky na energetickou náročnost nejsou nic nového. V našem stavebním řádu jsou již od 70. let a od té doby se jen postupně zvyšují, což logicky vyplývá z neustále rostoucích cen energie. Druhá nepřesnost je strašení vysokými vícenáklady. Pasivní domy mají vícenáklady na úrovni cca 5 až 10 %, které se ovšem díky úspoře energie rychle vrátí. Co je ale důležitější, směrnice zavádí požadavky na úrovni tzv. nákladového optima, tedy na ekonomicky racionální úrovni, což by každý liberál měl přivítat. Tím, že nákladovou optimalizaci provede stát pro všechny hlavní typy budov, značně ulehčí všem jednotlivcům, kteří potom nebudou muset pro tyto budovy kalkulaci provádět sami. Zákon tak posouvá budovy k ekonomicky optimálnímu stavu za snížených transakčních nákladů.

Za druhé. Prezident tvrdí, že zákon nutí stát i soukromníky rekonstruovat, i když by sami nechtěli. Toto je zcela chybná argumentace, protože žádná taková povinnost rekonstruovat domy ve směrnici ani v zákoně prostě a jednoduše neexistuje. Zákon pouze specifikuje, na jaké úrovni rekonstruovat, opět podle požadavků postupně se zvyšujících od 70. let, ale pouze pokud se vlastník k tomu sám rozhodne.

Za třetí. Václav Klaus dále uvádí, že zákon zavádí energetické štítky. Energetické štítky mají za úkol snížit transakční náklady a komplexitu. Z příkladu domácích spotřebičů, kde již štítky jsou dobře zavedeny, víme, že spotřebitelé racionálně chtějí zohlednit informaci o provozních nákladech ve svém rozhodování, avšak potřebují k tomu jasný a uchopitelný nástroj. Podobnou funkci hraje i údaj o spotřebě u automobilů. Pokud víme z těchto odvětví, že štítky fungují a pomáhají spotřebitelům v jejich rozhodování, není jasné, proč se jim hystericky bránit u budov. Nehledě na to, že štítky jsou zavedeny několik let a aktuální novela jen logicky rozšiřuje jejich využití do oblasti transakcí s nemovitostmi.

A konečně za čtvrté. Podle prezidenta republiky zákon zakládá veřejnou podporu prodejců jinak neprodejných technologií a také auditorů. Tady se jedná o manipulativní tvrzení prezidenta. Samozřejmě, že posun k energeticky úsporným budovám prospěje určitým odvětvím průmyslu,

například zateplovacímu. Ovšem stejně tak setrvání u stávajícího neutěšeného stavu plýtvajících budov prospěje zase jinému odvětví – energetickému. Jakékoliv rozhodnutí někomu prospěje a je iluze myslet si, že lze rozhodnout zcela neutrálně. Je třeba se přiklonit buďto k úsporám, anebo k výrobě energie. Troufám si tvrdit, že liberál spíše podpoří to první, protože se jedná o vysoce konkurenční tržní odvětví, kde mimochodem většinu trhu tvoří malé a střední firmy ve všech regionech, zatímco to druhé je mnohem méně konkurenční a kvůli přirozenému monopolu státem regulované.

Závěrem tedy třeba shrnout, že Václav Klaus tentokrát ve své obhajobě volného trhu selhal. Kdyby si zákon lépe přečetl a zamyslel se nad jeho podstatou, musel by ho jako přesvědčený liberál, za kterého se rád označuje, okamžitě a s radostí podepsat.

Pokusím se dnes přispět svým hlasem k přehlasování prezidentského veta ne z nějakých ideologických, a už vůbec ne oportunistických pohledů, ale proto, že navržená předloha zákona o hospodaření s energií pomůže například řešení nezaměstnanosti v našem státě už jen tím, že po pěti letech, kdy se celý sektor stavebnictví u nás doslova dusí, se bude moci alespoň nadechnout. Pozitiv je daleko více a já je zde nebudu dlouze vyjmenovávat. Jednoduše řečeno – tento zákon prospěje naší zemi, prospěje občanům České republiky, a proto pro něj budu hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se nyní zeptám, zda se ještě někdo chce přihlásit. Prosím, pan kolega Stanislav Polčák má slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Budu se snažit být velmi stručný.

Podle mého názoru tady v této věci – a já nejsem odborník na energetiku ani se za něj nepokládám, ale nicméně myslím, že podstatné bylo to, co řekl pan ministr Kuba, a to je věc, která myslím, že ještě by asi byla hodna jistého rozvedení. V tuto chvíli mluvíme o zákonu, který, myslím si, že nám asi nezbyvá nic jiného než přijmout. A do jisté míry můžeme brečet nad rozlítým mlékem, které způsobil někdo jiný, byla to jiná vláda, která měla jinak a jiným způsobem hájit dostatečně zájmy České republiky v Evropské unii. A to si myslím, že je i výzva pro tuto vládu, aby zájmy České republiky, zájmy, které můžeme prosazovat v rámci orgánů a našeho zastoupení v rámci struktur Evropské unie, že bychom se tohoto úkolu měli skutečně zhostit se vši pečlivostí, protože potom to může dopadat tak, jak vidíme v tomto konkrétním případě.

Nejsem žádný horlivý zastánce těchto štítků, nicméně bych se tedy

chtěl zeptat pana ministra ještě jednou, zdali skutečně není žádná jiná cesta, jak se vyhnout placení té pokuty.

Za druhé bych chtěl poukázat na skutečnost, že poslanci, kteří dnes tady po vysvětlení pana ministra budou hlasovat proti návrhu zákona, tak skutečně hlasují proti návrhu zákona s vědomím, že Českou republiku to skutečně může potom stát částku v rozmezí 200 až 500 tis. korun denně, pokud není možnost vyhnout se placení této pokuty. A pokud by toto rozhodnutí udělal jakýkoli jiný zastupitelský sbor, ať je to obecní, nebo krajský, v případě, kdyby věděl, že jiný soud ho odsoudí v dané věci k placení takovéto pokuty, tak si myslím, že by takovýmto kolegům i hrozila jistá odpovědnost za rozhodnutí, které by přijali.

Samozřejmě parlament je suverén a svrchovaný, to já zpochybňovat nebudu, nicméně každý z kolegů, který v tu chvíli pro být to špatné řešení, které asi ovšem nemá jinou alternativu, všechny ostatní alternativy jsou ještě horší řešení, tak bude znamenat placení asi významně vyšší pokuty a každý z kolegů by to měl vědět, že bude muset svým daňovým poplatníkům toto své hlasování zdůvodnit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se nyní ještě jednou, zda se někdo hlásí do otevřené rozpravy. Pan poslanec Jan Kubata. Ještě také pan poslanec Břetislav Petr dostane slovo. Pan poslanec Jan Kubata.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, musím říct, že mi není úplně jasno, o čem dnes tady poslouchám část příspěvků. Protože politická hra kolem v uvozovkách energetických štítků už byla dávno odehrána. Byla odehrána za Fischerovy vlády, kde prostřednictvím ministra Tošovského byla Česká republika souhlasna s touto směrnicí Evropské unie. A dnes tady předvádí část našich kolegů a kolegyně klasické české hrdinství, když už je dávno po bitvě. A my teď se bavíme jenom o tom, jestli budeme minimalizovat dopady takto přijaté evropské směrnice, kterou považuji já osobně za neuvěřitelně špatnou, zatěžující, ale v tuto chvíli si neumím představit, že budu hlasovat pro to, aby Česká republika byla odsouzena nějakým soudem k placení nějakých poplatků, ať už to je 130 tis. denně, nebo půl milionu denně, do té doby, než tu směrnici stejně přijmeme.

Takže znova chci říci, že přestože Fischerova vláda byla neuvěřitelně oblíbená, tak nám tady zanechala toto dědictví a v tuto chvíli je k tomu potřeba se postavit čelem. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se zeptám, zda chce využít svého přednostního práva pan kolega Gazdík. Takže slovo má pan poslanec Břetislav Petr, poté pan poslanec Petr Gazdík a také se přihlásil

pan kolega František Laudát. Zatím jsou tito tři. Pan kolega Břetislav Petr má slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Dámy a pánové, tady bylo z úst mých předřečníků řečeno, že za předpokladu, že nepřijmeme tento zákon, tak budeme postiženi. A teď já položím několik otázek. (Hovoří dál od mikrofonu, je slabě slyšet.) Štítky byly vyřešeny za Fischerovy vlády. Nebyly dořešeny záležitosti, jak budeme stavět budovy se skoro nulovou spotřebou energie. Tato vláda je u moci dva roky. Proč tento zákon nepřišel před rokem, kdy byl dostatek času – pardon, omlouvám se – (na upozornění ze sálu už hovoří přímo do mikrofonu) – kdy byl dostatek času, abychom se bavili o výhodách a nevýhodách tohoto zákona, a nebyla tady jediná výstraha: když to nepřijmete, tak budete postiženi.

Dámy a pánové, princip přijít se zákonem na poslední dobu se stává pro tuto vládu skoro bych řekl součástí její vládní politiky. Já navážu na to, co tady bylo řečeno a řešeno v předcházejícím dni, a to byly emisní povolenky. První informace Ministerstva životního prostředí o tom, že od roku 2013 do roku 2020 bude platit. Nové zásady pro emisní povolenky se objevily na tisku Ministerstva životního prostředí – pan ministr tady sice není – na přelomu ledna a února letošního roku. A v těch zásadách, jak je publikovalo Ministerstvo životního prostředí, se prakticky za osm měsíců nic nezměnilo. Otázka dnes zní: Proč přicházíme s tímto zákonem opět pozdě, kdy opět musíme říci „bacha, když ho nepřijmeme, tak budeme postiženi“? Já bych jenom ocitoval, co je v důvodové zprávě zákona o emisních povolenkách. Na straně 34 důvodové zprávy je řečeno, že se nejedná o verzi, která by měla být předložena Sněmovně, ale je uvedeno, že předložená verze je určena k vnějšímu připomínkovému řízení. Toho si asi nikdo nevšiml! Otázka zní: Bylo to záměrně předloženo podle § 90 a nikdo si tam té stránky nevšiml, anebo proč tak pozdě?

Já jsem se na to téma bavil s výraznými subjekty, které tento zákon může ovlivnit, a to je s Arcelorem Mittal, Ostravsko-karvinskými koksovny a tím třetím byla Dalkia. A řekli mi, že nic takového v rámci připravené novely zákona nedostali k připomínkám. To jenom jako reakce na to, že když je pozdě a bude se to týkat předpisů Evropské unie, vždycy nad námi bude viset Damoklův meč.

Dámy a pánové, máte poslední možnost, jinak stát bude platit nějaký poplatek anebo něco, co by se dalo nazvat, já nevím, pokutou.

Děkuji zas pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Petr Gazdík se nyní přihlásil. Nebude vystupovat, takže pan kolega František Laudát. (V sále je hluk.)

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom dvě krátké poznámky. Za prvé. Během evropského předsednictví se podařilo tedy těm, co nám mají zajistit světlé zítřky, ho shodit, a víte, že jednou z priorit byla energetika. Mně se ten zákon samozřejmě taky nelíbí. A komu by se asi líbil, jestliže nakládá nějaké další povinnosti, s výjimkou tedy kolegy Paroubka a Šlégra, tak jsem se začal zajímat o to, kde byly kořeny. Nemám to potvrzeno, nicméně byl enormní zájem o to, aby energetická politika byla rovněž jednotnou evropskou politikou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím o klid!

Poslanec František Laudát: Co by to udělalo s naší energetikou při známém postoji německé kancléřky, rakouských vlád a dalších s našimi Dukovany, s Temelínem, vám asi nemusím vykládat. Údajně, nemám to ověřeno, je to pouze z jednoho zdroje, při zákulisních jednáních jako kompromis byla navržena varianta, se kterou se dneska pereme.

Poznámka č. 2. Nevím, co se odehrávalo za Fischerovy vlády, co ona udělala, neudělala, protože ona většinou neudělala.

Poznámka č. 3. Ono to tady již padlo. Buď je to impeachment. My jsme v hospodářském výboru dostali sazebník pokut. Bylo to velice inspirativní čtení a jediný otazník, který tady zazněl, byť ministr Kuba už tady slíbil, že to tak není, zda skutečně až na ty dvě dílčí věci, že to je skutečně minimalistická transpozice toho, co musíme udělat. Neschválit v případě toho, že to je pod impeachmentem, tento zákon je prachobyčejná klukovina, kterou stejně ve finále všichni ti lidé zaplatí, protože je to jedna kasa a zase to půjde z daní občanů téhle země.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Prosím pana kolegu Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji abych reagoval na zatím proběhlou diskusi. Ve svém úvodním slově jsem se věnoval této normě jen krátce, protože jsem myslel, že tím, že prošla prvním, druhým, třetím čtením, tak diskutovat tady bylo mnoho, ale zdá se, že ještě je třeba o této věci diskutovat před nějakým posledním závěrečným hlasováním, zda podpořit, nebo nepodpořit prezidentské veto.

Někteří kolegové říkali, že jednotlivci této problematice nerozumějí, že to je složité. Jiní říkali, že si tady, kdo chce hlasovat pro veto prezidenta, hrajeme na nějaké hrdinství s panem prezidentem, že už to bylo dávno roz-

hodnuto. Já bych se tedy pokusil velmi zjednodušeně říct, co tato norma znamená.

Norma, pokud bude přijata, znamená, že každému, kdo vlastní nějaký dům nebo nějaký byt, v čase přijde domů chlapík, který bude mít na rameni termokameru, přijde a změří byt nebo dům a podle toho, jestli vám to utíká v tamtom rohu nebo na tamté východní nebo západní stěně, vám vystaví certifikát, tedy takový štítek, který si přilepíte na ten dům. Samozřejmě za to zaplatíte 5, 7, 8, 10 tisíc korun každý, ale nic jste nezateplili. Žádný štítek ten dům nezateplí. Jestli tedy výrobní družstva tolik stojí o to, aby se tady rozjelo stavebnictví, jak říkal pan předseda Paroubek, tak ať to těm lidem zaplatí, protože to nebudou malé peníze, které budou muset ti lidé vynaložit, pokud tato norma bude přijata. Ten chlapík s tou termokamerou neodejde s prázdnou peněženkou.

A já nevidím sebemenší důvod, proč bychom tady měli zastupovat výrobní družstva, stavební podniky, Evropskou komisi. My tady musíme hájit zájmy lidí! Proto v této chvíli souhlasíme s vetem prezidenta. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Gazdík je další přihlášený do rozpravy.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o půl hodiny na poradu našeho poslaneckého klubu. Děkuji. Prosím poslanecký klub TOP 09 a Starostové do místnosti č. 106. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tomu vyhovím, jenom dám ještě slovo panu poslanci Tejcovi.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych chtěl v rámci této pauzy, která byla nebo bude vyhlášena, požádat o to, aby se poslanecký klub sešel ve Státních aktech teď hned. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže třicetiminutová pauza. Pokračovat budeme v 11.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.36 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové,

vypršel čas, který byl určen pro poradu klubů, a my můžeme pokračovat.

Dovolte, abych připomněl, že jsme bod opustili v okamžiku probíhající rozpravy. Takže teď je situace taková, že kdyby se ještě pořád někdo chtěl do rozpravy přihlásit, tak je to možné. To tedy všem připomínám. Rozprava sice už proběhla, všichni, kdo se přihlásili, měli možnost vystoupit a v této chvíli je poslední příležitost do rozpravy něco přičinit. Ovšem pokud už se nikdo nehlásí, a já tedy nikoho nevidím, tak rozpravu ukončím. Takže končím rozpravu tohoto návrhu zákona vráceného prezidentem republiky.

Budeme hlasovat. Takže budu gongovat. Prosím všechny, aby se dostavili do sněmovny.

Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou svých poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Pokud se nepletu, měl by být nastaven na tabuli počet hlasů 101 – už je na světelné tabuli nastaveno 101. Ještě prosím poslance, vidím, že docházejí, tak ještě chvíli počkám. Prosím dostavte se na hlasování návrhu zákona č. 406, vráceného prezidentem republiky.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: „Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 622/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 58, přihlášeno 188, pro 105. Konstatuji tedy, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen. Můžeme ukončit jednání tohoto bodu.

Další bod je

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/5/ - vrácený Senátem

Senát nám vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení jsme obdrželi jako tisk 537/6. Já bych chtěl přivítat senátora Jiřího Dienstbiera.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, dobrý den.

Já bych zde nerad opakoval to, co zaznělo při schvalování vládního návrhu zákona zde ve Sněmovně, takže bych se rád ve stručnosti vyjádřil k tomu, co navrhuje Senát.

Rád bych férově přiznal, že to, co navrhuje Senát, obsahuje některé body, o kterých je třeba vést diskusi. A nepovažuji je za body, které by byly naschvál nějak špatné nebo se nějakým způsobem nehodily, pokud jde o budoucí právní úpravu. Vyčítám tomu ovšem to, že jsou některé věci, které nelze zavést ze dne na den a je potřeba je domýšlet.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Hluk v sále. Předsedající zvoní zvonce.) Pardon, pane ministře, já bych požádal opravdu, kdyby se tedy trochu pro vystoupení utvořil větší klid. Děkuji. Prosím, teď můžete pokračovat.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Protože nám právní úprava nedovoluje zabývat se, resp. přijmout jen některé záležitosti, které schválil Senát, a musíme se vyjádřit k návrhu jako celku, zmíním se pouze o dvou věcech, o kterých je třeba vést diskusi do budoucna, které senátní návrh obsahuje.

První je změna tzv. bagatelních pohledávek, kdy je potřeba domýšlet důsledky, které to může mít. Já chápu úmysl, proč k tomuto návrhu došlo, a nemyslím si, že je to z nějakých špatných úmyslů. Nicméně je potřeba domýšlet, že by došlo také k tomu, že by docházelo k dalším a dalším odvoláváním, která by byly možná, a mohlo by dojít k přetížení soudů, kromě jiných důsledků.

A druhá věc, která v tom zákoně může někdy do budoucna být, já ji nepovažuji za zásadně nerozumnou, je zavedení tzv. teritoriality soudních exekutorů. Nicméně zase – musí se to domyslet. Protože ty důsledky mohou být všelijaké. A o tom ten zákon původně byl, o soudních exekutorech, aby se zavedla konkurence do této oblasti. Ono by to v některých okresech, chcete-li regionech, krajích, je jedno, jak tomu budeme říkat, mohlo vést naopak k tomu, že by nám tam mohly vznikat určité monopoly. A z tohohle hlediska je potřeba tu věc domyslet.

Nechci se vyjadřovat k dalším bodům, které Senát schválil, o tom bude jistě mluvit pan kolega Dienstbier. Mně nezbyvá v tuto chvíli nic jiného, než požádat Sněmovnu, aby schválila návrh tohoto zákona ve znění, jak byl původně přijat Sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi. Teď bych požádal, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil zpravodaje ústavněprávního výboru Pavel Staněk. Prosím pana poslance Staňku, aby se k usnesení Senátu tedy ještě vyjádřil.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já bych se také s dovolením, dámy a pánové, kromě toho, že vám popřeji dobré dopoledne, rád vyjádřil k senátnímu návrhu.

Senát projednal náš návrh, který jsme odesílali jim ke schválení 18. července 2012, a přijal celou řadu pozměňovacích usnesení, která potom bychom dnes měli tady projednávat. Rád bych se vyjádřil aspoň k některým podrobně. Už tady byla řeč o některých věcech od pana ministra, nicméně v některé věci se možná budeme opakovat, případně je doplním.

Já bych ale určitě začal tím prvním bodem, který tady senátní návrh říká, to je to, že by fyzická osoba, která je žalovaným, měla být zastoupena povinně svým zákonným zástupcem. Domnívám se, že tady je trošku prolomeno určité obecné pravidlo, kdy každý účastník se soudem má jednat samostatně v rozsahu, jaké má způsobilosti k právním úkonům, jaké má způsobilosti, které jsou mu dány. Toto je ošetřeno v občanském soudním řádu a myslím si, že pokud by šlo o nezletilou osobu, je už nyní pamatováno právní úpravou na to, jak se s tím soud má vypořádat, a tato změna by navíc vedla k narušení rovnosti mezi nezletilým žalobcem a nezletilým žalovaným. Tady si myslím, že úprava je naprosto zbytečná.

Stejně tak si myslím, že není na místě úprava, kterou navrhuje Senát, a to je ta úprava, která naprosto prolamuje zásady sporů, a to je to, že účastník úspěšný by neměl právo na náhradu nebo odměny, zastupování a hotových výdajů. Tady si dovolím říct, že platná úprava říká, že účastník řízení má vždy nárok na náhradu nákladů řízení a soud samozřejmě může rozhodnout a podle zvláštního zřetele potom přiznat, nebo nepřiznat náhradu podle toho konkrétního případu. Tady si myslím, že opět ta úprava, tak jak je nám předkládána ze Senátu, není na místě. Pokud samozřejmě tím Senát chtěl říct, že bychom se měli zamyslet nad výší nákladů a výší přiznávaných výdajů, tak tady si myslím, že dostatečně už odvedlo Ministerstvo spravedlnosti svoji práci, kdy snížilo odměny za zastupování v civilních řízeních. Navíc tady ta předpokládaná úprava, pokud bude platit původní úprava exekučního řádu, tím, že se budou spojovat exekuce společně dohromady, myslím si, že už to samo o sobě povede ke snížení nákladů. Takže jakási praxe toho, čeho bychom se zřejmě chtěli vyvarovat, aby nerostly zbytečně náklady, tak tady si myslím, že je na místě vyřešena.

Určitě se musím vyjádřit k návrhu na princip teritoriality, protože o tom samozřejmě byla největší diskuse, a nejenom na půdě tady přímo na plénu, ale i na ústavněprávním výboru. Tady samozřejmě si myslím, že už jsme si k tomu všichni svoje asi řekli, nicméně návrh Senátu, musím říct, že koresponduje i se stanoviskem veřejného ochránce práv, který ho také akcentuje, ale přesto si myslím, že ten návrh nebo názor je chybný, protože, a tak jsem to tady říkal už několikrát v minulosti, minimálně touto formou by

zakotven do občanského soudního řádu být neměl, nemělo by to být tímto způsobem. Myslím si, že princip teritoriality snese možná diskusi, určitě se o tom můžeme bavit v budoucnu, může tu nějakým způsobem být třeba i nějaký návrh, který by měl smysl, ale tak, jak je tady předkládán, podle mého názoru není příliš relevantní. Domnívám se, a to říkám i ze zkušenosti, že to povede i k tomu, že nebude zachován princip zdravé konkurenceschopnosti, zdravé konkurence na tomto trhu, a to není úplně v pořádku. Konkurence, ne konkurenceschopnosti, omlouvám se, slyším tady od stolku zpravodaje. Je to na místě. Takže konkurence.

Domnívám se, pokud návrh mohu zhodnotit jako celek, že by Sněmovna měla setrvat na svém původním návrhu, tzn. návrh, který jde ze Senátu ve znění pozměňovacích návrhů, zamítnout a podpořit náš původní návrh, který byl schválen už na začátku léta. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď otevírá rozpravu. V ní vystoupí jako první senátor Jiří Dienstbier a pak tady máme další přihlášené. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, Senát projednal novelu občanského soudního řádu, která je teď projednávána, s tím, že přijal několik pozměňovacích návrhů, resp. přijal řadu čistě legislativně technických, ke kterým se nebudu vyjadřovat, ale jsou tady čtyři, ke kterým ta poznámka je na místě.

Začal bych tím, že mě překvapilo, že ministr spravedlnosti nepodpořil senátní verzi návrhu zákona, protože jeden z pozměňovacích návrhů mimo jiné zachovává sídlo Exekutorské komory v Brně a jsem zvědavý, jak to bude doma v Brně vysvětlovat, že sídlo takto důležité instituce přesouvá z Brna do Prahy. Ale to možná je ten nejméně důležitý ze všech čtyř pozměňovacích návrhů.

Další je ten zmiňovaný, který zavádí povinné zastoupení žalované nezletilé osoby zákonným zástupcem. V praxi narážíme na situace, kdy někdo ve věku 18–19 let vstupuje do života ve velmi složité ekonomické situaci, kdy jeho dluhy mohou dosahovat mnoha desítek, někdy i set tisíc korun za v zásadě drobné dluhy, které byly na začátku, v době, kdy mu mohlo být 15, 16, 17 let a kdy byl účastníkem soudního řízení na straně žalované, a samozřejmě člověk v tomto věku nemusí nutně docenit dopady, jaké na jeho život může mít to, pokud řádně se takového řízení neúčastní, pokud neuhradí třeba i oprávněnou pohledávku věřitele.

Každý z nás si asi dovede představit, jak se zachová patnácti-šestnáctiletý člověk, když mu přijde výzva například k zaplacení pokuty za jízdu načerno v dopravních prostředcích. No, zatají to, aby si ušetřil v tu chvíli komplikace, zatají to i před svými rodiči a soudní řízení řádně neve-

de. Myslím si, že takováto osoba skutečně plně nedocení dopady řízení a zákonné zastoupení je zde zcela na místě.

Další pozměňovací návrh se týká teritoriality u soudních exekutorů. Vychází z principu, že místně příslušným exekutorem by měl být ten exekutor, který má sídlo u okresního soudu podle bydliště dlužníka, nebo tedy povinného. Současná situace je taková, že může být určen kterýkoliv exekutor kdekoli po republice, a máme tady v zásadě pět velkých exekučních fabrik, které řeší řádově statisíce exekucí, a oproti tomu naprostou většinu exekutorů, kteří řeší stovky, případně tisíce exekucí. To je naprosto nerovnoměrná, nevyvážená situace.

Chápu, že ty tzv. exekutorské fabriky mají zájem na tom, aby se na současném stavu nic neměnilo, aby se teritorialita nezaváděla. V případě jejího zavedení ovšem dojde k rovnoměrnějšímu rozložení exekuční agendy mezi jednotlivé exekutory a odstraní se to, co tady bylo i v předchozím příspěvku vlastně adorováno, a to je soutěživost mezi exekutory. Představu, že by mezi exekutory měla být nějaká konkurence, že by měli soutěžit o to, kolik exekučních případů dostanou k vyřízení, považuji za zvrhlost. Je to asi tak srovnatelné s tím, že by tady mezi sebou konkurovaly jednotlivé soudy, které získají více soudních sporů. Je totiž potřeba si uvědomit, že byť se exekutorům říká soukromí, tak podle zákona jsou to soudní exekutoři, že vlastně přeneseně vykonávají část státní moci, vykonávají vykonatelná rozhodnutí a měla by pro ně platit podobná pravidla, jaká platí pro soudy i co se týče místní příslušnosti.

Soutěživost mezi exekutory vede mimo jiné k tomu, že jsou tady už ustálené vazby, kdy někteří vymahači, vymahačské firmy zadávají exekuce stále stejným exekutorům, a dokonce za to požadují i určitý zvýhodněný přístup exekutora vůči nim. Pokud je to na úrovni lepší komunikace, tak ještě budiž, i když ani tam by neměl být někdo z oprávněných zvýhodňován oproti jiným oprávněným. Ale už je naprosto běžná situace, kdy některé vymahačské firmy požadují po příslušném exekutorovi, kterému slibují, že u něj budou zadávat provedení exekuce, aby se s nimi podělil o část své odměny. Na to jsem byl některými exekutory upozorněn. A samozřejmě pod nevyslovenou pohružkou, že pokud na to nepřistoupí, že si vyberou jiného exekutora.

Tady bych chtěl zdůraznit, že exekutor by měl naprosto objektivně provést exekuci, vykonat vykonatelné rozhodnutí a měl by být v tomto smyslu nestranný jak vůči povinnému, tak vůči oprávněnému, a ne jít na ruku oprávněným. Myslím si, že to je částečnou příčinou těch excesů, ke kterým při výkonu exekucí dochází.

Už tady také zaznělo, že zavedení teritoriality podpořil i ombudsman. Já jsem obdržel dopis pana doktora Varvařovského, ve kterém upozorňuje na to, že zavedení teritoriality doporučuje dlouhodobě. Upozorňuje dokonce

na to, že ve své ložské souhrnné zprávě Poslanecké sněmovně téma učinil jedním ze sedmi zásadních legislativních doporučení, se kterým současný senátní návrh zcela koresponduje.

Pokud tedy chceme zavést určitý pořádek do výkonu exekucí, zavést tam jasná pravidla, vytvořit vlastně i situaci, kdy každý exekutor působí za srovnatelných podmínek a nejsou i privilegovaní exekutoři mezi všemi ostatními a kdy zároveň nedochází k excesům, tak zavedení teritoriality je naprosto zásadní krok, který bude i lépe vyhovovat povaze exekucí.

A poslední zásadní pozměňovací návrh se týká už i rovněž zmíněných bagatelních pohledávek. Tady se vyvinul naprosto nemravný trh s malými pohledávkami. Dospěli jsem do situace, kdy některé vymahačské firmy skupují malé pohledávky v řádu desítek a stovek korun za cenu vyšší, než je nominální hodnota těchto pohledávek. A už na této věci je naprosto jasné, že systém je nastaven špatně, protože jinak by nikdo nekupoval nic za cenu vyšší, než je reálná hodnota. Je to dáno proto, že k desetikorunové pohledávce přibudou v průběhu jednak nalézacího řízení u soudu, případně u rozhodce, kde je to ještě horší, a následně v případné exekuci tisícové položky jednak za náhradu nákladů právního zastoupení a následně samozřejmě odměna a náklady exekutora. Zejména v případě nákladů právního zastoupení je problém, protože právě ten tzv. přisudek je předmětem toho kšeftu, ke kterému tady dochází, protože zejména u formulářových žalob, kterých odhadem je až 90 % u soudů, těch malých pohledávek, tak se ve skutečnosti žádné právní služby neposkytují. Pokud například dopravní podnik vymáhá pohledávky, statisíce pohledávek, tak je tam právní služba víceméně poskytnuta jednou, a to na začátku, když někdo napíše mustr příslušného soudního podání nebo příslušného návrhu na nařízení exekuce. Pak stačí nekvalifikovaná pracovní síla, která už v podstatě podle kopíráku návrhy opakuje.

A je doopravdy naprosto nemravné, aby se lidé dostávali do neřešitelné ekonomické situace kvůli desetikorunovým pohledávkám jenom proto, aby někdo tady měl tento byznys, který dosahuje řádů miliard korun. Byly dokonce zmapovány případy, kdy pohledávka v řádu tisíců korun je cíleně prodávána několika vymahačským firmám po částech. To znamená, že dlužník, který často ani doposud nemusí vědět, že po něm někdo něco vymáhá, dozví se to, až když je řízení zahájeno, tak ještě ke všemu ty obrovské náklady ke směšně malé pohledávce nezaplátí jednou, ale třeba dvakrát nebo třikrát, když je pohledávka prodána po částech. Tato praxe byla zaznamenána i u velkých českých bank, kde by člověk předpokládal určitou serióznost. Některé úvěrové společnosti takto postupují cíleně, že když je někdo požádá o úvěr, tak mu poskytnou tři úvěry, tři subjekty poskytnou tři třetinové úvěry právě proto, aby v případě jakéhokoli za-

váhání mohly vydělat právě na vymáhání pohledávky soudní nebo rozhodčí cestou a následně na exekuci.

Pokud se má tento nemravný byznys omezit, tak je potřeba přijmout zásadní rozhodnutí. To, co přijalo Ministerstvo spravedlnosti, určitou změnu u výše náhrad nákladů právního zastoupení, není zásadním řešením, protože pořád se pohybuje často až v tisících procent původní pohledávky. To je naprosto nepřiměřené.

Pokud se podíváme po evropských zemích, tak například v Německu nebo Polsku náklady dosahují zhruba obdobné výše, jako je samotná pohledávka. Například v Británii nebo ve Švýcarsku je zvolen obdobný princip, jako je obsažen v pozměňovacím návrhu, který přijal Senát k bagatelním pohledávkám, a to že u těchto pohledávek se zásadně nepřiznává náhrada nákladů právního zastoupení, pokud nejsou nějaké důvody hodné zvláštního zřetele. V Británii tato hranice bagatelity dokonce je v kurzovém přepočtu stanovena na 130 tisících, v paritě kupní síly se pohybuje někde, aby to bylo srovnatelné, při 40 tisících, 50 tisících korun. Senátní návrh je v tomto velmi uměřený a navrhuje, aby tato hranice byla stanovena ve výši 5 tisíc korun.

Zásadní námitka zde je, že to je v rozporu s ústavními principy, vlastně odmítnutí práva na právní pomoc, případně spravedlivý proces. Myslím, že země, jako Británie nebo Švýcarsko, asi nejsou necivilizované země, kde by se lidská práva nedodržovala. Jsou to signatáři stejných smluv o ochraně lidských práv, jako je Česká republika, takže si myslím, že tento umírněný návrh Senátu těžko lze označit jako odporující Ústavě.

Zásadní skutečné je, že pokud tato úprava bude přijata, tak se zbourá ten byznys s malými pohledávkami. Myslím si, že je doopravdy nepřiměřené, aby tady ze stokorunové nebo tisícikorunové pohledávky vznikaly náklady na vymáhání a následnou exekuci řádově v desítkách tisíc korun.

Nakonec i ta zadluženost, která díky tomu vzniká – dnes se třeba mluví zhruba o 70 tisících důchodců, kteří už jsou v exekuci, a ty počty zřejmě budou narůstat tím, jak se například zmrazuje valorizace důchodů, zvyšuje se řada nákladů a lidé se dostávají do sociálně mnohem složitější situace, takže lze doopravdy očekávat velmi zásadní nárůst počtu případů, kdy takto budou pohledávky vymáhány. A nakonec tu sociální situaci stejně stát bude muset řešit. Myslím si, že je lepší tomu předejít a přijmout pravidla hry, která jsou srovnatelná s jinými evropskými zeměmi a která umožní vymáhání pohledávek na jedné straně, ale na druhé straně nebudou likvidovat dlužníky.

Možná poslední poznámka. Současný stav už vede nejen k tomu, že jsou dlužníci likvidováni, ale že už se ke svým penězům často nedostanou ani věřitelé, protože pokud je na někoho více exekucí, tak než se uspokojí

první v pořadí, tak další věřitelé nemají vůbec žádnou šanci. Myslím si, že pohledávky se mají vymáhat, mají se vymáhat způsobem nelikvidujícím dlužníky a takovým způsobem, aby i věřitel byl uspokojen. Myslím si, že jak teritorialita, tak zavedení principu bagatelity k tomu mohou přispět.

Chtěl bych vás proto požádat o podporu senátní verze zákona. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Staněk, který je zpravodajem, mě požádal, aby mohl vystoupit, tak mu dávám slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo. Já budu stručný ve své replice, nicméně si dovoluji říci asi tolik. Já jsem zaznamenal na billboardech některých hejtmanů v České republice právě toto téma regulace exekutorů jako nosné téma kampaně ČSSD, takže mě nepřekvapuje ani rétorika, kterou tady provádí právě pan senátor, přičemž sám také kandiduje v příštích volbách, resp. v prvních volbách, do úřadu prezidentského. Je to možná právě součást i toho postoje.

Nicméně si myslím, že to není pravda. Zejména se bavíme o teritorialitě. Teritorialita tady byla zmiňována x-krát a bavili jsme se o tom poměrně dlouho. A je velmi nefér říci, že to zreguluje a zavede pořádek apod. Já si myslím, že na to není ani v tuto chvíli připravena ta struktura, protože některé okresy mají třeba jednoho, některé by možná neměly ani jednoho exekutora a musel by se zavést nový systém. Podle mě to není úplně to správné, to, co tady má být předmětem dnešního schvalování. Myslím si, že regulace, kterou už přináší návrh, který sem byl poslán vládou, následně dopracováván, půl roku se přepracovával, dopracovával na ústavněprávním výboru, je podle mne dostatečnou regulací a zárukou toho, že neduhy, které tady zmiňoval pan senátor, by měly být odstraněny.

Pokud jde o konkurenci, já si naopak myslím, že by měla být konkurence, že by věřitel, a tak byl také ten princip původně v zákoně postaven, měl mít možnost si vybrat svého exekutora, ne že mu bude přidělen zrovna ten, který třeba pospává v některém okrese. To je jedna teze, kterou jsem chtěl zmínit.

Druhou tezí, a tím skončím, jsou právě ty bagatelky a v tom se také lišíme. Já si, dámy a pánové, myslím, že pokud bychom s bagatelními pohledávkami nakládali tak, jak je tady jakoby víceméně vnímáno a nám podsoováno, mohlo by to také vést k tomu, že se nebude potom už vymáhat vůbec nic a některé bagatelní pohledávky se stanou naprosto nevymahatelné, a tím se možná trochu regulace zvrhne v deregulaci.

Já se domnívám, že to, co tady bylo v základních tezích, které tu byly předneseny a které také jsou obsahem senátního návrhu, abychom se to-

ho vyvarovali a abychom skutečně setrvali na naší původní podobě, kterou jsme schválili ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych dal slovo řádně přihlášeným do rozpravy. Pan poslanec Jiří Paroubek je tady jako první na tabuli. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, určitě ani vládní návrh ani senátní návrh zákona nejsou vzory dokonalosti. Senát vrací Sněmovně návrh zákona, který projednala. Já musím říci, že i když některé záležitosti v senátním návrhu jsou mi docela sympatické, myslím princip bagatelity, a velice bych se přimlouval, jak jsem poslouchal pana ministra spravedlnosti, tak ten zákon vidí vcelku zdravě kriticky, a pokud dnes projde, tak by se třeba zrovna touto záležitostí mohl zabývat a udělat třeba časem příslušnou novelu, nebo v krátkém čase příslušnou novelu. Ale pokud mám srovnat kvalitu těch dvou zákonů, tak si přece jenom myslím, byť vystupuji velice kriticky ve vztahu k vládě, tak dnes musím udělat výjimku, že přece jenom tento návrh je trošku kvalitnější než návrh Senátu.

Především nesouhlasím se změnou článku III bodu 17 návrhu zákona, který se pokouší novým zněním ustanovení § 28 exekučního řádu zavést teritorialitu v exekucích prováděných soudními exekutory. To je podle mě velmi diskutabilní.

Podle názoru Senátu by měl být místně příslušným exekutorem k provedení exekuce exekutor se sídlem v obvodu exekučního soudu. Já jsem zde včera brojil proti kartelizaci a proti monopolům a hovořil jsem o tom, že je potlačována v řadě oborů konkurence kartelovými dohodami. Hovořil jsem zde o potravinách. Ani jsem netušil, že včera v jednom deníku se objeví marže jednotlivých řekněme obchodních řetězců. Ta mě úplně šokovala. Jen tak mimochodem, ve většině z nich se pohybuje přes 20 % a přes 30 %, což mi dává odpověď, proč ceny českých potravin jsou zhruba o třetinu vyšší než ceny německých potravin.

Ale zpátky k tomuhle. Jestliže se mi to nelíbí v jedné oblasti a ve více oblastech – hovořil jsem také o cenách energií a dalších cenách –, tak nebudu podporovat tento princip v oblasti, která je samozřejmě důležitá, ale po mém soudu bych ustoupil z toho principu. Tenhle nenápadný návrh je ve skutečnosti do jisté míry revolučním zásahem do exekučního práva a z mého hlediska jasným krokem zpět.

Smyslem exekuce je, pokud se nemýlím, rychlé vymození přiznané pohledávky, a velice podtrhuji, co tady říkal senátor Dienstbier, také bez poškození toho, z něž se pohledávka vymáhá. S tím přece nemá žádný teritoriální princip nic společného. Nesouhlasím s tím, aby občan neměl mo-

žnost si vybrat soudního exekutora podle své vůle a musel se obracet jen na exekutora předem určeného. Nemyslím si, že to je rozumné, nemyslím si, že je možné srovnávat exekutory, při vší účtě k nim, se soudci, nebo se soudy, protože ty mají svoji jasnou, to je orgán státní moci, takže je to jedná z mocí v rámci demokratického státu. A tak já to беру, ale exekutora přece jenom vidím trošku jinak. Jestli někdo je méně úspěšný, tak by měl chybu hledat třeba v sobě, a ne si zařizovat v podstatě kartelovou dohodou nějaký monopol, nebo tady dokonce zákonem. Takže jsou exekutoři vysoce výkonní, jejichž úspěšnost a hlavně rychlost vymození pohledávek je i přes obrovský počet exekucí, které řeší, obdivuhodná, a pak jsou ti, kteří třeba dlouhá léta také nic nevymohou a nevymohou ani bagatelní pohledávky.

Tady si myslím u bagatelních pohledávek, a to bych rád podtrhl, že by bylo dobré se tou věcí znovu zabývat a přijít s nějakým řešením, protože to je velké společenské zlo, kdy z malé titěrné pohledávky se stane mnohatisícová pohledávka. Je potřeba se podívat na zábrany, které se snad v poslední době udělaly, zda jsou dostatečné.

Základní a cennou devizou celého exekučního řádu bylo od jeho počátku právo volby exekutora. Kdo je lepší, má asi větší zisky. Používat argument, že se někdo může dohodnout s nějakými firmami, tak to se dohodne i potom bez jakýchkoliv problémů asi na tom, pokud bude prosazeno teritoriální hledisko. Takže to si myslím, že je také argument, který neobstojí.

Soudní exekutor je podle mého názoru svého druhu podnikatelem a až na druhém místě představitelem státu. To je odlišuje od soudce. Jeho zisk se tedy odvozuje od jeho úspěšnosti. Jak jsem řekl, konkurenci mezi podnikateli podporuji. Ten schopný podnikatel, ať nad tím neschopným vyhraje. Tak jako si nikdo nedovolí navrhnout, abyste si museli nechat rozbité okno zasklít jen sklenářem, který má dílnu v místě, kde k rozbití došlo, považuji princip svobodné volby exekutora za princip správný a podle toho také budu hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal dalšího přihlášeného, pana poslance Chvojku. Připraví se paní poslankyně Weberová.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nechci mluvit velmi dlouho. Mluvil jsem už při třetím čtení velmi dlouho. Spíš chci připomenout jednu věc, kterou jsem před čtrnácti dny objevil na serveru idnes.cz, která mě zaujala a možná mi ozřejmila, proč tak dlouho trvalo vládě koaliční i vládě předchozí a zejména bývalému ministrovi Pospíšilovi, proč tak dlouho trvalo, aby aspoň trošku se chtělo regulovat exekutory.

Zjistil jsem, že pan bývalý ministr vnitra, dnes advokát, a jak jsem zjistil z novin, stále významný člověk ODS Ivan Langer vydělává velmi vysoké částky na tom, o čem zde mluvil Jiří Dienstbier. On je prostě klasický příklad člověka, který vydělává velmi vysoké částky na lidech, kteří dluží například 100–200 tisíc korun. Mám tady příklad z novin, kde se píše o paní, která v roce 2006 měla nedoplatek na elektřině 1 200 korun a poté musela čelit exekuci i díky panu bývalému ministrovi vnitra Langerovi na částku 26 tisíc. Takže si nemyslím, že toto by byla maličkost, která by se neměla regulovat. Naopak. Myslím si, že přece jenom to, aby se dluh 1 200 korun vyšplhal na dluh 26 tisíc korun, je nemravné.

Máme zde i příklad toho, kdy Ivan Langer už v roce 2007, kdy dělal koncipienta za 80 tisíc v Advokátní kanceláři Pečený, Fučík, Langer dnes, dříve Pečený a Partners, tato kancelář koupila 24 tisíc pohledávek po splatnosti od domácností a podnikatelů a dnes participuje na praktikách, kterým chce senátní návrh zamezit. Je to věc, která není moc medializovaná. Myslím, že byste to nejen vy, ale i občané této země měli vědět, že bývalý ministr vnitra je jeden z těch, kteří participují na těchto věcech. A možná i to je důvod, proč koalice, nebo minimálně určitá část koalice, nechce podpořit návrh Senátu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nyní poslankyně Weberová je další přihlášená. Pak tady mám přihlášku pana poslance Jiřího Pospíšila. Teď prosím paní poslankyni Weberovou.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně a páni kolegové, v první řadě bych vás chtěla ujistit, že tady nebudu mluvit pod žádným tlakem exekutorů, jak jsem se dočetla v denním tisku, že poslanci jsou patrně pod velkým vlivem exekutorů, protože se chystají obhajovat svůj tisk ve znění, jak byl poslán Poslaneckou sněmovnou. Chtěla bych ubezpečit, že debata nad tímto tiskem probíhala v Poslanecké sněmovně velice dlouho. Na výboru jsme jej velice podrobně projednávali, a to i za účasti neziskových organizací zabývajících se ochranou dlužníků.

Ráda bych se vyjádřila také k principu teritoriality. Je to podstatná věc, která je měněna v senátní verzi, kde je zaváděn princip okresní teritoriality exekutorů. Musím říct, že se v této věci naprosto ztotožňuji s tím, o čem tady mluvil pan poslanec Paroubek. Chtěla bych k tomu dodat, že v tom návrhu, tak jak odešel z Poslanecké sněmovny, tak si myslím, že tato věc byla velice dobře kompromisně vyřešena tím, že se omezují náklady exekutorů. Takže pokud vykonává exekuci exekutor z jiného kraje nebo z druhého konce republiky třeba, tak jeho náklady jsou omezeny vyhláškou.

Takže tam nemůže docházet k tomu, že by došlo k nějakému předražování sporu ohledně nákladů exekutora, které vznikají cestovným a náhradou za ztrátu času stráveného jízdou.

Dále bych se chtěla vyjádřit k bagatelním nákladům, resp. k bagatelním věcem a k tomu, že v těchto věcech by neměly být přiznávány žádné náklady řízení. To si myslím, že je naprosto v rozporu s Ústavou, a vyplývá to i z judikátu Ústavního soudu, který jasně řekl, že princip úspěchu ve věci je základní princip týkající se rozhodování o nákladech řízení v soudním řízení. A myslím si, že i Ústavní soud řeší podstatu tohoto problému, těch nekalých praktik, jak o nich mluvil pan senátor Dienstbier. Když Ústavní soud judikoval, že náklady řízení v těchto věcech, v bagatelních věcech, kde základem sporu je částka do 10 tisíc korun, že náklady na advokáta by neměly přesáhnout jednonásobek vymáhané jistiny. To znamená, pokud bude žalovaná částka 10 tisíc korun, náklady by neměly taktéž přesáhnout 10 tisíc korun. Myslím si, že je to spravedlivé řešení a návrh, který je obsažen v senátní verzi, je v tomto směru naprosto protiústavní.

Poslední věc, ke které bych se chtěla vyjádřit, je zastoupení nezletilých účastníků řízení. Myslím si, že tady je to duplicitně řešeno, protože již v občanském soudním řádu je tato problematika řešena. V § 22 je stanoveno, že fyzická osoba, která nemůže před soudem jednat samostatně, musí být zastoupena svým zákonným zástupcem. To znamená, že přirozeně i v této současnosti již platí, že nezletilé děti musí být zastoupeny svým zákonným zástupcem.

Naprosto se přikláním ke sněmovní verzi a budu hlasovat pro tu verzi, kterou jsme poslali Senátu. Děkuji. (Tleskají poslanci TOP 09.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jiřího Pospíšila. Prosím o slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych učinil několik poznámek k této novele, která vznikala na Ministerstvu spravedlnosti v době, kdy jsem byl ministrem, a abych podpořil to, aby dnes prošla změna exekučního řádu.

My se zde bavíme v tuto chvíli pouze v uvozovkách o dvou sporných věcech, které přináší senátní novela. Já však na úplný úvod chci zmínit, že samotný vládní návrh přináší celou řadu omezení exekutorů jako takových, a proto je třeba, aby nějaká změna prošla. Sám se osobně přikláním k tomu, aby návrh prošel v té podobě, jak jej přijala Poslanecká sněmovna.

Chci pouze shrnout a zdůraznit, že tento vládní návrh přináší takové věci, jako je předžalobní výzva, která výrazně chrání dlužníky, že jsou zde dány limity cestovného pro exekutory, to znamená, že zde ochrana proti to-

mu, aby exekutor z Přerova měl neomezené cestovné v případě, že činí například mobiliární exekuci v Karlových Varech.

Je zde ochrana dlužníků, co se týče nákladů v případě, že dlužník má více dluhů, tzv. spojování nákladů u více exekucí. Je zde upraven princip zpřísnění kárné odpovědnosti, je zde také dále úprava, která ruší možnost exekutorů vykonávat tzv. exekutorské zápisy, jinými slovy, sepisovat dohody, které byly přímo vykonatelné.

Jenom z toho namátkového výčtu vidíte, že se nám podařilo udělat celou řadu změn, které omezují exekutory jako takové, a věřte, že exekutorská komora z těchto změn není nadšena.

Samozřejmě je možné mít různý pohled na exekutory. Dnes zvláště ve volební kampani je módní tvrdit, že nejlepší je exekutory úplně zrušit. A já tady chci ovšem zdůraznit, že v roce 2001, kdy se ten zákon přijímal, v době vlád sociální demokracie, a já to neříkám nějak kriticky, tak tehdy vymahatelnost práva byla velmi nízká a tehdejší autoři přijali tuto změnu právě proto, aby nový prvek, soudní exekutoři, zvýšil vymahatelnost práva jako takového. Tedy kdybychom chtěli exekutory víceméně téměř zrušit, musíme mít na zřeteli, kdo jiný místo nich bude vymahatelnost práva v této zemi zaručovat. Je to jednoduchá věc. Tedy ano, regulujeme exekutory, já jsem pro, dávejme tomu jasná a tvrdá pravidla, na druhou stranu však mějme na paměti, že případné zrušení tohoto stavu, faktické zrušení tohoto stavu, musí mít za následek, že musíme určit někoho jiného, kdo bude vymahatelnost práva v této zemi zaručovat a kdo ji bude vykonávat. Tedy je třeba najít kompromis a vyvážení, ochranu jak práv věřitele, tak samozřejmě dlužníka.

K návrhu, který byl načten při projednávání v Senátu, mi dovoluje jenom dvě velmi stručné poznámky, ke dvěma věcem se chci vyjádřit.

Za prvé princip územní teritoriality. To je téma, které je velmi debatováno, a i v té debatě se ukázalo, že jsou příznivci teritoriality a odpůrci teritoriality. Já chci říct, že v roce 2001, kdy ten návrh vznikl, byl založen právě na principu, že má mít věřitel právo zvolit si exekutora, kterému důvěřuje a který mu danou pohledávku vymůže. Samozřejmě je možné se od tohoto principu odchýlit, ten princip není svatý, ale je třeba si říct, že pokud zavedeme princip teritoriality v té okresní úrovni, pak se výrazně i filozoficky odchylujeme od toho, co zde v roce 2001 bylo přijato. Já se tomu nebráním, věst o tom debatou, pouze upozorňuji na to, že dneska síť exekutorů není rovnoměrná, ve všech okresních městech, zvláště těch menších, nejsou vždy zastoupeni exekutoři a že to může mít vliv, tedy zavedení okresní teritoriality může mít vliv na rozdílnou vymahatelnost práva v jednotlivých částech České republiky. Ale nebráním se debatě a osobně se přiznám, že kdyby se měla zavádět teritorialita, a a priori ji úplně nevylučuji, to tady říkám, pak bych se spíš přikláněl k myšlence tzv. kraj-

ské teritoriality, to znamená, že by několik exekutorů na území soudního kraje – zdůrazňuji soudního kraje – bylo pod kontrolou a vykonávalo tu činnost. To znamená jistá konkurence by tam byla zajištěna, na druhou stranu bychom tím snížili tu nevyváženost sítě, o které zde bylo hovořeno, že máme několik obrovských úřadů a pak některé velmi malé. Takže to je příspěvek do debaty. Myslím, že je třeba ještě o tom vést debatu, a to, co se nám přímo neupravilo, je otázka případné přechodné fáze, jak by se k tomuto přistoupilo, protože je to výrazná změna, výrazný zásah do současné struktury exekutorských úřadů a jistá přechodná ustanovení by tam musela být doplněna. Takže já to principiálně neodmítám, ale případami, že teď v té podobě, jak to je, by to jen obtížně bylo aplikovatelné.

K samotným malým pohledávkám. Já souhlasím s těmi, kteří říkají, že s obchodem s malými pohledávkami bylo třeba něco učinit. Konstatuji, a to je třeba říci, že ministerstvo ještě pod mým vedením snížilo odměny advokátům a exekutorům za bagatelní pohledávky o 50 %. Je legitimní debata, zda je to dostatek, o tom se můžeme bavit, nicméně prosím, není to pouze kosmetická úprava. Každý asi cítí, že pokud odměnu snížíme o 50 %, tak to není kosmetická změna o nějaká dvě tři procenta. To mě trochu mrzí, pokud to někdo říká, a vnímám to spíš jako předvolební věty než seriózní analýzu toho návrhu, který jsme učinili.

My jsme také pokračovali v komparaci s Evropou. A myslím, že je důležité si říci, jak v jiných státech jsou bagatelní pohledávky vymáhány. Byli jsme připraveni tu částku ještě dále snižovat, to znamená ten návrh o 50 % nebyl konečný. Na druhou stranu já se bráním principu úplně zrušit jakoukoli odměnu za vymáhání bagatelních pohledávek. Obávám se, že potom to nebude ochoten nikdo vymáhat, pokud odměna bude nula. Bavme se tedy o tom, jaká odměna je přiměřená. Může to být ještě další snížení, já neříkám, že ne, ale neměli bychom jít do situace, že populisticky, mediálně atraktivně úplně zrušíme odměnu za bagatelní pohledávky a pak se bagatelní pohledávky nebudou vymáhat, a buď to tedy znovu musí převzít stát a zaplatit to daňový poplatník, anebo zde vznikne černý obchod a černý trh s různými vymahačskými firmami, které bohužel budou si účtovat nelegálně i své náklady a chudáka dlužníka to může vyjít reálně ještě více, samotné faktické zaplacení, než když to dělá exekutor na základě zákona a vyhlášky.

Takže já tady spíš vyzývám v tomto směru aktéry té debaty, bavme se dál, jak případně snížit odměny u bagatelních pohledávek. Ta debata je podle mě legitimní, my jsme v ní pokračovali, ale avizují: úplné zrušení, pokud nebude náhradní řešení v podobě toho, že to převezme stát a zaplatí to tedy celé daňový poplatník, mi připadá, že je bohužel populistickým řešením, které tu situaci neřeší. Protože podle mého názoru exekutoři nebudou ochotni to činit, pokud to pro ně bude práce a odměna bude nula.

Opět říkám, bavme se o té výši, kde je přiměřená. Udělejme srovnání se zahraničím. Já chci říci, že to naše snížení o 50 % vedlo k tomu, že Česká republika byla na úrovni Polska a Slovenska. Tedy my jsme teď na úrovni, jakou mají jiné státy Visegrádské čtyřky, nevím teď Maďarsko, to bych si vymýšlel, nicméně jsme srovnatelní s tím, co platí Slováci a Poláci. Chceme-li jít ještě dále, dále to snižovat, mělo by to být opět podloženo nějakými seriózními analýzami a seriózními komparacemi, a ne pouze tím, že se blíží nějaké volby atd.

Tolik tedy můj příspěvek. Já vás prosím, podpořte hlavně ten návrh. Je třeba, aby návrh prošel. Ten návrh omezuje, stanovuje jasná pravidla pro výkon exekutorů, není to pro ně žádné „zvýhodnění“. A bavme se zde chvíli, je-li zde většinová vůle, o tom, jak postupovat dále a omezovat. Samozřejmě bavme se o tom seriózně. Moc prosím, vnímejme ovšem ten rozměr, že by veškerá omezující pravidla měla stanovit jasná pravidla, chránit dlužníky, ale neměla by vést k zániku exekutorů jako takových, pokud zde stát současně neřekne ano, my např. obnovujeme soudní exekutory v podobě zaměstnanců soudů. Pak je to řešení. Ale není možné říci pouze A a neříci B, kdo to tedy případně bude vymáhat, pokud bychom exekutory fakticky zrušili.

Takže děkuji za pozornost a prosím o podporu návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan ministr Blažek chce reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já bych jenom v obecné rovině rád reagoval zejména na slova pana senátora Dienstbiera.

Nemravný byznys – no přece nemravné je na prvním místě neplatit dluhy. Prostě být dlužníkem je dneska snad nějaká výsada a my je budeme chránit za chvíli před věřiteli. To se nesmí vychylovat vždycky z jedné strany na druhou. Čili nemravný byznys, ano chápu, když někdo vymáhá dluhy jako ve středověku. Tomu rozumím, že to se dělat nemá, zákony to nedovolují a je potřeba to trestat nebo omezovat, ale opravdu, opakují, na prvním místě se platí dluhy a je přece nemravné vypůjčit si, zadlužit se a nevracet. A my to dostáváme do úplně jiné polohy, která je podle mě nesprávná.

Pan Paroubek má naprostou pravdu. Pokud tam neuděláme konkurenci, budeme se jí neustále zbavovat, tak se dostaneme do 90. let, kdy věřitel čekal deset let na vymožení čehokoli, a dlužník se směje. To je přece nemravné, k tomu se vracet nemůžeme.

Za třetí, být exekutorem, to dnes není něco, že vás společnost miluje, že to je nějak společensky prestižní. Ba naopak. A když to budeme dělat tak, že budeme neustále, stále a více regulovat, budeme jim brát odměny,

budeme je prostě, já už se nebojím slova šikanovat, tak to taky za chvíli žádný kvalitní právník – a to zdůrazňuji, kvalitní právník – prostě nebude dělat. Čili už těch regulací trochu nechme. Ta situace vůbec není tak strašná, jak občas vyplývá z nějakých zpráv nebo z článků novin, kdy velmi šikovný dlužník si prostě objedná mediální vlnu a teď se to zobecňuje a reaguje se nějakými strašidelnými regulacemi potom v nějakých obecně závazných předpisech typu vyhlášek či zákonů.

A v podstatě poslední věc, kterou bych chtěl říci. Ten zákon také vznikl tím, že vznikla exekutorská komora jako tzv. veřejnoprávní korporace. To, co se děje v posledních letech, z ní už nedělá korporaci veřejnoprávní, ale korporaci jakousi obyčejnou, jakýsi spolek. To, co je veřejnoprávní, má určité své znaky. A prosím vás pěkně, budeme-li pokračovat v trendu neustálého omezování, neustálých regulací, tak za chvíli komora nebude veřejnoprávní a dostáváme se do kočkopsa. Podívejte se dobře na to, jaké pravomoci má například advokátní komora, jaké má notářská komora a jaké má advokátní, a ti exekutoři už přestávají mít prvek veřejnoprávnosti, ale nakládá se jim čím dál tím více státních úkolů neboli něčeho, co prostě stát nezvládal, tak se to naložilo na jejich bedra, a bylo to tehdy správné rozhodnutí a ten zákon je možno třeba zkvalitňovat.

K teritorialitě. Ona je v podstatě známa u notářů, ale v jaké oblasti tam je? No je tam v oblasti dědictví. Jinak můžu jet klidně z Prahy a udělat si notářský zápis v Brně, tam žádný zákaz není. Tak prosím vás, z teritoriality zase nedělejme něco, co automaticky povede k nějakým kdovíjakým výsledkům. Zvlášť za situace, kdy v podstatě žijeme v tomto státě, žijeme v tomto národě a jednu věc víme – vždycky se najdou cestíčky, pokud ta teritorialita bude, jak ji obejít. Takže nedělejme z toho něco, co zlepší tento svět, když se to schválí. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paggio se hlásil.

Poslanec Viktor Paggio: Vážené dámy, vážení pánové, hlásil jsem se s technickou poznámkou již po vystoupení pana kolegy Paroubka, ale na konec jsem rád, že se na mě dostalo později, protože jsem si mohl vyslechnout i názory svých předřečníků. Já si dovolím poněkud nesouhlasit s panem ministrem spravedlnosti, že situace v exekucích není tak strašná. Podle mě je strašná, žádá si nějaké úpravy.

Ale teď k té monopolizaci, o které mluvil pan kolega Paroubek. Já jsem se vydal stejným směrem ve svých úvahách a to je také důvod, proč jsem prosazoval krajskou teritorialitu. Navrhoval jsem ji dvakrát na ústavněprávním výboru. Tato krajská teritorialita by na jedné straně zaručila věřiteli možnost zvolit si schopnějšího exekutora, exekutora, který je

schopen mu s větší pravděpodobností vymocit jeho peníze. Sice by se mu samozřejmě zúžil výběr, protože v rámci krajů je exekutorů méně, ale zároveň by to zvýšilo kontrolu státu o kontrolu soudu a zamezilo by to slavnému cestování z Přerova do celé republiky. To už je zčásti řešeno snížením nákladů na cestovné exekutorů, to je pravda, ale přesto jsem považoval krajskou teritorialitu za vhodný kompromis mezi zájmy věřitele a zájmy dlužníka. Bohužel se mi to nepodařilo. Ústavněprávním výborem tento návrh neprošel. Já jsem ho podruhé navrhl proto, že vyšla zpráva veřejného ochránce práv, kde on doporučoval nějakou formu územní působnosti. Proto jsem se vrátil s tím krajem a bohužel to neprošlo.

Tento návrh nepodpořím, senátní návrh, protože místní teritorialitu, tu okresní, také považují za příliš drakonické opatření. Ale určitě, a v tom souhlasím s panem ministrem spravedlnosti, bychom se měli dál dívat na exekuce a na tuto oblast, a pokud se budou ještě nějakým způsobem zesilovat problémy, tak zakročit znovu. A připravit třeba další novelu.

Jsem rád, že ministr spravedlnosti, bývalý ministr spravedlnosti, omlouvám se, pan Pospíšil, zde tak hezky mluvil o krajské teritorialitě. Je škoda, že nebyla součástí jeho návrhu, když ho poslal do ústavněprávního výboru, určitě bychom se v tom shodli. Ale nevádí, možná někdy do budoucna.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře (Blažku), můžete kdykoli, jestli chcete reagovat, tak vám musím dát slovo. To byla faktická, pane poslanče? (Poslanec Paggio souhlasí.) Tak v tom případě pan poslanec Paroubek má ale přednost, jestli to byla faktická poznámka, tak se omlouvám. Ale pak tedy dvě minuty musí dostat ihned. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych dal panu ministrovi samozřejmě přednost, aby vystoupil, ale chtěl bych ho přece jenom ještě vyzvat k jedné věci a teď bych čekal vyjádření. Protože to cenné, co je v tom senátním návrhu, to je myslím princip bagatelity. Ale pan ministr teď neposlouchá, protože poslouchá své vrchní velení, takže zopakuji – princip bagatelity – a bylo by dobré, aby třeba tady udělal alespoň nějaký morální závazek, že se tím do budoucna bude zabývat a že třeba v nějaké novele v budoucnu tohle to sem také přinese.

Jinak si myslím, že situace v pohledávkách je velice závažná a že to narušuje, řekl bych, až společenský smír, jestli je nějakých 700, 800 tisíc exekucí každý rok, tak to je záležitost, která musí znepokojovat každého. Takže jakýkoli způsob, rozumný samozřejmě, se kterým přichází vláda nebo kdokoliv, podpořím. A myslím si, že tento návrh není sice, jak jsem řekl, nějakým vzorem dokonalosti, tak se dá o něm hlasovat, ale domnívám se,

že by bylo dobré princip bagatelity nějakým způsobem ještě rozpracovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásí se pan poslanec Chvojka do rozpravy.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jenom krátce. My jsme slyšeli zde projevy dvou ministrů – jednoho bývalého, jednoho nového, stávajícího. Ač bývalého starého pana ministra nemám za žádného dobráka, tak ten alespoň trošku cítí potřebu, že exekutorský stav by se měl regulovat. Nový pan ministr mě překvapil. Nabyl jsem dojmu z jeho řeči, že by se exekutorský stav vůbec neměl regulovat, že je všechno v pořádku.

Porovnával exekutorskou komoru s komorou notářů a s komorou advokátů. Ano, je to určitá analogie, nicméně podívejme se, pane ministře, do novin, podívejme se několikrát týdně do novin a o excesech advokátů či notářů tam nenajdeme ani řádek, protože prostě k excesům v takové masivní formě, k jaké dochází u exekutorů, nedochází. Takže regulace exekutorů je určitě potřeba. A co si budeme nalhávat, ti exekutoři si prostě za to můžou sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže se zřejmě vyčerpala rozprava, můžeme rozpravu pomalu ukončit a budeme pokračovat hlasováním. Já tedy zagonguji. Samozřejmě po rozpravě je ještě možné, aby pan ministr vystoupil. Takže může přednést závěrečné slovo. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Omlouvám se. Stručně a jasně: regulace ano, ale všeho s mírou. A myslím, že tu míru nesmíme přehánět. A pana poslance poprosím, který říkal o tom, jak je situace dramatická, já už stárnu, nepamatuji si všechno, poprosím o interpelaci a já vám donesu čísla, kolik je exekucí, těch je tolik, a kolik je stížností, které nic nestojí, to znamená, každý ji podává. A je jich tolik! Reaguji jednoduše – pokud mi bude někdo říkat, že když si přečte noviny, tak málem ta situace je dramatická. Otevřete si noviny, každý den, zjistíte, že ve všem je krize, nic nefunguje – a emigrujte! Nemůžeme posuzovat realitu podle novin! Jestli začneme posuzovat podle novin, no potěš nás pánbůh! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už není rozprava, omlouvám se. Budeme hlasovat. Ještě zagonguji. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Myslím, že všichni můžeme hlasovat.

Takže vám přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 537/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 537/6.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 59, přihlášeno 182, pro hlasovalo 67, proti 105. Tak jsme tedy návrh zákona v téhle podobě nepřijali.

Budeme tedy nyní hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Už je tam nastaveno kvorum 101, protože nyní je třeba k souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Opět přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 537/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí této podoby usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 60. Přihlášeno je 187, pro hlasovalo 105, proti 73. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Ještě probíhá kontrola hlasování, takže prosím ještě o chvíli strpení. Pan poslanec Břetislav Petr. Prosím. (V sále je hluk.)

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane místopředsedo, hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano. Nevím, jak k tomu došlo. Já bych požadoval opakování hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže tady zazněla námitka. Pan poslanec Břetislav Petr tedy požaduje, abychom o této námitce hlasovali.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Petra, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 61. Přihlášeno je 189 poslanců, pro hlasovalo 177, proti 2. Námitka byla přijata.

V tom případě tedy budeme závěrečné hlasování opakovat. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který tady snad nemusím znovu číst, kde se jednalo o to, že hlasujeme o návrhu zákona, ve kterém byl postoupen

Sněmovnou Senátu, takže vlastně sněmovní verze, aby všem bylo jasné. Takže toto hlasování, tento text usnesení budeme hlasovat znovu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 62. Přihlášeno je 188. Pro hlasovalo 102, proti 77. To by opět znamenalo, že jsme přijali tento návrh zákona, že jsme ho odsouhlasili.

Teď snad můžeme ukončit projednávání tohoto bodu i můžeme ukončit bod č. 3.

Takže teď bod

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení máme jako tisk 573/6. Vítám tady pana senátora Pavla Eyberta.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k pozměňovacím návrhům jako první vyjádřil pan ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, máte slovo teď. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, novela stavebního zákona, která byla projednávána ve Sněmovně, a já musím říct, že velmi podrobně, byla následně projednávána v Senátu a Senát přijal některé pozměňovací návrhy, které z našeho pohledu jsou nekonceptní a zavádějí určitý zmatek. Já tady uvedu jenom tři pro příklad toho, proč s novelou nesouhlasíme.

Například je v senátním pozměňovacím návrhu uvedeno, že stavebním úřadem po 1. lednu 2013 bude stavební úřad, který byl stavebním úřadem k 1. 7. 2012. Já bych jenom chtěl upozornit, že v tomto případě, kdyby náhodou některý kraj v mezidobí, tento měsíc, příští měsíc nebo minulý měsíc zrušil stavební úřad, tak on od 1. ledna opět znovu bude muset vzniknout. To je jedna z námitek.

Další taková námitka, kterou tam máme, a to je námitka zásadní, že přenáší odpovědnost, respektive povinnost za platbu u nařízených demolí, které nařídí stavební úřad, tak dnes platí praxe, že pokud tedy není

vlastník znám, platí náklady na demolici ta obec, ve které leží stavební úřad. Tímto senátním návrhem je povinnost přenesena na stát. Samozřejmě v tuto chvíli za prvé rozpočet s tímto nepočítá, za druhé si uvědomme že v tuto chvíli bychom touto změnou došli do naprosto nesystémového řešení, kdy je přenesená působnost státní správy, to znamená, že někdo rozhoduje a někdo jiný platí.

Další věc, která tam je a která mi vadí, je, a ne ten princip nebo ta podstata nebo ta myšlenka, ale ten způsob, je určité omezení řekněme pravomoci speciálních stavebních úřadů, kdy u sloučeného územního stavebního řízení je za stavební řízení odpovědný ten, který by normálně vydával územní rozhodnutí, a speciální stavební úřad by z toho byl vyloučen, pokud by se sám o to tedy nepřihlásil, a v opačném případě by se stal pouze dotčeným účastníkem. Je to opět podle našeho názoru nesystémové řešení z hlediska omezení působnosti speciálních stavebních úřadů.

Z tohoto důvodu bych vás požádal o podporu původního sněmovního tisku, jak byl schválen ve Sněmovně. Domníváme se, že to je podoba, která je systémovější. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych dal slovo poslanci za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj Jaroslavu Krupkovi. Udělím slovo nejdřív jemu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, s ohledem na čas a na vystoupení, ve kterém přednesl své argumenty pan ministr, budu poměrně krátký.

Chci jenom zdůraznit, že celou normu Poslanecká sněmovna skutečně projednávala velmi důkladně. Některé podněty, které vyplývají z pozměňovacích návrhů ze Senátu, vyzněly i při projednávání jak na ministerstvu, tak v pracovní skupině, kterou jsme vytvořili při našem výboru. Bylo konstatováno, že v tuto chvíli není vhodné a dobré dělat určité kompetenční změny, protože stejně časem dojde k tomu, že bude muset dojít k reorganizaci veřejné správy. To na margo několika pozměňovacích návrhů, které se týkají přenesení kompetencí.

Druhá věc, o které se tady zmínil pan ministr, souvisí právě s finanční náhradou za demolice, které by byly nařízeny z moci úřední. I tato věc byla projednávána na půdě dokonce našeho výboru a tato potenciální změna nebyla podpořena právě z důvodu, že by pozměňovacím návrhem vznikly neplánované, poměrně možná rozsáhlé náklady pro Ministerstvo financí a obecně stát, protože je třeba si říct, že v tuto chvíli funguje poměrně seriózní samoregulace, která spočívá v tom, že jednotlivé stavební úřady si nedovolí jenom tak lehce vydat demolici a skutečně to zvažují, kdežto v

opačném případě, kdyby byl placen ten, který tohle by zajišťoval finančně, to znamená, že by to zajišťoval stát, tak samozřejmě jakmile to nejde z vlastní kapsy, velice jednodušeji by se tyto příkazy vydávaly.

Z tohoto důvodu, i na základě odůvodnění, které tady přednesl pan ministr, bych doporučoval Poslanecké sněmovně setrvat na svém usnesení a nechat projít návrh, který odešel z Poslanecké sněmovny do Senátu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych dal slovo panu poslanci Františku Siverovi, eventuálně panu poslanci Václavu Menclovi. Mohou vystoupit, pokud by měli zájem, ale je to na nich. Není to nezbytné. (Nemají zájem.) Ne, takže můžeme pokročit dál.

V tom případě otevírám rozpravu. Tady bych dal prostor panu senátorovi Pavlu Eybertovi jako prvnímu. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Pavel Eybert: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci.

Senát Parlamentu České republiky projednal ve svých třech výborech novelu zákona č. 183/2006 Sb., tzv. stavební zákon. Konstatoval, že jak Ministerstvo pro místní rozvoj, tak Poslanecká sněmovna při své práci na tomto zákoně odvedly hodně dobré práce a posunuly tak obsah zákona k lepšímu užívání. Přesto však dospěl Senát Parlamentu České republiky k názoru, že je možné ještě dále text zákona upravit tak, aby vyhovoval potřebám jeho uživatelů ještě více. Na vrácení se shodly všechny výbory, které zákon projednávaly, a přijaté pozměňovací návrhy pak schválilo i plénum Senátu.

Jelikož jsme vám zaslali podrobnou informaci o Senátem přijatých pozměňovacích návrzích, omezím se ve svém výkladu jen na to nejnutnější.

Senát dospěl k názoru, že není dobře, když pro jedno napadení konkrétního ustanovení v opatření obecné povahy, např. zásad územního rozvoje kraje, je celá zůrka, která je připravována dlouhý čas a stojí nemalé prostředky, je celé opatření soudně zrušeno. Domnívá se, že by postačilo zrušit pouze ta ustanovení, která byla pro možné zkrácení práv navrhovatele napadena a kde soud uznal oprávněnost námitek navrhovatele. Také dospěl k názoru, že není-li po posouzení vlivu na životní prostředí možné nalézt řešení záměru ve shodě se zásadami územního rozvoje, má být umožněno krajskému úřadu, aby požadavek na jiné vymezení ploch zahrnul do zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje.

V oblasti kompetencí stavebních úřadů by Senát rád viděl, aby bagatelní stavby mohly řešit namísto speciálních stavebních úřadů obecné stavební úřady, přičemž speciálním stavebním úřadům ponechává jak mo-

žnost rozhodnout se, že stavební řízení povedou ony sami, tak jim přiznává postavení speciálního účastníka řízení, jehož stanovisko je nepominutelné. V dalším pozměňovacím návrhu pak vylučuje, aby bylo vedeno společné územní řízení a stavební řízení v případech, kdy působnost stavebního řádu u vyjmenovaných staveb vykonávají příslušná ministerstva.

V logice těchto úprav pak Senát svěřuje v novele o pozemních komunikacích obecným stavebním úřadům povolování místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací. U všech těchto pozměňovacích návrhů jde o zkrácení procesu povolování staveb, jeho zjednodušení, ale i zlevnění a přenesení celého procesu co nejbližší povolované stavby dle principu subsidiarity.

Posledním, o čem se zmíním, je otázka, kdo má hradit stavebním úřadem nařízené demolicí nebo nezbytné zabezpečovací práce v případě, že vlastník nemovitosti je nesolventní nebo je neznámý, když stavební úřad dal tyto práce provést v zastoupení vlastníka a náklad je nevyhnutelný. Senát je toho názoru, že by to měl učinit stát a ne město, ve kterém sídlí stavební úřad, který toto rozhodnutí vydal. Nedivte se, že se města a starostové bojí, že na ně dopadnou vysoké náklady. Bojí se toho v podstatě i Ministerstvo financí, které je podstatně ekonomicky silnější, i když tady určité riziko existuje.

Ostatní pozměňovací návrhy jsou legislativně technickým doplněním k věcným návrhům zmocnění, přečíslování apod.

V souladu s usnesením Senátu Parlamentu České republiky vám doporučuji přijetí navrženého zákona ve znění Senátem přijatých pozměňovacích návrhů.

Tolik ode mě ve stručnosti. Děkuji za pozornost. A pokud bude zájem, rád zodpovím vaše dotazy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dál se hlásí do rozpravy? Prosím pana poslance Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, já budu stručný a využiji toho, že není přítomen ministr financí, neboť si dovolím aspoň podotknout, že byt budu hlasovat pro návrh zákona tak, jak byl postoupen Poslaneckou sněmovnou, tak já nemohu úplně souhlasit s tou praxí, kdy při odstraňování staveb je nařízeno obci, aby zaplatila náklady tohoto odstranění, byť ona takovéto odstranění stavby nenařídí a jde vlastně o to, že není dohledán konkrétní vlastník ani odpovědná osoba, která by měla nést náklady na odstranění stavby. Já respektuji koaliční kompromis. Na druhou stranu si myslím, že toto není teoreticky správné, protože se jedná o zásadu samosprávných kompetencí té obce. Nicméně jedná se o věc, která dnes v zákoně platí, a chápu, že možná nemotivuje

dostatečným způsobem toto ustanovení ani dnes stát k tomu, aby nařizoval odstraňování staveb. Čili já bych přivítal spíše tu opačnou úpravu, která byla přijata na výboru pro veřejnou správu, ale respektuji to, že k tomuto kompromisu zatím tedy nedošlo, byť teoreticky by podle mého názoru byla vhodnější ta úprava opačná.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Je to teď jediný přihlášený do rozpravy, kterého tady registruji, dalšího nemám. Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu můžeme ukončit. Může samozřejmě ještě vystoupit ministr... Pokud už není žádné slovo, tak vlastně na vás zagonuji a mohli bychom hlasovat. Hlasovat podle § 97 zákona o jednání v řádu Sněmovny. Prosím všechny, aby se dostavili ještě na poslední hlasování, zřejmě tedy, před polední přestávkou...

K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Snad vám už mohu přečíst návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, podle sněmovního tisku 573/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 573/6.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit tuto podobu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 63, přihlášeno 188, pro hlasovalo 39, proti 109. Takže v tomto znění jsme zákon nepřijali.

Tak tedy budeme hlasovat jinak, a to podle § 97 odst. 5. Tady je k usnesení zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny poslanců, tedy 101. Je to tam.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 573/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 64, přihlášeno 188 poslanců, pro hlasovalo 122, proti 18. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali tak, jak jsme to nyní odhlasovali.

Tím pádem ukončuji projednávání bodu 4 a vyhlašuji polední pauzu, která skončí ve 14.30 hodin. Ve 14.30 hodin budeme pokračovat dalšími projednanými vrácenými návrhy zákonů. A ještě vám řeknu, že organizační výbor začne jednat ve 13.05.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.35 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážení členové vlády, kolegyně poslankyně, kolegové poslanci, dovoluji mi, abych zahájil odpolední jednání dnešního jednacího dne. Na úvod tady mám jednu omluvu. Pan poslanec Jaroslav Škárka se omlouvá z jednání Sněmovny z osobních důvodů. To je vše na úvod.

Budeme pokračovat v programu, a sice bodem číslo

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/8/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy a jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 574/9. Vítám mezi námi pana senátora... Bratského? Bratského, děkuji.

Zahájíme tím, že poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaná novela zákona číslo 109/2002 Sb. již zde ve Sněmovně byla řádně projednána a byla přijata velkou většinou napříč politickými stranami. Soustředit se proto budu pouze na pozměňovací návrhy, které k ní přijala horní komora Parlamentu. (Silný hluk v sále.)

Senátní ústavněprávní výbor si povšiml drobné kolize novely zákona číslo 109/2002 Sb. se souběžně projednávanou změnou zákona číslo

359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, jehož účinnost má být ale pozdější než v případě naší novely.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane ministře, já si dovoluji vás přerušit. Kolegyně a kolegové, rád bych, abychom dodržovali alespoň elementární, elementární zásady úcty a ztišili se, když mluví pan ministr, protože i to je zasahování do jeho projevu, což je podle jednacího řádu nepřipustné. Prosím vás o to důrazně. Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Ta relevantní kolize spočívá v syntakticky špatném umístění vloženého doplnění do našeho tisku ze strany novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Výsledná podoba § 16 tak zní: „Děti, u nichž rozhodl o zařazení do střediska soud nebo o výchovném opatření podle zvláštního právního předpisu...” Správně by mělo být: „Děti, u nichž rozhodl o zařazení do střediska nebo o výchovném opatření podle zvláštního právního předpisu soud.“ Jak vidíte, není to opravdu nic podstatného a výkladově to bude zcela jasné.

Ústavněprávní výbor Senátu se s touto věcí vypořádal tak, že vyňal předmětná novelizační ustanovení ze zákona o sociálně-právní ochraně dětí, přehodil slovosled a vložil je do našeho tisku. To by samozřejmě bylo přijatelné řešení. Problém spočívá v tom, že plénum Senátu následně zákon o sociálně-právní ochraně dětí zamítl jako celek, tudíž pozměňovací návrh, který vyjímá zmíněná novelizační ustanovení, nemohl být přijat.

V jaké jsme tedy nyní situaci? Poslanecká sněmovna na minulé schůzi schválila novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí ve znění, ve kterém byla postoupena Senátu, tedy včetně části 14., kde je novelizován náš zákon. Pokud byste nyní novelu 109 přijali ve znění pozměňovacích návrhů Senátu, tak přijmete téměř stejná novelizační ustanovení, která jste již schválili. Paragraf 16 našeho tisku tak bude zároveň novelizován dvakrát, k těmto dnům nabudou účinnosti dvě novely a nebude zřejmé, která z nich má přednost. Domnívám se, že tento legislativní zmatek by byl horší než ten výše uvedený, výše zmíněný nepřesný slovosled.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ta věc, jejíž komplikovanost jsem vám nyní ukázal, je nyní ještě o něco komplikovanější, protože pan prezident vetoval novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí a teoreticky by mohla nastat situace, že toto veto nebude přehlasováno. Z tohoto hlediska není podle mne možné schválit náš zákon ve znění postoupeném Senátem, neboť v takovém případě by v něm zůstaly novelizační prvky návrhu zákona včetně jejich účinnosti od data, kdy měl tento zákon vstoupit v platnost, tedy zákona, který nakonec nemusí být vůbec schválen.

Ze všech těchto důvodů se tedy přimlouvám za to, abyste novelu zákona o ústavní výchově přijali ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, tedy ve znění schváleném Sněmovnou, a tedy bez oněch pozměňovacích návrhů. Vyřešilo by to tuto celkem složitou právní situaci. Znovu připomínám, že tyto pozměňovací návrhy jsou čistě stylistického charakteru a nijak se netýkají obsahu novely.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Táži se, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyně Dagmar Navrátilová. Nechcete se vyjádřit, dobře.

K tomuto bodu otevírám rozpravu. Jako první v rozpravě vystoupí pan senátor Petr Bratský. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Bratský: Dobrý den, pane předsedající, dobrý den milé paní kolegyně, paní poslankyně a páni poslanci. Mým úkolem je zdůvodnit a obhájit návrh novely, kterou vrací Senát Poslanecké sněmovně, ale upřímně řečeno, v touze po nápravě některých negativních jevů ve společnosti novela zákonů stíhá novelu a dochází k podobným paradoxním situacím, které popsal před chvílí pan ministr. Nemohu si dovolit z tohoto místa doporučit Poslanecké sněmovně schválit poslanecký návrh, ale na druhé straně téměř nic jiného v této chvíli nezbývá, protože skutečně by mohlo dojít k situaci, že pokud schválíte naši senátní předlohu, tak vlastně dojde spíš k poškození celé materie. Nechám tedy na vašem zvážení a na doporučení pana ministra, jak se rozhodnete.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Neeviduji žádné písemné přihlášky do rozpravy. Hlásí se někdo z místa? Paní kolegyně Wenigerová.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, děkuji panu senátorovi Petru Bratskému za jeho slova. Zároveň mu i děkuji za jeho vystoupení v Senátu, protože byl jedním z mála senátorů, kteří vystupovali skutečně k novele zákona č. 109, a nikoliv k novele zákona č. 359, protože došlo k určitému zmatení u některých kolegů, kteří v Senátu vystupovali, že kritizovali zákon č. 109, ale přitom kritizovali zákon č. 359. Není tedy skutečně pravda, že jsme se tomuto zákonu nevěnovali, není pravda, že jsme tento zákon neprojednávali s odborníky, jichž se to týká, tak jak zaznělo z úst některých kolegů senátorů a tak jak to mám tady ve stenografickém záznamu před sebou.

Podporuji samozřejmě to, co řekl pan ministr, že kdybychom přijali senátní návrh, jak koneckonců potvrdil i pan senátor Bratský, došlo by ještě ke zhoršení této situace. Ale domnívám se, že už ten zákon, který šel do Senátu, pokud by byl schválen v Senátu v té podobě, že jsme tuto situaci dnes nemuseli řešit. Ale myslím si, že jsme schopni to vyřešit hlasováním a přijmout poslaneckou novelu, kterou doporučuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Dovolte mi, abych na okamžik přerušil rozpravu a přivítal delegaci, kterou vidíte na galerii pro hosty. Jedná se o delegaci vedenou předsedou parlamentu státu Kano panem Sallauou Gambou s jeho doprovodem. (Potlesk – poslanci povstávají.) Děkuji.

A nyní můžeme pokračovat v rozpravě. (Hluk v jednací síni.) Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Kolegové, prosím o klid. Nehlásí se nikdo, proto rozpravu končím.

O slovo požádal předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane kolego.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Požádal bych o přestávku v délce 15 minut. Zasedá hospodářský výbor, tak ne že my tady nemáme lidi, každý z nás tady nemá lidi. Hospodářský výbor zasedá. V 15 hodin by už tady členové hospodářského výboru měli být. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře, vyhovím tomuto požadavku a vyhlášuji přestávku do 15.05 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.06 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená vládo, kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v přerušném jednání. Dovolím si připomenout, že jsme na konci rozpravy k tomuto bodu.

Dovolím si zeptat se zástupce navrhovatele ministra Fialy, jestli přednese závěrečné slovo. Ne. Paní zpravodajka chce přednést závěrečné slovo? Protože tomu tak není, můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s

návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 574/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 574/9.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 65, přítomno 187, pro 9, proti 103. Návrh nebyl přijat. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění navrženém Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím o nastavení kvora. 101 hlasů máme nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 574/8.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 66, přítomno 187, pro 171, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu senátorovi a končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu. Je to

6.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb.,
na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích,
ve znění pozdějších předpisů,
a zákonč. 273/2008 Sb., o Policii České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 582/5. Pan senátor je přítomen. Omlouvám se, neznám jméno pana senátora. Pane senátore?

Senátor Josef Řihák: Hezký den vám všem. Řihák Josef.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Potom tady mám návrh na poslance pana kolegy Stanjura. Je přítomen? Kolega Stanjura není přítomen. Proto prosím, aby se k návrhu vyjádřil za navrhovatele pan ministr Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předseda-jící, dámy a pánové, vážené paní poslankyně, páni poslanci, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992, na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004, o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ježhož cílem je dosažení plné slučitelnosti národních právních předpisů s evropskou právní úpravou a zlepšení ochrany zvířat proti týrání, které vychází z průběžného hodnocení aplikace zákona v praxi, schválila Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na své 38. schůzi dne 9. května 2012.

Návrh zákona k uvedenému cíli především upřesňuje v souvislosti se zvyšujícími se požadavky Evropské unie na kvalifikaci osob, které usmrcují zvířata nebo pracují s pokusnými zvířaty, minimální požadavky na vzdělání a odbornou přípravu k získání a prokázání požadované kvalifikace včetně požadavků na školicí pracoviště. Ruší řády ochrany zvířat při veřejném vystoupení, neboť ochrana zvířat při veřejném vystoupení je dostatečně upravena přímo v zákoně samotném. Návrh již pouze stanoví podmínky pro ohlášení veřejného vystoupení.

Zavádí nové sankce, a to zákaz chovu zvířat a propadnutí týraného zvířete, nebo ochranné opatření, zabrání týraného zvířete s cílem efektivně zabránit chovateli v dalším týrání zvířat. Upřesňuje právní úpravu umístování týraných zvířat do náhradní péče, což umožní rychle a efektivně zabránit dalšímu týrání zvířete. A nakonec formou novely veterinárního zákona také doplňuje podmínky pro domácí porážku skotu mladšího 24 měsíců a jelenovitých z farmového chovu.

Návrh zákona projednal na své 23. schůzi konané 13. června 2012 Senát Parlamentu České republiky a vrátil jej Poslanecké sněmovně ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, který oproti návrhu schválenému Poslaneckou sněmovnou stanoví, že obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který zajišťuje předběžnou náhradní péči o zvíře, hradí náklady spojené s touto péčí stát.

Se změnou návrhu zákona navrženou Senátem Parlamentu České republiky nemohu souhlasit, neboť zavádí dvojí systém placení nákladů za náhradní péči, a to jednak pro placení nákladů za samotnou náhradní péči,

a pak za předběžnou náhradní péči, přičemž o obou opatřeních i náhradě nákladů rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností. Podle stávající právní úpravy a návrhu schváleného Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky hradí náklady za náhradní péči i předběžnou náhradní péči povinná osoba přímo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Pozměňovací návrh však hrazení nákladů nadměrně komplikuje, neboť v případě hrazení nákladů za předběžnou náhradní péči mezi obecní úřad obce s rozšířenou působností a pachatele správního deliktu vkládá další mezistupeň, kdy obci náklady místo pachatele správního deliktu uhradí stát a státu pak pachatel správního deliktu.

Doporučuji Poslanecké sněmovně schválit návrh zákona ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Chce se k předloženému návrhu Senátu vyjádřit zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Dědič? Nechce se vyjádřit. Takže k tomuto bodu otevírám rozpravu. Jako první v rozpravě vystoupí pan senátor Řihák. Prosím, pane senátore.

Senátor Josef Řihák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, dovoluji mi, abych krátce odůvodnil usnesení Senátu č. 627 k sněmovnímu tisku 582/5. Nebudu tak dlouhý jako pan ministr a soustředím se rovnou na tuto problematiku.

V Senátu jsme podrobně diskutovali tento zákon ze dvou pohledů, protože víte, že tento zákon, když sem přišel, tak původně neměl dělat novelizaci veterinárního zákona například. Měl dělat novelizaci zákona o policii a Poslanecká sněmovna po debatě vyřadila problematiku, že policie může vstupovat do obecních částí, pokud by se někde týralo zvíře. I tuto problematiku jsme posuzovali v Senátu. Ale v konečném hlasování tento návrh, abychom to začlenili zpátky, tak jak chtěla vláda, neprošel.

Druhou oblastí, kterou jsme se intenzivně zabývali, byla problematika pověřených obcí. My jsme většinového názoru, drtivě většinového v Senátu, že pokud někdo uloží službu a pokud někdo chce, aby ji někdo vykonával, tak by ji měl také někdo zaplatit. On ten problém je trochu složitější, než jak říká pan ministr. Tady se nejedná o nějakého pejska a kočičku, protože dneska už můžete chovat cokoliv. Můžete chovat krokodýly, můžete chovat velké kočkovité šelmy, můžete mít stádo pštrosů. Ale můžete mít třeba stádo krav nebo býků a teď si představte, že vy máte povinnost se o ně postarat. A vy se můžete postarat tak, že s někým uděláte smlouvu a podle této smlouvy – řeknu tu horší variantu – se bude jednat třeba o sto krav. A těch sto krav musí někdo denně krmit. Sobota,

neděle, musí se o ně starat. Dokonce musí vytvořit veterinární podmínky. To znamená, že ta zvířata se musí vyšetřit, to veterinární vyšetření někdo musí zaplatit.

Proč by to probůh měla dělat ta obec? Vzpomeňte si na některé filmy na Nově nebo v České televizi, kdy máte týrané koně. On si každý myslí, že ti lidé, kteří možná týrají ta zvířata, a vidíme to v televizi, že je týrají, že z toho mají nějakou zábavu, ale většinou je to přece proto, že ten zemědělec krachuje, nemá peníze na krmení a nemá čím krmit, takže tento zemědělec nebude mít ani peníze na to, aby té pověřené obci potom ty peníze dal. Proto jsme se snažili, abychom těm obcím ulehčili, aby nemusely počítat v rozpočtu s těmito penězi. Ono jestli to je deset, dvacet, třicet, sto tisíc, tak pověřenou obec – já jsem starosta pověřené obce, tak asi mám i střet zájmů, to nahlašuji dopředu – tak to není problém, ale půl milionu, milion, to musíte přece, kdo děláte rozpočty v rámci samosprávy, ne státní správy, hlasovat na zastupitelstvu. A udělejte si dneska jeden dva miliony rezervu! Prostě ty obce dnes nemají, aby šly a za měsíc vytáhly půl milionu za krmení nějakého stáda.

Další věc. Jestli si někdo myslí, že potom by ta věc propadla a že by třeba ti vyhublí koně nebo krávy mohli přijít na jatka a z těch jatek že by se refundovaly peníze obcím, tak to je totální nesmysl, protože většinou se jedná o kachectická, to znamená vyhublá zvířata, která vám každý veterinář zabaví, a budete rádi, když je určí ke krmení zvířat. Většinou tato zvířata jdou do kafilerie. A v dnešní době, když něco přivezete do kafilerie, tak naopak musíte zaplatit za to, že to tam někdo ze zákona uspořádal tak, jak má, a není to jako dřív, že vám ještě platili za surovinu. Dneska je to právě obráceně. V tom my vidíme velký problém, proto jsme vám to vrátili.

Já bych vás chtěl požádat, abyste podpořili senátní verzi.

Když jsem tu byl někdy před půl rokem, tak jsem tady mluvil o domácích porážkách. Podobně mluvil i pan ministr, který říkal: Senát nemá pravdu. A vy jste sami novelizovali zákon o veterinární péči a to, co tady mám, to všechno bylo ve veterinárním zákoně, který jsme vám poslali. Kdybyste tenkrát hlasovali pro veterinární zákon v té podobě, tak jste dneska nemuseli zákon na ochranu zvířat proti týrání novelizovat. Neměli jste tam žádnou vyhlášku, odkaz na vyhlášku, podle zákona jste mohli dávat povinnosti těm soukromníkům, kteří žádali o ta povolení, protože dneska můžete dávat povinnosti pouze podle zákona a vyhlášky a ne nějakého ministerského nařízení.

Takže si myslím, že je potřeba vás požádat, abyste podpořili senátní verzi. Je to verze, která v tomto ohledu je dobrá. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Budeme pokračovat písemnými přihláškami. Tyto přihlášky podali pan poslanec

Paroubek a pan poslanec Sedla. Ale omlouvám se, pane poslanče, ještě se přihlásila s přednostním právem paní poslankyně Klasnová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo a děkuji i panu poslanci Paroubkovi, že mě před sebe pustil.

Když jsme projednávali novelu zákona o ochraně zvířat proti týrání na plénu Poslanecké sněmovny, tak jsem předkládala několik pozměňovacích návrhů včetně definice útulku. Ten dnešní nedefinovaný stav nahrává podvodníkům, kteří např. dostávají charitativní dary jako kr-mivo a to pak rozprodávají dál, aniž by se příliš starali o samotná zvířata. Přitom ale nejsou vedeni jako útulek, a tak je Státní veterinární správa nemůže plně zkontrolovat. V evropském právu přitom definice útulku existuje a myslím, že by zvířatům a poctivým provozovatelům útulků pomohla i u nás. I když byly moje pozměňovací návrhy vypracovány ve spolupráci nejen s ochránci zvířat, ale také s Komorou veterinárních lékařů, neprošly zde v Poslanecké sněmovně, stejně tak jako neprošel i původní vládní návrh na novelizaci zákona o Policii České republiky, který měl v souvislosti s problematikou týraných zvířat upravit právo vstupu Policie České republiky do vyjmenovaných prostor v případě podezření, že se tam nachází týrané zvíře.

Já si teď dovoluji trošičku rýpnout do Poslanecké sněmovny. Byť se Poslanecké sněmovně často přezdívá – a tomuto jednacímu sálu – bestiárium, ochrana zvířat není příliš oblíbeným tématem zde v Poslanecké sněmovně a bohužel se nedaří získat patřičnou podporu.

Dnes budeme hlasovat o návrhu, který nám vrátila horní komora. Já jednoznačně podporuji senátní přenesení nákladů za týraná zvířata z obcí na stát. Náhradu uvedených nákladů uhradí státu pachatel správního deliktu. K tomu však ještě musím dodat: péče o odebraná týraná zvířata je pouze důsledkem celkového stavu v oblasti chovu zvířat. Bohužel ale nikdo neřeší příčiny, proč je tolik zvířat v útulcích a proč péče o ně stojí stále více peněz.

V době současné krize se neustále zvyšuje počet množiren zvířat, kde tato doslova živoří v bezútěšných podmínkách. Jejich potomci pak často končí jako nevhodný dárek, opuštění či vyhození přímo z množírny někam do lesa. Rovněž tzv. chovných jedinců, kteří již dále nejsou schopni vyrábět další potomky, se majitelé těchto množiren zbavují bez jakýchkoli skrupulí velmi nehumánními způsoby. Hlavním důvodem existence množiren, což je pouze jeden z problémů problematiky ochrany zvířat, zvláště u slabších sociálních skupin obyvatel České republiky, je možný nezdaněný přivýdělek. Finanční úřady tyto příjmy nesledují a ani na

ohlášení se jimi nijak nezabývají s odůvodněním, že to lze prokázat pouze velice obtížně a podmínky kontroly pro tento druh podnikání prý neexistují. Přitom právě podmínky dává stát svými zákony, má je kontrolovat a regulovat svými správními orgány a institucemi. A v tom právě stát selhává na plné čáře. Je tedy minimálně morální povinností státu nepřenášet náklady v důsledku stavu, který sám nepřímo zavinil, na obce. Obce samy zákonné podmínky chovu zvířat přímo ovlivnit nemohou.

Nakonec bych ráda apelovala na své kolegy: Je třeba začít řešit příčiny, a ne jen hasit důsledky. V oblasti ochrany zvířat se chová stát jako doktor, který svým pacientům pouze předepisuje prášky proti bolesti, ale samotnou nemoc neléčí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. A nyní je přihlášeno do rozpravy pan poslanec Paroubek, připraví se pan poslanec Sedla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, máme rozhodnout o změně, o možné změně zákona na ochranu zvířat proti týrání. Chtěl bych uvést, když už to tak hezky uvedl pan senátor Řihák, že je ve střetu zájmů, tak i já jsem ve střetu zájmů jako spolumajitel psa, andulky, akvarijních rybiček a želvy spolu se svou dcerou, která mě jistě v tomhle podpoří.

Podstatou novely je uvedení do souladu našich zákonů s evropskou právní úpravou. Bohužel formulace této zákonné předlohy je svou komplikovaností poněkud poplatná unijní legislativě. Chápu tedy, že jste někteří z vás a také mnoho kolegů z horní komory Parlamentu společně vyslovili ne-libost nad důsledným výčtem forem možného týrání zvířat nebo nad absurdně znějícími administrativními povinnostmi chovatele prasat.

Dovolte mi citovat Antoina de Saint-Exupéry: „Stáváš se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal,“ řekla liška malému princovi.“

Člověk k sobě zvíře připoutal před mnoha tisíci lety. Pochopil, že mu bude k užitku. Pomínou jeho přínos nutriční. Zvíře se stalo pomocníkem při lovu, strážcem a ochráncem majetku. Postupem času se lidé naučili oceňovat i další pozitivní aspekty přítomnosti zvířat. Pes se stává pro mnohé hendikepované neocenitelným druhem, zajišťuje nevidomým bezpečný pohyb, dětem s tělesným postižením prokazatelně pomáhá fyzický kontakt se zvířetem, ať už se jedná o zmiňované psy, nebo koně. Fenomémem dnešní doby je, ať už se nám to líbí, nebo ne, partnerství člověka a domácího zvířete.

Je otázkou pro sociology, proč se lidé tak často obklopují čtyřnohými tvory na úkor soužití s partnerem. Mladé dvojice odkládají narození

potomka a společně se starají o psa či kočku nebo papouška, pro starší lidi je často čtyřnohý společník jejich nejbližším druhem.

Faktem zůstává, že významně narůstá počet zvířat chovaných v domácnostech. Nedávno jsem četl, že v České republice chováme přibližně 1,5 milionu psů.

Zvíře trpí, cítí bolest, prožívá ji a mnohdy padne za oběť utrpení způsobeného mu člověkem. Ano, je důležité všechna tato zvířata chránit před námi lidmi, před tím, aby se jim ubližovalo.

Zamyslí-li se nad uvedenou předlohou ne jako politik zabývající se dikcí jednotlivých odstavců a paragrafů, ale jako člověk, tak je mi trochu hanba, že vůbec musíme přijímat takovéto zákony. Realita je ale taková, že je povinností civilizované společnosti a právního státu mít zákonnou normou upravenou otázku ochrany zvířat.

Chtěl bych se nyní zaměřit především na obsah pozměňovacího návrhu přijatého Senátem k uvedenému návrhu zákona na ochranu zvířat proti týrání. Může nastat situace, a není zcela neobvyklá, jak se můžeme prostřednictvím médií často přesvědčit, že týraným zvířetem je např. několik koní nebo stádo na smrt vyhublých ovcí. Pokud v důsledku správního rozhodnutí bude pro týrané zvíře či mnoho zvířat obstarána náhradní péče a veterinární ošetření, může být taková finanční zátěž pro menší obec velkou zátěží či katastrofou. Je potom v zájmu obce vydat takové správní rozhodnutí? Dokážu si představit, a myslím si, že pan senátor Řihák tady o tom hovořil, že by mohla nastat situace, že v zájmu uchránění obecního rozpočtu bude rozhodování podle tohoto zákona odkládáno.

Domnívám se, že bychom měli návrh, tak jak přišel ze Senátu, přijmout. Senát správně poukázal, že náklady spojené s veterinární a předběžnou náhradní péčí o týrané zvíře mohou být obzvláště pro menší obce velkou zátěží. Podle původního návrhu sice obec mohla vymáhat peníze po tom, kdo zvířata týral a komu byla odebrána, to však, víme, může být velmi dlouhý proces, proces na dlouhé lokte. A skutečně proces i soudní. Senátoři se domnívají a v tom s nimi souhlasím, že pokud budou tyto náklady uhrazeny státem, státní rozpočet nebude při prodlení při vymáhání úhrad za poskytnutou péči ohrožen tak, jako by tomu bylo právě v případě obecního rozpočtu. Přijetí pozměňovacího návrhu předloženého Senátem bude pozitivním signálem, který stát vyšle směrem k obcím a také projevem vůle řešit důsledně ochranu zvířat.

Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, z těchto všech důvodů doporučuji senátní návrh přijmout.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Sedla. Ale mám tady několik přihlášek k faktické po-

známce, u kterých si nejsem jist, jestli jsou skutečností, nebo omylem. Kolega Dolejš? Není přítomen, takže to bude omyl. Paní poslankyně Strnadlová? Také omyl. A předpokládám, že i u pana poslance Paroubka to je omyl. (Ano.) Takže pan poslanec Sedla. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, k návrhu zákona na ochranu zvířat proti týrání mi dovoluji pár poznámek.

Původním záměrem návrhu zákona bylo mimo zvýšení ochrany zvířat proti týrání i umožnit Policii České republiky vstupovat do prostor, kde k týrání zvířat dochází. Nicméně v rámci projednávání v Poslanecké sněmovně byla tato část vyňata a nahrazena novelou veterinárního zákona.

Druhým problémem novely je výrazné zvýšení správních poplatků ve změně zákona o správních poplatcích, např. za vydání rozhodnutí o žádost na povolení převozu zvířat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, Senát přijal pozměňující návrh, kterým náleží obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností pokrytí finančních nákladů souvisejících s náhradní péčí o zvíře či zvířata. Tuto náhradu má hradit stát a dle mého názoru je tato změna přes protest pana ministra zemědělství vhodná. Z tohoto důvodu podpořím senátní návrh zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Tím jsme vyčerpali všechny písemné přihlášky. Hlásí se ještě někdo z místa do rozpravy? Jelikož tomu tak není, rozpravu končím.

Ptám se pana ministra Bendla jako zástupce navrhovatele, jestli chce závěrečné slovo. Pan ministr nechce závěrečné slovo. Pan zpravodaj kolega Dědič? Nechce závěrečné slovo.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání v Poslanecké sněmovně. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 582/4, ve znění schválené Senátem, podle sněmovního tisku 582/5.“ Přivolám ještě gongem poslance...

Můžeme zahájit hlasování. Kdo je pro toto usnesení, které jsem právě přečetl? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 67, přítomno 187, pro 76, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Pokud jsme tento návrh nepřijali, tak budeme nyní hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Prosím o nastavení kvora.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje... (Šum v sále, žádost o odhlášení.)

Omlouvám se, je tady žádost o odhlášení. Takže vás všechny odhlašuji. Znovu se přihlaste svými hlasovacími kartami. A mohu tedy přechítst... Kolega Husák má problém s hlasovacím zařízením. Okamžik strpení. Omlouvám se za technický problém. Dáme dvě minuty pauzu. Pánové, prosím vás (směrem k technikům).

Takže problém je vyřešen, děkuji za strpení. Můžeme tedy snad konečně přistoupit k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 582/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 68, přítomno 182, pro 176, proti 3. Konstatuji, že návrh zákona jsme přijali.

Děkuji panu senátorovi a končím projednávání tohoto bodu.

Dále budeme pokračovat bodem číslo

7.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy a jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 594/5. Pana zástupce Senátu nemáme přítomného, takže prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní poslankyně Emmerová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážený pane předsedající, vážení přítomní, dovoluji mi, abych vám představila novelizaci několika zákonů z resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou původně předložil poslanecký klub České strany sociálně demokratické. Mělo jít o zajištění souběhu rodičovského příspěvku a příspěvku na péči u zdravotně postiženého dítěte. Tím, že novela nebyla přijata v prvním čtení, došlo cestou několika pozměňovacích návrhů koaličních poslanců k rozšíření novely na celkem čtyři zákony. Některé návrhy lze považovat za tzv. přílepků.

Po schválení návrhu zákona v polovině června toho roku putoval tento zákon, tato novela, k projednání do ústavněprávního a sociálně-zdravotního výboru Senátu. Prvý z nich učinil jen legislativně technickou změnu, druhý výbor návrh schválil, i když se objevila oprávněná kritika přílepků. Bylo zdůrazněno, že je potřeba přijmout novelu urychleně, a to s ohledem na nepříznivou finanční situaci u rodin se zdravotně postiženým dítětem.

Návrh byl projednán dne 20. července a schválen s pozměňovacími návrhy a tuto senátní verzi doporučuji k přijetí. Vyjadřuje totiž jistý kompromis, který by většinový odpor k sKartám pomohl částečně zlomit. Stojí o to Národní rada zdravotně postižených, ale celá řada dalších jednotlivců se zdravotním postižením.

Co se týká usnesení Senátu 706. z 24. schůze konané dne 20. července, tak kromě přesné citace všech čtyř dotčených zákonů Senát vrací návrh zákona Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů uvedených v příloze tohoto usnesení. A byl pověřen senátor Radek Sušil a senátorka Božena Sekaninová odůvodněním usnesení Senátu na schůzi Poslanecké sněmovny.

Co se týká pozměňovacích návrhů, jde tam o legislativně technické

změny, které jsou podrobně citovány. A třetí z těchto pozměňovacích návrhů, který se týká § 4b, se na konci odstavce 3 doplňuje věta: „Využívání všech funkcí Karty sociálních systémů je pro držitele karty bezplatné.“ Dosavadní body 1 až 3 označit jako body 2 až 4.

Tolik k projednávanému zákonu a citované usnesení Senátu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku paní kolegyně Kohoutová?

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se tím pádem pak odhlásím ze své... nebo vezmu to dohromady.

V zákoně o státní sociální podpoře Senát připojil návrh Národní rady zdravotně postižených, který hovoří o tom, že karta sociálních systémů by byla úplně zdarma. Lépe, cituji přesně tak jak to je dáno: „Využívání všech funkcí karty sociálních systémů je pro držitele karty bezplatné.“ Pokud bych v tomto případě zacházela do absurdity, ptala bych se, kdo uhradí druhý výběr z bankomatu nebo násobené transakce. Má to platit stát, nebo kdo to má platit? Do jaké výše to má kdo platit? A to v tomto návrhu samozřejmě není stanoveno. Nemohu proto souhlasit s tím, co Senát do Sněmovny poslal. Rozhodně toto nelze přijmout. Nelze na toto přistoupit.

Nicméně bych velmi ráda hovořila o problému sKaret neboli karet sociálních systémů, a to z důvodu, že tímto toto téma jaksi Senát nakousl, stále o něm diskutujeme a jenom za dnešek jsem s některými z vás o sKartách mluvila zhruba třikrát. Ráda bych pár věcí tedy vysvětlila, a to na definici, která je s malými nuancemi stanovena zákonem.

Možná ještě nejprve řeknu, že to, jak se člověk rozhodne, že bude nejrůznější dávky ze sociálního systému čerpat, je zcela na osobním rozhodnutí. Je to na jeho dobrovolnosti. Samozřejmě, pokud dávky nezneužívá. Toto jsme do zákona velmi striktně prosadili, stejně jako slib, že nikomu nebude v České spořitelně automaticky založen platební účet, a stejně jako slib, že se prostřednictvím sKaret neboli karet sociálních systémů nebudou do budoucna vyplácet důchody.

Nyní tedy k samotné zákonné definici. Dávka se vyplácí v české měně prostřednictvím karty sociálních systémů. Čili někdo má jakýsi průkaz, tedy ten identifikátor, čili kartu sociálních systémů, a k tomu, aby se někdo dostal k přiznané, přiřknuté, schválené, rozhodnuté a zákonem podložené dávce či příspěvku, je na samotném člověku. A ty možnosti jsou zhruba tři.

Zase cituji: „... a to převodem na platební účet určený žadatelem.“ To znamená, že mám svůj platební účet u libovolně zvoleného bankovního domu. Na úřadě práce nahlásím, že si chci nechávat posílat finanční

prostředky na svůj libovolně zvolený účet. V tomto případě potlačuji platební funkci karty a samozřejmě že říkám, že nebudu jakkoliv využívat platební funkci karty a bude pro mě pouze identifikátor. Pokud jsem osobou se zdravotním postižením, bude to karta zdravotně postižené osoby, TP, ZTP nebo ZTP/P.

Druhá možnost v zákoně je dána tím, že opět potlačuji platební funkci karty a peníze chci přijmout v hotovosti. To znamená, že finanční prostředky dostávám tak, že buď stojím frontu na úřadu práce a finanční prostředky požaduji u přepážky, anebo finanční prostředky jsou mi zasílány složenkou, chcete-li poštovní poukázkou. V současné době náklady na složenku, čili poštovní poukázku, hradí stát. A o složenke bych ráda promluvila ještě v budoucnu nebo na konci svého proslovu.

Třetí možností, jak se dostat k financím, které mi podle patřičných zákonů náleží, je uznat platební funkci sKarty nebo karty sociálních systémů, a pak tedy jedenkrát měsíčně mít nárok na výběr bezplatný u bankomatu České spořitelny, a pak mohu touto kartou také platit, používat cash-bank a další možnosti. Samozřejmě ale hradím nebo vybírám u České spořitelny.

A je zapotřebí říci a pojmenovat některé problémy, které jsou tak často diskutovány. Jedním z problémů té dobrovolnosti je to, že jsem přiznala platební funkci karty, vybírám si z bankomatu, jsem na vozíčku – ale pozor. My stojící nevidíme problémy těch sedících, těch lidí, kteří jsou na vozíčku. Když pominu to, že některé bankomaty jsou na schodě, tak ale ten bankomat, který není přímo určen pro vozíčkáře, má absolutně jiný sklon displeje, to znamená, že člověk, který je takzvaně sedící, možná dosáhne na klávesnici, nicméně nevidí na displej a to je ten největší problém.

Máme málo diskretních zón, které jsou pro osoby, které jsou postiženy zrakovým onemocněním, jsou zrakově invalidizovány. To je velký problém a tady si říkat, že toto momentálně napravujeme, že teď pracujeme s nejrůznějšími organizacemi, které se nám snaží toto pomoci vychytávat, tak to se omlouvám. To je pozdě bycha honit! To už dávno mělo být! Stejně tak jako říct, že člověk se zdravotním postižením má svého opatrovníka, který mu může finanční prostředky vyzvednout, je samozřejmě také liché, protože v tomto případě děláme z lidí se zdravotním postižením lidi, kteří nejsou schopni se sami o sebe postarat. Ráda bych připomněla například úspěchy našich paralympioniků, kteří jsou často na vozíku. Jsou to absolutně svéprávné osoby a naší republika udělala čest. Zkuste někdo jít a říct mu, že si má sehnat opatrovníka na to, aby mu vybíral finanční prostředky z bankomatu.

V tomto ohledu bych ráda ještě řekla, že platební funkci karty je možné využít dobře tam, kde funguje dostupnost bankomatů a obchodů s platebními terminály. Tady bych ráda připomněla, že například na vesnici v malé

obci, kde je pouze jeden obchod nebo kde je obchod spojený s hospodou nebo kam jezdí pojízdná prodejna, tam nejsou terminály. Když jsme dlouze mluvili o síti COOPů, nejsou po celé republice. Často bankomaty v malé obci nenajdete. A ať si zkusí osoba se zdravotním postižením zaplatit terminálem osobní asistenci nebo jakousi sociální dopomoc či sociální službu. To je prostě nemožné! Sociální pracovníci nemají platební terminály a do budoucna je mít ani nebudou. To je chiméra.

Tam, kde se s tímto problémem potýkáme, není možné kartu takto používat. Jak kartou zaplatím sociální službu a asistenci sociální služby, jsem se tady pokusila vysvětlit. Spoléhat na to, že si budou lidi v bankomatu dělat finanční převody, je otázka velké osvěty a je to samozřejmě cesta správným směrem, ale cesta na dlouhou dobu. Ten, kdo se nedostane k bankomatu, protože to ze zdravotních důvodů nezvládne, je to skutečně omezování svobody těchto lidí.

Není možné, abychom jen tak určovali, kdo má, nebo nemá nárok na složenku, nebo abychom určovali, kdo si jak má vybírat finanční prostředky. Je pro nás velmi důležité, abychom zachovali to, co jsme lidem slíbili – svobodu v rozhodování. To ale samozřejmě neřeší, v žádném případě to neřeší tento senátní návrh.

Jsem přesvědčena, že v mnohém má pravdu i ombudsman, který říká, že tato karta, nebo to, jak jsme ji nastavili v zákoně, je často těžce předvídatelné, jak karta bude fungovat.

A teď se vracím k té složenke. Můžeme samozřejmě diskutovat o tom, a jsme u té bezplatnosti, a tedy u senátního návrhu, můžeme, dokonce musíme diskutovat, jakým způsobem bude složenka zpoplatněna do budoucna, ale držme se toho, jak například jsou vypláceny důchody od určitého roku. Pojďme nastavit jiná pravidla pro vybírání finančních prostředků složenkou, ale pojďme je nastavit tak, aby byly předvídatelné, aby služba nebyla dražší, než je u České pošty, a abychom samozřejmě zajistili to, že lidé budou mít dostatek prostoru pro to, aby si například měli čas založit svoje účty u jimi vybraných bankovních domů. Udělejme to, že budeme mít přechodné období, které samozřejmě nebude o tom, že jen tak si řekneme, že to bude od 1. ledna 2013. Chtěli jsme zachovat dobrovolnost, dobrovolnost tady máme a je zapotřebí říci, že pokud chceme kartu zpoplatňovat, tak tady souhlasím s panem ombudsmanem, musí být naše konání předvídatelné, čili zákonné, odvolatelné na patřičné zákony.

Já nemůžu podpořit senátní návrh. Budu hlasovat pro původní usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu a byla bych moc ráda, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí, a my jim jistě budeme pomáhat v tom směru, že dopracujeme funkce sKaret tak, aby byla stále dobrovolná a aby byla dlouhodobě předvídatelná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Můžeme zahájit k tomuto bodu rozpravu. Do rozpravy mám písemné přihlášky od poslankyň a poslanců Kohoutové, Emmerové, Sedi, Šlégra a Sklenáka. Předpokládám, že faktická poznámka paní poslankyně Horníkové je omyl. Takže jako první – paní kolegyně, předpokládám, že chápu vaše vystoupení jako rozpravu. (Ano.) Děkuji. Takže jako další vystoupí v rozpravě paní poslankyně Emmerová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Moje vystoupení bude kratší, neboť kolegyně Kohoutová tady shrnula de facto všechny výhrady, které proti sociální kartě existují, a já bych se jenom opakovala.

Jenom chci říct, že bych byla velmi nerada, aby problémy se sociální kartou, které vlastně jsou tím přílepem, překryly hlavní záměr podaného návrhu novely. sKarta je odmítána i ombudsmanem, taky to tu kolegyně řekla, a ten dokonce vybízí k ústavní stížnosti. Takže problémy s ní jistě budou. Ale pokud by se skutečně měly díť některými lidmi, kteří už kartu fasují, výběry z bankomatů, tak bych se přimlouvala za senátní návrh a placení těchto dalších výběrů by bylo na straně státu. Předpokládaná úspora by se pravděpodobně tedy zmenšila, ale nešlo by o šetření opět na nesprávném místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Dalším přihlášeným je pan poslanec Sedá, připraví se pan poslanec Šlégr.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, předkladatelka návrhu zákona kolegyně Milada Emmerová sdělila historii tisku 594/4 a osvětlila průběh legislativního procesu. Senát vrátil návrh zákona s tím, že přijal pozměňující návrh na využívání všech funkcí karty sociálního systému pro jeho uživatele zdarma. Já osobně podporuji tuto změnu a budu pro ni hlasovat. Přesto mi dovolu alespoň zevrubně, i když opakovaně zmínit základní výhrady k sociální kartě.

Já tady souhlasím s tím, co tady říkala kolegyně Kohoutová, nicméně se obávám, že legislativní proces k tomuto zákonu už je téměř u konce a tyto problémy, které s sKartou, s její distribucí a vůbec užíváním jsou, že se neodstranily. Osobně jsem přesvědčen, že ze strany MPSV došlo k oklamání veřejnosti, když ministerstvo od samého počátku tvrdilo, že budou nadále sociální dávky vypláceny hotově pomocí poštovní poukázky. Nyní pan ministr tvrdí, i když to tady bylo zpochybněno, že výplatou v hotovosti se myslí výplata dávky pomocí bankomatu. Problémem, a o tom se tady zmiňovala paní poslankyně Kohoutová, je dostupnost bankomatů a také bezbariérovost, resp. bariérovost zejména pro osoby se zdravotním postižením.

Národní rada zdravotně postižených, ale i řada odborníků zároveň upozorňuje na možnost zneužití sKarty, pokud tyto karty budou zároveň průkazy pro držitele TP, ZTP a ZTP/P, prostě proto, že identifikační číslo platební karty může být zneužito.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, základním a obecným problémem zavedení sKaret je to, že za peníze těch nejpotřebnějších se zhorší komfort lidem bez práce, rodinám s dětmi, zdravotně postiženým a seniorům. Z tohoto pohledu chápu senátní návrh jako minimální požadavek, jak zlepšit již tak velmi ztíženou pozici příjemců sociálních dávek či podpor v nezaměstnanosti.

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Jako další přihlášený vystoupí pan poslanec Šlégr a připraví se pan poslanec Sklenák.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes se vracíme k projednání návrhu změny několika zákonů vzešlých z dílny ministra práce a sociálních věcí Drábka, zákonů, které v jeho slibech při prosazování tzv. sociálních reformy a ve slibech celé vlády mají přinášet úsporu výdajů státu směřujících do sociální oblasti a zjednodušení a především zvýhodnění pro ty, kterým mají dávky státní sociální podpory a hmotné nouze pomáhat. Výsledek a to, jak to v praxi skutečně vypadá, již vidíme, resp. vidí a každodenně ho používají tisíce našich spoluobčanů. A veselá podívaná to tedy opravdu není! A to je bohužel teprve začátek, řekněme první dějství.

Původní návrh, jehož smyslem bylo co možná nejrychlejší napravení naprosto zoufalé situace rodin, které pečují o děti se zdravotním postižením, do které se dostaly díky přijetí zákona číslo 366/2011 Sb., doznal v průběhu projednávání několika změn. Velikou chybou bylo, že novela nebyla přijata v prvním čtení, což by si rodiny, kterých se šlendrián zmiňovaného zákona dotkl, okamžitě při nabytí jeho platnosti zasloužily. Alespoň malou útěchou může být, že v průběhu projednávání návrhu předloženého zákona došlo k předložení celé řady pozměňovacích návrhů koaličních poslanců, které i přes výtku k tzv. přílepům k zákonu vesměs znamenají alespoň částečnou nápravu chyb, které s sebou přináší sociální reforma současné vlády. To, že by si nikoliv částečnou, ale úplnou nápravu zasloužila celá tato sociální reforma, to je bohužel jiný příběh.

Zpět k dnešnímu projednávání návrhu. Především, že plně stojím za pozměňovacím návrhem Senátu, resp. za věcným rozšířením návrhu o další změnu ve smyslu, aby využívání všech funkcí karty sociálních systémů bylo pro jejich držitele bezplatné a byly tak zcela eliminovány

zbytečné náklady, které zavedením této karty příjemcům dávek neodůvodněně vzniknou. Mimochodem osobně velice vítám, že z dílny Senátu vzniká další z možných nápravných kroků vládní sociální reformy, a sice omezení skupiny příjemců sKaret. To, že plošné zavedení karty sociálních systémů, tzv. sKarty, pro výplatu nepojistných sociálních dávek a dávek z oblasti státní sociální politiky zaměstnanosti nepřináší nic dobrého, diskutují jak odborníci, tak občané, kterých se tento systém dotýká. Jak upozorňují především zástupci zdravotně postižených občanů, sKarty nepřinášejí žádnou hodnotu navíc. Naopak občanům se ztíženým přístupem k dávám život znepříjemňují. Nakonec konkrétní výhrady k sKartám má i veřejný ochránce práv.

Zavedení tohoto nového systému bylo, jak je u této vlády zvykem a jak jsem již v úvodu zmiňoval, deklarováno snahou o úspory v nákladech na doručování sociálních dávek, snahou o minimalizaci zneužívání dávek a snahou o modernizaci systému. Obávám se však, že karta sociálního systému, tak jak je zákonem nastavena, není ničím jiným než peněžním produktem. Produktem, který vynesou určitý zisk privátnímu bankovnímu sektoru a který zaplatí především samotní příjemci sociálních dávek, tedy nejslabší sociální skupiny občanů naší republiky.

Věřím, že přijetím senátní verze návrhu zákona přispějeme alespoň malou měrou k nápravě kroků přijatých tzv. sociální reformou, které potřebným občanům každý den znepříjemňují jejich již tak nelehkou životní situaci. Uvědomme si, že příjemci sKarty mají být statisíce občanů. Protože je zapotřebí reagovat rychle, tak než čekat na nový zákon či novelu, podpora senátního návrhu ulehčí život mnoha lidem závislým na sociálních dávkách.

Senátní návrh podpořím a budu hlasovat pro jeho přijetí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Poprosím vás, pane kolego, o strpení (k posl. Sklenákovi). S faktickou poznámkou je přihlášena paní kolegyně Kohoutová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Šlégrovi. Pozměňovací návrh není z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí, ale ČSSD, který jsme po dohodě dopracovali a změnili tak, jak je změněn. A ten jeden jediný malý přílepek, který je, tak je o tom, že veškeré transakce na sKartě budou zdarma.

Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, pak by mě moc zajímalo, kdo by mnoho drahých transakcí, opakovaných transakcí u zhruba 1,2 mil. lidí, pokud by tu kartu používal každý, kdo by je hradil!

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, pane předsedající. Já jenom prostřednictvím vás bych poradila paní Kohoutové. Co kdyby to třeba zaplatila ta spořitelna, které jste přihráli takový miliónový kšeft? Nebo pan ministr. Co kdyby to zaplatila ta spořitelna? Co kdyby těmto lidem umožnila vybírání jakékoliv částky kdykoliv zdarma, ne jenom jednou za měsíc? Já si myslím, že peníze, které se spořitelně přihrály, by za to stály! Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. A bude s řádnou přihláškou pokračovat kolega Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, možná by bylo nejlépe na úvod si vyjasnit terminologii. Jestliže tady řekla paní kolegyně Kohoutová, že jeden malý přílepek je ten ze Senátu, já mám pocit, že hlavní přílepek je to, co k našemu návrhu opozičních poslanců přilepili koaliční poslanci, a musím říct, že nás tak dostali tedy do velmi nepříjemné situace, protože my jsme jako poslanci sociální demokracie předložili návrh zákona, kterým se řeší rodičovské příspěvky, a vy jste k tomu přilepili záležitosti týkající se sKarty. A my jsme teď v situaci, kdy stojíme před těžkou volbou, jak se k tomu návrhu postavit.

Co se týče sKaret, debata, která tady probíhá a probíhala i v minulosti, jasně ukazuje, že potřeba zřídit sKarty a vydávat je nevznikla od zdravotně postižených nebo od příjemců jiných sociálních dávek. Ta potřeba vznikla z bankovního sektoru!

Ti přišli a vnutili nám tento produkt, tak jako přijde podomní prodáváč k vám domů a něco vám prodá. A vy potom hledáte důvody, k čemu tuto sKartu použijeme a budeme využívat. Přínos nebude pro nikoho jiného než pro Českou spořitelnu. A já jen čekám, kdy přijde vláda s návrhem, že tedy přes tento systém budeme vyplácet i starobní důchody, aby to konečně České spořitelně stálo za to.

Pro nás celý tento projekt je nepřijatelný, ty důvody zde zazněly a já vás prosím všechny, abyste podpořili senátní verzi, protože pak ten projekt má alespoň nějaký smysl. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Na závěr rozpravy se s přednostním právem přihlásil pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, byť to není vládní návrh, tak mi dovolu, abych krátce okomentoval zejména diskusi, která tady proběhla. Nejprve bych chtěl ještě jednou poděkovat za konstruktivní diskusi kolem toho návrhu, která proběhla na sociálním výboru, protože si myslím, že skutečně to byla diskuse, která byla věcná, s jasnými argumenty ohledně jednotlivých parametrů, a myslím si, že řada jiných zákonů by mohla podléhat také takové podobné diskusi.

Já musím říci, že pro mě samozřejmě jsou důležitá také rozpočtová hlediska. Jako správce kapitoly státního rozpočtu musím konstatovat, že návrh, který tady dnes znovu projednáváme, má rozpočtové dopady mezi 100 a 150 miliony korun ročně a ty rozpočtové dopady nejsou zanedbatelné zvláště v rozpočtové situaci, v které se nacházíme. A musím jednoznačně říci, že tento návrh je přijatelný pouze za situace, že budeme schopni peníze ušetřit jinde. A to jinde znamená v provozních výdajích.

A tady se střetávají ta dvě témata, která spolu na první pohled vůbec nesouvisejí. Pokud se nám daří elektronizovat agendu výplaty nepojistných sociálních dávek a inovovat informační systémy takovým způsobem, že si takovou částku můžeme dovolit rozpočtovat na zvýšení podpory osob se zdravotním postižením, tak si myslím, že je to dobře, ale jenom za této podmínky mohu vyjádřit podporu předloze, kterou dnes znovu projednáváme, za podmínky toho, že skutečně budou předpoklady na tomu odpovídající úsporu provozních výdajů.

K čemu vede návrh, který předložil Senát? Ten vede buď k tomu, že výrazně omezíme rozsah služeb poskytovaných držitelům karty, protože prostě zůstanou jenom základní funkce, které jsou zdarma. Není jich málo. Je to ať už vedení toho technického účtu, zjišťování zůstatku v bankomatu České spořitelny, platební operace veškeré, libovolný počet, výběr nebo převod té dávky. Ale samozřejmě že chceme nabídnout občanům také nadstandardní funkce a tady bych skutečně nechal volbu na občanovi. A já se možná překvapivě přihlásím k tomu, co tady říkala kolegyně Kohoutová. Nechme volbu na občanovi. Ano. Já vnímám všechny připomínky a náměty na zlepšení toho systému, jsem připraven o tom diskutovat ať už na půdě sociálního výboru, nebo kdekoli jinde. Myslím si, že to je skutečně tak dlouhodobý projekt, že je potřeba o něm diskutovat. Ale nezabíjíme něco, co směřuje k výrazně většímu komfortu a výrazně menším provozním nákladům takovými prvoplánovými argumenty, které občas v diskusi zaznívají.

Tedy já velmi oceňuji to, jakým způsobem diskuse proběhla na odborné úrovni, a věřím, že odborné argumenty převáží, že se podaří při hlasování přispět k tomu, abychom zvýšili laťku sociální pomoci zdravotně postiženým, ale také abychom na to vytvořili dostatečné rozpočtové předpoklady.

Proto bych chtěl velmi požádat, aby ctěná Poslanecká sněmovna potvrdila původní verzi schválenou Poslaneckou sněmovnou, tak jak ji předložila Senátu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Teď tady mám dvě faktické poznámky. První písemnou přihlášku od paní poslankyně Semelové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Hlásila jsem se před chvílí k faktické poznámce jenom na to, co tady bylo řečeno paní poslankyní Kohoutovou. Já bych možná doplnila návrh, který přednesla paní poslankyně Strnadlová, která doporučila, z čeho vzít peníze na sKartu. Já se zase ptám, když tady byl vznesen dotaz, kdo by to měl platit, když ne ti lidé. Tak já se ptám, proč by to měli platit právě ti lidé? Já doporučuji, ať přestane Ministerstvo práce a sociálních věcí přisuzovat peníze soukromým firmám, soukromým agenturám a dá to právě na tyto účely. A vládě, ať přestane přisuzovat miliardy církvím a dá to pro ty, kteří to opravdu potřebují! (Hluk v sále, potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Další faktická poznámka pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já bych ještě požádal pana ministra, jestli by nám mohl přesně rozkrýt, v čem je ta avizovaná úspora 100 až 150 milionů. Protože podle mého názoru, a tak to bylo sděleno, ta úspora spočívá v tom, že se ušetří za náklady, které byly spojeny s vyplácením dávek formou poštovních poukázek. No jenomže tak jak je to teď, ta situace, tak stejně ti lidé nebudou dostávat dávky prostřednictvím poštovních poukázek. Čili úspora je v podstatě na těch lidech. Čili stačilo říct, že Ministerstvo práce a sociálních věcí již nebude vyplácet dávky touto formou, a byli bychom na stejném. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr bude reagovat.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Nezbyvá mi, než reagovat na tuto výzvu, to bych samozřejmě nemohl nechat bez odpovědi. Odpověď je velmi jednoduchá. Už jenom při pilotním vydávání toho pilotního vzorku karet se zjistilo, že pouhým vydáním té karty se procento lidí, kteří si to nechávají převádět na svůj běžný účet, zvýšilo ze 60 na 80 %. Tam je ta úspora. Protože dnes i lidé, kteří mají svůj běžný účet, si to nechají za draho na účet svých spoluobčanů vyplácet v hotovosti.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě pan poslanec Sklenák chce reagovat.

Poslanec Roman Sklenák: No ale vy jste tedy zareagoval, ale z toho se jenom potvrdila má slova, že ty úspory jsou na straně těch lidí. Čili v podstatě situace je taková, že z celého toho projektu bude financována Česká spořitelna, která bude získávat peněžní prostředky z toho, že přes ně potečou obrovské peníze, a lidé na tom budou hůře a ty úspory budou vznikat na jejich straně. Ale v podstatě stejného efektu bylo možné dosáhnout pouze upravením parametrů vyplácení těch dávek. Takhle to z vašich slov vyplývá.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr už reagovat nebude. Takže pokud se nikdo nehlásí do rozpravy – ještě se hlásí pan poslanec Bárta. Prosím, pane poslanče. Klid, vážení kolegové.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi připomenout sKarty v kontextu činnosti celé vlády. Pan předseda Sobotka tady před čtrnácti dny varoval a prosil, aby důchodová reforma nebyla v rukou pana ministra Drábka, ať to pokud možno dostane někdo jiný, neboť jinak tak jako řada věcí na ministerstvu sociálních věcí a práce skončí podivnými, předraženými, řekněme obchodními aktivitami, které se nedotýkají pouze Ministerstva sociálních věcí a práce, ale i jeho vedení.

sKarty jsou velké téma, které má vedle netransparentního, pochybného pozadí z hlediska původu celé zakázky i druhý zásadní bod a to je vůbec otázka vlastního přínosu pro lidi. Loni v září se scházela koalice a Věci veřejné opakovaně protestovaly proti sKartám. Složitě se omezovaly původní velkolepé vize pana ministra Drábka o tom, jak sKarty budou sloužit k vyplácení důchodů, jak sKarty budou sloužit k vyplácení všech sociálních dávek, jak sKarty se budou používat na vše, kde jenom je jakýsi finanční tok v kompetenci Ministerstva práce a sociálních věcí. Smůla je, že přes všechna ujištění sKarta je dneska ve stejném stavu jako v loňském roce ujišťování na téma kompetence úřadů práce. Též se slibovalo, že bude zachována dostupnost úřadů práce, naopak se slibovala vyšší adresnost v udělování sociálních dávek, též se slibovalo to, že úřady práce sníží celkové náklady. Jak dopadly úřady práce, víme. Stojí to více, adresnost je nižší, naopak některé dávky se vyplácejí opakovaně, do dneška v tom není učiněn pořádek a ještě je s tím spojeno v souvislosti s IT několik trestních oznámení a několik zásadních trestních otázek nad činností Ministerstva práce a sociálních věcí a jeho konkrétních úředníků.

Nicméně nyní se kvalitativně Ministerstvo práce a sociálních věcí

posouvá někam dál. Nyní se posouvá k tomu, že konkrétní občané České republiky, kteří už díky kolegovi pana Drábka panu ministrovi financí při zvyšujících se cenách čehokoliv a při zvyšujícím se stresu toho, co s touto republikou bude dále, se musí vyrovnat i s novým institutem sKaret, který reálně vede k tomu, že když dnes na účty, které Ministerstvo práce a sociálních věcí tímto způsobem nadiktovalo, dostanou občané České republiky touto akcí dotčení konkrétní peníze na své účty, resp. na tyto účty, tak je raději ihned převádějí na své jiné soukromé účty v obavách, co na konkrétních nadiktovaných účtech se bude dít, jestli tam příběhne exekuce, jestli tam příběhne něco jiného, jestli sečteno a podrženo nepřijdou o peníze, které jim tam stát poslal. Celá tato věc je o to zásadnější, o to závažnější, o to smutnější, že se jedná o osoby, které jsou ve stavu, kdy nežijí s přílišnou ekonomickou rezervou, kdy nežijí s tím, že si mohou půjčit někde jinde, kdy naopak se Ministerstvo práce a sociálních věcí chová nezodpovědně ke skupině obyvatel, která naopak pomoc státu, každodenní intenzivní potřebuje.

Jinými slovy řečeno, jestliže na Ministerstvu práce a sociálních věcí se dějí zásadní kriminální policií prošetřované otazníky, jedná se o kvalitativně menší lumpárnu než to, co nyní, dámy a pánové, se má schválit. Jestliže se nyní posune to, co máte, dámy a pánové, schválit, obávám se, že určitá skupina obyvatel vyjde do ulic a bude v tomto směru lynčovat nejenom pana ministra Drábka, ale i každého, kdo pro to zvedl ruku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. A vzhledem k tomu, že neregistruji žádnou další přihlášku do rozpravy, rozpravu končím, ale za to registruji ještě reakci pana ministra Drábka.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Nejsem předkladatel, mám pouze faktickou poznámku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Myslím, že nemá příliš smysl reagovat na slova předřečníka, dovolte mi k tomu jenom dvě čísla. Reorganizací úřadů práce a sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek na úřadech práce se z roku na rok daňovými poplatníky ušetřily náklady ve výši 800 mil. korun. Vyplacených duplicitních dávek za první pololetí letošního roku bylo méně než sto z deseti milionů vyplacených dávek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu ministrovi za reakci. A před závěrečným hlasováním tady mám žádost klubu sociální demokracie o pětiminutovou přestávku na jednání klubu. Máme 16.26, tak uděláme přestávku do 16.35. Přerušuji jednání do 16.35.

(Jednání přerušeno v 16.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.36 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená vládo, kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v přerušném jednání. Připomínám jenom, že jsme ve stadiu ukončené rozpravy, a můžeme tedy přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Mám zde ještě žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o usnesení, které přečtu. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 594/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 594/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 69, přítomno 180, pro 79, proti 99. Konstatuji, že jsme tento návrh nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Kворum na 101 hlasů máme nastavené.

Přednesu tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších

předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 594/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70, přítomno 180, pro 143, proti 8. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. Končím tímto projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu, kterým je

8.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/3/ - vrácený Senátem

Pan kolega Horáček.

Poslanec Václav Horáček: Vážený pane předsedající, já jenom pro stenozáznam – chtěl jsem hlasovat ano, na sjetině mám ne. Ale nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To poslední hlasování? (Ano.) Ano, děkuji, pro stenozáznam. Ještě si dovolím oznámit, že pan poslanec Křeček má náhradní kartu číslo 35.

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy a jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 604/4. Zástupce Senátu není přítomen.

Poprosím zástupce navrhovatele pana ministra Pavla Blažka o úvodní slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, já mohu být velmi stručný. Už na půdě Senátu jsem vyjádřil souhlas s tím, jak ten zákon pozměnil Senát, a doporučuji Sněmovně, aby udělala totéž, to znamená, doporučuji senátní verzi ke schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Chce se vyjádřit k usnesení Senátu zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Polčák? Ano. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Pouze ve

stručnosti bych uvedl, že pokud jde o usnesení Senátu, jedná se v zásadě o legislativně technické změny s jednou výjimkou, která jde do merita věci a se kterou lze vyslovit souhlas. Jinými slovy v případě, kdy insolvenční soud rozhoduje o zastavení insolvence z důvodu toho, že návrh byl vzat zpět pro, řekněme, činnost dlužníka, tak v pochybnostech o tom, komu má předepsat náhradu řízení, se tyto náhrady řízení předepisují vůči dlužníkovi. I ze své advokátní praxe musím říci, že to je princip bezesporu správný. Není to absolutní princip. Je na soudní úvaze, aby soud zjistil, zdali jde skutečně o věc, která vyvolává jisté pochybnosti. A samozřejmě dlužník může unést důkazní břemeno v tom, že mu takovéto náklady insolvenčního řízení být předepsány nemusí.

Já s touto úpravou, kterou navrhuje Senát, souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče.

Dovolím si jenom upřesnit: pan poslanec Křeček nemá náhradní kartu číslo 35, ale číslo 38.

Můžeme otevřít rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy je jediná písemná přihláška, a to je pan poslanec Paroubek. (Hlasy z pléna – není přítomen.) Pan poslanec Paroubek není přítomen, takže, ač mě to velmi mrzí, tak jeho přihláška propadá.

Hlásí se někdo další do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, rozpravu končím. Pane ministře, chcete se ještě vyjádřit se závěrečným slovem? (Ne.)

Můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 604/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 604/4.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 71. Přítomno 180, pro 153, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Tím můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu a tím je

9.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb.,
o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon
o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 621/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 621/4.

Zástupce Senátu není přítomen, proto prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložená novela zákona o ochraně hospodářské soutěže se do Poslanecké sněmovny vrací s pozměňovacími návrhy Senátu. Podstatou novely je úprava dvou nástrojů Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kterými jsou tzv. program shovívavosti a možnost vyloučení subjektů porušujících hospodářskou soutěž z účasti na veřejných zakázkách. Dále novela rozšiřuje kompetence úřadu tak, aby mohl zabránit porušování hospodářské soutěže ze strany subjektu veřejné správy tím, že například připraví veřejnou zakázku na míru určité firmě.

Pozměňovací návrhy Senátu mají charakter dílčích upřesnění, jejichž cílem je sladění terminologie, odstranění duplicit s dalšími právními normami a také formulační upřesnění. Nedochozí tedy ke změně podstaty navrhované novely. Proto doporučuji přijetí tohoto zákona ve znění pozměňovacích návrhů Senátu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Chce se vyjádřit k usnesení Senátu zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Laudát? Nechce. Proto k tomuto bodu otevírám rozpravu. Do rozpravy má písemnou přihlášku opět kolega Paroubek, kterého zde nevidím. Není přítomen, jeho přihláška propadá. Je zde někdo další, kdo se hlásí z místa do rozpravy? Jelikož tomu tak není, rozpravu končím. Co se týká závěrečných slov, nebudou přednášena závěrečná slova.

Proto můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně

hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 621/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 621/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 72 přítomno 178, pro 141, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Tím můžeme ukončit projednávání tohoto bodu a přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 733/ - druhé čtení**

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se s hořkým úsměvem přiznám k tomu, že tuto technickou a harmonizační novelu jsem měl připravenou poměrně dlouho a úmyslně jsem její předložení zdržel, aby se nám nepletla s konsolidačním balíčkem, který Sněmovna schválila v letních měsících, a aby se tak nepletla s parametrickými změnami DPH, což jsem neměl v úmyslu. Tak přesně to se nám nakonec povedlo, a jak se tak dívám na seznam přihlášených, tak určitě i povede. Těším se na diskuzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 733/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Suchánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak jste se již zmínil, rozpočtový výbor projednal tento tisk na své schůzi dne 18. září a obdrželi jste jeho usnesení pod číslem tisku 733/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obec-

nou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Rykala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, včera jsem zde hovořil ke Kalouskově škrticímu batohu, který má mimo jiné zvýšit DPH na 15 a 21 %. Změna DPH na 15 a 21 % způsobí velký rozruch ve společnosti, státní kase nepřinese ani korunu a ve svém důsledku podlomí naši ekonomiku. Zvýšením daně z přidané hodnoty ze současných 14 a 20 % na navrhovaných 15 a 21 % narostou ceny základních potravin, narostou ceny standardních služeb a vlastně všeho, čímž zatlačíme lidi k ještě většímu šetření a strádání než doposud. Lidé si nebudou moci zajít už ani do divadla či do kina, koupit si kvalitnější potraviny anebo pravidelně jezdit na výlety po českých luzích a hájích.

Sociální demokracie ruku v ruce s občany České republiky bojuje proti tomuto nespravedlivému zvyšování daní, kterým pan ministr Kalousek kryje svou neschopnost získat peníze i z jiných zdrojů než z kapes občanů České republiky. Podporou zvýšení daně z přidané hodnoty na 15 a 21 % jdeme sami proti sobě. Krásným vánočním dárkem by byl pád vlády Petra Nečase. Pokud by však vláda padla v souvislosti s neschválením Kalouskových daňových zákonů, tak by od 1. 1. 2013 začala platit společná sjednocená daň z přidané hodnoty 17,5 %. Nečekejme ani na jedno a podpoříme naši ekonomiku a naše občany.

Z tohoto důvodu si dovoluji v rámci zákona, který právě projednáváme, předložit pozměňovací návrh, který by od 1. 1. 2013 zachoval daň z přidané hodnoty ve výši 10 a 14 % místo blízkých se 17,5 % nebo v případě odhlasování asociálního Kalouskova návrhu 15 a 21 %. Pomozte mi tuto nepřijemnou situaci zachránit a nadělit lidem alespoň trochu jistoty a naděje pro budoucnost. Návrhem pozměňovacího zákona o DPH, který vrací daně na původní úroveň 10 a 14 %, nepomůžete jen obyčejným lidem, pomůžete české ekonomice, kultuře, školství, zdravotnictví a mnoha dalším důležitým resortům. Prosím, podpořte tento návrh, ke kterému se samozřejmě ještě přihlásím v podrobné zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Babák. Není přítomen. (Hlasy ze sálu: Je přítomen!) Pardon, omlouvám se. Omlouvám se, pane kolego, jste takové malé postavy, že jsem vás přehlédl.

Poslanec Michal Babák: V pořádku, pane místopředsedo, já to nějak zvládnu.

Takže pane místopředsedo, dámy a pánové, rád bych vám představil k

tomuto návrhu novely zákona o dani z přidané hodnoty, sněmovního tisku 733, pozměňovací návrhy, které jsme za Věci veřejné podávali, a to jsou jednak pozměňovací návrh pod číslem 7304 – je to v podstatě to, co jsme avizovali již včera i dnes, a to že pokud neprojde daňový balíček pod tiskem 801, tak v podstatě od 1. 1. 2013 platí 17,5procentní sjednocené DPH, čemuž chceme předejít, a proto podáváme pozměňovací návrh, který toto DPH řeší a nechává v sazbách 14 a 20 % i pro rok 2013.

Je to samozřejmě jednak zásadní věc vůči rozpočtu pro rok 2013, protože pokud by bylo schváleno 17,5procentní DPH, potom by výnos z DPH byl nižší oproti 14 a 20 % o zhruba 5 mld. korun. A dále samozřejmě jde i o záležitost tu, že by se zvýšila ve snížené sazbě, což jsou zejména potraviny, o 3,5 %, a co se týče zvýšené sazby, tak by samozřejmě ta 2,5procentní sazba rozhodně nebyla snížena na trhu, ale ten trh by část toho absorboval, tzn. že by samozřejmě nebylo toto opatření v žádném případě výhodné vůči veřejnosti a obyvatelům.

Je to v podstatě poslední jakýsi záchytný bod, kdy můžeme toto opatření udělat ještě před 1. 1. 2013, tzn. že můžeme v tuto chvíli, pokud neprojde daňový balíček, naposledy zareagovat, aby tato 17,5procentní sazba nebyla od 1. 1. 2013 zavedena. Proto v podstatě žádám napříč koaličním spektrem o podporu našeho pozměňovacího návrhu, který, zjednodušeně řečeno, ponechává sazby roku 2012 na rok 2013.

Dále bych představil další z našich pozměňovacích návrhů, a to je tzv. zavedení institutu zaplacení daně z přidané hodnoty až po úhradě faktury. Tuto věc jsme vypracovali zároveň s Hospodářskou komorou a já doufám, že najde podporu napříč politickým spektrem. Tato záležitost je dlouhodobě ve Sněmovně řešena. Bohužel ještě předložena nebyla. Naš pozměňovací návrh se zaměřuje především na malé a střední podnikatele, tzn. že v podstatě tento institut by mohli využít podnikatelé a osoby samostatně výdělečně činné, kteří by měli obrát do 10 mil. korun ročně. V podstatě jde o to, že dodavatel má nárok na DPH až po zaplacení faktury a to samé odběratel může zaplatit až po zaplacení faktury. Já si myslím, že tento institut všichni znáte, a doufám, že přinese jednak jakési odstranění druhotné platební neschopnosti, kdy dodavatel, který dává skutečně zdanitelné plnění, musí zaplatit DPH, aniž by vyinkasoval peníze od odběratele, a odběratel naopak tyto peníze získává od správce daně, aniž by je musel zaplatit. Myslím si, že tato věc v tuto chvíli není fér nastavena, a myslím si, že povede jednoznačně k odstranění druhotné platební neschopnosti.

Chtěl bych i reagovat na výtky Ministerstva financí k tomuto návrhu, že bude jednorázově zatížen rozpočet zhruba 10 miliardami korun, což si myslím, že v žádném případě není pravdou, protože náš návrh cílí pouze na malé a střední podnikatele. A dále samozřejmě je důležité si uvědomit,

že pokud dotyčný, který dává to uskutečnění zdanitelného plnění, nezaplatí správci daně, tak ten správce daně, tzn. v tuto chvíli stát, nevrací tyto peníze v nadměrném odpočtu. Tato opatření fungují v mnoha státech Evropské unie a myslím si, že v tuto chvíli, obzvláště v období recese, je potřeba podpořit právě tímto návrhem drobné a malé podnikatele.

Obzvláště apeluji např. na poslance Občanské demokratické strany, která jednoznačně svými ústy pana předsedy Občanské demokratické strany říkala, že toto opatření by ráda viděla, že by bylo zavedené, tzn. doufejme, že poslanci ODS podpoří náš pozměňovací návrh o zavedení tzv. institutu zaplacení daně z přidané hodnoty až po uhrazení faktury.

Poslední návrh pozměňovací, který dáváme k tisku 733, se týká tzv. institutu nespolehlivého plátce, kdy v podstatě rozměňujeme tento institut v oblasti ručení, tzn. že plátce, který v podstatě ručí za neodvedenou DPH od svého odběratele, pokud tento odběratel nespadá do toho institutu nespolehlivého plátce, tak v tu chvíli by za tuto daň neručil. Já osobně si myslím, že je to velice nefér obzvláště vůči podnikatelům, kteří nemají dluhy atd. Tak v podstatě jde o to, že by museli zaplatit jako ručitel za člověka, který neodvede toto DPH na finanční úřad, což si myslím, že v tuto chvíli se dotkne podle odhadů více než 28 tisíc firem.

Takže to by bylo v krátkosti představení našich třech pozměňovacích návrhů, které máme k tisku 733 ve druhém čtení. Ještě se k nim přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto tisku... ale žádnou přihlášku nevidím. Obecnou rozpravu tedy končím.

A jsme v rozpravě podrobné, kterou zahajují. Jsou do ní zatím tři přihlášky. Pan kolega Rykala dostává slovo jako první, poté je přihlášen pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, tak v podrobné rozpravě bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu a ten je uveden jako sněmovní dokument číslo 3808.

Jenom trošičku zdůvodnění. Zákonem č. 370/2011 Sb. došlo s účinností od 1. ledna 2013 k zavedení jediné sazby daně z přidané hodnoty, a to ve výši 17,5 %. Předložený pozměňovací návrh má jediný cíl – zachovat i po 1. lednu 2013 dosavadní systém dvou sazeb DPH, a to v jejich současné výši, a to je 20 % jako základní sazba a 14 % jako snížená sazba DPH.

V souvislosti s touto věcnou úpravou je současně vládní návrh zákona upraven tak, aby odpovídal obvyklým legislativním zvyklostem, tedy aby bylo novelizováno platné znění zákona, a nikoliv jeho znění účinné.

Pokud Sněmovna nepřijme daňový balíček pana ministra financí, tak by od 1. ledna 2013 byla zavedena sjednocená daň z přidané hodnoty ve výši 17,5 %. Domnívám se, že by bylo vhodnější zanechat DPH ve výši platné v tomto roce i pro rok příští. Mohl bych zde samozřejmě navrhnout i sazbu DPH nižší, např. 9 % a 15 %, ale protože bych pro tento návrh rád získal i hlasy pravice, tak jsem se do tohoto experimentu nepouštěl. Jde mi o dobrou věc, a proto budu rád za podporu mého návrhu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Václava Votavu a poté je přihlášen pan poslanec Michal Babák. Pan poslanec Votava má slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, dovolil bych si načíst jeden pozměňovací návrh do tohoto tisku 733, který se týká daně z přidané hodnoty.

Návrh zní: V článku 2 zákona č. 370/2011 Sb., odst. 5 se slova „plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění se dnem uskutečnění zdanitelného plnění od 1. ledna 2013, stanoví“ nahrazují slovy „je plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění se dnem uskutečnění zdanitelného plnění od 1. ledna 2013, oprávněn stanovit“.

Odůvodnění: V souvislosti se zamítnutím a znovupodáním vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů panuje u daňových poplatníků nejistota, zda bude schváleno zvýšení sazeb DPH, či vejde v platnost jednotná sazba DPH. Výsledná pro rok 2013 bude záviset na schválení či neschválení vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů, přičemž tento výsledek bude znám nejdříve na konci tohoto roku. Daňoví poplatníci tak budou mít na implementaci nové úpravy pouze velice krátkou lhůtu.

V této souvislosti je pro daňové poplatníky velmi obtížné pracovat s rozdílnými přechodnými ustanoveními, kdy znění vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů zavádí možnost stanovit základ daně za období do účinnosti nové úpravy a druhé, dle zákona č. 370/2011 Sb., ukládá povinnost základ daně takto rozdělit. Proto navrhuje znění přechodných ustanovení sjednotit tak, jak je uvedeno výše.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Babák, poté ještě pan kolega Pavel Suchánek.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, rád bych se

přihlásil k avizovaným pozměňovacím návrhům, a to ke sněmovnímu dokumentu k pozměňovacímu návrhu pod č. 3704, ke sněmovnímu tisku 733. Jak již jsem zde uváděl, je to v uvozovkách rozmělnění tzv. institutu nespolehlivého plátce.

Dále bych se rád přihlásil ke sněmovnímu dokumentu č. 3705, který reaguje na zvýšení sazby DPH od roku 2013 a sjednocení ve výši 17,5 %. A jen bych velice krátce reagoval na svého předřečníka ze sociální demokracie, který se k tomuto návrhu též přihlásil.

Pane kolego prostřednictvím předsedající, pokud byste včera vy byl na rozpočtovém výboru, tak přesně to, co tady předkládáte, mohlo projít rozpočtovým výborem i díky vašemu hlasu. Bohužel jste nebyl přítomen. Trošičku postrádám logiku, proč v tuto chvíli, když jste nepodporoval tento návrh v rozpočtovém výboru, se k němu tak hlasitě hlásíte. Ale samozřejmě chápu, že jste neměl zřejmě čas anebo nějakým způsobem jste nemohl být přítomen. V tom případě navrhuji společnými silami sociální demokracie a Věcí veřejných a doufám, že i části koalice, tento náš návrh prosadit, to znamená zanechat sazby pro rok 2013 stejné jaké jsou pro rok 2012, to znamená 14 a 20 %.

A dále bych se rád přihlásil ještě k jednomu sněmovnímu tisku (dokumentu), a to je tisk (dokument) č. 3804, jak již jsem avizoval, který se zabývá materií, a jedná o tzv. zavedení institutu zaplacení DPH až po úhradě faktury, a to pouze pro drobné a střední podnikatele.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych si chtěl osvojit sněmovní dokument číslo 3811, což jsou pozměňovací návrhy legislativně technického charakteru k tomuto tisku.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také a zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím projednávání bodu číslo 11. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Druhé čtení sněmovního tisku 734, zákona o spotřebních daních. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, abych poděkoval rozpočtovému výboru za projednání, a prosím o vlídnou diskusi ve druhém čtení. K příslušným pozměňujícím návrhům se vyjádřím k diskusi před čtením třetím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru, usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 734/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením z 35. schůze rozpočtového výboru, která se konala dne 18. září 2012, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Po úvodním slově prvního náměstka ministra financí pana Minčíče a zpravodajské zprávě poslance Fialy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, schválil ve znění pozměňovacích návrhů, které jste obdrželi. A za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které mám zatím čtyři přihlášky. Jako první dostává slovo pan poslanec Jiří Paroubek, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi krátkou poznámku. Návrhem zákona dochází vedle technických změn ke zvýšení spotřební daně na tabákové výrobky tak, abychom do-

sáhli minimální úrovně sazby daně, kterou požaduje Evropská komise. Chápu, že zvýšení cen cigaret, rozložené do následujících dvou let, kuřáky příliš nepotěší, nicméně je třeba respektovat povinnost České republiky implementovat evropskou legislativu, proto návrh podpořím.

Chtěl bych ale v souvislosti s projednávaným návrhem zákona zmínit dvě jiné věci. Minulý týden ministr zdravotnictví oznámil veřejnosti, že hospodaření VZP může na konci roku skončit schodkem až 6 mld. korun. Rád bych připomenul, že po odchodu vlády pod mým vedením na konci roku 2006 převzala Topolánková vláda stabilizovaný systém veřejného zdravotního pojištění a VZP hospodařila v černých číslech. Během dvou let Topolánková vláda dostala VZP do šestimiliardového deficitu, který se dařilo pokrýt z rezerv vytvořených v minulých letech. Svým dílem k současnému stavu přispěla i Nečasova vláda, které své problémy s rozpočtem řeší tak, že je přesouvá do zdravotnictví. Mám na mysli především zmrazení plateb za státní pojištění, tedy za děti, seniory a nezaměstnané, za které stát už třetím rokem platí stále stejnou částku. A pak je to samozřejmě i zvýšení DPH, které ze zdravotnictví odčerpalo nějakých 5 mld. navíc. To je zdánlivě nesouvisející argumentace, ale pokusím se teď přejít k tomu, co chci vlastně říci.

Rád bych vyzval vládu, aby situaci VZP začala okamžitě řešit. Myslím, že právě výnos ze zvýšené spotřební daně na cigarety může vláda použít k navýšení plateb za státní pojištění. Současně bych rád podpořil pana ministra Hegera a kolegu poslance Štátného, abychom začali diskutovat o tom, zda by v budoucnu část výnosů spotřební daně z cigaret a alkoholu neměla směřovat právě do zdravotnictví, podobně jako je tomu u spotřební daně z pohonných hmot, jejíž část je příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury. Kouření a konzumace alkoholu má výrazně negativní vliv na lidské zdraví a myslím, že pokud stát inkasuje spotřební daň, měl by alespoň část těch prostředků vyčlenit do zdravotnictví na léčení chorob, které kouření a konzumace alkoholu způsobuje.

Další věc, kterou chci zmínit, je současná tragédie s otráveným alkoholem. I když pan ministr financí bude tvrdit opak, o tom nepochybují, domnívám se, a včera jsem o tom mluvil poměrně zevrubně, že stát v kontrole výroby a distribuce alkoholu naprosto selhal. Podle expertních odhadů dnes tvoří černý trh s alkoholem čtvrtinu trhu s lihovinami, což mimo jiné může znamenat, že státu uniká jenom na spotřební dani asi 1,5 mld. korun. Obávám se, že daňové úniky jsou podstatně, podstatně vyšší, jak jsem o tom už včera hovořil. Nechci se opakovat. Hájit se tím, že černý trh existuje všude, a pokud bychom jej chtěli vymýtit, bylo by nutné zrušit spotřební daň na lihoviny, myslím, není hodno formátu ministra financí. To, že v této oblasti není vše v pořádku, přece zřetelně naznačoval klesající výnos spotřební daně z lihu a lihovin v posledních letech, stejně jako rostoucí do-

voz metanolu. Bohužel kompetentní státní orgány řadu let nekonaly, nechávaly věci bez povšimnutí a je smutné, že muselo dojít k této tragédii, aby se věci daly do pohybu.

Doporučuji vládě, aby se v rámci připravovaných návrhů na potírání černého trhu s alkoholem inspirovala v zahraničí, nejbližší například v sousedním Rakousku, kde se v polovině 80. let objevil obdobný případ pančování vína chemikálií. Tam to úspěšně vyřešili zavedením důsledného systému kontrol a značení lahví, kdy každá lahev musí být opatřena v řadě za sebou číslovanou páskou a stát provádí přísné kontroly původu vína. Myslím, že je to jedno z opatření, které by vláda mohla provést.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Ladislava Šincla, po něm je přihlášena paní kolegyně Jana Černochová. Prosím, pane poslane.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, podle § 48 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, činí daň z minerálních olejů u motorové nafty 10,95 koruny za litr, u benzínu s obsahem olova do 0,013 gramu na litr činí tato daň 12,84 koruny za litr a u benzínu s obsahem olova přes 0,013 gramu za litr činí tato daň 13,71 koruny za litr. V důsledku kumulace vlivu růstu cen ropy na světových trzích a nárůstu spotřební daně v uplynulém období vzrostla v témže období cena motorové nafty i u benzínu v České republice natolik, že spotřebitelé nakupují tyto komodity mimo území České republiky. Na pohonné hmoty je uvalena 20procentní daň z přidané hodnoty a v případě, že zde projde takzvaný Kalouskův balíček, bude to 21 %. To už bude totální katastrofa. Výsledná cena pro konečného spotřebitele je u těchto komodit v Česku jedna z nejvyšších.

Dovolte mi uvést malé srovnání. Česká republika – benzin, podíl daní na ceně je 52 %. Spotřební daň v přepočtu na eura je 510,62 eura na tisíc litrů. DPH 20 %, cena pro výpočet 1,46 eura na litr. U nafty podíl daní na ceně je 47 %, spotřební daň 435,47 eura na tisíc litrů. DPH 20 %, cena pro výpočet je 1,43 eura na litr. V Polsku pro porovnání, benzin – podíl daní na ceně je 48 %, a jak jsem uvedl pro porovnání, u nás je již uvedených 52 %. Spotřební daň je 407,69 eura na tisíc litrů a DPH je tedy v Polsku 23 %. Cena pro výpočet 1,39 eura na litr. U nafty je podíl daní na ceně 45 %, u nás 47 %, spotřební daň je 354,22 eura na tisíc litrů. U nás, jak jsem již uvedl, 435,47 eura, DPH je tam 23 %. Cena pro výpočet 1,37 eura na litr. Takových příkladů by se tady dalo uvést mnoho a mnoho.

V důsledku růstu došlo v České republice k poklesu prodeje motorové nafty i benzínu, a tím ke snížení výběru spotřební daně. Stát kvůli tomuto

zdražení vybral v posledním roce na spotřební dani z pohonných hmot méně finančních prostředků.

Podstatou pozměňovacího návrhu, který zde avizuji a načtu v podrobné rozpravě, je snížení spotřební daně z motorové nafty o 2,50 koruny za litr. Jsem přesvědčen, že snížení spotřební daně je adekvátní reakcí na růst cen motorové nafty a s tím související pokles prodeje této komodity. Domnívám se, že snížení spotřební daně by mělo význam vzhledem ke konkurenčnímu nastavení cen v ostatních zemích a mohli by se tam vrátit ti, kteří tankují levně v zahraničí. Zdražení pohonných hmot je natolik neúnosné, že je vzhledem k požadavku optimálního příjmu pro státní rozpočet kontraproduktivní.

Současně se v avizovaném pozměňovacím návrhu navrhuje snížení spotřební daně z benzínu s obsahem do 0,013 gramu na litr a spotřební daně z benzínu s obsahem olova přesahujícím 0,013 gramu na litr o 1,50 na litr. Domnívám se, že snížením spotřební daně by se uvedeným negativním důsledkům alespoň zčásti podařilo čelit.

Ačkoliv je předkládaný návrh zákona koncipován jako trvalé snížení příslušné sazby daně z minerálních olejů, připouštím, že toto opatření může být dočasné po dobu přetrvávání citelného rozdílu cen pohonných hmot mezi Českou republikou a sousedními zeměmi. Pokud se situace na trhu opět uklidní a stabilizuje, mohou se změnou zákona sazby daně opět zvýšit. Zatím však takovému příznivému vývoji bohužel v naší republice nic nenaspovídá.

Přijetí tohoto návrhu by podle odborných analýz znamenalo zvýšení prodeje pohonných hmot o 23 % a tomu adekvátní zvýšení příjmů státního rozpočtu v oblasti spotřební daně. Navrhované opatření je současně doprovázeno vyšším výběrem daně z přidané hodnoty. Státu by tak mohl po přijetí navržené úpravy vzrůst daňový příjem v následujícím období v součtu v závislosti na prodejní ceně pohonných hmot až o 3 až 5 mld. korun. Takto získané finanční prostředky by měly být adresně využity při tvorbě příjmové stránky rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury pomocí mechanismu operativní řízení rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, který takový postup umožňuje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní paní poslankyni Janu Černochovou, poté je přihlášen pan poslanec Svoboda. Paní kolegyně, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, dovoluji mi prosím několik poznámek ke spotřebním daním na tabákové výrobky z pohledu tak aktuálního a bolavé-

ho problému v oblasti pančovaného tvrdého alkoholu. Jsem přesvědčena, že si máme brát ponaučení nejen z historie, ale i ze stávajících problémů a neopakovat minulé chyby.

V prvé řadě je třeba konstatovat, že celková výše a tempo růstu spotřebních daní je jedním z motorů pašování a padělání nejen cigaret, je to velmi pravděpodobně i jedna z příčin nelegální a bohužel aktuálně i smrtící výroby padělků alkoholu. Bohužel se musíme smířit s tím, že to není žádný romantický koníček pro krkonošské lyžníky, ale profesionální a velmi výnosná kriminální činnost. V oblasti tabákových výrobků můžu zmínit například nedávné případy tunelů pod schengenskou hranicí mezi Ukrajinou a Slovenskem. Je známým faktem, že černý obchod profituje zejména na dražších značkách cigaret, protože ty umožňují větší zisk. Jestliže pašerák na Ukrajině koupí krabičku marlborek za euro a u nás ji prodá třeba jen za dvě, má jedno euro z krabičky v kapse. Když pašuje v osobním autě 200 tisíc cigaret, tedy 10 tisíc krabiček, pak je zisk více než čtvrt milionu korun za jedinou jízdu z Ukrajiny. Tento zisk pak často končí zpětně ve financování kriminální činnosti. Stát přitom na takové zásilce přijde o dalších skoro 600 tisíc korun na spotřební dani i dani z přidané hodnoty. I tento aspekt je třeba brát v potaz při zvyšování daní, protože tím se vlastně zvyšuje ziskovost černého obchodu s cigaretami.

Proto mi dovoluji podpořit vládní návrh novely zákona o spotřebních daních. Ten totiž zdanění cigaret zvyšuje především tam, kde to po nás požaduje EU. K výrobkům, kde hrozí vyšší riziko pašování, přistupuje opatrněji. Návrh vlády může pomoci tomu, že prodávat kontraband z Ukrajiny u nás nebude už tak lukrativním byznysem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím pana poslance Miroslava Svobodu. Dalším přihlášeným je potom pan poslanec Michal Babák. Pan kolega Svoboda má slovo nyní.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych i já přispěl svým málem k této doufám že odborné diskusi. Docela se mi problematicky začíná můj příspěvek, když jsem pozorně poslouchal svoji předřečníci, kolegyni, která obhajovala vládní návrh v tom smyslu, že je velmi vhodné nejméně přidat na spotřebních daních u nejdražších cigaret, to znamená o dvě koruny, a daleko že je vhodnější přidat u levných cigaret, řádově pět korun, a že je vůbec nejlepší přidat na řezaném tabáku, a to řádově podle návrhu o 11 korun. To znamená, že ti nejchudší, kteří již dnes využívají té možnosti, že si balí cigarety sami doma, tak ti samozřejmě experimenty vlády odnesou nejvíce, protože těm zdraží jejich nouzové řešení nejvíce, a naopak ti, kteří holdují tím, že si

kouří své luxusní cigarety, tak těm se nezdáří ta cigareta téměř o nic, neboli o dvě koruny.

Já jsem byl absolventem diskuse na rozpočtovém výboru a musím říct, že diskuse byla velmi zajímavá, protože byl to střet samozřejmě názorů především mezi Ministerstvem financí a mými kolegy o přístup k této problematice, a to samozřejmě z hlediska samotného zdražení, a to, jaký fiskální dopad na výběr daní bude toto opatření mít. Základní rozpor byl ten, že samozřejmě ministerstvo a vláda si myslí, že jestliže přidám procento, tak to procento i vyberu. My si naopak myslíme, nebo řada z nás si myslí, že ta linearita tam není a že naopak je to velmi problematické zvedání této spotřební daně. Dokonce tam padaly názory, které byly opřeny o stanoviska Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické a jiných řeknu ekonomických celebrit a které samozřejmě podporovaly, že zkrátka zákon o klesajícím užítku ještě pořád platí.

Nicméně jistý návrh tam zazněl, a to byl návrh pana kolegy Vilímce, který mi připadá daleko logičtější z hlediska toho, že by měl mít daleko pozitivnější fiskální dopad z hlediska výběru spotřební daně, a vzhledem k tomu, že jsem nezaregistroval to, že by podobný návrh zde byl předložen, protože byl vládní koalici smeten, tak já si dovolím tento návrh podat na podobném půdorysu, jako byl jeho původní, a proto samozřejmě se v podrobné diskusi k němu přihlásím. Tento návrh byl podán pod pořadovým číslem 3812.

Snad ještě jednu zajímavou informaci. Je zajímavé, když tato změna byla diskutována nebo byla puštěna do meziresortního připomínkového řízení, tak došlo k jistému souladu s tabákovým průmyslem. Tento návrh když se potom následně předložil vládě, tak byl změně právě na předložený návrh, který máme na stole. Jinými slovy, návrh, který byl diskutován a byl jakýmsi způsobem odsouhlasen i řeknu odbornou branží, tak ten ve finále byl podstatně změněn do podoby, kterou máte, a byl prohlásován ve vládě. Prostě byl narychlo změněn.

Takže já doufám, že zvítězí zdravý rozum, a proto předkládám tento pozměňovací návrh. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Prosím nyní pana poslance Michala Babáka a po něm je přihlášen pan poslanec Jaroslav Martinů. Pan kolega Babák má slovo.

Poslanec Michal Babák: Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 734, k novele zákona o spotřebních daních. Nechci být nějaký dlouhý a zatěžovat Sněmovnu, protože jsem už z tohoto místa o tomto pozměňovacím návrhu hovořil. Jedná se o snížení spotřební daně na naftu o dvě koruny na litr. Z

tohoto důvodu, že podávám tento pozměňovací návrh v tomto druhém čtení tohoto tisku, též jsem stáhl naší poslaneckou iniciativou vytvořenou novelu zákona o spotřební dani pod sněmovním tiskem 738, protože bych ji podával duplicitně. A z tohoto místa bych chtěl, aby napříč politickým spektrem byla podpořena naše iniciativa v podobě tohoto pozměňovacího návrhu, a – velice v krátkosti – který řeší právě snížení spotřební daně na motorovou naftu o dvě koruny, a tím pádem dle několika studií, nejen jedné, několika studií, ale především studie z Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické, řeší i problém rozpočtu, to znamená, že by toto opatření bylo pro rok 2013 rozpočtově pozitivní, to znamená, že by výnos do rozpočtu z této daně byl pozitivní zhruba mezi jednou a dvěma miliardami a samozřejmě, což by bylo druhotně pozitivní, že by se snížila cena nafty na trhu, což dalším pozitivem by bylo například snížení ceny potravin atd.

Takže z tohoto místa bych poprosil o podporu tohoto pozměňovacího návrhu a ještě se k němu přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Prosím pana poslance Jaroslava Martinů.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký pěkný podvečer, dámy a pánové. Dovolte mi několik málo argumentů na podporu tohoto vládního návrhu. Tímto návrhem se srovnává dopad zvýšení daní na ceny u levných a dražších cigaret. Je nutné si uvědomit, že spíš než o prémiové značky jde o cigarety ve středním cenovém pásmu, tj. od 70 korun na krabičku výše. Ty všichni známe jako značky Petra či Sparta. Tato část trhu odvádí spotřební daň o jednu až tři koruny vyšší, než je minimální spotřební daň, a v současné době zaujímá asi čtvrtinu celkového trhu. Za posledních deset let došlo k polovičnímu propadu. Každoročně nás takhle vysoká procentní složka v tomto cenovém pásmu krátí až o 750 milionů korun. V současné době celkové daňové výnosy závisí hlavně na cigaretách s minimální spotřební daní. Střední část trhu se kvůli vysokým daním již více jak deset let propadá ve prospěch cigaret odvádějících jen minimální spotřební daň a stát přichází o peníze. Záměrem vlády je zabránit dalšímu poklesu, dalšímu posunu k levným cigaretám.

Pokud chceme výnosy posílit, musíme se zaměřit jednak na zvyšování minimální daně a opatrně přistupovat ke zvyšování daně kombinované. Proto považuji vládní návrh za krok správným směrem, je nezbytný, aby se chránila výnosnost daně z cigaret.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. A protože jsme stále ještě v obecné rozpravě, tak se zeptám, zda se do ní chce ještě někdo přihlásit. Pan kolega Pavel Bém, prosím.

Poslanec Pavel Bém: Krásný podvečer, paní předsedkyně, dámy a pánové. Nezdržím vás dlouho, ale přesto si dovoluji vyjádřit jisté pochyby nad argumenty svých předřečníků, které zazněly na podporu tohoto vládního návrhu. Je zřejmé, že daně a smrt jsou nevyhnutelné a v tomto kontextu je tak trochu symbolické spíš než paradoxní, že se tady bavíme o pomalé smrti, která v důsledku dlouhodobého chronického kouření tabákových výrobků vzniká. Mimochodem, je to také na rozdíl od alkoholu droga, psychoaktivní látka číslo 1, která stojí Českou republiku na úrovni nákladů z veřejně zdravotnických rozpočtů největší finanční prostředky a která zasahuje do státního rozpočtu a do veřejných rozpočtů daleko dramatičtěji než samotný alkohol, včetně metylalkoholu.

Musím říci, že mám trošičku pochyby a mám řadu otázek nad vládním návrhem. Když se na vládní návrh spotřební daně na tabák, tak jak je předložen, podíváme prostřednictvím čísel, prostřednictvím nákladů, prostřednictvím ceny tabákových výrobků, tak zjistíme, že levné cigarety, a to už tady zaznělo, se zdraží v průměru o 5 korun, drahé cigarety se zdraží o 1–2 koruny. A já bych si dovilil položit rétorickou otázku: Co k tomu vládu, jaký argument k tomu vládu vede? Proč? Z jakého důvodu? Je to snad proto, že ty drahé cigarety jsou nějakým způsobem preferované, nebo že ty drahé cigarety jsou méně rizikové, méně nebezpečné, méně zdravotně závadné? Jaký vlastně k tomu má vláda důvod?

Já musím na začátku říci, že zvýšení spotřební daně na tabákové výrobky považuji za správný krok. Že to považuji za jeden ze základních regulačních nástrojů, kterým je možné vstupovat i do oblasti poptávky, tedy spotřeby. Tedy těch klíčových parametrů a argumentů, které vedle příjmu do státního rozpočtu, do státní pokladny je třeba vždycky mít na paměti. Jeden z našich předních odborníků na problematiku návykových nemocí pan primář Nešpor vždycky říká: Každá koruna, kterou stát vybere na spotřebních daních nebo na daních z prodeje tabákových výrobků, nás stojí na té druhé straně těch nákladů z veřejně zdravotních rozpočtů třikrát tolik.

Takže zvyšování spotřebních daní v tomto ohledu považuji za krok správným směrem, ale opravdu nechápu vládu, která přichází s naprosto nekorektním přístupem a strategií vůči různým výrobcům nebo různým segmentům trhu. Již na první pohled je zřejmé, že se jedná o nejenom nerovnoměrné zatížení daňového břemene, ale takové, které prostě dopadá na spotřebitele nejlevnějších tabákových výrobků, kterými jsou

tabák ke kouření samozřejmě, a prakticky se vyhýbá drahým cigaretám. V tomto ohledu mi paradoxně připadá zajímavé, že sociální demokraté, kteří zde vystupovali, tak nevystupovali v obhajobě, resp. nevystupovali proti tomuto návrhu zákona s argumenty typu, že se jedná vlastně o návrh zákona, který je asociální. Protože on znevýhodňuje určité cílové skupiny lidí v České republice a to jsou tedy samozřejmě ti, kteří kupují ty laciné cigarety. To jsou pochopitelně lidé z nižších příjmových skupin a to je typický elektorát sociální demokracie, o kterém zde při téměř každém vystoupení pana předsedy Sobotky a jiných znamenitých řečníků na půdě Poslanecké sněmovny slyšíme.

Takže dovoluji, abych vyjádřil pochybu. Dokonce si dovoluji vyjádřit i pochybu, kde nesdílím názor své milé kolegyně, se kterou naopak sdílím jednu lavici v Poslanecké sněmovně a která mně umožňuje, že ty těžké chvíle tady snáze přežívám, nebo snáze je přežívám s Janou Černochovou, nesdílím její názor a její optimismus, že toto regresivní zvýšení daňové zátěže, resp. spotřební daně na tabákové výrobky a zvýhodnění drahých cigaret, a tedy znevýhodnění těch levných cigaret, že pomůže černému trhu. Já to dost dobře nechápu, jak by mu mohlo pomoci.

Protože pakliže se zdraží laciné cigarety, no tak co se asi proboha stane? Nutně musí dojít logicky k daleko výraznějšímu tlaku právě na segment černého trhu. Ve finále lze předpokládat, že černý trh se s tím popere tak, že prostě do oběhu bude saturovat větší objem těch, řekněme, levných cigaret, které samozřejmě představují pro Českou republiku významné daňové úniky, nejsou kolkované atd.

Čili dovoluji, abych učinil několik závěrů.

Za první vláda dělá dobrý krok, když se rozhoduje zvyšovat spotřební daň na tabák.

Za druhé, vláda dělá špatný krok, když to dělá tímto regresivním nebo nerovnoměrným nebo nespravedlivým způsobem, kde preferuje jeden segment trhu a naopak stigmatizuje jiný segment trhu. Samozřejmě za tím můžeme někde číst záměr, cíl, motivaci, myšlenku. Ona se promítá do – budu citovat prostřednictvím paní předsedající pana kolegu ministra financí Miroslava Kalouska, který říká, cituji: Pokud by ovšem kuřáci drahých cigaret utíkali, jako že poslední dobou utíkají ke kouření levnějších cigaret, tak mi to jedno není. Není jedno panu ministrovi, jestli to daňové zatížení je stejné u drahých jako u levných cigaret. Není mi to jedno, protože by nám tak mohli zavřít Kutnou Horu, prosím pěkně. A to je úplně jednoduchý důvod, proč máte na stole tento návrh, který na stole máte. Víte, dokonce mně přijde jakoby nemístné se takto veřejným způsobem přihlásit k neuvěřitelné, pro mě neuvěřitelné a obtížně pochopitelné a obtížně obhajitelné diskriminaci trhu.

Čili za třetí, vedle toho, že je správné zvyšovat spotřební daně na ta-

bákové výrobky, že to je jeden z regulačních nástrojů konečné spotřeby, byť samozřejmě mezi tím není přímá úměra, čím vyšší zdanění, tím méně lidí kouří, to není pravda. Za druhé toto nerovnoměrné, diskriminující zdanění nemá v sobě logiku. Za třetí, poprvé v historii dochází ke snížení jedné složky spotřebních daní, a to její valorické procentní sazby, a to z 28 na 27 %. Nechápu. Prý proto, aby se vyrovnalo zvýšení daně z přidané hodnoty. A já musím říci, že toto je chybnou strategií, protože vláda přece musí mít na paměti tu druhou stranu, odvrácenou stranu, nejenom tu, co přiteče do státního rozpočtu, ale také kolik to tady stojí, slovy primáře Nešpora, na té straně veřejně zdravotnických rozpočtů a nákladů na léčení chronických kuřáků.

Za čtvrté, dovolte mi, abych připomněl, že postrádám – a já vím, že to při debatě o daních je pouze částečně relevantní komentář, ale kdy jindy to zmínit, než když se bavíme o spotřební dani na tabákové výrobky, že bych si dovedl představit, že na stole v Poslanecké sněmovně budeme mít také vládní návrh, který by přicházel s nějakou rozumnou strategií, jak v té oblasti preventivně intervenční nebo preventivně léčebné, chcete-li, řešit problém poměrně značného rozsahu užívání tabákových výrobků v České republice. To, že devět zemí v EU má vyšší spotřební daně na tabák než Česká republika a 17 má daně nižší, tak to už samo o sobě něco říká, ale není to určitě důvod k nějakému dramatu. Prostě jsme někde v té horní polovině, co se týče výše zdanění, spotřebních daní tedy na tabákové výrobky. Ale obávám se, když se podíváme na naši vládní, nebo chcete-li národní strategii boje proti kouření, tak tam žádný dramatický program, projekt, strategii dlouhodobého preventivního působení nenajdeme.

A za páté. Já to říkám pouze a jenom proto, že v této chvíli se dotýkáme na všech možných úrovních, dokonce i tady v Poslanecké sněmovně nás to stálo včera poměrně hodně času, museli jsme si vyslechnout spoustu rétoricky opět zdatných projevů na téma zařazení či nezařazení bodu, který by Poslaneckou sněmovnu v čase pravděpodobně jedné z největších epidemií v oblasti návykových nemocí, byť termín epidemie používám v uvozovkách, protože se samozřejmě jedná o epidemii pouze a jenom v přeneseném slova smyslu, tedy epidemii k dramatickému zvýšení incidence, mortality konzumentů alkoholických nápojů, tedy v důsledku obsahu metylalkoholu, ať už pančovaných, nebo nějakým jiným způsobem, prostě podomácku nebo snad i dokonce ve velkovýrobně vyráběných alkoholických nápojů. Slyšeli jsme prostě včera pokus opozice o zařazení tohoto bodu, kterému tedy pozměnil, vládní strany úspěšně zabránily. Mě to trochu mrzelo, protože jsem si říkal, že přece jenom když se takováto věc stane, kdybychom byli v čase povodní, tak co asi jiného by Poslanecká sněmovna měla řešit než povodně. Teď jsme v čase metylalkoholové epidemie a jistě by si Poslanecká sněmovna zasloužila nějakou seriózní

debatu. Tak mě to mrzelo, že k tomu nedošlo. Já sám jsem hlasoval pro zařazení těchto bodů na pořad dnešního nebo včerejšího jednání či zítřejšího. Ale v každém případě je realitou, že kromě toho, že vláda nemá žádnou seriózní strategii boje proti kouření, tak vláda také nemá, nebo my nemáme, abych neobviňoval vládu, protože to neudělala žádná z předchozích vlád, my nemáme žádnou seriózní strategii prevence, boje proti závislosti na alkoholu. V konečném důsledku to také vede k tomu, že když se objeví problém metylalkoholu, když se objeví epidemie, která by se měla řešit těmi klasickými epidemiologickými nástroji, tak my ji neřešíme těmi klasickými epidemiologickými nástroji.

Jenom pro informaci a krátkou stručnou informaci: Klasický epidemiologický nástroj znamená, že když se objeví infekce salmonelózy na letním skautském táboře někde v jižních Čechách, tak přijede okresní nebo krajský hygienik, provede místní šetření, cílené epidemiologické šetření, zjistí, která vajíčka, která majonéza nebo kde je zdroj této infekce. A ten zdroj eradikuje, odhalí, eradikuje, zničí, prostě provede příslušnou intervenci a zjistí, ke komu se tento zdroj mohl asi tak ještě dostat, a i tam provede intervenci v zájmu ochrany veřejného zdraví, protože když se dotýkáme problému epidemie, na kterou umírají lidé, tak daleko spíš než kdo za to může, kdo je vinen, jak má být potrestán, tak nás zajímá, jak chránit lidské životy. A je neuvěřitelné, prosím pěkně, že toto se neodehrálo ale na žádné úrovni, nedošlo k nějakým cíleným epidemiologickým šetřením, která by umožnila okamžitě lokalizovat zdroj, okamžitě eradikovat zdroj, jeho prostřednictvím také zjistit, ke komu se asi tak mohl dostat, a touto cestou chránit případně již intoxikované pacienty a nebo ty, kteří se mohou intoxikovat.

Zmiňuji tento problém v kontextu spotřební daně na tabák prostě proto, že se tady dotýkáme, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, primárně veřejného zdraví. Dotýkáme se problému ochrany veřejného zdraví. Nedotýkáme se vůbec v tuto chvíli, nebo nedotýkáme se v čase akutní infekce problému trestněprávního, to nás vlastně vůbec nezajímá v danou chvíli. V danou chvíli nás zajímá, kolik lidí na to může ještě umřít a co máme udělat pro to, abychom té epidemii nebo infekci zabránili.

Říkám to proto, že Česká republika by si zatraceně zasloužila nějakou systémovou mezikomunální, multidisciplinární strategii, koncepci boje proti alkoholismu, strategii, jejíž součástí by nepochybně byla preventivní opatření, strategii, jejíž součástí by byla i epidemiologicko-intervenční opatření. Ale strategii, která by se možná dotýkala i vazby spotřební daň a výše spotřební daně a skutečná spotřeba tabákových výrobků, nebo v případě alkoholu strategie výše spotřební daně a skutečná spotřeba alkoholu, protože mají pravdu všichni ti, kteří říkají, že ve spotřebě absolutního alkoholu na hlavu jsme na jednom z prvních míst ve světě.

Poslední poznámka. Nevím, jestli jste to stačili zaznamenat nebo jestli si to uvědomujeme, ale spotřební daň na tabák je něčím zvláštním. Ona se totiž neplatí ze spotřeby. Vy platíte za kolek vyrobené cigarety, nebo resp. vyrobené krabičky. To není pravda u alkoholu. A já se ptám: Existuje, pakliže tedy neplatíme spotřební daň ze skutečné spotřeby, nějaký důvod pro to, aby tento model spotřební daně reálně existoval? A pakliže existuje takový důvod, proč jej nezavedeme na alkohol? Kdybychom totiž zavedli, s velkou pravděpodobností – nikdy samozřejmě nevíme, nemůžeme vědět – tento model do oblastí spotřeby alkoholových výrobků, tak je docela klidně možné, že bychom se s problematikou černého trhu, tak jak se o něm zmínila moje milá paní kolegyně Jana Černochová ve vztahu k tabákovým výrobkům, dokázali vypořádat zatraceně rychle. S velkou pravděpodobností, možná že dokonce hraničící s jistotou, by se ukázalo, že pro výrobce, pro prodejce a distributory toho černého, nelegálního alkoholu, kde je dneska vlastně strašně jednoduché si za pár haléřů koupit někde kolek, jehož cena je tuším 37 haléřů nebo kolik, a opatřit jím každou láhev alkoholu, ať je to jakýkoliv alkohol. Celníci, od kterých mi dneska chceme, aby byli schopni diferencovat mezi černým, nekolkovaným nebo falšovaným či pančovaným alkoholem a tím státem garantovaným v příslušné kvalitě, tedy bez metylalkoholu a jiných jedovatých příměsí, tak tomu černému trhu bychom udělali ale obrovskou čáru přes rozpočet.

Pan kolega Doktor jistě namítne, že by se černý trh s tím vypořádal a hledal nějaké jiné cestičky, že by s velkou pravděpodobností ty drahé 47korunové nebo 37korunové kolky si začal opatřovat nějakým nelegálním způsobem, že by je například protizákonně za pár haléřů vyráběl, to asi ano. Ale nepochybně by to byl jeden z kroků, kterým bychom přinejmenším efektivně černý trh s alkoholem byli schopni omezit.

Čili poslední poznámka je, proč se nedíváme na spotřební daň u tabáku stejným způsobem a stejným metrem, jako na spotřební daň u alkoholu, anebo otočím tuto otázku – proč se na spotřební daň u alkoholu nedíváme stejným metrem a stejnou metodou a formou zdanění jako na spotřební daň u tabákových výrobků. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan kolega Miroslav Svoboda. Prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já budu opravdu velmi stručný.

Vážené kolegyně, kolegové, jenom chci reagovat na kolegu Béma, neboť se přiznám, že mě trochu popudila jedna věc, kdy se zmínil o tom, že sociální demokraté v tuto chvíli neplédují za to, že se tady dle pravičáckého modelu prostě drahé cigarety nezdražují, kdežto ty levičácké

cigarety se zdražují nejvíce. Nechtěl jsem právě explicitně tady jakoby ukazovat to levo-pravé vnímání tohoto problému. Měl jsem spíš snahu navázat na odbornou diskusi z rozpočtového výboru, proto jsem hovořil o tom, že to odnášejí ti, jejichž hobby samozřejmě není to ručně si balit cigarety, ale je to důsledek samozřejmě jejich závislosti. To se mi líbilo na té diskusi, že byla kolegou Bémem vnímána spíš z pohledu lékaře, a tudíž že to je důsledek jejich závislosti, ale důsledek samozřejmě ekonomické labilit, resp. toho, že si nemohou dopřát to luxusní zboží. Samozřejmě že tam v podtextu je ta levicovost, ale nechtěl jsem tady křičet, že je to tak primárně vnímáno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Vracíme se do řádných přihlášek. Pan poslanec Michal Doktor má slovo. Po něm je ještě přihlášen do obecné rozpravy pan kolega Boris Šťastný. Pan poslanec Michal Doktor, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Hezké odpoledne, spíše tedy podvečer, kolegyně a kolegové.

Mou výzbroj v debatě o spotřebních daních na cigarety a spotřební daní na alkohol je osobní zážitek z volebního období, v němž jsem jako poslanec dokázal změnit naprosto neuvěřitelnou daňovou zvrhlost, která spočívala v tom, že zatímco byly zdaněny všechny myslitelné sortimenty tabáku, tak jeden jediný zdaněn nebyl. Byl to tzv. vykuřovací technický tabák, který nepodléhal žádné dani. Zdálo se, že máme nejvykouřenější skleníky v České republice a jejich celková rozloha se kryje s celkovou rozlohou České republiky. Na Ministerstvu financí to nikomu nevadilo. Několikrát jsem opakovaně jako poslanec navrhoval narovnání toho daňového břemene na úroveň jiného tabáku a několikrát mi byl opakován jeden jediný argument: Vždyť to není tabák určený ke kouření, nemůžeme jej zdaňovat tedy jako tabák. I na takto nesmyslné argumentaci může stát ztrácet, i na takto nesmyslné argumentaci a nesmyslných postojích a zákopech můžou stát základy daňových úniků.

Byť jsem se lehce posmíval té hysterické reminiscenci, v níž jsem tedy sehrál tu roli, tak v zásadě je to velmi vážná věc. A kauza metanolu, resp. alkoholu, který vraždí lidi, není ničím jiným než kauzou nezdaněného alkoholu, kauzou daňových úniků v oblasti spotřebních daní. A předstupuji zde jen proto, abych vám sdělil naléhavou prosbu spočívající v tom, abyste k spotřebitelským návykům – zdůrazňuji, že nejsem ani kuřák, jsem velmi trpící nekuřák, ale zároveň benevolentní v tom, že si neosobuji tu všemoc zakazovat kuřákům kouření ve svém okolí, pakliže to opravdu neobtěžuje, a myslím, že velmi vyrovnaný vztah k alkoholu mi dovoluje i svobodu té úvahy, spočívající v tom, abych se nenechal vábit k pohnut-

kám, které poslance Parlamentu České republiky, tedy i senátory, členy horní komory, tu čas od času vedly k návrhům na akceleraci zdanění této oblasti spotřeby pro různé motivy. Někdy bojují o naše zdraví, jindy chtějí peníze pro některé pojistné systémy. Chápu, že panu ministři se zřejmě líbilo, kdyby nové výnosy těchto daní spočinuly právě v jeho pojištěneckém systému.

Jenomže každá taková operace má i své náklady. A těmi náklady bohužel je to, čeho jsme svědky, a sice daňové úniky, kriminální činnost a kriminalita spojená s budováním a fungováním distribučních kanálů. A trápení, které prožíváme v tuto chvíli, jehož přemrštěným výrazem je rozhodnutí o prohibici, kterou znovu a znovu odmítám, neb se mine svým účinkem a je příliš tvrdá a postihne především ty, kteří daně poctivě platili a na tom trhu nepodváděli, tak prosím o to, abyste i tento důsledek vážili.

Česká republika v době svého předsednictví moderovala dohodu zemí Ecofinu, resp. členských zemí Evropské unie, o postupném náběhu a zvyšování spotřebních daní v oblasti tabákových výrobků. Já jsem pana ministra financí Kalouska za ten kompromis veřejně vůbec nechválil, na druhou stranu jej respektuji. A prosím každého z vás, kdo bude navrhopvat jakýkoliv manévr, který má v konečném důsledku vést k akceleraci, ke zvýšení daňové zátěže, abyste zvažili fakt, že se Česká republika už podle dosaženého kompromisu, toho kompromisu, který už v téhle chvíli léta platný a který bude v tom maximu svých efektů mít své počátky v roce 2014, stane nárazníkem – nárazníkem tabákových výrobků s nižší spotřební daní, které začnou skrze Českou republiku více než dodnes se tlačit do našeho prostoru a do prostoru na západ od nás. Všechny země na východ od nás počínaje Slovenskem, Polskem, Ukrajinou a zeměmi dalšími, které byly součástí té dohody, resp. pobaltských zemí a Ukrajina je tím kanálem, kterým to sem plyne, si totiž vyjednaly odlišné podmínky od našich a budou uplatňovat nižší zdanění a cigaretové výrobky i ty legálně zdaněné na jejich trzích budou mít nižší daňové břemeno a příznivější cenu pro to, aby se draly do našeho prostoru. Prosím, abyste vzali tuto věc v potaz. Aby ony dobré úmysly, které mnohdy vedou právě do pekla, nebyly právě tím, co povede ruku a hlas některých z vás, kteří budete žít v naději, že vybereme více peněz, neboť výsledek bude úplně opačný.

Pan poslanec Pavel Bém uvedl příklad odlišné technologie a odlišné administrace zdanění spotřeby mezi tabákem a alkoholem. Myslím, že – přestože bych si dovolil dovodit, že se maličko mýlí, dopovím bohužel, přál bych si ten absolutní efekt vytlačení toho černého trhu a té nezdaněné spotřeby – se dá z té odlišné technologie zdanění a uplatnění daně dovodit parametricky rozdílná velikost černého trhu. V oblasti tabákových výrobků ta respektovaná čísla hovoří zhruba o osmiprocentním úniku v oblasti zdanění spotřeby tabáku. U alkoholu, kde je to zdanění, ta techno-

logie uplatnění daně měkčí a stát opravdu nejde tou maximalistickou cestou a břemeno daně je odkládáno až do jiné fáze, nežli je ta výroba, tak stát tady ztrácí v těch mnou a obecně respektovaných odhadech až 20 %. Až 20 % možného potenciálu vybrané daně. To je samozřejmě rozpočtově příliš mnoho a je to také fakticky příliš mnoho s ohledem na důsledky, ke kterým to vede.

Prosím, abyste tyto věci vážili. Prosím o to, aby parlament v jiném čase, než je tenhle tak emočně napnutý, si vyslechl velmi podrobnou zprávu ministra financí věnující se rozboru kauzy nezdaněného alkoholu. Ten jev je alarmující proto, jak mistrovsky vedený je, jak efektivně je postavená distribuční síť, pomocí které je ten nezdaněný alkohol distribuován na území celé České republiky. To je to, co je na tom alespoň pro mne nejvíce odstrašující. To, že tam chybí nějaký jednoduchý sociální nebo příjmový příběh, to, že je postižena celá Česká republika, to, že jsou ty kanály technologicky velmi efektivní ve své funkci a ve své schopnosti obcházet zákon, to, že se na těch místech, která jsou až dnes – což je na tom neuvěřitelně úplně paradoxní – až dnes zasažena kontrolou celníků a Policie České republiky objevovány falešné kolký, ale v řádech tisíců kusů i oficiální kolký, to znamená, že v těch místech jede souběžná distribuce zdaněného i nezdaněného alkoholu. To je na tom absolutně odstrašující a prosím, aby taková analýza byla Parlamentu České republiky, případně na uzavřené debatě rozpočtového výboru, doručena.

Ta věc je ve své podstatě až příliš vážná. Až příliš vážná. Lze dovodit, že něco tak velkého není možné postavit bez koordinace a součinnosti s celníky. Já to říkám velmi nerad, ale žádná taková velká kauza se v minulosti nikdy neobešla bez kriminální činnosti i takových lidí, kteří selhali na svých místech. Já myslím, že parlament si něco takového zaslouží.

Chápu, že teď na to není pravé místo, ale pokud nepoznáme ty věci, pokud je správně nenačteme, pokud jim neporozumíme a strčíme hlavu do písku – byť to tedy žádné zvíře nedělá, takže je to v podstatě vymyšlený příběh, když o tom tak přemýšlím – když před tím budeme zakrývat oči a nebudeme to chtít pochopit, pak na tom proděláme všichni. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Boris Šťastný je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy a má tedy slovo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já nebudu přednášet příliš dlouho, jenom jsem pokládal za povinnost jako ostatně vždy, když hovoříme o spotřebních daních z tabákových výrobků a alkoholu, poukázat na několik málo faktů.

Tím prvním faktem, který bychom si měli uvědomit, je, že spotřební daň na tabákové výrobky a alkohol v České republice je spíše daní úsměvnou. Je úsměvnou proto, protože neplní funkci, ke které byla vůbec zřízena. Já jsem přesvědčený, že jestliže vytváříme nějaké daně, tak bychom měli vědět, jakou mají mít funkci, co mají občanům nebo státu – tedy státu, pokud občané jsou státem k tomu nuceni – přinést. Tyto dvě daně přinášejí, nebo jejich jedinou výhodou pro stát je, že se jejich prostřednictvím řeší deficit státního rozpočtu. Ale dámy a pánové, to je málo. Řešit deficit státního rozpočtu neadresným vybíráním daně ze spotřeby je naprosto nesmyslnou záležitostí a spotřební daň na tabák, alkohol a jiné podobné komodity má a měla historicky a v mnoha zemích má úplně jinou funkci. Totiž dokonce to není tak, jak se mnoho lidí domnívá, že stát má prostřednictvím těchto daní, zvyšováním cen těchto výrobků, bránit jejich spotřebě. Je to jinak. Stát se snaží a má snažit využít tyto daně jako způsob financování zdravotní péče a podpory zdraví. Protože pro co jiného bychom odváděli daně z cigaret a jiných tabákových výrobků než pro to, abychom léčili karcinomy plic a ostatní závažná onemocnění, která tato závislost s sebou přináší?

Kolega Svoboda říkal, že zná nebo chtěl by znát odpověď na to, které cigarety jsou levicové a které jsou pravicové. Rakovina plic není ani levicová ani pravicová a něco stojí. A já pokládám za velkou chybu, že se nám nepodařilo za celé polistopadové období zajistit, aby skutečně spotřební daně z tabákových výrobků a alkoholu šly přesně tam, kam mají. Já si prostě nepřeji, aby z těchto daní byly stavěny silnice, aby z nich byly zalepovány nejružnější díry státního rozpočtu, já si nepřeji, aby z těchto daní byli jakýmkoli způsobem živeni úředníci, jakýkoli aparát atd. Já si přeji, aby tyto daně, pokud mají být od občanů vybírány – a jsou vybírány pouze od těch, kteří tyto legálně vyrobené výrobky užívají a užívají je v naprosté většině případů dobrovolně, je svobodným rozhodnutím člověka, jestli se rozhodne sám kouřit, či nekouřit či pít, nebo nepít alkoholické nápoje, a v tomto ohledu mu to také umožňujeme. Vždyť tabákové výrobky jsou jediným výrobkem na světě, který, je-li využíván k tomu, k čemu byl vyroben, tak podle návodu způsobuje závažná onemocnění, smrt a také závislost. A za to také ti lidé, kteří tyto výrobky užívají, platí. A já jsem přesvědčený, že z dlouhodobého hlediska bychom se měli zamýšlet nad tím, jestli nepřistoupit k modelu, který funguje v řadě zemí světa. Funguje ve Finsku, funguje ve Velké Británii, kde z tabákových daní a z daní z alkoholu je financován provoz nemocnic, škol, ty peníze jdou na zdravotní péči. Ve Francii, v Portugalsku, v Irsku, Rakousku, Polsku, Estonsku, Litvě, ve většině států Spojených států amerických. Já bych mohl pokračovat dál. Prostě spravedlivé by bylo, abychom alespoň část spotřebních daní vyhradili a aby tyto daně bez jakéhokoli dalšího přerozdělování směřovaly do

systému zdravotního pojištění. To znamená, aby automaticky byly přerozděleny mezi jednotlivé zdravotní pojišťovny a byly využity tam, kam patří.

Na závěr ještě jenom několik drobných poznámek. Vždy když zvyšujeme spotřební daň z tabákových výrobků, udělám si jednoduchou kalkulaci a vyjde mi výsledek, že stále ještě pořád si v tuto chvíli, dvacet let po revoluci, koupíme těch cigaret v poměru k platu méně než před revolucí. To znamená, že reálná cena cigaret se příliš za těch dvacet let nezměnila, přestože všechno roste – výdělky rostou, ale i náklady rostou –, pořád tato věc se nikterak nemění a máme v tom určitě spoustu rezerv. Ale to je druhou věcí a já nejsem příznivcem zvyšování jakýchkoli daní, tedy ani daní ze spotřeby.

Druhou jednoduchou poznámku. Když jsme ráno měli zdravotní výbor, na kterém jsme řešili i otázku metanolové kauzy, tak jeden z místopředsedů zdravotního výboru vystoupil s velmi plamenným projevem a říkal ano, vždyť přece kolik milionů budou stát transplantace jater těm nemocným lidem, kteří přežijí, kolik milionů korun dáváme do léčby alkoholiků atd. atd. A zase se dostáváme k tomu stejnému, co já říkám.

Já bych chtěl z tohoto místa ještě jednou požádat pana ministra financí zde nepřítomného, já jsem ho opakovaně prosil v minulosti a opakovaně jsem ty návrhy dával, aby se zamyslel nad tím, jestli pravicová vláda by skutečně neměla postupovat tak, že občané, kteří ty daně už platí a musí platit, tak by je platili alespoň spravedlivě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Borisu Štátnému. To bylo zatím poslední slovo v obecné rozpravě. Nevidím žádnou další přihlášku, proto obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedařiči. Jenom tak na úvod bych chtěl říct, že mě opravdu mrzí, že tady není přítomen žádný ministr ani předseda vlády a zvláště pan ministr financí Kalousek. To dokazuje zájem této vlády a především pana ministra o spotřební daně.

Nicméně v rámci podrobné rozpravy, jak jsem již avizoval, se hlásím ke sněmovnímu dokumentu 3813. Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Dále prosím o slovo pana kolegu Miroslava Svobodu. Prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jsem vás chtěl požádat jako nejvyšší autoritu, protože mám takový pocit, že minimálně k dobrému zvyku, ne-li k podmínkám jednání Sněmovny patří to,

že tady je minimálně příslušný, tuším že místopředseda vlády a já tady... Pardon, vidím, vidím. Omlouvám se, vás jsem, pane ministře přehlédl, takže v pořádku.

Nicméně podstatou, proč vystupuji, je samozřejmě přihlášení se k pozměňovacímu návrhu, který jsem již avizoval a hovořil jsem o něm, pod pořadovým číslem 3812. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Michal Babák: Paní předsedající, já též se chci pouze přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3581. Jak již jsem tady plénu sděloval, jde o snížení spotřební daně na motorovou naftu o dvě koruny. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych načetl ještě jeden pozměňovací návrh, který je legislativně technického charakteru k tomuto předloženému tisku 734: V části první článku I novelizačním bodu 2 se za slova „§ 33 odst. 7“ vkládají slova „věte první“. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je prosím ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Není. Podrobnou rozpravu končím a končím tedy také druhé čtení sněmovního tisku 734. Končím projednávání bodu číslo 12. Děkuji všem, kteří se zúčastnili projednávání tohoto bodu.

Budeme se věnovat bodu následujícímu. Zahajuji projednávání bodu

13.

Návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 592/ - druhé čtení

Prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Václav Menci.

Poslanec Václav Menci: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte,

abych konstatoval, že se jedná v této novele o odstranění tzv. hlasité reklamy. Laskavě jste propustili tento návrh do druhého čtení. Výsledkem projednávání novely tohoto zákona od prvního čtení je především usnesení volebního výboru, které obsahuje dílčí pozměňovací návrhy. Je to tisk 592/1 a dále vyhláška připravená Radou pro rozhlasové a televizní vysílání k vydání tak, jak to požadovala vláda. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Menclovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání volebnímu výboru a usnesení tohoto výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 592/2. Dostává slovo nyní zpravodaj výboru pan poslanec Walter Bartoš.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já bych se rád vrátil k usnesení volebního výboru. Je to usnesení číslo 107 z 20. schůze volebního výboru ze dne 13. září. Když dovolíte, vezmu se na to brýle. Teď už budu lépe vidět, tzn. že usnesení bude přesně odcitováno.

Volební výbor po úvodním slově poslance Ing. arch. Václava Mencle, zpravodajské zprávě poslance PhDr. Waltera Bartoše a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s poslaneckým návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání podle sněmovního tisku č. 592 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Já chci říct, že ty přijaté pozměňovací návrhy byly dva.

Ten jeden se týká § 49. Za odstavce č. 2 se vkládá nový odstavec č. 3, který zní: Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit, aby reklamy, teleshopping a označení sponzora byly vysílány takovým způsobem, že hladina hlasitosti jejich vysílání je v souladu s technickou specifikací stanovenou vyhláškou, kterou podle ustanovení § 5 písm. y) vydává Rada. Takový způsob vysílání se použije i při vysílání zvukových nebo zvukově obrazových prostředků oddělujících reklamu a teleshopping od ostatních částí vysílání podle odstavce 1 písm. a).

Druhý pozměňovací návrh se týká účinnosti a zní takto: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Tolik dva pozměňovací návrhy.

II. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu.

III. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně

technické úpravy a pak aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto poslaneckého návrhu zákona na schůzi volebního výboru.

Tolik moje zpravodajská zpráva.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a nemám do ní žádné přihlášky. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Žádná přihláška není, rozpravu obecnou končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vyzývám kolegyně a kolegy, zda chtějí vystoupit v podrobné rozpravě – ale není tomu tak. Končím tedy i podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu navrhovateli nebo zástupci navrhovatelů a děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu č. 13, sněmovního tisku 592 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu

14.

Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andryšové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - druhé čtení

Za navrhovatele vystoupí nyní pan poslanec Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy a pánové, máme před sebou druhé čtení poměrně jednoduchého návrhu zákona, který se týká změny zákoníku práce a zákona o zdravotnické záchranné službě. Myslím, že v prvním čtení a vůbec v projednávání zákona č. 374 jsme diskutovali tuto problematiku. V současné době nevím o jiných návrzích a změnách. Zpravodaje zde nevidím, takže si vás dovoluji požádat o propuštění do třetího čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 593/2. Dostávám nyní zprávu, že místo pana poslance Igora Svojáka, který je zpravodajem, by tuto roli převzal pan

kolega Tomáš Úlehla. Jsme ve druhém čtení, je to možné uskutečnit bez hlasování Poslanecké sněmovny.

Prosím tedy pana poslance Úlehu, aby se ujal role zpravodaje.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych tady v zastoupení přednesl usnesení výboru pro zdravotnictví č. 81, sněmovní tisk 593/2. Myslím, že jste to dostali rozdané na lavice.

Usnesení říká, že k návrhu poslance Štětiny doporučuje Poslanecká sněmovně, aby vyslovila souhlas s návrhem poslanců a schválila doplňky, které tady byly načteny. Takže předpokládám, že nemusíme tuhle záležitost nijak moc prodlužovat a můžeme podpořit tuto záležitost tak, jak bylo navrženo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášen zatím jediný poslanec – pan kolega Jiří Paroubek má slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ještě než začnu hovořit, tak možná bych nás všechny probral – abych nebyl pak podezříván, že jsem si odnesl nějaká pera domů – prosím, jsou tady dvě pera. (Smích v sále.) Můžete si, pane kolego, (k poslanci Bendovi z první lavice), vy to máte tam nějak v genech třeba, myslím, jako strana... nechci se vás dotknout... berte to jako vtip. (Šum v sále.)

Takže pokud jde o tuto záležitost, chtěl bych se jenom velice stručně dotknout celé věci. Předložená novela poslaneckého návrhu zákoníku práce a zákona o zdravotnické záchranné službě poslanci, pokud jde o národní socialisty, tak my s tím souhlasíme, oba dva poslanci.

Považujeme za samozřejmé, že je nutné zajistit všem zaměstnancům jednotlivých subjektů integrovaného záchranného systému stejná kritéria pro odměňování a stejně tak i pro přiznání dodatekové dovolené. To je určitě dobrá myšlenka. Nicméně tenhle materiál je ukázkou do značné míry chaotické a nesystémové práce poslanců vládní koalice. Předmětný pozměňovací návrh byl přednesen panem poslancem Štětinou již při projednávání vládního návrhu zákona o zdravotnické záchranné službě tuším na jaře minulého roku v rámci projednávání ve výboru pro zdravotnictví Sněmovny. Návrh se do konečného znění zákona o zdravotnické záchranné službě nedostal, a to přičiněním vládních poslanců. Je ironií, že k zamítnutí tohoto návrhu poslance Štětiny přispěli svými hlasy i někteří vládní poslanci, kteří jsou nyní uváděni jako spolupředkladatelé. Asi teď zpytují svědomí, je to jenom dobře. Proto musí tento návrh absolvovat celý složitý legislativní proces, který tady nechci vypočítávat.

Já bych byl jenom rád pro čisté svědomí, které budu mít, anebo nebudu mít ve třetím čtení – myslím si, že by bylo dobré ujasnit to, co je v důvodové zprávě podle mého názoru poněkud nejasně uvedeno, že finanční dopad do rozpočtů krajů má být buď do 10, nebo do 60 mil. korun. Možná že by zástupce předkladatele tohle mohl vysvětlit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se tedy na přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega Chlad má slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy, pánové. Já bych jenom velice krátce prostřednictvím vás, paní předsedkyně, panu Paroubkovi sdělil jednu věc, že nedochází absolutně k vyrovnání náhrad a věci záchranářů. Že je to takové opravdu minimum, malá náplast na to, aby aspoň něco bylo. Takže zaplatpánbůh za to. Ale jenom jsem to chtěl upřesnit, aby nenabyli poslanci dojem, že dochází ke srovnání a k poctivému narovnání mezi záchranáři. Absolutně ne. Někteří nemají nic a někteří mají podstatně víc.

Takže to je všechno, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Jinou přihlášku do obecné rozpravy nevidím. Proto tuto rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji znovu za slovo, a protože nikdo se nehlásil, tak bych rád odpověděl kolegovi Paroubkovi.

Myslím si, že v současné době není vůbec jednoduché spočítat, kolik budou náklady pro kraje. Protože ve zdravotnické záchranné službě pracuje řádově několik tisíc lidí, kteří jsou různého věku, a samozřejmě těžko můžeme říci, kdo bude odcházet a kdo ne. Já si myslím, že se jedná spíš o odchodné než o dovolenou. Takže při velmi komplikovaných propočtech jsme řekli, že prostě první rok může tato suma být maximálně do 60 mil. korun v celé republice, protože zatím nikdo neví a nikdo neřekl dopředu, kolik lidí hodlá odcházet. Tady se diskutovalo zejména, zda se bude jenom jedenkrát odcházet, to znamená, může někdo pracovat na zdravotnické záchranné službě 15 let, odejde a dejme tomu po dalších pěti letech se znova přihlásí, odslouží dalších 15 let a zas by měl nárok na odchodné. Není to možné, bude to jedenkrát, to znamená, že to byl skutečně odhad, který se nedá vyčíslit.

Nevím, jestli to panu poslanci Paroubkovi stačí, protože já bych byl skutečně rád, kdybych mohl říct číslo: ano, bude to 49 mil. 560 korun. Ale takto se to nedá skutečně spočítat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego, a prosím, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím. Tím jsme se vyrovnali se vším, co bylo potřeba projednat v rámci tohoto bodu ve druhém čtení. Končím projednávání sněmovního tisku 593 ve druhém čtení, tedy končím projednávání bodu 14 s poděkováním zástupci navrhovatelů i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

15.

Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi) /sněmovní tisk 620/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministryně kultury Alena Hanáková. Paní ministryně, prosím.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji. Vážené paní předsedkyně, páni poslanci, poslankyně, zákon o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů jsem představila v prvním čtení. Tímto chci říct, že jsem ráda, že zákon díky vám byl posunut do čtení druhého. Po celou dobu jsme se tímto velmi intenzivně zabývali. Návrh zákona byl přikázán volebnímu výboru, ten jej projednal velmi pečlivě a vydal 13. září 2012 usnesení, ve kterém Poslanecké sněmovně Parlamentu doporučuje vyslovit s vládním návrhem zákona souhlas ve znění pozměňovacích návrhů. Tyto pozměňovací návrhy se týkají zejména úpravy filmových pobídek, specifikace činnosti některých orgánů Státního fondu kinematografie a zpřesnění povinnosti poplatníka poplatku z vysílání reklamy.

Dovolím si jenom říci, že k předloženému usnesení volebního výboru bych ráda sdělila, že Ministerstvo kultury se všemi pozměňovacími návrhy souhlasí a akceptuje je, jelikož je považuje pro návrh zákona za přínos. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni. Zákon jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru volebnímu. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 620/1. Slovo dostává zpravodaj tohoto výboru pan poslanec Václav Měncl, prosím.

Poslanec Václav Měncl: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych konstatoval, že volební výbor od prvního čtení uspořádal k tomuto návrhu

zákona velmi hojně navštívený seminář, na kterém byla velmi podrobná diskuse. Nejen na tomto základě jsme vedli jako členové volebního výboru řadu jednání. Výsledkem je již zde zmíněné usnesení volebního výboru 620/1 s pozměňovacími návrhy. Současně mi dovoluje konstatovat, že na základě diskuse na volebním výboru, která ještě přesáhla již podané pozměňovací návrhy, jsem společně se zpravodaji politických klubů připravil dílčí pozměňovací návrhy, které jste obdrželi jako sněmovní dokument č. 3815, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, je do ní přihlášen pan poslanec Jan Husák. Prosím, máte slovo, pane kolego.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, budu se snažit co nejkratším způsobem. Moje vystoupení se týká § 27 tohoto velmi potřebného zákona. To je paragraf, který definuje poplatky z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Já bych chtěl jenom upozornit, že toto v podstatě naprosto nové, dynamicky se rozvíjející odvětví má svoji obrovskou perspektivu a Ministerstvo průmyslu počítá s definováním pravidel v této oblasti ve verzi číslo 2 Digitálního Česka, tak jak je pojmenován tento dokument, a chce sesouladit všechny aspekty, které se týkají tohoto odvětví. Totiž v § 27, tak jak je uveden, je určitá diskriminace našich podnikatelů v této oblasti, protože poplatky do fondu se týkají pouze provozovatelů firem tuzemských v České republice. Netýká se to třeba firem, jako je YouTube, který provozuje tyto služby. A proto si myslím, že je tam určitý diskriminační prvek.

Předkladatel navrhuje odkladný účinek. Já ve svém pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím za chvíli, navrhuji prodloužení tohoto odkladného účinku do roku 2020, a to z toho důvodu, aby se sesouladily tyto věci právě s připravovaným dokumentem Digitální Česko.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Jan Husák a poté pan kolega Václav Měncí dostanou slovo. Pan poslanec Jan Husák.

Poslanec Jan Husák: Takže se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod č. 3820, jak ho máte v elektronickém systému Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Václava Měncí.

Poslanec Václav Měncí: Děkuji. Já se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 3815, jak je obsažen v písemném dokumentu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Ptám se na případnou další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím podrobnou rozpravu, končím druhé čtení sněmovního tisku 620, bodu 15. Děkuji paní ministryni, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb.,
o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů
(rozpočtová pravidla),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 660/ - druhé čtení**

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, především bych chtěl poděkovat za opakovanou druhou rozpravu. Chtěl bych poděkovat rozpočtovému výboru za úsilí, se kterým hledal mimořádně složitě mimořádně křehký kompromis. Chtěl bych říct, že kompromis, který našel rozpočtový výbor, je na hranici únosnosti projektu státní pokladny. Chtěl bych poprosit, abychom ten kompromis respektovali. Děkuji za něj. Jsem připraven ho podpořit, ale přiznám se, že prostor k jeho posunu by mě dost značně frustroval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 660/1 a 660/2. Slovo dostává zpravodaj výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor se zabýval tímto tiskem dvakrát, naposledy dne 18. září. a jeho usnesení je v tisku 660/2. Navrhuje tento zákon podpořit s pozměňovacími návrhy přijatými v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Jan Pajer je do ní přihlášen. Do podrobné. Ptám se do obecné rozpravy, jestli se někdo hlásí. Žádná přihláška není. Obecná rozprava je. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jan Pajer, poté pan poslanec Marek Benda, jestli jsem rozuměla dobře. Pan poslanec Jan Pajer. Prosím.

Poslanec Jan Pajer: Dobrý podvečer, paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych se chtěl jenom přihlásit ke sněmovnímu dokumentu č. 3816, jak jej máte uveden v elektronickém systému.

Jestli mi dovolíte jenom krátké zdůvodnění mého návrhu. Tímto pozměňovacím návrhem zákona o rozpočtových pravidlech bude odstraněna nadbytečná administrativní náročnost, která spočívá ve znovuzavedení programového financování na opravy a údržbu movitého i nemovitého majetku a nákup drobného hmotného a nehmotného majetku. Systém programového financování na opravy a údržbu movitého a nemovitého majetku a nákup drobného hmotného a nehmotného majetku byl dle tohoto zákona zaveden do praxe v roce 2005. Jako takový se neosvědčil a z důvodu nejen administrativní náročnosti, ale především abnormální zdlouhavosti řešení oprav a nákupu drobného majetku, kdy bylo nutné řešit havarijní stavy, byl novelou tohoto zákona v roce 2008 již jednou zrušen. Ovšem novelou z roku 2011 se tento systém opět zavedl a v praxi, i když se neosvědčil, by měl být realizován od rozpočtového roku 2013.

Z tohoto důvodu doporučuji ve svém pozměňovacím návrhu zrušit systém programového financování na opravy a údržbu movitého a nemovitého majetku a nákup drobného hmotného nehmotného majetku a ponechat systém programového financování u akcí investičního charakteru, což je u nehmotného majetku v částce nad 60 tisíc a u hmotného majetku v částce nad 40 tisíc a u akcí dotačních financovaných z Evropské unie.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji jenom, abych se přihlásil spolu s kolegou Markem Šnajdrem ke sněmovnímu dokumentu 3807, což jsou pozměňovací návrhy, které jsme podali k tomuto návrhu zákona, a dovoluji, abych vás již teď večer neobtěžoval tím, že to budu zdůvodňovat.

Kdo by měl zájem, je detailní zdůvodnění ve sněmovním dokumentu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy k tomuto bodu? Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu, končím projednávání bodu 16, sněmovního tisku 660 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení

Návrh z pověření vlády uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh, domnívám se, je velice důležitý z hlediska vlastně jednak urychlení výstavby hlavně dopravní infrastruktury i z hlediska nákladů, které s touto výstavbou máme. Já jsem ten návrh podrobně představil při prvním čtení. To znamená je to návrh, který mění podmínky pro vyvlastnění. Je tam změna zániku práv třetích osob, změní se výše náhrady při odnětí pozemku nebo stavby, rozdělení výrokové části, rozhodnutí na dvě části, změna účinku odvolání, změna soudní ochrany, změna účinků žaloby. Jsou to všechno opatření, která, skutečně se domnívám, prospějí budování naší infrastruktury. (V sále je neklid.)

Současně byla k tomuto přičleněna třetí část, zákon č. 416 o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

Tento návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který jej projednal 3. září a doporučil návrh schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Já musím říci, že se všemi těmito pozměňovacími návrhy, které výbor přijal, tak souhlasím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 683/1. Prosím o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jiřího Šulce.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, milí kolegové a kolegyně, nebudu vás zatěžovat, je nás už tady pár a čas se nám chýlí k závěru dnešního jednání. Takže vám jenom sdělím, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 27. schůzi dne 13. září 2012 sněmovní tisk 683 neboli vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, to znamená zákon o vyvlastnění, a zákon č. 657/1992 Sb., o dani dědické, darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby vodní, dopravní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb., projednal a usnesením 114 doporučuje Poslanecké sněmovně návrh schválit, a to ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, jak říkal pan ministr, které máte k dispozici, jenom upřesňuji, jako sněmovní tisk 683/1.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo dostává pan poslanec Jan Bureš. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl načíst pozměňovací návrh, který jsem nezvládl dát do elektronického systému, proto jsem nucen jej přečíst. Tedy jde o pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku 693, část třetí, změna zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

1. K dosavadnímu bodu 4 v § 3a se za slovo "dopravní" vkládají slova "a energetické".

2. K dosavadnímu bodu 4 v § 3c se za slovo "dopravní" vkládají slova "a energetické".

3. V části třetí, změně zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, článek IV vložit bod jedna, který zní: "1. V § 1 odst. 4 se slova "elektrizační soustavy a plynárenské soustavy" nahrazují slovy "elektrizační soustavy, plynárenské soustavy a soustavy zásobování tepelnou energií". Body 1 až 5 v článku IV označit jako body 2 až 6."

Ke všem těmto pozměňovacím návrhům je kladné, případně neutrální

stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj a kladná stanoviska Ministerstva průmyslu a obchodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení sněmovního tisku 683, bodu číslo 17. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

18. Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně poslankyně, poslanci, je to druhé čtení návrhu vládního zákona, který se týká zřízení Státního pozemkového úřadu, ke kterému má dojít spojením dosavadních působností Pozemkového fondu ČR a pozemkových úřadů a Ústředního pozemkového úřadu, který je dosud součástí Ministerstva zemědělství. Já jsem jej uváděl podrobně v prvním čtení, proto se teď pouze omezím na skutečnost, že zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu projednal tuto materii 7. září. V rámci něj byla projednána a schválena řada pozměňovacích návrhů, které jsou v souladu s koncepcí předkladatele a přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru zemědělskému. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 691/1, 691/2. Slovo dostává zpravodaj výboru pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, zemědělský výbor se tímto návrhem zákona zabýval dne 6. září na své 33. schůzi a přijal 110. usnesení tohoto znění: K vládnímu návrhu zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, sněmovní tisk 691. Zemědělský výbor Poslanecké

sněmovny po úvodním slově náměstka ministra zemědělství Tomáše Šimčíka, zpravodajské zprávě poslance Josefa Šenfelda a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, sněmovní tisk 691, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Tolik usnesení zemědělského výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Paní předsedkyně, já děkuji za slovo. Vážená vládo, vážení kolegové, já si dovoluji načíst dva pozměňovací návrhy.

Za prvé. Do § 3 se doplňuje odstavec 4: Ministerstvo použije výnosy z prodeje majetku podle § 10 až 13 a výnosy z pronájmu majetku státu Státním pozemkovým úřadem nad rámec výdajů, které jsou ministerstvu stanoveny příslušnou kapitolou zákona o státním rozpočtu na příslušný rok k těmto účelům:

a) k pozemkovým úpravám podle jiného právního předpisu – zákon číslo 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů,

b) na Program rozvoje venkova České republiky,

c) na programy k podpoře aktivit financovaných výhradně z národních zdrojů – zákon číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

A druhý pozměňovací návrh: § 50 se mění takto: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Prosím nyní pana kolegu Šenfelda, poté pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Bohužel můj sněmovní dokument 3795, tak jak jsem ho zadal do systému, se nezobrazuje, tak se moc omlouvám, ale celý svůj pozměňovací návrh musím přečíst.

Takže moje pozměňovací návrhy k druhému čtení tisku číslo 691. Legislativně technické úpravy zákona o Státním pozemkovém úřadu v

části druhé – novela zákona číslo 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.

1. Návětí bodu 47 zní: "V § 9 odst. 9 zní:".

2. Návětí bodu 48 zní: "V § 9 se za odst. 9 vkládají nové odstavce 10 a 11, které znějí ".

3. Návětí bodu 54 zní: "V § 9 odst. 18 a 19 znějí".

4. Návětí bodu 55 zní: "V § 9 za odst. 19 se vkládá nový odstavec 20, který zní".

Odůvodnění: Jedná se o legislativně technické upřesnění uspořádání odstavců paragrafu 9. Text odstavců zůstává nezměněn.

A dále legislativně technické úpravy k tisku 691/2 – usnesení zemědělského výboru:

1. Návětí bodu 17 zní: "Vkládá se nový bod, který zní: "V § 9 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní"".

2. Návětí bodu 18 zní: "Za dosavadní bod 48 se vkládá nový bod, který zní: "V § 9 se za odstavec 12 vkládá nový odstavec 13, který zní"".

Odůvodnění: Jde o legislativně technické upřesnění zařazení odstavců v § 9. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi pouze, abych ve svém krátkém vystoupení odkázal na svůj písemně a elektronicky podaný pozměňovací návrh, který je uveden jako sněmovní dokument číslo 3805.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není-li žádná, podrobnou rozpravu končím a končím druhé čtení sněmovního tisku 691, bodu číslo 18. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení

Návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, a to z pověření vlády. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, návrh jsem odůvodnil velmi podrobně v prvním čtení. Děkuji za projednání v sociálním výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 724/1. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Renáta Witoszová. Prosím, aby se ujala své role.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Dobrý večer. Já mohu jenom říci, že výbor doporučil tuto novelu ke schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Ptám se na přihlášky do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Tím jsme se vyrovnali také s bodem 19. Končím tedy jeho projednávání ve druhém čtení, končím projednávání sněmovního tisku 724. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce.

Dámy a pánové, to byl poslední bod našeho dnešního jednání. Končím dnešní jednací den. Děkuji vám všem za spolupráci a pouze vás upozorňuji na to, že zítra zahájíme své jednání pravidelně v 9 hodin, a to odpověďmi na písemné interpelace. Přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. září 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 154 poslanců**

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené paní kolegyně, vážené páni poslanci, členové vlády, dovoluji mi zahájit třetí jednací den 46. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji dobré ráno. (Hlasy z prořídých lavic.) Aha, vláda tady nikde není.

Požádal bych vás, abyste se přihlásili kartami, případně mi nejdřív tedy oznámili, kdo má kartu náhradní.

Zatím přečtu omluvy, kterých je poměrně hodně. Poslanci omluvení ze čtvrtka 20. září: omluvena je paní poslankyně Miroslava Němcová, Adam Vojtěch, Michal Babák, omluvený je Petr Braný, Josef Dobeš, Michal Doktor, Petr Gazdík, Stanislav Grospič, Michal Hašek, Pavel Hojda, Radim Jirout, David Kádner, Jiří Koskuba, Václav Kubata, Vít Němeček, Jiří Paroubek, Jaroslav Plachý, Anna Putnová, Adam Rykala, Marta Semelová, Bohuslav Sobotka, Igor Svoják, Bořivoj Šarapatka, Jaroslav Škárka, Jiří Šlégr a Vladislav Vilímec.

Pak jsou tady omluvy členů vlády: Petr Nečas, Petr Bendl, Pavel Blažek, Pavel Dobeš, Petr Fiala, Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Martin Kuba, Karel Schwarzenberg, Alexandr Vondra. To jsou omluvy členů vlády.

Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem číslo 149, to jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Pak bychom měli pokračovat body z bloku smlouvy, mám je tady připravené, a druhá a první čtení. Takový je postup. Odpolední jednání samozřejmě zahájíme bodem 150, to jsou ústní interpelace podle jednacího řádu. Jenom připomenu, že nejpозději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování. Pokud jde o interpelace na premiéra, tak jenom připomínám, že premiéra tady mám mezi omluvenými, takže interpelace na premiéra budou moci být jenom předneseny a budou vybaveny písemně. Tolik k dnešnímu programu.

Ted' už můžeme zahájit bodem

**149.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace**

Seznam odpovědí jste obdrželi, předpokládám. První interpelace je interpelace na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. To byla interpelace poslance Břetislava Petra ve věci zpracování Státní energetické koncepce.

Máme to jako tisk 722. To je tedy první z interpelací, se kterými poslanci nebyli spokojeni a požádali o zařazení.

Jenom upozorním všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu, které zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava, Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná. Tolik.

Ted' prosím interpelace. Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba odpověděl na interpelaci poslance Břetislava Petra ve věci zpracování Státní energetické koncepce. Už jsem řekl, že tu odpověď máme jako tisk 722. Projednávání této odpovědi bylo na 45. schůzi Sněmovny přerušeno. Vlastně otevírám znovu rozpravu a ptám se – pan poslanec Břetislav Petr se do ní hlásí.

Poslanec Břetislav Petr: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane místopředsedo, domnívám se, že jednací řád Poslanecké sněmovny by měl platit i pro pány ministry. Pan ministr Kuba mi dluží odpověď od měsíce dubna a bez jakékoliv omluvy si hrajeme tady na nějaké interpelace, ale nejsme schopni se dočkat odpovědí pánů ministrů. Beru v úvahu, že je tady pan ministr Kalousek, ale interpelace, které by měly následovat, se týkají jiných pánů ministrů. Je otázka, zdali jsme se tady nesešli naprosto zbytečně. Mám takový dojem, že bychom měli toto jednání rozpustit.

Pokud pan ministr Kuba nepřišel, tak bych žádal, aby termín – když jsem minule žádal o prodloužení, než pan ministr Kuba se uráčí přijít do této slovní Sněmovny – byl na další schůzi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Tejce, který se hlásí do rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, myslím, že skutečně v tuto chvíli není možné pokračovat v interpelacích na členy vlády. Interpelace je velmi zásadní institut, který je dán poslancům proto, aby se mohli ptát členů vlády a mohli je tím kontrolovat. V tuto chvíli zde vidím přítomného pouze jednoho ministra této vlády. Dokonce tady není ani jeden z místopředsedů či předseda vlády, byť já osobně pana ministra Kalouska považuji za skutečného předsedu vlády této země. (Smích a potlesk.) Tím mu skládám tedy poklonu.

Nicméně přece jen po formální stránce zde není ani premiér ani místopředsedové, a především zde nejsou ministři, kteří mají odpovídat, zejména pan ministr Kuba, a já si myslím, že není možné plést si Poslaneckou sněmovnu a interpelace s holubníkem. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Co se ovšem týče našeho formálního postupu, navrhl tady pan poslanec Břetislav Petr postup, který můžeme nějakým způsobem schválit. Pokud bude chtít takto interpelující poslanec počkat na některého člena vlády do doby jeho přítomnosti, tak bychom mohli nyní hlasovat o přerušení té interpelace do – zřejmě do příští schůze, tak je to. Nic lepšího nemohu nabídnout panu poslanci Petrovi. Jestli tedy je souhlas? Pokud by se jednalo ještě příští čtvrtek, tak je ještě možné o tom uvažovat. Takže do příštích písemných interpelací, tak bychom to formulovali.

Jenom zagonguji, protože budeme hlasovat o návrhu, který tady vzešel z návrhu pana poslance Břetislava Petra. Zagonguji na ty, kdo se mohou zúčastnit hlasování, abychom to hlasování provedli.

Budeme hlasovat o návrhu, aby projednávání interpelace pana Břetislava Petra na ministra průmyslu a obchodu bylo přerušeno do příštích písemných interpelací.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit toto přerušení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 73. Přihlášeno je 79, pro hlasovalo 46, proti 22. Návrh přerušit to byl přijat.

Přerušuji interpelaci na pana ministra Kubu do příštího projednávání písemných interpelací.

Postupuji k interpelaci na premiéra Petra Nečase. Tady byla nejdřív interpelace poslance Miroslava Váni – pan poslanec Miroslav Váňa je přítomen – ve věci, v jakém stavu je společnost v důsledku vládnutí této koaliční vlády. Je to tisk 727. Požádal bych pana poslance Váňu. Hlásí se jako první. Nesouhlasí s odpovědí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Pane místopředsedo, já vám děkuji za udělené slovo. Dámy a pánové, než přejdu k obsahu své interpelace, tak mi věřte, že jsem zvažoval, mám-li hovořit do zdi, mám-li hovořit k nepřítomnému panu premiérovi, mám-li hovořit k předsedovi vlády, který pohrdá lidem, který pohrdá občany, který pohrdá opozicí, který pohrdá v podstatě celou Poslaneckou sněmovnou.

(Ministr Kalousek opouští sál a ve dveřích mává řečníkovi. Ten rovněž mává.) Taky, taky, taky.

A já přesto hovořím. A já vám řeknu proč. Já totiž mám obavu, že už tady dlouho nebudeme. Já mám obavu, že kdybych na pana premiéra čekal, tak se ho vlastně taky už nemusím dočkat. Já když vidím, v jakém stavu se nachází vládní koalice, jak to má pevně v ruce, tak si říkám, že je

zapotřebí hovořit i tehdy, když tady pan premiér není, protože není jistota, jak to s vládní koalicí bude dál po další dny.

Vážený pane premiére, já vyslovuji nespokojenost s vaší odpovědí na moji písemnou interpelaci, kde jsem se zamýšlel nad tím, v jakém stavu se nachází společnost, naše společnost po 23letém budování kapitalismu v České republice. Já jsem vám psal, pane premiére, že vy a vaše ODS překrucujete hodnocení celého stavu, dnešního stavu, ve kterém se naše společnost nachází, že vy zaměňujete příčinu s následkem, že vy zcela záměrně matete lidi, abyste veřejnost odvedl a pozornost veřejnosti abyste odvedl od skutečně pravé příčiny toho, v jakém stavu se ta naše dnešní společnost nachází. Pane premiére, já musím vzpomenout výroku prvního porevolučního prezidenta z jeho prvního novoročního projevu Václava Havla, který řekl: „Naše země nevzkvétá.“ A já musím říct, po 23 letech budování kapitalismu v České republice, žel bohu, i dnes, po uplynutí 23 let, naše země, občané, vážně nevzkvétá. Naše země po 23letém budování kapitalismu vážně nevzkvétá. A proč vážně nevzkvétá? Protože drtivá většina lidí v naší zemi je nejen nespokojená, ale doslova dře bídu, žije od výplaty k výplatě, většina rodin po 23letém budování kapitalismu je na tom setsakramentsky mizerně. A vy to svým smíchem, svým křikem, vy to vůbec nezměníte. A já se domnívám, že to pravice ví, ale zcela záměrně před tou skutečností zavírá oči. Prostě obyčejné lidi trápí celá řada problémů, které jim sužují a ztrpčují ten běžný, obyčejný život. Lidé jsou našťvaní, jsou parádně našťvaní. Jsou našťvaní na politiky, na politiku, a lidé z drtivé většiny nám nevěří. Lidé nevěří vaší vládě, ale co je nejhorší, že lidé přestávají rozlišovat podle politického spektra a nevěří v politický systém jako takový. Nevěří v principy zastupitelské demokracie, ztratili zcela víru v politiku, ztratili víru ve spravedlnost a to je, dámy a pánové, smutný obrázek budování kapitalismu v naší společnosti po 23 letech.

Dámy a pánové, pojďme se velmi lehce podívat do historie a pojďme pohlédnout do 90. let po roce 1989. Tehdy to byla vláda, vláda pravice, která bez ostychu tunelovala peníze ze státního rozpočtu, které byly určeny na výplatu důchodů. Ano, pravicová vláda dlouhodobě a systematicky tunelovala státní důchodový účet, obírala de facto důchodce o jejich důchody, obírala důchodce o peníze, protože těmito penězi tiše pravicová vláda lepila dluhy, lepila díry vyráběné ve státních podnicích. Ano, dělala to vláda ODS. Zcela potichu, nepozorovaně. Dělala to dlouhodobě a systematicky. Jako konkrétní příklad uvedu České dráhy, kde byl vyprodukován tehdy dluh v 90. letech 50 miliard a Českým drahám byla poskytnuta státní půjčka. V roce 1996, uvádím další konkrétní příklad, tehdy velmi významný člen ODS, ministr financí Ivan Kočárník, poskytuje státní garance vůči České národní bance v částce 22 miliard korun a celý vtíp byl v tom, že garance byla na deset let. To už v roce 2006 nebyl Ivan Kočárník ani

významným členem ODS a ani ministrem financí. A tak bych, vážený nepřítomný pane premiére, mohl zkrátka pokračovat dál. To byla praxe vaší předchůdkyně, to byla praxe pravicového vládnutí.

Pane premiére, já musím odmítnout to, co vy osobně a vaše ODS velmi často proklamujete, že tuto zemi zadlužili sociální demokraté. To je lež jako věž. To je lež jako věž. Nebyli to sociální demokraté, ale byli jste to vy, byla to ODS. Vy jste zadlužili tuto zemi. Naopak vláda sociálních demokratů zachraňovala to, co tady ODS zbabrala a zpackala. Vláda sociálních demokratů zachraňovala, aby lidem nebyly prošustrovány jejich peníze, které si lidé s důvěrou ve stát uložili do banky. Ano, přišla vláda sociálních demokratů a musela tady řešit to, co zpackala ODS. Musela řešit a ozdravovat celý bankovní systém, zachraňovat Investiční a Poštovní banku, zachraňovat peníze lidí, které měli v této bance a v bankách uloženy.

Povedlo se to. Vláda sociálních demokratů zachránila naspořené peníze lidí, jejich celoživotní úspory, zachránila i podnikové finance. Tehdy ale už se nedalo nic dělat s tím, že tady byla vytvořena díra, díra nikdy nikým nesplácených úvěrů v částce 600 mld. korun. To byl dárek pro sociální demokraty od ODS. Právě proto, aby se tato díra začala ozdravovat, aby se veřejné finance začaly léčit, což realizovali sociální demokraté, byl vytvořen Fond národního majetku, kam se tato žumpa nikdy nesplácených úvěrů postupně sváděla.

Vážený nepřítomný pane premiére, ještě je dlužno připomenout, že státní dluh od roku 1990 do roku 2006, čili státní dluh za celých 16 let, byl v částce 0,9 bil., čili 900 mld., a když se vlády chopila, vládní odpovědnosti, vláda Mirka Topolánka, to je rok 2007, tak do dnešní doby se tento dluh vyšplhal na částku 2 bil. Čili dluh za 16 let je tady přebit dluhem za šest let. Dluh za šest let se vyšplhal k částce 2 bil. a to je dědictví umění vlády, současné vlády a předchozí vlády Mirka Topolánka. To je třeba si připomenout. Zkrátka základní stavební kámen celého dnešního dluhu je jednak v loupeživých privatizacích, v kuponové privatizaci a jednak neutěšený stav financí spočívá právě v úvěrech, které zde byly poskytovány a nikdy nebyly nikým spláceny, protože takový záměr ani nikdy nebyl. (Poslanec v pravé části sálu reaguje.) Bum, bum, bum, ano, pane poslanče, bum, bum, bum.

Vážený pane premiére, to byla situace, která se tady odehrála po roce 1989. Je třeba si také připomenout, co bylo výsledkem kuponové privatizace. Do kuponové privatizace byl postoupen majetek v rozsahu 1 bil. korun, to je 1000 mld. Kuponová privatizace proběhla a výsledek úspěšnosti celé kuponové privatizace byl 350 mld. korun. Jinými slovy, nepřítomný pane premiére, 650 mld. bylo ukradeno novodobými privatizátory. 650 mld. bylo rozkradeno, 650 mld. skončilo v kapse novodobých privatizátorů. To byl výsledek privatizace státního majetku, to byl výsledek kuponové priva-

tizace, to byl výsledek toho, že jsme nerozlišovali čisté a špinavé peníze. To byl výsledek, který dnes vlastně v podstatě celý národ ještě dlouhou dobu bude splácet.

Dámy a pánové, na této velké privatizační zlodějně, protože jinak než zlodějna se to nazvat nedá, se podíleli, a to je pravda, i bývalí vysocí exponenti minulého režimu, kteří se rychle tiše infiltrovali do všech politických stran, i do ODS. S tehdejší dobou kuponové privatizace jsou spojena jména, a to je třeba si tady říct, protože tak to je, Václav Klaus, Ježek, Dlouhý, Dyba, Kočárník, Čermák, Macek, Pilip, Rubáš, Ruml, Stránský, Vodička – tito všichni byli u tehdejší velké privatizace, tito všichni byli spjatí s kuponovou privatizací.

Vážený pane premiére, to je základní stavební kámen celého státního dluhu, to je opravdu historická prapůvodní příčina, proč je dnešní dluh 2 bil. korun. Také je dobré si připomenout, že v důsledku celého tohoto privatizačního řádění jsme zlikvidovali celou řadu značek – Zetor, Tatra, Jawa a tak bych mohl pokračovat dál. Zcela nesmyslně jsme vyklidili celé odvětví zbrojního průmyslu, zlikvidovali jsme jednu výrobu po druhé. Nebudu hovořit o domácím zemědělství. Dnes je nám všem zcela normální a běžné, že jíme zahraniční potraviny a vůbec nepřemýšlíme o jejich kvalitě.

Vážený pane premiére, to je prapůvodní příčina současného dnešního dluhu.

Je dobré vzpomenout, že v roce 2006 nastupuje vláda, pravicová vláda Mirka Topolánka, která vítězí podvodem a lží. Která vítězí podvodem a lží. Podvedla občany smlouvou s voliči. Tato vláda slíbila, že daně klesnou sto procentům daňových poplatníků, podle tehdejších slibů ne prý těm nejbohatším, ale všem že stoupnou příjmy. To bylo dáno na papíře. Tato vláda Mirka Topolánka lidem slíbila, že se nemusejí bát úpravy daně z přidané hodnoty, že to bude jenom takové kosmetické, dokonce že u 70 % zboží a služeb daňová sazba klesne, to bylo také na papíře, důchodci že budou mít kompenzaci – tisícikorunu přídatku k důchodu, že se nezavede školné, že se nezvýší finanční spoluúčast lidí ve zdravotnictví, a naopak že se zastaví snižování životní úrovně důchodců a dalších rodin, že se zvýší prosperita vícepočetných rodin a že se zvýší zisky podnikatelů. To byly sliby z billboardů, z plakátů, to byly sliby tehdejší Topolánkovy vlády, to byly sliby kabinetu Mirka Topolánka, kabinetu, který zde určitou dobu pracoval bez důvěry, bez důvěry v Poslanecké sněmovně, a teprve až na druhý pokus v důsledku politické korupce se podařilo tuto vládu zprovoznit a získat ve Sněmovně důvěru.

Přichází rok 2007. Tato pravicová vláda Mirka Topolánka přichází s reformním batohem zákonů. V podstatě šlo o zavedení rovné daně, snížení daně nejbohatším, snížení daně z příjmů právnických a fyzických osob,

snížení daně nejbohatším a přenesení daňového břemene na bedra obyčejných lidí. Celý reformní batoh byl šit horkou jehlou, nebyl dokonce projednán nejen v koaliční vládě, ale ani uvnitř ODS. Vládní reformní batoh v prvé fázi nepodpořili ani vlastní poslanci z ODS. Takové to bylo dílo. Topolánkova vládní reforma ročně obrala příjmy státního rozpočtu o 90 mld. Zkrátka ODS poslala do kapes 90 mld. těm nejbohatším škrtem pera, snížením daní těm nejbohatším, abychom dneska řešili těžký úkol, kde vzít chybějící miliardy. Jeden rok je vláda pošle do kapes těm nejbohatším, kdy škrtom pera jim sníží daně, a následně deset let to bude tahat z kapes střední třídy, z kapes nízkopříjmových skupin občanů, z kapes těch nejchudších lidí. To je výsledek vlády pravice. Je také dobré si vzpomenout, že rovná daň, která byla zavedena za vlády Mirka Topolánka jako ekonomické geniální počínání, tak byla zavedena pouze na Slovensku, kde ztroskotala, ve Finsku a v Litvě.

Dámy a pánové, výsledek Topolánkovy vlády je 90 mld. snížených příjmů státního rozpočtu ročně. To je velký experiment s českou veřejností. Tento velký experiment postihl naprosto každou rodinu, naprosto každého občana, protože lidé byli svědky zdražovacího šílenství. Zdražovacího šílenství, kde v důsledku právě zatěžování daní, nepřímých daní, které byly přenášeny na bedra občanů, tak se zdražovaly potraviny, oblečení, elektronika, služby, doprava, zkrátka lidem se zdražilo úplně vše. Prostě si ODS udělala z lidí jakési pokusné králíky. ODS tehdy vyhotila sociální napětí ve společnosti, přestala vést dialog se sociálními partnery. ODS se rozhodla jít cestou nekompetentní politiky, nekompetentní politiky v žoldu finančních elit, v žoldu privilegovaných vrstev miliardářů a zbohatlíků. Ještě před krizí ODS utlumila koupěschopnou poptávku občanů, snížila spotřebitelskou poptávku a podtrhla příjmy většiny obyvatel. Ano, ODS tak vybudovala v lidech strach. Strach z toho, co bude, strach z bídy, strach z chudoby. To je výsledek vlády ODS. Za vlády ODS rychle bohatli ti nejbohatší, ale to rychlé bohatnutí těch nejbohatších, želbohu, jim platil zbytek národa. To jim platily středněpříjmové skupiny obyvatel, to jim platily nízkopříjmové skupiny obyvatel, a to šlo koneckonců i z kapes chudých. Dvě třetiny důchodců dnes balancují na hraně chudoby. Dvě třetiny důchodců se pohybují se svým důchodem okolo sedmi osmi tisíc. Minimální mzda za dobu vlády ODS nebyla vůbec nikdy zvýšena. Je neustále na hranici osmi tisíc korun, což je 280 eur. Kupříkladu v Rakousku je minimální mzda 1 000 eur, ve Francii 1 300 euro a v Belgii 1 400 eur. To je výsledek vlády pravice.

A ta dnešní, současná vláda, vážený nepřítomný pane premiére? Ta dnešní, současná vláda, ta na počátku svého vládnutí rychle postavila na nohy 40 tisíc státních zaměstnanců, 40 tisíc zaměstnanců státního sektoru vyšlo do ulic manifestovat, demonstrovat, aby vládě dali najevo svoji nespokojenost, aby dali tito státní zaměstnanci najevo, že už se nechtějí ne-

chat ponižovat, že už se nechtějí nechat vydírat, že už se nechtějí nechat vládou nadále šikanovat.

Tato vláda vychází i dodnes z naděje, že lidé mají krátkou paměť, že lidé rychle zapomínají. Začala tedy rychle lidem vysvětlovat, že miliardy, které ODS poslala do kapes těm nejbohatším škrtem pera při snižování daní, teď vytahá z peněženek středněpříjmových, nízkopříjmových občanů, z peněženek invalidů, z peněženek mladých rodin, z peněženek studentů, z peněženek policistů, z peněženek hasičů, z peněženek zdravotníků, záchranářů, celníků, daňových úředníků, zkrátka z peněženek téměř celého národa. A tak dopady krize tato současná vláda jednoznačně háže na bedra těch, kteří krizi ale vůbec nezavinili. Zejména na bedra středněpříjmových a nízkopříjmových skupin občanů. A tak co tady nadrobila vláda Mirka Topolánka tím, když snížila příjmy státního rozpočtu, tak tato dnešní současná vláda léčí a řeší tupými výdajovými plošnými škrtky.

Vláda je nadržaná na to, že provede privatizaci penzí. Vláda je nadržaná na to, že provede privatizaci zdravotnictví. Třepe se na privatizaci školství, na privatizaci státních služeb. Vláda prostě nechápe, že růst ekonomiky a boj s nezaměstnaností nikdy nebude řešen plošnými výdajovými škrtky. Vláda nechápe, že sociální smír ve společnosti nebude nikdy postaven na individuálním sólování jednotlivce na úkor ostatních. V tom není možno spatřovat celospolečenské štěstí. Zkrátka vláda nemá dlouhodobou vizi. Vizi celospolečenského rozvoje, vizi dlouhodobého sociálního smíru, vizi mezigenerační snášenlivosti, vizi vzájemné solidarity, dlouhodobou ekonomickou strategii. To jsou pojmy, které jsou této vládě naprosto cizí, protože si s nimi neví rady. Ne že by je neznala, ale neumí je realizovat a uvádět v život. Naopak. Celá veřejnost velmi ostře sleduje, jak vláda znevažuje roli státu. Jak vláda znevažuje roli státu. Jak vláda osekává jednu funkci státu za druhou.

A já nechci zneužívat té tragédie, ve které se nacházíme, té alkoholové řekl bych tragédie, ale, dámy a pánové, vážený pane nepřítomný premiére, teď hovořím k vám a nevím, kde se nacházíte, i to je důsledek současné zpackané vládní politiky. I to je důsledek současné vládní politiky. Já si pamatuji, jak jsme hovořili tady o tom, že téměř zrušíme celní správu, že už ty celníky skoro vůbec nepotřebujeme. A ejhle, teď se nám ti celníci hodí. Najednou se dozvídáme, že Česká republika je první v konzumaci nelegálně vyráběného a nelegálně distribuovaného alkoholu. Najednou nám lidé umírají, když si koupí alkohol v kamenném krámu. Najednou nám lidé umírají, když si koupí okolkovanou lahev. To, co garantuje stát, tak to neplatí. To selhává. To není skandál, ale to je rozpad, to je rozklad. To je rozklad vládnutí. To je rozklad fungujícího státu. To je rozklad fungujících státních orgánů. Kdo potom má ochránit zdraví občana? Kdo, když ne stát, státní aparát a státní úřady?

Dámy a pánové, vážený nepřítomný pane premiére, lidé jsou svědky rušení sociálních jistot, rušení veřejných služeb, a tak lidé jenom smutně přihlížejí k tomu, jak vydělávají ti nejbohatší, jak narůstá masový odpor k politice této vlády, jak lidé se bouří, jak lidé vycházejí do ulic, jak volají stále často hlasitěji po tom, aby se změnil způsob práce vlády.

Lidé zkrátka už toho mají dost. Vyjadřují svůj odpor kupříkladu ke krácení rodičovského. Lidé vyjadřují svůj odpor ke škrtání porodného. Lidé vyjadřují svůj odpor k vládní politice, kterou vláda praktikuje k sociálně slabým občanům. Lidé vyjadřují svůj odpor k politice vlády ke zdravotně postiženým. Lidé vyjadřují svůj odpor k politice vlády k vícepočetným rodinám. Lidé vyjadřují svůj odpor proti rostoucím cenám potravin, proti rostoucím cenám za bydlení, proti rostoucím cenám za dopravu, proti rostoucím cenám za energie, proti rostoucím cenám za rekreaci, kulturu, vzdělávání a proti rostoucím cenám za udržení svého zdraví. Vláda zneužívá jakéhosi strašáku zadluženosti. Vláda zneužívá a využívání lidí.

Vážený pane nepřítomný premiére, celá reforma-nereforma v důchodovém systému je jedna velká Drábkova loupež století. Je to další loupež za bílého dne, kdy ročně bude vyvedeno 30 mld. z příjmů do státního důchodového účtu. Třicet miliard bude posláno na soukromé penzijní fondy. A z druhé strany tuto Drábkovu loupež zaplatí všichni občané zdražením všeho v podobě nárůstu sazeb DPH. A to je způsob vašeho vládnutí.

Pane premiére, výsledek vašeho vládnutí a stav, ve kterém se naše společnost dnes nachází, je ten, že 40 % českých domácností má vážné finanční problémy. Mezi rodinami dochází k postupnému prohlubování rozdílů v životní úrovni. Otevírají se nůžky mezi bohatými a mezi chudými, ale to tak, že už to je neúnosné. Finanční problémy, nepřítomný pane premiére, mají rodiny i z řad vysokoškoláků. Dokonce ze sociologických průzkumů je patrné, že 37 % rodin vysokoškoláků má vážné finanční problémy. Čtyřicet procent domácností, vážený nepřítomný pane premiére, má zcela zásadní problém, když má rodina vynaložit jednorázovou investici, například když se rozbije pračka, lednička, mrazák či podobné zařízení, bez kterého se domácnost neobejde. Rodiny nemají z čeho šetřit, protože nemají úspory. Jednu v režimu od výplaty k výplatě.

Je nutno si přiznat, že vaše vláda, pane premiére, akorát přihlíží k lidským tragédiím. K osudům, které se v celé řadě rodin odehrávají. Lidé mnohdy padají do sociální, ale i ekonomické nejistoty. Víte, pane premiére, a vůbec to není o tom, že by lidi byli lemplové, že by lidi nechtěli pracovat nebo že by lidé byli flákači. Lidé zkrátka se snaží, dřou, pracují, ale to, co vydělají, jim nestačí na zajištění, na zajištění životního standardu, jim nestačí na to, aby udrželi chod domácností. Padesát procent rodin by nevydrželo bez pravidelného měsíčního příjmu déle jak tři měsíce. Deset pro-

cent našich rodin už je v pásmu chudoby. A míra chudoby, ta je jasně kvantifikovaná. To je stav, kdy příjem domácnosti na hlavu nepřesáhne 60 % nejčastěji se vyskytujícího příjmu. Dokonce 20 % našich rodin dělí od chudoby pouze sociální dávky. Rodiny jsou zadlužené a dluh se šplhá k 1,7 bil. korun. Je dlužno říci, že pouze deset procent dětí z rodin si může dovolit navštěvovat v rámci volnočasových aktivit různé kroužky a kurzy. Čtyřicet pět procent dětí žádné kurzy a kroužky navštěvovat nemůže, protože rodina na to nemá peníze.

Pane nepřítomný premiére, celá řada rodin zkrátka už neutáhne provoz domácností, nedokážou si zaplatit to, co musí platit jako dennodenní položky: vodu, topení, nájemné, náklady na dopravu a tak bych mohl pokračovat dál.

Vážený pane premiére, já jsem celou interpelaci tady odreferoval, i když jste nepřítomný. A musím říct, že vaše nepřítomnost je neomluvitelná. Ta by byla omluvitelná tehdy, kdyby to byl stav výjimečný. Kdyby to bylo něco, co se stane jednou za hodně dlouhou dobu, pane premiére. Ale když je to furt, když je to slovy furt a vy nechodíte na interpelace, vy se vyhýbáte opozici, vy pohrdáte opozicí a nechcete s opozicí debatovat o problémech, tak to je prostě skandál! To je důkaz toho, že vy lidmi zcela pohrdáte. Že vám je úplně šumafuk, jak se lidem žije! Že vás to netrápí, že vás nezajímá, jaký je život obyčejných lidí! A já bych, pane premiére, vám přál, kdybyste si na hlavičku nasadil čepičku a vydal se takhle na ty naše vesnice a šel si poslechnout, co si lidi o vás myslí! Moc bych vám to přál!

A proto vyjadřuji nespokojenost s vaší písemnou odpovědí, vážený nepřítomný pane premiére! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď probíhá rozprava, připomínám, k této interpelaci pana poslance Váni na nepřítomného premiéra. Takže jenom čekám, jestli se ještě někdo do rozpravy přihlásí. Pokud se nikdo další do rozpravy nehlásí, tak zřejmě rozpravu můžeme ukončit a budeme hlasovat, protože v průběhu rozpravy také zazněl návrh, a to byl návrh pana poslance Váni, ve kterém vyslovil nesouhlas s odpovědí pana premiéra Petra Nečase. A to je tedy návrh usnesení, o kterém bychom... Ale je tu návrh vás odhlásit, takže vás ještě odhlašuji. Prosím, přihlaste se znovu.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Váni, který připomenu. Návrh pana poslance Váni byl, aby Sněmovna vyslovila nesouhlas s odpovědí premiéra na jeho interpelaci.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout...? (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Omlouvám se. Mě vůbec nenapadlo, že by tady nebylo dost poslanců. (Veselost v sále.) A tudíž bohužel musím hlasování prohlásit za zmatečné, protože jsem byl správně upozorněn, že počet poslanců

neumožňuje zřejmě... (Neklid v sále. Výkřiky zleva.) Prosím tedy ještě poslance, aby se dostavili do sněmovny.

Pan poslanec Tejc má řešení.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, já myslím, že mám řešení, protože tak jak se dívám po sále, je nás více než 67, nicméně řada poslanců využila svého práva nepřihlásit se, což je samozřejmě možné, a proto si myslím, že můžeme pokračovat v rozpravě s tím, že přerušíte projednávání tohoto bodu do doby, než bude možné o něm hlasovat. To si myslím, že je řešení, které tady bylo zvoleno vícekrát, a buď budeme pokračovat tímto způsobem, nebo samozřejmě můžete vyhlásit přestávku. Je to vaše rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vidím má ještě lepší řešení. Nemá. (Veselost v sále.) Já jsem v rozpacích. Já to udělám tak, že přece jenom přeruším sněmovnu. Ale na jak dlouho? (Neklid v sále.)

Prosím, pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vy můžete klidně nechat hlasovat, protože takový precedens už tu byl, kdy paní poslankyně Klasnová v listopadu loňského roku nechala někdy kolem půl jedenácté hlasovat a bylo také přítomno méně než 67, a oni se asi přihlásí, protože by se ukázalo, kdo tu není. Takový precedens už tu byl. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vidím si také vzpomíná asi na tu situaci.

Poslanec Jan Vidím: Pan kolega Koníček jistě žertuje. Poslanecká sněmovna nemůže rozhodovat, pokud není schopna se usnášet, a to je, pokud je to více než jedna třetina poslanců, což všichni jistě dobře víme.

Já bych pouze vznesl námitku proti postupu předsedajícího a jsem zvědav, jak se s tím pan předseda popasuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jsem nic neudělal. Jak to, že vznášíte námitku? (Výbuch smíchu v sále.)

Poslanec Jan Vidím: Pane předsedající, vy jste Sněmovnu informoval o tom, že přerušíte projednávání této interpelace a zahájíte rozpravu k následující. Já vznáším proti vašemu postupu námitku. Teď jsem fakt na vás zvědavý. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčík má slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, přeji dobrý den. Pan kolega Koníček, jak ho tak znám, zajisté nežertuje. On je skutečně velmi seriózním a vážným člověkem. Žertovat jsem ho zažil snad jenom jednou nebo dvakrát, a to nikoliv v práci. Musím říci, že pan kolega Koníček jenom upozornil na precedens, který se tu stal. To zase paměť on má sloní. To musím uznat. (Poznámka ze sálu: Koňskou.) Téměř koňskou. Já si myslím, že pakliže tady ten precedens je, tak se klidně může začít hlasovat, třeba i o té námitce proti postupu předsedajícího. Nás je dost. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy mě mučíte. Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, jak chcete jako vládní kalice dál prodlužovat trapnost tohoto jednání! Myslíte si, že tím něčeho dosáhnete? Jenom znemožníte sami sebe. Koho chráníte? (Potlesk zleva.) Toho, který není schopen se podřídit Poslanecké sněmovně, přestože jsme v parlamentní demokracii! Proč si nenaplánuje na čtvrtek na dopoledne od 9 do 11 ten konkrétní ministr účast na jednání Poslanecké sněmovny, když ví dopředu, jaké písemné interpelace se budou projednávat! Co to znamená z jeho pohledu? Pohrdání Poslaneckou sněmovnou! Pohrdání Ústavou České republiky! Že se nestydíte! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vidím se hlásí o slovo.

Poslanec Jan Vidím: Tady opravdu nezbývá, než na to reagovat, když tady slyšíme plamenně soudruha Filipa kázat o porušování Ústavy a demokracie. Ti z vás, kteří nejsou natolik líní nebo hloupí, aby si přečetli příslušná ustanovení zákona o jednacím řádu, která se týkají písemných interpelací, tak ti jistě vědí, že písemné interpelace jsou o tom, že ten poslanec, který není spokojen s odpovědí ministra, má přesvědčit Sněmovnu, že ta odpověď je špatná, aby ji Sněmovna odmítla. Přítomnost ministra při písemných interpelacích není vůbec zapotřebí! Tak je to napsáno v zákoně o jednacím řádu Poslanecké sněmovny! (Potlesk zprava.) Takže tady hlekat o porušení Ústavy a demokracie je fakt legrace. Ministr musí být přítomen při interpelacích ústních, nikoliv však písemných.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já doufám, že ta slova, která zde pronesl můj předřečník, budou vytesána tady za námi a budeme je všichni moci vidět ve 14.30 hodin, kdy začínají ústní interpelace na premiéra České republiky, kdy by měl být přítomen, jak to řekl správně pan poslanec Vidím z ODS. Já doufám, že v takové době, kdy tady prožíváme druhou v počtu mrtvých nejzávažnější situaci od povodní v roce 1997, premiér České republiky se bude zpovídat za to, jakou odpovědnost nese tato vláda za tento stav tady na půdě Poslanecké sněmovny. Ve 14.30 to všichni budeme sledovat. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím kolegu Vidímovi. Já samozřejmě vím, co to je otázka povinnosti podle zákona o jednacím řádu a odpovědnosti. Nemusí mě poučovat. Na rozdíl od něj si ale myslím, že já jsem tady nemluvil o zákoně o jednacím řádu, ale o morálce těch, kteří nejsou schopni si naplánuvat svůj harmonogram práce. To je otázka jejich vztahu k Poslanecké sněmovně a vztahu k Ústavě České republiky! Protože pokud vím, pořád ještě nejsme státem, kde vládne jenom vláda, ale vláda je pořád ještě odpovědná Poslanecké sněmovně. To by se vám možná hodilo, že by rozhodovala jenom vládní koalice a opozici byste zcela vyšachovali. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kubata se hlásil o slovo.

Poslanec Jan Kubata: Vážený pane místopředsedo, já chápu, že má postava je snadno k přehlédnutí, a tudíž dostali tři předřečníci přednost přede mnou, byť jsem se tady velmi hlásil. Ono to nebylo uplatněno, že. To jste neřekli.

Nicméně vaším prostřednictvím na soudruha Filipa. Já si vyprošuji, pane kolego, abyste mě tady káral za to, že já využívám svá ústavní práva! Děkuji. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Takže ještě jednou. Hezké dopoledne přeji. Jenom vaším prostřednictvím drobná připomínka k předřečníkovi a

případně všem ostatním, kdo si ještě po těch více než dvou letech pobytu zde nestačili uvědomit jemnosti našich způsobů jednání a jednacího řádu, psaného či nepsaného, pravidel a zvyklostí. Přednostní právo je vázáno k funkci. A uplatňuje se automaticky. Řídící udělí slovo tomu, kdo to přednostní právo nese, nikoliv že je musí ohlásit. To je věc automatická. Naopak, začasté se zde stává, že přednostní práva jsou odsouvána, ať už přehlédnutím, nebo schválně, a to zajisté není správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych vás teď všechny ohlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Jenom přečtu, že se ještě omlouvá pan poslanec Pavel Staněk, omlouvá se taky paní poslance Tomáš Úlehla a omlouvá se také doktor Josef Novotný starší. To jsou ještě omluvy, které jsem tady obdržel. Mladší, omlouvám se, tak tedy doktor Josef Novotný mladší. A teď jste se přihlásili. Já bych tedy přerušil sněmovnu na 15 minut. Do 10.15 hodin přerušuji sněmovnu.

(Jednání přerušeno v 10.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.15 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, dámy a pánové, uplynul čas toho přerušení jednání tohoto bodu Sněmovny. Dovolte, abych připomněl, že jsme stále ve stádiu rozpravy k písemné interpelaci pana poslance Váni na premiéra Petra Nečase. Nicméně do rozpravy k této interpelaci se už v tuto chvíli nikdo nehlásí, rozpravu tedy ukončuji, a protože zřejmě v tuto chvíli nemáme dost poslanců... Já vás odhlásím, prosím, abyste se všichni přihlásili. Prosím, přihlaste se znovu.

Já bych v tuto chvíli přerušil projednávání tohoto bodu, tak jak doporučoval pan poslanec Koníček, a vrátíme se k němu v závěru bodů písemných interpelací.

A teď bych pokročil k bodu dalšímu, to je písemná interpelace pana poslance Váni také na premiéra, a požádal bych ho, aby pokud v nepřítomnosti chce přednést důvody svého nesouhlasu s odpovědí, tak prosím, může tak učinit. Prosím, pane poslanče, máte tedy slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Já děkuji, pane místopředsedo. Znovu jenom pro formu řeknu, přirozeně by bylo daleko logičtější, kdyby zde pan premiér seděl, mohl vyslyšet mé argumenty a mohli jsme vést rozpravu. To, že zde předseda vlády není, to, v jakém stavu se odehrávají interpelace, čili možnost opozice diskutovat s vládou, to je nedůstojné, to je skandální a to je také vypovídající o tom, jak bere vážně tato vláda nejen hlas opozi-

ce, ale já se nebojím říci, jak bere vážně tato vláda vládnutí jako takové.

Pane premiére, i v druhé interpelaci jsem byl nucen vyslovit nesouhlas s tím, jak jste mi písemně odpověděl na to, když jsem vás interpeloval s tím, a v té věci, zdali si uvědomujete, že vaše vláda je sociálně nespravedlivá. Ta moje nespokojenost s vaší odpovědí je proto, protože jsem odhalil to, že vy si vůbec neuvědomujete, že vaše vláda je vládou nespravedlivou, že vaše vláda je sociálně nespravedlivou vládou. Já teď snesu argumenty, proč tomu tak je.

Je tomu tak proto, vážený nepřítomný pane premiére, že vaše vláda odebrala 130 tisícům rodin, 130 tisícům rodin sociální příplatek. A vážení občané, pohledte jenom, jak to pravici zajímá. Pohledte, vážení občané, jak pravici leží na srdci to, že tato pravicová vláda odebrala 130 tisícům rodin sociální příplatek. Udělejte si obraz sami.

Sociální příplatek, vážený nepřítomný pane premiére, kryl rodinám, podotýkám, že rodinám s nízkými náklady, s nízkými příjmy, to, co rodina potřebuje na úhradu a materiální zabezpečení jejich dětí. Není žádným tajemstvím, že vláda původně chtěla tento sociální příplatek zrušit zcela bez náhrady. Vláda od toho svého záměru byla nucena ustoupit, přesto sociální příplatek výrazně krátila a dnes je poskytován pouze 16 tisícům rodin. Ten sociální příplatek, abychom všichni věděli, o čem je zde řeč a o čem hovořím, dámy a pánové, pobírají rodiny, které už tak jsou postiženy životním osudem, které jsou ve velmi těžké životní situaci, protože mají málo peněz, protože skutečně trpí bídou a navíc mají nemocné dítě – nemocné dítě, těžce nemocné dítě, dlouhodobě postižené dítě. Tak na tyto rodiny se, vážený nepřítomný pane premiére, vaše vláda nešťítla sáhnout. Těmto 130 tisícům rodin odebrala sociální příplatek, protože si řekla: musí se šetřit, musí se šetřit. Takže vy se mstíte postiženým, nemocným, chudým, bezmocným. To je skutečnost. Vám se to nelíbí, ale taková je pravda.

Pane premiére, navíc díky vaší vládě většina padesátníků a většina šedesátníků bude mít nižší důchod. To je dárek vaší vlády, to je dárek Drábkova experimentu.

To je pozdrav Drábka přes jeho malou penzijní reformu. Ano, všichni ti to padesátníci a šedesátníci, kteří jsou dnes se svým příjmem do 25 tisíc korun, budou mít podstatně nižší důchod. To je pozdrav od pravicové vlády. A víte proč, nepřítomný pane premiére? Proto, aby ti nejbohatší se měli lépe! Proto, aby ti, kteří dnes mají nad 40 tisíc měsíčně, měli důchod větší! Tak proto bere důchody těm, kteří dnes vydělávají do 25 tisíc. Ti, kteří mají od 25 do 35 tisíc, těch se to nedotkne. A ti, kteří mají nad 40 tisíc, dostanou Drábkův dárek.

Ani na mladé jste nezapomněli, pane premiére. Ty bičujete Drábkovým bičem a karabáčem, když zavádíte soukromé penzijní fondy a budete penzijní majitelům penzijních účtů posílat ročně 30 miliard, tak pěkně to všem

osolíte a osladíte, protože jim zvýšíte výrazně daň z přidané hodnoty a všechno se lidem zdraží. Lidem se všechno zdraží proto, aby majitelé penzijních fondů měli setsakramentsky dobrý byznys. To je vaše politika!

Pane nepřítomný premiére, vaše vláda se mstí lidem do 30 let, kteří jsou chudáci vyděšeni a mají strach z přízraku chudoby. Ano, to není legrace, pane premiére. Lidé se chudoby vážně bojí. Mají strach. Mladí lidé už dnes si trhají vlasy, koho že ve volbách volili, komu dali svůj, koho že svým hlasem podpořili. Většina mladých lidí se cítí podvedena stranou Věci veřejné. Říkají jim podle zkratky VV veselé veveryky. Dnes už prý nejsou ani veselé, a dokonce nejsou ani veveryky. Lidé jsou zcela zmateni. Jsou zmateni z toho, co se v politice děje. 37 % lidí mladších 30 let vážně má obavu zestárnout. Má strach z toho, co ve stáří bude. Přes 50 % dotázaných mladých lidí sice odpovídá, že si na stáří šetří, ale to šetření je do 500 korun měsíčně, čili je zanedbatelné. Více si nemohou dovolit šetřit, protože nemají z čeho.

Podle dotazů, pane nepřítomný premiére, je velmi smutné zjištění, lidé odpovídají, že nejenže se cítí podvedeni, ale že jsou přesvědčeni, že nemají zajištěna základní práva, že nemají zajištěna práva, jako je právo na bezplatné vzdělání, že nemají zajištěno právo na bezplatné zajištění, že nemají zajištěno základní právo na důstojnou odměnu za práci, která by jim zajistila základní, podotýkám základní životní standard. Mladí lidé jsou zmateni, když dokončí vysokou školu a najednou zjistí, že je nikdo nechce. V tom nejlepším případě najdou práci, ale zjistí, že si vydělají tolik, že si nestačí pokrýt provoz své domácnosti. Mladí lidé zkrátka vidí, že Listina základních práv a svobod a Ústava jako by byla bezcenným dokumentem. A to je velmi zlé, to je velmi špatné! Mladí lidé vidí, že to, co je psáno v této Listině základních práv a svobod, v praxi nefunguje. A tak řada mladých se bojí, až dodělá svoji vysokou školu nebo střední školu, že bude bez práce. O tom se lidé nejen baví, z toho lidé vážně mají obavy a to lidi děsí. Mladí lidé jsou hned po dokončení studia postaveni před celou řadu velmi těžkých životních úkolů – založí si rodinu, mají uživit dítě, mají mu umět dát vzdělání, slušně ho vychovat, mají si umět pořídit byt, vybavit ho, popřípadě opravit tento byt. Vážený nepřítomný pane premiére, v malém městě zařízení a vybavení běžného bytu je částka přes 2 miliony korun, v Praze jsou to hodnoty vyšší. Platba běžného nájemného je 8–10 tisíc korun. Lidé vážně mají problémy. Věřte, lidé vážně mají problémy.

Mladí lidé si uvědomují, kolik peněz tato vláda dává na vědu, na výzkum, na vzdělání, a nejsou s tím spokojeni a to je důvod, proč vzdělání lidé vycházejí do ulic, proč se bouří, proč jsou nespokojeni. Zkrátka mladí se cítí podvedeni, cítí se být oklamáni. A tak realita je taková, že v celé řadě rodin rodina nemůže vynakládat po dvakrát deseti tisících, aby užila ve své rodině dva vysokoškoláky. Nemůže si to dovolit, protože zkrátka na

to rodina nemá. Neustále víc a víc přibývá studentů, kteří si už nedokážou uhradit zdražující náklady: menza, doprava, stravné, celá řada plateb při nákupu skript či jiných pomůcek. Prostě vysokoškoláci, a není jich málo, se dostávají na pokraj, že ze svých zdrojů a ze zdrojů, co jim zajistí rodina, nejsou schopni vyžít. Taková je realita všedního, úplně obyčejného dne. Mnozí vysokoškoláci po ukončení svého studia jdou pracovat mimo obor, a to je ten lepší případ, anebo končí na úřadu práce.

Vážený pane premiére, vím, že se to ne příliš hezky poslouchá, ale taková je pravda. Vaše vláda, pane premiére, zkrátka obrací lidem kapsy naruby. Váš kabinet je jeden velký asociál. Krvavě útočí na rodinné rozpočty středněprůměrných a nízkopříjmových vrstev obyvatelstva, protože právě ti-to lidé jsou nejvíce ohroženi zvyšováním sazeb DPH. Lidé pod vládou ODS zažívají ty nejkrutější chvíle, ta nejkrutější zdražování ve své historii. A věřte, není to legrace. Ne každý si může vzít autíčko a košíček a odjet nakupovat za hranice. Ne každý. Celá řada lidí je nucena kupovat věci tady u nás doma, to, co vy jim zdražíte. Akorát je problém, že zejména lidé a rodiny, kde jsou dvě, tři či více dětí, opravdu nedokážou vyžít. Tak to zkrátka je, protože vy jim zdražíte zcela vše.

Vaše vláda zavedením jednotné sazby daně z přidané hodnoty amatérsky a necitlivě ničí životní úroveň většině rodin. Zkrátka vy jste lidem slíbili, že daně zvyšovat nebudete, a není to pravda. Kupříkladu dnes lidem rostou náklady na léky, a to pane premiére, téměř o pět miliard korun. Výrazně zvyšujete ceny bytů, nájmy, pronájmy. Výrazně se lidem zdražují veškeré náklady na kulturu, sport, rekreaci, na dovolenou. Je statisticky prokázáno, že měsíčně díky vašim vládním experimentům se lidem zdražuje životy o 1 500 až 2 000 korun. Ano, rodina, aby se měla stejně, aby měla svůj stejný životní standard, pane premiére, díky vám musí vynaložit ze své peněženky navíc. Ne každá rodina to dělá s lehkým srdcem. Ne každá rodina to dělá bez problémů.

A vy jste to, pane premiére, dotáhli tak daleko, že Česká republika se dostala na hranici daňového dumpingu. Daňový dumping znamená, že se zde prima žije těm nejbohatším, protože ti platí tak nízké daně, že by je nikde v žádné zemi tak nízké neměli. Ti si rochtají, ti si libují, protože vaše vláda pracuje na objednávku těch nejbohatších, na objednávku těch miliardářů. Těm vaše vláda s pokorou v tichosti slouží. Ale neslouží obyčejným lidem, pracujícím, důchodcům, matkám samoživitelkám, lidem z vesnic. Těm rozhodně vaše vláda neprospívá.

Víte, pane premiére, není možné, že vše by bylo dílem náhody. Není možné, že celá daňová reforma by byla jen tak dílem náhody. Vždyť ta daňová reforma prospívá pouze deseti procentům těch nejbohatších. To, že chcete zavést jednu sazbu DPH, to nemá žádnou logiku. Daně tady nejsou proto, aby se jenom vybraly peníze do rozpočtu, ale daně mají vyso-

kou roli sociální. Vysokou roli sociální, ochrannou roli. Běžně v ostatních zemích je typické, že země mají dvě až tři daňové sazby – Belgie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Polsko, Finsko, Německo, Holandsko, Rakousko, Slovinsko, Slovensko a tak bych mohl pokračovat dále. Vláda přece, pane nepřítomný premiére, nesmí daněmi zatěžovat širokou veřejnost, aby ulevila zbohatlíkům. To přece není hezké. Ale vy to děláte. Vláda by naopak měla pracovat ve prospěch středních vrstev, ve prospěch vícepočetných rodin, ve prospěch mladých lidí, ve prospěch sociálně potřebných. Vláda by naopak měla hájit oprávněné zájmy pracujících. Vláda by měla hájit jejich právo na důstojnou odměnu za jejich práci, měla by zabránit vzniku mezigenerační nesnášenlivosti, měla by se starat o to, aby co největší procento lidí mělo práci a uplatnilo svoji pracovní sílu na trhu práce. Vláda by neměla ignorovat podporu středního živnostenského stavu. A podívejte se, jak se vládní koalice chová. Vládní koalice lidem zdražuje jídlo, zvyšuje lidem daně. Vláda lidem škrtá dávky, bere lidem mateřskou, snižuje postiženým důchody, snižuje důchodcům starobní důchody a konečně snižuje i sociální příspěvky rodinám na péči. To je vláda tato, to je tato vláda, vláda této koalice. Ta, která pracuje v žoldu nejbohatších. To je výsledek Nečasovy vlády. To je výsledek vaší vlády, pane premiére. Vy akorát vyhrožujete zavedením školného, likvidací zaměstnávání postižených a invalidů. 90 % lidí proto viní politiky z toho, že hájí pouze své zájmy, zájmy příbuzných, známých a že nehledí na zájmy širokých vrstev občanů. Proto lidé přestávají věřit politice jako takové.

Víte, pane premiére, slibovali jste, že budete vládou proreformní. Nejste vládou proreformní, jste vládou packalů a škrtačů. Škrtačů a škrtačů, nic jiného neumíte. Bohužel tím škrtáním ovšem šlapete po mnohých osudech mnohých rodin. Ukázalo se, že veškeré plošné výdajové škrtky jsou zcela bez rozmyslu, bez jakýchkoliv velkých úvah. Dokonce sám prezident Václav Klaus, bývalý zakladatel ODS, vás musel zabrzdit, když jste škrtem pera chtěli zavést jednorázově dvacetiprocentní sazbu daně z přidané hodnoty a tak jste chtěli nalít do rozpočtu 60 miliard, vytáhnout peníze z kapes nejchudších a středněpříjmových, protože před lety jste je poslali do kapes těch nejbohatších. Sám prezident Václav Klaus vám v tom musel zabránit.

Cynismus vaší vlády spočívá v tom, že vy jste neochotni komunikovat cokoliv s veřejností, s odbory, s opozicí. Výsledek toho, jak dnes tady sedíme, to je jenom obraz ochoty, respektive neochoty vaší komunikace. Vaše vláda zkrátka se mstí na lidech a vozí se po lidech, kteří krizi ale vůbec nezavinili. Zkrátka ODS lidem slibuje, slibuje a slibuje. Dříve slíbila ODS smlouvu s voliči. Dnes lidem slíbila, že jim nebude snižovat daně. Dříve Topolánková vláda snížila daně nejbohatším – 90 miliard ročně, dnes nařká pravicová vláda, že jí v rozpočtu chybějí tyto miliardy, že jí v

rozpočtu peníze chybějí, a proto zvyšuje nepřímé daně, zdražuje běžnou spotřebu nízkopříjmových a středněpříjmových skupin občanů. Dříve vláda cpala do kapes těm nejbohatším. Dnes vláda tahá peníze z kapes těch nejchudších. Dříve vláda plnila zadání pouze pro vyvolené, pro nejbohatší, a to tím, že zejména jim snižovala daně.

Dnes společnosti žije ve strachu. Lidé mají strach z nemoci, mají strach zestárnout. Mají strach z hmotné nouze. Lidé mají strach z nedostatku peněz, mají strach ze ztráty zaměstnání. Lidé mají strach z pocitu nepotřebnosti. Lidé mají strach z poklesu životní úrovně.

Sedm z deseti Čechů má strach o ztrátu zaměstnání. Sedm z deseti Čechů je přesvědčeno, že při ztrátě zaměstnání stát nedostatečně lidem pomáhá. Lidé tvrdí, že hrozba ztráty zaměstnání je velmi podobná traumatu jako smrt v rodině. Podle psychologů v takovýchto rodinách dochází k těžkým depresím, k velmi vážnému narušení výchovy dětí. Na děti je přenášena nervozita rodičů a ta nervozita rozleptává celou rodinnou pohodu a atmosféru. Není výjimkou, že rodiny, které jsou postižené ztrátou zaměstnání, mají velmi blízko k alkoholu, a to proto, že je používají jako prostředek – byť zbabělého – útěku od kruté životní reality. Rodiče nemají dostatek peněz na zajištění základního standardu při výchově dětí, nemají dostatek peněz, aby dětem zajistili vzdělání a zdravý sportovní a vyvážený jejich rozvoj osobnosti. Mnohé děti tak velmi lehce sklouzávají ke kriminalitě a u mnohých dětí se projevují nežádoucí patologické jevy s porušenou a narušenou psychikou. Celá řada padesátníků má strach zestárnout. Celá řada padesátníků má strach, že přijde o práci. A když se to nedejdebože stane, tak člověk v padesáti, který má odpracováno 30 let, do kterého společnost nainvestovala praxi, vzdělání, zkušenosti, který nabyl určitého celospolečenského a občanského postavení, najednou v padesáti zůstává sám. Zcela sám, opuštěn, bez zájmu. A společnost mu krutě dává najevo, že už je starý, opotřebovaný a že už o něj není zájem. To mám jako svědecké výpovědi od lidí, kteří mě navštěvují v mé poslanecké kanceláři.

Vážený nepřítomný pane premiére, chtěl jsem říct nepříjemný pane premiére, ale musím se opravit, nepřítomný pane premiére, musím říct, že to jsou konkrétní nářky vysokoškoláků, absolventů vysokého učení technického, bývalí lidé, kteří léta letoucí byli konstruktéry, kteří této společnosti odvedli velké hodnoty, a najednou po třiceti letech o ně společnost nedokáže ani zavadit. Člověk zůstává zcela sám.

Vážený pane premiére, to je krutá realita. Vaším prodlužováním věku odchodu do důchodu, musím říct, že celá řada lidí už nebude mít to štěstí se do důchodu dostat, protože se toho nedožijí. Jejich zdravotní stav, zvláště když vykonávají těžkou fyzickou práci, jim to nedovolí, protože budou zhuntováni, budou zničení, protože budou opotřebovaní. Ne každý sedí v saku v kravatě v kanceláři a za zadkem má teplomet. Ne každý. Jsou

lidé, kteří pracují v dešti, na stavbách, na polích, v automobilech a kteří mají setsakramentsky těžké povolání a těžké zaměstnání.

Je dlužno říci, pane premiére, že vaše vláda zhoršuje sociální postavení pracujících a velmi výrazně zhoršuje sociální postavení důchodců. Prostě vaše vláda si lidi plete se štvanou zvěří. Lidé dnes jsou zadlužení a mají splácet v bankách plných 60 miliard, což je po termínu splatnosti. To je velmi vážná situace. Chudoba v Česku roste. 936 tisíc lidí je už v absolutní chudobě. 300 tisíc Čechů nedosáhne na příjem 6 219 korun měsíčně. Dlouhodobě jsou nejvíce ohroženi nezaměstnaní a lidé s nízkými příjmy. To je realita.

Daňová reforma, ta je opravdu spravedlivá pouze pro 10 % těch nejbohatších. Vláda přišla na to, že daňový Topolánkuv experiment byl ekonomickým nesmyslem, ale zavedení jedné sazby a jednotné sazby daně je dalším ekonomickým nesmyslem. Je dlužno vzpomenout, že v Dánsku je jedna sazba, ale celá řada věcí denní potřeby má nulovou sazbu daně, a to právě pro hledisko sociální a pro hledisko ochranné. Vaše vláda důsledně likviduje střední třídu, střední živnostenský stav. Je dlužno také říci, že vaše vláda likviduje stavebnictví jako obor, že vaše vláda likviduje stavební jako obor. O tom by bylo možné hovořit hodně. Vaše vláda doufá a věří, že škrtání ve spotřebě bude všelékem, ale škrtání ve spotřebě nevytvoří nová pracovní místa, nové šance, nové příležitosti. Vyšší zdanění těch nejbohatších by bylo správné a spravedlivé a byla by jedna z alternativních cest, jak nastartovat ekonomický rozvoj.

Je dlužno říci, že vaše vláda zcela ignorovala jakákoliv prorůstová opatření prostřednictvím kterých by bojovala s ekonomickou krizí. Krizi není možno řešit jenom a toliko výdajovými plošnými škrti a navíc běžným rodinám zvyšovat spotřebu. Tím se podlomí koupěschopná poptávka lidí a občanů a v důsledku toho se bude propadat hospodářský růst. Snížením spotřeby obyvatel tím také dojde ke snížení hrubého domácího produktu a bude zpětně vyvolána další a další krize rodin. Snížení životní úrovně občanů, to bude důsledek tupých výdajových škrtů a růst sociálního napětí a sociálních nepokojů.

Pane premiére, není divu, že lidé se bouří, že lidé demonstrují, že naštvaní vycházejí do ulic. Dochází k hromadnému houfování a k mobilizaci levice po celém světě. Formují se střední třídy, protože se cítí ohrožené. Lidé se bouří proti výdajovým škrtům. Zprvu klidné demonstrace už napovídají a mají charakter sociálního neklidu. Je to vyhrčená atmosféra, která se přelévá ze státu na stát. Je to v Řecku, Španělsku, Portugalsku, Itálii, Německu, Francii, Slovensku a je to i v Česku. Nejprve se to šíří jako mor. Posléze tyto nepokoje budou přerůstat v generální stávkou. Lidé už odmítají další nesmyslné si utahování opasků, lidé už odmítají další utrhování si od úst na úkor svých dětí, na úkor své rodiny. A to vše lidem připadá

zbytečné, když vidí rozmařilost mocných a rozmařilost bohatých. Lidé hromadně odmítají stagnaci platů v konfrontaci s růstem cen potravin, s růstem cen služeb a v konečném důsledku s růstem cen prakticky všeho. Lidé už nechtějí svými penězi lepit rozkradené miliardy v bankách, ve státních podnicích či při privatizačních aférách. Většina lidí přestává věřit této vládě. Většina lidí přestává věřit v neregulovanou tržní ekonomiku. Většina lidí už si nechce nechat brát své peníze na úkor bezostyšné rozmařilosti mocných a bohatých. Lidé protestují proti přirozenému narušování rovnováhy. Obecně je odmítána situace sociálního napětí, rozevírání nůžek mezi bohatými a chudými a praktická likvidace střední třídy.

Pane premiére, lidé už odmítají být loutkami v rukách mocných. Lidé už nechtějí být řadovými pěšáky na šachovnici privilegovaných. Obecně ve světě selhala ideologie pravicové politiky. Neoliberální ekonomické vidění světa je ve smrtelné křeči. Ve smrtelné křeči! Slovensko je toho hmatatelným důkazem. Hlavním cílem pravice je, byla a zůstane nesmyslná privatizace, privatizace státní moci, důsledná, skrytá demontáž státu jako takového. Demontáž jeho dílčích agend ze strany pravice je dlouhodobě připravovaný zločin. Je to mnohasetmiliardový výhodný kšeft a byznys pro privátní sektor. Je to likvidace sociálního státu jako takového, je to likvidace služeb, které dříve poskytoval stát občanům bezúplatně v daleko vyšší kvalitě. Dnes honosně hovoříme o out-sourcingu státní moci, převedení státní moci na soukromé firmy. To je výsledek, pane nepřítomný premiére, vašeho vládnutí.

Zdevastovali jste podnikatelskou sféru. Došlo k propadu ekonomiky, k celkové stagnaci a k nárůstu veřejného zadlužení. Roste inflace, propadají se reálné mzdy, roste nezaměstnanost, zadluženost státu se vystupňovala na 41 % hrubého domácího produktu. Nezvyšujete minimální mzdu, stagnujete důchody starobním důchodcům, zhoršuje se právní ochrana zaměstnanců. Dochází ke krácení dávek, ke krácení dávek pro sociálně potřebné, zdravotně hendikepované, krátí se dávky lidem bez práce, krátí se dávky lidem v hmotné nouzi. Výrazně se zhoršuje životní situace drtivé většiny lidí. Pane premiére, kupř. 39letý elektrikář nabízel k prodeji svoji ledvinu, aby zachránil svojí pětičlenné rodině střechu nad hlavou. To je pravda, to není žert. Do neúnosné dluhové pasti se dostal neočekávaně při neúspěchu ve svém podnikání.

Vaše vláda útočí na peněženky občanů. Třeše se na to, až bude dál a dál drancovat peněženky obyčejných lidí. V tomto roce škrtáte 25 mld., v příštím roce budete škrtat 42 mld. a v tom dalším roce 2014 už se třepete, jak seškrtáte lidem 84 mld. Zkrátka šetříte na lidech, šetříte na těch, kteří si to nezaslouží, kteří krizi nezavinili. Letos rušíte porodné, rušíte poplatky na bydlení, zmrazujete důchody. Příští rok zvýšíte sazbu daně z přidané hodnoty, všechny položky budou až na drobné výjimky v jedné sazbě. Zvýšíte

sazby srážkové daně a zrušíte zelené sazby, zdvojnásobíte sazby elektřiny. V roce 2014 se třepete na to, až zavedete spotřební daň na víno, zrušíte osvobození zdanění zemního plynu pro vytápění, zavedete uhlíkové daně, zvýšíte daň z příjmů a jste dál připraveni se mstít na těch nejchudších.

Prostě vy jste absolutně ignorovali investice. Investice jako by neměly cenu, jako by neměly hodnotu. Vy jste zcela udusili veškerou investiční výstavbu a prakticky kdo tady byl trošku políben stavebnictvím, ten jako by se pro tuto vládu stal zločincem. A tak naše ekonomika je totálně podinvestovaná. Dříve každá rozumná vláda věděla, že růst ekonomiky byl tážen investicemi. Vy zoufale škrtáte spotřebu, až se proškrtáte do své vlastní neexistence. 40 % občanů je smířeno s tím, že už dnes žije od mzdy ke mzdě čili od výplaty k výplatě. Pouze 13 % občanů říká, že ještě má nějakou rezervu, 10 % občanů tvrdí, že už nezvládne naprosto splácet půjčky a hypotéky. A vy, pane premiére, říkáte, že lidé si žijí nad poměry. Ale to je v režimu výroku podle sebe soudím tebe.

Vážený pane premiére zde nepřítomný, znovu musím opakovat, prosím, nesouhlasím s vaší písemnou odpovědí, protože z té je patrné, že si vážně neuvědomujete, že vaše vláda je vládou nespravedlivou, že vaše vláda nepracuje pro většinu lidí, že vaše vláda je v zajetí a v žoldu těch nejbohatších. Pane premiére, příště se těším na to, že budete chodit do práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále probíhá rozprava k této písemné interpelaci pana poslance Váni. Já se dívám, jestli se do té rozpravy někdo nehlásí. Pan poslanec Váňa tedy přednesl svůj nesouhlas s odpovědí pana premiéra i přesto, že premiér je omluven z dnešního jednání Sněmovny. Já jen připomenu, že my jsme přerušili tu předešlou interpelaci pana poslance Váni a vzhledem k tomu, že v této chvíli je tady již poslanců dostatek, tak já bych, jestli dovolíte, to učinil popořádku. Nejdřív bych přerušil projednávání této interpelace a vrátil bych se k té první interpelaci.

V této chvíli tedy přerušuji tuto interpelaci a vracím se k té první interpelaci, kterou byla ta první interpelace pana poslance Váni, která se týkala otázky, v jakém stavu je naše společnost v důsledku vládnutí této koaliční vlády. Připomínám, že pan poslanec Váňa v té minulé interpelaci už vyslovil nesouhlas. Je tu žádost vás odhlásit. Odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili.

Budeme hlasovat k tomu prvnímu návrhu usnesení pana poslance Miroslava Váni, kdy navrhoval, aby Sněmovna vyjádřila nesouhlas s odpovědí premiéra Petra Nečase. Takže to hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení navržené panem poslancem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 75, přihlášeno je 106, pro hlasovalo 54, proti 50, takže to usnesení bylo přijato.

A teď pan poslanec Váňa, pokud se nepletu, i v té druhé navrhl usnesení nesouhlasné, nesouhlas s odpovědí pana premiéra. Takže budeme hlasovat... Vracíme se do toho druhého bodu a budeme hlasovat to druhé usnesení navržené poslancem Váňou. Takže druhé usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout usnesení, které navrhl pan poslanec Váňa k odpovědi pana premiéra? Teď může stisknout tlačítko a zvednout ruku, kdo souhlasí s tím usnesením, a taky kdo je proti. To je ta druhá možnost, která tady je pro poslance.

Hlasování má pořadové číslo 76, přihlášeno je 112, pro hlasovalo 55, proti 51. Toto druhé usnesení přijato nebylo.

Tím můžeme vlastně ukončit projednávání těchto dvou písemných interpelací, které jsme stihli projednat v bodě 149 – Písemné interpelace.

Máme 11 hodin, myslím, že můžeme otevřít další bod. Já jsem dnes ráno řekl, že budeme projednávat smlouvy od 11. hodiny, a tím dalším bodem, který máme projednávat, je

**97.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
vládou České republiky a vládou Státu Katar o letecké dopravě
/sněmovní tisk 626/ - druhé čtení**

Jedná se o leteckou dopravu, takže požádám ministra dopravy pana Pavla Dobeše. Prosím, aby tuto smlouvu uvedl jako první. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Já velmi děkuji, za slovo, pane předsedající. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče vzájemného vztahu České republiky a Státu Katar v oblasti civilního letectví, tak zde nejsou v současné době nijak upraveny vztahy. Na základě zájmu obou stran na sjednání dohody se v prosinci v roce 2008 uskutečnila v Praze jednání expertních delegací, při kterých byl dohodnut vzájemně přijatelný text dohody. Vláda České republiky vyslovila se sjednáním dohody souhlas v září v roce 2009 a vhodný termín na místo pod-

pisu se podařilo nalézt v lednu letošního roku, kdy byla dohoda v Kataru podepsána.

Text dohody je poměrně liberální a odpovídá současnému vývoji v oblasti civilního letectví a je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládané dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A já bych teď požádal zpravodaje výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby se vyjádřil, jak to zahraniční výbor tedy projednal.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, touto smlouvou se zabýval zahraniční výbor dne 3. září t. r. na své 21. schůzi a po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Miloslavy Haly zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Státu Katar o letecké dopravě, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje poslance výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu ze schůze zahraničního výboru. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám tedy rozpravu. V této chvíli žádné přihlášky nemám, takže můžeme rozpravu samozřejmě i ukončit a budeme hlasovat. Ještě zagonguji pro pořádek. Zpravodaj zahraničního výboru nás seznámil s návrhem usnesení a o tomto návrhu usnesení, které vyjadřuje souhlas s dohodou mezi Českou republikou a Státem Katar. Budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení zahraničního výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 77, přihlášeno je 120, pro hlasovalo 107, proti 1. Usnesení zahraničního výboru bylo Sněmovnou přijato a schváleno. My jsme tím pádem projednali bod číslo 97.

Další bod je.

98.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Úmluva o potlačování protiprávních činů souvisejících
s mezinárodním civilním letectvím a Protokol doplňující
Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel
/sněmovní tisk 629/ - druhé čtení**

Tady bych znovu požádal pana ministra Dobeše, aby tisk uvedl.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Dámy a pánové, předkládaný dokument byl přijat na diplomatické konferenci v Pekingu 10. září 2010 a za Českou republiku byl podepsán 23. listopadu 2011.

Předkládané mezinárodněprávní instrumenty reagují na snahy mezinárodního společenství a zejména mezinárodní organizace pro civilní letectví a chtějí odpovědět na nové hrozby vznikající v civilním letectví v průběhu 21. století, neboť provedená analýza prokázala, že některé nové vznikající hrozby nejsou dostatečně zakotveny v platných mezinárodních smlouvách, přičemž panovala naléhavá potřeba je na mezinárodní úrovni upravit. Mezi ty nové instrumenty, které jsou pokryty, patří hrozby jako použití letadla jako zbraně, použití letadla k protiprávnímu rozptylení nebezpečných látek a použití takových látek při útoku na letadlo. Dohoda má charakter mezinárodní smlouvy.

Prosím Poslaneckou sněmovnu o schválení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Dříve, než požádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, tak bych upřesnil omluvu pana premiéra Petra Nečase, který se omlouvá z dopoledního jednání 46. schůze z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Vodrážka: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento návrh a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Úmluvy o potlačování protiprávních činů souvisejících s mezinárodním civilním letectvím, podepsané dne 23. listopadu 2011 v Montrealu, a Protokolu doplňujícího Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel a k tomu, aby Česká republika při příležitosti uložení ratifikačních listin učinila prohlášení, jejichž text vám následně přečtu. Dále pověřuje předsedu výboru a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal tuto zprávu.

Ještě přečtu přílohu k usnesení: Prohlášení České republiky podle čl. 21 odst. 4 písm. a) Úmluvy o potlačování protiprávních činů souvisejících s mezinárodním civilním letectvím sjednané v Pekingu dne 10. září 2010: V souladu s čl. 21 odst. 4 písm. a) Úmluvy Česká republika oznamuje, že ustavila svou jurisdikci nad činy uvedenými v čl. 1 Úmluvy v případech stanovených v čl. 8 odst. 2 písm. a) a b) Úmluvy. A dále podle čl. XXII písm. a) Protokolu doplňujícího Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel sjednaného v Pekingu dne 10. září 2010, Protokolu Česká republika oznamuje, že ustavila svou jurisdikci nad činy uvedenými v čl. 1 Haagské úmluvy, ve znění Pekingského protokolu, 2010, v případech stanovených v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) Haagské úmluvy, ve znění Pekingského protokolu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Pane ministře, chcete pronést závěrečné slovo? Nechcete.

Můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení. Toto usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 629/1 a právě ho přečetl pan poslanec Vodrážka.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování číslo 78, přihlášeno 126, pro 97, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Než přikročíme k dalšímu bodu, tak vás seznámím s další omluvou. Pan poslanec Boris Šťastný se omlouvá od 11 hodin z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z důvodu účasti na jednání Zastupitelstva Hlavního města Prahy.

Dalším bodem je

99.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změna
Dohody o založení Evropské banky pro obnovu a rozvoj,
vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Evropské banky
pro obnovu a rozvoj č. 137 a č. 138 ze dne 30. září 2011
/sněmovní tisk 653/ - druhé čtení**

Poprosím pana ministra Kalouska o uvedení materiálu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, z dopuštění božího jsem jeden z guvernérů Evropské banky pro obnovu a... (Hlasy ze sálu, že řečník mluví příliš potichu.) Pardon.

Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, z dopuštění božího jsem jeden z guvernérů Evropské banky pro obnovu a rozvoj za Českou republiku. Rada guvernérů v roce 2011 rozhodla o tom, že působení Evropské banky pro obnovu a rozvoj se rozšíří i na oblast jižního a východního Středomoří. Musí se tak stát smlouvou prezidentského typu. Prosím o ratifikaci.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Požádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Floriána, aby odůvodnil usnesení výboru. Je přítomen kolega Florián? Je přítomen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, projednáváme změnu Dohody o založení Evropské banky pro obnovu a rozvoj, zkráceně EBRD, kterou nám na svém jednání podpořila Rada guvernérů této banky dne 30. září loňského roku a naše vláda jí dala souhlas v březnu.

V krátkosti se vrátím do historie této instituce. Evropská banka pro obnovu a rozvoj byla založena roku 1990 s cílem pomoci transformujícím se ekonomikám při jejich přechodu na funkční tržní hospodářství. Aktuálně působí ve 29 zemích v regionu střední a východní Evropy, centrální Asie, Ruska, Mongolska a Turecka. V souvislosti s aktuálním děním v arabském světě, kdy země tohoto regionu procházejí výraznými sociálními, ekonomickými i politickými změnami, rozhodla Rada guvernérů o rozšíření regionu zemí operací Evropské banky pro obnovu a rozvoj a zájem stát se zemí operací EBRD projevily Egypt, Maroko, Jordánsko a Tunisko.

K rozšíření své působnosti je potřeba ratifikace změn článku 1 a článku 18 dohody o založení EBRD, tedy přijetím rezoluce č. 137 a č. 138 ze dne

30. září 2011. Změna článku 1 geograficky upravuje teritoriální zaměření banky a změna článku č. 18 upravuje fungování tzv. zvláštních fondů, a umožňuje tak bance zahájit své aktivity v novém regionu co nejdříve, a to s využitím vlastních zdrojů, neboť umožní realizovat projekty nově i v zemích se statutem potenciální země operací.

Schvalovací proces této smlouvy je v kategorii mezinárodních prezidentských smluv, proto potřebuje souhlas obou komor Parlamentu. Na závěr připomenu, že přijetí uvedených změn dohody o založení EBRD nevyžaduje změnu ve vnitrostátních právních předpisech a nedotýká se závazků v jiných mezinárodních smlouvách.

Zahraniční výbor na své 21. schůzi 3. září tohoto roku tento tisk projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací smlouvy změny Dohody o založení Evropské banky pro obnovu a rozvoj, vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Evropské banky pro obnovu a rozvoj č. 137 a č. 138 ze dne 30. září 2011.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Protože tomu tak není, rozpravu končím. Pan ministr Kalousek závěrečné slovo nepožaduje.

Takže přistoupíme k hlasování o navrženém usnesení. Jedná se o sněmovní tisk 653/1 ve znění tak, jak jej přečetl pan poslanec Florián.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 79, přihlášeno 131, pro 109, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Přistoupíme k dalšímu bodu číslo

100.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 658/ - druhé čtení

Prosím, aby v zastoupení pana ministra Petra Fialy návrh odůvodnil pan ministr Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych také chtěl omluvit kolegu ministra školství, mládeže a

tělovýchovy, který mě požádal, abych předložil návrh za něj s ohledem na jeho pracovní povinnosti.

Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu patří do kategorie smluv, jejichž přijetí nebo nepřijetí jejichž změn je podmíněno souhlasem obou komor Parlamentu a podpisem prezidenta. V České republice vstoupila úmluva v platnost v únoru v roce 2007 a od té doby Světová antidopingová agentura v souladu s čl. 34 úmluvy každoročně a vcelku logicky upravuje přílohu 1, což je seznam zakázaných látek a metod dopingu. Formálně je to změna celé úmluvy, proto také musí být opakovaně schvalována parlamentní cestou.

Letošní aktualizace přílohy č. 1 nově přidává některé látky a metody s dopingovým účinkem, s tím vás pan ministr školství seznámil už v prvním čtení, a na druhou stranu pro sportovce i lékaře zjednodušuje použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

Prosím Poslaneckou sněmovnu o schválení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby odůvodnil usnesení výboru.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, zahraniční výbor se zabýval touto problematikou na své 21. schůzi 3. září tohoto roku a dospěl k tomu závěru... Já bych si tam dovolil jen jednu krátkou poznámku, že tato smlouva nemá za účel nebo snahu nějakým způsobem zpřísnit nebo ještě více sledovat eventuální zneužití těch látek, ale vychází z toho, že i sportovec může být nějakým způsobem nemocen, a umožňuje právě použití některých látek nepoměrně rychleji, aby bylo možno je použít k nápravě postiženého zdravotního stavu sportovce. A jak tady zdůraznil pan ministr, jedná se samozřejmě o stále nové látky, takže tyto úmluvy se musí doplňovat a toto je příloha I, bude následovat ještě příloha II.

Dovolím si vás seznámit s usnesením, které proběhlo na zahraničním výboru: Po odůvodnění náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy Jana Kocourka a po rozpravě k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu, sněmovní tisk 658.

Toto usnesení zní, že zahraniční výbor 1. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu. 2. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. 3. Zmocňuje pana zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny

podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.“

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego.

Dříve než přistoupíme k rozpravě, tak bych vás, vážené kolegyně a kolegové upozornil na to, že v naší Sněmovně na galerii hostů nás navštívila delegace kontrolního výboru Národního shromáždění Republiky Slovinska v čele s předsedkyní paní Alenkou Bratušek. Srdečně vítáme. (Potlesk.)

Děkuji. Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu, ke kterému otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Není tomu tak, rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Ne.

Takže můžeme přikročit k hlasování o usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 658/1, které tady přečetl pan zpravodaj poslanec Kostřica.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 80. Přihlášeno 133, pro 111, proti 1. Konstatuji, že jsme s návrhem usnesení vyslovili souhlas.

Budeme pokračovat dalším bodem. Je jím

101.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsané v Praze dne 23. května 1997, a Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsaná v Praze dne 23. května 1997 /sněmovní tisk 663/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jedná se o dohodu ze souboru leteckých dohod, tak jako byl předchozí bod letecké dohody se státem Katar. Co se týče Vietnamské republiky, tak dohoda byla upravovaná z roku 1997. Na základě zájmu obou dvou stran byl 22. března 2012 v Hanoji podepsán protokol o změně uve-

dené dohody s cílem liberalizovat podmínky pro letecký provoz mezi oběma státy a vytvořit tak vhodný rámec pro zavedení leteckého spojení.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací smluvních dokumentů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Hamáčka, aby odůvodnil usnesení výboru. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Zahraniční výbor tento tisk projednal na své 21. schůzi dne 3. září 2012 a přijal následující usnesení: Po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Miloslava Haly, zpravodajské zprávě poslance Hamáčka a po rozpravě zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsané v Praze dne 23. května 1997, a dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o leteckých službách, podepsané v Praze dne 23. května 1997.

Další dvě usnesení jsou standardní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Pan poslanec Skokan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Já spíš než diskusní příspěvek, bych měl dotaz na pana ministra dopravy nebo na pana kolegu předřečníka, jestli to, pokud schválíme tuto dohodu, napomůže vytvoření například linky mezi Prahou a Hanojí, protože to je spojení, které řada občanů tady vlastně postrádá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Ano, je to přesně tak, protože tato dohoda liberalizuje podmínky, a tak to umožňuje zejména vietnamským leteckým společnostem, které by měly zájem a projevily zájem o spojení mezi Prahou a Hanojí. Co se týče problematiky ČSA, tam v současné době nemám zprávy o tom, že by měla být zavedena nová relace, ale ze strany Vietnamské republiky ten zájem tady projeven byl a i právě může napomoci tato liberalizovaná dohoda.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další do rozpravy se hlásí pan Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já si také dovoluji zareagovat na dotaz pana kolegy Skokana. My jsme o tom debatovali i na jednání zahraničního výboru. Bohužel zpráva je taková, že České aerolinie asi nemají kapacitu tuto relaci obsluhovat a tím jediným, kdo by mohl hypoteticky na této lince fungovat, jsou vietnamské aerolinie. Bylo by to samozřejmě v pořádku. Protože v současné době, pokud se nepletu, nejbližší spoj tímto směrem je přes Varšavu a letecká společnost LOT, tedy konkurent Českých aerolinií z jiné aliance, tuto trať obsahuje. A věřím, že celá řada českých či vietnamských turistů a obchodníků, kteří by normálně cestovali z Prahy, tak cestují přes Varšavu a je to škoda, protože ty možnosti nám unikají. Doufejme, že pokud tato smlouva bude přijata, tak se situacelepší. Bohužel asi díky vietnamským, ne českým aerolinkám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Pan ministr přednese závěrečné slovo? Nepřednese.

Takže můžeme přistoupit k hlasování o navrženém usnesení. Toto usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 663/1 ve znění, které tady přečetl pan zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Hamáček.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 81. Přihlášeno 134, pro 111, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem s pořadovým číslem

102.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 664/ - druhé čtení

Poprosím pana ministra financí Kalouska, aby odůvodnil návrh.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je běžnou praxí v mezinárodních smlouvách, že pokud obě dvě strany uznají za vhodné tu smlouvu modernizovat, že ji nerenegociují od samého začátku, ale doplní protokolem, který se stává nedílnou součástí této mezinárodní smlouvy. Smlouva proti dvojímu zdanění s Rakouskem se řídí smlouvou tuším uzavřenou z roku 2007. V rámci zvýšeného úsilí proti daňovým únikům jsme s Rakouskou republikou dojednali tento protokol, o jehož ratifikaci prosím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Jenom oznámím, že za zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Kubatu odůvodní návrh usnesení paní poslankyně Witoszová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Já bych si dovoluila poděkovat panu ministrovi za seznámení s obsahem této smlouvy a můžu prohlásit, že jsme tuto smlouvu na zahraničním výboru projednali na 21. schůzi dne 3. září 2012.

Po odůvodnění náměstka ministra financí Ing. Tomáše Zítka a zpravodajské zprávě poslance Václava Kubaty zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku a Protokolu k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012. Dále zahraniční výbor pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby toto přednesl.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Z vlastní iniciativy projednal tento tisk i rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 664/1. Prosím tedy zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Vostrou, aby usnesení výboru odůvodnila.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh projednal na své 29. schůzi 23. května 2012 rozpočtový výbor a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a

Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a z majetku a Protokol k ní podepsané dne 8. června 2006 v Praze, který byl podepsán ve Vídni dne 9. března 2012.

Zároveň mi dovolu, abych navrhla hlasování pouze o usnesení zahraničního výboru jako výboru garančního. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení. Budeme tedy hlasovat o usnesení, které bylo doručeno jako tisk 664/2, které tady přečetla paní kolegyně Witoszová.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování číslo 82 – přihlášeno 135, pro 117, proti nula. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Než přistoupíme k dalšímu bodu, mám tady doručeny dvě další omluvy, a sice omluvu pana poslance Smutného, který se omlouvá z jednání poslanecké schůze ve dnech 20. 9. od 14 do 18 hodin z pracovních důvodů, a omluvu pana poslance Farského, který se omlouvá z dnešního jednání v čase od 11.30 do 14 hodin pro pracovní důvody.

Dalším bodem je

103.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012 /sněmovní tisk 684/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Kalouska o odůvodnění návrhu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo, pane předsedající. Neutuchajícím úsilím Ministerstva financí je uzavírat smlouvy zamezující dvojímu zdanění se zeměmi, se kterými tyto smlouvy ještě nejsou, neboť smlouva zamezující dvojímu zdanění a smlouva o vzájemné ochraně investic jsou takové dva základní pilíře, které posilují právní jistoty

investorů a obchodních partnerů obou dvou zemí, a jsou tudíž zcela nepochybně v zájmu občanů obou dvou zemí. Proto si dovoluji požádat o ratifikaci.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Witoszovou, aby odůvodnila usnesení.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Zahraniční výbor rovněž projednal tento vládní návrh a dne 3. září na své 21. schůzi přijal toto usnesení: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout tento návrh: dává souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, která byla podepsána v Bogotě dne 22. června 2012; dále, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Iniciativně tento tisk projednal i rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 684/1. Prosím tedy zpravodajku rozpočtového výboru paní kolegyni Miloslavu Vostrou, aby odůvodnila usnesení.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh projednal na své 33. schůzi rozpočtový výbor dne 4. července 2012 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku z oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bogotě dne 22. března 2012.

Dovolte mi, abych opět navrhla, aby se hlasovalo pouze o usnesení zahraničního výboru jako výboru garančního. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím.

Můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 684/2, které tady přečetla paní poslankyně Witoszová.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 83 – přihlášeno 134, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

104.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie
o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmu, která byla podepsána
v Praze dne 25. dubna 2012
/sněmovní tisk 687/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra Kalouska o odůvodnění.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, odkazuji na své úvodní slovo v předcházejícím bodě s tím rozdílem, že všude za slovo Kolumbijská republika prosím dosadte Saúdská Arábie.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Hamáčka, aby odůvodnil usnesení výboru.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já usnesení přečtu celé. Bylo přijato na 21. schůzi 3. září a zní následovně: Po odůvodnění prvního náměstka ministra financí dr. Ladislava Minčíče, MBA, zpravodajské zprávě poslance Hamáčka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012.

Další dva body jsou standardní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Rovněž tento materiál projednal iniciativně rozpočtový výbor. Prosím tedy zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Vostrou, aby usnesení výboru zdůvodnila.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh projednal rozpočtový výbor na své 33. schůzi 4. července 2012 a ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a vládou Království Saúdské Arábie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, která byla podepsána v Praze dne 25. dubna 2012.

A opět mi dovolu, abych navrhla, aby se hlasovalo pouze o usnesení zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Jenom se ujistím – mám tady dvě žádosti o faktickou poznámku. Pan poslanec Filip? Je to omyl. Pan poslanec Petr? – Pardon, omlouvám se.

Poslanec Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, já jsem se hlásil do debaty ke smlouvě s Vietnamem, ale to už teď nemá smysl.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Velmi se omlouvám, že jsem vaši faktickou poznámku přehlédl. Pan kolega Petr? Je to omyl. Pan poslanec Zapletal? Děkuji.

Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k hlasování o usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 687 lomeno dvěma, které přečetl pan zpravodaj Hamáček. (Protestující hlasy ze sálu.) Je nějaký... omlouvám se, jako sněmovní tisk 687 lomeno dvěma.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 84, přihlášeno 133, pro 112, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

105.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu mezi
vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi
vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu
Izrael o letecké dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna
1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní
Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě,
podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991
/sněmovní tisk 707/ - první čtení**

Prosím pana ministra Dobeše o odůvodnění návrhu.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jde o další dohodu z řady leteckých dohod, které Ministerstvo dopravy připravuje. Jedná se o dohodu, kterou z poměrně jasných důvodů je třeba změnit s ohledem na to, že je z roku 1991 a byla uzavřena mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Státem Izrael. Proto v roce 2011 projeví obě země zájem na sjednání změny existujícího rámce s cílem zajistit vyšší míru flexibility a širšího přístupu k česko-izraelskému přepravnímu trhu pro letecké dopravce obou stran. Změny existující dohody jsou provedeny ve formě protokolu, který byl podepsán v Praze 17. května 2012. Tím se završuje problematika, že je dohoda uzavřena mezi Českou republikou a Izraelem, a ne tedy Českou a Slovenskou Federativní Republikou.

Prosím Poslaneckou sněmovnu o schválení materiálu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan ministr velmi jasně popsal obsah změn. Jde o změnu liberalizační. Úprava otevírá nebe mezi Českou republikou a Státem Izrael pro více dopravců. Prakticky už je naplňována z české strany. Linku mezi Prahou a Lodem (?) operují dva čeští dopravci. Na izraelské straně zatím funguje stále jenom jeden. V každém případě by bylo žádoucí dokončit proces přijímání této změny v Parlamentu. Proto doporučuji tento tisk poslat do zahraničního výboru a jeho schválení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Nikdo se do roz-

pravy nehlásí, proto obecnou rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Nikoliv.

Nyní, protože žádný návrh nepadl, se můžeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nepadl.

Zahajují hlasování o tom, kdo souhlasí s projednáním návrhu v zahraničním výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 85, přihlášeno 134, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že jsme odsouhlasili, aby návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

106.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem Mezinárodní úmluva
o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním
ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS)
/sněmovní tisk 725/ - první čtení**

Prosím pana ministra Dobeše o úvodní slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dne 23. března 2001 byla v Londýně podepsána Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001, takzvaná úmluva BUNKERS dojednaná v rámci mezinárodní námořní organizace OSN IMO, a v platnost vstoupila 21. listopadu 2008.

Úmluva upravuje odpovědnost vlastníků a provozovatelů námořních obchodních lodí stanovením povinnosti k účinnému zajištění náhrad za škody na mořském a životním prostředí nebo škod způsobených příbřežním zemím, zapříčiněných únikem ropných pohonných látek z lodí, a zavazuje tak státní orgány dohlížet na plnění této povinnosti. Provádění úmluvy bude v gesci Ministerstva dopravy a v podmínkách České republiky se pravděpodobně bude týkat vždy jen malého počtu subjektů.

Co se týče úrovně Evropské unie, tak zde se provádí v oblasti bezpečnosti plavby a ochrany prostředí společná politika úsilím o koordinovaný přístup zemí Evropské unie ke klíčovým úlohám IMO a rozhodnutím 2002/762/ES ze dne 19. září 2002 zavázala Rada jednotlivé

členské státy k přístupu k úmluvě BUNKERS. I z toho důvodu žádám Poslaneckou sněmovnu o schválení tohoto materiálu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Nyní zde mám návrh, aby za nepřítomného zpravodaje, pana poslance Foldynu, vystoupil pan poslanec Hamáček. Tento návrh musíme potvrdit hlasováním.

Zahajují hlasování o tom, zda Sněmovna souhlasí, aby za pana poslance Foldynu vystoupil pan poslanec Hamáček. Zahajují hlasování o této změně. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 86, přihlášeno 133, pro 108, proti 1. Se změnou zpravodaje jsme vyslovili souhlas.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Hamáček: Dámy a pánové, děkuji za důvěru, že jsem se mohl ujmout zpravodajování takto důležitého dokumentu. Jakkoliv zlaté časy Československé a potažmo České námořní plavby jsou asi nenávratně pryč, je to věc, která je důležitá. Je potřeba mít smluvně podloženou ochranu životního prostředí na moři.

Já bych proto doporučil, aby s vaším souhlasem se touto smlouvou mohl zabývat zahraniční výbor, kde příslušným činitelům Ministerstva dopravy budeme moci pokládat otázky, kolika vlastně lodí se to týká. Pokud jsem tu smlouvu četl správně, tak dotčená plavidla jsou lodí s výtlačkem nebo s prostorností více než tisíc rejstříkových tun. Mám pocit, že takových lodí pod českou vlajkou mnoho nepluje. Možná mě ale činitelé Ministerstva dopravy přesvědčí o opaku. Proto, aby nás mohli všechny přesvědčovat, potřebujeme tuto smlouvu přikázat zahraničnímu výboru. Toto teď navrhuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa do obecné rozpravy? Protože tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Přejete si závěrečné slovo, pane ministře? Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Já jenom budu stručně reagovat. Ono se ani tak nejedná o to, jaký je počet lodí, které plují pod českou vlajkou, ale je to dohoda, která je na úrovni EU, která je takto schvalována, a jakožto členský stát EU i my máme povinnost tuto smlouvu ratifikovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl

přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh?

Žádný jiný návrh neregistruji, proto zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 87, přihlášeno 133, pro 116, proti nikdo. Konstatuji, že jsme odsouhlasili, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu.

107.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 739/ - první čtení

Prosím pana ministra Dobeše, aby se ujal úvodního slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, předkládaná mezinárodní smlouva upravuje silniční dopravu a nahrazuje tak původní dohodu uzavřenou v roce 1963 mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě. I z toho je zřejmé, že je třeba tuto dohodu ratifikovat, jelikož tato původní dohoda již nevyhovuje současným podmínkám. Bylo nezbytné sjednat novou dvoustrannou dohodu o mezinárodní silniční dopravě a po dvou letech vyjednávání byla smlouva podepsána 16. dubna 2012 ve Skopje. Cílem navrhované úpravy je vytvoření komplexního rámce pro provozování nákladní a osobní silniční dopravy mezi oběma státy.

Prosím Poslaneckou sněmovnu o schválení navrhovaného materiálu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení poslanec Vodrážka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pan ministr zde zdůvodnil důvody, proč bychom se měli touto smlouvou zabývat, čili já navrhuji přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Závěrečné slovo, pane ministře? (Ministr nereaguje.) Pane ministře, budete chtít závěrečné slovo? (Ne.) Nebudete. Proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nevidím jiný návrh.

Proto zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 88, přihlášeno 133, pro 110, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu

108.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny
Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývající z Rezoluce Rady
guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010
číslo 66-2 o reformě Výkonné rady
/sněmovní tisk 746/ - první čtení**

Prosím o uvedení návrhu pana ministra financí Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji si vám předložit návrh dohody, kterou upřímně řečeno v rámci Mezinárodního měnového fondu – a Mezinárodní měnový fond po roce 2008 významně posílil svoji pozici v globální ekonomice jako klíčová instituce – pokládám za významný diplomatický úspěch a za tento diplomatický úspěch bych rád poděkoval především guvernérovi České národní banky. V Mezinárodním měnovém fondu zastupuje Českou republiku guvernér ČNB, ve Světové bance ji zastupuje ministr financí. To je taková odbočka pro vysvětlení.

Především díky diplomatické aktivitě pana guvernéra se povedlo v rámci změn, které mají vést k posílení tzv. rozvojových zemí, tedy emerging markets, ke změně konstituce, ve které se angažuje Česká republika tak, že došlo k poměrně významnému posílení pozice ČR v rámci Mezinárodního měnového fondu. Před touto změnou jsme byli členem kon-

stituce, které permanentně předsedala a výkonného ředitele delegovala Belgie, další zemí bylo Rakousko, Bělorusko, Maďarsko, Kosovo, Lucembursko, Slovensko, Slovinsko, Kosovo a Turecko. V čele stál belgický výkonný ředitel, a upřímně řečeno, tato konstituce v zásadě, když bych to velmi zestručnil, aniž bych se chtěl kohokoliv dotknout, dělala v Mezinárodním měnovém fondu výlučně politiku zemí Beneluxu a my jsme tam tak jako byli.

Jedenáctého července 2012 se podařilo ve Vídni podepsat nové konstituenční dohody a na základě diplomatické aktivity zejména pana guvernéra Singera a pana místopředsedy (a ministra) zahraničí Schwarzenberga jsme se stali součástí tzv. středoevropské konstituce, kde tedy kromě nás je Rakousko, Maďarsko, Slovensko, Slovinsko, Bělorusko, Kosovo a Turecko. Takže by se dalo říct, že je to taková stará dobrá rakousko-uherská konstituce se silnými ingerencemi na jiho-východ.

Pro nás tam dochází k poměrně zásadní změně, protože získáváme pozici alternáta výkonného ředitele, už tam nejsme v pozici vagonu ve vlaku, ale jsme tam plnoprávními partnery, kteří budou střídát výkonného ředitele, a máme i posílená hlasovací práva, včetně možnosti obsadit pozici staršího poradce výkonného ředitele.

Není mým zvykem u mezinárodních dohod hovořit příliš dlouho, nicméně vzhledem k významu, který v této chvíli krizových výkyvů světové ekonomiky má Mezinárodní měnový fond, jsem si dovolil zdůraznit, že toto je diplomatický úspěch ČR a že naše pozice v rámci Mezinárodního měnového fondu touto dohodou posílí, a proto prosím o schválení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Davida Vodrážku, aby se ujal slova.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pan ministr zde ve svém slově zdůvodnil téměř vše, čili já bych navrhl přikázání tohoto materiálu zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nevidím, proto obecnou rozpravu končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Zahajují tedy hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 89, přihlášeno 133, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu, kterým je

109.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o spolupráci v oblasti
ochrany svědků, podepsaná dne 24. května 2012 na Štíříně
/sněmovní tisk 753/ - prvé čtení**

Prosím o uvedení předloženého návrhu pana ministra vnitra Jana Kubiceho. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, účelem projednávání smlouvy je upravit vzájemnou spolupráci při ochraně osob, jež zásadním způsobem pomáhají odhalování a postihování závažných forem trestné činnosti, a jsou proto zařazeny do národních programů na ochranu svědků. Smlouva byla připravena v rámci Salcburského fóra, tedy seskupení států střední a jihovýchodní Evropy zaměřeného na spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti. Tato mnohostranná povaha smlouvy by měla posílit schopnost policejních orgánů v našem regionu zmíněné ohrožené osoby efektivně chránit včetně možnosti umístit je dočasně pod změněnou identitou do zahraničí.

Smlouva stanoví zejména pravidla pro vzájemné podávání žádostí o spolupráci a podmínky této spolupráce včetně možnosti jejího ukončení. Zakotvuje podmínky pro pobyt pracovníků provádějících ochranu svědků na území jiných států, například pravidla pro používání zbraní, řešení občanskoprávní a trestněprávní odpovědnosti nebo ochranu osobních údajů. Důležité je, že smlouva obsahuje dostatečně široké vymezení chráněných osob, které umožní spolupráci i případně dalších osob, které mohou být z hlediska legislativy České republiky chráněny stejně jako svědci, zejména rodinní příslušníci svědků.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobrý den, dámy a pánové. Myslím, že naprosto nemůže být pochyb o tom, že organizovaný zločin má mezinárodní charakter, a tedy i boj s ním musí být mezinárodní, překračuje všechny hranice. Ochrana svědků do tohoto boje s organizovaným zločinem patří jako velmi důležitá nedílná součást.

Poprosila bych už jenom, aby byl návrh projednán v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nevidím žádnou přihlášku, proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat příkázáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nevidím jiný návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 90. Přihlášeno 133, pro 114, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh jsme přikázali k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu pořadové číslo 110, kterým je

110.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti,
podepsaná dne 22. června 2012 v Podgorici
/sněmovní tisk 754/ - prvé čtení**

Opět poprosím pana ministra Jana Kubiceho o uvedení návrhu.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, účelem projednávání vládního návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi. V současné době není spolupráce českých a černohorských policejních

orgánů na bilaterální úrovni upravena. Region západního Balkánu je přitom z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných v boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu je v současné době jednou z priorit Ministerstva vnitra v mezinárodně smluvní oblasti.

Smlouva standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dále upravuje například spolupráci při ochraně svědků, možnost vyslání policejních styčných důstojníků a spolupráci v oblasti výcviku a vzdělávání. Smlouva rovněž stanoví orgány příslušné k jejímu provádění a standardně upravuje náležitosti žádostí o spolupráci a možnosti jejich odmítnutí, stejně jako předávání a ochranu osobních údajů a utajovaných informací.

V oblasti předávání osobních údajů smlouva reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru. Proto nyní byla českou stranou prosazena důležitá úprava sdílených informací předaných černoorskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie, respektive schengenského prostoru, v rámci schengenského informačního systému, respektive dalších databází dle evropského práva, a to v zásadě bez souhlasu černoorské strany.

Smlouva je z hlediska vnitrostátního právního řádu České republiky smlouvou tzv. prezidentské kategorie, která bude po vyslovení souhlasu s ratifikací oběma komorami Parlamentu předložena k ratifikaci prezidentu republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Květa Matušovská. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr řekl vše podstatné. Já jenom dodám, že smlouva si nevyžádá žádné zvýšené požadavky na státní rozpočet, a doporučuji k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji, proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji.

Zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 91. Přihlášeno 133, pro 109, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byla přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Je to

111.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a Doplňková dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně, Islandem na straně druhé a Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě
/sněmovní tisk 762/ - první čtení

Prosím o uvedení návrhu ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Už jste to řekl asi úplně všechno, protože se jedná o zajištění přistoupení Norska a Islandu k jednotné letecké dohodě mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy, která byla uzavřena v roce 2007. Je zcela jednoznačné, že Norsko a Island jsou nedílnou součástí společného evropského leteckého prostoru a dohoda o přistoupení zajistí jednotný regulační rámec pro lety mezi Spojenými státy a Evropskou unií včetně Islandu a Norska. Doplňková dohoda upravuje vztahy mezi Evropskou unií, jejími členskými státy Norskem a Islandem v rámci aplikace jednotné letecké dohody EU, USA.

Dovoluji si předložit tento dokument a žádám Poslaneckou sněmovnu o schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan kolega Hamáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já věřím, že nikdo z nás nechce ani Norsku ani Islandu bránit v přistoupení k této klíčové smlouvě, a proto bez dalšího doporučuji přikázat tento tisk zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný návrh neregistruji.

Zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 92 přihlášeno 131, pro 105, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

112.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010 /sněmovní tisk 769/ - první čtení

Za pana ministra Kubu návrh odůvodní pan ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych v první řadě chtěl omluvit kolegu pana ministra průmyslu a obchodu za to, že má v tuto chvíli pracovní povinnosti a že není možné, aby představil návrh sám.

Co se týče předkládaného návrhu, tak ten žádá Sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy a Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie. Tato změna se týká volitelných příspěvkových tříd určujících výši ročních příspěvků členských států a pro Českou republiku neznámá žádnou změnu. Změny ústavy a úmluvy byly ovšem přijaty v konferenci vládních zmocněnců v roce 2010 v Guadalajaře včetně prohlášení a

výhrad učiněných delegací České republiky v průběhu této konference, takže je třeba tuto změnu mezinárodních smluv ratifikovat. Dále se předkládají k vyslovení souhlasu s ratifikací prohlášení a výhrady učiněné delegací České republiky na konferenci vládních zmocněnců v Antálii v roce 2006.

Ke změnám úmluvy a ústavy přijatým v roce 2006 byl již dán souhlas Sněmovnou usnesením 580 ze 17. června 2011 a jsou tedy v materiálu přiloženy pro informaci. Výhrady z roku 2006 nebyly v předchozím projednávání změn ústavy a úmluvy přiloženy, protože nebyly považovány za výhrady vznášené k těmto dokumentům, ale za postoj legace k některým provozním záležitostem organizace nebo za obecné prohlášení platné i bez toho, že bylo vyjádřeno. Může se jednat například o výhradu ve smyslu, že členské státy Evropské unie uplatní dokumenty přijaté konferencí v souladu se svými povinnostmi podle Smlouvy o fungování Evropské unie. Při ukládání základních dokumentů ústavy a úmluvy a jejich změn ratifikovaných v srpnu 2011 nicméně vyvstala potřeba potvrdit i prohlášení a výhrady České republiky.

Změny ústavy a úmluvy z roku 2010 a 2006 včetně výhrad jsou pro Českou republiku akceptovatelné. Nejsou v rozporu s vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními závazky, jakož ani se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii. Jejich provádění si nevyžádá zvýšené nároky na státní rozpočet.

Dámy a pánové, já bych vás chtěl požádat o schválení navrženého dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, po zdůvodnění pana ministra mi nezbývá nic jiného, než přikázat návrh zákona zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Neregistruji žádnou přihlášku, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji.

Proto zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 93 přihlášeno 131, pro 100, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

113.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací
podepsaná v Budapešti dne 13. června 2012
/sněmovní tisk 773/ - první čtení**

Tady by měl předložený návrh uvést předseda vlády Petr Nečas. Pane premiére, prosím o uvedení návrhu.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych předložil návrh na sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Maďarskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.

Národní bezpečnostní úřady obou zemí spolupracují v oblasti dožadování informací v bezpečnostním řízení o vydání osvědčení fyzické osoby nebo podnikatele a dále v oblasti bezpečnosti informačních systémů. Oba úřady dále plánují spolupráci v oblasti kybernetické bezpečnosti. Ochrana utajovaných informací je v Maďarsku upravena v zákonu o utajovaných informacích, který vstoupil v platnost 1. dubna 2010. Odpovědnost za ochranu národních utajovaných informací a utajovaných informací cizí moci má v Maďarsku Národní bezpečnostní úřad, který organizačně spadá pod Ministerstvo veřejné správy a spravedlnosti. Tento úřad je zodpovědný za všechny aspekty ochrany utajovaných informací, tedy spravování utajovaných informací cizí moci, zajišťování činnosti ústředního registru, výkon státního dozoru na úseku ochrany utajovaných informací a za vydávání certifikátů pro NATO a EU atd.

Sjednání nové smlouvy o utajovaných informacích se jeví vhodné pro obě strany a také výhodné, neboť oba státy jsou členskými zeměmi jak NATO, tak i Evropské unie. Členství v těchto organizacích s sebou přináší kromě jiného i spolupráci v oblastech bezpečnosti. Tato spolupráce je podmíněna nejen výměnou utajovaných informací NATO či Evropské unie, ale i národních utajovaných informací.

Předkládaná smlouva je standardní smlouvou o ochraně utajovaných informací, která upravuje některé instituty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Kočí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Koč: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, po velmi detailním odůvodnění tohoto návrhu panem premiérem pouze doporučím Poslanecké sněmovně předat tento návrh zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Neregistruji žádnou přihlášku, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 94 přihlášeno 130, pro 94, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu pořadové číslo 117, kterým je

117.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění
daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k této smlouvě,
které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012
/sněmovní tisk 794/ - první čtení**

Poprosím, aby tento tisk v zastoupení uvedl namísto pana ministra Kalouska ministr Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, Panama je jednou ze zemí, se kterou dosud Česká republika nemá uzavřenu smlouvu o zamezení dvojímu zdanění. Smlouva, která je předkládána, je standardní podle vzorových modelů OECD a OSN. Přispěje k rozvoji obchodní spolupráce mezi Českou republikou a Panamou a Panama se tak stane jednou z více než 80 zemí, se kterými má

Česká republika tuto oblast upravenou. Proto doporučuji propustit tuto smlouvu do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Mám tady žádost, aby za nepřítomného pana poslance Foldynu jako zpravodaje prvního čtení vystoupil pan poslanec Hamáček. O této změně musíme nechat hlasovat.

Kdo tedy souhlasí s tím, aby místo zpravodaje pro prvé čtení Jaroslava Foldyny vystoupil pan poslanec Hamáček? Kdo je pro? Je někdo proti?

V hlasování pořadové číslo 95 přihlášeno 130, pro 99, proti 1. Konstatuji, že jsme se změnou vyslovili souhlas.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já věřím, že svým vystoupením přesvědčím i toho jediného kolegu, který hlasoval proti tomu, abych se toho mohl ujmout – mám podezření na kolegu Čechlovského, se kterým si to potom vyřídím.

Každopádně jak řekl pan ministr, jedná se o standardní smlouvu, kterých jsme tady koneckonců projednávali již několik, takže já nebudu zdržovat a doporučím příkázání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na příkázání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 96 přihlášeno 130, pro 106, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru, a tím končím projednání tohoto bodu.

Tím jsme také, vážené kolegyně a kolegové, skončili blok smluv. Můžeme ještě přistoupit k projednání dvou předloh, které nám zbyly z bloku druhých čtení. První z nich je

20.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb.,
o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 731/ - druhé čtení**

Prosím, aby za nepřítomného a omluveného pana ministra Kubu vystoupil pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, zvaný horní zákon, byl zpracován Ministerstvem průmyslu a obchodu na základě úkolu vyplývajícího z programového prohlášení vlády, konkrétně ze závazku připravit novelu horního zákona, která odstraní možnost vyvlastnění a další omezení vlastnických práv majitelů nemovitostí v dobývacích prostorech.

Navržené řešení výrazně posiluje ochranu práv vlastníků pozemků a nemovitostí potenciálně dotčených těžbou vyhrazených nerostů v rámci správního řízení předcházejícího vydání rozhodnutí o povolení hornické činnosti, a to zejména z hlediska možnosti domoci se řádného odškodnění nebo finančního vyrovnání v případě majetkové újmy či nuceného opuštění svého sídla vůči těžebními organizacím nebo i úplného odmítnutí využívání ložisek výhradních nerostů na jejich pozemcích.

Návrh zákona byl s kladným výsledkem projednán v hospodářském výboru a výboru pro životní prostředí Poslanecké sněmovny, což se ostatně určitě dozvíte od zpravodajů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení příkázali k projednání hospodářskému výboru a výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 731/1 a 731/3. Proto prosím, aby se jako první teď ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan kolega Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením z 31. schůze hospodářského výboru, která se konala dne 6. září 2012 k tomuto vládnímu návrhu zákona.

Hospodářský výbor svým usnesením doporučuje Poslanecké sněmovně tento tisk ve znění předloženého vládního návrhu zákona projednat a schválit. Máte ho k dispozici pod číslem tisku 731/1. Pro korektnost, za

hospodářský výbor bych chtěl dodat, že pod číslem tisku 731/2 existuje oponentní zpráva menšiny poslanců hospodářského výboru, která má opačné doporučení a ke které se tady, předpokládám, přihlásí pan kolega Cyril Zapletal jako jeden ze signatářů této zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan kolega Čechlovský již avizoval, že jsme obdrželi oponentní zprávu, která byla doručena jako sněmovní tisk 731/2. Prosím pana kolegu Zapletala jako zpravodaje menšiny, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já se tedy jen formálně hlásím k oponentní zprávě menšiny poslanců hospodářského výboru, která navrhuje, nebo doporučuje Poslanecké sněmovně tento tisk zamítnout.

Současně bych chtěl požádat o to, abych se za chybějícího kolegu pana poslance Foldynu přihlásil k jeho pozměňovacímu návrhu, který je v elektronickém systému pod číslem 3785. Dávám vám to na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Já si dovolím jen upozornit, že na tento návrh potom musíte odkázat v podrobné rozpravě, aby mohl být brán v potaz.

Nyní prosím zpravodaje výboru pro životní prostředí pana kolegu Šarapatku, aby se ujal slova. Prosím, pane kolego.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, má zpráva bude velice stručná. Výbor životního prostředí projednal tento horní zákon na své poslední schůzi, což bylo 18. září. Tuto problematiku představil ve výboru náměstek ministra průmyslu a obchodu Ing. Šolc, potom byla rozprava k této materii a po hlasování výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby Sněmovna návrh schválila tak, jak byl předložen.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu, do které jsou přihlášení pan kolega Klučka, Petr, paní kolegyně Konečná a Orgoníková. Jako první je pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo, připraví se pan kolega Petr.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, mě docela mrzí, že v této chvíli není v sále přítomen ministr průmyslu a obchodu, protože věci, které budou projednávány, resp. jsou projednávány, a důležitost těchto záležitostí by možná jeho přítomnost vyžadovala.

Dámy a pánové, já rozumím tomu, proč vláda chce co nejrychleji schválit v Poslanecké sněmovně tuto novelu horního zákona. Dovolte mi konstatování, že skoro se stoprocentní jistotou v ní budou ustanovení dávající majitelům pozemků nad ložisky vyhrazených nerostů možnost práva veta ve vztahu k jejich účelu využití, tedy těžbě.

Dovolte mi také moji vlastní úvahu, že jde o možná ústupek vlády některým poslancům za jejich hlasy pro vládou předložený návrh a odročovaný návrh zákona o církevních restitucích. Existuje však velké nebezpečí, že tento podle mého názoru nesprávný krok v pojetí návrhu zákona povede ke snížení možnosti využití domácích nerostů, nerostných surovin, důležitých pro zabezpečení potřeb hospodářství České republiky. To by mělo pro českou ekonomiku ještě větší ničivý dopad než samotné církevní restituce, neboť by nešlo o částku 200 mld., ale částku nepochybně vyšší.

Takovýto přístup je prosím v obrovském rozporu s ustanovením Bezpečnostní strategie České republiky schválené usnesením vlády ze dne 8. září 2011. Zdokumentuji to:

V části III. Bezpečnostní zájmy České republiky, ve které se v bodě 14 mj. píše: Strategické zájmy České republiky jsou zejména zajištění energetické, surovinové a potravinové bezpečnosti České republiky a adekvátní úrovně strategických rezerv.

V části IV. Bezpečnostní prostředí se v bodě 25 připomíná: Rostoucí závislost na dostupnosti přírodních zdrojů vede k intenzivnější globální soutěži v zajištění přístupu ke strategickým surovinám a energiím.

V části Bezpečnostní hrozby se uvádí: V rychle se měnícím globálním světě získávají otázky zajištění energetické a surovinové bezpečnosti stále větší význam.

V části V. Strategie prosazování bezpečnostních zájmů České republiky se uvádí v bodě 71: Přednostně a efektivně využívat domácích surovinových zdrojů včetně vytváření prostoru pro jejich vyhledávání a územní ochranu s cílem nepřipustit nepříznivé vychýlení domácího energetického mixu ve prospěch surovin, na jejichž dovozu je ČR závislá nebo jejichž využívání je neekonomické a nekonstruktivní.

Dámy a pánové, já se domnívám, že tento zákon je nesmírně důležitý. Tento zákon svým obsahem umožňuje dát odpůrcům práva veta, což se v rušícím základě téměř tisíc let uplatňovaného horního práva v českých zemích a jiných evropských státech s potřebnou surovinovou základnou těžko slučuje.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych v této chvíli, protože se domnívám, že bychom měli mít ještě více informací o surovinové základně České republiky, navrhl procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu a odročení o 30 dnů. Podotýkám, že považuji tento návrh za pro-

cedurální, což znamená, že by se o něm mělo hlasovat ihned bez rozpravy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Je tady ještě návrh na protinávrh. (Šum zejména na levé straně sálu.) Prosím, pane kolego.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že o tom vedeme často debatu, ale ať mi můj kolega Václav Klučka odpustí, to není procedurální návrh, ale návrh odročovací podle jednacího řádu. Jsem o tom přesvědčený. Když tak si můžeme knížečky, které máme v těch šuplíčkách, vytáhnout a můžeme se podívat. Ale jestli někdo navrhuje odročit o třicet dnů, tak je to návrh evidentně odročovací, není to návrh procedurální. Navíc o návrhu procedurálním v zásadě jednací řád nehovoří. To, že tady se to možná neformálně roky používá, je jedna věc, nicméně já osobně jsem nenašel nic o procedurálních návrzích a o tomto hlasování v jednacího řádu. A protože se jedná o návrh odročovací, tak k němu mohou podávat i poslanci pozměňující návrh v souladu s jednacího řádem. A já dávám pozměňující návrh, abychom to tedy odročili o pět minut.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Máme tady pozměňující návrh k odročovacímu návrhu. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Ještě přivolávám kolegy z předsálí, aby se mohli zúčastnit hlasování.

Budeme nejdříve hlasovat o pozměňovacím návrhu pana kolegy Stanjury, který podal k návrhu na přerušení a odročení o 30 dnů tento pozměňující návrh, aby tento návrh byl přerušen a odročen o pět minut.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto pozměňujícím návrhem? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 97, přihlášeno 113, pro 4, proti 102. Návrh nebyl přijat.

(Velký rozruch v sále. Poslanci z levého spektra žádají hlasování hned, v pravé části sálu to vypadá na nějaký problém.) Bude probíhat kontrola hlasování? (Ozývá se: Ne! Smích a hluk v sále.) Prosím klid. Takže další hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu na přerušení a odročení o 30 dnů. (Stále hluk v sále.) Jsou proti tomu připomínky? (Ozývá se důrazné ne.) Dobře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby tento návrh byl přerušen a odročen o 30 dnů? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 98, přihlášeno 115, pro 49, proti 62. I tento návrh byl zamítnut.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Petr. Připraví se paní kolegyně Konečná. Prosím, kolegyně a kolegové, o snížení hladiny hluku v jednacího sále, která byla až do této doby téměř přijatelná.

Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Mám dojem, že nějak nebylo reagováno na vaši výzvu, pane předsedající. (Hluk v sále se po chvíli snižuje.)

Dámy a pánové, dovoluji, abych na úvod několik slov ne k hornímu zákonu. Jak se zdá, máme tady zákony, které chceme prosadit uspišujícími návrhy zejména tehdy, když jsme je nebyli schopni včas projednat a interpretovat doporučení Evropské unie, anebo jak to bylo nazváno, tak i opoždujícími návrhy. Ale já si myslím, že tyto procedurální záležitosti byly vyřešeny.

A já bych se teď chtěl zmínit k některým záležitostem horního zákona.

Dámy a pánové, spěch, se kterým byla tato novela horního zákona zařazena na schůzi Poslanecké sněmovny jenom proto, aby byl zrušen odst. 4 § 31 horního zákona, a vytržení této změny z kontextu dalších úprav horního zákona, které byly i v prohlášení koalice, se mi zdá být nějak podezřelý. V tomto smyslu si dovoluji připomenout prohlášení koalice, která říkala, že vláda schválí aktualizovanou státní energetickou koncepci, schválí surovinovou politiku, a teprve po schválení těchto dokumentů bude provedena úprava horního zákona, která si myslím, že je v daném okamžiku nezbytná. Ale úprava horního zákona nespočívá v tom, že zrušíme jeden odstavec jednoho paragrafu proto, abychom naplnili sliby, které byly dány některým z poslanců za to, že budou hlasovat pro některé zákony, které už prošly.

Máme jistě štěstí v tom, že jsme v Evropské unii a že pro nás neplatí americké zákony. Totiž podle mě to lze přirovnat k tomu, že je to něco za něco. Nechci říci přímo, že je to korupce. A ve Spojených státech amerických na to platí zákon, který se nazývá state capture, kde spodní sazba je deset let.

Je třeba říci jednu věc, že ani státní energetická koncepce ani surovinová politika není přijata a vláda, pokud jsem četl její prohlášení, záznam z jejího jednání, to odložila. Takže jaký je důvod, abychom schvalovali zákon, který je vázán na to, aby byly schváleny dva podle mě a podle celé řady jiných, důležitých dokumentů, které by měly předcházet změně a úpravě horního zákona?

Další záležitost je, že proces RIA chce, aby zákon byl vždycky rozebrán minimálně ve dvou alternativách. Něco takového v důvodové zprávě je, ale

mám takový dojem, že je to jenom proto, že to musí být, ale že to neobráží vůbec žádnou skutečnost. Ale proces přípravy nového zákona taky vyžaduje, aby byl projednán s řadou institucí, které jsou bytostně závislé na o-nom sektoru, o kterém se jedná. A je třeba říci, že všechny zákony ať už energetické, anebo báňské, anebo geologické jsou vždy projednávány asi s deseti institucemi. Já aspoň ty rozhodující tady přečtu: s Hospodářskou komorou, Konfederací zaměstnavatelských svazů, Svazem měst a obcí, Svazem průmyslu, dopravy a celou řadou dalších institucí – a on, představte si, nebyl projednán ani s jednou z nich!

Čili jde tady o nějakou snahu urychlit něco, aby ti, kteří ještě budou hlasovat o některých aspektech reformy této vlády, nabyli představu, že budou, když budou hlasovat s vládou, náležitě odčiněni.

Tvrzení v důvodové zprávě, že jediné touto změnou, dámy a pánové, je možno docílit narovnání vztahů, je totální nesmysl. Je v oblasti nerostného bohatství naprosto irrelevantní. V případě přijetí předpokládaného zákona nemůže stát vůbec garantovat, že to, co bude v surovinové politice, a to co bude ve státní energetické koncepci, bude možno zajistit. Tím, že vytvoříme institut nemožnosti vyvlastnění, dochází k tomu, o čem všichni víte, a já vám uvedu ty příklady – ať je to paní Havránková na dálnici do Hradce Králové, anebo paní, která blokovala výstavbu závodu na elektroniku v Hranicích. Peripetie s dálnicí do Hradce Králové trvala více než dvanáct let. Tak chceme něco takového vytvořit? Že nedáme záruku ani těžařům ani obci, ale ani státu, že bude moci pro záležitosti energetické politiky zajistit, že budeme moci bez dalších atomových elektráren a bez další fotovoltaiky vyrobit 80 terawatt hodin elektrické energie. Myslím si, že vyvlastnění je jeden z důležitých aspektů, který bychom měli akceptovat.

A teď pokud si někdo myslí, že institut vyvlastnění je něco, co je tak jednoduché, tak bych ho chtěl odkázat na řadu pojištěk, aby stát nemohl vyvlastnit někoho proti Ústavě a zákonům České republiky. Je tady přece správný řád a podle správního řádu je tady celá řada starostů anebo hejtmanů a podobně, není jednoduché docílit vyvlastnění. A třetí záležitost je, že existuje soudní přezkum institutu vyvlastnění, takže když já si anebo někdo z nás bude chtít někoho vyvlastnit, tak je to proces na rok, na dva nebo ještě na delší dobu. Myslím si a tady tlumočím ze znalosti horního zákona, že institut vyvlastnění je to poslední, co tady prakticky může existovat. V horním zákonu je pojišťka, že těžební činnost nemůže být zahájena, povolena, pokud nedojde ke shodě mezi vlastníky nemovitostí a těžařem. Takže pokud nedojde k této shodě, tak žádný institut vyvlastnění nemůže existovat.

Institut vyvlastnění je běžnou záležitostí celé řady zákonů a nikomu to vůbec nevádí. A jedná se o zákon energetický, geologický, stavební, o elektronických komunikacích, a dokonce i o lázeňský zákon. Tam za stej-

ných atributů, jako by to bylo u horního zákona, s tím souhlasíme, a tady najednou ne.

Je taky nezbytné připomenout jednu záležitost, že jsme součástí Evropské unie, a když nepůjdu nikam jinam než kolem států, které s námi sousedí, tak ať je to Německo, Polsko, Slovensko, Rakousko, tady tyto instituty v rámci načerpání nerostných surovin existují. A já si dovolím říci to, co říká německý zákon: že je možno vyvlastnit pozemky, pokud by jejich vlastníci nedůvodně bránili využití nerostného bohatství, významných nerostných a energetických surovin, které jsou nezbytné pro zajištění našeho hospodářství.

V této záležitosti je třeba říci, že od roku 1990, kdy byl naposled ve větším a širším měřítku novelizován horní zákon, nikdy při dobývání černého a hnědého uhlí tento institut nebyl použit. Proč tedy existuje? Já tvrdím, abych to řekl lapidárně a jednou větou, že je to Damoklův meč, který visí nad nereálnými požadavky některých majitelů nemovitostí a taky nad tím, aby těžaři, kteří mají poněkud více peněz než ti, kteří se brání, se nemohli chovat zpupně. Existence možnosti vyvlastnění vytvořila mezi těžařem a mezi vlastníky jisté prostředí, ve kterém se nakonec podařilo tyto problémy vyřešit.

Důvodem, proč je předkládán tento zákon, jsou dvě obce – Horní Jiřetín a Černice. Já bych jenom podotkl, že zde žije 1 650 lidí v necelých 500 domech a že oficiálně mostecká společnost nabídla všem těm, kteří tam bydlí, za dům, který bych hodnotil spíše v rámci Česka jako zanedbaný než udržovaný, proč by ho někdo udržoval, když se 30 let nevědělo, zdali se bude těžit, nebo ne, že průměrná cena za vykoupený dům bude 6 mil. korun a že za inženýrské sítě společnost Czech Coal uhradí 70 % nákladů. Víte, co je nejzajímavější? Že když toto vzniklo, tak najednou u 20 domů v Horním Jiřetíně jsou vlastníci, kteří jsou z Prahy, Brna a odněkud jinud, kteří počítají už dnes s tím, že když se budou sporovat a nebudou chtít uzavřít dohodu, tak že možná dosáhnou dvojnásobek této ceny.

A snad jenom jednu poznámku na okraj. V horním zákoně Rakouska-Uherska z roku 1874 už institut vyvlastnění byl definován. Tento zákon platil na našem území 104 roků. Přežil Rakousko-Uhersko, první republiku, Sudety a Moravu, druhou republiku i komunistický režim. Takže ten institut vyvlastnění není v rámci báňské činnosti ničím úplně novým. Mám takový dojem, anebo se odvážím dokonce tvrdit, že v našem hornictví, ať už povrchovém, nebo důlním, od roku 1990 nebyl použit. Proč tedy ten spěch a z jakých důvodů ho chceme prosadit? Já si myslím, že jsou to úzké zájmy úzké skupiny lidí, kterým je vláda něco povinna za jejich loajalitu nabídnout.

Poslední otázka je tady. Podle vládního prohlášení měly být nejdříve schválené koncepce a posléze zákon. A když už chceme měnit horní

zákon, tak požadavky obcí směřují poněkud k jiným záležitostem. Pokud vidíte bilanci těžařů, tak jejich zisky se pohybují v řádu miliard. Druhou záležitostí je, že za dobývací prostor obcím platí směšnou sumu 100 korun za hektar. Stávající horní zákon doslova v § 32 odst. a) říká, že vláda může svým nařízením toto změnit. Pánové, kdyby to bylo 1000 korun za hektar, tak by si to jistě tyto obce zasloužily. Moje otázka je, proč vláda, když to horní zákon uvolňuje a dává tuto možnost, nevyužívá těchto možností.

Další záležitost je, že horní zákon je špatný v tom, že když už někomu dáme dobývací prostor, tak že on platí za dobývací prostor a za vytěžený nerost pouze směšnou sumu, ale vláda už mu nemůže dát příkaz k něčemu, co je běžné v okolním světě. Máte dojem, že je běžnou záležitostí, že o sporu mezi těžební společností a elektrárnou Opatovice musí rozhodnout soud? Měli jsme snad to uhlí dovézt z Jihoafrické unie nebo z Kanady? To je další závažný nedostatek horního zákona. A

Bylo slíbeno, že bude definován takzvaný institut strategických surovin, to znamená obě uhlí, nafta, plyn a uran, kde stát by měl páky pro to, aby těžební společnosti donutil taky k tomu, aby v rámci zájmu České republiky byly povinny dodávat uhlí nebo jiné suroviny tam, kde to stát potřebuje. To se nám nějak nedaří.

A když jsem se díval do programu vlády a její legislativní činnosti, tak tam nic o těchto zákonech není. Na hospodářském výboru nám bylo řečeno, že se na tom pracuje a že by to mělo být v průběhu dvou až tří měsíců vyřešeno. Nebude vyřešeno nic.

Takže z tohoto důvodu si myslím, že tady dochází k tomu, že horní právo postupně ztrácí charakter speciálního zákona sui generis a do využívání vlastnictví státu čím dál tím víc zasahují nejenom organizace, ale i jednotlivci a státní správa nedokáže efektivně zajistit ochranu nerostného bohatství. Poslední návrh úpravy horního zákona je toho naprosto učebnicovým příkladem.

Dámy a pánové, doporučuji návrh horního zákona řešící nicotku, odst. 4 § 31 zákona č. 44/1988 Sb., nepřijmout. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Konečná. Připraví se paní poslankyně Organíková. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, jen v úvodu požádám kolegu Stanjuru, aby mě poslouchal, protože v závěru svého vystoupení budu dávat návrh na odročení, tak abychom nehráli divadlo s pětiminutovým odročením, aby si své poslance do jednacího sálu přivolal již nyní. (Slabý potlesk zleva.)

Dovolte mi krátce zdůvodnit to, proč budu dávat návrh na přerušení a odročení, a to do doby, o které tady mluvil můj předchůdce pan kolega Petr, do doby předložení státní energetické koncepce a surovinové politiky.

Mně je velmi líto, že tento návrh zákona tady předkládá pan ministr práce a sociálních věcí, který ho asi teď zrovna dostal na stůl, a nepředkládá ho premiér, který je přítomný. Já bych totiž očekávala, že něco tak závažného, jako je tady tato malá novela, bude vysvětleno premiérem České republiky. My se tady touto malou novelou totiž snažíme přijmout něco, co má údajně trvat možná rok, možná dva, možná do doby, dokud bude potřeba několika poslanců, ale vláda nám nezaručuje to, že velkou novelou, kterou dneska ještě nemá ani ve věcném záměru, je schopna tuto malou novelu změnit, a tím pádem posunout české hospodářství někam dál. To, co totiž předvádí tato malá novela zákona, je to, že nemá vše společné pouze s hornictvím, ona se týká všech nerostů. A to, že si vláda dovolí bez jakékoliv koncepce, aby předložila tuto malou novelu, znamená pouze to, že se jakkoliv vzdává hospodářské a sociální politiky tohoto státu. Protože ve chvíli, kdy si dovolíte de facto zrušit jakoukoliv těžbu čehokoliv, i když to Česká republika bude potřebovat, tak neděláte nic jiného, než že se díky církevním restitucím, daňovému balíčku, případně něčemu jinému, což promiňte mi, kolegyně a kolegové, není tak vážné, vzdáváte samostatnosti v oblasti hospodářské politiky tohoto státu. A to si myslím, že by nám měl zdůvodnit premiér této země, který, jak předpokládám, ještě chvíli premiérem být chce.

Proto mi dovolte přednést procedurální návrh, aby byl tento zákon přerušen a odročen do doby předložení minimálně surovinové koncepce a energetické politiky státu, což se má s největší pravděpodobností stát příští týden na vládě, to není žádná dlouhá doba, protože si myslím, že pokud dojde k tomu, že přijmeme tento návrh zákona a zároveň nám surovinová koncepce a energetická politika státu řekne úplně něco jiného, tak v tomto státě dojdeme v této oblasti opravdu, ale opravdu k vrcholu – chtělo by se mi říci jedno slovo, ale protože jsme na půdě Sněmovny, tak ho neřeknu – nepořádku, který ale po vás, dámy a pánové, už nedá nikdo dohromady. Vy tady totiž možná nebudete další dva roky, vy možná nezvládnete opravit tento malý návrh, nebo malou novelu zákona, a já vám docela garantuji, že pokud toto neopravíte, tak České republice svým hlasováním a svým rozhodnutím způsobíte poměrně nevratné škody. Kterákoliv vláda přijde po vás, tak si bude muset říci po Nečasově vládě po nás potopa, protože jinak to prostě nemá šanci dopadnout. Vy opravdu ohrožujete hospodářskou samostatnost České republiky. A já si myslím, že byste si to měli uvědomit předtím, než o této malé novele budete hlasovat. Netýká se hornictví, netýká se Horního Jiřetína, týká se všeho nerostného bohatství v České republice. Nerostného bohatství,

nad kterým by vláda České republiky měla mít svou kontrolu a nevyměnit ho za církevní restituce.

Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Padl tady procedurální návrh na přerušení a odročení do předložení surovinové a energetické koncepce státu. Říkám to dobře, paní kolegyně? O tomto návrhu budeme hlasovat. Je tu žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem na přerušení a odročení do předložení surovinové a energetické koncepce státu? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 99, přihlášeno 106, pro 42, proti 60. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat.

Pokračujeme v odborné rozpravě. (Hlasy ze sálu: Odborné?) Omlouvám se, pokračujeme v obecné rozpravě, do které je přihlášena paní poslankyně Orgoníková. (Ze sálu se ozývají hlasy, že je 13 hodin.) Prosím, paní kolegyně.

Je tady dohoda poslaneckých klubů, že dokončíme tento zákon a potom bude vyhlášena polední pauza. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, už jsem se lekla, že budu muset mluvit odborně. To bych tedy nerada, poněvadž horní zákon není moje parketa. Ale určitě potěším pana ministra Kalouska, poněvadž vás seznámím s peticí proti takzvané malé novele horního zákona. (Silný hluk v sále.)

Budu citovat petici: „My níže podepsaní vyjadřujeme zásadní nesouhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 731. Vypuštěním vyvlastňovacích paragrafů z horního zákona vláda zabraňuje státu v přístupu k jeho nerostnému bohatství. Jedná asociálně a neekonomicky. Důsledkem novely bude, že stát své vyhrazené nerosty, tedy nejen uhlí, de facto nabídne do rukou byť jen jediného spekulanta, který když se rozhodne blokovat těžbu, ohrozí tím veřejný zájem, ale také jakoukoliv těžební společnost a její zaměstnance. Těch je v těžebním průmyslu několik desítek tisíc. Žádáme poslankyně a poslance, aby jako volení zástupci lidu nepřistoupili na politické handlování a hájili zájmy nikoliv jednotlivců, ale všech občanů této země. Odmítnutím této novely se zachovejte odpovědně vůči současným i budoucím generacím.“

Já bych byla ráda, kdybyste, pane předsedající, napomenul hlučící poslance.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, paní kolegyně. Vážení kolegové, kolegyně, opravdu ztišme hladinu hluku. Je už jenom chvilka, tak to vydržme a soustředme se na vystoupení paní kolegyně Orgoníkové. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Prosím vás, vydržte to se mnou ještě chvilku, říká právě pan předsedající. Já bych chtěla říci, že je potřeba, abyste také slyšeli hlas lidu, poněvadž je potřeba, abyste se také dokázali vžít do jeho myšlení a pocitů.

Petiční výbor, to je pan Jaromír Franta, Bolehoř, okres Chomutov, Lubomír Holý, Most, Pavel Murcko, Most – tito lidé vás žádají, a mají již mnoho tisíc podpisů, abyste tento horní zákon neschválili.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Z místa se do odborné rozpravy (směje se) do obecné rozpravy hlásí pan poslanec Zapletal.

(Poslanec Zapletal přistupuje k mikrofonu a namítá, že se hlásil do podrobné rozpravy.)

Je nějaká další přihláška z místa do obecné rozpravy? Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Přihlášen je pan kolega Zapletal.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo. Já jen formálně se přihlašuji k tomu, co jsem řekl už v obecné rozpravě, to znamená k oponentní zprávě menšiny poslanců hospodářského výboru, který navrhuje tento dokument zamítnout. Formálně se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pana poslance Foldyny, který vám byl elektronickou poštou doručen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já vás poprosím o zopakování. Chápal jsem to jako návrh na zamítnutí?

Poslanec Cyril Zapletal: (Hovoří mimo mikrofon.) Ne, přihlášení k oponentní zprávě menšiny poslanců hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře, děkuji. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Protože tomu tak není a žádný další návrh nepadl, končím druhé čtení tohoto návrhu a současně projednávání tohoto bodu.

Vyhlašuji polední přestávku do 14.30 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, kolegové. Dovolte mi, abych podle jednacího řádu zahájil

150. Ústní interpelace

určené předsedovi vlády České republiky a pak také ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Nečase, tedy na předsedu vlády v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců byste měli mít všichni v lavicích.

První by měl dostat slovo poslanec Ladislav Šincl, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, za vaší vlády veřejný dluh České republiky nastoupal až na neuvěřitelných 1,7 bilionu českých korun, což je v současné chvíli téměř 44 % namísto 28 hrubého domácího produktu v roce 2006, kdy byla u vlády sociální demokracie. Tehdy byl veřejný dluh dvakrát menší. Výsledky hrubého domácího produktu jsou ještě hrozivější. Naše země chudne a spolu s ní se snižuje životní úroveň obyvatel České republiky. Jsme už řadu měsíců v recesi, ačkoliv všichni naši sousedé vykazují několikaprocentní hospodářský růst. Například výsledky za první kvartál 2012 jsou tyto: Česká republika minus 0,8, Slovensko plus 3 %, Polsko dokonce plus 3,6 %, Německo plus 1,7 % a Rakousko plus 2 %.

Ptám se, jak je to možné. Jak je možné, že všichni sousedé kolem nás rostou a mají kladný přírůstek hrubého domácího produktu a Česká republika ekonomicky klesá?

Vaše vláda na to reagovala návrhem na další zvýšení DPH, které dále zdrazí veškeré potraviny, léky atd. Důsledkem toho je to, že rodiny s malým dětmi atd. začínají kupovat to nejlacinější. Kupují málo kvalitní potraviny, jen aby přežily. Vláda se prostě rozhodla jít nadále cestou dalšího snižování životní úrovně občanů a takto rychle naplnit poloprázdnou kasu z

peněženek těch nejpotřebnějších, kteří se nemohou bránit. Nic jiného neumí. Ptám se proč.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych premiéra Petra Nečase, aby se ujal slova a využil časový prostor, který má dle jednacího řádu, maximálně tedy pět minut. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, informace, které tady zazněly, je nezbytné zařadit do pravého kontextu. Musím říci, že údaje o růstu hrubého domácího produktu jsou samozřejmě důležité, nikdo to nechce bagatelizovat. Každý by raději žil v rostoucí ekonomice, proto i vláda pod mým vedením se v následujícím období chce velmi silně zaměřit na prorůstovou agendu. Na druhé straně ale také platí, že vedle čísla, které udává tempo ekonomického růstu, je nezbytné se podívat i na některá další čísla. Například u těch zemí, s kterými nás srovnával pan poslanec, jak u těchto zemí vypadá číslo deficitu veřejných financí, jak vypadá číslo celkového veřejného dluhu, jak vypadá například číslo nezaměstnanosti, jak vypadá číslo míry chudoby. A já položím jednu velmi jednoduchou otázku. Když se podíváme například na sousední Slovensko, které má v podstatě podle statistik Evropské unie dvakrát tak vysokou nezaměstnanost než my, má vyšší míru chudoby – ano, má vyšší ekonomický růst, ale má také vyšší deficit veřejných financí a má také vyšší dluh.

Pokud si dokonce poskládáme dohromady číselný údaj, kdy od ekonomického růstu odečteme deficit veřejných financí v daném roce, to znamená procento růstu hrubého domácího produktu minus deficit veřejných financí daný v procentech hrubého domácího produktu, tak Česká republika patří mezi třetinu nejlepších zemí v rámci Evropské unie. Jinými slovy, nestimulujeme růst prohlubujícím se deficitem, protože ten lepší růst u některých našich sousedů je mimo jiné způsoben tím, že mají vyšší deficit veřejných financí než my.

Určitě bychom nechtěli mít maďarskou, slovenskou nebo polskou nezaměstnanost. Máme nezaměstnanost výrazně nižší, jsme zemí, která má šestou nejnižší nezaměstnanost v celé Evropské unii. Chci připomenout, že do roku 2006 za vlád sociální demokracie jsme měli až 17. nejnižší nezaměstnanost v rámci Evropské unie, že to jsou strukturální reformy na trhu práce provedené v letech 2007 až 2011, které mají velice příznivý vliv na nízkou míru nezaměstnanosti, která je vysoce podprůměrná.

Chci také připomenout, že podle statistik Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj – OECD – je u nás míra zdanění rodin s dětmi vůbec nejvýhodnější, nejnižší v rámci nejen celé Evropské unie, ale dokonce i v rám-

ci OECD. Chci připomenout, že reálná výše důchodů v porovnání s rokem 1989 i dnes a i příští rok, kdy bude snižená valorizace, to objektivně říkám, bude pořád vyšší, než byla kdykoliv za vlád České strany sociálně demokratické.

Chci připomenout, že i nadále, po zvýšení spoluúčasti ve zdravotnictví, patří Česká republika a bude patřit mezi čtyři země s nejnižší mírou spoluúčasti ve zdravotnictví v rámci Evropské unie.

Chci připomenout vedle údaje o nezaměstnanosti celkové, že máme devátou nejnižší nezaměstnanost mladých lidí do 25 let, což je dnes vůbec nejbolestivější sociální problém a sociální fenomén celé Evropské unie. Že jsou země, které mají v této kategorii nezaměstnanost na úrovni 50 % a ne- ní to nic výjimečného.

Chci připomenout, že náš důchodový systém, tak jak byl nastaven, na základě první etapy důchodové reformy po roce 2007 velmi dobře plní ochrannou roli před chudobou a že míra chudoby českých důchodců je čtvrtá nejnižší v rámci celé Evropské unie.

Takže toto jsou fakta, která je potřeba předložit. Vůbec tím nepopírám, že je tady celá řada rodin i sociálních skupin, které se ocitají ve složité sociální situaci, ale právě proto chceme mít adresný sociální systém, který má právě těmto rodinám a těmto konkrétním lidem pomoci, protože ten, kdo se snaží, snaží se integrovat na trh práce, kdo se snaží starat se o svou rodinu, si naši solidaritu i v podobě sociálních dávek zaslouží. Ale musí to být adresné a tou protihodnotou musí být snaha nalézt zaměstnání, integrovat se na trh práce. Jsem přesvědčen, že takto náš sociální systém pozitivně funguje dobře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šincl bude ještě mít nějakou další doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, asi každý z nás žije úplně někde jinde. Říkejte si, co chcete, ale odpověď je úplně jasná: Je to důsledek chyb vaší vlády. Škrty a špatně nastavený daňový systém k tomu výrazným způsobem přispěly. Dluhy – dluhy jsou zcela jasné.

Měl bych na vás doplňující otázku: Jak je to možné, že tyto dluhy dvakrát vzrostly? Jenom za tu dobu, co vy jste tady mluvil těch pět minut, tak veřejný dluh vzrostl o 1,5 milionu korun. Vaše vláda přes veškeré řeči a sliby nic neudělala, například nepředložila žádná prorůstová opatření! Řekl jste tady, že to bude, až zase, až v budoucnu. Místo toho tupě škrtá a bere to z peněženek těm nejchudším a nejpotřebnějším! Prosím o odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou požádám pana

premiéra, aby reagoval i na tuto doplňující poznámku pana poslance Šincla.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, například údaj, že za vlád sociální demokracie jsme měli až 17. nejnižší nezaměstnanost a za vlád po reformách pod vedením ODS máme šestou nejnižší nezaměstnanost – já tomu říkám správná politika, pan poslanec to nazývá chybou. Já jsem přesvědčen, že to, že vytváříme prostor pro to, aby soukromý sektor především vytvářel pracovní příležitosti, a máme na to vhodné strukturální reformy na trhu práce v oblasti zaměstnanosti a sociálního systému, je naopak správný krok.

Co se týče dluhu, musím také ale připomenout, že je charakteristické, že se pan poslanec zarazil u roku 2006. Měl by jít mnohem dál. Měl by jít do roku 1998, aby zjistil, že za vlád sociální demokracie se veřejné zadlužení zdvojnásobilo, přestože v té době jsme drtivou většinou díky konjunktuře v Evropské unii zaznamenávali ekonomický růst. Chci připomenout, že právě v roce 2006 při sedmiprocentním ekonomickém růstu byl schodek státního rozpočtu 100 miliard. Úplně stejných 100 miliard, které jsou plánovány na příští rok, ale za úplně jiných a dramatičtějších ekonomických podmínek. Chci připomenout, že zadlužení krajů za pouhé čtyři roky vlád sociálně demokratických hejtmanů vzrostlo o 50 %. O 50 % za čtyři roky! Takže poučování o zadlužování tady skutečně z úst sociálně demokratických politiků nezní příliš věrohodně.

Co se týče prorůstové agendy, já chci říci, že je to dokument zpracováváný velmi pečlivě za účasti odborníků z Národní ekonomické rady vlády, ale také zaměstnavatelských organizací. Chtěl bych poděkovat organizacím, jako je Svaz průmyslu a dopravy a jako je Konfederace zaměstnavatelských svazů, že vyslaly své odborníky, své představitele do pracovní skupiny, která tuto prorůstovou agendu zpracovává.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme přikročit k interpelaci pana poslance Jana Bureše. Máte slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, navážu na to, čím jste končil ve svém exposé, a to je hospodaření krajů. Během dvou let vláda nastoupila cestu fiskální konsolidace a realizovala bezpočet úsporných opatření. Na příští roky jsou přitom plánovány další úspory. Snížit dynamiku růstu dluhu naší země a později i dluh je ovšem nemožné bez spolupráce místních samospráv. To mi jistě dáte za pravdu. Podle Ministerstva financí České republiky zadlužení tuzemských měst a obcí loni poprvé od roku 2007 kleslo zhruba o jedno

procento na 82,4 miliardy korun. Zadluženost krajů se ale za vlády ČSSD zvýšila z 14,5 miliardy na konci roku 2008 na téměř 22,5 miliardy korun na konci loňského roku. Tedy o 8 miliard korun za tři roky. Za tři roky! O tom, jaký bude výsledek včetně letošního roku, můžeme zatím jen spekulovat.

A já bych chtěl v této souvislosti položit otázku na vás, vážený pane premiére, a chtěl bych se zeptat, jak kraje hospodařily, že dosáhly takového výsledku. Může stát nějak brzdit zadlužování krajů?

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana premiéra, aby reagoval na tuto interpelaci pana poslance Bureše.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je tomu skutečně tak. Dle údajů Ministerstva financí České republiky zadluženost krajů vzrostla za vlády ČSSD za poslední tři roky o více než 50 %. Vývoj dluhu pochopitelně záleží na schodcích v jednotlivých letech. Rekordního schodku dosáhly kraje v roce 2009, tedy v prvním oranžovém roce, kdy deficit dosáhl 7,8 miliardy korun a došlo k historicky k nejvyššímu meziročnímu absolutnímu nárůstu dluhu krajů. Důležité je také zadlužení ve vztahu k celkovým příjmům krajů. Zde došlo prakticky ke zdvojnásobení z 9 na 16 %.

Celkové výdaje krajů mezi lety 2008 až 2011 vzrostly téměř o 5 miliard korun. Tento růst byl přitom tažen výdaji běžnými, tedy provozními, které vzrostly o více než 6 %. Kapitálové výdaje, tedy výdaje na investice, naopak během tohoto období významně klesaly, a to téměř o 11 %. Hned první rok po nástupu ČSSD do vlády v krajích přitom výdaje na platy vzrostly o 6,2 %. Poté byl růst nižší, ale mezi lety 2008 až 2011 se růst platů v krajích přes ekonomickou krizi nezastavil, a to ani v letech, kdy všem ostatním zaměstnancům státní správy, vyjma pedagogických pracovníků a zdravotnického personálu, byly platy snižovány. V loňském roce tak vydaly kraje na platy o 240 milionů korun více než v roce 2008, což znamená nárůst téměř o 11 %, přičemž platy v organizačních složkách státu za období 2008 až 2011 klesly o 8 %.

A na čem kraje šetří, aby mohly dávat větší objem prostředků na platy? Na neziskových organizacích! Za tři roky do nich poslaly o 6,2 % méně. Méně prostředků tak dostaly školy, obecně prospěšné společnosti nebo občanská sdružení. Místo úspor na platech všechny kraje navíc zaplatily přes 600 milionů korun na populistické a nelegální proplácení regulačních poplatků. Pokud by soudy nedaly krajům jasně najevo, že jde o nelegální praktiky, tak by byl konečný účet ještě vyšší.

Co se týká zdravotnického personálu, krajské nemocnice nezvýšily platy lékařům, i když podle nového způsobu úhrad dostaly přidáno více prostředků

než fakultní nemocnice. Stát naopak svůj závazek splnil a fakultní nemocnice zvýšily platy o 6,25 %.

Kraje hospodaří s velkým objemem prostředků. Loni to bylo téměř 140 miliard korun. Většinu jejich příjmů přitom tvoří transfery od státu. Ty mohou být částečně omezeny, ale položky, na které je kraje vydají, nemůže stát ovlivnit.

Další prostředky chybějí krajům kvůli pochybení v čerpání evropských fondů. Bylo povinností státu zasáhnout a čerpání pozastavit. Vždyť v rámci regionálních operačních programů Severozápad a Jihozápad padají dokonce trestní oznámení! Stejně tak je pozastaveno čerpání fondů ve středočeském regionálním operačním programu kvůli kauze exhejtmana Davida Ratha.

Stále tedy platí, že nejlepší cestou, jak zajistit udržitelné hospodaření krajů, je vybrat krajům dobré hospodáře. To se bohužel ve volbách v roce 2008 nepodařilo. Důsledkem toho je pouze nárůst platů úředníků, pokles investic, horší silnice, horší platy ve zdravotnictví a také méně prostředků na sociální služby. Hlavně že tam rostly platy! To je základ politiky sociálně demokratických hejtmanů a já pevně věřím, že po těchto volbách do krajů se to změní a kraje opět budou hospodařit zodpovědně a během tří roků nenavýší své dluhy o 50 %.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bureš bude možná ještě chtít doplnit tento obraz. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Já bych vás nejprve požádal, pane předsedo, jestli byste mohl uklidnit bývalého předsedu krajského výkonného výboru České strany sociálně demokratické ve Středočeském kraji pana kolegu Dolejše, aby nerušil vystupování řečníků. Bubu vám velmi povděčen.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já předpokládám, že poslanci, není nás tady mnoho, umožní vystupování hladké vystupujícím a interpelujícím. Prosím o klid. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Pane premiére, mezi léty 2005 až 2008 byl objem schválených výdajových rámců vyšší oproti období od roku 2009 do konce loňského roku. Rád bych se ještě zeptal, jaká je role výdajových rámců v zadlužování krajů. Děkuji.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

Pane předsedající, nemusíte uklidňovat pana poslance Dolejše, zmínka

o hospodaření pana hejtmána Ratha ve Středočeském kraji a o čerpání evropských fondů ho zcela zjevně rozjařila. Jako bývalá pravá ruka pana poslance Ratha o tom asi ledacos ví, ale jeho rozjařenosti a rozesmátosti v kontextu s touto konkrétní kauzou se docela podivuji. Takže ho nemusíte zklidňovat, nechť si tady bujaře ryčí dál a vzpomíná na ty bohatýrské doby s Davidem Rathem a na čerpání evropských fondů jako jeho dlouholetá pravá ruka.

Nyní k otázce pana poslance Bureše. Údaje o objemu schválených úvěrových rámců souvisejí s faktickým dluhem vykazovaným v účetnictví jenom zprostředkovaně. Ze schváleného rámce se neplatí úroky, a není tak pro zadlužování z rozpočtového i účetního hlediska zásadní. Úvěrový rámec slouží k zajištění potenciálního nárůstu dluhu, garantuje přístup kraje k likviditě. V jistém smyslu je tak schválený úvěrový rámec sám o sobě výrazem odpovědnosti kraje za prováděnou hospodářskou a sociální politiku.

Je přitom prozíravé žádat o úvěrový rámec v situaci, kdy je potenciální věřitel ochoten takovou službu poskytnout. Možnosti kraje, který už je v problémech, jsou totiž limitované. Banky si pochopitelně všimají skutečné výše dluhu kraje a porovnávají dluh se stavem prostředků na účtech. Aniž bych chtěl jakkoli glorifikovat úvěrové rámce schválené před rokem 2009, nelze nevidět, že dnes jsou úvěrové rámce pro řadu krajů méně dostupné než dříve, a to přes relativní dostatek zdrojů na finančním trhu. Je to právě kvůli velké zadluženosti krajů a také proto, že před příchodem sociálně demokratických hejtmánů měly kraje vždy kryt svůj dluh příslušnými peněžními prostředky na bankovních účtech. Do roku 2003 kraje pod pravicovým vedením vygenerovaly polštář přesahující 10 mld. korun. Tento rozdíl mezi stavem na bankovních účtech a velikostí dluhu v dalším období udržovaly, nicméně tento polštář sociálně demokratičtí hejtmáni dramaticky zmenšili.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom bych pana premiéra požádal, je tady žádost pana poslance Kováčika, abyste uváděl, když oslovujete poslance, případně celé jméno, protože tady mohou vznikat souvislosti jiné. Jenom upozorňuji na to, že tady máme často více poslanců stejného jména, a je tady protest proti tomu, že jste použil pouze příjmení. Víím, že je to komplikované.

Prosím, půjdeme dále. Pan poslanec Karel Černý je další přihlášený do rozpravy, tedy jako interpelující. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedo vlády, na minulé schůzi Poslanecké sněmovny jsem vás interpelel ohledně návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, ale protože jste nebyl přítomen na projednávání, zeptám se znovu nyní.

Pane premiére, často používáte argument, že o majetkovém vyrovnání s církvemi rozhodl Ústavní soud. Dobře víte, že nerozhodl, a už vůbec ne v podobě, kterou ve Sněmovně předkládá vláda ODS a TOP 09. Předseda Ústavního soudu k tomu řekl, že je povinností státu, když před 22 lety zakotvil blokační paragraf do zákona o půdě, neponechat zablokovanou tuto situaci na věky, ale naopak ji musí Parlament řešit. Ale v jakém rozsahu a jakou formou se rozhodne stát odškodňovat, restituovat tu či onu skupinu nebo jednotlivce, to vůbec Ústavní soud neřekl a nemůže říkat, protože není třetí komorou Parlamentu.

Sociální demokracie bere naprosto vážně nález Ústavního soudu, ve kterém je Parlament kritizován za nečinnost, ale stejně vážně bere upozornění Ústavního soudu, že novým rozhodnutím nemohou vznikat nové křivdy. Ústavní soud dává přednost naturálním vyrovnáním před stanovením náhrady a připomíná, že není nutné plné odškodnění, ale platí koncepce pouhého zmírnění, ne odstranění křivd. Zároveň Ústavní soud říká, že je potřeba dodržovat princip rovnosti občanů při odškodňování a nové odškodňování nesmí vyvolávat nové nespravedlnosti.

Proč vaše vláda, pane premiére, předkládá takový návrh, který na jedné straně řeší církev a na straně druhé diskriminuje jiné občany České republiky?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to byla tedy interpelace pana poslance Karla Černého a prosím premiéra, aby na ni ve svém čase reagoval. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych připomenout, že návrh zákona, který předložila vláda do Parlamentu, neřeší pouze otázku restituce církevního majetku. Jeho záměr je širší, je to otázka narovnání vztahu mezi státem a církvemi, protože skutečně naším cílem musí být faktická odluka státu od církví. A považuji za dlouhodobě neudržitelný stav, aby byli např. duchovní jednotlivých církví placeni ze státního rozpočtu v podstatě jako státní úředníci. Jsem přesvědčený, že přechod na model, kdy církve budou samofinancovány, je krok správný a nezbytný.

Současné musím říci, že vláda přesně respektuje judikaturu Ústavního soudu. To znamená, že vláda upřednostňuje naturální vydávání majetku, na druhé straně si uvědomme, že právě proto, že v té judikatuře Ústavního soudu je, že těmito novými rozhodnutími nesmí být spáchány nové křivdy, je nezbytné přijmout princip finanční náhrady. Proto na základě tohoto zákona vláda navrhuje vydávat pouze ten majetek, který je ve vlastnictví státu, resp. institucí vlastněných nebo zřízených státem, jako je Pozemkový fond nebo Lesy České republiky. Majetek, který je v posledních

dvaceti letech ve vlastnictví, byť je zablokován, např. obcí, měst, různých dalších spolků, ale i v soukromém vlastnictví, nebude naturálně vydáván. Čili v tomto je judikatura naprosto respektována, tím nebude spáchána křivda. Na druhé straně je za tento majetek vyplacena finanční náhrada, což považuji za správný krok s tím, že je respektováno rozhodnutí Ústavního soudu, aby stále bylo upřednostňováno naturální vydání tohoto majetku, a z hlediska celkových objemů finančních prostředků se jednoznačně ukazuje, že tomu tak je.

Současné ale, protože jak jsem již řekl, záměr toho zákona je širší, nejenom vydání majetku nebo návrat majetku, je zaveden i systém, kdy postupně klesá příspěvek státu daný jednotlivým církvím tak, aby v dlouhodobém horizontu byly církve samofinancovány. Já chci také připomenout, že celková částka finanční náhrady navržená v tomto zákoně odpovídá prakticky naprosto přesně, dokonce je o půl miliardy nižší, částce, ke které dospěla speciální komise pro církevní majetek zřízená bývalým ministrem kultury v sociálně demokratických vládách Pavlem Dostálem. Pokud si totiž vezmeme částku, kterou navrhovala tato církevní komise zřízená ministrem kultury Pavlem Dostálem, a započítáme inflaci od počátku minulého desetiletí do současné doby, dospějeme k prakticky úplně totožné finanční částce, která je jako finanční náhrada navrhována dnes, dokonce při přesném propočtu, který provedl např. pan doc. Švarc z Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické, je ta částka ještě o půl miliardy nižší, než je částka navržená církevní komisí pana exministra Dostála.

Takže je vidět, že tento princip kombinace naturálního navrácení majetku a finanční náhrady přesně respektuje judikaturu Ústavního soudu, to znamená, že dochází k vydání majetku, za první. Za druhé je upřednostněno naturální vydání a za třetí, novým rozhodnutím nejsou páčány křivdy na těch držitelích majetku, kteří jsou nestátní institucí.

Chci také zdůraznit, že tento krok je nesmírně důležitý i pro více než 1 200 obcí a měst v České republice, které mají ve svém katastru nemovitý majetek, který je zablokován, jehož rozvoj je tímto blokačním paragrafem v zákoně o půdě blokován a který bude nyní možno skutečně hospodářsky využívat. Čili není překvapením, že tento návrh zákona je vítán a podporován např. i Svazem měst a obcí. To já považuji za nesmírně důležité, protože ve všech komorách Svazu měst a obcí jsou zastoupeni starostové a starostky, případně primátoři a primátorky všech politických stran, samozřejmě i velký počet nestraníků, a to, že tato organizace podporuje toto narovnání vztahu státu s církvemi, je podle mého názoru velmi důležitým signálem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám ještě pana poslance Karla Černého, jestli doplní své vystoupení.

Poslanec Karel Černý: Vážený pane předsedo vlády, pokud bude návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi přijat, budou poškozeny stovky a tisíce restituentů z devadesátých let. Hrozí žaloby těch, kteří se cítí poškozeni, protože zatímco v jejich případě mělo odškodnění pouze symbolický charakter, tady se někomu dostává naprosto luxusní zacházení.

Jak vysvětlí ODS a TOP 09 restituentům z devadesátých let, že orná půda byla pro církve oceněna ve výši 44,50 Kč/m², přičemž finanční náhrada za ornou půdu byla doposud 10 Kč/m²? Jak vysvětlí ODS a TOP 09 restituentům z devadesátých let, že za lesní pozemky má být vyplácena náhrada 27,70 Kč/m², přičemž finanční náhrada podle zákona o půdě z roku 1991 byla kolem 9 Kč/m²?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byla doplňující otázka poslance Černého. Požádal bych pana premiéra, aby i s ní se vyrovnal. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím jednoznačně odmítnout výrok o luxurním charakteru. Já chci připomenout, že propočty, které jsou provedeny odborníky na majetek a na ekonomiku, ukazují, že na církevním majetku stát v průměru ročně z jeho držby vydělal přes 4 mld. korun ročně, čili jenom za posledních dvacet let je stát z hlediska svých příjmů a svého zisku na plus 80 mld. korun. Porovnejte si to s celkovým objemem finanční náhrady, která bude vyplácena v časovém horizontu desítek let.

Navíc pokud se podíváte na konkrétní čísla a na konkrétní časové řady, tak tento návrh je pro stát jednoznačně finančně výhodný. To znamená, že stát bude v dlouhodobém horizontu na tomto řešení šetřit v porovnání se stávajícím stavem, nemluvě o tom, že zabráníme tisícům soudních sporů, které by se vedly o jednotlivé budovy, pozemky, lesy, výměry apod. Musím říci, že to je nesmírně důležité.

Druhou věcí, na kterou se ale zapomíná, a já jsem to tady zmínil ve svém předcházejícím vystoupení, je, že vedle restituce části církevního majetku se jedná také o vyřešení vztahů mezi státem a církvemi, o narovnání těchto vztahů, jinými slovy o odstátnění církevního a náboženského života nejenom v té duchovní a organizační sféře, ale také ve sféře materiálního a finančního zabezpečení. To je podle mého názoru nesmírně důležitý faktor. A nesmí se zapomínat na to, že se nejedná pouze o návrat majetku, případně o finanční kompenzaci nevydaného majetku, ale také o narovnání vztahů mezi státem a církvemi a o odstátnění finančního a materiálního zabezpečení církví v České republice.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to bude zřejmě to po-

slední, co zazní v této interpelaci. Můžeme přejít k další, to je poslanec Radek John, který bude interpelovat premiéra ve věci nestandardního způsobu odvolání policejního prezidenta. Prosim, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek John: Děkuji. Pane premiére, tvářil jste se, že s odvoláním, se zpackaným odvoláním policejního prezidenta nemáte nic společného. Od té doby vyšlo najevo, že o připravované likvidaci Lessyho věděli dopředu nejen lidé z GIBSu, ale také policisté, kteří jej měli nahradit, a politici koaličních stran. Vy sám jste byl, pane premiére, o té věci informován osobně Ivanem Bílkem v den, kdy měla původně ta poprava nastat, to je v úterý 28. 8. Sice jste se vyhýbal odpovědi na dotazy médií, zda jste byl o plánované akci informován dopředu, ale když pak praskla tahle návštěva na Úřadu vlády a začaly vyplouvat na povrch školácké chyby, kterých se GIBS dopustila, přestal jste pro jistotu o celé věci komunikovat vůbec.

Můžete tedy promluvit o svém podílu na zpackané popravě policejního prezidenta? A jenom prosím neříkejte, že vás pan Bílek postavil před hotovou věc, protože všichni, kdo ho známe, víme dobře, že pan Bílek se k těm, kteří ovlivňují jeho kariéru a mohou ji ovlivnit, chová úplně jinak, než že je staví před hotovou věc.

Věděl jste například, že Lessy bude obviněn, aniž byl vyslechnut, což je naprostá nehoráznost a nemá to obdoby v celé minulosti? Následovala totální blamáž, křivé obvinění, kdy Lessy měl spáchat něco v Praze, což prokazatelně spáchat nemohl, protože byl 400 kilometrů odtud. Pan ministr vnitra to okamžitě zneužil, odvolal policejního prezidenta Lessyho, přestože mu sám podepsal na ten den dovolenou, takže mohl a měl vědět, že obvinění je nesmyslné, a on tedy místo aby obvinění rozporoval, zneužil toho k popravě. Jak budete řešit toto selhání ministra vnitra? Navíc když řekl, že při jakémkoliv podezření o účelovosti tohoto kroku sám odstoupí?

Blamáž pokračovala, bylo třeba nějak tu blamáž zakrýt, tak se vyslýchali dále svědci, a přestože Lessy už byl v pozici obviněného, nebyli zváni advokáti k výslechu svědků. (Předsedající upozorňuje na čas.) Čili další protiprávní jednání. Jak budete řešit protiprávní jednání GIBSu, jehož jste šéfem? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosim o dodržení časového limitu příští poslance. Pane premiére, mohl byste reagovat na toto vystoupení?

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, dovoluji mi na úvod edukovat pana

poslance Johna. Předseda vlády není šéfem Generální inspekce bezpečnostních sborů. Je nadřízeným ředitelem Generální inspekce bezpečnostních sborů, což, jak jistě uznáte, je významný rozdíl.

Mimochodem, i z tohoto ze zákona plynoucího vztahu je naprosto absurdní teze, kterou použil pan předseda John: praskla návštěva na Úřadu vlády. No jak mohla prasknout návštěva na Úřadu vlády, naprosto oficiálně vedená přes evidenci na Úřadu vlády, ve kterém se služebně nadřízený setkává na pravidelném jednání se svým služebně podřízeným? To je stejně absurdní jako obviňovat ministra vnitra za to, že se pravidelně stýká s policejním prezidentem, protože je jeho nadřízeným. Nebo ministra obrany, že se pravidelně stýká s náčelníkem Generálního štábu. Dovedete si představit tu patetickou formulaci: praskla návštěva policejního prezidenta na Ministerstvu vnitra? Praskla návštěva náčelníka Generálního štábu na Ministerstvu obrany! No kdybyste toto řekl, pane poslanče John, tak by se tady všichni chytali za hlavu a říkali by si něco o tom, zda jste nepřehnal svou oblíbenou ochutnávku červených vín. Ale když totéž s vážnou tváří říkáte o oficiální pravidelné návštěvě, když podřízený jde za svým nadřízeným na Úřad vlády, je zaregistrován, že praskla – tam nemá co prasknout, na tom není nic ani nelegálního ani tajného ani tajnosnubného ani intrikánského. To za prvé.

Za druhé. Já chci opět použít této příležitosti k edukaci, že pokud se podíváte na zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů, zjistíte, že ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů není policejní orgán, podobně – mimochodem – jako policejní prezident není policejní orgán. Takže podobně jako policejní prezident nemůže ovlivnit jakékoliv policejní vyšetřování – mimochodem v kontextu tohoto slova jsou bizarní teze o tom, jak někdo umožnil rozjet nějaká vyšetřování a podobně, protože do toho nemá co zasahovat, to se týká jak policejních prezidentů, tak ředitelů Generální inspekce bezpečnostních sborů –, tak úplně podobně nemůže ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů, který není ze zákona policejním orgánem, nejenže ovlivnit jakékoliv vyšetřování, on o něm nesmí mít ani žádné informace. Tudíž nemá-li žádné informace, nemá je jak předávat komukoliv dalšímu, včetně svého služebního nadřízeného, kterým je předseda vlády. To je za druhé, jakýsi pokus vysvětlit panu předsedovi Johnsonovi zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Navíc podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů pokud příslušník bezpečnostního sboru porušil služební slib tím, že se dopustil zavrženíhodného jednání, které má znaky trestného činu a je způsobilé ohrozit dobrou pověst bezpečnostního sboru, musí být podle tohoto zákona – musí být – propuštěn.

Proto za předpokladu, že služební funkcionář, v tomto případě ministr vnitra, došel na základě informace Generální inspekce bezpečnostních

sborů, že proti policejnímu prezidentovi je zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání dvou trestných činů, k závěru, že byly naplněny hmotněprávní podmínky zmíněného ustanovení zákona, rozhodl ministr vnitra o propuštění pana plukovníka Lessyho ze služebního poměru. Používat v této věci expresivní pojmy, jako je poprava, považuji za nesmírně nevhodné. Mimo jiné i v kontextu s českou historií zhruba padesáti let před rokem 1989 bychom měli velmi vážit používání podobných expresivních slov.

Co se týče těchto kroků, musím zdůraznit, že jsou plně v kompetenci ministra vnitra. Musím říci, že pokud se jedná o odvolávání nebo odchody policejních prezidentů, tak si myslím, že i pan předseda John by tady mohl rozprávět ledajaké příběhy o tom, jak se to dělá a kam je možné až zajít, dokonce po vyhrožování pádem vlády a vládní krizí. Takže si myslím, že speciálně pan exministr vnitra a pan předseda Věcí veřejných by měl velmi mírnit svá slova, když kritizuje někoho za odchod policejního prezidenta a za způsoby a prostředky, které jsou při tom použity. Způsoby a prostředky, které jste používali vy při zajištění odchodu předchůdce pana plukovníka Lessyho, ty by stály skutečně za hlubší rozbor a za hlubší komentář, ale v žádném případě vás neopravňují k používání podobně expresivních výrazů, jako je poprava. Je to velmi nevkusné, nevhodné a nekorektní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec John bude zřejmě reagovat a doplní svoje vystoupení. Prosím.

Poslanec Radek John: Tak tedy edukativně pro pana premiéra. Já jsem použil slovo šéf, on použil slovo služebně nadřízený. Každý občan České republiky bude asi vědět, že šéf a služebně nadřízený je totéž. Navíc pan premiér je znám tím, že umí své oběti vyčekat a slovit. (Smích mezi některými poslanci v sále.) A já jsem jenom chtěl upozornit na to, že pan Bílek je člověk, který si velmi dává pozor na všechny služebně nadřízené a dělá, co jim na očích vidí. Bod jedna.

Bod dvě. V koaliční smlouvě bylo napsáno, že nový policejní prezident má vznikat s kontrasignací premiéra. To už neplatí najednou? Vy jste se nevyjádřil k tomu, co jste tedy věděl a jaký máte na tom podíl.

Za třetí. Praskla schůzka. No, samozřejmě, že praskla, když nebyla nikde oznámena. Pochopitelně. Když něco není veřejné, tak to potom praskne, když se to zveřejní. Čili národ asi ví, že když se něco, co nebylo zveřejněno, zveřejní, tak to praskne. Tak jenom edukativně toto.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nevím, jestli ještě pan premiér bude reagovat? Nebude. Takže můžeme ukončit tuto interpelaci a bude

následovat interpelace poslance Antonína Sedi – budoucí vývoj české ekonomiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, vzpomínám si a se mnou všichni občané naší země na vaše předvolební síťovky. Dnes se ukazuje, že i modrá síťovka, jak jste ukazoval, je spíše poloprázdná, a dokonce hrozí prázdnotou.

Vaše vláda se tváří jako rozpočtově odpovědná a vaší prioritou má být konsolidace veřejných rozpočtů. Pouze připomenu vám i široké veřejnosti, že v roce 2010, a to bylo po Topolánkově a po Fischerově vládě, celkové zadlužení bylo 1 344 mld. korun. Ke konci června tohoto roku je státní dluh již 1 636 mld. korun. Za dva roky vaše vláda nadělala téměř 300 mld. dluhů, a to za situace snížení životní úrovně drtivé většiny občanů České republiky, postupné demontáže sociálního státu a veřejných služeb v zemi.

Vážený pane premiére, přestože se nedaří zastavit růst státního a veřejného zadlužení, vaše vláda prosadila druhý pilíř penzijní reformy, na kterou bude třeba cca 30 mld. korun. Vaše vláda prosadila nové rozpočtové určení daní, kde bude třeba dalších 12 mld. korun. Vláda hodlá prosadit církevní restituce, což bude stát státní pokladnu minimálně 2 mld. ročně. Vaše vláda má obrovské problémy s čerpáním peněz evropských fondů a sám pan ministr Kalousek odhaduje ztrátu na 50 mld. korun.

Pane premiére, můžete mně a občanům naší země říci, kde vezmete finance na vámi prosazované výdaje? Není daňový balíček, se kterým jste spojil důvěru vlády, balíčkem, který má právě přinést finanční zdroje na vámi prosazované a drtivou většinou občanů odmítané zákony? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana premiéra, aby reagoval na vystoupení pana poslance.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, považuji za přirozenou součást politické debaty nejen v české Poslanecké sněmovně a na české politické scéně, ale i kdekoli v kterékoliv jiné parlamentní demokracii, že jednotlivé politické strany mají rozdílný názor na hodnocení ekonomického vývoje a hodnocení kroků vlády. To je přirozená věc a koneckonců parlamentní demokracie je založena na tom, že je tady vládní strana nebo v případě koaličních vlád, které jsou důsledkem poměrného volebního systému, vládní strany a že je tady také opozice, která zpravidla velmi ostře kritizuje to, co vláda dělá. Jsem přesvědčen, že by to nemělo být vedeno motivem kritizovat za každou cenu, nebo dokonce ještě hrubším motivem dělat všech-

no pro to, že čím hůře, tím lépe pro tu opoziční stranu. Koneckonců sám jsem strávil v těchto poslaneckých lavicích osm let jako opoziční poslanec, takže vím, že je to takřka povinnost a svatá povinnost a svaté právo opozičního poslance kritizovat vládu za její činnost. A koneckonců od tohoto pultíku jsem jako jeden z lídrů opoziční ODS pronesl ne jeden ostrý a pepný výrok na ekonomickou a rozpočtovou politiku prováděnou vládami sociální demokracie. A koneckonců i dnes je potřeba připomínat některé kroky, které provedla ČSSD během svého vládního angažmá.

Na druhé straně na rozdíl od tohoto politického folklóru, který je, znovu opakuji, přirozený, kdy vláda říká, že většinu z toho, co dělá, dělá dobře, a to bez ohledu na to, jestli je to vláda levicová, nebo pravicová, a opozice bez ohledu na to, zda je levicová, nebo pravicová, říká, že to vláda dělá bezesporu špatně, nebo jenom výjimečně přízná, že to dělá dobře, tak jsou tady dejme tomu i určitá objektivní kritéria, na základě kterých je možné posoudit činnost té nebo oné vlády. Protože samozřejmě jsou tady instituce, kterým je – a teď mi promiňte použití toho trošku pejorativního nespisovného výrazu – šumafuk, kdo zrovna v té zemi vládne, jak je vláda složena z hlediska stranického zabarvení, z jaké politické strany je premiér, které politické strany vůbec v té vládě jsou a která z nich drží jaký resort. Je to otázka např. mezinárodních institucí, jako je Evropská unie.

Tady bych chtěl připomenout, že je v rámci tzv. six-packu povinnost každé vlády členské země Evropské unie v rámci tzv. evropského semestru pravidelně zasílat národní plán reforem, který je hodnocen a potom Evropskou komisí jakýmsi způsobem oznámkován a potom schvalován Evropskou radou. Tady musím říci, že naše kroky, které děláme ve stabilizaci veřejných financí a které děláme v naší národohospodářské politice, vycházejí z hlediska tohoto hodnocení velmi pozitivně a jsou hodnoceny jako úspěšné strukturální reformy.

Velmi podobně hodnotí naše reformy i Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj – OECD. Opět, OECD je úplně jedno, zda od tohoto pultu mluví premiér české vlády jako občanský demokrat, nebo sociální demokrat, nebo člen kterékoliv jiné politické strany. Jim je to opravdu jedno. Oni hodnotí konkrétní parametry a pravidelně každý rok o tom vydávají zprávu. A opět – reformní úsilí vlády České republiky pod mým vedením je hodnoceno touto institucí pozitivně.

Pak jsou tady samozřejmě i instituce finančního trhu, protože těm už je to úplně jedno. Ty se starají jenom o své peníze. Tím známkováním je např. cena desetiletých vládních dluhopisů. Protože tady trh známkuje danou vládu, tady trh říká, jak věří v budoucí prosperitu té země. Trh říká cenou úroku, zda věří té dané zemi, že za deset let budou finanční prostředky vráceny. Čili je to sázka na budoucí prosperitu té dané země. A tady musím

říci, že z nových členských zemí Evropské unie jsme hodnoceni suverénně nejlépe, že jsme stlačili úroky našich desetiletých dluhopisů až k 2,3 %, že máme tyto úroky výrazně nižší, než mají všechny sousední země, které jsou novými členskými zeměmi Evropské unie. A že tím spoříme skutečně desítky miliard na dluhové službě. Toto je vysvědčení, které je objektivní, je nezfalšovatelné a dovoluji mi používat i to slovo – je také neokecatelné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sedľa vystoupí.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, pane premiére, za odpověď, nicméně jste mi neodpověděl na můj dotaz, kde vezmete ty finance a zda daňový balíček, který má přinést tyto finanční zdroje na vámi prosazované a drtivou většinou občanů odmítané zákony.

Nicméně bych souhlasil s tím, že může být rozdílný názor nejenom mezi koalicí a opozicí, ale jsou i názory ekonomů i odborníků z OECD. A musím říci, že hospodářská politika nebo vůbec politika každé vlády se ukazuje na tom, jaká je životní úroveň občanů, a tady klesá a recese naší české ekonomiky je tady stále.

Chci se ještě vrátit, protože tady padly některé věci kolem vaší odpovědi na ústní interpelaci ve věci hospodaření krajů. A jenom to, že ODS zadlužily kraje za svoje vládnutí o 20,3 mld. korun a ČSSD zadlužily o 7,7. A každý si, myslím, udělá obrázek, kdo zadlužil více. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou zareaguje premiér na tuto doplňující otázku. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, i žák základní školy z těch čísel, která tady uvedl pan poslanec Sedľa, pochopí, že to přesto znamená, že sociálně demokratičtí hejtmani zvedli zadlužení krajů o polovinu. O polovinu! A chci zdůraznit – během tří let! Zatímco dluh, který tady byl čten u hejtmanů ODS, vznikl osm let. A stačily tři roky a byl o polovinu zvýšen. Je to velmi jednoduchý propočet, jsou to počty prvního stupně základní školy a já věřím, že ten, kdo ovládá počty základní školy, ví, kde je pravda.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Břetislava Petra, který chce interpelovat premiéra ve věci dopadu rozhodnutí Evropské komise na ČEZ. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane premiére, zhruba před dvěma a půl lety rozvířila Česko zpráva, že inspektoři antimonopolního úřadu

Evropské komise vtrhli na ČEZ, zabavili některé materiály včetně mobilu pana generálního ředitele a dva a půl roku se nic nedělo. Po dvou a půl letech zkoumání dospěl tento úřad k závěru, že manažeři ČEZ nezákonně omezili konkurenci na trhu s elektřinou tím, že nepovolili připojení dalších výrobců elektřiny k síti, když volnou kapacitu k síti rezervovali pro sebe. Konkrétně se má jednat o stížnost Czech Coal, kterému bylo připojení k síti odmítnuto. Za toto porušení hrozí ČEZ pokuta v řádu desítek miliard korun, která údajně může být prominuta, když společnost prodá některé ze svých elektráren o výkonu nad 1000 megawattů. To je první otázka, na kterou bych požadoval odpověď.

Pokud je první podmínka o prodeji některých elektráren ČEZ ze strany antimonopolního úřadu Evropské komise pravdivá, jak je možné, že se proti tomuto rozhodnutí neozvala vláda a premiér, kteří v tichosti před veřejností snad souhlasí s prodejem a praktickou atomizací ČEZ organizovanou ze strany Bruselu? Víte snad z dřívějšíka nějaký další precedens, aby za špatná rozhodnutí manažerů, ať už to bylo E.ON, RWE, EDF a některých dalších energetických gigantů, byl nařízen prodej jejich výrobních kapacit? Já o tom nevím. Jaký je názor vlády na toto řešení a zda s ní souhlasí?

Ztráta prodejem elektrárny půjde do výše mnoha desítek miliard, a to jen ztrátou při finanční transakci. Není uvažováno už s poklesem akcií a prestiže ČEZ. Jak bude potrestána odpovědnost manažerů a dozorčí rady za toto rozhodnutí?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče, a požádám pana premiéra, aby reagoval na tuto vaši interpelaci. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, koncem roku 2009 sdělila společnost ČEZ, že pracovníci Evropské komise zahájili kontrolu v pražském sídle společnosti a sídle společnosti Severočeské doly ze skupiny ČEZ. Komise uvedla jako důvod pro zahájení kontroly informace, že ČEZ se pokusil omezit rozvoj hospodářské soutěže na velkoobchodním trhu s elektřinou. Dále odůvodnění zmiňovalo, že by ČEZ mohl vytvářet překážky projektům elektráren konkurentů, že by mohl být zapojen do omezování obchodu s hnědým uhlím či že by mohl ovlivňovat ceny na českém velkoobchodním trhu s elektřinou.

Jak jsem byl informován od zástupců státu ve společnosti ČEZ, je dohoda o narovnání s Evropskou komisí výhodná pro všechny akcionáře ČEZ. Definitivně se tím ukončí šetření Evropské komise vedené vůči ČEZ, a přitom nebude ČEZ ekonomicky poškozen. Předložený návrh této dohody spočívá v prodeji jedné z elektráren, která již pro ČEZ není strategicky významná, a navíc tím může ČEZ vyřešit přetrvávající spor o dodáv-

ky uhlí od třetích stran. ČEZ si navíc sám může zvolit, který zdroj bude prodán, a prodej vygeneruje pro ČEZ vyšší hodnotu než budoucí příjmy z pokračování provozu prodáváného zdroje. Chci říci, že ten prodej bude nikoliv za nějakou nařízenou nebo regulovanou cenu, ale prostě za tržní cenu. Uzávěření dohody o narovnání též zcela eliminuje riziko uložení pokuty. Jinými slovy, výnos z prodeje je plusový, kdežto nedohoda, nenarovnání vztahu s Evropskou komisí, by znamenala placení pokuty.

Předmětem šetření je konkrétně podezření, že ČEZ při obnově a výstavbě nových kapacit omezil ve výstavbě jiný projekt tím, že nezískal příslib vyvedení do přenosové soustavy.

Přestože jsem přesvědčen, a důkazy tomu nasvědčují, že ČEZ vždy postupoval v souladu s pravidly hospodářské soutěže, samotné šetření a případné soudní řízení by dále zatěžovalo kapacity ČEZ a odvádělo pozornost od strategické agendy. Mimo jiné ten spor plyne z toho, zda oblast severních Čech má být brána za tzv. relevantní trh, nebo zda za ten relevantní trh máme brát celou Českou republiku. A jsem přesvědčen, že v obchodě s elektrickou energií, která může volně proudit přes území České republiky, tím relevantním trhem je celá Česká republika, nikoliv pouze jeden její region.

Navíc ze zkušenosti z podobných šetření v energetice v ostatních zemích Evropské unie se ukázalo, že prakticky všechny firmy raději přistoupily na narovnání, zejména když podmínky narovnání pro ně byly dobře splnitelné, než by uvízly ve vleklém řízení a šetření a spoléhaly se, že nakonec přesvědčí Komisi o své bezúhonnosti. Já to dokonce řeknu úplně po lopatě – za posledních 14 let není znám případ jediné energetické firmy, která by v soudním řízení a šetření před Evropskou komisí uspěla. Jinými slovy, jde o pragmatické chování, to znamená chování, které by zvolil každý vlastník podobné společnosti, tak by si to vyhodnotil a jednoznačně by řekl, že narovnání s Komisí a dohoda jsou výhodnější kroky než dlouhodobé šetření, které může vyústit také v řízení, které by mohlo vést k velké pokutě ve výši desítek miliard korun.

Návrh narovnání ČEZ s Evropskou komisí se podrobně projednal a připravil tak, aby návrh vyhověl jak požadavkům Evropské komise, tak připravenosti ČEZ takové kroky učinit. Návrh byl poté předložen k veřejnému posouzení. Sebrané připomínky komise vyhodnotila a vyzvala ČEZ k dopřesnění některých detailů. Schéma narovnání se přitom materiálně nemění. Finální přijetí narovnání nastane podle harmonogramu Evropské komise na přelomu listopadu a prosince.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a teď ještě poprosím pana poslance Břetislava Petra, aby doplnil své vystoupení. Prosím, máte slovo ještě jednou.

Poslanec Břetislav Petr: Já počkám, až se posadí pan premiér.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To zřejmě lze vydržet jenom v sedě (s úsměvem). Prosím.

Poslanec Břetislav Petr: Dobře, já děkuji za tuto odpověď. Žádal jsem pouze o informaci. V každém případě ČEZ výrazným způsobem pochybil a jeho pochybení má hodnotu řádu desítek miliard korun. Tak když už vláda s tím souhlasí, že se bude prodávat rodinné stříbro, které každý rok přináší do státního rozpočtu čtyřicet miliard korun, tak v tomto případě si myslím, že si vláda toho rodinného stříbra neváží.

Ale bez ohledu na to, v roce 2009 nebo 2010 tady jistě bylo vedení a byla tady dozorcí rada, která je zodpovědná za tato rozhodnutí. Když tady vznikla škoda, kterou dneska chceme vyřešit handlem, já tomu takto říkám – jak bude naloženo s tím vedením a s dozorcí radou, které takové pochybení byly schopny připustit? Já si myslím, že tady k soudům vláčíme lidi, kteří zpronevěřili řádově desítky milionů korun, ale tady se jedná o chybu v řádu desítek miliard.

Děkuji za odpověď, pane premiére.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a ještě poprosím pana premiéra, aby reagoval i na tento doplněk pana poslance. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec postavil svou doplňující otázku na tezi, že nade vši pochybnost ČEZ pochybil. Já si to nemyslím. Dokonce existuje právní názor, který jsem se tady snažil definovat, plynoucí z toho, zda je relevantní trh pouze jeden region České republiky, nebo celá Česká republika – já se ztotožňuji s tvrzením, že to je celá Česká republika, čili není možné posuzovat povolení a připojení elektrárny v rámci jednoho regionu za omezení přístupu jiného potenciálního dodavatele elektrické energie na trh. On tu elektrárnu mohl postavit klidně někde jinde, v rámci České republiky jsou dobře zpracované přenosové kapacity a elektrifikační soustava, takže by v tom nebyl žádný problém. Nicméně právní názor Evropské komise je jiný, než je tento názor, který je podle mého mínění podložený, a je potřeba na to reagovat. Je potřeba na to reagovat. A znovu se ukazuje z analýzy právních sporů s Evropskou komisí, že v podstatě za posledních čtrnáct let žádný evropský energetický koncern neuspěl, že je rozumnější jít cestou narovnání.

Koneckonců i ČEZ ve svých předcházejících strategiích vždy předpokládal prodej části svých kapacit, protože nesmíme zapomínat, že u uhelných elektráren je tady několik problémů. Za prvé dostupnost uhlí v

rozumných cenových limitech. A všichni víme, že v tomto v současné době probíhá na českém trhu nejenom při výrobě elektrické energie, ale také v teplárenství poměrně ostrá válka. Za další je to nutnost modernizace některých kapacit uhelných elektráren. A za třetí těžko předvídatelný vývoj v oblasti ekologických limitů z hlediska ochrany životního ovzduší, boje s globálním oteplením a podobně. Z tohoto pohledu vyhodnotit některou elektrárnu jako zbytnou a prodat ji je podle mého názoru rozumný a racionální krok.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to bude poslední odpověď na vystoupení pana poslance Břetislava Petra. Teď bych požádal pana poslance Jana Kubatu, který bude interpelovat ve věci stresestů jaderných elektráren vůbec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, pane místopředsedo. Zůstanu také u energetiky ve svých dotazech, nicméně to téma povýším na evropský prostor a na jadernou energetiku.

Vážený pane premiére, nerad kladu otázky zády k vám, nic jiného mi v tuto chvíli nezbývá.

Evropská komise má zveřejnit výsledky stresestů jaderných elektráren a s blížícím se datem se bohužel množí pochyby nejen aktivistů, ale i samotného evropského komisaře pro energetiku Oettingera. Evropská komise původně počítala s tím, že výsledky dobrovolných testů odolnosti, kterými po nukleární havárii v japonské elektrárně Fukušima loni v dubnu měly projít všechny evropské jaderné reaktory, budou na stole v polovině letošního roku. V den, kdy si svět připomíná 26. výročí, nebo 26 let, která uplynula od havárie v ukrajinském Černobylu, evropský komisař pro energetiku Günther Oettinger sdělil, že se toto datum zřejmě posune, a to minimálně do podzimu letošního roku. Podle komisaře je totiž nutné zkontrolovat a vyhodnotit ještě další reaktory. Kromě dokončení kontrol je proto podle komisaře Oettingera rovněž důležité dohlédnout na implementaci doporučení, které mezitím připravila skupina evropských jaderných regulátorů, takzvaných ENSREG, a k akčnímu plánu Mezinárodní agentury pro atomovou energii. Jakmile bude mít Evropská komise pohromadě všechny výsledky, bude podle Oettingera možné předložit legislativní návrhy na zlepšení jaderné bezpečnosti v evropské sedmadvacítce. Občané mají podle komisaře Oettingera právo znát a porozumět tomu, jak bezpečné jsou jaderné elektrárny, které se nacházejí v blízkosti místa, kde žijí.

A teď má otázka, pane premiére. Jeho slova – mám na mysli slova komisaře Oettingera – mají zcela jistě svou váhu. Mají se snad tedy občané obávat o objektivitu testů, a tím tedy i o bezpečnosti vlastních elektráren? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže teď požádám premiéra, aby reagoval na tento dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jaderná energetika má zásadní význam právě pro Českou republiku. To samozřejmě nezapíráme. V první řadě si musíme neustále uvědomovat, že výsadní a nedělitelnou odpovědnost nejen za bezpečnost, ale i ekonomiku provozu jaderných elektráren má jejich provozovatel. V našem případě je to společnost ČEZ a tato společnost není čistě státní, je to z hlediska práva soukromoprávní korporace. Tím chci říci, že kdyby k něčemu teoreticky došlo, ostatní akcionáři dobře vědí, že by se jejich mnohamiliardový majetek přes noc proměnil v cáry papíru. To je zásadní rozdíl, protože Evropská komise v této věci nenese odpovědnost prakticky vůbec za nic. Jedině takovým pohledem se můžeme dívat na iniciativu Komise. Vnímat ji pozitivně ve smyslu snahy o bezpečnost jaderných zařízení, ale nedělat z ní nic víc.

Naše elektrárny a jaderné inženýrství obecně už mají svou tradici, jsou mezivládně smluvně provázané s jadernými mocnostmi světa, které tento zdroj energie využívají mírově. Tyto dohody jsou nejsilnější možnou zárukou a jakýmsi vnějším bezpečnostním rámcem. Jak prvotně s ruskou, tak i s americkou technologií máme zkušenosti, stejně jako tyto země mají zkušenosti s námi. Naše jaderné strojírenství má svoji tradici. Jaderná energetika je vysoce expertní záležitost, kam nepatří emoce a politika.

Pokud jsou testy skutečně reakcí na havárii v japonské Fukušimě, pak chybí odstup, který je nutný k dokonalému poznání technických aspektů havárie. V tuto chvíli je prostě brzy na nějaké generální soudy a všichni bychom se měli soustředit na podstatu věci, tedy bezpečnost, nikoliv na neustálé zpochybňování jaderné energetiky jako takové. Musíme si uvědomit, že vyvolávání obav u veřejnosti může mít v konečném důsledku mnohem závažnější důsledky v podobě zvýšení energetické závislosti celých států, jako je Česká republika. A Evropa přitom jde a jasně deklarovala, že chce i nadále jít přesně opačnou cestou.

Naše jaderná energetika nejsou jen elektrárny a přidružený průmysl, ale i naprosto profesionální a samostatná činnost ve světě uznávaného jaderného regulátora. Státní úřad pro jadernou bezpečnost České republiky přitom vychází z jednoduchého prizmatu. Neptáme se, zda jsou elektrárny dostatečně bezpečné. Ptáme se, co lze udělat pro další zvýšení bezpečnosti. Nejsme vševědoucí, ale odpovědní. Máme na svém území dvě nukleární elektrárny, ze kterých máme relativně levnou elektřinu a za které si sami odpovídáme, protože jsou na našem území. Evropská komise mimochodem neprovozuje žádný jaderný dozor, nevlastní žádnou jadernou elektrárnu. A největší zárukou bezpečnosti je to, že státní regulátor i provo-

zovatel, potažmo stát i vláda, mají přece největší zájem na bezpečnosti občanů České republiky, to je největší záruka bezpečnosti našich jaderných elektráren.

Znovu zopakuji, že tato otázka má být vysoce expertní záležitostí, že se do ní nemají míchat emoce a nemá se politizovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, chcete doplnit k jaderným elektrárnám? Prosím, máte příležitost.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji, pane premiére, za vaši odpověď. Některé rozhodnutí komise mi nepřísluší komentovat. Nedávno jsme zde projednávali energetické štítky a já jsem rád, že jste celou věc vysvětlil. Nicméně mi dovoluji položit doplňující otázku, a to, protože se o tom ne moc ví, zdali byste mohl uvést některé konkrétní detaily o těch stresech jako takových a vlastně na jaké konkrétní otázky mají tyto stresesty nalézat odpovědi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou poprosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče konkrétních testů, ty se zabývaly několika okruhy. Prvním okruhem, první otázkou bylo, zda nemůže být bezpečnost našich jaderných elektráren ovlivněna chybami v projektu či jejich umístění. Druhou otázkou je, zda jsou dostatečně odolné vůči extrémním přírodním událostem, jako jsou zemětřesení, záplavy, například konkrétně protržení lipenské elektrárny a podobně, a to i takovým, které se za dobu provádění záznamu na našem území nevyskytly, ale teoreticky se vyskytnout mohou. Třetím okruhem otázek je, jaké jsou jejich rezervy při maximální myslitelné havárii, to znamená při ztrátě všech bezpečnostních funkcí vynucené i kombinacemi nepříznivých událostí. A čtvrtým okruhem je, zda existují rozumně aplikovatelná opatření, tedy technická i organizační, pro zvýšení těchto rezerv bezpečnosti vůči maximální myslitelné havárii.

Jaké jsou výsledky těchto našich testů? Výsledky zátěžových testů potvrdily existenci bezpečnostních a časových rezerv a vysokou odolnost obou jaderných elektráren proti extrémním vnějším vlivům. V žádné elektrárně nebyl nalezen stav, který je nutné bez prodlení řešit. Obě elektrárny jsou schopny bezpečně zvládnout i vysoce nepravděpodobně extrémní havarijní stavy, aniž by došlo k ohrožení jejich okolí. Zátěžové testy identifikovaly možnosti dalšího zlepšení bezpečnosti, a to jak

organizačního, tak i technického rázu. Tato potenciální opatření budou předmětem dalších analýz z hlediska efektivnosti.

Jinými slovy, strestesty jednoznačně prokázaly, že české jaderné elektrárny jsou bezpečné, že jsou bezpečně provozovány a nepředstavují bezpečnostní riziko.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal dalšího interpelujícího. To je paní poslankyně Květa Matušovská. Prosím, paní poslankyně, vy budete interpelovat ve věci spolupráce s Čínou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážený pane premiére, tento měsíc proběhlo v Pekingu zasedání k založení sekretariátu pro spolupráci Číny a zemí střední a východní Evropy. Čínu a země střední a východní Evropy spojuje tradiční přátelství. Hospodářská a obchodní spolupráce je v rámci vztahů Číny a zemí střední a východní Evropy oblastí s největším aktivním potenciálem. Zvláště v době finanční a evropské dluhové krize nabývá přání prohloubit oboustranné porozumění a posílit hospodářské a obchodní spolupráce na intenzitě.

Čínsko-česká spolupráce má obrovský potenciál a ČR se rozhodně může stát jedním z nejlepších partnerů Číny a může to přinést oboustranný prospěch. Proto se, pane premiére, ptám, jak se Česká republika staví k posilování čínsko-české spolupráce na všech úrovních a zda má Česká republika vůbec zájem o spolupráci s Čínou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zazněla interpelace. Děkuji paní poslankyni a prosím nyní premiéra Petra Nečase, aby na ni maximálně v těch pěti minutách reagoval. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v dubnu letošního roku vyhlásil čínský premiér Wen Ťia-pao na setkání s předsedy 16 zemí střední, východní a jihovýchodní Evropy ve Varšavě iniciativu na posílení vzájemné spolupráce, která obsahuje 12 návrhů opatření. Většina opatření směřuje především do ekonomické oblasti, pozornost je věnována rovněž oblasti stipendií, kulturní spolupráci nebo podpoře turismu.

Z podnětu čínské strany se ve dnech 5. a 6. září letošního roku uskutečnilo v Pekingu inaugurační setkání národních koordinátorů pro spolupráci šestnácti zemí střední, východní a jihovýchodní Evropy a Čínské lidové republiky. Čína vyhlásila ustavení svého sekretariátu, který má na čínské straně administrovat implementaci iniciativy. Jeho generálním tajemníkem je náměstek ministra zahraničních věcí Číny pan Song Tao.

Česká republika zareagovala na čínskou iniciativu rychle a pozitivně. Náš národní koordinátor pro tuto iniciativu, jímž je s ohledem na předsednictví v již několik let ustavené meziposlanecké pracovní skupině pro Čínu vrchní ředitel sekce mimoevropských zemí Ministerstva zahraničních věcí pan Daniel Košťoval, byl čínské straně notifikován mezi prvními pěti ze zemí zahrnutých do iniciativy.

Účastníci zářijového setkání v Pekingu se shodli, že chtějí prohloubit vzájemnou spolupráci primárně v ekonomické oblasti a hledat možnost prohloubení spolupráce v oblasti vzdělávání, turistiky a dalších. Obsah konference nešel nad rámec prvního slavnostního setkání. Na závěr setkání v Pekingu proběhlo hodinové přijetí národních koordinátorů premiérem Wen Ťia-pao, který při této příležitosti podtrhl čínský zájem o prohloubení spolupráce se zeměmi střední, východní a jihovýchodní Evropy a rozvíjení praktické spolupráce.

V projevu na konferenci v Pekingu český národní koordinátor zdůraznil, že Česká republika v iniciativě vidí strategickou příležitost k prohloubení spolupráce mezi Českou republikou a Čínskou lidovou republikou. Naznačil, že mezi oblastí, o které by Česká republika měla největší zájem, patří využití potenciálu pro investice, technologická spolupráce, spolupráce v oblasti energetiky, vzdělávání a inovací. Podtrhl zájem České republiky o rychlý přechod iniciativy do roviny praktické spolupráce a konkrétních projektů, k čemuž je však potřeba více informací o záměrech a možnostech čínské strany. V této souvislosti nabídl uskutečnit v Praze k vybraným bodům iniciativy expertní jednání i jednání na seniorské, politické a diplomatické úrovni. Na český úmysl zorganizovat v Praze setkání k vybraným bodům iniciativy čínská strana pozitivně reagovala již během konference národních koordinátorů.

Podle našeho předběžného hodnocení čínská iniciativa vytváří prostor pro prohloubení česko-čínské spolupráce na pragmatickém základě primárně v ekonomické oblasti, ale nejen v ní. Čína se v rámci iniciativy dívá na Českou republiku jako na jednu ze zemí, která má Číně co nabídnout. Využití potenciálu čínské iniciativy bude záviset na schopnosti definovat prakticky orientované aktivity. Jejich konkrétní zaměření a obsah případného setkání v Praze za účelem implementace dvanácti opatření projedná a připraví meziposlanecké pracovní skupina pro Čínu.

Co se týče těch dvanácti opatření pro rozvoj spolupráce Čínské lidové republiky s vybranými zeměmi střední, východní a jihovýchodní Evropy, tak se to týká právě vytvoření příslušného sekretariátu, dále vytvoření zvláštní úvěrové linky ve výši 10 mld. amerických dolarů pro státy středo-východní Evropy, vytvoření fondu investiční spolupráce mezi Čínou a středo-východní Evropou s cílem vygenerovat v první fázi 500 mil. USD. Jedná se o vysílání čínských obchodně-investičních misí do středo-východní Evropy a podporu

Číny při vytváření ekonomických a technologických zón ve středovýchodní Evropě, o zkoumání potenciálu pro finanční spolupráci, využívání místních měn pro přeshraniční obchod a vytvoření bankovních poboček v severovýchodní Evropě, vytvoření expertního poradního výboru pro vybudování dopravní sítě mezi Čínou a středo-východní Evropou a samozřejmě celou řadu dalších opatření.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Interpelující poslankyně gestem naznačuje, že nebude pokládat doplňující otázku.) Stačí. Jak jsme na tom? Ještě máme (čas), tak ještě pan poslanec Antonín Sedla ve věci zprávy BIS. Dostane prostor přednést svou interpelaci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, výroční zpráva Bezpečnostní informační služby za rok 2011 tvrdí, že korupce stále více zasahuje do české ekonomiky, politiky i justice. Údajně 600 dokumentů předala tato služba prezidentovi a členům vlády a dále zaslala 350 informací příslušným státním orgánům, tedy Policii ČR, Úřadu pro zahraniční styky a informace, Vojenskému zpravodajství. Podle bývalého šéfa civilní kontrarozvědky nepodala BIS v minulém roce jediný podnět policii.

Pane předsedo vlády, jistě se shodneme, že popis situace v hodnotící zprávě je alarmující. Proto se vás ptám, zda máte informace, jak bylo s dokumenty a informacemi BIS naloženo, a zda vy jak premiér této republiky a předseda vlády přijímáte taková opatření, která by zamezila korupci ve státní a veřejné správě a která by omezila vliv lobbistů na firmy se státní účastí. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Požádám pana premiéra, aby reagoval.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, kompetence Bezpečnostní informační služby jsou dány samozřejmě velmi striktně legislativou, především zákonem o zpravodajských službách. Chci zdůraznit, že BIS je součástí zpravodajské komunity v ČR, kam dále patří Úřad pro zahraniční styky a informace jako civilní rozvědky a Vojenské zpravodajství jako integrovaná služba, která má v sobě kontrarozvědnou i rozvědnou část.

Chci také zdůraznit, že je tady jeden obecně přijímaný omyl, že zpravodajské služby u nás jsou jakýmsi kvazipolicejním tělesem s možností vyšetřovat. Tady chci zdůraznit, že již v názvu informační služba je jednoznačně obsaženo, že tomu tak není, to znamená, že posláním zpra-

vodajských služeb je shromažďovat informace, tyto informace analyzovat a distribuovat příslušným adresátům, nikoliv vyšetřovat konkrétní kriminální činy. Samozřejmě že pokud BIS narazí na stopy kriminálního jednání, postupuje v souladu se zákonem, to znamená včetně možnosti posunu této informace k příslušným složkám Policie ČR, ale je to pouze Policie ČR, která je oprávněna vyšetřovat, nikoliv BIS nebo kterákoliv jiná zpravodajská služba v ČR.

Jak jsem již řekl, zpravodajská práce má tři fáze. To znamená shromažďování informací – informace jsou samozřejmě shromažďovány jak s použitím standardních zpravodajských prostředků, to znamená působení příslušných pracovníků, resp. důstojníků BIS, ale i osob jednajících ve prospěch dané služby a samozřejmě také některých technicko-operativních prostředků. Co je ale klíčové, je samozřejmě analýza takto získaných informací a jejich distribuce ke konečným adresátům. Tady bych chtěl opět vyvrátit jeden všeobecně zavedený omyl, že BIS je řízena předsedou vlády. Podle příslušného zákona o zpravodajských službách je úkolována buďto vládou jako celkem, případně tedy prezidentem republiky prostřednictvím vlády. Z tohoto pohledu považuji za nesmírně důležité také to, že distribuce informací musí probíhat podle pravidla need to know, to znamená potřeba vědět. Opět je to třetí všeobecně obsažený mýtus, že předseda vlády dostává všechny informační zprávy BIS. Není tomu tak! Tyto zprávy jsou distribuovány jednotlivým koncovým místům, včetně členů vlády, případně dalším činitelům právě na základě respektování pravidla need to know, to znamená potřeba vědět. Je to klasický způsob fungování zpravodajských služeb kontrarozvědného typu v demokratických státech.

BIS samozřejmě zveřejňuje svou každoroční zprávu, která má svou veřejnou část a pak samozřejmě tu část, ve které je tedy popsáno podstatně více, ale která je klasifikována a nemůže být samozřejmě zveřejněna.

A já bych chtěl zdůraznit především jednu věc, že klíčovým posláním a klíčovým úkolem BIS, jako kterékoliv jiné kontrarozvědné služby, je právě ono přídatné jméno kontrarozvědná. To znamená, klíčovým úkolem je ochrana zájmů ČR proti cizím mocnostem a jejich zpravodajským službám. Pak má samozřejmě celou řadu i jiných činností včetně ochrany ekonomických zájmů ČR. Velmi bych ale prosil, abychom nezapomínali na to, že klíčovým úkolem kontrarozvědky je ochrana před činnostmi jiných zpravodajských služeb na našem území, a pak je tady samozřejmě ještě škála dalších doplňkových činností, ale primární úkol by neměl být opominán.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Interpelující poslanec

gestem naznačuje, že nebude pokládat doplňující otázku.) Už ne pan poslanec Seda, takže ještě pan poslanec Šincl. Ano, je to tak.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, opakování matka moudrosti. V předchozí interpelaci jsem se ptal na to, proč za vašich vlád stoupl veřejný dluh až na neuvěřitelných 1,7 bilionu korun, což je dvakrát víc, než když byla u vlády sociální demokracie. Nic jsem se tu nedozvěděl! Místo toho jste mi tu vyprávěl něco o tom, co bylo v roce 2000 či někdy v minulém století. Nevím, jestli si to pamatujete, ale největší část dluhů za vlád sociální demokracie vznikla v době povodní a další miliardy spolkla sanace bank, které jste umožnili vytunelovat za vašich vlád v čele s Václavem Klausem.

Asi jste mi nerozuměl. Ptal jsem se vás, jak je možné, že za vašich vlád stoupl veřejný dluh na tuto obrovskou částku, pokud tato vaše vláda skutečně dělá odpovědnou a správnou hospodářskou politiku, jak pořád opakujete. Například v příštích letech připravíte důchodce svojí politikou snižování valorizací celkem o 47 miliard korun a zvyšováním DPH o 54 miliard korun. Svoji fiskální situaci byste si mohli vylepšit jinde, například u různých silných finančních skupin. Těch se ovšem bojíte a v podstatě jim vaše vláda naopak posluhuje!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych ještě pana premiéra, aby reagoval na tuto interpelaci, poslední tedy dneska. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím si, že opět musíme vycházet z faktů, a já jsem řadu z nich tady uvedl a klidně je zopakuji. To znamená, že tato země má šestou nejnižší nezaměstnanost v celé EU, že máme nejnižší míru chudoby, že naši důchodci jsou na čtvrtém nejlepším místě z hlediska ohrožení chudobou, že v současné době výše reálných důchodů v porovnání s rokem 1989 je na 114 %, takže je to vyšší částka, než byla kdykoliv za osm let vlád sociální demokracie, že máme z celé Evropské unie nejvýhodnější zdanění rodin s dětmi.

Nejenom v rámci Evropské unie, ale i v rámci Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj máme z tohoto pohledu devátou nejnižší nezaměstnanost mladých lidí do 25 let, pokud posčítáme veřejný dluh a soukromé dluhy, pak jsme na druhém místě v rámci celé Evropské unie. To znamená, jsme druhá nejméně zadlužená země v Evropské unii. I po zvýšení spoluúčasti ve zdravotnictví zůstává Česká republika mezi čtyřmi zeměmi v celé Evropské unii, které mají nejnižší míru soukromé spoluúčasti na hrazení zdravotnictví.

Čili žádná katastrofa, žádná pohroma, ale naopak rozumně prováděné

strukturální reformy, které především z dlouhodobého hlediska přinášejí této zemi finanční stabilitu a vytvářejí základní předpoklad pro ekonomickou prosperitu a pro ekonomický růst.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se ještě pana poslance, jestli bude reagovat. Nebude. Takže to je skutečně poslední interpelace, protože uhodila 16. hodina. To znamená, že jsme v této chvíli právě vyčerpali čas interpelací věnovaných předsedovi vlády České republiky. Dovolte mi, abych tento první oddíl ukončil. Postoupíme k tomu druhému.

Ještě jsem obdržel omluvu pana ministra Tomáše Chalupy, který se omlouvá z jednání 46. schůze Poslanecké sněmovny. Mám tady také omluvy poslanců, o kterých nevím, jestli byly přečteny – také Karolíny Peake, Jana Smutného a – to už se četlo. Tak pouze tedy ministr Chalupa je nová omluva.

Můžeme přikročit k interpelacím poslanců na ministry vlády České republiky. Jako první je přihlášený interpelovat pan poslanec Jan Babor na ministra Karla Schwarzenberga. Poprosím pana poslance, aby se ujal slova jako první interpelující.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane nepřítomný ministře. Minulý týden média uvedla, že jste byl vyděšen z výroků pana premiéra o adorování ruské skupiny Pussy Riot, což pan premiér označil jako projev nevkuusu a co lze těžko chápat jako symbol demokracie. Mimochodem to je i můj názor od začátku této účelové medializace takto uměle vytvořené aférky.

Musím se vás ale, pane ministře, zeptat, když jste vyděšen z tohoto výroku, jestli jste taky vyděšen z faktů, které se v poslední době začínají objevovat v médiích, týkajících se toho, jak příslušníci UČK, jimž velel současný premiér vámi tak obhajovaného samostatného Kosova, odebírali srbským zajatcům lidské orgány zaživa a posílali do Tirany, možná s vědomím současného premiéra. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane kolego, protože pan ministr není přítomen, jistě vám odpoví v zákonné lhůtě písemnou formou.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Chvojka na ministra dopravy Pavla Dobeše ve věci registru motorových vozidel. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministře, na přelomu měsíců červenec a srpen jsme byli všichni svědkem toho, co se dělo kolem zavádění nového centrálního registru vozidel. Titulní stránky novin či hlavní reportáže všech zpravodajských relací informovaly o tom, že se rozjezd nového registru prostě nepovedl.

Dokonce se velmi intenzivně mluvilo o vaší rezignaci na funkci ministra. Dnes, po několika týdnech od spuštění, se bohužel už o stavu nového registru nemluví. Člověk by tedy mohl nabýt dojmu, že je všechno v pořádku. Chtěl jsem se o tomto dojmu raději přesvědčit osobně, a proto jsem nedávno navštívil Městský úřad Chrudim, odbor dopravy. Slovy jedné z písní skupiny Pražský výběr to, co jsem tam viděl, z toho jsem byl pryč.

Vážený pane ministře, z návštěvy Městského úřadu Chrudim jsem si odnesl tyto poznatky: Centrální registr vozidel už nepadá, tak jako padal při svém spuštění, ale to je tak asi všechno. Úřednicím a občanům je jinak zcela k ničemu. Mluvím zejména o technickém zajištění centrálního registru vozidel. Zjistil jsem, že údaje, které úředníci získají při provádění lustrací, jsou nepoužitelné. Není přece možné, aby při výdeji dat vyřizovali jednu žádost desítky minut až několik hodin! Největší problém je ten, že v centrálním registru vozidel není ve výpise při lustraci uvedeno, že vozidlo již není osobou vlastněno. Při lustraci je poskytnut soupis veškerých vozidel, která osoba kdy vlastnila, to jest kompletní historie vlastnictví vozidel. Není však již uvedeno datum ukončení vlastnictví. U vozidel, která nejsou vyřazena a jsou provozována, bližším zkoumáním úředníci zjistí, že vozidlo již není na požadovanou osobu vůbec registrováno.

Ze strany Ministerstva dopravy byla vytvořena možnost zasílat žádosti o výdej dat na ministerstvo a zpět cestou firmy SIKS, a. s. Zde je ovšem obdobný problém. Pouze tam jsou navíc vozidla, která díky nedostatku konzistence dat úředníci městského úřadu nevidí. Tomu nerozumím. Pracovníci firmy SIKS je vidí a úřednice státní správy ne? Není odlišeno, zda údaje pro osobu stále platí, či nikoliv. Po ověření každého jednotlivého vozidla ve výpisu od firmy SIKS odbor dopravy zjišťuje, že osoba nemusí vlastnit vozidlo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane poslanče, upozorňuji vás na čas.

Poslanec Jan Chvojka: Pane ministře, víte o tomto problému? Co budete dělat s tímto trvajícím hrubým nedostatkem? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Bude reagovat pan ministr Dobeš?

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, děkuji za slovo. V první řadě bych chtěl říct, jaký je vývoj a jaký byl vývoj centrálního registru vozidel. Co se týče platné legislativy, tak centrální registr vozidel přešel do správy Ministerstva dopravy již v roce 2001. Od té doby registr vozidel má být spravován na úrovni Ministerstva dopravy a od té doby také mí předchůdci měli možnost a měli se zabývat

problematikou samotného registru. Tím v žádném případě nechci říkat, že samotná problematika padá jenom na jejich hlavu. Nicméně je zcela jednoznačné, že od zákona 56, který dával tuto problematiku na úroveň Ministerstva dopravy, se mělo s touto situací něco dělat. Nedělo se. A současná situace byla taková, že jsme byli nuceni přistoupit k tomu, aby centrální registr vozidel byl v tomto roce realizován, a to z několika důvodů.

Ten první důvod je problematika napojení národní kontaktní místo a (nesroz.) systém EUCARIS, což je problematika propojení na ostatní členské státy Evropské unie. Od té doby, co byl 9. července zapojen centrální registr vozidel, proběhla řada debat, řada informací a samozřejmě byl tento problém zásadně medializován. Chtěli jsme v první řadě, aby problematika byla řešena tak, že bude zajištěna agenda a výkon agendy, který je ze zákona jednotlivým obcím s rozšířenou působností přenesen ze státní působnosti na ně. To se v tuto chvíli děje a centrální registr vozidel umožňuje výkon této agendy. Já bych vás jenom chtěl informovat o tom, že v současné době se realizují tisíce nových registrací, výdeje registračních značek, výdeje technických průkazů a jejich přepisy. To znamená, informace o tom, že to není možné, tento výkon agendy, není zcela správná a je trochu zavádějící.

Co je problematika pomalosti samotného systému, je i situace, která byla známá před spuštěním systému, a to je problematika konzistence dat. Bylo tady mnohokrát zmíněno, že při migraci dat starého systému na nový došlo k porušení konzistentnosti, to znamená, že některá data byla přehozena do jiných kolonek. To není pravda. Ten problém nevznikl migrací dat jako takovou. Ta problematika byla známá již předtím a byla způsobena zejména tím, že v minulosti bylo možné mít data na několika místech. Byla lokální úložiště a bylo centrální úložiště. Bohužel konzistentnost těchto dat z těchto dvou systémů se v minulosti ukázala jako chybavá. V tuto chvíli jsme zatíženi chybovostí více jak osmi set tisíc v tom daném centrálním registru vozidel, které je třeba řešit. Co se toho týče, tak v současné době máme jednotlivé body, které řeší problematiku konzistentnosti dat, a do konce září má být první vlna zrealizována, to znamená, že by se měla vyřešit i hlavní část chybovosti v centrálním registru. Druhá část je, že řada chyb je řešena i na místě, a to z toho důvodu, že není možné, aby byl nesoulad mezi spisem, mezi centrálním úložištěm dat, to znamená samotným systémem, a potom konkrétními dokumentacemi, to znamená malým technickým průkazem, velkým technickým průkazem, který má samotný provozovatel, což se v tuto chvíli děje na konkrétním místě na konkrétní přepážce.

Nový registr je tedy provozován jako centrální úložiště dat. V tuto chvíli neumožňuje tu nekonzistenci, co umožňoval systém předchozí, systém starší a výdeje dat pro externí uživatele tím pádem částečně trpí tou nesrov-

nalostí fungování, ale tou prioritou v tuto chvíli je dokonce září ta data řešit v problematice jakoby softwarového čištění. Co se toho týče, tak jednoznačnou prioritu má zajištění fungování elektronické podpory výkonu agendy vozidel a překonání vlastně České republiky ve výměně dat v zahraničí, což by mělo být hlavním cílem hned poté vlastně v průběhu následujících měsíců tak, abychom v průběhu roku 2013 byli schopni na systém napojit.

Já sám jsem osobně měl možnost na mnoha místech také být, ať už to byla problematika návštěvy plzeňského magistrátu, pražského, v Pardubicích a v ostatních městech v České republice. To, co říkáte o nekonzistenci dat a pomalejším systému, to musím potvrdit. Je tomu tak, že ten systém v této chvíli nesplňuje v dostatečném čase, tak jak bychom si to představovali, nicméně není pravda, že by to bylo v každém případě. To v žádném případě ne. Za druhé, výkon agendy a samotná infrastruktura v tu chvíli opravdu plní funkci tak, jak má, a dokonce se postupně výrazně zrychluje, co se týče samotného výkonu činnosti.

Na váš dotaz, co se týče samotné Chrudimi, pokud tam jsou konkrétní případy, budu rád, pokud o nich mohu být informován, nicméně prosím nepaušalizovat, že každá registrace nebo přeregistrace nebo problematika třeba převedení na jiného provozovatele je problém. Tak tomu určitě není. A sám osobně jsem se o tom přesvědčil. Bezesporu tam klidně můžeme vyrazit spolu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Bude mít kolega Chvojka doplňující otázku? Ano.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji, pane ministře. Já vaši nabídku velmi rád využiji a zvu vás do Chrudimi na odbor dopravy, kde se můžete sám přesvědčit o tom, že prostě centrální registr vozidel moc nefunguje. Já jsem tam strávil půlku úterý a neviděl jsem žádné světlé chvíle. Prostě půl dne ten systém nefungoval. Práce, která trvala kdysi pět minut, dneska trvá dvě hodiny. Ale vy říkáte, že to tak není. Přijedte do Chrudimi.

Jenom další poznámka. Úřednice si stěžují na to – ty změny zvládnou přesto, že to trvá všechno déle, než mělo. Trápí je snad jedna věc ještě více a to je absolutní nedostatek komunikace ze strany ministerstva. Absolutně chybějící zpětná vazba ze strany ministerstva. Nikdo s nimi nekomunikuje, nemají přehled a nemají takové štěstí jako já, že jsem ve Sněmovně a vy mně můžete odpovědět v podstatě vzápětí. Prostě cítí nedostatek komunikace ze strany vašeho ministerstva. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr bude ještě reagovat na doplňující otázku. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: V Pardubickém kraji budu 25., příští úterý. Mám cestu do Chrudimi. To jenom na tu nabídku.

Co se týče druhé části, co se týče informovanosti ze strany Ministerstva dopravy, my jsme se podívali na statistiky jednotlivých dotazů ze strany jednotlivých obcí se sjízdou působností na to, kolik dotazů z jednotlivých 206 míst v této republice každý den přichází. Když se podívám na tu statistiku, tak v prvních dvou týdnech tam byl obrovský nárůst. Jednalo se o pravdu o stovky dotazů na helpdesk. V současné době se tyto dotazy počítají na pět až deset denně. To znamená, že pět až deset oficiálních dotazů ze strany helpdesku. Velmi rád tu statistiku přinesu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. To máme druhou interpelaci za sebou. S pořadovým číslem 3 je interpelace, kterou vznáší pan poslanec Holík na ministra dopravy Pavla Dobeše ve věci rychlostní komunikace R46. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, Ministerstvo dopravy zhruba před měsícem prezentovalo materiál Nové pojetí dálniční sítě. Hodlá rozšířit českou dálniční síť o zhruba 300 km. Bohužel pouze administrativním opatřením, papírovým převedením rychlostních silnic na dálnice. Materiál resortu dopravy dále navrhuje snížit na některých dnes de facto dálnicích rychlost z dnešních 130 na 110 km/hod. Záměr se týká také komunikace R46, která protíná Prostějovsko, jehož občany zastupuji.

Pane ministře, víte, že dnes probíhá rekonstrukce R46, je hotová výměna svodidel, na úseku od Vyškova do Olomouce je snížena rychlost na 100 kilometrů za hodinu. Ptám se, kdy počítáte s dokončením rekonstrukce povrchu vozovky a jaký je aktuální vývoj postoje ministerstva ke stanovení maximální rychlosti. Z materiálů vyplývá, že i na komunikacích, kde má být rychlost omezena, může být lokálně stanovena maximálně rychlost na 130 km/hod. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Odpoví pan ministr Pavel Dobeš.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jenom uvedu na začátek obecně, co se týká toho dokumentu, který je podkladem pro vyjednávání i potom na úrovni vlády a samozřejmě to bude potom i debata v Poslanecké sněmovně ohledně nového pojetí dálniční sítě.

Co se tohoto materiálu týče, tak my tím řešíme jistě reziduum historické, které rozdělovalo Českou republiku a silniční síť v České republice na

dálniční komunikace, rychlostní komunikace, komunikace první třídy ve čtyřpruhovém profilu s mimoúrovňovým křížením. Ta situace vznikla zejména z toho důvodu, že v průběhu federálního státu bylo na úrovni federální část republiky možnost stavět dálniční sítě, to znamená tzv. děček, zatímco na úrovni jednotlivých států Česka a Slovenska se stavěly erka nebo rychlostní komunikace. Toto reziduum je popravdě řečeno něco, co v Evropě nemá obdoby, a odráží se to i v problematice potom následně i v konkurenceschopnosti naší země jednotlivých regionů a popravdě řečeno i v určité nejasnosti při tranzitní dopravě přes území České republiky. To se právě tímto snažíme vyřešit. Opravdu se tady nejedná o to, že bychom tak administrativně změnili komunikace z D na R nebo z R na D. To tak není.

Druhá věc je, že samozřejmě chceme řešit i problematiku komunikací prvních tříd, o kterých jsem mluvil. To jsou ty komunikace, které v současné době jsou stavěny ve čtyřpruhovém profilu, jsou mimoúrovňové a splňují podmínky rychlostních komunikací. To znamená, nestojí nic v cestě tomu, aby tato komunikace byla zařazena ne do erka, ale tzv. silnice pro motorová vozidla.

Třetí věc je, že tyto dvě úrovně dálnic mají i svá pozitiva, a to z toho důvodu, že se jedná o sklon vozovky, že se jedná o problematiku poloměru zatáčky, o problematiku bezpečnosti, co se týče jednotlivých středových pásů, kde v současné době, kdy se zabýváme problematikou výstavby, tak v operačním programu Doprava je povinností pro výstavbu této liniové stavby počítat něco pod názvem CBA, cost benefit analýza, která v řadě případů nevychází z toho důvodu, že profil dálnice nebo děčka je příliš drahý a my nejsme schopni takovouto stavbu stavět na tom konkrétním místě. Proto je vlastně ta druhá klasifikace silnice pro motorová vozidla, která ve své podstatě vychází významně levněji a z toho důvodu také může být také zapojena do operačního programu v této kvalitaci.

Vy jste se ptal konkrétně na komunikaci R46 a já bych se vyjádřil ke dvěma věcem. Za prvé k problematice současného stavu R46 a potom nějakého budoucího výhledu.

Co se týče úseku mezi Vyškovem a Olomoucí, tak je tady ta komunikace v tu chvíli označena, nebo by měla být označena, jako silnice pro motorová vozidla. V tomto duchu se tedy nebude jednat o dálnici, ale o silnici, která by měla mít nejvyšší povolenou rychlost v tom obecném pojetí 110 kilometrů za hodinu. V současné době na této komunikaci v celé délce je snížena rychlost na 100 kilometrů za hodinu, a to z důvodu nevyhovujících stavebně technických stavů na jednotlivých částech vozovky. Po postupném dokončení všech plánovaných oprav, které začaly už v minulém a pokračují v tomto roce, ať už se jedná o středovém pásu, tak v průběhu příštího roku dojde k revitalizaci povrchu. Myslím, že vy dobře víte, o jakém povrchu se jedná. Já jsem tam měl tu čest nedávno jet. Tam o-

pravdu více než stovkou jezdit nelze. Ale ta problematika má více úrovní. Jsou to nová svodidla, je to oprava povrchu, je to oprava připojovacích a odbočovacích pruhů a je to prověření rozvodových poměrů. Ve chvíli, kdy toto bude dokončeno, tak ta přechodná úprava, když bude dokončena, by měla dovolit dopravnímu značení znovu zvýšit rychlost na 110 km za hodinu.

Já bych jenom chtěl zmínit k té historii, kdy byla komunikace stavěna. Navrhovaná rychlost – komunikace R46 byla budována na 100 km za hodinu. Svými parametry nevyhovuje pro vyšší rychlost. Řeknu důvody. Jedná se o nedostatečný rozhled pro zastavení, neexistence odstavných pruhů nebo zálivů. A i s ohledem na komunikaci s dopravní policií tady musím říct, že dopravní policie za tu dobu, co je tam snížena rychlost na 100 km za hodinu, zaznamenala snížení počtu dopravních nehod a jejich následků od zavedení omezení rychlosti a i policie bude podporovat zachování nejvyšší povolené rychlosti maximálně na 110 km za hodinu.

Tady bych jenom chtěl doplnit, co to přináší pro řidiče, který opravdu jezdí podle pravidel silničního provozu, a já pevně doufám, že to jsme všichni, protože vlivem rychlosti na tomto úseku se ušetří maximálně 6 minut.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane ministře, já vás musím upozornit na čas!

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Pardon. Rozdíl v délce jízdy, když se podívám, tak je to 18,5 minuty při 130kilometrové rychlosti, 22 minut při 110 a 24 minut při stovce, to znamená je tam rozdíl 6 minut. Tady bych chtěl na konci ještě říct, že velmi významně se situace změní ve chvíli, kdy budou dostaveny oba dva úseky, úsek 0137 a 0136 Jiříkovice–Přerov, Přerov–Lipník, to znamená dokončení dálnice D1, a v tu chvíli samozřejmě ta dálniční komunikace je schopna saturovat problematiku komunikace R46.

V neposlední řadě bych chtěl říct, a už budu končit, že co se týče jednotlivých úseků, tak my předpokládáme v obecné rovině na dálnici 130 a na komunikacích pro motorová vozidla 110 a na těch místech, kde z doporučení dopravní policie České republiky bude umožněna na úsekové části zvýšená rychlost na případně 130 km za hodinu, tak tak můžeme učinit. Ovšem zatím v současné době, i z komunikace s dopravní policií České republiky, to na tomto úseku možné není, což neznamená, že tak tomu bude i v budoucnosti.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Máte ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji ještě jednou za slovo. Děkuji za vysvětlení panu ministrovi. Já bych měl ještě doplňující otázku. Jak tomu bude v případě omezení rychlosti s dálniční známkou? To znamená, nepočítáte s tím, že tzv. nové dálnice budou zpoplatněny? Nebo naopak jsem se dočetl, že v případě R46 není vyloučené, že povinnost mít dálniční známku zůstane zachována. Není to trochu nespravedlivé vůči těm, kteří tady budou moci jezdit 110 a musí mít známku a tam budou jezdit 130 a na některých úsecích nemusí být dálniční známka? Říkám, jsem z Prostějova, řada lidí jezdí do Olomouce za prací a na druhou stranu do Vyškova a do Brna. Říkáte 18, 22 minut. No když se ráno spěchá do práce, je to dost.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat na doplňující otázku.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Ten rozdíl, pane poslanče, je 6 minut, ne 18. Je to rozdíl mezi 24 minutami a 18, ten rozdíl je 6 minut na té dojezdové vzdálenosti. V současné době se, co se týče časového zpoplatnění a výkonového zpoplatnění, to znamená platby pro motorová vozidla nad 3,5 tuny nebo tzv. mýto, platí na komunikacích jak děček, tak na mnoha komunikacích první třídy, kde v současné době je rychlost 90 km za hodinu a taktéž se na těchto úsecích platí.

Takže tímto dávám jistým způsobem odpověď ano, počítáme s tím, že časové zpoplatnění i výkonové zpoplatnění na komunikacích D a mimo silnice pro motorová vozidla zůstane na současné úrovni.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím máme vyřízenou interpelaci pořadové číslo 3. Další interpelace je interpelace, kterou vznáší pan poslanec Kubata na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci šikanózních návrhů v insolvenčním řízení. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Kubata: Vážený pane ministře, jak správně řekl pan místopředseda, nebudu se dnes věnovat českému vězeňství ve své interpelaci, ale budu se věnovat šikanózním návrhům v insolvenčním řízení, protože existuje řada firem, která má velice neblahou zkušenost s touto šikanou ve formě návrhů na insolvenční řízení. Jde o praxi, kdy se věřitelé snaží podávat insolvenční návrhy a vyřadit tím konkrétní firmy z dalšího konkurenčního boje v podnikání. Zveřejnění jména firmy v insolvenčním rejstříku totiž může odradit potenciální obchodní partnery i zákazníky. I ve své poslanecké praxi jsem se setkal s případy konkrétní nespravedlnosti, proti které nelze prakticky vůbec nic dělat, a to do rozhodnutí soudu. Tím posledním byla snaha prohlásit insolvenční nad největší zdravotnickou organizací Ústeckého

kraje Krajskou zdravotní a. s., a to těsně před krajskými volbami, a teprve rychlým rozhodnutím soudu tomu bylo předejito.

Má otázka tedy je, kdy můžeme čekat zavedení efektivního řešení na ochranu před šikanózními insolvenčními návrhy. Chystá Ministerstvo spravedlnosti nějaká další opatření kromě novely insolvenčního zákona? Vážený pane ministře, umím si představit, že vaše pracovní vytížení je velmi vysoké, proto očekávám vaši písemnou odpověď.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Vzhledem k nepřítomnosti pana ministra budete bezpochyby písemně vyrozuměn v zákonné lhůtě.

Budeme se dál věnovat interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Šlégr na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci nemocnic Roudnice a Litoměřice. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážený pane ministře, vzhledem k tomu, že obyvatelé Roudnice nad Labem a okolí mají vážný problém s tím, že se ruší jednotlivá oddělení místní nemocnice, žádám vás o sdělení, zda a jakým způsobem bude pokračovat optimalizace lůžkového fondu v případě Podřipské nemocnice v Roudnici nad Labem a jakým způsobem hodláte zajistit péči pro občany daného regionu, z nichž každý, jak zajisté víte, nejspíše byl, je nebo bude potenciálním pacientem. Podřipskou nemocnici v Roudnici nad Labem je důležité vnímat z hlediska celého regionu. Její zrušení by mělo fatální dopad nejen v oblasti dostupnosti zdravotní péče, ale také v oblasti ekonomické.

Probíhající restrukturalizace by měla respektovat přístrojové vybavení a investice. Nemocnice disponuje moderními operačními sály, což představuje milionové investice z minulosti. Navíc během loňského roku získala nemocnice investora, díky němu i díky platbám za péči o pacienty během několika dalších let vloží do obnovy budov a přístrojů minimálně 100 mil. korun. Nemocnice zaměstnává zhruba 400 lidí a mnoho dalších pracovních míst je navázáno v rámci dodavatelských vztahů. Region Podřipska by tak byl v případě zániku nemocnice zatížen masivním růstem nezaměstnanosti již tak postiženého regionu. Litoměřický okres patří mezi dvacet okresů v České republice s nejvyšší nezaměstnaností. Počet nezaměstnaných činí cca 11 %, což je absolutně 7 000 lidí. Likvidace nemocnice by znamenala zánik druhého největšího zaměstnavatele v Roudnici nad Labem a pravděpodobně by znamenala nepříjemné zvýšení nezaměstnanosti o 170 osob.

Nemohu proto souhlasit s plánem VZP České republiky, která chce

zachovat péči pouze ve velkých centrálních nemocnicích. Tyto nemocnice jsou ve výkonech o 50 % dražší než levné regionální nemocnice.

Vážený pane ministře, žádám vás, abyste se vážnou situací v otázce zdravotní péče v Ústeckém kraji zabýval a pomohl ji systémově řešit. Jinak totiž hrozí nevratné procesy, na které doplatí nejen zdravotní personál, ale především pacienti. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Odpoví pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, vážený pane poslanče, k vaší interpelaci ve věci optimalizace lůžkového fondu v případě Podřipské nemocnice v Roudnici nad Labem si dovoluji říci několik spíše systémových záležitostí než něco příliš konkrétního o vlastní nemocnici a zdůvodním proč.

Na základě Memoranda zdravotních pojišťoven o restrukturalizaci lůžkového fondu za účelem jeho optimalizace, které bylo dne 20. června 2012 uzavřeno na Ministerstvu zdravotnictví, byla stanovena obecná a odborná kritéria restrukturalizace lůžkového fondu za účelem jeho optimalizace.

Tato kritéria jsou tímto memorandumem závazná pro všechny zdravotní pojišťovny. Musím poukázat na zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, kde podle § 40 před časem novelizovaného zákona jsou zdravotní pojišťovny povinny zajistit svým pojištěncům místní a časovou dostupnost zdravotních služeb, a je tedy i v jejich pravomoci předmětnou optimalizaci lůžkového fondu provést.

Celý proces optimalizace souvisí se snahou zefektivnit síť našeho zdravotnictví, která v podstatě po celou dobu existence našeho veřejného zdravotního pojištění se potýká s problémy s nerovnoměrností té sítě a její nízkou efektivitou. Podotýkám jenom, že síť byla koncipována někdy v počátcích před sto lety a byla koncipována na tehdejší dopravní vzdálenosti, zatímco v současné době dopravní vzdálenosti aspoň co do času výrazně poklesly a medicína pokročila tak, že vyžaduje podstatně vyšší koncentraci péče na to, aby drahé technologie, které se využívají k léčení, byly využity efektivně a týmy, které pracují v těch nemocnicích, byly efektivně využity. Nelze proto vyloučit, že se redukce lůžkového fondu některých zdravotnických zařízení dotkne. Pokud pojišťovny zajistí adekvátní dostupnou a kvalitní péči v jiném lůžkovém zdravotnickém zařízení, nelze tento postup hodnotit z koncepčního hlediska jako negativní a proběhl již v řadě krajů u nás a probíhá v celém světě.

Já bych jenom konstatoval situaci v Dánsku, kde za posledních pět let došlo k redukci počtu lůžek zhruba o polovinu, samozřejmě s jevy, které to

provázely, nechuť obyvatel k tomu se tomuto stavu přizpůsobit a potřebě optimalizovat síť ambulantních zařízení a mimo jiné optimalizovat i síť zařízení dlouhodobé péče, která je relativně u nás nedostatková, a tato zařízení, která jsou redukována co do lůžek, se často na takováto dlouhodobá zařízení transformují.

Je tady ještě druhý element, který hraje v rozhodování klíčovou roli, a na to bych vás obzvláště rád upozornil, a to je role kraje, která oproti roli zdravotních pojišťoven, které za péči přímo ručí, je spíše nepřímá jakožto role, která je garantující rovněž zajišťování péče a nezbytnost, jestliže někde péče má výpadky, tak kraj hraje roli, která by měla spočívat v tom, že doplní zdravotnická zařízení tam, kde spontánním způsobem nevznikají.

Ministerstvo v tomto směru hraje opravdu roli víceméně metodickou, kterou v tomto případě v procesu, který probíhá v letošním roce, zvládla (kdo?) tím, že s pojišťovnami dohodla pevná kritéria, která by neměla narušovat, a dohodla s nimi i to, že především prvními partnery, se kterými by pojišťovny měly jednat kromě vlastních nemocnic, jsou i kraje jakožto zřizovatelé části nemocniční sítě a jakožto správci celého systému tak, aby v něm nebyly výpadky.

Já nejsem schopen říci – protože jednání nejsou dokončena, Podřipská nemocnice patří k těm, které se brání, nedohodli se s pojišťovnou, jednání jsou zatím odsunuta a pojišťovny hledají cestu, jak najít co nejlepší kompromis při poskytování péče v každém kraji i tak, aby bylo těmto záležitostem, které jsou spíše než otázkou optimalizace sítě ve smyslu požadavků pacientů a požadavků lokálních lékařských komunit spíše optimalizační ve smyslu, jak co neefektivněji v rámci celého kraje péči poskytovat tak, aby pokud možno nebyla nadbytečná a duplicitní.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec bude pokládat doplňující otázku?

Poslanec Jiří Šlégr: Ještě jednou děkuji za slovo, pane předsedající.

Ještě, pane ministře, vzhledem k tomu, že nejbližší nemocnice po litoměřické a roudnické nemocnici v Ústeckém kraji je ústecká a posléze pak cesta do Prahy, a my zde hovoříme o potenciálním rušení těchto dvou nemocnic, nerad bych se dočkal toho, aby obyvatelé Litoměřicka museli dojíždět do tak velké vzdálenosti. Pevně věřím, že najdeme cestu, abychom opravdu uspokojili občany Litoměřicka, a nebudeme muset přihlížet k rušení funkčních nemocnic. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete ještě reagovat, pane ministře? Nebudete. Dobře.

Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou vznáší pan poslanec John na pana ministra Kubu ve věci vydání vyhlášky ke zpřísnění dohledu.

Poslanec Radek John: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, tragická situace kolem metanolových otrav, selhání státu v ochraně zdraví, kdy dlouhodobě situace byla podceněna, dnes vyžaduje opatření všech ministerstev, synergická opatření, a já se na pana ministra obracím v souvislosti s návrhem, který navrhuje Svaz pohostinství, hoteliérů a veřejného stravování. Je to návrh, který by pomohl zpřísnit kontrolu. Navrhují zpřísnit dohled nad provozovateli hostinských a hotelových činností zavedením povinnosti, že kvalifikovaný odpovědný zástupce by měl odpovídat výhradně za jednu provozovnu a musel by v ní být zaměstnán, aby kontrola byla zaručena. To je první opatření, které navrhuje Svaz pohostinství, hoteliérů a veřejného stravování. Druhé opatření – v zákoně zajistit zákaz prodeje jakéhokoliv alkoholu mimo víno a pivo na stáncích.

Tato opatření jsou celkem běžnou funkční praxí v řadě okolních zemí, takže já se obracím na pana ministra, jestli je připraven takové kroky přijmout, protože pravděpodobně, jak tvrdí legislativci, stačí ministerská vyhláška. Rád bych věděl, jak se k tomu postaví, protože bychom pomohli omezit panství lihové mafie v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr Kuba – viděl jsem, že tady byl přítomen, teď ho tady nevidím, takže vás musím odkázat na jeho písemnou odpověď v zákonné lhůtě třiceti dnů.

Dále byly na pořadu interpelace paní poslankyně Semelové na pana ministra Fialu a pana poslance Černého na pana ministra Kalouska. Od obou těchto dvou interpelací jejich aktéři odstoupili, takže budeme pokračovat interpelací s pořadovým číslem 9, kterou vznáší pan poslanec Ohlídál na ministryni kultury Alenu Hanákovou ve věci tiskové mluvčí Ministerstva kultury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená nepřítomná paní ministryně, obracím se na vás v následující interpelaci. Dozvěděl jsem se, že před několika dny došlo k havárii vašeho služebního ministerského auta s autem jiným. V tom autě jste nejela, jela tam vaše ředitelka kabinetu a hlavní tisková mluvčí Ministerstva kultury paní Šrámková. Paní Šrámková údajně převážela důvěrné a tajné materiály na jednání vlády. Zajímalo by mě, jakého stupně utajení byly tyto materiály. Dále mě zajímá ještě další fakt. Totiž po té srážce tato paní Šrámková přisedla s těmito materiály do tramvaje, do veřejného dopravního prostředku.

Zajímalo by mě také, jestli má paní Šrámková nějaký stupeň bezpečnostní prověrky a jestli vůbec takové materiály mohla vézt. Zda nebyl porušen zákon nebo některé bezpečnostní předpisy. Dále se zjistilo, přesněji řečeno novináři zjistili, že při jízdě tímto autem paní Šrámková použila přednostního způsobu jízdy pomocí majáčku. Tím, že jste nebyla v autě, myslím, že byl jistě porušen také nějaký předpis.

Chci se vás, vážená nepřítomná paní ministryně, zeptat, zda víte, jestli byly porušeny při této záležitosti bezpečnostní předpisy či nějaký zákon. To je moje otázka a prosil bych o odpověď.

Nepříjemné je, že paní ministryně se mi omlouvala, že místo na ústních interpelacích bude na jednání podvýboru. A znovu musím podotknout, že její chování mě velmi překvapuje, protože opět nedostála své ústavní povinnosti. Přednost musí mít interpelace před jakýmkoli jednáním podvýboru. Čili to si dovoluji na závěr paní ministryni ostře vytknout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Paní ministryně vám určitě odpoví písemně v zákonné lhůtě.

Další interpelaci, pořadové číslo 10, vznáší paní poslankyně Vlasta Bohdalová na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka ve věci veřejně prospěšných prací. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážený pane ministře, vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, ve své interpelaci bych vám ráda popsala pondělní zážitek ze své poslanecké kanceláře. Navštívila mě paní, které je 55 let, má středoškolské ekonomické vzdělání, aktivně vládne němčinou i angličtinou, z obou jazyků má státní zkoušky. Celý život pracovala na různých pozicích v bankách, firmách. Před dvěma lety přišla z důvodu redukce ve firmě o zaměstnání. Nutno připomenout, že byli propuštěni především zaměstnanci po padesátce. A tehdy začalo její martyrium se sháněním nového zaměstnání. Byla již na desítkách pohovorů, leč marně. Vždy dostali přednost uchazeči mladší s daleko menší kvalifikací. Ona dáma tedy přijala povinnost účastnit se veřejně prospěšných prací. Pracuje jako uklízečka v charitě. Stát za ni tedy platí povinné zdravotní a sociální pojištění ve výši 1 080 korun, jiný příjem nemá. Podotýkám ovšem, že je vdaná a rodina žije z příjmu manžela, který odpovídá republikovému průměru. Tím, že za veřejně prospěšnou práci musí dojíždět, zatíží rodinný rozpočet výdajem na MHD ve výši 600 korun měsíčně.

Ona paní se tedy začala ptát, zda je to správné. Vykonává veřejně prospěšné práce, přitom si stále hledá zaměstnání. Na úřadu práce jí řekli,

že se musí ptát na vašem ministerstvu. Poslala tedy dotaz i tam a tam ji odkázali na jejího poslance, a tudíž skončila v mé kanceláři.

Ptám se tedy. Když se s kolegy ze sociálního výboru budeme tímto problémem zabývat a připravíme novelu, aby byla tato nespravedlnost odstraněna, s placením dopravy na veřejně prospěšné práce, podpoříte nás, nebo se aspoň nad tímto problémem zamyslíte? A můj druhý dotaz: Co dělá Ministerstvo práce pro to, aby byla na trhu práce odstraněna diskriminace lidí nad 50 let, z nichž je více než 50 % žen?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Pan ministr Drábek bude reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní poslankyně, pravděpodobně tady došlo k mýlce a byla zaměněna veřejně prospěšná práce a veřejná služba, protože tady zaznělo, že dotyčná občanka byla zařazena na veřejně prospěšnou práci, a zároveň bylo tady řečeno, že za to nedostává žádnou odměnu, což samozřejmě není možné, nic takového nemůže nastat. Tedy bude asi vhodné, když tady řeknu, jaký je rozdíl mezi veřejně prospěšnou prací a veřejnou službou.

Veřejně prospěšná práce je nástroj aktivní politiky zaměstnanosti, kde za práci náleží odměna. Veřejně prospěšná práce je standardní nástroj aktivní politiky zaměstnanosti, který není nový. Právě je zaměřen především na uchazeče o zaměstnání, kteří jsou dlouhodobě vedeni v evidenci úřadu práce, tzn. jsou vedeni déle než pět měsíců, nebo na uchazeče, kde pro jejich individuální charakteristiky nebude možné zprostředkovat zaměstnání jiným způsobem. Takže právě jsou veřejně prospěšné práce zaměřeny na osoby starší 55 let nebo mladší 25 let, osoby pečující o dítě, osoby s nízkou kvalifikací, osoby zdravotně hendikepované, případně osoby ohrožené ztrátou pracovních návyků nebo sociálním vyloučením. A především je potřeba říci, že tento nástroj, veřejně prospěšné práce, je jedním z těch nástrojů, které také je možné financovat z Evropského sociálního fondu prostřednictvím projektů operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Abych řekl alespoň nějaké statistické údaje, tak letos jsme v tomto ohledu, tzn. ve veřejně prospěšných pracích, takovýmto způsobem podpořili přes 9 tisíc osob.

Odlišný od toho je systém veřejné služby. Veřejná služba je zaměřena na dlouhodobě nezaměstnané, kteří jsou nezaměstnaní typicky více než rok, a také na ty, kteří jsou nezaměstnaní opakovaně, kde je po několika let opakované přihlášení se a odhlášení se z evidence uchazečů o zaměstnání.

Tolik obecně a odpovím i na tu druhou obecnou otázku, co dělá

Ministerstvo práce a sociálních věcí proti diskriminaci. No, na to je kompetenčně příslušný Státní úřad inspekce práce, který dohlíží kromě jiného také na dodržování jednak antidiskriminačních podmínek stanovených jednotlivými předpisy a samozřejmě i na řadu dalších věcí, které se týkají pracovněprávních vztahů včetně poptávky jednotlivých zaměstnavatelů po případných zaměstnancích. Kontrolní kompetence Státního úřadu inspekce práce je myslím poměrně přesně zákonem specifikovaná, tzn. že Státní úřad inspekce práce obecně sleduje nabídky zaměstnavatelů, nicméně rozhodně nemůže zasahovat do konkrétního výběru zaměstnanců v tom smyslu, že by mohl nařizovat konkrétnímu zaměstnavateli, koho má, nebo nemá ten zaměstnavatel zaměstnat. Ale samozřejmě pokud je takový případ, který tady byl uveden, že na nějaké místo byl přijat zaměstnanec, který byl preferován pouze z hlediska věku bez ohledu na ostatní charakteristiky, resp. pokud podle ostatních charakteristik toho uchazeče by bylo jasné a prokazatelné, že byl preferován uchazeč jenom proto, že má odlišný věk nebo jinou věkovou kategorii než ten uchazeč, který nebyl přijat, tak to je potom naprosto jednoznačně protiprávní jednání. A pokud je takové konání průkazné, tak je možné toho zaměstnavatele postihnout. Tolik k vymezení diskriminace.

Dovolte mi, abych se vrátil k tomu konkrétnímu případu. Samozřejmě je vždycky možné, že dojde k nějaké lidské chybě, k nějakému pochybení konkrétního pracovníka. Úřad práce České republiky má 8 tisíc zaměstnanců, a samozřejmě pokud dojde k nějaké chybě, tak je třeba tu chybu napravit. Já bych požádal o konkrétní data k tomuto případu a samozřejmě si prověřím, nakolik, zda a jakým způsobem tam došlo případně k jednání, které je nepatřičné, a velmi rád se tím budu konkrétně zabývat.

Tedy děkuji za ten podnět a prosím jenom o identifikaci dotyčné občanky, tak abych to mohl konkrétně prověřit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Máte doplňující otázku, paní kolegyně? Ano.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Samozřejmě, pokud ona dáma bude souhlasit, předám vám její přesné informace a identifikaci a podobně, ale chtěla bych říci, že mě spíš záráží jedna věc. Ona plní všechno, co od ní stát chce, když se dostala do tíživé situace. Je nezaměstnaná, chodí se hlásit na úřad práce, dneska to tedy řeší přes poštu, chodí na práce, nevím jestli veřejně prospěšné, nebo veřejnou službu. Nic za to nedostává a ještě ten tenký rodinný rozpočet zatěžuje tím, že musí vydávat, protože to místo od jejího bydliště je asi 12 kilometrů, za městskou hromadnou dopravu. Mně to přijde, že je to naprosto nelidské. Poprvé v životě jsem

se setkala s tak inteligentním a chytrým člověkem, který se najednou cítil tak absolutně bezbranný. Oni jí také řekli, abych kolegy pobavila tím, že na tom není tak špatně. Ona je totiž vdaná.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Pan ministr Drábek ještě odpoví na doplňující otázku. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Jen znovu zopakuji, že pokud chceme nastavovat určitou latku úrovně státní správy, tak se prostě musíme zabývat konkrétními případy, takže věřím, že budu moci i identifikovat ten případ, protože jinak je to akademická diskuse, protože těžko s tím něco dělat. Týká se to samozřejmě i dostupnosti a nákladů na dopravu, protože principiálně neměl by nastat případ, aby někdo byl zatěžován nějakým dopravným v tomto smyslu. Pokud je něco takového, a skutečně se k tomu mohu vyjádřit jenom obecně, tak by to byla chyba. Nicméně musím říci a rozhodně netvrdím, že je to tento případ, ale v řadě případů potom při prověřování konkrétních okolností se zjistí, že to třeba není úplně přesně tak, jak je někdy mediálně popisováno. Takže prosím o identifikaci toho případu, abych se tím mohl konkrétně zabývat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tím můžeme tuto interpelaci ukončit.

Další interpelaci pořadové číslo 11 vznáší pan poslanec Hulinský na pana ministra Vondru ve věci aktivních záloh – cvičení Enduring Memory. Pana poslance Hulinského tady nevidím, takže jeho interpelace propadá. A totéž se týká i interpelace s pořadovým číslem 12, kterou opět vznáší pan poslanec Hulinský – na pana ministra Kamila Jankovského ve věci stavu čerpání evropských fondů. Takže i toto pořadí propadá.

Můžeme se věnovat interpelaci s pořadovým číslem 13, kterou vznáší pan poslanec Radek John na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci efektivity vězeňství, kauza Vidnava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek John: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane nepřítomný ministře, víme, že naše vězeňství je podfinancované a personálně poddimenzované. Úroveň stavebnětechnického vybavení neodpovídá evropské civilizační úrovni, to víme také, hodně o tom teď hovoří pan poslanec Rath. Bohužel je to výsledek víceleté péče ODS, která spravuje v této zemi resort spravedlnosti již několik let.

Samozřejmě je pohodlnější chodit na vládu s nataženou dlaní než odpovědně hospodařit se svěřenými prostředky. Nicméně vás žádám o vysvětlení, proč potřebuje ministerstvo s téměř 300 zaměstnanci dalších

více než sto zaměstnanců na Generálním ředitelství Vězeňské služby, když kolegové – ministryně spravedlnosti v Rakousku i v Bavorsku vystačí každá s 200 úředníky celkem. A počty věznic v těchto zemích se příliš neliší od nás.

Dále se ptám, jak hodlá pan ministr řešit problém, že Ministerstvo spravedlnosti v roce 2008, tehdy pod správou ministra Pospíšila, nechalo koupit za 29 mil. budovu bývalého církevního semináře ve Vidnavě, když ji pak nechalo chátrat. Měli ministerští úředníci vůbec dostatek podkladů a seznámili se se všemi detaily, než rozhodli? Prověřuje to pan ministr? Pokud ano, pak přece musí zjistit, že museli vědět, že tato budova je bez vstřícnosti Ministerstva financí naprosto neprodejná. To samozřejmě znamená, že je předražená. Žádám o sdělení, kdo byli majitelé neprůhledné akciové společnosti, ke které byli úředníci vedení resortu tak štedří, které darovali 29 milionů, tedy sumu, kterou by bez pomoci Ministerstva spravedlnosti nikdy nezískali. Zjišťuje to pan ministr? Ví to? Rád bych znal odpověď.

Čemu vůbec nerozumím, proč ministerstvo dosud mluví o záměru z roku 2008 využít část kapacity objektu pro detenční zařízení, když stávající detenční zařízení pro 48 vězňů není využíváno více než z poloviny. Nemohu si tedy odpustit otázku, jestli pan ministr ví, co se děje v jeho resortu.

Trestní stíhání bývalých úředníků... (Upozornění na čas.) Dobře, tak toto byly základní otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Blažek je omluven z odpoledního jednání, takže vám písemně odpoví v zákonné lhůtě.

Další interpelaci, s pořadovým číslem 14, vznáší pan poslanec Jan Babor na místopředsedkyni vlády Karolínu Peake ve věci metanol. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážená nepřítomná paní vicepremiérko, o víkendu jste uvedla v médiích, že kauza metylalkohol se nedala předpokládat. Já si myslím, že se ale dala očekávat. Už v roce 1999 uvedla Česká televize, jak se začíná rozvíjet pančování alkoholu. Deset let poté v roce 2009 už za to byli odsouzeni tři občané, kterým bylo jasně prokázáno toto pančování. To si myslím, že jde o jasné signály, že tento problém existuje a eskaluje. Víme, že nemůžete nést odpovědnost za nečinnost Ministerstva vnitra, které se tím podle mého názoru mělo intenzivně zabývat. Ale myslím si, že vás nemělo nechat klidnou jako předsedkyni Legislativní rady, jak se drasticky omezila akceschopnost inspekčních služeb nejen kvůli rozpočtovým škrtům, ale i změnou předpisů jejich činnosti. Mimochodem, tuto situaci kritizují i zahraniční média.

Jsem přesvědčen, že kdyby už byl schválen zákon o majetkových příznacích, tak by špičky pančovací alkoholové mafie měly velké problémy se zdůvodňováním svého majetku a možná by k této tragédii vůbec nedošlo. Dále jsem přesvědčen, že i schválení zákona o registračních pokladnách by omezilo tuto tragédii. Proto se vás ptám, paní vicepremiérko, jaké připravujete legislativní změny, aby se omezila tato kriminální činnost ohrožující nejen ekonomiku této země, ale životy občanů této země. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego, i vám odpoví paní místopředsedkyně vlády písemně v zákonné lhůtě.

Můžeme se věnovat interpelaci s pořadovým číslem 15, kterou vznáší pan poslanec Ohlídál na ministryni kultury Alenu Hanákovou ve věci tiskové mluvčí Ministerstva kultury II. Pana kolegu Ohlídala nevidím, takže jeho interpelace propadá.

Budeme pokračovat interpelací s pořadovým číslem 16, kterou vznáší paní poslankyně Vlasta Bohdalová na pana ministra Drábka ve věci dětských skupin. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážený pane ministře, vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, v nedávné době, jak informoval tisk, přijala vláda kladné usnesení týkající se možnosti vzniku dětských skupin jako alternativy k existujícímu předškolnímu vzdělávání, tedy mateřským školám, které zřizují města a obce. Možná že se vám bude zdát, že vás oslovuji předčasně, neboť podle mých informací ještě neexistuje paragrafované znění, a tudíž není Sněmovně tento materiál přikázán k projednání. Ale právě proto, snad abych zabránila ještě nějakým nepravostem, které se dají napravit, vás oslovuji již dnes, protože z informací, které jsem mohla o materiálu získat, mě znepokojuje hned několik věcí. A podle mě velmi závažných.

Za prvé. Je pravdou, pane ministře, že v místech, kde budou tyto skupiny provozovány, nebudou muset být dodrženy hygienické podmínky jako v mateřských školách, tedy nebudou muset být dětská umyvadla, toalety, nebudou muset být zajištěny podmínky pro odpočinek dětí, tzv. odpolední spaní, které dvou-, tří-, čtyřleté děti potřebují?

Za druhé. Je pravdou, že při stravování nebude muset být dodržován potravní koš jako ve školních jídelnách mateřských škol? Upozorňuji, že normy pro stravování dětí se liší nejenom v mateřských školách, ale i na nižším a vyšším stupni základních škol. Kdo bude tedy v těchto skupinách zajišťovat stravování?

A nyní otázka pro mě nejdůležitější. Jsme jedna z mála zemí, která se může pyšnit dokonale propracovaným systémem předškolního vzdělávání, který má v současné době jediný problém, a doufám, že pouze dočasný –

nedostatek míst v mateřských školách. Předškolní zařízení je součástí vzdělávacího systému v posledním ročníku školky. V posledním ročníku školky jsou děti připravovány na vstup do základní školy a učitelé, kteří zde pracují, pracují na základě schválených rámcově vzdělávacích programů. Děti jsou zde vychovávány a vzdělávány pedagogy se středoškolským, či dokonce vysokoškolským vzděláním v oboru předškolního vzdělávání s titulem bakalář nebo magistr. Ptám se, jaké kompetence budou požadovány pro vedoucího dětské skupiny. Je pravdou, že to může být kdokoli, třeba člověk vzdělaný v oboru obchodu či pohostinství, člověk, který nemá žádné zkušenosti s prací s dětmi? Dále se ptám: Děti, které budou až do nástupu do povinné školní docházky v takové skupině, neprojdou přípravou před vstupem na základní školu?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím o odpověď pana ministra Jaromíra Drábka. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená paní poslankyně, teď jsem se dostal do překerní situace, protože bych potřeboval na tu odpověď tak něco mezi půl hodinou a jednou hodinou, abych dokázal vysvětlit všechny ty aspekty, které tady byly zmíněny, což samozřejmě není problém mimo interpelace. Budu rád, když ty informace budou jasné.

Je pravdou, že v tuto chvíli je návrh úpravy dětských skupin ve fázi věcného záměru zákona. Ten věcný záměr zákona mluví jasně jak o hygienických podmínkách, tak o stravování, tak o kvalifikaci těch pracovníků. To znamená, odkazuji na ten text věcného záměru zákona, vzhledem k omezenému časovému prostoru se k tomu vyjádřím jenom stručně, ale samozřejmě potom rád písemně dodám všechny podrobnosti k tomu.

Co se týká hygienických podmínek, tak skutečně je tam velmi přesně specifikováno, jaké musí být hygienické podmínky. Ty hygienické podmínky jsou odstupňovány podle počtu dětí v dětské skupině. Samozřejmě že při větších skupinách je zajištěno, aby prostory byly upraveny v podstatě, když to teď řeknu velmi zhruba, prosím nechci, abych byl brán za slovo, ale tak, jako je to v mateřské škole. Ale samozřejmě že čím je ta skupina dětí menší, tak tím více se může podobat rodinnému prostředí, protože pokud v dětské skupině jsou dvě tři děti, tak si myslím, že je zbytečné dávat latku hygienických podmínek na úrovni školského nebo předškolního zařízení a je možné tu latku spíše přizpůsobit domácímu prostředí. Podobným způsobem je to řešeno i v oblasti stravování, kde je i možnost například, že stravu budou zajišťovat rodiče tím, že tu stravu prostě donesou a ta strava bude podána dětem.

Já chci zdůraznit, že dětská skupina by měla být mnohem méně formálním a doplňkovým zařízením, že se skutečně nejedná o klasické předškolní zařízení typu vzdělávacího, typu, který patří do kompetence Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Měla by to být služba rodičům tam, sama jste to zmínila, kde se zejména potýkáme s tím, že máme několik desítek tisíc dětí, které byly odmítnuty při podání žádosti v mateřské škole. A tento hendikep chceme především řešit, protože je to problém, který rodičům přiděluje hodně starostí, například kvůli tomu nemohou nastoupit do práce. A dětská skupina má velkou výhodu v tom, že je mnohem pružnější, že tam mohou děti chodit například některé dny v týdnu, na několik hodin denně. Musím podotknout, že vycházíme z vlastní zkušenosti, protože takovou dětskou skupinu provozujeme na ministerstvu již více než rok. A dovolím si pozvat paní poslankyni, aby se přesvědčila v reálných podmínkách o tom, jak je zajištěna hygiena, jakým způsobem je zajištěno stravování a také jak je zajištěna kvalifikovaná péče o děti.

Tedy k tomu poslednímu – kvalifikace. Opět je tam velmi pečlivě vymezena kvalifikace. Není to v žádném případě tak, že by to bylo na úrovni volné živnosti, která nepředpokládá žádnou kvalifikaci. Věcný záměr zákona skutečně velmi přesně specifikuje, kdo se může o ty děti starat. Ale zase je ta kvalifikace skutečně přizpůsobena tomu, že se jedná o malou skupinu dětí a že to není vzdělávací zařízení.

Co se týká dětí, které jsou v těsně předškolním věku, toho posledního roku před školou, to je přece ale obecný problém toho, zda tedy – ta diskuse je na stole trvale, někdy intenzivněji, někdy méně intenzivně – zda v podstatě udělat povinný poslední rok mateřské školy, či zda to nechat na vůli rodičů. A pokud nemáme povinný poslední rok mateřské školy, tak musíme nechat i na vůli rodičů, zda tu péči svěří a v tomto případě i výchovu svěří tomu poslednímu ročníku mateřské školy. Ale pokud jim dáváme volnost, že mohou dítě například mít doma nebo zajistit jinou zleťilou osobou, což je jaksi oprávněný způsob, jak zajistit péči o dítě, nebo zda využijí například běžné komerční zařízení zřízené podle živnostenského zákona, tak si myslím, že rozšířit to portfolio o neziskovou formu péče o děti o takovou formu, kde se může do péče zapojit svým příspěvkem zaměstnavatel a přispěje to k tomu, že pro ty rodiče to zlepší jejich možnosti pracovního uplatnění, tak nevidím důvod, proč bychom to portfolio neměli rozšiřovat. To je také základní cíl té úpravy, rozšířit portfolio možností péče o děti, ale kvalifikované a jasně vymezené, protože dnes dětskou skupinu je možné zřídit také. My jsme si to na ministerstvu ověřili a je řada jiných takových zařízení. Ale v podstatě neexistuje jednotné vymezení a jednotná úprava pro práci té dětské skupiny. To znamená podle mě ten zásadní krok, který chceme udělat – jasně vymežit podmínky. O těch samozřejmě můžeme diskutovat, to je naprosto správné, ale myslím

si, že je lepší, když ty podmínky jsou vymezeny, než když to takzvaně visí ve vzduchu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Paní kolegyně Bohdalová má ještě doplňující otázku. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Jenom doplňující poznámku. Ony ty dětské skupiny těch dvou až tří dětí tady neexistují deset, dvacet, ale existují tu i třicet let. Když já jsem měla malé dítě, tak mi ho hlídala paní společně se dvěma dalšími dětmi, protože jsem v půl roce musela nastoupit do práce. To je jedno. Ale já si myslím, že kromě toho tady existují mateřská centra, která už jsou určitým způsobem zakotvena, mají určitě zkušenosti. Ale já si pořád myslím, že – třeba ve Finsku dneska, kde mají skvělý školský systém, ale nemají zařazenu do systému předškolní výchovu. Dneska o to velice usilují, protože vidí, že prostě taková ta rozhozená a nahodilá skupinová výchova není dobrá pro nástup školy. A já si myslím, a to není poznámka k panu ministrovi pouze, ale k celé vládě, že bychom se spíš měli zamýšlet nad tím, kde sebrat prostředky, abychom posílili rozpočty krajů nebo obcí na zřizování dalších míst v mateřských školách. Ale já si myslím, že za dva tři roky při tom, jak dnes klesá demografická křivka, budeme mít po problému.

A poslední moje věc. Jsem ráda, že jsem ve shodě s kolegy ze školského výboru, právě ze strany TOP 09, že je nezbytné, aby se poslední ročník mateřské školy stal povinným ročníkem základní školy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím ještě o reakci pana ministra Drábka.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Jenom skutečně velmi stručná reakce. Přece k posílení rozpočtu obcí především směřovala úprava rozpočtového určení daní. To byl také jeden z důvodů, takže si myslím, že ten směr takový je. V tom si myslím, že se shodneme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tím skončíme tento bod.

Další interpelaci, s pořadovým číslem 17, vznáší pan poslanec Hulinský na pana ministra Jankovského. Kolega Hulinský není přítomen, takže jeho pořadí propadá.

Další interpelace, které se budeme věnovat, je interpelace s pořadovým číslem 18, kterou vznáší pan poslanec Jan Babor na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci Národního parku Šumava. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane ministře, zákon o Národním parku Šumava už se táhne, nebo jeho návrhy, jak poslaneckou iniciativou, tak nakonec i krajskou od minulého volebního období. Poslední situace, která vznikla na podzim a na jaře letošního roku, je, že byl připraven a prodiskutován u kulatých stolů váš ministerský návrh. V červnu letošního roku při výměně ředitele národního parku jsme byli informováni, nebo došlo k informaci o koaliční shodě na urychleném předložení do Poslanecké sněmovny. Teď v srpnu (?) máme informaci, že tento návrh se dá do mimoresortního připomínkování, čímž si myslím, že se opět prodlouží doba, než bude tento zákon předložen Sněmovně k projednání a ke schválení.

Jenom chci připomenout, že díky tomu, že se furt na tento zákon čeká a situace tam není úplně šťastně řešena, tak došlo například k tomu, že v Nové Peci byl zrušen manipulační sklad Národního parku Šumava, který zajišťoval životní existenci asi 20 rodinám z Nové Pece. Pakliže tento sklad byl bez jakéhokoli upozornění zrušen, tak samozřejmě ti lidé jsou teď v situaci, kdy nevědí, co dál. Navazuje na to i pila, to znamená, že dojde k dalšímu propouštění, dalším problémům v této lokalitě, regionu, kde o pracovní příležitosti je velká nouze.

Proto se vás ptám, pane ministře, kdy bude předložen tento zákon Sněmovně k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Poprosím o odpověď pana ministra Chalupu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Pěkně odpoledne. Děkuji za ten položený dotaz, i když popravdě řečeno si myslím, že to jsou dva dotazy, protože jsou na dvě témata.

Za prvé zákon jako takový. Musím říci, že jste správně informován. 31. července ho můj úřad rozeslal do meziresortního připomínkového řízení. Musím říci, že je to snad i mou nešťastnou vyjadřovací schopností, ale já jsem od začátku debaty vždycky říkal, že máme obě cesty, jak poslaneckou, tak vládní, a že budeme hledat tu, která je ze všeho nejvhodnější a nejrychlejší. Přiznám se vám, že i já jsem pevně věřil tomu, že ten zákon bude rychleji. Na druhou stranu ale musím říct, že se tady bavíme o zákonu, a tady bych si s vámi dovolil polemizovat, který tady není diskutován jen toto a možná i minulé období, protože moje informace je, že ten zákon je tady diskutován od samotného vzniku parku. A od samotného vzniku parku žádný relevantní projednání nebyl, nebo nebyl dotažen do konce. Proto také mojí ambicí je dosáhnout zákona, který bude mít co nejširší shodu, protože to má být zákon, který přežije tuto i další vlády a který zajistí Šumavě stabilitu, protože to je to, co ta Šumava potřebuje nejvíce.

Druhá otázka, kterou jste kladl, je k manipulačnímu skladu v Nové Peci. A tady si dovoluji s vámi polemizovat v tom, že tato záležitost se zákonem nespojuje. Ta souvisí se způsobem hospodaření v národním parku, jeho rozpočtovými možnostmi a také způsobem nakládání se dřevem. Já jsem byl o situaci a zrušení tohoto manipulačního skladu i propuštění zhruba dvou desítek zaměstnanců informován včetně zpracované analýzy, proč se tak stalo. Protože ten hlavní důvod je, a tohle je spíš asi na delší debatu, otázku způsobu financování parku, otázku, jakým způsobem se za posledních deset let vyvíjí výše příspěvku této příspěvkové organizaci versus jejich vlastní příjmy z hospodářské činnosti, které v drtivé většině představují těžbu dřeva, jakým způsobem je nakládáno s těmi prostředky a kde ta těžba prochází, že se vytvořila totiž situace, že díky kůrovcové kalamitě, která zaplatí pámbůh a díky zásahům, které byly provedeny, a o tom jsem přesvědčen, je za námi, nebo takřka za námi, tak ovšem došlo k tomu, že ta těžba procházela tím parkem od jihu na západ, nebo od jeho východní části do té části západní. Jinak řečeno, v době, kdy byl provozován tento sklad a intenzivní těžba byla provázena v jižní, či řekněme jihočeské části parku, pak přirozeně byl využíván tento manipulační sklad, a to zejména v době takzvaných zelených ředitelů, kteří se honosili bezzásahovostí a jejichž těžba byla čtyřnásobná i pětínásobná proti letošnímu roku, kdy není, nebo je kritizováno, že tam není zelený ředitel parku. V té době to ovšem bylo asi v pořádku, a dneska ne. Dnešní situace je taková, že pokud se někde zasahovalo proti kůrovci, tak v místě, kde gradoval, tedy v západní části parku, a to způsobem a rozsahem, který je ve letošním roce, jak jsem řekl, třetinový, spíš čtvrtinový proti stavu, kdy byl využíván plně, v plném rozsahu ten manipulační sklad.

Jsme vám schopni předložit analýzu, která ukazuje, aniž bych snižoval sociální dopady na tu oblast, že stav, kdy převládá pokácené dřevo přes celý park, abychom ho zpracovali v manipulačním skladu, navíc v kapacitě skladu postaveného na čtyřnásobnou těžbu, než je letošní a pěti- až šestinásobnou, než bude pravděpodobně v příštím roce, ukazuje, že si to zkrátka ten park nemůže dovolit. A jenom náklady na ten transfer jsou vyšší než výnos, který by z toho byl. Z tohoto pohledu rozumím situaci. Stejným způsobem ale rozumím situaci těch jednotlivých starostů, kteří sedí v radě parku 24 obcí a kteří velmi citlivě vnímají to, co my v Praze třeba tak silně nevnímáme, protože z pražského pohledu propustit dvacet lidí asi není zásadní záležitost. Pro obec, jako je Nová Pec nebo jiná, je to zásadní záležitost a toho já jsem si velmi dobře vědom.

Proto jsme se také dohodli s novým vedením parku, že bude zpracována subjektem nezávislým na parku analýza, která srovná dvě dvacet let diskutované varianty přístupu k zaměstnanosti v parku, to znamená na jedné straně minitendry, sice ekonomicky efektivní, ale s dopadem na

zaměstnanost jen omezenou, anebo přímo zaměstnávání v některých segmentech parku, možná ovšem méně ekonomicky efektivní. A to je studie, kterou jsme se dohodli, že bude zadána v létě. Já předpokládám, že ještě do konce roku bude diskutována právě s obcemi, které si na to stěžují. Protože když já sedím se starosty obcí, tak musím říci, že otázka, která říká, proč park nezaměstnává tolik lidí jako dřív, nebo proč nedává tolik peněz jako dřív, je často –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dovolím si upozornit na čas, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Je často starosty sdělována.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete, pane kolego, pokládat ještě doplňující dotaz? Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Já bych chtěl poděkovat za vysvětlení ohledně manipulačního skladu. Jenom takovou poznámku. Je mi líto, že tato studie nebo tato starost o ty lidi nepřišla dřív, a mělo se jim to říct nějaký čas dopředu, aby se na to mohli připravit.

Jenom se ještě jednou zeptám, kdy tedy bude předložen ten zákon do Sněmovny.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr ještě bude reagovat.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Omlouvám se, to jsem neřekl přesně. My děláme všechno pro to, aby se tak stalo letos na letošní podzimní schůzi.

A co se týká té druhé otázky, zda to mohlo být sděleno včas, nebo ne, popravdě řečeno, on i vývoj té kůrovcové kalamity je vývoj, který nikdo nepředpokládal. A myslím, že pro všechny z nás, a teď je jedno, jestli vedeme polemickou debatu nad tím, jestli se to stalo díky zásahům, nebo díky přírodě, to je jedno, jedni zastávají jeden názor, druzí druhý, to teď není podstatné, ale podstatné je, že všichni se shodnou na tom, že ten letošní úbytek kůrovcové kalamity nebo kůrovcové gradace je mnohem větší a pozitivní z hlediska parku, než bylo předpokládáno.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tím můžeme skončit projednávání interpelace pořadové číslo 18. Budeme se věnovat interpelaci pořadové číslo 19, kterou vznáší pan poslanec Radek John na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci zavedení trestní

odpovědnosti za přípravu daňových trestných činů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře. Teď mnoho politiků dělá, že jsou zaskočení lihovou aférou, dělá, že se to nedalo čekat. Samozřejmě se to dalo čekat. My jsme vysílali v roce 2008 zásadní reportáže o Moravskoslezském kraji, kde 50 % lahví alkoholu bylo pančovaných a kde se používalo savo na denaturaci. A věděli to policisté, věděli to celníci a volají už několik let po tom, aby se do trestního zákoníku dostal jednak trestný čin přípravy kráčení daně, aby mohli účinně bojovat proti organizátorům kšeftu s lihem a s pančovaným alkoholem, a jednak jednají o rozšíření možnosti operativního pátrání. Protože kdyby mohli nasadit prostředky operativního pátrání, když najdou pančovaný alkohol nebo cigarety, které jsou ilegální a dovážené a pašované, tak se dostanou zdola velmi snadno k hlavám. Kdyby toto bylo bývalo schváleno mnohem dříve, nemuseli jsme dneska mít lihovou aféru, nemuseli jsme tady mít mafii, která zabíjí občany České republiky, a stát nemusel vypadat tak slabý, jak teď vypadá.

Několikrát jsme se pokoušeli trestný čin přípravy kráčení daně zařadit a prosadit, stejně tak rozšíření možnosti operativního pátrání. Už to bylo ve Sněmovně a koalice tomu bránila. Ministr Pospíšil také nebyl příznivec toho. Teď je bod trestní zákoník, který byl vyřazen z této schůze, bohužel. Doufám, že bude zařazen rychle. A stačí jednoduchý pozměňovací návrh, jak dostat tato dvě opatření zamezení rozvoje dalších afér a dalších problémů s metylalkoholem.

Takže se ptám, pane ministře, jestli podpoříte, aby se do trestního zákoníku dostal trestný čin přípravy kráčení daně a rozšíření možnosti operativního pátrání v případě nálezů pančovaného alkoholu. Byl bych velmi rád, kdybyste pomohl v koalici, která je proti tomu, tu věc prosadit, protože tady bychom se všichni napříč politickým spektrem měli spojit ve jménu 23 mrtvých a konečně zavést to, co účinně zabrání – (Předsedající: Váš čas uplynul, pane kolego. Musím vás upozornit na časový limit.)

– chobotníci dále zabíjet lidi v této zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Protože pan ministr Blažek je omluven, odkážu vás na jeho písemnou odpověď v zákonné lhůtě.

Můžeme se věnovat interpelaci pořadové číslo 20, kterou vznáší kolega Ivan Ohlídal na ministryni kultur Alenu Hanákovou ve věci tiskové mluvčí Ministerstva kultury, oddíl 3. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem své podstatné otázky řekl ve své první interpelaci na paní minist-

ryni. Ona mi dokonce potom osobně slíbila, že mi písemně odpoví, takže v této interpelaci nebudu pokračovat a mohu říct, že ji stahuji.

Nebudu však daleko odcházet od tohoto pulťku, protože následující interpelaci na pana ministra Hegera chci realizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Takže pokud tomu rozumím, tuto interpelaci stahujete s tím, že paní ministryně vám odpoví písemně na všechny tři oddíly. Děkuji. Další interpelace je rovněž pro vás a je to interpelace, kterou vznášíte na pana ministra Hegera ve věci selhání vlády. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo ještě jednou, vážený pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, v souvislosti s aférou pančování alkoholu a v důsledku mnoha úmrtí našich občanů jsem si přečetl vyjádření vašeho stranického kolegy Kalouska, že každý si – volně citováno – odpovídá především sám za to, co pije. Toto vyjádření je pro mne naprosto nepřijatelné, ale souvisí s filozofií a ideologií, kterou prosazuje vaše strana spolu s další pravicovou stranou ODS, která spočívá v tom, že stát, jeho úloha má být co nejvíce umenšena, role jeho výrazně snížena, jeho pravomoci osekány, přičemž individuální aktivity, byť i kriminálního charakteru, jakýmsi způsobem nepřímo podporujete. Takže dochází k záležitostem, které vyústily například v tuto kauzu pančovaného alkoholu.

Já se ptám, pane ministře, jak budete pokračovat po skončení tzv. prohibice, kterou jste sám vyhlásil. Protože pokud budou policie a celníci omezování takovým způsobem po materiální i personální stránce jako doposud, pokud kontrolní orgány typu České obchodní inspekce a další budou pracovat ve ztížených podmínkách, tak potom nelze očekávat, že situace v této oblasti pančování alkoholu se v budoucnosti zlepší. A proto vám kladu tuto otázku: Co uděláte, až akutní záležitost tohoto typu pomine? Jak do budoucna tato vláda a vy třeba také konkrétně jste schopni zakročit, aby situace v tomto směru se výrazně zlepšila?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím o reakci pana ministra Hegera. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane poslanče, dámy a pánové, ve věci interpelace, která se týká nejenom vlastní kauzy sériové otravy metylalkoholem, ale týká se spíše celé problematiky nefestí, které se objevují a o kterých se teď vydatně mluví

víceméně v řetězci výroby potravin, potažmo alkoholu, který do této kategorie patří, které vyústily v tu otravu, musím vám dat za pravdu v tom, že z hlediska pochybení kdekoliv, a my jsme se museli zabývat těmi pochybeními v medicíně, ta teorie je stejná v armádě, v atomovém průmyslu, v dolech, v letectví a myslím, že ji lze aplikovat i sem, je potřeba hledat kořeny příčin. Není pochyb o tom, že záměna etylalkoholu za metanol je kriminálním činem ať z nedbalosti, nebo úmyslným, to se teprv ukáže. Ale není tou pravou kořenovou příčinou téhle té události. Tou příčinou jsou nešvary, které jsou v kontrolách a v realizaci lidí, kteří tvoří potravinový řetězec, kteří ho navrhují a kteří nedodrží základní opatření, která jsou při výrobě potravin nutná.

Já samozřejmě nejsem expertem na výrobu potravin, a jestli o tom něco vím, tak je to zprostředkováno z kontrol potravin, které patří do hygienické sféry a které jsou až po výrobě, když jsou ty potraviny nakoupeny například pro hromadné stravování a začnou být zpracovávány. Ale ta pravidla jsou podobná. Další velká podobnost je s výrobou léků, která podléhá mimořádně přísným opatřením, ale v principu jsou ta opatření podobného charakteru jako opatření při výrobě potravin. A ta evidentně byla v těchto případech porušena.

Řeknu jenom jeden příklad: Předevčírem jsme se dozvěděli při monitorování průběhu té situace o dvou nálezech hygienické služby, která může v tomhle případě narušení zdraví vstoupit do výroby, jinak tam nemůže jako kontrolní orgán. A oni tam na výrobní lince našli ve dvou případech paralelně sudy s tekutinou, chemikálií obecně, které tam neměly co dělat a nepatřily do toho předpisu, jak ta technologie jde v tom řetězci za sebou. Toto není věc, která musela ohrozit zdraví. Možná tam byly chemikálie neškodné, to ještě není došetřeno. Ale rozhodně primární potřeba je kontrolovat tento řetězec, zachovat naprosto standardní čistotu technologickou, a pak nemůže dojít k takovým chybám, jako že někde se zamění metanol za etanol, byť to je ve sféře darebáků, kteří ten alkohol pančují nebo pašují popřípadě.

Co s tím budeme dělat? Já bych strašně nerad šel do minulosti a hledání, za co kdo může. Na to není teď v té akutní fázi čas a jistě se na to budou ptát lidé, kteří tu kauzu řeší. Řekl bych, co je potřeba udělat do budoucnosti, a o tom už se debaty vedou, jenom je není potřeba urychlit, ale implementovat naopak legislativně poměrně rychle, dokud je atmosféra, která proti alkoholu je naladěná. Tam samozřejmě je potřeba hovořit o systému kontroly.

Já si nemyslím, že ty restrikce finanční, které na tu kontrolu dopadají, nezbytně musí vést k oslabení té kontroly. Že příčiny naopak toho, že tyto nešvary se teď odhalují, i když mnozí tvrdí, že o nich dříve věděli, svědčí o tom, že už i v době, kdy ty restrikce nebyly, tak v podstatě docházelo ke

švajneraj, s odpuštěním, který tam neměl být, a že to není jenom otázkou peněz, ale je to také otázkou chytrosti, jak se kontrola naplňuje, aby objevena efektivně co nejvíce, a nějakou otázkou kontroly nad tou kontrolou. Tak tohle se všechno bude řešit. Já bych řekl jenom jednu z věcí, které jsou nasnadě. Například se ukazuje, že ty kolky (upozornění na čas) byly používány opakovaně, čili je možno je z lahví odstranit, to je také věc technologie, kterou je možno udělat poměrně snadno, jako je to na cigaretách, kde to nikdo sundat nedokáže.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane kolego, budete pokládat doplňující otázku? Budete. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já myslím, že hloubka problému spočívá ještě v obecnější záležitosti, než jste říkal. Mě třeba velmi překvapuje a vadí, když tato vláda a současná pravicová koalice brání jakýmkoliv aktivitám, které by mohly omezit kriminální činnost určité skupiny lidí i určitých podnikatelů. Myslím si, že to je ideologická záležitost. Například to, že návrhy na zrušení anonymních akcí, návrhy na přiznání majetku, ty nahrávají všem těm kriminálním živlům v tomto státě a více méně vy jako tato vláda, tato koalice, tomu napomáháte. A ta lihová kauza nebo ta kauza metanolu, to je jenom jedna špička ledovce, rozsáhlého ledovce, která souvisí s touto politikou.

Nemáte dojem, že v podstatě to spočívá přímo v ideologii pravicových, dvou pravicových stran v České republice a v jejich aplikaci do praxe? Jakákoliv třeba zmínka o tom, že by mohly být zrušeny anonymní akce a podobně, je brána z vaší strany jako kriminalizace podnikatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, musím vás upozornit na časový limit. Prosím, pane ministře, o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já zareaguji. Já se vůbec nebráním tomu, abych tady byl oslovován jakožto zástupce vlády v tomto momentě, takže i věci, které jste tady zmínil, jistě padají na hlavu všech, kdo jsou ve vládě.

Já nejsem schopen úplně kvalifikovaně vést diskusi nad rámcem ideologie, jestli pravicový přístup je špatný, nebo dobrý. Ekonomický rozbor okolo akcí asi nejsem schopný vést, ale rozhodně ho mohu vést na úrovni hygienické služby, která do tohoto řetězce kontrol patří, a rozhodně nejsem přesvědčen o tom, že v té hygienické službě, která spadá pod Ministerstvo zdravotnictví a hlavního hygienika, je nějaký prostor pro to, aby se korumpovalo. Já jsem se setkal s jedním případem, kdy si zaměstnanci stěžovali, že hygienický dohled někde dělá protekci nějakému podniku, dokonce se

jednalo o pánský klub, a my jsme tam poslali kontrolu. Některé nesrovnalosti jsme narovnali, ale v žádném případě jsme nekryli žádné korupční jevy.

A pokud máme mluvit na téma zobecňování, jestli pravicový přístup je horší ze svého principu, tak já se musím ohradit v tom, že takové vyspělé země, jako jsou severské země, jako jsou země typu Velká Británie nebo Spojené státy, tak ty byznys velmi silně podporují, ale podporují i jeho ochranu, a musím říct, že jsou infiltrovány i tyto země, podobně jako jsou infiltrovány levicové země vlnou korupce, ale do doby aféry Enron, příklad Spojených států, v čistotě podnikání a nekorupčního prostředí byla dávána vždycky za vzor. Takže já myslím, že ten problém je trochu širší než jenom pouze omezeně ideologický.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Můžeme přistoupit k předposlední interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Jan Babor na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka ve věci posudkového lékařství. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, pane předsedajícím. Vážený pane ministře, já nevím, myslím, že v minulém roce jsem vás interpeloval ohledně platů posudkových lékařů. Vy jste mně odpověděl, že situace se bude řešit. V současné době Asociace posudkových lékařů vydala informaci o tom, že věkový průměr lékařů je vysoký, dlouhodobě neřešená personální problematika atd. atd. Na to jaksi reagují zřejmě odborníci z dílny ODS, kteří se snaží říct, že vlastně by měli vytvořit páteřní síť posudkových lékařů praktičtí lékaři. Já tady nebudu hovořit o analýzách pro a protiargumentech, ale vzhledem k tomu, že situace je vážná, a to víte asi dobře sám, na těch posudkových lékařích, ptám se, jakým směrem se budete dál ubírat a kdy tyto věci, které tady kritizuje Vědecká rada České lékařské komory a Asociace posudkových lékařů, budou řešeny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Drábek odpoví na vaši interpelaci.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Kolegyně, kolegové, pane poslanče, to je téma, které není vůbec jednoduché. Nakonec není to první diskuse. Já si myslím, že ve složitých tématech je potřeba postupovat uvážlivě a po krocích. Představa, že z měsíce na měsíc se mávne zázračným proutkem a všechno bude najednou stoprocentně skvělé, ta představa je prostě nerealistická.

Lékařská posudková služba v novodobé historii tady pracuje řádově dvacet let a asi dobře víme oba dva, že se potýkala s různými změnami, reorganizacemi, přesuny z jedné organizace do druhé atd. V současné době lékařská posudková služba je zařazena do České správy sociálního zabezpečení. Já jsem, a mluvil jsem o tom před časem, chtěl především vytvořit podmínky pro to, aby vůbec lékařská posudková služba mohla výrazně růst v té kvalitě své práce, a podle mě tím základním předpokladem je skutečně alespoň přiměřené ocenění těch lidí, kteří tam pracují.

Pokud si dnes někdo stěžuje na to, že je v lékařské posudkové službě vysoký věkový průměr, tak já na to nemohu říct nic jiného než ano, to jsou prostě záležitosti, které vyplynuly z let zanedbávání nebo nedostatečného řešení této problematiky. Skutečně došlo od ledna k velmi výrazné úpravě ohodnocení lékařů lékařské posudkové služby k zařazení platů lékařů lékařské posudkové služby do stejné kategorie, jako jsou lékaři v přímé službě, což já považuji za velmi důležitý krok právě pro zvýšení prestiže lékařů lékařské posudkové služby, ale ten výsledek se samozřejmě nedostaví po pěti měsících nebo po sedmi měsících, ale myslím si, že se dostaví v horizontu poměrně krátkém. A samozřejmě, že v tuto chvíli děláme další velmi intenzivní kroky, aby se systém lékařské posudkové služby posunul do lepší látky, i když musím říct, že v lékařské posudkové službě je velká řada ze 450 posudkových lékařů, velká řada zkušených lékařů s odbornou kvalifikací. Myslím si, že v řadě případů ani věk není na závalu, protože v lékařské posudkové službě potřebujeme zkušené lékaře, kteří se umějí podívat a umějí ohodnotit všechny pohledy na zdravotní stav toho člověka.

My v tuto chvíli realizujeme několik projektů, které by měly v tomto ohledu výrazně zlepšit situaci. Jednak je to projekt vzdělávání, to se týká mezinárodní klasifikace, další projekt je zaměřen právě na organizaci lékařské posudkové služby a restrukturalizaci toho vnitřního procesu. Další projekt je zaměřen na tzv. odhalování chybovosti, což je metoda převzatá z Velké Británie, tak aby bylo možné srovnávat výkony jednotlivých posudkových lékařů. Jsem připraven k tomu dát když tak podrobné písemné materiály. Je to myslím zpracováno pro člověka, který chce proniknout do detailů, skutečně systematicky a velmi detailně.

Takže jsem na další diskusi připraven. Myslím, že v rámci interpelace toho o mnoho více říci nejde.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan kolega Babor ještě položí doplňující otázku.

Poslanec Jan Babor: Já jen krátce doplním, že děkuji za tu nabídku, a

jestli jsem tomu dobře rozuměl, tak to, co jsem řekl, nebo padl tady návrh, že tu síť přeberou praktičtí lékaři – doufám, že tím směrem nepůjdete.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ne, to není směr, který bych já nějak preferoval nebo se k němu upínal. To si myslím, že v žádném případě, ani v těch našich variantách možného postupu. A zase odkazují na ty materiály. Z těch analýz se neukazuje, že by to byl správný směr. Posudkové lékařství je skutečně samostatný obor, který je velmi důležitý, a rozhodně není mým záměrem ho nějakým způsobem rozmělnit. V žádném případě.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji a dostáváme se k poslední interpelaci, kterou vznášá opět poslanec Jan Babor na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci metanolu.

Poslanec Jan Babor: Já děkuji. Jen krátce. Vážený pane nepřítomný ministře, všichni víme a v médiích a všude je probírána kauza metanolu. Umírají lidé, je to velká tragédie, ale veřejnost najednou dostane informaci a je tím silně znepokojena, že policií obvinění a stíhaní lidé, kteří jsou podezřelí z té kriminální činnosti, tak přerovský soud tyto dva lidi pustí, nedá na ně vazební stíhání. Veřejnost má velké pochyby. Tak se vás ptám, pane ministře, zdali Ministerstvo spravedlnosti může v rámci své kompetence učinit něco, aby tato vážná situace probíhala tak, aby došlo k vyšetření této kriminální činnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Musím vás odkázat na písemnou odpověď pana ministra v zákonné lhůtě.

Kolegyně a kolegové, tím jsme vyčerpali program ústních interpelací a tím i program dnešního jednacího dne. Děkuji vám za vytrvalost a pozornost.

Dovolím si na závěr upozornit, že zítřejší jednací den, zítřejší jednání Sněmovny, začíná v 9 hodin ráno. Přeji vám příjemný zbytek odpoledne a večer a končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo v 17.43 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. září 2012 v 9.03 hodin
Přítomno: 166 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajují čtvrtý jednací den 40. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji dobré ráno.

Prosím, abyste se nejdříve přihlásili identifikačními kartami. Pan poslanec Paroubek požádal o vydání náhradní karty číslo 6.

Nejprve přečtu omluvy. Z poslanců se dnes omlouvá paní předsedkyně Miroslava Němcová, Adam Vojtěch, Jan Bauer, Jana Drastichová, Stanislav Grospič, Michal Hašek, Pavel Hojda, Václav Klučka, Kristýna Kočí, Jiří Koskuba, Pavel Kováčik, Václav Kubata, Václav Mecní, Marie Nedvědová, Jaroslav Plachý, Anna Putnová, Adam Rykala, Bořivoj Šarapatka, Jaroslav Škárka, Martin Vacek.

Z členů vlády se omlouvá ministr Pavel Blažek, Petr Fiala, ministr Martin Kuba, Jan Kubice, Karel Schwarzenberg, Alexandr Vondra.

Pan poslanec Křeček má náhradní kartu číslo 18.

Vážení kolegové, na dnešní jednání máme pevně zařazené body 142, 143, 144. Jsou to body předkládané Českou národní bankou. Dále je to bod 148 – časový harmonogram státního rozpočtu.

Pak bychom se měli zabývat zbývajícím bodem z bloku druhých čtení, což je bod 22. Na konec budou bloky z prvního čtení.

Jako první se hlásí pan poslanec Stanjura, dále mám přihlášku pana poslance Husáka na změnu programu. Poslechneme si nyní návrhy na změnu. Prosím pana poslance.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, mám několik jednoduchých návrhů k pořadu schůze. V úterý jsme projednali v prvním čtení vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise. Navrhuji zařadit na program schůze druhé a třetí čtení sněmovního tisku 772, a to tak, že dnes po pevně zařazených bodech by bylo druhé čtení a třetí čtení příští středu jako první bod v bloku třetích čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli se nepletu, můžete zařadit pouze druhé čtení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, chci zařadit druhé i třetí čtení na program. Druhé zařadit na dnešek po pevně zařazených bodech a třetí čtení příští středu v prvním bloku třetích čtení.

Další návrh. Pokud bychom tento návrh schválili, zařadili bychom za něj

bod číslo 10, druhé čtení sněmovního tisku 686, občanský soudní řád, poté bod číslo 22, sněmovní tisk 733, což je stávající bod číslo 22, sněmovní tisk 736, a potom třetí čtení – stávající bod 118, sněmovní tisk 689, úrazové pojištění. Zařadit je v tom pořadí, jak jsem je načetl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám ještě písemné přihlášky, ale pane poslanče, můžete hned.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, děkuji za slovo. Dovolím si navázat na pana předsedu Stanjuru a požádal bych o pevné zařazení bodů, které budou z bloku prvních čtení, neboť se první čtení velmi hromadí. Jsou to zákony, o kterých jsme ještě nejednali, přestože jsou již několik měsíců nebo týdnů zařazeny na programu jednání Sněmovny. Dovolím si navrhnout, abychom o nich dnes jednali, aby byly pevně zařazeny po bodech, které zřejmě budou zařazeny jako první, tedy po bodech, o nichž hovořil pan předseda Stanjura.

Jednalo by se o sněmovní tisk 752, novela zákona o specifických zdravotních službách, měl by to být bod 47, dále by to byl bod 62, sněmovní tisk 676, o majetkových přiznáních, dále by to měl být bod 72, sněmovní tisk 742, obchodní zákoník, kterým bychom měli docílit zrušení anonymních akcí, dále bod 64, sněmovní tisk 702, změna trestního zákoníku, která by dala větší ochranu učitelům před fyzickými útoky, dále by to měl být bod 81, sněmovní tisk 640, změna Ústavy, která specifikuje nové úpravy zániku mandátu poslance. Bodem číslo 6 by byl sněmovní bod 59, sněmovní tisk 661, také novela Ústavy, která by měla zakotvit celostátní referendum.

To jsou návrhy, o kterých bych dnes rád jednal s tím, že novela zákona o specifických zdravotních službách podle mého názoru nemusí být konfliktní. Je to bod, kterým bychom měli docílit stavu, kdy už nebude povinná zdravotní lékařská prohlídka při uzavírání dohod o provedení práce nebo pracovní činnosti, což je věc, která byla zavedena nově a podle mého názoru se neosvědčila, a s velkou pravděpodobností to ani nebylo v úmyslu zákonodárce. Mohli bychom zbavit zaměstnance, kteří pracují na základě těchto smluv, této povinnosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jde vám o to, aby se to zařadilo pevně na začátku prvních čtení. (Ano.)

Pan poslanec Babák má náhradní kartu číslo 30.

Mám zde ještě písemné přihlášky. Požádám nejdříve pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, čekal jsem, že někdo z poslanců s přednostním právem využije

svého práva. Domnívám se, že věci jsou velmi naléhavé a že už dnes nebudu muset hovořit. Připomínám, že jsem v úterý navrhl a podrobně zdůvodnil svůj návrh, aby premiér podal Sněmovně informaci o postupu vlády proti výrobě a distribuci nelegálního alkoholu. Podobné návrhy dali někteří další kolegové poslanci.

Pokusím se být co nejstručnější. Od úterka došlo k jistému velmi významnému posunu. Dá se říci, že k akceleraci v celé té záležitosti, v celé té metanolové aféře. Plošný zákaz prodeje lihovin a destilátů nad 20 % uskutečněný vládní administrativou přilákal pozornost orgánů Evropské unie a Česká republika pod tlakem sama zastavila vývoz českých lihovin a destilátů do zemí Evropské unie. Je otázka, jak dlouho tento zákaz vývozu bude trvat. Čím déle, tím hůře pro české vývozce lihovin a destilátů. Pokud někdo vyklidí trh, zaplní volný prostor v globální tržní ekonomice okamžitě někdo jiný. Škody tak mohou být nedozírné. Poškozeny budou firmy, zaměstnanci i stát. Nejde ale jen o hospodářské ztráty firem, státu i občanů, pokles jejich mezd nebo ztrátu zaměstnání. Jde o obrovskou ztrátu reputace českých výrobků a firem, což ohrožuje pozici českých výrobců na zahraničních trzích obecně. (V sále je velký hluk.)

Odhaduje se, dámy a pánové, že až jedna čtvrtina výroby a prodeje lihovin u nás je nelegální. Při setkávání s občany včera na Karlovarsku jsem slyšel, jak silně je mezi občany narušena důvěra ve stát. Lidé se ptají, co dělaly příslušné orgány...

Pane místopředsedo, já už se neslyším, ale mohu přidat na decibelech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Ano. (Zvoní.)

Poslanec Jiří Paroubek: Lidé se ptají, co dělaly příslušné úřady, které měly chránit občany, jejich zdraví a životy – ztraceno už bylo 23 životů – počínaje celní správou, přes berní úřady – těch jsem si, musím říci, vždy velmi vážil, proto mě překvapuje, že v tomto nekonaly –, Česká obchodní inspekce, hygiena, policie. A mohl bych pokračovat. Pokud se vládě nepodaří říci rychlé jasné slovo a vyřešit systémově problém, bude stát nutně považován za neschopný a neúčinný a všechny části administrativy státu, jichž se to týká, za neschopné či zkorumpované. Jak by bylo jinak možné, že až čtvrtina lihovin a destilátů je prodávána nelegálně?

Občané očekávají rychlé, razantní a důsledné řešení. Chci znovu navrhnout, aby premiér dnes podal informaci o postupu české vlády při řešení metanolové aféry, zejména pak o opatřeních směřujících k rychlému ukončení zákazu prodeje lihovin a destilátů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, kam jste to chtěl zařadit? Dnes jako první bod? Dobře, ano.

Teď bych požádal pana poslance Husáka, aby přednesl svůj návrh.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já chci požádat o přeřazení bodu 48, který je v bloku prvních čtení, jako první pevně zařazený bod na příští středu jako první do bloku prvních čtení. Pokud by nebyl tento blok, tak jako první po bloku třetích čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jako první bod po čem?

Poslanec Jan Husák: Jako první bod v bloku prvních čtení ve středu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Příští týden ve středu?

Poslanec Jan Husák: Příští týden ve středu. A případně, pokud ten blok není zařazen a budou všechny body projednány dnes, tak jako první bod po bloku třetích čtení. Důvodem je, že v současné době probíhá finalizace prováděcích norem pro stanovení počtu pošt. Jedná se v tomto tisku o malou novelu o poštovních službách a jednání může mít vliv na průběh projednávání tohoto tisku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom jsem to úplně nepochopil. Vy jste myslel, kdyby to neprošlo jako první bod v bloku prvních čtení, tak pak to hlasovat jako první bod?

Poslanec Jan Husák: Takto. Pokud bude zařazen blok prvních čtení tak, jak je do pořadu schůze na středu, tak jako první pevně zařazený bod bloku prvních čtení. Pokud by všechna jednání dnes proběhla, tak aby byl jako první bod za blokem třetích čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud by proběhla všechna jednání dnes?

Poslanec Jan Husák: Všechna první čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To sotva mohou proběhnout. Dobře, ano.

Ještě tu mám omluvu. Dnes se z jednání Sněmovny omlouvá předseda vlády od 9 do 10 hodin.

Já zagonguji, abychom hlasovali o návrzích, které tady zazněly. Já se teď nejdříve zeptám, protože první návrhy přednesl pan poslanec

Stanjura, pana poslance Stanjura, jestli mám nechat hlasovat o všech návrzích v jednom balíku. Dohromady, všechny dohromady. Dobře.

Kolegové, nejdříve zazněly návrhy pana poslance Stanjura.

Já vám ještě připomenu, že dnes je to tak, že se budeme zabývat třemi zprávami guvernéra České národní banky a pak tam bude bod 148, časový harmonogram státního rozpočtu. Dnes budeme postupovat tak, že bude guvernér České národní banky a pak bude harmonogram státního rozpočtu.

Nato navrhl pan poslanec Stanjura sérii bodů. První je tisk 722, emisní povolenky. Pan poslanec Stanjura navrhl nejenom teď to pevně zařadit po těchto čtyřech bodech, které tu dnes pevně máme, ale zároveň navrhl zařadit jako třetí čtení tisk 722 na příští středu jako první bod třetích čtení. Takže emisní povolenky takto navrhl zároveň druhé i třetí čtení, ale kromě toho, že teď budeme hlasovat o tom, že za pevné body dáme emisní povolenky, ještě navrhl, abychom zařadili bod číslo 10, bod číslo 22, penzijní spoření, a bod číslo 118, to je třetí čtení. Takže tyto čtyři body navrhuje pan poslanec Stanjura dát jako pevně zařazené dnes po současném pevně zařazeném programu. O všech těchto návrzích budeme, jak jsem teď zjistil, hlasovat společně. Je to jasné.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Stanjura jako o prvním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 100, přihlášeno 153, pro 148, proti 2, takže to bylo přijato.

Nyní budeme postupovat tak, že tady přednesl svůj návrh pan poslanec Tejc. Ten přednesl body – chtěl navrhnout pevně body prvních čtení. Já to jenom připomenu. Byl to bod číslo 47, to byl zákon o specifických zdravotních službách, pak bod 64, novela trestního zákoníku, pak to byly body 62, 72, pak to byl ten bod 64, 81 a bod 59.

Ještě jednou to přečtu, jsou to body 47, 62, 72, 64, 81 a 59. A ještě hlasovat to společně? Ano, dobře, takže to budeme hlasovat v jednom balíku. A byl tady návrh zařadit to za bod 118, který jsme teď odhlasovali panu poslanci Stanjurovi, ten poslední pevně zařazený, který tady teď máme. Tak za ty pevně zařazené body dát sérii těchto bodů – 48, 62, 72, 64, 81 a 59.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 101, přihlášeno 156, pro hlasovalo 149, proti 3, takže to bylo přijato.

Teď prosím je tady návrh pana poslance Paroubka – informace o po-

stupu vlády při řešení mentolové aféry. (Pobavení v sále.) Omlouvám se, to bylo nechtěné – informace o postupu vlády při řešení metanolové aféry, zvláště pak opatření směřující k rychlému ukončení zákazu prodeje lihovin a destilátů. Takže tento návrh, bylo tady řečeno, aby byl zařazen dnes také po pevně zařazených bodech, předpokládám.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102, přihlášeno je 156, pro hlasovalo 71, proti 54, takže tento návrh přijat nebyl.

A poslední byl návrh pana poslance Husáka, ten bod číslo 48, tisk 755, zařadit na středu jako první bod v bloku prvních čtení. Tohle budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh pana poslance Husáka, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 103, přihlášeno 157, pro hlasovalo 121, proti 6. Výsledek je, že to bylo přijato, tento návrh poslance Husáka.

Teď mám za to, že jsme vyčerpali všechno, co bylo navrhováno, že jsem nic nevynechal, takže máme program.

Vážení kolegové, máme-li tedy projednat další bod, musíme nejdřív hlasovat o souhlasu s přítomností guvernéra České národní banky pana Singera při projednávání bodů 142 a 143. Budeme hlasovat o účasti pana guvernéra na jednání Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo souhlasí s tím, aby se našeho jednání zúčastnil guvernér České národní banky, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 104, přihlášeno 158, pro hlasovalo 147, proti 2. Tak jsme samozřejmě odsouhlasili přítomnost pana guvernéra.

Já ho vítám ve Sněmovně a prosím, aby tady zasedl. A nyní otevírám bod

**142.
Zpráva o finanční stabilitě 2011/2012
/sněmovní tisk 729/**

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila samozřejmě v souladu se zákonem č. 6/1993 Sb., o České národní bance. Zprávu projednal také rozpočtový výbor, usnesení vám bylo doručeno jako tisk 729/1 a já bych

nejdřív požádal zpravodaje výboru poslance Radima Jirouta, aby se ujal slova jako první. Takže prosím, pane poslanče, abyste nám tento bod uvedl.

Poslanec Radim Jirout: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Rozpočtový výbor se tímto tiskem zabýval na své 34. schůzi dne 4. září 2012 a po diskusi, která se týkala převážně vyvádění peněz za předražené služby směrem k mateřským bankám, nakonec jednomyslně tuto zprávu vzal na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tolik tedy doporučuje výbor. A nyní otevírám rozpravu a do ní se hlásí pan guvernér. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení přítomní, rád bych vám velmi stručně představil Zprávu o finanční stabilitě 2011/2012 a seznámil vás s jejími hlavními závěry.

Obsah této zprávy je výrazně ovlivněn tím, že se vztahuje k období, v němž je eurozóna vystavena systémové finanční krizi, obsah proto není příliš optimistický, jakkoli český finanční sektor je stabilní. Z hlediska časového zpráva analyzuje fungování českého finančního systému v roce 2011 a v prvních pěti měsících roku 2012. Obsahově se ale zaměřuje především na rizika, která se mohou projevit v následujících dvou až třech letech.

Dovolím si současně podotknout, že v souvislosti s dopady finanční krize došlo ve vyspělých zemích nejen k posílení významu cíle finanční stability, ale i k zavedení nové kategorie hospodářské politiky, tzv. makrobezpečnosti politiky, která by k tomu měla přispívat. Na úrovni Evropské unie vznikla za tímto účelem na počátku roku 2011 Evropská rada pro systémová rizika, ESRB, jejíž činnosti se ČNB účastní, jsem jejím hlasujícím členem. Na úrovni ČNB jsme zřídili pravidelná jednání bankovní rady o finanční stabilitě, přičemž na prvním jednání tohoto typu byla projednána právě tato zpráva, o níž dnes informuji.

Hodnocení rizik pro finanční stabilitu je takové, že v Evropě jako celku zůstávají rizika velice vysoká, jejich intenzita se dále zvýšila v důsledku nepříznivého vývoje a rostoucí nejistoty ohledně dalšího vývoje eurozóny. Naopak český finanční sektor zůstává proti externím rizikům vysoce odolný, v některých parametrech svou robustnost posílil. Přesto však vývoj v eurozóně přináší řadu silných rizik pro udržení finanční stability i u nás. Zhoršila se v eurozóně výrazně situace v bankovním sektoru, investoři a věřitelé mají pochybnosti o reportované kvalitě bankovních bilancí, banky si nevěří navzájem, neobchodují spolu na mezibankovním trhu, zvyšuje se

rozsah špatných úvěrů a úvěrových ztrát, v některých zemích se zhoršuje a dramaticky zdražuje dostupnost úvěrů pro privátní sektor, což se promítá v prudkém poklesu úvěrové dynamiky a těchto ekonomik. Obávám se, že je možné, že spory kolem projektu bankovní unie můžou nejistotu znovu zvýšit, byť v tuto chvíli, to je třeba říct, trochu poklesla.

U nás z toho hlediska je situace odlišná. Dynamika bankovních úvěrů je pozitivní, stabilní, úvěry rostou meziročně mezi 5 až 6 %. Podobný vývoj je v sektoru podniků i domácností. Dalším pozitivním prvkem je, že úvěrové podmínky se stabilizovaly, úvěrová složka se zlevnila jak v úvěrech na bydlení, tak v úvěrech pro podniky. Úrokové marže se dostaly na historická minima, což je samozřejmě skvělé pro klienty, ale v některých segmentech si my klademe otázku, zda banky nepodceňují riziko. Nicméně v tuto chvíli takové známky nemáme. Růst celkového objemu problémových úvěrů se nejen zastavil, ale dokonce mírně poklesl.

My jsme v návaznosti na identifikovaná rizika, o kterých jsem mluvil, hodnotili odolnost domácího finančního systému pomocí zátěžových testů bank, pojišťoven a penzijních fondů. Jsme už dnes schopni ty tři sektory navzájem propojit, jsme schopni testovat a prodloužili jsme horizont na tři roky. Výsledky nadále potvrzují vysokou odolnost všech těchto sektorů.

Z toho hlediska lze tedy hodnotit vývoj v českém finančním sektoru jako úspěšný. Český finanční sektor je na případné zátěžové situace dobře připraven, ČNB však po bankách požaduje, aby udržovaly vysokou kapacitu pro absorpci případných úvěrových a tržních ztrát. V souvislosti s tím došlo k dalšímu navýšení kapitálové přiměřenosti. Bankovní sektor tak dnes disponuje více než dvojnásobkem kapitálu proti regulatornímu minimu.

Z hlediska obezřetnosti politiky naše činnost spočívá v pravidelném monitoringu kapitálové přiměřenosti bank na individuální konsolidované bázi. Budeme věnovat zvýšenou pozornost kvalitě úvěrových portfolií bank a družstevních záložen. Důraz bude kladen především na kategorizaci pohledávek, dostatečnou tvorbu bankovních opravných položek a správné hodnocení zajištění. Zvýšenou pozornost budeme také věnovat vazbám domácích bank na mateřské skupiny.

Na základě analýzy úvěrových rizik jsme přistoupili i k opatřením regulatorní povahy. Novelizovali jsme vyhlášku ČNB o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelních a úvěrových družstev a obchodníků s cennými papíry, která zpřísňuje požadavky na úvěrovou činnost bank a družstevních záložen z hlediska kvality. Novelizovaná vyhláška ovšem také snížila limit pro angažovanost bank v České republice vůči jejím zahraničním skupinám, a to na polovinu. Nově byla rovněž stanovena informační povinnost o převzetí úvěrového rizika ze skupiny v hodnotě nad 1 % bilanční sumy, jinými slovy transakce, kde by banka přebírala pohledávky ze skupiny. Kromě toho jsme vydali úřední sdělení, které popisuje postup, který

používáme při hodnocení dostatečnosti opravných položek proti úvěrům selhání.

Tímto si dovoluji skončit a současně vás ujistit, že z těch tří bodů toto byla určitě nejdelší řeč, kterou ode mě uslyšíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu guvernérovi za jeho výklad a ptám se, kdo dále se hlásí do rozpravy. Prosím, pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, vážený pane guvernére, dámy a pánové, já jsem zde v úterý v Poslanecké sněmovně žádal o zařazení bodu dotýkajícího se zprávy předsedy vlády a ministra financí, jakým způsobem jsou připraveni reagovat na negativní vývoj na americkém kontinentě, především ve Spojených státech amerických a v eurozóně. Uvolnění rotačky peněz na dolary ve Spojených státech amerických a vržení miliard a miliard dolarů na trh dle mnohých expertů znamená zásadní impuls pro negativní vývoj nejenom na americkém, ale i na evropském trhu. Obzvláště v kontextu toho, kdy i zde pan guvernér naznačil přetrvávající řekněme zhoršení situace i na evropském bankovním trhu a zvláště v souvislosti s tím, kdy ony rotačky tištění peněz jsou připraveny ke startu i v Evropě i pod vedením Evropské centrální banky.

Já bych se rád zeptal pana guvernéra na několik věcí. Za prvé, jak se domnívá, že vláda zodpovědně při sestavování státního rozpočtu reaguje na tento vývoj, který koneckonců i pan guvernér zde ve svém krátkém projevu naznačil. Za druhé bych se chtěl pana guvernéra zeptat, jak konkrétně hodnotí to, že Kalouskův rozpočet počítá pro příští rok s jedno procentním růstem české ekonomiky. A za třetí, jakým způsobem se pan guvernér domnívá, že se celková situace v českém trhu bude v následujících měsících vyvíjet v kontextu přijímaných opatření, jako je právě zvyšování DPH ze 14 na 15 %. Já upozorňuji, že je nám známa zpráva České národní banky, kde se ČNB ke zvýšení DPH vyjadřuje. My se domníváme, že toto téma je natolik zásadní, že by ho měla znát konkrétně celá Sněmovna.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, pan guvernér bude zřejmě reagovat.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Já velmi děkuji za otázky. Možná si dovoluji reagovat, ještě než se je více či méně pokusím zodpovědět tak, jak odpovídá mandátu centrální banky, tak si dovoluji jednu poznámku. To, co

dělá americká centrální banka nebo japonská centrální banka, je uvolňování měnových podmínek, které se projevuje skutečně tím, že např. klesá kurs případných měn, uvolňují se úroky atd. atd. To, co udělala centrální banka eurozóny, je něco maličko jiného. Ona se pokusila stabilizovat důvěru, což se v tuto chvíli minimálně v této fázi, zdá se, daří, a projevuje se to tím, že nejenom klesají např. úroky, za kterých si musí půjčovat ty problémové země eurozóny, ale po těchto opatřeních klesly i úroky, za kterých si půjčuje Německo, za které si půjčují ty země, které by teoreticky ten průšvih, který by mohl nastat, měly financovat, či Francie či Holandsko či další. Jinými slovy, zatím se nezdá, že by to bylo kontraproduktivní opatření. Ono jako by ty podmínky v tomto smyslu zlepšilo i těm zemím, které, kdyby to mělo být vnímáno negativně, by naopak měly být hodnoceny jako víc rizikové – ty financující. Takže z tohoto hlediska si myslím, že to opatření zatím plní svoji úlohu.

A teď už se dostanu k sestavování státního rozpočtu. Z hlediska odpovědnosti se příliš nevyjadřujeme. Musím říct, že tuto otázku jsem slyšel snad poprvé ve smyslu kvalitativního hodnocení na odpovědné nebo neodpovědné. Probíhá prostě podle daných pravidel a musím za nás říct, že si nejsme vědomi toho, že by nějakým způsobem pravidla byla porušována. S tím souvisí i ta otázka na jednocentní růst ekonomiky. Naše prognóza, kterou budu představovat za chvíli, počítá s růstem 0,8. Upřímně řečeno, ty dvě desetiny procenta, to je rozdíl daný pod možností jakoby přesnosti měření. A myslím si, že obě ty prognózy počítají s tím, že v Evropě situace nebude nijak veselá, ale současně samozřejmě nepočítají s tím krajním scénářem rozpadu eurozóny, který je dramatický, ale v tuto chvíli to není určité ten středový scénář, se kterým většina finančních trhů počítá.

Z hlediska zvyšování DPH. My jsme tady tu situaci prezentovali, když jsme prezentovali druhou zprávu o inflaci. Tam je celá příloha, která opatření na DPH hodnotí jak z hlediska cen, tak z hlediska inflace. V tuto chvíli nejsem schopen citovat z hlavy přesně ta čísla. Samozřejmě z hlediska cen vede k tomu, že ceny mírně porostou. Inflace z hlediska výstupu mírně klesne. To tak je. Na druhou stranu, říkal jsem to tento týden už na rozpočtovém výboru, říkám to stále, my nehodnotíme – a já jsem, dovoluji si poznamenat, za svoji kariéru v centrální bance zažil myslím šest nebo sedm vlád – centrální banka skutečně nehodnotí konkrétní fiskální opatření vlád. Z hlediska nezávislosti je to logické. Ale každý ministr financí vždycky musí přemýšlet o tom, že nějakým způsobem omezování deficitu vede k tomu, že udržuje cenu úroku, za který si tato země půjčuje na jedné z nejnižších úrovní v Evropě, versus že některými opatřeními snižuje své daňové příjmy. To, jak konkrétně se vláda rozhodne řešit toto dilema, to je její politické rozhodnutí, které z tohoto hlediska my nekomentujeme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane guvernére. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom položit otázku panu guvernérovi. Mě zajímá věc, která se nyní také hodně diskutuje v souvislosti s debatou o bankovní unii v Evropské unii. Zajímá mě, do jaké míry je schopna Česká národní banka bránit odsávání peněz ze dceřiných bank, které tady dnes máme větší. Jestli je schopna bránit odsávání těchto prostředků do jejich matek. Jestli na to máte efektivní mechanismy a jestli můžete nějakým způsobem garantovat, že jste podobnému vývoji schopni čelit a máte na to účinné nástroje. Do jaké míry vůbec Česká národní banka v tomto může působit jako určitá záruka do budoucnosti.

Mě to samozřejmě zajímá v souvislosti s debatou o bankovní unii a s tím, jestli to nakonec třeba není jediný způsob, který by něco podobného do budoucna byl schopen aspoň částečně zajistit, anebo jestli v tom můžeme spoléhat na roli a nástroje, které má Česká národní banka.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Poprosím vás o reakci, pane guvernére. Prosím, máte slovo.

Guvernéř ČNB Miroslav Singer: Děkuji za otázku. V tuto chvíli tomu jsme schopni bránit a také jsme myslím během posledních tří let několikrát využili této schopnosti. Mluvil jsem i o opatřeních, kterými jsme limity expozice snížili ještě na polovinu. Musím ale na rovinu říct, že ve skutečnosti jsme jen spíše zablokovali daný stav bankovního na úrovni, na které je, s tím, že některé banky musely expozice snížit, ale ne dramaticky, protože ty banky je nevyužívaly. Nevyužívaly. Řada z nich nevyužívala toho předchozího limitu, což je dané tím, že jsou citlivé na kurzové i jiné riziko a na konec koneckonců umísťují ty peníze na trhu, který znají. To je jedna věc.

Z hlediska bankovní unie. Bankovní unie jako taková se skládá ze čtyř pilířů, z nich jeden je v tuto chvíli projednáván, to je ta jednotná supervize eurozóny, ve které my, ve které z právních důvodů, kterým já jako neprávnický úplně nerozumím, principiálně není schopna eurozóna nabídnout potenciálně participujícím členům mimo eurozónu žádné hlasovací právo v takové struktuře. To vede samozřejmě k rozčarování i těch zemí, které intenzivněji, třeba i než my, zvažovaly, že by v tom chtěly participovat, prostě proto, že by došlo jenom k přesunu pravomocí bez – ony by se ocitly v pozici v nejlepším pozorovatelů. Myslím, že o tom velmi ostře mluvili někteří ministři financí minulý týden na Kypru. Souvisí to s tím, podle které-

ho paragrafu se z ECB vytváří takové centrum supervize a ten paragraf je v základních dokumentech Evropské unie.

Nicméně bankovní unie jako taková má tři další pilíře, které se snaží eurozóna vytvořit – krizové řízení, rezoluce neboli uzavírání bank, a poslední fondy, které by měly kryt případné ztráty.

Z hlediska našich pravomocí jsou ty dvě méně příjemné, příjemné možné přesuny pravomocí tak, že bychom tomu nebyli schopni zabránit, skryty především v tom krizovém řízení a uzavírání, procedurách uzavírání bank. A já musím říct jen jedinou věc – my tam, ta naše pozice – samozřejmě nejsme schopni vytvořit tu politickou pozici, tu musí vytvářet vláda. My se jenom snažíme varovat před situací, kdy by došlo k přesunu odpovědností bez, řeknu, k přesunu pravomocí bez přesunu odpovědnosti, to je jako naše základní pozice. Není možné v okamžiku, kdy ty věci mají fiskální důsledky tady, a nikdo nám je nezaplatí, abychom je přesouvali, anebo je přesouvali na evropské organizace, které nemají ve skutečnosti za sebou peníze, které jsou schopny tu situaci řešit. Takže teoreticky tu odpovědnost jsou schopny převzít až na to, že v takovém případě stejně ten rozpočet nemají na to, aby ztráty pokryly. To je základní linie toho, co k tomu říkáme a ta se asi nebude měnit, myslím si nějakou dobu.

Tak. Snad to takto stačí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě tady vidím dva přihlášené. Pan poslanec Svoboda ještě nebyl. Tak mu dáme slovo jako prvnímu.

Poslanec Miroslav Svoboda: Přeji dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, vážený pane místopředsedo.

Dovolte, pane guvernére, abych vám položil otázku, která mě, přiznám, napadla až v tuto chvíli, a trochu mě mrzí, že mě nenapadla při jednání rozpočtového výboru, kde asi by byl větší prostor si na toto téma popovídat. My tady máme v běhu zákon, který nazýváme džimem (myšleno JIM), neboli zákon o jednotném inkasním místě, v kterém vy hrajete určitou roli, neboť Česká národní banka vstupuje v zásadě na bankovní trh. Já to vnímám tak, že vstupuje na ten bankovní trh i tím, že jednou bude provozovat komerční služby, což se mi zdá trochu divné, protože Českou národní banku nebo státní banku vnímám jako instituci, která by měla vytvářet a stanovovat normy a pravidla hry pro chování právě bank, to znamená, že já to vnímám, jako že je trochu v nerovném postavení. Takže by mě zajímal váš názor.

A druhá praktická otázka je při realizaci tohoto zákona, to znamená samozřejmě alespoň v mých představách, prostě pobočky, kde se budou

ty služby provádět, jinými slovy, jak Česká národní banka je na tento moment připravena. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan guvernér bude, jak vidím, opět reagovat okamžitě. Takže ho poprosím v tom případě.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji. Tak první otázka. My jsme banka státu, my to děláme už teď, jenom se tím rozšíří okruh subjektů, pro které to děláme. U nás mají účty školy, finanční úřady, máme několik tisíc klientů už teď z hlediska státu. Což souvisí s odpovědí na druhou otázku. Pro ty klienty, i když už ze zákona toto dělat určitě můžeme, není to žádná změna, v tomto smyslu ten zákon předvídá, že vytváříme, že normálně fungujeme jako banka. Jako komerční banka pro státní subjekty nebo pro subjekty státu. Z hlediska realizace ta odpověď souvisí s odpovědí na první otázku. V tuto chvíli máme několik tisíc klientů. Většina z nich s námi dělá transakce přes vzdálené bankovníctví, které už máme dávno rozjeté a funkční, takže ani z hlediska realizace projektu státní pokladny, o které se tady bavíme, to nepředstavuje nic, co bychom považovali za nějakou dramatickou změnu organizace nebo něčeho, co by nás tlačilo někam jinam. Navíc máme svoji menší pobočkovou síť, ale už dávno máme tu pobočkovou síť doplněnou ještě pobočkovou sítí tuším Komerční banky, která zprostředkovává takové ty cashové transakce vlastně na těch účtech, které mají klienti u nás. Je to historicky dané. Myslím si, že z toho žádnou velkou radost Komerční banka asi nemá, ale současně nikdy nenamítala proti tomu to, že to dělá. Takže ta síť je z toho hlediska hustší, než se zdá. Takže z praktického hlediska se to realizovat dá. My jsme připraveni to realizovat. Všecko ostatní jsou politická rozhodnutí to takto dělat, nebo nedělat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana poslance Bártu, který se přihlásil.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, vážený pane guvernére, já jsem za prvé moc rád, že se k projednávání tohoto bodu mezi nás výjimečně dostavil i ministr financí pan Kalousek. Já si myslím – opakováním matkou moudrosti bychom ty příklady mohli přivést třeba k úvahám o Evropském stabilizačním mechanismu, o kterém jsme se tady v tomto směru mnohokrát bavili. A já jsem rád, že k Evropskému stabilizačnímu mechanismu a vůbec k této problematice jsme tady slyšeli slova, která stojí za to, aby tady na půdě Poslanecké sněmovny znova zazněla.

Druhou věcí je, promiňte pane guvernére prostřednictvím pana

předsedajícího, nicméně já jsem se chtěl zeptat ještě na jednu věc a omlouvám se, že jsem se asi ne úplně přesně vyjádřil. Vy jste hodnotil kroky Evropské centrální banky v současné době. Já bych se chtěl zeptat, jak hodnotíte ty budoucí uvažované kroky, o kterých je tak intenzivně dnes debatováno. Jinými slovy řečeno, především riziko spuštění rotaček ve větším rozsahu, než jak se o nich dnes máme možnost seznámit. Díky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji. Tak velmi jednoduše: Já si myslím, že ECB to, co učinila, což je otevřela si možnost k nějakým budoucím krokům za nějakých podmínek, ten trh stabilizovalo a přineslo nějaký čas, ve kterém si eurozóna může své problémy řešit. Z toho hlediska si nemyslím, že kdyby to ECB neučinila, že dnešní přítomnost či blízká a středně vzdálená budoucnost by se mi jevila lepší.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo další se do rozpravy hlásí. Pokud nikdo, tak asi můžeme rozpravu ukončit. Žádná závěrečná slova už zřejmě nezazní, vše zaznělo v rozpravě.

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobně. Do ní se asi přihlásí zpravodaj. Ani to ne. Takže návrh usnesení budeme mít ten, který schválil výbor. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Ještě řeknu, že pan poslanec Doktor má kartu číslo 35, to jsem myslím neřekl.

Zagonguji a budeme hlasovat o usnesení, které nám tady přečetl pan... (Zpravodaj se domlouvá s předsedajícím od stolu zpravodajů, že jej nenačte.) Ne? Ale tady je nějaký návrh výboru. A neměl jste to přečíst? (Domluva u řídícího schůze s organizačním odborem o dalším postupu.)

Požádal bych některého z ministrů, kdyby otevřel rozpravu, protože pan zpravodaj to bohužel nepřečetl v podrobné a my nemáme o čem. Děkuju panu ministru Kalouskovi, který mi tedy pomůže.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane předsedající, vaše přání je mi téměř vždy rozkazem. Dobré ráno, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministru Kalouskovi a požádal bych zpravodaje, kdyby v otevřené rozpravě – stačí odkázat na usnesení.

Poslanec Radim Jirout: Kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vzala Zprávu České národní banky o finanční stabilitě v roce 2011/2012 na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď můžeme rozpravu ukončit a můžeme tedy i hlasovat. Děkuji. Máme tedy návrh usnesení, se kterým jsme v rozpravě byli seznámeni. A o tom budeme nyní hlasovat, vezmeme na vědomí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro stanovisko Sněmovny, kterým vezmeme na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 105, přihlášeno je 158. Pro hlasovalo 144, proti 1, takže konstatuji, že jsme s usnesením vyslovili souhlas, a můžeme ukončit i projednávání bodu č. 142.

Máme tady bod číslo

143.

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2011 /sněmovní tisk 744/

Tuto zprávu nám také Česká národní banka předložila podle zákona č. 6 o České národní bance. Zpráva byla opět projednána rozpočtovým výborem. Usnesení máme 744/1 a požádal bych zpravodaje výboru, aby nás seznámil s tím, co se na výboru dělo. Prosím.

Poslanec Radim Jirout: Vážené kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor tento tisk projednal na své 34. schůzi dne 4. září 2012. Po obšírné diskusi, která se týkala především stavu družstevních záložen, vzal tuto zprávu jednomyslně na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Teď zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se opět přihlásil pan guvernér Miroslav Singer. Prosím, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Takže opět tato zpráva na rozdíl od té, kterou jsem komentoval před chvílí, je zprávou, která spíše popisuje vývoj a méně se dívá do budoucnosti.

Z hlediska popisu toho, co se stalo v roce 2011, zmíním jenom, že na bankovním trhu působí celkem 44 bank, 96 % bilanční sumy je pod přímou nebo nepřímou kontrolou zahraničních vlastníků. Už jsem říkal, že tento sektor pokračuje ve stavu velmi stabilním a disponuje dostatečnými ziskovými zdroji.

Další částí finančního trhu jsou družstevní záložny. Jejich bilanční suma

– de facto aktivity vzrostly téměř o polovinu v roce 2011, o 42,3 %. Podíl ohrožených úvěrů se zvýšil na 15,9, vysoko nad úroveň bankovníctví. A my konstatujeme, že růstu objemu podnikání družstevních záložen často neodpovídá adekvátní řídicí a kontrolní systém, což samozřejmě v řadě případů sankčně stíháme. V některých případech to dojíždí až do konce v podobě odnětí licence.

Obchodníci s cennými papíry naopak představují stabilní kapitálově vybavený rostoucí sektor. U fondu kolektivního investování došlo k určitému poklesu aktiv, naopak u fondu kvalifikovaných investorů k nárůstu. Penzijní fondy se vyznačovaly stabilními hospodářskými výsledky a nárůstem hodnoty aktiv i počtu účastníků.

Pro český pojišťný trh nebyl rok 2011 tak dobrý jako rok předešlý, přesto sektor navzdory zpomalení dosáhl relativně dobrých hospodářských výsledků a představuje stabilní součást finančního systému.

Z hlediska implementace rychle se měnících pravidel bych vypíchl novelu zákona o bankách, o družstevních záložnách a podnikání na kapitálovém trhu, transpozici novel směrnice o kapitálových požadavcích, tzv. CRD3, které upravuje například určování významnosti pobočky, nápravná opatření k zajištění dostatečné výše kapitálu a činnosti kolegií orgánů dohledu, což jsou nadnárodní skupiny, systém odměňování vedoucích osob. Dále zákon o důchodovém spoření a zákon o doplňkovém penzijním spoření, které jsou součástí důchodové reformy, a další na evropské úrovni projednáváné významné návrhy nařízení o kapitálových požadavcích a nařízení týkající se pojišťoven Solventnost II a Omnibus II.

Z hlediska spolupráce na evropské úrovni už jsem komentoval odpovědnosti a pravomoci. Tak abych řekl také něco velmi pozitivního, byl dokončen joint risk assessment and decision – vyhodnocení rizikového profilu jednotlivých entit. My jsme k tomu v rámci našich domovských skupin řekli své a to, co jsme řekli, bylo bez výjimky zohledněno. Musím také konstatovat, že podle našeho názoru velmi dobře pracují kolegia dohledu neboli skupiny sdružující dohledové orgány jednotlivých finančních skupin.

A možná zmíním, na konci roku byla započata mise Mezinárodního měnového fondu v České republice v rámci tzv. FSAP, což je program, který jednou zhruba za deset let oceňuje nezávislími oceňovateli finanční sektor. Mise konstatuje, že finanční sektor v České republice je zdravý a jako jeden z mála v Evropské unii nepotřebuje státní pomoc. Jako jedno z hlavních rizik označuje silný podíl vlastnictví bankovního sektoru mateřskými skupinami z rizikových teritorií eurozóny. Proto nám doporučil posílení monitoringu transakcí ve skupinách a snížení limitu angažovanosti, což jsme už provedli těmi opatřeními, o kterých jsem mluvil. Musím také konstatovat, že jako jedno z nejvýznamnějších menších rizikových problémů českého finančního sektoru označil družstevní záložny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže probíhá rozprava. Do ní se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, vážený pane guvernére, dovoluji mi, abych se vrátil k tématu, které velmi jednoznačně souvisí se Zprávou o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2011 a týká se otázky krachu družstevní záložny Unibon. Pan guvernéř to výslovně ve svém vystoupení nezmínil, proto mi dovoluji, abych uvedl pár podrobností a potom abych se pokusil panu guvernérovi položit některé otázky.

Za prvé tedy informace pro nás pro všechny, abychom si zrekapitulovali vývoj. Tuším, že to bylo na konci roku 2011 v listopadu, kdy Česká národní banka zahájila s touto družstevní záložnou správní řízení o odnětí licence. Počátkem prosince roku byla družstevní záložna v podstatě uzavřena a tuším, že někdy na jaře letošního roku, byla definitivně licence družstevní záložně Unibon odebrána a v podstatě skončila na trhu jako banka. Jednalo se o družstevní záložnu, která v té době patřila mezi čtyři největší družstevní záložny v České republice. Bylo tam zhruba 4 400 vkladatelů a částka, kterou tato družstevní záložna spravovala, to znamená objem vkladů, se pohybovala někde těsně pod 3 mld. korun. Uvádí se zhruba 2,8 mld. korun. Této družstevní záložně byla odňata licence s poukazem na to, že je tam příliš vysoké procento rizikových úvěrů, družstevní záložna měla tedy podle veřejně dostupných informací problém s kapitálovou přiměřeností.

To, co je myslím na této kauze zajímavé a co stojí za to, což by mohl být důvod, proč bychom se u této věci měli zastavit, je fakt, proč tam bylo tak vysoké procento rizikových úvěrů. Ve veřejných zdrojích se uvádí to, že existovalo jisté úvěrové propojení mezi částí vlastnické struktury Unibonu a Unibonem, to znamená, že Unibon zřejmě nevýhodně financoval firmy, které byly propojeny s vlastníky Unibonu. Já to říkám proto, že toto byl klasický problém, který tady figuroval před řadou let, v době, kdy docházelo k sériovému krachu družstevních záložen, a koneckonců to byl také problém, se kterým se potýkalo české bankovníctví v 90. letech, respektive i poslední velká banka, které Česká národní banka odebrala licenci, a to byla Union banka.

Já si vzpomínám, že když krachla a zkrachovala Union banka, byla jí odebrána licence, tak tím hlavním problémem byl fakt, že bilance této banky byla plná pochybných úvěrů, které byly poskytovány subjektům spojeným s vlastnickou strukturou Union banky. To znamená, existovalo tady kruhové financování, které přirozeně nebylo výhodné pro vkladatele této banky, protože poskytnuté úvěry, které byly poskytnuty zejména na základě vlastnické spřízněnosti, se do Union banky z velké části nikdy nevrátily a Česká národ-

ní banka nakonec musela tedy Union bance odejmout licenci a banka zkrachovala.

Mě docela překvapilo, když řadu let poté se podobné důvody uvádějí i u odnětí licence družstevní záložny Unibon. Je otázka, jestli je všechno v pořádku z hlediska výkonu bankovního dohledu v této oblasti, jestli jsou tady skutečně dobře nastavena kritéria pro to, aby se zabránilo podobnému vytunelování finančních ústavů, a je jedno, jestli je to družstevní záložna, nebo banka. Já jsem měl pocit, že ta zkušenost, kterou centrální banka učinila v 90. letech, byla do té míry strašná a drastická, že by to v rámci nějaké paměti instituce, kterou nepochybně Česká národní banka je, váženou institucí, tak by to v rámci paměti této instituce mělo zanechat do té míry výrazné stopy, že by bankovní dohled v okamžiku, kdy narazí na něco podobného, tak by samozřejmě tyto věci měl velmi výrazně signalizovat.

Já to říkám proto, že vkladatel samozřejmě nemá k dispozici informace, které má bankovní dohled. Řada vkladatelů se orientuje zejména podle nabízené úrokové míry a optimalizuje své úspory tak, aby tedy zohlednila i úrokovou míru. Unibon, spořitelní družstvo, samozřejmě patřil k družstevním záložnám, které byly na vrcholu, na té špici z hlediska úročení vkladů mezi družstevními záložnami a samozřejmě poskytovaly mnohem výhodnější zúročení než standardně banky. Čili spotřebitel se choval v zásadě ekonomicky, pokud tam ukládal své volné finanční zdroje, ale samozřejmě klient družstevní záložny nebo její řadový družstevník těžko může mít informace o tom, jestli družstevní záložna poskytuje úvěry ekonomicky spřízněným subjektům. Tady to prostě takto bylo, figurovala tam struktura tamního podnikatele Zátorského, který prostřednictvím firmy GEOFIN v družstevní záložně vlastnil výrazný podíl, respektive se tedy podílel na jejím řízení. Je také zajímavé, že tento podnikatel těsně před krachem svůj podíl ještě stihl prodat, což také samozřejmě o něčem svědčí. Zřejmě on sám měl jisté indicie, že Unibon před sebou nemá nějakou dlouhou perspektivu, takže tento svůj podíl prodal ještě tedy dříve, než bylo zahájeno příslušné správní řízení mezi Českou národní bankou a Unibonem.

Já se tedy chci zeptat pana guvernéra, protože myslím, že tahle otázka sem patří do této rozpravy, jak vypadá metodika bankovního dohledu. Jakým způsobem ta metodika reflektuje zkušenosti, které tady jsou s krachy bank a družstevních záložen v 90. letech a na počátku tohoto tisíciletí? A zeptám se, zdali Česká národní banka má tedy úplně čisté svědomí, pokud jde o výkon dohledu nad družstevní záložnou Unibon, jestli tady nemohla jednat dřív, jestli například tím signálem nemohl být také fakt, že se vlastnická struktura, respektive pan Zátorský začal zbavovat podílu v Unibonu, družstevní záložně, to si myslím, že je signál, kterého si možná

někdo v bankovním dohledu mohl všimnout. A je tedy otázka, jestli skutečně Česká národní banka dostatečně kontroluje rizikové faktory, které se týkají financování vlastnický propojených firem.

Dovoluji si tedy požádat pana guvernéra o reakci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan guvernéř bude reagovat ihned. Prosím.

Guvernéř ČNB Miroslav Singer: Děkuji. Já to zkusím nejdřív rozdělit na metodiku dohledu, protože ta je důležitá. Myslím si, že je důležité vysvětlit, jak vlastně funguje bankovní dohled.

Bankovní dohled, obávám se, není – a obávám se, že mnozí mají představu, že bankovní dohled je něco jako řízení atomové elektrárny v seriálu o Simpsonsích. Bankovní dohled na velké obrazovce sleduje transakce všech úvěrových institucí v Čechách a má za úkol stisknout červené tlačítko, když ta transakce je špatně. Tak takhle bankovní dohled nikde nefunguje. Bankovní dohled je schopen vyhodnocovat transakce, které byly učiněny, a v okamžiku, kdy zjistí, že učiněné transakce jsou rizikové, může teprve poměrně komplikovaným procesem podle správního práva vyžadovat nějaké nápravy, opatření a tak dále. Mezitím ta instituce má ještě stále možnost něco činit. Bankovní dohled má samozřejmě k dispozici předběžná opatření, která může používat, a používá je. Nechci teď komentovat konkrétně ještě neuzavřenou živou kauzu Unibonu z mnoha hledisek, ale prostě je používá, to znamená, že zakazuje to či ono. Ale on to může činit až ex post.

Tím se dostávám ke druhému problému. Zkusím říct zbavování podílu. Aniž bych chtěl komentovat konkrétní procesy v záložně Unibon, zbavování podílu je často ne signálem toho, že někdo z úvěrové či jiné instituce odchází, ale třeba i signálem toho, že bankovní dohled požaduje nějaké změny v orgánech a vlastnických skupinách a tak dále, případně požaduje kapitalizaci, takže je třeba změnit vlastnickou strukturu. Z toho hlediska to není ten signál, který by byl jasný a jednoznačný, nicméně v tomto konkrétním případě samozřejmě odejmutí licence má nějakou historii v předchozích opatřeních, která se stupňují, a která se dokonce musí stupňovat tak, aby to odejmutí licence byla obhajitelné. Jinými slovy, bankovní dohled musí například předtím vyžadovat nápravu stavu neřízených rizik.

Tím se dostávám k družstevním záložnám jako celku. My se jim hodně věnujeme, věnujeme se jim, obávám se, až neúměrně z hlediska významu sektoru na českém finančním sektoru, právě proto, že víme, že tam ten problém je a ten problém je vyvolán situací před třemi lety. Do té doby družstevní záložny a jejich klienti byli mnohem ostražitější, protože měli

pojištěných jenom 90 % vkladů. Pak v rámci sjednocení pojištění na počátku krize, která se k nám nedostala, v Evropě prostě byly sjednoceny limity na úrovni 100 tisíc eur a 100 %. A od té doby, upřímně řečeno, je klientům úplně jedno, jestli se někdo zbavuje podílu nebo obchoduje s finančně spřízněnou skupinou, protože oni tam mají prostě vklady do 100 tisíc eur, na kterých mají slíbené o něco vyšší úroky, a vědí, že v nejhorším to dostanou od pojištění vkladů. Tak jednoduché to je a je to situace, o které dovolím si říct, víme, snažíme se připravit i nějaké legislativní řešení. To je všechno, co k tomu principiálně můžu dostat. Prostě ten sektor dostal impuls k růstu, kdy méně odpovědné instituce nabraly vklady, se kterými teď mají problémy umístit je za ty výnosy, které z nich potřebují.

A já říkám, my to vnímáme, my to v tom nejhorším případě i zavíráme, ale nemůžeme to činit ex ante. My neumíme, žádný bankovní dohled vám dopředu neumí říct ex ante „tahle ta banka, pojišťovna, kdokoliv jiný se chystá učinit tu transakci špatně“. Může říci „má špatný systém řízení rizik a vyžadovat zlepšení“. A pak musí dát podle správního práva i čas na zlepšení, pak může teprve přijít na kontrolu. Není to tak, že jeden týden řekne „zlepšete systém řízení rizik“ a druhý týden přijdete na kontrolu, to by nás správní soud záhy vyhodil. Jsou tam prostě věci, které tam blokují rychlost té reakce. Troufnu si nicméně říci, že tři miliardy korun je určitě hodně peněz, ale jestli největší problém jsou ty tři, ale nikoliv jako v případě zmíněné ostravské banky desítky a stovky, pokud se pamatuji, jaký je ten rozměr miliard, tak ty věci dneska fungují o něco rychleji a zaplatí pámbůh tahle rizika zabírají dříve, než stačí přerůst.

Ale já nemám hlavně žádnou radost z toho, že tu máme sektor, který tímhle způsobem funguje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, pan poslanec Sobotka chce reagovat. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já myslím, že ale tohle nejsou tak triviální záležitosti, protože my jsme v předcházejícím bodu vedli chvilíčku debatu, byť krátkou a ne příliš hlubokou, k té otázce, jak se bude regulovat do budoucna finanční trh v Evropě, s tím, že Česká národní banka tady zastává tedy vlastenecké stanovisko, že si chce maximálně podržet dohled nad finančním trhem v České republice. Ale já se ptám, jakou máme jistotu, že to funguje dobře. Jestliže tedy budeme hájit pozici České národní banky jako zákonodárci a budeme podporovat to, aby co nejvíce pravomocí v oblasti dohledu nad finančním trhem zůstalo tady na Příkopech, aby to bylo tedy pod kontrolou České národní banky, kde máme jistotu, že se nebudou opakovat kauzy typu Unibonu?

Víte, já to říkám proto, že pokud jde o veřejné zdroje a člověk si přečte veřejné zdroje, které se týkají pádu této družstevní záložny, tak se prostě hovoří o nevýhodných úvěrech. Hovoří se v těchto veřejných zdrojích o nevýhodných úvěrech spřízněným podnikatelským skupinám. A tohle přece byl ten problém, který jsme tady mnohokrát měli, mnohokrát jsme se jím zabývali. Tady jsme projednávali řadu zákonů, které se týkaly oceňováním klientů, postupně jsme navyšovali prostředky, které se mohou vyplácet z fondu pojištění vkladů, ale vždycky to byly nevýhodné úvěry spřízněným podnikatelským subjektům, nebo to prostě byla korupce, nebo to je jedno, jak tomu budeme říkat, a ty finanční prostředky odplynuly.

A já nevím, mně to, ten výrok a to vyjádření pana guvernéra, příliš neuklidnilo, že Česká národní banka nemůže na to jít ex ante. Já bych očekával, že právě kontrolní opatření a kontroly ze strany bankovního dohledu by měly přispět k tomu, aby tady včas určitá upozornění byla.

A já jsem bohužel nedostal odpověď na jednu z otázek, které jsem položil, zdali tedy regulace úvěrů spřízněným firmám se nějakým způsobem promítá do metodiky kontroly. Zdali jsou tedy družstevní záložny a banky vedeny k tomu, aby neposkytovaly úvěry spřízněným subjektům v rizikové oblasti. Abychom skutečně reagovali dopředu, abychom měli jistotu, že Česká národní banka na to myslí, že v rámci svého dohledu to zohledňuje.

Samozřejmě že klienti mohou být klidní, protože jsme zákonem tady v Poslanecké sněmovně garantovali výplatu vkladů. Ale to nejsou peníze zadarmo, to nejsou peníze, které by se jen tak někde narodily, to pojištění vkladů je financováno všemi finančními bankovními ústavy v naší zemi a ty peníze prostě zaplatí klienti v poplatcích. To znamená čím více peněz je potřeba do fondu pojištění vkladů, tak se samozřejmě banky snaží získat to i ve formě poplatků od klientů. Jestliže tady v kauze Unibon – já přesně nevím, jaká byla nebo bude vyplacena částka, to by možná pan guvernér nám tu informaci poskytnout mohl, ale vzhledem k tomu, že tam byly vklady necelé tři miliardy korun, tak se dá předpokládat, že ty pojištěné vklady, které budou vyplaceny, se klidně mohou pohybovat kolem jedné, jedné a půl miliardy korun, a to určitě nejsou malé finanční prostředky. Ale znovu opakují, já nevím přesně, jaká částka bude, jaké částky bude dosaženo při výplatě vkladů v rámci krachu družstevní záložny Unibon.

Pokud si ale Česká národní banka chce udržet dobrou pověst, chce, abychom ji hájili, pokud jde o její roli regulátora na finančním trhu, tak přece musíme rozptýlit všechna podezření, která by se týkala toho, že bankovní dohled nepůsobí dostatečně účinně, že bankovní dohled je bezzubý ve své určité fázi a že to prostě může vést až k tomu, že nám tady zkrachuje družstevní záložna, která má něco kolem čtyř nebo přes čtyři tisíce klientů. To prostě není úplně zanedbatelná věc. A myslím si, že trošku typické je, že pan guvernér ve svém úvodním vystoupení tento krach ani nezminil. Já

nevím, kolik v daném roce zkrachovalo družstevních záložen, jestli to byla jedna, dvě nebo tři, ale pan guvernér ve svém úvodním vystoupení ani neinformoval a neupozornil Poslaneckou sněmovnu na to, že Česká národní banka musela řešit také tuto docela obtížnou kauzu.

Požádal bych skutečně pana guvernéra o to, zdali by nás mohl více uklidnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a ještě se hlásí do debaty pan poslanec Doktor. Já ho prosím, abych neměl špatné svědomí, rád bych mu dal prostor, aby se zapojil do rozpravy. (Veselost v sále.)

Poslanec Michal Doktor: Děkuji. Já jenom doplním tu otázku pana poslance Sobotky.

Mně se líbil přírůstek pana guvernéra s tou atomovou elektrárnou Simpsonů také proto, že to je můj oblíbený seriál. Ona je pravda, že opravdu koukáme z hlediska dohledu nad finančními trhy na ty instituce a jejich subjekty se zpožděním.

A na druhou stranu, to riziko záměny mezi bankou a družstevní záložnou je tak velké, že může být stejně osudové, stejně fatální jako splést si rychlobruslení s krasobruslením, takového předsedu vlády znám, stejně tak znám poslance, kteří si pletou pádlování a veslování. A jedu po Praze – a já vám budu nápomocen, jsem vám nápomocen, pane guvernére – jedu po Praze a vidím reklamní sdělení, marketing – tedy kromě poslance Vidíma, který sedí tam v první lavici v první lavici, prosím – a vidím po Praze reklamní sdělení zjevně družstevní záložny, která však ve sloganu, kterým oslovuje nás, jedoucí kolem, říká – a teď ten přírůstek úvodní musím vypustit, neb je místopisem – „peněžní ústav“. A „družstevní záložna“ je uvedeno drobným malým písmem někde v záhlaví, tak aby samozřejmě byly splněny náležitosti dané zákonem. To už je oblast klamavé, návodné reklamy.

Chápu, že centrální banka nemůže zkoumat veškerá sdělení tohoto typu, ale ve smyslu té kontroly se zpožděním je třeba dosáhnout toho, aby to vaše informační zpoždění bylo co nejmenší a abyste se zabývali i takovými podněty, protože signály přicházející z tohoto segmentu – jakkoliv zdůrazňuji, a vy jste to myslím uvedl a já myslím, že stojí za to to říci ještě jednou – z pohledu finančního trhu jako celku jsou družstevní záložny naprosto, naprosto marginální a jejich případný kolaps – zdůrazňuji slovíčko případný, aby mi někdo nepodsouval, že tady vyvolávám nějakou destrukci tohoto systému – by nepostihl důvěryhodnost a stabilitu celku. Na druhou stranu ty signály jsou někdy obdobně strašlivé jako v letech, která předcházela těm otřesům v letech 1998 až 2000.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek chce fakticky reagovat na poslední vystoupení. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já obecně k poznámce pana poslance Doktora. Tady se musím pana guvernéra trochu zastat i za tu cenu, že se přiznám k systému prodlení, které jde na mou hlavu. Pan guvernéř tohle nepodceňuje a v této věci mě již několikrát oslovil, dokonce i písemně, vzhledem k tomu, že náprava těchto věcí je nezbytná především systémově a legislativu drží v ruce Ministerstvo financí. Chtěl bych z tohoto místa říci, že legislativní úpravy týkající se tohoto segmentu finančního trhu připravujeme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan guvernéř dostane možnost vystoupení. Prosím, pane guvernéře, máte slovo na reakce.

Guvernéř ČNB Miroslav Singer: Špatně jsem to asi vyjádřil. Především jsem chtěl říci, že za současného stavu systému pojištění vkladů družstevních záložen je lhostejné, co klient o té či oné družstevní záložně ví, protože klientské vklady jsou v drtivé většině omezeny na maximální pojistnou částku a ta je pojištěna na 100 %. Takže je úplně jedno, co je veřejnou informací.

Z hlediska totálního uklidnění neumím nikomu říct, že nebudeme nikdy nic zavírat a že se na finančním trhu neobjeví subjekty, které budou porušovat pravidla, která na něm platí. Můžu jenom říct, že když jsme to činili naposledy – nejsem si jist, zda pan poslanec tehdy nebyl dokonce ministrem financí –, ale tehdy se to týkalo zhruba instituce, která představovala tak třicetinu rozměru finančního sektoru v té době. Unibon, ale nejen Unibon, asi dva roky předtím jsme zavírali většího brokera – to jsou subjekty, které představují hluboko pod jednou setinou, jinými slovy desetinásobně menší řádový problém. To, co umíme, je nenechat ten problém dramaticky vyrůst. V tom jsme vývoj zaznamenali. A znovu opakuju – žádný dohled, bez ohledu na to, kde je integrován, není schopen bránit těm, kteří chtějí porušovat pravidla, aby tak nějakou chvíli činili, než budou přichyceni, zastaveni, bude jim vzata licence. Tak ten systém funguje. Jinými slovy absolutní jistota není, dokonce není ani v plánovanějších ekonomikách, než jsou evropské, jak se o tom přesvědčují naši čínští kolegové. To je první bod, který chci zdůraznit.

A druhý bod. Hranice, kde dnes ta rizika zastavujeme, se posunula v řádu nejméně desetinásobném. Jestli to uklidňuje, nebo neuklidňuje, to neumím říct.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já určitě můžu souhlasit s panem guvernérem, že družstevní záložna Unibon, její pád, neměla takřka žádný vliv na stabilitu finančního trhu v České republice. To je pravda. Jsem také rád, že se problémy v posledních dvaceti letech výrazně řádově zmenšují. To znamená ze systémových ohrožení, které představoval například pád Investiční a Poštovní banky, už jsme se dostali do fáze, kdy tam, kde se odnámá licence, to jsou finanční ústavy, jejichž pád nemůže narušit stabilitu bankovního sektoru. Nechci tady hovořit příliš obecně, ale myslím si, že z pohledu stability finančního sektoru je otázka jasná. Z pohledu postupů a metod České národní banky při výkonu dohledu to tak úplně jasné není.

Já jenom proto, abych vám všem připomněl, že ta kauza Unibon je zajímavá a že tam zřejmě něco shnilého bylo, chci upozornit na fakt, který uvedl týdeník Euro, který upozornil na to, že kauza takzvaných domů v Přednádraží v Ostravě, kterou jste jistě všichni mediálně zaznamenali, je spojena s družstevní záložnou Unibon. Chci připomenout, že podnikatel, který koupil tyto domy v Přednádraží, které jsou nyní předmětem sporu mezi majitelem a stavebním úřadem a obývá je romská komunita, ten podnikatel, který tyto domy koupil, byl personální spjat se strukturou, která vlastnila družstevní záložnu Unibon, dokonce tam vykonával i funkce v této struktuře a současně právě družstevní záložna Unibon tomu podnikateli půjčila finanční prostředky, a ne zrovna malé, na to, aby si tyto domy v Ostravě v Přednádraží koupil. Družstevní záložna Unibon půjčila tomu podnikateli 26 milionů korun, které má splácet do roku 2019. Všichni, kdo jste sledovali kauzu v Přednádraží, si o tom určitě můžete udělat alespoň povšechný obrázek. A ten pan Roztočil, který koupil ty domy v Ostravě v Přednádraží za peníze od družstevní záložny Unibon, byl v obchodním rejstříku také zapsán jako předseda představenstva aerolinek Eurovia Air a podle svých slov byl také projektovým manažerem holdingu Geofin, což je onen holding, který vlastnil podíl v Unibonu a který je spojen s podnikatelem Danešem Zátorským.

Tohle je přece úplně konkrétní příklad toho, jakým způsobem se z této družstevní záložny vyváděly finanční prostředky na úvěry spřízněným osobám a byly použity skutečně velmi zvláštním způsobem na realitní spekulaci, jejíž konec a důsledky všichni vidíme. Všichni jsme viděli, jaké sociální problémy se v Přednádraží vytvořily. A tady najednou se nám to tak krásně propojuje s tím, jak fungovala družstevní záložna Unibon, které ve finále musela Česká národní banka odebrat licenci. Pohledávka je nyní nesplácená a zřejmě bude vymáhána po příslušném podnikateli. V rámci snahy minimalizovat škody bude muset být pohledávka vymáhána. Tohle je jeden konkrétní příklad. Pravděpodobně by se příkladů dalo najít víc. Ony se postupně poskládaly a vedly k tomu,

že družstevní záložna přestala plnit podmínky pro kapitálovou přiměřenost a byla jí odňata bankovní licence.

Říkám to proto, že i do budoucna je dobré si tento případ zapamatovat. Myslím, že je strašně důležité, aby bankovní dohled České národní banky fungoval spolehlivě, aby fungoval včas, aby fungoval bez ohledu na jakékoliv vazby, aby fungoval nemilosrdně a aby tady byla jasná metodika, která bude bránit tomu, aby banky byly vytunelovány způsobem, který jsme viděli u družstevní záložny Unibon, a aby se neodehrávaly podobné příběhy jako jsme viděli v Ostravě v Přednádraží. O to bych chtěl pana guvernéra požádat. Doufám, že Česká národní banka se této své metodice a včasnému postupu bude nadále věnovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dívám se... Všechny přihlášky byly zřejmě konzumovány, všichni vystoupili. Můžeme snad rozpravu ukončit. Myslím, že už zaznělo všechno i ze strany pana guvernéra. Mohli bychom přistoupit k podrobné rozpravě. Požádal bych pana zpravodaje.

Poslanec Radim Jirout: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, a bych vás seznámil s doporučením rozpočtového výboru, který doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Zprávu České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2011.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Žádný další návrh v podrobné rozpravě asi nezazní, jen se pro jistotu ptám. Nikdo nechce nic dodat? Podrobnou rozpravu ukončím a budeme hlasovat o usnesení příslušného výboru, které jsme zaslechli v podrobné rozpravě.

Hlasujeme o Zprávě o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2011. Budeme hlasovat o usnesení výboru, který nám doporučuje vzít tuto zprávu ve Sněmovně na vědomí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 106, přihlášeno je 161, pro hlasovalo 100, proti 40. Usnesení bylo přijato. Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

A máme tady bod číslo

144.

Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2012 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2012) /sněmovní tisk 770/

Je to tedy zpráva o měnovém vývoji za první pololetí 2012. Tahle zpráva byla také projednána. Připomenu, že podle zákona číslo 6/1993 Sb., o ČNB, je ČNB povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji.

Prosím guvernéra ČNB pana Miroslava Singra, aby tuto zprávu uvedl. Pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji. Poslední materiál, který dnes předkládáme, zpráva o inflaci, třetí tohoto roku, která se samozřejmě zabývá makroekonomikou jako takovou. Zkusím říci základní body.

Zpomalování tempa meziročního růstu ekonomické aktivity patrně v loňském roce přešlo v prvním kvartálu letošního roku do poklesu. Pokles prohloubil, ale mezičtvrtletně zpomalil, jinými slovy neakceleruje a spíše se zklidňuje. K poklesu ekonomické aktivity přispěl zejména pokles spotřeby domácností. Záporný byl příspěvek změny stavu zásob, v menší míře i spotřeby vlády. Fixní investice zůstaly na úrovni stejného období předchozího roku a zdrojem růstu nebo růstových impulsů zůstal pouze čistý vývoz, který vykazuje velmi pozitivní hodnoty.

Pro tento rok očekáváme pokles ekonomické aktivity o 0,9, v roce 2013 očekáváme růst HDP o 0,8. V roce 2014, když odezní tlumicí faktory z předchozích let, by pak ekonomika měla vzrůst podle našeho názoru o 2,5 %.

Na trhu práce došlo bohužel k zastavení předchozích dočasných pozitivních tendencí. Situace se příliš nezměnila ani ve druhém kvartálu. Jinými slovy, celková zaměstnanost se mírně zvýšila, obecná míra nezaměstnanosti stagnuje. Meziroční růst průměrné nominální mzdy o 3,6 %, způsobený z velké části vlivem mimořádných faktorů ve druhém kvartále, se snížil na 2,3 %. Pro rok tento a příští počítáme s mírným útlumem na trhu práce v návaznosti na stagnaci v letošním roce, o které jsem mluvil.

Z hlediska inflace – což je samozřejmě náš základní cíl, stabilita cen – domácí ekonomika nevytváří a nebude vytvářet žádné inflační tlaky, naopak růst cen, který se k nám přenáší ze zahraničí v podobě cen komodit, případně oslabení měnového kursu tlumí. Aktuálně činí celková spotřebitelská inflace lehce méně, než byla naše predikce, 3,3 %. Rozdíl je dán mnoha faktory, nicméně důležité z hlediska cílování je, že nad dvouprocentním cílem je celková inflace zejména kvůli zvýšení snížené sazby DPH a harmonizačnímu zvýšení spotřebních daní u cigaret s dopadem cca

1 %. To jsou daňové změny, které každá centrální banka výjimkuje, neboli nezohledňuje z hlediska vyhodnocení plnění cíle, nikoliv proto, že by se tomu chtěla vyhýbat, ale prostě proto, že ostré daňové změny by vyžadovaly strašlivou manipulaci s úrokem na její vyhlazení, které by ekonomice nic nepřineslo.

Měnověpolitická inflace neboli to, co cíluje, byla v srpnu, neboli v posledním údaji, přesně na dvouprocentním cíli. Podle prognózy celková inflace klesne na přelomu letošního a příštího roku. V příštím roce se bude celková inflace pohybovat lehce nad cílem, třetí i čtvrtý kvartál předpokládáme 2,3 %, naopak měnověpolitická bude až pod cílem.

Ovlivnil nás samozřejmě měnový kurs. Koruna ve druhém čtvrtletí 2012 oslabil, v tuto chvíli jsme svědky korekce, která začíná být poměrně prudká.

Úrokové sazby jsme měli dva roky, což je nejdelší období, které tuším centrální banka zná, beze změny. Byly sníženy 29. června ještě o 0,25 procentního bodu, takže v tuto chvíli jsou mimořádně nízké na půl procentu. S novou prognózou je konzistentní i další pokles tržních úrokových sazeb a jejich růst až v roce 2014. Rizika prognózy hodnotila bankovní rada jako vcelku vyrovnaná a rozhodla se naposledy ponechat většinou čtyř hlasů ze šesti úrokové sazby beze změny.

Rizika směrem dolů samozřejmě spočívají v realizaci dodatečných fiskálních opatření a naopak rizika směrem nahoru jsou pouze zvnějšku, potenciálně vyšší světové ceny energetických a zemědělských komodit.

Tím si dovoluji skončit a vyčkat na vaše otázky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu guvernérovi. Zprávu projednal rozpočtový výbor, takže teď dostane slovo zpravodaj pan poslanec Radim Jirout, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, máte slovo nyní vy.

Poslanec Radim Jirout: Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozpočtový výbor tento tisk projednal na své 35. schůzi dne 18. září 2012. Po debatě, která se zabývala směnnými kursy, promítnutím daňových změn do cen, prognózou zahraničního růstu, vzal tuto zprávu jednomyslně na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. V tuto chvíli otevírám rozpravu, do kterého mám přihlášeného pana poslance Michala Babáka. Prosím, aby se ujal slova jako první přihlášený.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Já bych měl asi tři otázky na pana guvernéra.

Vzhledem k tomu, že zpráva o inflaci říká, že predikuje nejvyšší inflaci za poslední dobu, tedy 3,3 %, tak bych se chtěl zeptat, kolik z této inflace způsobil právě růst DPH, to znamená zvýšená sazba z 10 na 14 %, která byla zavedena od 1. 1. 2012. Pan guvernéř nám tady sdělil, že daně jako takové způsobily růst 1 %. Předpokládám, že to bylo i se spotřební daní. Nás by zajímalo, kolik z toho dělalo, jestli je možno odpovědět přesně, DPH, to znamená zvýšení spodní hranice sazby DPH.

Potom by mě zajímalo, jaký vůbec má tato inflace dopad na celkovou ekonomiku, to znamená, jakým způsobem má dopad na růst ekonomiky k HDP.

Poslední otázku bych si dovolil. Pokud by byl přijat daňový balíček, s čímž my tedy nepočítáme, ale kdyby náhodou, tak by se též zvedlo DPH o 1 procentní bod jak na snížené, tak na zvýšené sazbě ze 14 % na 15 %, resp. z 20 % na 21 %. Nás by zajímalo, jak Česká národní banka predikuje, jaký vliv bude mít toto zvýšení DPH na celkovou inflaci pro rok 2013.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan guvernéř chce reagovat hned. Prosím, pane guvernére.

Guvernéř ČNB Miroslav Singer: Zkusím odpovědět, ale obávám se, že vám teď neodpovím v číslech, protože vás odkážu na předchozí zprávu o inflaci, kde dopady současného daňového balíčku jsou hodnoceny. Je to v příloze, tuším v alternativním scénáři, protože tehdy ještě nebylo jisté, do jaké fáze se to dostane. Jen upozorním, protože jsem na to téma mockrát mluvil, že dopady jsou skutečně výrazně menší než dopady do letošního roku. Kvalitativně už jsem je hodnotil při prvním vystoupení v rámci jiného dotazu, ale to už nejsou žádná velká dramata.

Z hlediska inflace do DPH – opět, to jsme mapovali už někdy v loňském roce. Takhle jakoby z hlavy mám pocit, že – protože to už je přece jenom pro nás historie, my se díváme spíše na to, jak bude inflace vypadat za rok a půl, ale mám pocit, že DPH bralo asi polovinu nebo dvě třetiny ze změn. Ale pokud vás to zajímá, klidně vám to nechám najít. To už jsou zprávy tuším z loňského roku, protože my vlastně hodnotíme dopředu. To jsou rozbor, které se dělají ex ante. Omlouvám se, že jenom takhle. Tolik čísel si skutečně nejsem schopen pamatovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane guvernére. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážení kolegové, teď bych chtěl říci něco, co je možná ode mne trochu nezvyklé. Chtěl bych ta-

dy dnes ocenit vystoupení pana guvernéra v průběhu tohoto týdne. Já jsem ho četl s velkým zájmem. Musím říci, že mi zaznělo poměrně pro mě velmi sympaticky a velmi povzbudivě. Připadá mi, že vystoupení významného činitele, který řekne, že v této zemi je třeba obnovit důvěru v ekonomiku, který řekne, že jsou tady vytvořeny podmínky pro oživení, a vyjmenovává všechna pozitiva, která dnes jsou k takovému oživení pohotově, to mi připadá, že je typ vystoupení, které jsme tady dlouho neslyšeli.

Já bych chtěl říci, že pan guvernéř tím podle mě napravuje chyby vlády, protože to je podle mě velmi zlé, že dneska nemáme vládu, nemáme premiéra, ministra financí, který by podobným způsobem v této zemi vystoupil a řekl, že tato země není taková, že by to bylo všechno prožráno a proflákáno, jak slyšíme od pana ministra financí, protože to je jediné, co můžeme slyšet od pana ministra, něco podobně povzbudivého, čím řekne lidem, že je třeba dělat všechno pro to, abychom nespádli zas do nějakého pekla nebo kotle. Jestli před dvěma lety pan ministr Kalousek strašil lidi tím, že spadneme do Řecka, tak teď má nové téma, teď straší tím, že spadneme do Portugalska. Rozumíte, před těmi dvěma lety, když strašil Řeckem, tak jsme měli růst 2,7 %. Za dva roky jeho úspor a škrťů jsme se propracovali k minus 1 %! Nicméně pan ministr plynule přešel z Řecka na Portugalsko. To je jediné, čeho se může veřejnost od pana ministra dočkat.

A proto říkám, že oceňuji vystoupení guvernéra, který zaplat pámbůh tady konečně řekl, že není všechno prožráno a proflákáno, jak si myslí pan ministr Kalousek, ale že tady je šance oživit tu ekonomiku. Jenom by to chtělo vládu, která by chtěla v tomhle směru něco podniknout a která by místo dohadování o nekonečných daňových změnách, které schvaluje každého půl roku, řekla, že chce něco udělat pro růst a pro to, aby se v této zemi ekonomika točila. Je to smutné, že je to jediný hlas, který takto zazněl, a byl to zrovna hlas guvernéra. Já tady říkám rovnou, že mě to velmi potěšilo. Připadá mi, že tohle je to, co ukazuje cestu ven. To je něco úplně jiného, než představuje vláda Petra Nečase! (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím a zahajuji podrobnou rozpravu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. A teď se do podrobné rozpravy hlásí zpravodaj, takže mu uděluji slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci červenec 2012 (Zprávu o měnovém vývoji za první pololetí 2012.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že můžeme podrobnou rozpravu ukončit a že budeme nyní hlasovat. Budeme hlasovat o usnesení rozpočtového výboru. Já jsem zagongoval a nyní zahajuji hlasování.

Kdo je pro, přijmout usnesení, tak jak bylo předneseno zpravodajem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 107, přihlášeno je 161, pro hlasovalo 102, proti 8. Usnesení bylo přijato.

Končím bod číslo 144 a přecházím k bodu číslo 148. To je

148.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 3587/

To není tisk, to je sněmovní dokument 3587, tak je to přesně, a ten obsahuje usnesení rozpočtového výboru číslo 320 ze dne 4. září. Návrh by měl uvést předseda výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím pana poslance, aby si vzal slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, rozpočtový výbor na své schůzi dne 4. září 2012 schválil návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a v jejích orgánech. Je to standardní postup, je to každý rok v podstatě stejný harmonogram, takže bych chtěl Sněmovnu požádat, aby toto usnesení podpořila a tento tisk odhlasovala.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a prosím předsedu výboru pana Pavla Suchánka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám tímto rozpravu, ale vidím, že se do ní nikdo nehlásí. V tom případě můžeme rozpravu zřejmě ihned ukončit a přistoupíme k rozpravě podobné. Také se do ní nikdo nehlásí, tak můžeme rozpravu... Ale ne, ne, tady bych požádal pana poslance Suchánka, aby vystoupil v podrobné rozpravě, samozřejmě.

Poslanec Pavel Suchánek: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych se

přihlásil k usnesení rozpočtového výboru ze dne 4. září k návrhu časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a v jejích orgánech. Je to sněmovní dokument číslo 3587 a obsah tohoto usnesení všichni poslanci obdrželi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a podrobnou rozpravu můžeme ukončit. Budeme nyní hlasovat o návrhu usnesení, se kterým jsme byli seznámeni. Jen vám připomínám, že se jedná o časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce, tedy způsob, jak to budeme projednávat ve Sněmovně. To je to, o čem hlasujeme a co nám bylo předloženo, aby si to všichni uvědomili.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh harmonogramu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148... Ne, pardon, hlasování má číslo 108. Hlasování má číslo 108, přihlášeno je 165, pro hlasovalo 139, proti 1, takže jsme návrh harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu přijali. Můžeme ukončit bod číslo 148.

A máme tady bod číslo 151, tady už máme přihlášky.

151.

Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů /sněmovní tisk 772/ - druhé čtení

Tak, jsme ve druhém čtení. Pozor, nyní měníme režim, ocitáme se ve druhém čtení tisku 772 a já bych požádal ministra Chalupu, aby v tomto druhém čtení návrh z pověření vlády uvedl Sněmovně. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych poděkoval za vstřícný přístup při zrychleném projednávání návrhu zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a to zejména členům výboru životního prostředí a hospodářského výboru za projednání ve zkrácené lhůtě.

Podstata tohoto zákona, dovoluji mi zopakovat, spočívá v několika věcech. Za prvé je snaha o zapracování nových předpisů Evropské unie v

oblasti obchodování, jednak směrnic a jednak několika navazujících nařízení z let 2009, 2010, 2011 a 2012. Transpoziční lhůta pro implementaci této směrnice končí 31. prosince letošního roku.

Návrh zákona upravuje podmínky v oblasti obchodování s povolenkami od roku 2013 a podstatně je mění. Systém přechází od systému dosavadního, tedy přidělování bezplatných emisních povolenek, k systému prodeje v aukcích. Přidělení bezplatných povolenek bude probíhat podle harmonizovaných pravidel se sekundární evropskou legislativou. Od roku 2013 platí zásada, že se výrobcům elektřiny nepřidělují žádné bezplatné povolenky, nicméně Česká republika a spolu s ní dalších sedm evropských zemí má možnost přidělit část povolenek výrobcům zdarma, ovšem výměnou za investice, které jsou uvedeny v národním plánu investic. Tato výjimka má řadu podmínek a v návrhu zákona jsou upraveny tak, aby proces vykazování provedených investic a následné bezplatné alokace mohl začít již v listopadu roku 2012.

Kromě směrnice z roku 2009 budou systém emisního obchodování upravovat také další předpisy, a to, jak jsem zmínil, z nichž některé nabyly účinnosti anebo byly vyhlášeny Evropskou komisí v průběhu prvního pololetí letošního roku.

Směrnice stanoví povinnost členských států využít minimálně 50 % výnosů ve směrnici definované účely, primárně aktivity spojené se snižováním emisí skleníkových plynů. V zákoně v § 7 jsou vyjmenovány typy opatření z hlediska toho faktického, tzn. že pokud projednáme tento zákon a podaří se jej schválit, potom to znamená, že bude možné mimo jiné realizovat pokračování programu Zelená úsporám, od kterého očekáváme výrazná opatření jak z hlediska snižování emisí, tak zvýšení komfortu a kvality bydlení občanů České republiky, snížení jejich nákladů na bydlení a zároveň výrazný prorůstový efekt pro českou ekonomiku, zejména pak v oblasti stavebnictví.

Dalšími opatřeními je například, že se definuje otázka dražitele povolenek a jeho režimu. Dále se stanovuje správa obchodování, rozsah zařízení, která se povinně účastní systému obchodování. Dále je pak důležitá skutečnost, že zákon upravuje přidělení povolenek výrobcům elektřiny v případě, že provedou rozsáhlé investice.

Dámy a pánové, děkuji pěkně za dosavadní projednání a prosím o jednání v druhém čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji za úvod. My jsme to přikázali k projednání výboru pro životní prostředí, iniciativně to projednal také hospodářský výbor. Usnesení máme k dispozici jako 772/1, to je myslím usnesení – zrovna poslanec Jiří Krátký o něm bude mluvit. Takže prosím, pane poslanče, k jednání vašeho výboru životního prostředí.

Poslanec Jiří Krátký: Ano, děkuji pěkně. Výbor pro životní prostředí se zabýval tímto materiálem. Přijal usnesení, které v zásadě nemění vládní návrh, je tam jen drobné rozšíření vyjmenovaných věcí, které by se měly podporovat. Jak tady pan ministr hovořil, je to podpora následného programu Zelená úsporám. Toto rozhodnutí výboru pro životní prostředí máte ve sněmovním dokumentu číslo 3809, kde je možno si ho přečíst.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji za to, co jste řekl. A teď požádám pana poslance Cyrila Zapletala, který nám něco podobného sdělí, co se týče jednání výboru hospodářského, který, jak jsem řekl, iniciativně projednal tuto normu.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, pane místopředsedo. Hospodářský výbor ve středu projednal předmětný dokument a přijal usnesení, které doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 772 ve znění vládního návrhu zákona. Ostatní body jsou standardní tak, jak má vypadat každé usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže máme usnesení i z výboru hospodářského. A teď otevírám obecnou rozpravu, do které už mám přihlášky. Do obecné rozpravy se hlásí jako první pan poslanec Karel Šidlo, pak pan poslanec Novotný. Prosím do obecné rozpravy pan poslanec Karel Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že první čtení proběhlo ve zrychleném procesu a navíc ještě původně k této novele zákona byl navržen způsob projednávání podle § 90, tak nebylo příliš mnoho prostoru, jak se vyjádřit k této novele zákona, a členové poslaneckého klubu za KSČM, kteří jsou současně členy hospodářského výboru, neměli příliš prostoru k tomu, aby s nimi bylo jednáno i na půdě hospodářského výboru o tom, jakým způsobem bude nastavena tato novela zákona. Proto mi dovoluji stručný komentář v obecné rozpravě k tomu, proč jsme podali pozměňovací návrh, nebo podávám pozměňovací návrh, který jste měli možnost už vidět jako sněmovní dokument 3844. Prosil bych vás, abyste se s ním seznámili, protože to je určitá úprava § 7 odst. 5 v několika variantách a potom úprava § 7 odst. 6 a náhrada odst. 7 novým textem. A nyní pár slov.

Povinné nákupy emisních povolenek jsou další finanční zátěž pro český průmysl, na který stát již nyní přenáší hlavní část nákladů na podporu obnovitelných zdrojů energie bez ohledu na jejich energetickou efektivitu. Stávající podpora obnovitelných zdrojů je již za hranicí ekono-

mických možností České republiky. Česká republika má celosvětově jednu z nejvyšších podpor obnovitelných zdrojů podporovaných v přepočtu na jednoho obyvatele a v současné době kumulativně nejvyšší v Evropské unii. Výše podpory ohrožuje konkurenceschopnost českých firem, především českého průmyslu, který tvoří přes 30 % hrubého domácího produktu České republiky.

Dozorové státní orgány předpokládají dosažení závazku České republiky vůči Evropské komisi ve výši 13,5 % podílu obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě elektrické energie již v roce 2013. Podle již existujícího závazku na podporu obnovitelných zdrojů energie roku 2020 zaplatí Česká republika 900 mld. korun, a to i v případě, že se podaří zastavit další růst podpory obnovitelných zdrojů prostřednictvím k tomu určených regulatorních i legislativních nástrojů.

Převážná většina těchto peněz půjde na zdroj nejméně efektivní, tj. sluneční elektrárny postavené v letech 2008 až 2010. Současná hodnota budoucích přímých nákladů vázaných na podporu výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů činí v reálném vyjádření dvojnásobek nákladů, které sloužily k očištění bankovního sektoru koncem 90. let v České republice. Podpora obnovitelných zdrojů je tak dvakrát vyšší, než činily náklady transformace. Převážnou část těchto nákladů přitom ponese český průmysl, který bude souběžně zatížen povinným nákupem emisních povolenek, jehož výnosy půjdou státu.

Elektřina pro průmysl v České republice je v současné době vedle Kypru, Malty a Slovenska nejdražší v Evropě. A protože jsou evropské ceny nad světovými, platí velcí čeští spotřebitelé za elektřinu téměř nejvíce na světě, a to i v případě, že jsou energeticky téměř nebo úplně soběstační. Kumulace nákladů z regulací na straně průmyslu a kumulace příjmů z regulace na straně státu, které zavinilo systémové selhání v oblasti finanční podpory obnovitelných zdrojů, vytváří krajně nevyváženou situaci s negativním dopadem na konkurenceschopnost českého průmyslu a jeho export. Český průmysl přispívá na podnikání v oblasti obnovitelných zdrojů poplatkem ve výši 16,8 eura za jednu MWh spotřebované elektřiny. Vyspělé evropské státy zatěžují svůj průmysl jen symbolicky. Německo má pouze 50 centů na jednu MWh, Francie stanovila maximální poplatek ve výši půl milionu eur za rok, Holandsko platí podporu obnovitelných zdrojů přímo ze státního rozpočtu a průmysl je zcela bez poplatků.

Pokud tedy nechce český stát přijít o průmysl, na jehož jinou než slovní podporu nemá na rozdíl od Německa a jiných silných evropských ekonomik sílu, a pokud nechce zcela zbídačit své obyvatele, nabízí se využití dodatečných příjmů státu z prodeje emisních povolenek ve třetím období obchodování s emisními povolenkami ke snížení nákladů souvisejících s obnovitelnými zdroji pro všechny, jak občany, tak i naše firmy. Stát se tímto

způsobem pouze přihlásí k finančními závazkům, jež svou špatnou činností, resp. nečinností způsobil. Využije k úhradě těchto závazků další prostředky, které bude v nadcházejících letech od průmyslu vybírat.

Proto se v podrobné rozpravě ještě přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který jsem oznámil, a nyní vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď pan poslanec Novotný starší do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se krátce přihlásil a zdůvodnil pozměňovací návrh, který jsem předložil na výboru pro životní prostředí a který byl drtivou většinou přítomných členů výboru schválen. Jedná se o drobné doplnění vládního návrhu zákona. A je tam v podstatě explicitně rozšířen způsob využití výnosů z dražeb o podporu využití lokálních zdrojů tepelné energie z obnovitelných zdrojů.

Hned na úvod zdůrazňuji, aby nedošlo k nedorozumění, že tento pozměňovací návrh v žádném případě nezahrnuje možnost podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, ale pouze výrobu tepelné energie z obnovitelných zdrojů na lokální úrovni.

Dovolte mi, abych uvedl čtyři základní argumenty tohoto pozměňovacího návrhu.

Za první. Podpora instalace lokálních obnovitelných zdrojů tepla, jako jsou kotle na dřevo, na peletky, solární termické kolektory, na tepelná čerpadla, přispěje ke snížení závislosti domácností a veřejných budov na fosilních palivech a ke zlepšení stavu ovzduší zejména na venkově. Podle údajů ze sčítání lidu stále topí asi půl milionu lidí kotli na pevná paliva, na uhlí a tyto zdroje budou muset být v roce 2022, jsou to paliva 1. a 2. třídy, odstaveny. A my vlastně pro tyto střední a nízkopříjmové vrstvy nemáme alternativní řešení ani je žádným způsobem nemotivujeme, aby se na tento stav připravily. Právě těm chceme pomoci a tam je směřován tento návrh.

Za druhé. Jako argument uvádím, že realizace zateplování budov bez výměny nevyhovujícího fosilního zdroje je poloviční krok a z hlediska životního prostředí je to krok, který ještě zhorší stávající stav, protože paradoxně zhorší stav ovzduší tím, že dosavadní nějak naddimenzovaný, nebo dokonce většinou předimenzovaný uhelný zdroj tím, jak se zateplí, zaškrtní se tento zdroj, tak se uvede do režimu, který je ještě nebezpečnější a škodlivější pro životní prostředí. Čili jsem přesvědčen o tom, že tyto kroky, které jsou tam vyjmenovány explicitně, zateplování budov atd., by měly být doprovázeny i tím nezbytným krokem č. 2, to znamená výměnou zdroje s nižšími emisemi.

Za třetí. Využívání lokálních zdrojů tepelné energie z obnovitelných zdrojů podporuje regionální zaměstnanost, jak to již ukázala minulá Zelená úsporám. Montáže těchto zařízení realizují výhradně menší regionální firmy a živnostníci, kterých je v ČR 32 tisíc a které tímto vlastně podporujeme, že se jim přidá práce opět na tom, co už si tady v uplynulých letech vyzkoušeli. Dominantní část těchto technologií přichází z ČR, takže vlastně podporujeme pákovým efektem české hospodářství. Je to v podstatě to, co tady několikrát v podstatě na každé schůzi zdůrazňují poslanci zleva i zprava, že by tímto způsobem se mělo stimulovat růstové naše hospodářství a nikoliv jenom škrtý.

Podpora instalace kotlů na peletky, palivové dříví a solární termické kolektory, tepelná čerpadla má významný multiplikační efekt a vzhledem k tomu, když se podíváte na Zelenou úsporám na statistiku, kdy bylo 29 360 žádostí o podporu instalace technologie pro lokální výrobu tepla z obnovitelných zdrojů, došlo k modernizaci, kdy největší podíl, asi 17 tisíc, právě jsou solární termické kolektory, bylo podpořeno asi 8 tisíc kotlů na peletky a palivové dříví a 4,5 tisíce tepelných čerpadel. Dotace přes dvě miliardy korun v minulosti vygenerovala celkové investice skoro šest miliard na investicích právě v regionech a je to velice slušná místní podpora, která měla efekt, a na daních se státu mnohonásobně vrátily a na všech efektech dalších také.

Za čtvrté bych chtěl uvést důvod, že se jedná o lokální záležitost. Lokální vytápění a ohřev vody je dostupný regionálně, solární termické kolektory nepotřebují žádné palivo, peletky jsou dostupné také regionálně a tepelná čerpadla zlepšují stav životního prostředí v tom, že zhruba dvě třetiny energie jsou zadarmo z ovzduší nebo z půdy, takže se snižují výrazně emise znečišťujících látek, takže se jedná opět o velice pozitivní krok směrem k zeleným energiím.

Namísto je posoudit soulad navrhované úpravy se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2029/ES, kdy členské státy mají určit způsob využití výnosů z dražeb povolenek a mají se primárně snížit emise skleníkových plynů a dále mají být realizována opatření, jejichž cílem má být zlepšení energetické účinnosti zdrojů a finanční podpory domácností se středními a nízkými příjmy. Je zřejmé, že tento pozměňovací návrh všechny tyto uvedené, směrnici propagované cíle splňuje.

Na závěr bych se chtěl vyjádřit k tomu opakovanému argumentu, že text vládní předlohy – § 7 odst. 5 – nevylučuje způsob podpory lokální výroby tepla z obnovitelných zdrojů energie. To je sice pravda, ale ostatní podpory jsou tam explicitně vyjádřeny, takže my pro jistotu chceme tuto podporu tepla z obnovitelných zdrojů tam ještě vyjmenovat, aby nedošlo k mýlce.

Jenom řeknu, co tam již napsáno je. Podporuje se inovace průmyslu a

zvýšení energetické účinnosti výstavby a rekonstrukce soustav centrálního zásobování teplem, podporuje se snížení energetické náročnosti budov, zvýšení účinnosti využití energie v průmyslu a energetice, podporuje se věda a výzkum, má se podpořit úspora energie na straně spotřebitelů, pak jsou tam nějaká adaptační opatření podporována, hovoří se tam o plnění mezinárodních závazků a rozvojové pomoci k ochraně klimatu a potom jsou tam v podstatě administrativní náklady na správu rejstříku emisních povolenek a snižování emisních plynů z dopravy. Takže k těmto již vyjmenovaným podporám tam chceme dát deklaraci, kterou nepovažujeme za žádné otevření Pandořiny skříňky. To, že tam není takto explicitně vyjádřena tato podpora, považujeme za chybu a chceme věřit tomu, že se jednalo pouze o formulační nepřesnost, a jak nás pan ministr na výboru pro životní prostředí ubezpečil, tato podpora již teď v současném znění, které máte, není vyloučena, nicméně výbor pro životní prostředí chce mít jistotu, že zmocněním a do zákona připsanou větičkou bude s touto alternativou ministerstvo počítat.

Na výboru jsme odolali všem těm lákavým návrhům sáhnout do toho velice citlivého a vybalancovaného přerozdělení výnosů mezi státní rozpočet a podporované aktivity mezi všechny způsoby jiné, které jsme zde měli, a všechny další pozměňovací návrhy výbor odmítl s vědomím, že by to skutečně otevřelo nikdy nekončící diskusi a na plénu Poslanecké sněmovny není prostor pro to, abychom nějak vybalancovali tuto možnost. Takže výbor pro životní prostředí se zachoval velice uvážlivě a skutečně se nejedná o nějakou problematickou větičku, která je do zákona dáována, aby způsobila nějaké problémy v budoucnu. Nicméně jsem hluboce přesvědčen o tom, že toto souvětí nebo dokončení věty není rozhodně v zákoně nadbytečné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vážení kolegové, dovoluji, abych vás upozornil na něco. Nemá moc smysl, když tady v obecné rozpravě uvádíte pozměňovací návrhy. Já bych vás všechny chtěl požádat, že kdo máte pozměňovací návrh, tak ho musíte potom přednést v podrobné rozpravě. Prostě nespolehejte na to, že to zmíníte v té obecné. Musíte to uvést v obecné, to znamená, v té obecné stačí buď odkázat na příslušný dokument, anebo ho přednést. (Správně v podrobné.) Ale kdo to chcete uplatnit, musíte to říci v podrobné rozpravě. Ale nezatěžujte tím, podle mě, tu obecnou. Tam provádíte jenom tu obecnou část. Takže jenom aby to každý věděl. Já na to ještě jednou upozorním před tou podrobnou, aby to všichni věděli, že je nutné to znovu zopakovat v podrobné, takže nemá cenu to šířit v té obecné.

A teď prosím pana poslance Husáka jako dalšího v obecné rozpravě.

Poslanec Jan Husák: Vážení pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se bude snažit držet doporučení pana místopředsedy. Uvedu jenom stručně odůvodnění svého pozměňovacího návrhu, který načtu v podrobné rozpravě.

Můj návrh se týká § 7 odst. 6 a týká se toho jemně vybalancovaného poměru procent. Jenom uvedu krátce. S ohledem na to, že v době jednání hospodářského výboru došlo ke kolizi s jinými orgány Sněmovny a já jsem se nemohl tohoto jednání zúčastnit a nemohl jsem přednést své argumenty, tak právě svým pozměňovacím návrhem navrhuji opatření, které má být prorůstovým opatřením a má se dotýkat právě regionálního stavitelství, regionálního podnikání, zejména s dopadem na malé a střední firmy. Navrhuji změnu poměrů té druhé části s plným respektem potřeb státního rozpočtu. Tedy můj pozměňovací návrh se bude týkat pouze odst. 6, a to v poměru 30 : 70 ve prospěch Ministerstva životního prostředí, respektive fondu životního prostředí. Tím důvodem je to, aby byla posílena právě pozice regionálního stavitelství, regionálních firem, a současně trošičku navazují na to – my jsme tady schvalovali včera nebo předevčírem v prvním čtení zákon – pardon, přehlasovávali senátní návrh zákona, který se týkal energetických štítků. Já si myslím, že toto má i přímou souvislost. Ten dopad, který bude mít ta potřeba, která má určitě v sobě zajímavou myšlenku, to, abychom snižovali energetickou náročnost budov, když se zmíním jenom o tomto detailu.

Tady tato moje úprava je v podstatě podporována jak jednotlivci, obcemi, regionálními firmami a velkými bytovými družstvy. Proto chápejte, že tento námět má opravdu za cíl, aby s plným respektem k energetice, k ekologickým stavbám v energetice a dalším projektům, které budou administrovány Ministerstvem průmyslu, považuji za stejně důležitou i tu druhou oblast. Já vám děkuji za pozornost a potom načtu tento pozměňovací návrh v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně, já se jenom dívám – mám dojem, že obecnou rozpravu jsme vyčerpali, že v obecné už vystoupili všichni řečníci. Už se do ní nikdo nehlásí, takže můžeme snad obecnou rozpravu ukončit.

Otevíráme rozpravu podrobnou. A tady opět požádám pana poslance Karla Šidla, který je první v podrobné. A ještě jednou zopakuji pro všechny, kdo chtějí uplatnit pozměňovací návrhy, musí je přednést nyní. Buď odkázat na ten příslušný dokument, anebo přednést ten pozměňovací návrh, ale teď je to nutné učinit, jinak – to tedy nechci hrozit, ale pak pozměňovák by nemusel být tedy uznán.

Prosím. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já to udělám velice stručně. Jak už jsem předeslal v obecné rozpravě, tak v této podrobné rozpravě se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 3844, což je předložený pozměňovací návrh k tisku 772. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan kolega Bureš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovil načíst pozměňovací návrh, který jsem nestihl dát do elektronického systému, proto využívám tohoto práva. Jde o pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 772 a ten zní: v § 7 odst. 7 za slovo „výdaje“ doplnit slova „realizované prostřednictvím“. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Táh se jenom pana kolegy Novotného, jestli je obsažen pozměňovací návrh v návrhu výboru pro životní prostředí. Dobře. Děkuji.
Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrh, který je veden v písemné podobě, respektive v elektronické podobě pod číslem 3865. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan kolega Petr. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 3872, který se týká sněmovního tisku 772. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Doufám – já jsem vám téměř nerozuměl, doufejme, že je z vašeho vystoupení jasné, že předkládáte pozměňovací návrh – hlásíte se k pozměňovacímu návrhu?

Poslanec Břetislav Petr: Já to zopakuji. Jelikož nebylo zřejmé, co jsem prohlásil, tak se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu 3872, který se týká sněmovního tisku 772. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď je to mimo jakoukoliv pochybnost. Dalším přihlášeným je pan poslanec František Dědič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Dědič: Dobré dopoledne vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové. Také mně dovozte, abych se přihlásil ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument číslo 3846 a máte ho tak k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den, pane místopředsedo, vážení členové vlády a moji kolegové. Přihlašuji se k návrhu, k znění pozměňovacího návrhu číslo 3873. Tento pozměňovací návrh je sestaven v souladu s postojem Českého svazu průmyslu a obchodu. Jeho hlavním odůvodněním – dovolím si citovat, je – povinné nákupy emisních povolenek jsou další finanční zátěž pro český průmysl, na který již nyní stát přenáší hlavní sumu nákladů na podporu obnovitelných zdrojů energie bez ohledu na její efektivnost. Domnívám se, že toto ohrožuje konkurenceschopnost českého průmyslu, který tvoří až 30 % tvorby HDP. Proto jsem se podepsal a předložil jsem tento pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Posledním přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Velebný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, a chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je pod číslem 3871. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď bych dal slovo panu ministru životního prostředí, panu ministru Chalupovi, s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně, pane místopředsedo. Já bych chtěl poděkovat za všechny vznesené protinávhy. Nepochybně je budeme studovat a zabývat se jimi. Řada z nich je víceméně podobných, mířících jedním směrem. Spíš jsou zde sledovány jakési dva trendy – jeden ve prospěch řekněme opatření v průmyslu, jeden ve prospěch opatření v životním prostředí, realizovaný prostřednictvím státního fondu. Chtěl bych říci k této věci, že ten kompromis, který je předkládán, je opravdu kompromis vyjednaný napříč resorty, ale nepochybně o tom povedeme diskusi, byť nejsem přílišným optimistou pro velké změny v tomto návrhu.

To, proč jsem se přihlásil do podrobné rozpravy, pane místopředsedo, je má prosba pro to, aby, byť vím, že ten bod je zařazen jako pevný na středu na ráno, tak abychom pro jistotu s ohledem na vyhotovení těch jednotlivých materiálů schválili v procedurálním hlasování zkrácení lhůty podle § 95 odst. 1 mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin, aby nade vši pochybnost mohl být dodržen ten režim k projednávání ve středu ráno.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Mezi druhým a třetím čtením na...?

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Na 48 hodin.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Na 48 hodin. Děkuji. Hlásí se ještě někdo z místa do podrobné rozpravy? Pan zpravodaj, pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, pane místopředsedo. Pan kolega Bureš sice předložil návrh, ale nepotvrdil ho, jestli je tady, přiznám se, tak bych rád, kdyby ho potvrdil. Pokud ne, ať si uvědomí, že mu spadne.

Chci jenom říct, že pozměňovacích návrhů bylo podáno celkem devět. Z toho jeden je z výboru životního prostředí. Já se přihlašuji pro jistotu k pozměňovacímu návrhu, který schválil výbor životního prostředí, který je pod číslem 3809 sněmovního dokumentu. Jinak chci poděkovat za návrhy, které byly podány.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Již nevidím žádnou další přihlášku do podrobné rozpravy, proto odbor... velmi se omlouvám (se smíchem), nevím, kde ten slovník беру – do podrobné rozpravy a podrobnou rozpravu končím. Chápu, že vystoupení pana zpravodaje a pana ministra mohu chápat jako závěrečná slova. Děkuji.

Přistoupíme k procedurálnímu hlasování, které navrhl pan ministr Chalupa, a sice o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím.... Omlouvám se, je zde návrh na odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Pro přesnost zopakují, že budeme hlasovat o procedurálním návrhu zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 109, přihlášeno 125, pro 103, proti 4. Konstatuji, že tento návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin byl přijat, a tím také končím druhé čtení tohoto návrhu.

Můžeme přikročit k dalšímu bodu.

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře, abyste se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych zde zastoupil řádně omluveného pana ministra pana doktora Blažka a přednesl úvodní slovo.

Předkládaný návrh novely občanského soudního řádu reaguje zejména na programové prohlášení vlády České republiky ze dne 4. srpna 2010. Obsahem návrhu novely je především následující: Koncepční změna institutu dovolání k Nejvyššímu soudu, posiluje roli Nejvyššího soudu jako sjednotitele judikatury, současně reaguje i na nález Ústavního soudu ze dne 21. února 2012 SPZN P1 Ústavního soudu 29/11, kterým má být ke dni 31. 12. 2012 zrušen stávající § 237 odst. 1 písm. c), čímž k 1. 1. 2013 dojde k podstatnému omezení přípustnosti dovolání. Navrhovaná úprava vytváří novou koncepci přípustnosti dovolání, omezuje dovolací důvody, zavádí novou možnost Nejvyššího soudu změnit rozhodnutí odvolacího soudu. Řeší také posílení elektronizace justice zavedením videokonference a posílení procesních práv nezletilých dětí zavedením institutu tzv. důvěrníka nezletilého.

Jinak se všemi pozměňovacími návrhy ústavněprávního výboru vyslovuje pan ministr doktor Blažek souhlas.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení tohoto výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 686/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Pokud jde o projednávanou materii, dovolím si být stručný. Ústavněprávní výbor se zabýval sněmovním tiskem 686 na své schůzi 11. září. Doporučil k projednání změny, které jsou zachyceny v usnesení číslo 131 tohoto výboru, s tím, že chci podotknout: Dané změny jsou z jedné části legislativně technické, za druhé se jedná o změny, které souvisí se změnou zákona o Ústavním soudě, se změnou koncepce, resp. doplněním koncepce postavení soudních asistentů v rámci zákona o Ústavním soudu.

Pokud jde o vlastní materii, která jde do zákona o občanském soudním řízení, změny, které provedl ústavněprávní výbor, jsou skutečně dílčí a nezasahují do projednávané materie, takže by bylo je asi speciálně zvlášť probírat.

Tolik pouze k jednání ústavněprávního výboru. Já bych se následně přihlásil jak do obecné, tak do podrobné rozpravy s tématem, které se týká přípustnosti dovolání, tak jak je řešena stávajícím předpisem a tak jak je řešena navrhovanou právní úpravou.

Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Takže k tomuto bodu můžeme otevřít obecnou rozpravu. Žádné písemné přihlášky nemám, takže z místa se hlásí pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. V rámci obecné rozpravy bych si dovolil pouze vést diskusi, pokud o to samozřejmě kolegové budou stát, pouze nad jedním jediným bodem, a to je otázka přístupu občanů, resp. účastníků soudního řízení před Nejvyšší soud.

Současná právní úprava zná dvojí režim přístupu. Jeden je zachycen právě v nálezů Ústavního soudu, kterým byla zrušena úprava tzv. nenárokového dovolání, dovolání, kdy účastníci musí namítat otázku zásadního právního významu. Jde o to, že stávající úprava rovněž zná druhé dva důvody přístupu na Nejvyšší soud. Jedná se o nárokové dovolání, kdy je rozdílné stanovisko soudu prvního a druhého stupně, to znamená soustava obecných soudů se neshodla na posouzení dané konkrétní právní věci, daného konkrétního případu. A je otázkou, zdali zachovat možnost účastníků nárokově nechat rozhodnout, pokud tomu tak budou chtít, pokud budou chtít platit náklady soudního řízení, nárokově rozhodnout takovouto věc Nejvyšším soudem. Podle mého soudu pokud Ústavní soud nezasáhl do úpravy této části materie, to znamená přístupu na Nejvyšší soud v oblasti diformity soudního rozhodnutí mezi prvním a druhým stupněm, mezi stupněm nalézacím a odvolacím, podle mého soudu by bylo vhodné takovouto úpravu zachovat. Posilují se tím práva účastníků řízení z hlediska nápadu na Nejvyšší soud. Jedná se o agendu, která je pětinná ve srovnání s těmi tzv. nenárokovými dovolacími otázkami, které vznášejí účastníci prostřednictvím § 237 odst. 1 písm. c). A já mám za to, že nelze vždy říci, že odvolací soud má vždycky pravdu.

Jsem přesvědčen, že tomu tak není zvláště za situace, kdy řada soudců na odvolacích soudech působí ještě z toho minulého období. Tím nechci narážet nikoliv na pouze ideologické záležitosti, ale prostě pojetí práva před rokem 1989 a po roce 1989 je odlišné. A mám za to, že v okamžiku, kdy se dva soudy neshodnou v konkrétní právní věci na jejím rozsouzení a

posouzení, měli by mít účastníci možnost nechat rozhodnout v dané věci nárokově Nejvyšší soud, to znamená neposuzovat otázku přípustnosti z hlediska zásadního právního významu, ale nechat ten daný dovolací soud rozhodnout in merito v dané plně šíři přezkumu obou dvou rozhodnutí předcházejících soudů. Mám za to, že do této situace se může dostat každý, i poslanec této Sněmovny, že jeho věc bude rozsoudena odlišně dvěma soudy, a pokud v dané chvíli nebude moci využít cestu nárokového přístupu na Nejvyšší soud, může být oslabena jeho důvěra v právo, protože daná věc může být potom odmítnuta Nejvyšším soudem na pouze otázku nesplnění otázky zásadního právního významu. Já tím ale samozřejmě zároveň i nezpochybňuji to, že v řadě případů, kdy je rozdílné stanovisko soudu prvního a druhého stupně, je dán důvod právě té otázky zásadního právního významu. To je nepochybné. Ale věřte mi, i z praxe advokáta, že v řadě případů tomu tak není a možnost mít přístup na Nejvyšší soud právě s ohledem na to, že nedošlo k souladnému rozhodnutí dvou předcházejících instancí, je ve prospěch občanů, kteří si ostatně činnost justice platí.

Myslím, že tato úprava, kterou bychom měli přijmout, by neměla vyhovovat pouze soudcům a soudům, ale především občanům, a z tohoto důvodu si myslím, že je ku posílení jejich právní jistoty, aby se v případě, kdy je rozdílné stanovisko soudu prvního a druhého stupně, mohli obrátit na Nejvyšší soud, který by danou záležitost mohl v plně šíři přezkoumat. Myslím, že toto není věc, která by byla rozporná, na druhou stranu ani Ústavní soud do ní nezasáhl, tudíž usnadnění práce, které vyvolává stávající právní úprava tím, že i ty předchozí dva důvody přístupu na Nejvyšší soud nárokového dovolání zrušuje a vše podřizuje pouze nenárokovému přístupu, tak si myslím, že je oslabením práv účastníků v době, kdy nedošlo tedy k souladnému rozhodnutí těch dvou soudů a zároveň Ústní soud tuto materii tedy nezrušil. Tak to považuji za nedůvodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Chaloupka. (Poslanec Polčák: Je obecná rozprava.) Omlouvám se. Toto vystoupení bylo ještě v rámci obecné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu č. 3788 ke sněmovnímu tisku 686. Tento pozměňovací návrh napravuje některé křivdy, které byly podle štrasburského soudu pro lidská práva způsobeny českým občanům.

Novela, kterou teď projednáváme, zavádí možnost obnovy řízení z

důvodu porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod i pro jiné než trestní věci, což dříve neplatilo. Docházelo tak k situacím, kdy Evropský soud pro lidská práva konstatoval porušení úmluvy například v občanskoprávních otázkách, ale obnova řízení podle platného českého právního řádu nebyla možná. Jedná se zde přibližně o deset případů. Přechodné ustanovení, které navrhuji, odstraňuje tedy tuto disharmonii a stanoví, že lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení v těchto případech běží znovu od počátku účinnosti tohoto zákona, a to u případů, které tento soud již znal v minulosti. Někteří občané tak mají možnost znovu se domáhat svých lidských práv a základních svobod, které byly dříve porušeny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo další do podrobné rozpravy? Kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já se tedy formálně hlásím k pozměňovacímu návrhu, který bych zde tedy přednesl, jak jsem jej předestřel v rámci obecné rozpravy. Dovolím si tedy načíst pozměňovací návrh, který se dotýká bodu č. 41, a dovolím si tento pozměňovací návrh přečíst, aby byl zaznamenán.

Bod 41 § 237 až 239 včetně poznámek pod čarou 62g a 62h znějí:

§ 237 nově odst. 1. Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodnutí odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Odst. 2 nově vložený do § 237. Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu: a) jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, b) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dříve rozhodnutí zrušil.

Krátké odůvodnění. Jedná se tedy o rozlišení současně nenárokového přístupu na Nejvyšší soud v rámci tedy otázek zásadního právního významu, to jest tedy nově stylizované, nebo respektive stylizované ustanovení § 237 odst. 1, kde stávající § 237 té navrhované právní úpravy by byl tedy očíslován jako odst. 1 a odst. 2, kdy přejímá do navrhované právní úpravy právě nárokový přístup na Nejvyšší soud těmi stávajícími dvěma důvody, jak je zná současně platná právní úprava v § 237 odst. 1 písm.

a) a b), které jsou tedy nově zahrnovány tímto pozměňovacím návrhem do odst. 2 v § 237 tak, jak je navrhuje tato právní úprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Je tady ještě přihláška do podrobné rozpravy. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní kolegyně a vážení kolegové, já bych se ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten pod č. 3863.

V prvním bodě se jedná o opravu písařské chyby, kdy v § 243c místo odst. 2 tam má být odst. 3. V druhé části se jedná o účinnost zákona, protože vzhledem ke stavu projednávání už není možné, abychom nechali účinnost na prvním dnu třetího měsíce po vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů, protože už bychom se dostali za 1. leden 2013, a dostali bychom se tedy do stavu, kdy by v podstatě neplatila žádná úprava pro přípustnost dovolání. Proto si tedy dovoluji navrhnout, aby se účinnost změnila na 1. leden 2013.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Někdo ještě další se hlásí do podrobné rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji, proto podrobnou rozpravu končím. Pan zpravodaj a pan ministr si přeji závěrečná slova? Ne, není tomu tak. Takže můžeme skončit druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem pod číslem

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - druhé čtení

Poprosím, aby z pověření vlády návrh zákona uvedl pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych ve druhém čtení stručně předložil návrh zákona, kterému se pracovně říká předdůchody. Je to instrument, který byl dohodnut se všemi sociálními partnery, snad právě proto byl tak drtivě kritizován Evropskou komisí. Přes tuto kritiku jsem přesvědčen, že může celé řadě lidí těsně, nebo alespoň tedy těch pět let před právem na

starobní důchod vyřešit mimořádně obtížnou situaci, a nemusí tedy vážit cesty na pracovní úřad.

Děkuji za projednání v rozpočtovém výboru a prosím o diskuzi a závěrečné schválení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Dříve než požádám o slovo zpravodaje výboru, tak bych vás seznámil s omluvou z jednání. Na 21. 9. se omlouvá paní poslankyně Emmerová ze zdravotních důvodů.

A můžeme pokračovat v projednávání návrhu, který byl přikázán v prvním čtení k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 736/1. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Vysloužil.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, rozpočtový výbor projednal návrh zákona na své 35. schůzi dne 18. září a doporučil ho přijmout ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Ještě v rámci podrobné rozpravy se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu. Pro teď je to všechno.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy neregistruji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože tomu tak není, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí pan poslanec Vysloužil.

Poslanec Radim Vysloužil: Tak já jsem podal pozměňovací návrh, který je uveden jako sněmovní dokument 3842.

Jak už bylo řečeno, cílem vládní novely zákona je umožnit osobám blízkým důchodovému věku čerpat dávky, takzvané předdůchody, z třetího pilíře, to jest z doplňkového penzijního spoření, v případě, že se dostanou do tíživé finanční situace. Součástí tohoto pilíře je však také životní pojištění. Proto předmětem tohoto pozměňovacího návrhu, který jsem předal, je, aby se umožnilo čerpat předdůchody také z tohoto pojištění. Přijetím pozměňovacího návrhu budou vytvořeny rovné podmínky pro produkty, které patří do třetího pilíře. Není žádný důvod nevyužívat pro daný záměr rovněž stávající potenciál životního pojištění. Předepsané pojistné životního pojištění činilo v roce 2011 celkem 116 mld. Kč a počet pojistných smluv byl v roce 2011 6,5 milionu.

V obecné rovině má návrh podporu i Ministerstva financí. Avšak proti

návrhu je argumentováno v několika bodech. Například že tento návrh má dopad na výdajovou stránku státního rozpočtu v případě rozšíření předdůchodů na životní pojištění. K tomuto je potřeba uvést, že zavedení předdůchodů obecně musí mít dopad na výdaje veřejných rozpočtů. Jejich zavedení je však vládním návrhem navrhováno právě s vědomím, že pozitivní přínosy ze zavedení tohoto předdůchodu převažují nad náklady, které jsou s tím spojeny.

Druhý argument je, že předdůchody by bylo možno realizovat i prostřednictvím dalších produktů, např. stavební spoření apod. Argument o dalších možných produktech je zavádějící, protože panuje konsensus, že třetí pilíř je tvořen penzijním spořením a životním pojištěním. Žádnými dalšími finančními produkty. Neumožnit poskytovat předdůchody vedle penzijního spoření i o životní pojištění by mohlo znamenat diskriminaci pro jeden z produktů třetího pilíře. O diskriminaci se dá hovořit i tehdy, pokud by došlo k případu, že by předdůchody bylo možno poskytovat ze životního pojištění později. V přechodné době, v době, kdy by nebylo možno použít i produktu z mého pozměňovacího návrhu, by se jednalo o nezdůvodněné zvýhodnění penzijního spoření oproti životnímu pojištění.

Pro úplnost uvádím pouze, že návrh má podporu České asociace pojišťoven. Uvádím to proto, že se objevily nepřesné informace uvádějící opak.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Další písemnou přihlášku neregistruji. Hlásí se někdo z místa do podrobné rozpravy? Protože tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, pana ministra – pan ministr není přítomen, takže si zřejmě nepřeje závěrečné slovo. Pan zpravodaj rovněž ne. Protože nepadl v rozpravě žádný návrh, můžeme skončit druhé čtení tohoto návrhu.

Dovolte, abych vás seznámil před dalším bodem s další omluvou. Paní poslankyně Ivana Weberová se omlouvá z jednání Sněmovny dnes od 1245 hodin.

Přistoupíme k dalšímu bodu

118.

**Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů
/sněmovní tisk 689/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek a zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Jeník. Obdrželi jste sněmovní tisk 689/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Pan ministr Drábek – prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přece jen pár slov, i když nebudu zdržovat dlouho, protože jsem návrh odůvodnil podrobně v rámci zejména prvního čtení.

Jenom chci připomenout, že je myslím nezpochybnitelné, že dosavadní platná již několik let, nicméně neúčinná právní úprava úrazového pojištění je v současné podobě neaplikovatelná, proto byla účinnost také několikrát odložena. Vyžadovala by podstatné přepracování.

My jsme se dlouhou dobu zabývali diskuzí především se sociálními partnery, zda a jakým způsobem tu právní úpravu dopracovat tak, aby zákon, o kterém dnes jednáme, mohl nabýt účinnosti. Nicméně nakonec převážil názor takový, že ten zákon, který je platný, je prostě neopravitelný, a jednoznačně toto stanovisko i přijala Legislativní rada vlády, která doporučila ten zákon se nesnažit opravovat. Proto vláda dospěla k závěru, že v dané situaci se jeví jako nejvhodnější řešení platný zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců zrušit, protože nedostatky zákona vyplývají ze samotné koncepce, a proto nelze předpokládat, že by je bylo možné překlenout novelizací stávajícího zákona. Tolik k vlastní materii.

K pozměňovacím návrhům se vyjádřím, jak je obvyklé, bezprostředně před hlasováním. Jenom obecně chci uvést, že se vláda zabývala také možnostmi, že by se opět odložila účinnost zákona z důvodů, které jsem uvedl. Spíše se přikláním k tomu, že zákon je potřeba zrušit, aby bylo jasné, že není reálné, aby zákon nabyl účinnosti. Z tohoto důvodu spíše podporuji základní návrh, aby byl zákon jako takový zrušen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Hlásí se někdo další do rozpravy? Mám tady přihlášku pana poslance Opálky. Vystoupení

pana zpravodaje bude následovat před hlasováním. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, že nejde o žádnou bezvýznamnou problematiku, bych vám rád uvedl a doložil na několika statistických údajích. Jen v roce 2010 bylo zaznamenáno 51 678 pracovních úrazů, což představovalo 2 692 000 kalendářních dnů pracovní neschopnosti. Denně tak chybělo z důvodu úrazu v pracovním procesu 7 377 osob. Výsledkem bylo i 1 236 nemocí z povolání a 140 smrtelných úrazů. Roční finanční plnění představovalo za rok kolem 3,7 miliardy korun.

A nyní, proč se stále dokola o úrazovém pojištění bavíme. Schválením vládní předlohy zákona o zrušení platného, ale díky několika odkladům pro-
sazeným pravicovými vládami stále neúčinného zákona číslo 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů, je navrženo zrušit téměř desetileté úsilí změnit dosavadní koncepci poskytování a právní úpravy zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu a nemoci z povolání, které bylo přijato v souladu s pozicí a výběrem varianty, kterou Česká republika zaujala v průběhu vyjednávání o podmínkách přístupu České republiky k Evropské unii. Šlo o systémové rozhodnutí, že přejdeme z komerčního pojištění na pojištění sociálního systému, které se propojí s účinným a fungujícím systémem sociálního zabezpečení spravovaného Českou správou sociálního zabezpečení. Toto rozhodnutí, i když nyní navržené ke zrušení, koresponduje zcela i se současnými doporučeními Mezinárodní organizace práce, jakož i dalších mezinárodních institucí, které loni navštívila naše delegace výboru pro sociální politiku v Ženevě.

Česká republika už dvacet let praktikuje dosavadní systém, který se časem dostal do rozporu s dokumenty Evropského společenství. Přesto poslední vlády tento systém programově prodlužovaly, neboť neřešily zrušení monopolu dvou pojišťoven vybraných bez licenčního řízení. Vše se opíralo a stále opírá jen o jeden paragraf – číslo 205d – zákoníku práce. Jde totiž o to, že pokud stát udělí zvláštní nebo výlučná práva některému podniku, nesmí podle dikce článku 86 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství ponechat v platnosti žádná opatření, která by i jen potenciálně mohla narušit hospodářskou soutěž na daném relevantním trhu.

K tomu, aby bylo možné stávající poskytovatele, to je Českou pojišťovnu, a. s., a Kooperativu, pojišťovnu, a. s., považovat za podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského významu, by bylo nutné, aby na trhu pojišťovacích služeb neexistoval žádný jiný pojišťovací ústav, který by pojištění za škodu při pracovním úrazu nebo při nemoci z

povolání mohl poskytovat a realizovat. Od roku 1992 se však podmínky na trhu zcela změnily a možných poskytovatelů je již řadu let více. Systém úrazového pojištění je tak v České republice v rozporu s právem hospodářské soutěže Evropského společenství, viz například rozsudek Evropského soudního dvora C-258/78, a to také vzhledem k nepřiměřené podpoře ze státních prostředků, kterými na trhu Česká republika zvýhodňuje v rozporu s článkem 87 již citované smlouvy tyto dva subjekty. Udělení výjimky dle rozhodnutí příslušné komise z 19. prosince 1974 již není v našich podmínkách dávno možné a toto měl vyřešit nový zákon. Na potřebné opravy, a pokud nejsou možné, na předložení nového návrhu zákona se stejnou koncepcí měla vláda dost času téměř šest let, když vezmeme od voleb 2006.

Inkrimovaný platný, ale neúčinný zákon byl tak pro pravicové vlády jen zástěrkou k tomu, aby nebyla Česká republika sankcionována z hlediska práva Evropského společenství, viz článek 226 a 227 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Je pravda, že řešení byla a stále jsou minimálně čtyři. Buď modifikace současného dvacet let platného a účinného stavu, avšak s podmínkou odstranění monopolu a hmotné zainteresovanosti nad limitem režijních nákladů, což je pro pojišťovny zajišťující průběžný systém málo zajímavé. Pak je tu druhá možná volba – soutěž pojišťoven i klasický obchodní vztah pojištěnců k pojišťovně, což se snaží prosadit tato vláda. Dále je také možné zřízení samostatné veřejnoprávní úrazové pojišťovny, obdoby dnes Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, které právní předpisy umožňují výši nákladů na administraci od příštího roku maximálně ve výši 3,24 % z vybrané částky. Tento údaj uvádím proto, že současné úrazové pojištění se pohybuje na 9 %. Tak si to prosím, porovnejte. Jde opravdu o kšeft.

Jak jsem již uvedl, byla vybrána v roce 2006 a Parlamentem ČR schválena čtvrtá možnost – změna současného zákonného pojištění na sociální úrazové pojištění zaměstnanců spravované Českou správou sociálního zabezpečení, která má nejlepší evidenci a náklady na administraci pouze pod 2 % z vybrané částky. Tím bylo odstraněno nebezpečí poskytování zakázané veřejné podpory a nepřijatelného výsadního postavení komerčních pojišťoven.

Současná vládní koalice je však připravena tuto variantu právě nyní zrušit. Zruší se tak asi nevratně pokus o systémovou změnu propojit úrazové pojištění s pojištěním nemocenským a důchodovým, přenést odpovědnost za provádění úrazového pojištění z komerční sféry na stát a zavést standardy obvyklé ve vyspělých zemích. V neposlední řadě šlo i o posílení stability systému cestou právních jistot zaměstnanců, ale i jejich zaměstnavatelů.

Dnes nově připravovaná znovu česká cesta úrazového pojištění

zaměstnanců přechází po rozhodnutí vlády z gesce Ministerstva práce a sociálních věcí na Ministerstvo financí, stejně jako je to u druhého a třetího pilíře důchodového systému. Na novém zákonu se již za aktivní účasti budoucích správců, pojišťoven, pracuje a dle mých informací by měl být hotov tento měsíc. Přechodná doba má trvat pět let a staré škodní události převezme na svá bedra státní rozpočet. Musím říci, že to bylo dobré podnikání současných správců.

Mám však obavy, které vyplývají ze zkušeností z mého Moravskoslezského kraje. Stále tam totiž přibývá počet hornických důchodů, kterým je odnímána renta za nemoci z povolání. To jen ukazuje, jak funguje a bude fungovat ono komerční prostředí v součinnosti s vybranými spolupracujícími lékaři.

Sociální partneři i odborná veřejnost poukazují na řadu rizik, a to při přípravě nového zákona, například kdo v novém systému ponese objektivní odpovědnost, kolik činností bude mimo pojištění vykonávat ještě stát ve své režii, a to prostřednictvím Státního úřadu inspekce práce, Ministerstva financí, České národní banky, případně dalších. Bankovní sektor totiž velmi rád přebírá za provize či zisky veřejnou službu, když státu zůstanou některé náklady spojené s jejich produktem. Další polemika je o tom, jak budou motivováni zaměstnanci k návratu do pracovního procesu a zaměstnavatelé k odstraňování rizik, či jak budou v systému zapojeni sociální partneři.

Zejména jde ale také o to, jak se státní rozpočet vyrovná s náklady na staré pojistné události, představující 60, či podle některých odhadů dokonce 80 mld. Kč. Ty bude muset stát postupně asi padesát let vyplácet. Mimo tyto prostředky bude muset státní rozpočet rovněž uvolnit potřebnou transformační částku pro nové okamžité nároky při rozjezdu nového komerčního systému. Pozor, vážení! To jsou další nečekané nové mandatorní výdaje kolem 3 mld. v prvopočátku ročně. Vedle nákladů spojených se změnou důchodového systému a očekávaných nákladů za církevní restituce tak přibudou další nutné náklady státního rozpočtu. Přitom se tvrdí, že stát nemá na transformační náklady pro Českou správu sociálního zabezpečení na správu změny úrazového pojištění, které by se v budoucnu odrazily na jeho zlevnění, ale i na zefektivnění.

Kolegyně a kolegové, považuji za potřebné, i když možná zbytečné, vás znovu vyzvat k podpoře návrhu na zamítnutí vládní předlohy obsažené ve sněmovním tisku číslo 689. Znovu dodávám, že na této předloze se neshodli všichni sociální partneři a její obsah je podroben značné kritice i ze strany odborné veřejnosti. Podpora tak přichází, jak jinak, jen z kruhu ekonomicky zainteresovaných.

Prosím vás, netlačte silou koaliční většiny. Jsem přesvědčen, že je úkolem státu, aby spravoval úrazové pojištění stejně tak jako pojištění

nemocenské a důchodové. Obrana solidárních systémů sociálního pojištění i dostatku veřejných financí na ně je dnes cílem v řadě zemí Evropské unie. Připojme se.

Děkuji všem těm, kteří mě poslouchali, za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: V první části svého vystoupení ve třetím čtení budu reagovat na projev pana poslance Opálky. Nechci hodnotit obsah, chci nabídnout řešení. Mám pocit, že ten zvažovaný a podle mého jediný možný model komerčního připojištění a komerčně fungujícího systému může pamatovat i na ty, které teď pan poslanec Opálka ve svém projevu po mém soudu nepřiměřeně strašil. Lze totiž v komerčně fungujícím projektu vysoutěžit péči o staré případy, o stará plnění, jako břemeno po cestě. Bude-li totiž vyhlášeno pro všechny soutěžící subjekty předem a bude předem známé, je to podmínka rovné soutěže a ten, kdo bude chtít takovou nabídku, resp. takovou kvalitu břímě přijmout, ten tu soutěž může vyhrát a jistě bude pečovat s péčí řádného hospodáře a my jej budeme moci kontrolovat. A není třeba strašit a klást tady vykřičník spočívající v tom, že spuštěním komerčního projektu se stát dostane do situace, kdy nebude mít zhruba 2 až 3 miliardy na plnění, která vyplývají z plnění ze starých úrazů.

Teď prosím výhradně po sdělení týkajícím se žádosti směřované k vám, vážené kolegyně a kolegové, s pokorou a prosbou o veškeré soustředění vás prosím o aktivní hlas na podporu mého pozměňujícího návrhu, který jsem podal k tomuto návrhu zákona. Je možné, že si vašeho hlasování média nevšimnou. To už tak v České republice chodí, že když je tu šance, jak může do státního rozpočtu přibýt zhruba 450 mil. Kč nových výnosů, média to pominou jako naprosto zbytnou a nezajímavou věc. Na druhou stranu vám jako podpůrný argument uvádím na zvážení jeden jediný fakt. Máte snad pocit, že pojištěnecký systém včetně příspěvků, kontroly, kontroly zdravotnických zařízení a plnění, která po cestě probíhají, v systému nemocenského, resp. zdravotního pojištění je náročnější nežli systém úrazového pojištění? Myslíte-li si stejně jako já že nikoliv, tak vám poskytnu odpověď na otázku, která mnohé z vás zajímá, jaká je správní reže v tom systému prvně zmiňovaném: od 3,1 do zhruba 3,54. Pokud byste chtěli vědět, jaká je v tuhle chvíli správní reže Všeobecné zdravotní pojišťovny, tedy té největší, v tom absolutně nejnáročnějším systému, je to zhruba 3,31.

Nevidím žádný důvod, aby správce systému úrazového pojištění měl ze zákona garantovanou devítiprocentní reži.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Paní kolegyně Lesenská. – Velmi se omlouvám, paní kolegyně, přehlédl jsem faktickou poznámku pana poslance Opálky.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo, nic se neděje. Já jenom chci reagovat na kolegu Doktora, že jsem v žádném případě nestrašil, ale vznášel jsem apel. A kdyby se zúčastnil kulatého stolu, který pořádala předsedkyně příslušného podvýboru výboru pro sociální politiku, a bude vystupovat po mně, tak by zjistil, že ten systém už je připraven tak, že se přemýšlí, jestli z vybraných spotřebních nebo jiných daní stát ty tři miliardy ročně, které budou postupně klesat, bude hradit. Zákon, předpokládám, už je připraven. A musím říci s politováním, že kdybychom postavili soutěž na tom, že každý nový subjekt by si táhl břímě 60 či 80 miliard, a navíc jich může být více, ne jenom jeden, tak bychom šli proti Evropské unii, protože bychom mu museli stanovit vyšší možnost reže než tu, která souvisí s tím novým spravovaným systémem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní kolegyni Lesenskou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za udělení slova a děkuji svým předřečníkům, budu velmi krátká.

Já k vám všem mám jenom jednu velkou prosbu a nebudu tady vlastně diskutovat, jestli zákon č. 266/2006 Sb. je, nebo není upravitelný, nebo jestli je proveditelná novela. Je to zcela a úplně rozhodnutí a politická zodpovědnost současné vlády a koaličních poslanců. Já bych chtěla ještě jednou jenom poprosit o podporu svého pozměňovacího návrhu, aby přece jenom zvítězila logika a účinnost zákona č. 266/2006 Sb. byla opět jenom oddálena, a to do okamžiku, kdy nám vláda předloží nový návrh zákona o úrazovém pojištění, na kterém v současné době zcela zodpovědně, předpokládám, pracuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Písemné přihlášky už žádné neregistruji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, rozpravu končím. Pan ministr chce závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo,

pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já toho závěrečného slova využiji jenom ke dvěma velmi krátkým poznámkám jako reakci na diskusi.

Jednak vystoupení pana kolegy Opálky bylo odborně fundované, nicméně převážně se vztahovalo k jinému tématu, protože my dnes diskutujeme o tom, zda stávající, již několik let platný zákon zrušit, či zda se ho snažit uvést do života. Tady je prostě návrh na to, aby ten zákon již po těch několika pokusech nebyl dále podrobován snaze uvést ho do života, protože prostě ta snaha je marná.

K návrhu kolegyně Lesenské. Já jsem to tady řekl v úvodním slovu, i vláda o tom diskutovala věcně. Není příliš velký rozdíl mezi tím, jestli se znovu odloží účinnost toho zákona, zruší se ten zákon definitivně až s nabytím platnosti nového zákona, nebo zda se ten zákon zruší. Přesto musím upozornit, že pozměňovací návrh kolegyně Lesenské má legislativně technické nedostatky, které jsou poměrně závažné. I z tohoto důvodu ho nemůžu podpořit. A tak jak znám proces v Parlamentu, tak určitě se dá podobný návrh uplatnit v Senátu a určitě sociální demokracie takové možnosti využije, o tom naprosto nepochybuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Přeje si závěrečné slovo zpravodaj pan poslanec Jeník? Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl předně poděkovat všem, kteří se účastnili diskuse ať už v prvním, druhém i teď ve třetím čtení, neboť byla velice podnětná a myslím i velmi adresná. Vzhledem k tomu, že tady máme návrh na zamítnutí, který tedy nedoporučuji, tak budeme nejdříve hlasovat o návrhu na zamítnutí a potom vzhledem k charakteru podaných pozměňovacích návrhů bych doporučoval, abychom hlasovali nejdříve o návrhu paní poslankyně Lesenské a poté o pozměňovacím návrhu pana kolegy Doktora. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže vy už jste přešel přímo k proceduře. Poprosil bych vás, abyste zůstal u řečiště a provedl nás tímto hlasováním. Zároveň bych vás, kolegyně a kolegové, požádal, abychom ztišili hladinu hluku, protože ta procedura je závažná, budou se hlasovat pozměňovací návrhy, abychom si všichni dobře rozuměli.

Poslanec Miroslav Jeník: Dobře, takže já se tedy domnívám, že bychom nejdříve měli hlasovat o návrhu na zamítnutí, který podal pan kolega Opálka. Nedoporučuji. (Ministr Drábek: Naprosto zásadně nedoporučuji.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže můžeme začít toto hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, který vznesl pan poslanec Opálka, na zamítnutí této předlohy?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 110 přihlášeno 147, pro 69, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Miroslav Jeník: Poté bychom tedy přistoupili k hlasování o pozměňovacích návrzích a jako první by to byl návrh paní poslankyně Vladimíry Lesenské. Nedoporučuji. (Ministr Drábek: Též nedoporučuji.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 111 přihlášeno 147, pro 69, proti 76, návrh nebyl přijat.

Poslanec Miroslav Jeník: Teď bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Doktora, kde si myslím, že i vzhledem ke vzneseným argumentům, které tady byly řečeny a detailně probrány, jsem ochoten tento návrh podpořit. Doporučuji. (Ministr Drábek: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu, který přednesl pan poslanec Doktor. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 112 přihlášeno 147, pro 13, proti 2. Tento návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Miroslav Jeník: A samozřejmě teď již o zákonu jako celku. Doporučuji. (Ministr Drábek: Také doporučuji.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Před tímto hlasováním přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů, podle sněmovního tisku 689, ve znění schválených pozměňovacích návrhů. „

Zahajuji hlasování. Kdo je pro schválení tohoto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 113, přihlášeno 147, pro 78, proti 64. Návrh byl přijat. Tím můžeme skončit projednávání tohoto bodu.

Můžeme pokračovat dalším bodem, kterým je

47.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom se zákonem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 752/1. A pokud jsem upozornil na návrh, aby byl vysloven souhlas již v prvním čtení, tak současně musím upozornit, že proti tomuto návrhu vnesl veto poslanecký klub ODS a TOP 09, takže tento postup podle § 90 nebude možný.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Rád bych zde představil krátkou, ale dle našeho názoru velmi důležitou novelu zákona o specifických zdravotních službách.

Do zákona č. 373/2001 Sb. se bohužel, a já myslím, že to snad bylo nedopatřením a ne úmyslem, dostalo ustanovení tohoto znění: „Osoba ucházející se o zaměstnání se považuje za zdravotně nezpůsobilou, pokud se před vznikem pracovního nebo obdobného vztahu nepodrobí vstupní lékařské prohlídce.“ Měli bychom vědět, že dle zákoníku práce pracovní právní nebo obdobným vztahem je nejenom pracovní poměr, který je samozřejmě nejstandardnějším pracovním vztahem, ale také pracovní vztahy založené dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr. Zejména tedy jde o dohodu o provedení práce a dohodu o pracovní činnosti. Bohužel od 1. dubna 2012 ten, kdo se uchází o zaměstnání, ale jak jsem již řekl, nejen v pracovním poměru, ale i na základě dohod, může jít např. o práci na jeden den, může jít o práci na tři hodiny, bohužel takový člověk by měl podstoupit vstupní lékařskou prohlídku. A to samozřejmě přináší náklady jak tomu zaměstnanci, protože dle mého názoru je to, pokud jde o práci na několik hodin či dnů, zbytečné a skoro až šikanózní, tak nejen náklady tomuto zaměstnanci, ale zejména zaměstnavateli. A máme zprávy a informace o tom, že s tímto ustanovením je velká nespokojenost.

My navrhujeme velmi jednoduchou změnu tohoto ustanovení § 59 odst. 1 písm. b). Navrhujeme, že osoba ucházející se o zaměstnání se považuje za zdravotně nezpůsobilou, pokud se před vznikem pracovního poměru

nepodrobí vstupní lékařské prohlídce, takže určitým způsobem vracíme tuto věc zpátky do normálu. Je samozřejmě zvyklostí, že pokud osoba nastupuje do pracovního poměru, který bývá většinou na nějakou delší dobu, aby se podrobila lékařské prohlídce.

Já bych chtěl upozornit jen na jednu věc – a ta věc je docela žhavá. Za tři neděle máme volby. A pokud vezmu toto ustanovení tak jak dnes, velmi extenzivně, tak jsem toho názoru, že i členové volebních komisí, kteří budou v sobotu a v pátek u voleb, i ti by měli podstoupit vstupní lékařskou prohlídku. Myslím si, že toto moje tvrzení je správné, možná pan ministr Heger by se k tomuto mohl vyjádřit, ale mně přijde taky naprosto zoufalé a ubohé.

Já bych velmi rád požádal o podporu tomuto zákonu. Víím, že pan ministr Heger připravuje určitou svoji vlastní verzi, jak dát toto ustanovení do pořádku. Navrhují, abychom tento zákon postoupili do výborů a tam i možná za spolupráce pana ministra mohli tuto věc dát tak, aby nešíkanovala tisíce či statisíce zaměstnanců a zaměstnavatelů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, je to poměrně jednoduchý návrh, který, musím říci, konvenuje se současnou situací. V době krize by měl být pracovní trh co nejpružnější. V tomto ohledu se domnívám, že diskuse o tom, zda zajistit, abychom u těch jednoduchých prací konaných mimo pracovní poměr, zjednodušeně řečeno u brigád, našli nějakou volnější cestu, jak zajistit, aby nemuselo docházet ve všech případech k nutné zdravotní prohlídce, pokládám za správnou. Uvědomuji si, že i u prací konaných mimo pracovní poměr mohou existovat profese, u kterých takováto zdravotní prohlídka může být potřebná. Mohou to být velmi náročné profese v průmyslu, velmi náročné profese v zemědělství. Jako typický příklad můžeme uvádět sklizeň chmele, kde nepochybně alergik, který se jako brigádník účastní takové práce, může být ohrožen na životě. Ale jsou naprosto běžné jednoduché profese, jako je administrativa, výpomoc studentů, sekretářské práce, práce skladníků, konečně i práce člena volební komise, u kterých nyní zákon vyžaduje, aby předložil lékařské osvědčení.

My jsme se proto i po diskusi na klubu občanských demokratů rozhodli sic zákon vetovat pro projednání podle § 90, ale umožnit tomuto návrhu další postup a diskusi na příslušném zdravotním výboru. V tomto ohledu

předkládám zpravodajskou zprávu, kdy doporučuji propuštění zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Než otevřu obecnou rozpravu, dávám slovo panu ministru Hegerovi s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych si dovilil konstatovat to, co už tady zaznělo. Návrh má dvě výhody: řeší problém, který v zákoně o specifických zdravotních službách zakomponován skutečně je, a druhá výhoda je, že je velmi jednoduchý. Má však klíčovou nevýhodu, kterou tu už zmínil pan předseda Šťastný, že likviduje povinnost zdravotních prohlídek u tzv. brigádníků v případě, že se jedná o riziková zaměstnání a kde to riziko je nejenom vůči zdraví vlastního pracovníka, ale to riziko je i ve vlastním povolání. Typický příklad – řidič brigádník a profesionální řidič tu podmínku zdravotní způsobilosti musí splňovat.

My jsme z tohoto důvodu připravili jiný poslanecký návrh, který ten problém řeší o něco komplexněji, tj. aby na jiné práce mimo pracovní poměr ta možnost zůstala, tak jak ji říká ten zákon, v případech právě zdravotního rizika, a řeší některé drobné další technické záležitosti. Ten pozměňovací návrh již je podán do Sněmovny a měl by být k dispozici v příštím čtení.

Pokud jde o volební komise, tak k zákonu o specifických zdravotních službách existuje výklad Ministerstva zdravotnictví, který podpořilo i MPSV, že je zde možno aplikovat odkladnou účinnost zákona, čili zákon v tomto ohledu bude platit až od 1. 4. 2013 a aktuální riziko nehrozí. Nic to nemění na faktu, v tom, znovu opakuji, s panem poslancem Chvojkou souhlasím, že ten problém potřeba řešit je.

Děkuji vám a vyjadřuji tedy své stanovisko proti tomuto poslaneckému návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Tam nemám zatím žádnou písemnou přihlášku, ale mám tady faktickou poznámku od paní kolegyně Kohoutové. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych jenom chtěla podpořit tuto diskusi. Jsem moc ráda, že se toto téma otevírá. Jenom bych chtěla upozornit na to, že nesmíme jít ode zdi ke zdi, že v žádném případě nemůžeme rezignovat na prohlídky. Ano, ne

na dohody o provedení práce apod., ale ráda bych zde upozornila na to, že mezi námi je mnoho pracovníků, kteří jsou lidmi se zdravotním postižením nebo lidmi, kteří ještě tento statut nemají, nicméně žijí s nějakým onemocněním a pracovní zařazení to či ono by je mohlo dále invalidizovat a náklady by nesl zaměstnavatel. Čili vedme tuto diskusi, je strašně důležitá, ale jenom nerezignujme na zdravotní prohlídky vstupní a výstupní obecně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Hlásí se někdo další do rozpravy? Kolega Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já bych chtěl jenom reagovat na své dva předřečníky. Navážu na paní kolegyni, nepohybujme se ode zdi ke zdi, ale budme tedy uprostřed pokoje, a nabídnu panu ministrovi to, aby nepředkládal svůj návrh speciálně samostatně cestou poslaneckého návrhu, ale nechme prostě tento náš návrh dnes projít prvním čtením do zdravotnického nebo sociálního výboru, teď nevím přesně, který výbor je garančním, a můžeme se o tom návrhu bavit a můžeme se bavit o tom vašem návrhu a udělejme nějakou prostřední cestu a schvalme to co nejdříve, protože to problém opravdu je.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji, proto obecnou rozpravu končím. A protože v rozpravě neoznámil žádný návrh, můžeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Neregistruji žádný jiný návrh, proto můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přihlášeno 147, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Tím končím první čtení tohoto návrhu. Ještě pan kolega Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl jenom velmi poděkovat všem, kteří podpořili tento náš návrh. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A můžeme pokračovat dalším bodem.

62.

**Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčka na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání)
/sněmovní tisk 678/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 678/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan kolega Jiří Dolejš. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Sice tato Sněmovna je z velké části obměněna, ale přesto myslím, že netřeba dělat dlouhé referáty na téma majetkových přiznání, protože je to svým způsobem evergreen české politické scény. Přesto dovoluji, abych aspoň v několika bodech shrnul podstatu našeho návrhu tak, jak ho předkládáme společně s kolegy z KSČM.

Jde o zákon o majetkovém přiznání, který zakládá povinnost, to slovo povinnost bych zdůraznil, přiznat majetek. A to, že ta povinnost se vztahuje pouze na majetné, vyplývá z logiky věci. Není to žádné diskriminační opatření. Prostě když máte majetek nicotný, logicky se to na vás nevztahuje.

Za další bych podtrhl, že povinné přiznání majetku vzniká i proto, že rekonstrukce majetkových poměrů občanů ze stávajících rejstříků, popř. na základě zákona o střetu zájmů, nepostačuje, nepokrývá potřebu jak boje s daňovými úniky, tak proti sporným majetkům. Je to pokus z našich lavic již pátý a logicky se vyvíjel, tak jak se vyvíjel i právní řád, aby byl konzistentní se schválenými právními normami. Ale podstata toho návrhu je stále stejná, čili buď chceme povinné majetkové přiznání pro majetné osoby, nejenom pouze pro politiky nebo některé vybrané kategorie, anebo nechceme. A pokud ho nechceme, tak musíme nahlas říci, proč ho nechceme, a nevymlouvat se na problémy legislativního či jiného charakteru, protože ty nepochybně se dají řešit v následujících čteních, popřípadě ti, kteří přicházejí s podobnými iniciativami, mohou se navzájem inspirovat a dovést tento boj do úspěšného konce. Zkrátka ten, kdo chce, hledá způsob. Ten, kdo nechce, hledá důvod. Je to staré, ale platí to.

Možná že bych měl připomenout, že takový návrh, který je teď předkládán, není nějakým bizarním excesem, že už i v našem domácím

českém právním řádu existoval. Možná netřeba se vracet až do časů Masarykovy republiky, snad jen jako memento, že toto období našich dějin, které je někdy skoro jakoby výhradně označováno za demokratické, tento institut mělo, a dokonce ho několik let i prakticky uplatňovalo. Co je zajímavé, že tento institut byl do našeho právního prostředí zaveden i po roce 1989, konkrétně zákonem číslo 337/1992 Sb., o správě daní, kde příslušná pasáž existovala. Tím vstřícným, kdo na zavedení tohoto prvku jaksi reagoval pozitivně, byla tehdejší vláda České republiky. Bylo to v dobách federace a správa daní spadala pod kompetenci české vlády, tedy byla to vláda pana Petra Pitharta, tedy rozhodně nikoliv komunistická vláda, abychom v tomto měli jasno, a tato právní úprava byla zrušena až po rozpadu republiky, konkrétně zákonem v roce 1994, nejen proto, že se měnil právní systém, to by se dalo uvést do souladu, ale že zesílila politická pozice těch, kteří se z nějakého důvodu této právní úpravy obávali.

Čili po těchto dvou úspěšných schváleních institutu majetkového přiznání, je tady celá řada neúspěšných pokusů. Od roku 1993 až do dneška jsem jich, jestli dobře počítám, napočítal osm, a to některé z nich byly dokonce vládní. Bylo to v období, kdy premiérem byl Miloš Zeman, konkrétně v letech 1999 až 2001, ale tento manifestační krok naplňující tehdejší volební program vládní sociální demokracie narazil na limity opoziční smlouvy a hlasovací poměry ve Sněmovně. Pak už přicházely jenom poslancecké iniciativy, z nichž většina přicházela z našich lavic, konkrétně 2005, 2008, 2010. Nyní před vámi stojím znovu.

Troufnu si říct, že některé mouchy, které nám vlády vyčítaly, jsme v těch návrzích vychytali, že tento návrh je v mnoha ohledech vypilovaný a je dobrým základem pro diskusi. Neříkám, že je už v tuto chvíli nekritizovatelný, absolutně dokonalý, ale je vhodným základem pro diskusi. To říkám proto, kdyby se snad narodil opět nápad tento návrh zákona zaříznout hned v prvním čtení, abychom tady z toho dneska udělali rituální obětiště a toto nadějně jehňátko prostě zařizli hned na katafalku jaksi dnešních vládnoucích kněží, protože já se domnívám, že tato vláda má mnohem víc a jiných starostí, než aby zablokovala nadějnou diskusi v samém počátku.

Uvítám – musím teď, musím uvítat – na palubu ty, kteří přicházejí opakovaně v této Sněmovně s návrhy na majetkové přiznání. Musím uvítat dnes opoziční, dříve koaliční Věci veřejné. Vítejte na palubě. Jsem rád, že i vy jste pochopili, že majetkové přiznání je důležitý instrument a že přicházíte i s vlastním návrhem. Já věřím, že jak jsme připraveni my diskutovat nad vaším, tak vy jste připraveni diskutovat nad tím naším. Koneckonců můžeme se navzájem inspirovat. To, že jste do svého návrhu zakomponovali snahu řešit majetek v zahraničí a omezit tyto toky do daňových rájů nebo se inspirovat posunem v našem trestním právu, to je samozřejmě určitě hodno také diskuse.

Kromě srovnání s minulostí bych se možná měl jenom stručně dotknout srovnání se zahraničím. I v jiných zemích tento institut existoval a někde existuje dodnes. Asi nejznámějším případem jsou naši bratia na východ od nás, tedy Slovenská republika, která tento zákon, obdobný zákon, má ve svém právním řádu již zakotvený od roku 2010. Ve většině zemí, zejména evropských zemí, tento institut byl spojován s majetkovou daň, daň z bohatství. To je pravda. Například to myslím bylo Norsko, Francie, a když byla třeba daň z majetku, z bohatství, zrušena, tak byl zrušen i tento institut. Ale také je pravda, že existuje i bez vazby na majetkovou daň, konkrétně je to Pobaltí, bylo to, myslím, že snad to dokonce je, i v Srbsku. Speciálním případem je Švýcarsko. Ve Švýcarsku to řeší tak, že to mají v kompetenci kantony, a tam samozřejmě tento institut je také používán.

Když se vrátím k meritu zákona, tak co je nepochybně vždy připomínáno, je okruh povinných osob. Již jsem řekl, že se jedná o osoby majetné. Čili ti, jejichž majetkové poměry jsou nicotné, tak jsou z toho vyviněni, což má za prvé smysl ten, že u těch méně majetných osob nevzniká podezření z podivných čachrů, to za prvé, a za druhé to zjednodušuje agendu. Kdybychom měli obejít všechny občany České republiky, i ty, kteří jaksi lidově řešeno mají jenom tu holou zadnici a bydlí v paneláku za vysoké nájemné, no tak ta agenda by nepřiměřeně narůstala. Čili rozsah povinných osob.

Co je posunem, je, a odvolávám se i na poměry první republiky, kdy to podobně bylo řešeno, že tou povinnou osobou nejsou jenom osoby fyzické, ale i právnické.

Samotné měření toho majetku funguje tak, že na začátku se zkrátka dá přihlášení majetku, zjistí se počáteční stav, a pak se dávají majetková přiznání, která když vykazují příslušný rozdíl, tak jsou důvodem k zahájení činnosti především orgánů berní správy, které mohou doměřiti sankční daň. Sankční daň, kterou jsme v minulých návrzích navrhovali relativně nízkou, ale vzhledem k tomu, že se dá konstruovat právní fikce, že takto dohledaný – post festum dohledaný – majetek není v pořádku, tak jsme tu sankční daň zvýšili na rovných sto procent. A nemyslím si, že takto konstruovaná sankční daň je něco, co by nemohlo existovat v našem právním řádu. V jiných zemích je tomu tak rovněž. To s odvolávkou na výhradu, která je ve vládním stanovisku.

Logické, že takovýto režim má nějaké náklady a je třeba stavět náklady proti efektům. Ty náklady by neměly být až zas tak dramatické nejenom s ohledem na okruh oprávněných osob, ale jde o to, že výroba tiskopisů, případně – žijeme v digitální době – tedy zvládnutí tohoto režimu v elektronické podobě by nemělo být nějakým kruciólním nákladem a dalo by se včlenit do již fungujícího systému finančních úřadů, popřípadě do rozvoje informačního systému. To by neměl být nějaký nákladný systém. Samotná

agenda by neměla ani vyvolat dodatečné nároky na přijímání nových pracovních sil, a tudíž i nároky na mzdové prostředky by neměly být velké.

Přínos je jasný. Za prvé je to daňové inkaso z onoho sankčního zdanění a za druhé je to preventivní efekt, to znamená, když se bude méně švindlovat v této oblasti, tak si myslím, že to může ozdravit poměry v celé ekonomice.

Pokud jde o stanovisko vlády, ještě bych se zmínil o argumentu ústavní konformity. Už jsem se o tom zmínil, když jsem hovořil o tom, že nezakládáme dvě kategorie občanů, z nichž jedni jsou šanováni před touto údajně byrokratickou buzerací a ti druzí těžce trpí a jsou trestáni za to, že se domohli majetku. Ó nikoliv. Každý, kdo se domůže majetku a má ambici stanout před občany, před zraky občanů, že tohoto majetku nabyl čestným způsobem a že si plní řádně všechny povinnosti včetně daňových, tak do tohoto režimu spadne, čili tam žádná diskriminace a rozdělování občanů na více kategorií není.

Další úvaha, nebo spíše výhrada, která se ve vládním stanovisku objevuje, je výhrada vztahu k daňovému řádu, k zavádění dvojího režimu. Samozřejmě že jsme četli daňový řád, koneckonců máme ho tu už dva roky, a já se nedomnívám, že by tím vznikala nějaká duplicita. Zkrátka náš návrh je svého druhu lex specialis a pro tyto případy je logické, že se podle něj daňový úředník bude řídit, a nikoliv podle obecnější úpravy, která je daná v daňovém řádu.

Myslíte si možná, že ty efekty jsou příliš obecné, abstraktní, že jsou pouze deklaratorní. Vláda to alespoň píše ve svém stanovisku. Já si to nemyslím. Koneckonců proto je kolem tohoto návrhu tak mnohaletý politický boj. Já myslím, že nejlépe uděláte, vy kteří jste dosud ještě s tímto návrhem bojovali tak, že jste odmítali dokonce o něm diskutovat v klidu ve druhém čtení, když to zvážíte a když prostor pro takovou debatu dáte. Aspoň vyvrátíte podezření, že vaše motivace je jiná než formálně technokratická.

Samozřejmě návrh byl psán na jaře letošního roku. Pokud legislativní trysk za ty měsíce urazil hodný kus a bude třeba tam něco odlatit, myslím, že ve druhém čtení se to nepochybně dá zvládnout.

Všem děkuji za pozornost a těm, kteří zvažují, že nebudou hned chtít sekerničit v prvním čtení a prostor vytvoří, tak těm předem děkuji. Na takovou diskusi jsme samozřejmě připraveni. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za uvedení předloženého návrhu a prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Předložená materie, kterou nám tady přednesl pan ko-

lega Dolejš, se stala za několik málo let v podstatě již evergreenem této Poslanecké sněmovny a vlastně evergreenem naší opozice.

Já k tomuto samozřejmě můžu říct jedině tolik, že kdo umí číst mezi řádky, tak si uvědomuje velmi dobře, že to je materiál, který víceméně opět z jakéhosi levicového pohledu buzeruje pouze určitou skupinu lidí naší společnosti. Samozřejmě můžu se vyjádřit i k tomu, co tady pan Dolejš řekl, že by z toho byla i určitá daňová výtěžnost, kdy předpokládá zřejmě, že především v oblasti sankční by došlo k výraznému inkasu do státního rozpočtu. Já si to nemyslím, ale proti tomuto názoru samozřejmě nemůžu absolutně říct nic.

Já se shoduji v názoru nebo stanovisku, které tady uvádí k tomuto materiálu vláda. Je to samozřejmě materiál, který do určité míry má spoustu legislativních chyb a je do určité míry i v rozporu s naší Ústavou. Já k tomuto materiálu v obecné rozpravě budu navrhopvat zamítnutí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu, nemám žádnou písemnou přihlášku, ale registruji přihlášky z místa v tomto pořadí: pan poslanec Laudát, pan poslanec John a pan poslanec Votava. (Poslanec John žádá přednostní vystoupení.) Omlouvám se, omlouvám se, neuvědomil jsem si, že máte přednostní právo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek John: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předřečník říkal, že tento zákon někoho buzeruje. A já si myslím, že to je přesný obraz této země, slabého státu, který nikoho nebuzeruje. Nebuzeruje lumpy, nebuzeruje zločince, nebuzeruje ty, kteří nás okradli o stovky miliard, nebuzeruje ty, kteří přidávají metylalkohol do alkoholu, nebuzeruje organizátory hazardu atd. A já se bojím, že pokud nebude tento stát trochu buzerovat ty, kteří mu škodí a kteří ho ničí, tak skončíme úplným kolapsem. Dnešní situace po kauze metylalkohol je taková, že všichni občané říkají: Slabý stát, vláda vykývá s občany, občané vykývají s daněmi, slabý stát se neumí postavit za zdraví svých lidí, slabý stát je nechá zničit organizátory hazardu, slabý stát nechá a dopustí korupci v nejvyšších patrech politiky. A právě proto je v dnešní době majetkové příznání jako jedna z velmi účinných zbraní na to, abychom se podívali, kdo tady vlastně krade, jak krade, abychom to postihli. Právě proto je dnes nutnější ho přijmout než dříve. Myslím, že situace eskaluje skutečně takovým způsobem, že tento zákon nabývá na velké aktuálnosti.

My jsme tady předkladatelem zákona byli uvítáni na palubě jako podporovatelé zákona. Musím říct, že my už na palubě jsme déle. My jsme se

pokoušeli už po volbách v rámci koaličních jednání vyjednat to, aby prošel zákon o majetkových příznáních, a narazilo to na dramatický odpor jak ODS, tak TOP 09 a bylo to neprůchozí. Když jsme způsobili vládní krizi v dubnu loňského roku, pokusili jsme se znova vyjednat, aby byl přijat zákon o majetkových příznáních. Ani tehdy se to nepodařilo. To raději koalice ustoupila v anonymních akcích a slíbila nám pod pohružkou, že jinak se rozpadne vláda, že přijme zákon o anonymních akcích. Ale o zákonu o majetkovém příznání nechtěla ani slyšet. Nicméně vývoj tohoto slaboučkého státu, ze kterého teď už všichni mají naprostou legraci, doufám přesvědčí i některé členy koalice, že by mohli podpořit takovýto zákon.

Chtěl bych říct, že Věci veřejné zákon podpoří. Domníváme se, že je třeba podpořit jakoukoli změnu k lepšímu, a to i přesto, že předkládaný návrh řeší prokazování majetku až po nabytí účinnosti tohoto zákona. Je tedy mírnější než předloha z dílny Věcí veřejných, kterou budeme také projednávat. Tato benevolentnější účinnost je pro nás sice nedostačující, a proto Věci veřejné předkládají vlastní návrh novely, nicméně znovu: lepší malý krůček směrem k objasnění zlodějství v České republice než žádný.

Návrh se vztahuje jak na fyzické, tak na právnické osoby, což vítáme, v tom jsme stejní v těch návrzích. Vztahuje se na majetek a finanční prostředky na území České republiky i v zahraničí. Rozsah postihovaného majetku je v obou případech shodný. Jenom návrh Věcí veřejných výslovně uvádí i vklady u zahraničních bank a majetek v tzv. daňových rájích.

Oproti návrhu Věcí veřejných, který procesně využívá ustanovení daňového i správního řádu, návrh KSČM procesně využívá pouze řádu daňového. Důvodem je, že návrh KSČM neřeší zabavování nelegálně nabytého majetku, což považujeme za slabinu právě projednávané komunistické iniciativy. Nicméně propuštění do dalšího čtení a právě diskuse, která by mohla nastat, by ještě mohla přispět k nějakému pozměnění zákona.

Pozitivem posuzovaného legislativního návrhu KSČM jsou velmi přesné definice základních pojmů, o které se návrh KSČM opírá nebo s kterými pracuje. Tyto definice neumožňují dvojí výklad a to je třeba ocenit.

Proces registrace majetku je v návrhu KSČM řešen v zásadě shodně s návrhem VV. Rozdíl je v oblasti sankcí. KSČM je mírnější, na to upozorňuji. Uvažuje se sankcemi pouze podle přestupkového zákona, zatímco Věci veřejné v závislosti na typu porušení ustanovení a na objemu nelegálně nabytého majetku řeší sankce jak podle přestupkového zákona, tak i podle trestního zákoníku. I nad tím je třeba se zamyslet.

Celkově lze návrh KSČM charakterizovat jako návrh z hlediska jeho tvrdosti a záběru řešené problematiky stojící mezi návrhem ČSSD a návrhem Věcí veřejných. Navíc z něj nevyplývají žádné postranní záměry, aby ve

skutečnosti institut majetkových přiznání nebyl do našeho právního řádu zaveden, což velmi vítáme.

Na základě těchto argumentů poslanci Věcí veřejných budou samozřejmě pro návrh hlasovat a vyzývám napříč politickým spektrem všechny, kterým leží osud tohoto státu na srdci, osud občanů a kteří se zajímají o to, co si lidé myslí, že by bylo třeba změnit v této zemi, aby už ty obrovské krádeže přestaly, aby podpořili tento zákon. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM a VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další vystoupení, s přednostním právem paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. (Poslanec Opálka uplatňuje přednost s faktickou poznámkou.) Dobře. Paní místopředsedkyně, moc se omlouvám, přehlédl jsem faktickou poznámku kolegy Opálky. Má na ni svaté právo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Už podruhé jste mě přehlédl, doufám, že potřetí se to podaří. Omlouvám se paní místopředsedce vlády, ale je to podle jednacího řádu.

Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl reagovat na vystoupení pana kolegy Johna. Stalo se pravidlem, že zpravodajské zprávy zejména koaličních poslanců jsou, a teď hledám slušné slovo, o ničem. Já mu děkuji, protože jeho vystoupení bylo sice ne zpravodaje, ale rozbořem, který by měl zpravodaj, když dostane tu zodpovědnost, provádět. Takže mu děkuji nejenom za vystoupení, ale i za ten rozbor. Vlastně dodatečně splnil roli i jakoby zpravodaje. (Potlesk zleva. Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás pozdravila a abych se také vyjádřila k tomuto návrhu vzhledem k tomu, že se jedná o návrh, o kterém se velmi často diskutuje v souvislosti s bojem s korupcí, což je moje odpovědnost v rámci vlády České republiky.

Stejně tak jako majetková přiznání, tak i anonymní akcie jsou někdy prezentovány, nebo řešení otázky anonymních akcií je prezentováno jako nástroj pro boj s korupcí, který když vyřešíme, vyřešíme korupci v České republice. Bohužel tomu tak není a bohužel institut majetkových přiznání má celou řadu problémů, které zde zmíněny nebyly.

Vždycky když zvažujeme zavedení institutu majetkových přiznání, a věřte mi, že se touto otázkou zabývám i v souvislosti s přípravou nové protikorupční strategie, narážíme na zásadní otázku, na otázku, kterou

střídavě řešíme v poslaneckých návrzích, ať už tak, či onak, a je to otázka, zdali ten zákon má být retroaktivní, tedy sahát zpět i na majetky, které už byly nabyty třeba v těch divokých 90. letech, a retroaktivita je ústavní problémem, anebo zda retroaktivní nebude, budeme tedy řešit pouze přírůstky a v podstatě tak legalizujeme vše, co bylo nabyto do této doby. To je naprosto zásadní problém, který je třeba v souvislosti s tímto návrhem zákona vyřešit. A nevím, jestli řešitelný je. Je to trochu gordický uzel.

Nicméně není možné říci, že pouze přijetím institutu majetkových přiznání, pouze skrze tento institut, můžeme vyšetřovat nelegální nabývání majetku. Samozřejmě že těch institutů už je v současném právním řádu celá řada, otázka je, jestli jsou dostatečně využívány, ať už v trestním řádu, v trestním zákoně, v daňovém řádu a v ostatních daňových předpisech. Když se argumentuje jinými zeměmi, takřka ve všech státech, pokud mají institut majetkových přiznání, a rozhodně to není institut běžný v ostatních státech, tak je vždy využíván pouze v případech, když už existuje podezření, kdy už je někdo vyšetřován, kdy už někdo stojí před soudem, a pak se sáhne k onomu institutu majetkového přiznání a obrácení důkazního břemene. Neplatí to tak paušálně u každého, kdo má nějaký majetek vyšší určité hodnoty, například 20 milionů, jak se navrhuje také v některých poslaneckých návrzích.

Tím se v každém případě, takovýmto rozdělením, ne tedy kategorizací občanů, jak říkal pan poslanec Dolejš, ale kategorizací majetku se rozhodně zasahuje do ústavního práva na rovnost vlastnictví v České republice a ta rovnost spočívá nejenom v ochraně vlastnictví, ale také v rovných povinnostech každého vlastníka, do kterých samozřejmě takovýmto zavedením majetkových přiznání zasáhneme.

Já považuji debatu o majetkových přiznáních za velmi závažnou, rozhodně ji nechci zlehčovat. Věřte mi, že se jí zabývám, ale vždycky narážím na ten jeden problém, zdali retroaktivní zákon, což je neakceptovatelné, anebo zákon, který bude řešit pouze přírůstky a v podstatě ten původní majetek legalizuje. Pan poslanec Dolejš zde zmiňoval, že tento návrh zákona je jakýmsi evergreenem v Poslanecké sněmovně. Už to samo o sobě ukazuje, že to není jednoduché řešení a že ani levicové vlády podobný návrh zákona nikdy nepřijaly. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady vidím několik... Pan poslanec Paroubek ale od mého příchodu jediný má faktickou. Takže prosím, aby se ujal slova on. (Neklid v sále.)

Poslanec Jiří Paroubek: Víte, dámy a pánové, já si myslím, že z toho vládního tábora zatím nezaznívá jediná relevantní připomínka, která by mohla svědčit o tom, že mají nějaké silné argumenty proti tomuto návrhu

zákona. Především, jak to mám nastudované, neříkám, že nějak podrobně, ale k tomu mám i právníka, tak aby mi poradil, tak o žádnou retroaktivitu v tom komunistickém návrhu se nejedná. To znamená pokud paní místopředsedkyně... (Poslanec Vidím vykřikuje z místa.) Pane poslanče, já taky neříkám, jestli někdo ječí nebo jak vypadá. Buďte tak laskav a prostřednictvím předsedajícího se trochu chovejte slušně nebo používejte slušný slovník.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom prosím, aby opravdu poslanci dodržovali to, že spolu nemohou diskutovat takto přes mikrofon mezi sebou. Ani by neměl nikdo pokřikovat na mluvčího poslance. Pokud si chcete něco sdělit, tak právě v téhle chvíli je důležité, abyste to nečinili přímo, ale pouze nepřímo, třeba přes předsedajícího. Takže vám děkuji. Prosím za pochopení.

Pane poslanče, můžete pokračovat.

Poslanec Jiří Paroubek: Takže já si myslím, že tady nejde o retroaktivitu, tady jde jenom o to, že předsedkyni Legislativní rady vlády, a musím to tak říct, jde o to najít kvaziargumenty k tomu, aby odmítla tento návrh, který prostě retroaktivitu neobsahuje. Tečka! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní místopředsedkyně vlády chce reagovat na vystoupení. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Prosím, aby si pan poslanec Paroubek případně přečetl stenozáznam mého předchozího příspěvku, protože jsem jasně řekla, že tento zákon neobsahuje retroaktivitu. Obsahovaly ji jiné předchozí návrhy. Tento zákon se retroaktivitě vyhýbá. A tím, že se jí vyhýbá, naráží na tu druhou stěnu toho problému a to je legalizace toho původního majetku a přiznávání pouze těch přírůstků. Takže je to ten neustálý boj mezi těmito dvěma extrémami, se kterými zápasíme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady je série faktických. Ale hlásí se o slovo zpravodaj a tomu musím udělit slovo kdykoliv.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Skutečně jenom fakticky. V návrzích, které předkládala KSČM – neřeším všechny návrhy, tak jak šly Sněmovnou – pravdou je, že retroaktivita nebyla, protože retroaktivita je v právním systému velký problém. Jistě si dáme, aspoň doufám, diskusi nad tím, jak vyřešit retroaktivitu, která je v návrhu Věcí veřejných. My tam tu retroaktivitu nemáme. Nemíníme šanovat minulé hříchy, a zaznělo to na půdě

této Sněmovny jako veřejný příslib, že se chceme k majetkům, kde je podezření na nelegální nabytí, vracet, včetně toho, že by měl být podán návrh na prodloužení promlčecích lhůt na tyto majetky.

Já samozřejmě vím, že i ten náš návrh nemůže vyřešit všechno. Také netvrdím v reakci na paní místopředsedkyni vlády, že je to jediné a kardinální řešení, ale je do té míry závažné, že by mělo být oslyšeno. Koneckonců si to přeje zhruba asi 65 % obyvatel. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tu byla série faktických. Skoro všichni mají přednost. Pan poslanec Tejč. Já jsem teď viděl pořadí pan poslanec Bárta, pak pan poslanec Filip. Dohodneme se. Vidíte, je tu mír a klid. Prosím, pan poslanec Bárta jako první. Pardon. Byla to faktická? (Ano.) Dvě minuty, ano.

Poslanec Vít Bárta: Já jsem se tak zasníl u slovíčka mír a klid. Promiňte.

Já přeložím, co tady zaznělo od paní vicepremiérky. Legalizace a retroaktivita jsou problémy, kvůli kterým za zbývající část volebního období nestihneme prosadit zákon, který by jinak bylo asi podle paní vicepremiérky správné prosadit. Já jenom paní vicepremiérce připomenu program, za který byla zvolena do této Sněmovny. A ten program obsahuje daňovou amnestii, která řeší jak pojem retroaktivity, tak legalizace. A na stranických orgánech paní vicepremiérka a první místopředsedkyně strany podporovala tento návrh, dokonce i ještě v dubnu na koaličních jednáních. Jak retroaktivita, tak legalita je řešena daňovou amnestií.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vojtěch Filip je další přihlášený s faktickou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Členové vlády, paní a pánové, budu stručný ve své faktické poznámce. Musel bych připomenout jinou věc. V dubnu letošního roku jsme diskutovali na jedno téma právě s vicepremiérkou prostřednictvím televizních kamer. Ona přislíbila, že v trestním zákoně lze vyměnit minimálně to, že je tam promlčecí doba v trestných činech, které se týkají privatizace, dvacet let, a že to udělá. V té veřejné debatě jsem také slíbil, a považuji to za svůj veřejný příslib, že to neudělám, pokud to vláda udělá do pololetí. Vidím, že to neudělala, tak mi nezbyvá nic jiného, než že to předložím sám – změnu § 34, respektive 35 trestního zákona. Očekávejte tento materiál. Tím budeme řešit to, že něco nechceme legalizovat, protože ten proces bez-

restnosti tady nebude a bude možné, aby orgány činné v trestním řízení toto řešily.

A pokud jde o tento návrh, ten samozřejmě není vůbec retroaktivní, protože se týká současného stavu a týká se určité částky.

Na závěr mi dovoluji jednu věc: Nejde prosím vás, a já to slovo nerad používám, o žádnou buzeraci. To bychom museli říct, že každý, kdo žádá, promiňte mi, z důvodu například, že nastupuje na mateřskou dovolenou a musí o sobě podat všechny informace správě sociálního zabezpečení, že to je také buzerace. To chcete říct, že tito lidé musí a ti, kteří měli být nelegální příjmy, nemusí nic? No to snad nemůžete myslet vážně!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Borise Šťastného s další faktickou přihláškou.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane místopředsedo, děkuji také za dvě minuty. Vážená vládo, dámy a pánové, občan by se teď zřejmě začal ztrácet v akademické debatě o retroaktivitě. Jako by zapadla naprostá podstata tohoto zrušného návrhu.

Zrušnost tohoto návrhu, dámy a pánové a vážení občané, spočívá v tom, že navrhovatel říká, že každý člověk této země, který má majetek, je a priori potenciálním zločincem. To znamená, že jestliže někdo má nějaký legálně nabytý majetek, nebo nelegálně nabytý majetek, to v tuto chvíli nikdo neví, tak pokud přesáhne, ať jde o fyzickou, nebo právnickou osobu, nějakou hodnotu, tak ten člověk ze strany navrhovatele, čili levice, je automaticky považován za potenciálního zločince, zloděje, neplatiče daní, a proto musí být potrestán a musí vyplnit majetkové přiznání. Aby ho mohl vyplnit, musí být potrestán ještě tak, že si musí majetek ještě ocenit, chudák, musí si najmout různé znalce, zaplatit za to, aby dokázal, jakou má majetek hodnotu, no a následně se přiznat.

Dámy a pánové, věřím, že pravice v této Sněmovně ukáže svou jasnou většinu, stále ještě díky bohu, a zamezí tomu, aby perzekuce slušných lidí v této zemi byla zastavena. Protože jiná věc je přístup k politikům a k osobám veřejným, ti nechť dávají majetková přiznání, nechť tam existuje presumpce viny, to je správně. Ale v případě běžných lidí takto je trestat znamená zločin. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní místopředsedkyně Karolína Peake má další faktickou poznámku, pak paní poslankyně Bebarová a poslanec Tejce. Takto mám v této chvíli pořadí faktických. Prosím paní místopředsedkyni Peake.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji. Vystupuji napo-

sledy, nechci už dál tu diskusi rozrácovat, jak se mi to zjevně podařilo. (Ohlas v sále.)

K panu poslanci Bártovi. On o voze, já o koze. Myslím, že k tomu není třeba se dál vyjadřovat.

K panu předsedovi Filipovi. Ano, vzpomínám si na debatu v Otázkách Václava Moravce. Já jsem skutečně jednala o této věci jak s ministrem spravedlnosti, tak s nejvyšším státním zástupcem. Dospěli jsme ke závěru, že – opět – retroaktivně měnit promlčecí doby u již proběhlých trestných činů je v trestním právu neakceptovatelné. Stalo se to pouze jednou v českém právním řádu a bylo to při prodloužení promlčecích lhůt u trestných činů spáchaných komunismem. (Ohlas v části sálu. Předsedající: Klid prosím!)

Byla bych ráda, aby zde nezapadlo to, co tady říkal poslanec Šťastný o majetkových přiznáních politiků, kde je třeba se podívat na současnou úpravu, na to, že přiznáváme pouze přírůstky během mandátu a na začátku neříkáme výchozí stav. Tam se na to podívejme, ale u každého člověka, který má majetek, házet na něj důkazní břemeno, aby dokazoval, že majetek nabyt legálně, považuju za absurdní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další v pořadí je paní poslankyně Bebarová-Rujbrová a pak zase pan poslanec Tejce.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano, zákon o majetkových přiznáních zatím nemáme, a jak se zdá, protože vládní koalice, jak říkal pan poslanec Šťastný, má stále ještě většinu, pravděpodobně mít nebudeme. Ale co máme – máme zákon o střetu zájmů, ten, pokud vím, platí a nevimla jsem si, že by se k němu některý z předřečníků přihlásil.

Chtěla bych ale pana poslance Šťastného prostřednictvím pana předsedajícího současně uklidnit, že i ten, kdo by mohl být na základě zákona o majetkových přiznáních pokládán za zločince, má právě na základě tohoto zákona se možnost v očích veřejnosti očistit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A máme tady pana poslance Tejce jako dalšího. A pak možná já.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, myslím, že je evidentní, o co tady jde a kdo se bojí a kdo se nebojí majetkových přiznání.

V tuto chvíli není možné srovnávat politiky a poukazovat na to, že oni mohou, a stejnou povinnost bychom dali těm, kteří mají majetek nad 20 milionů. To přece je lež! Pro politiky platí, že každý si může dohledat nákup majetku, který pořídili – na internetu, v novinách, všude. Pro ty, na které by

se vztahovala nově povinnost daňového přiznání, by neplatila žádná povinnost zveřejňování. Pouze finanční úřad by mohl tyto osoby vyzvat, aby prokázaly, jak nabyly konkrétní majetek. Myslím si, že není důvod se toho bát. Jestliže někdo získal majetek poctivě a legálně, měl by mít zájem na tom, aby ti ostatní, kteří ho nenabyli poctivě a legálně, nezaplátili daně, nezaplátili peníze do rozpočtu, ze kterého jsou placeny ostatní výdaje, a ti poctiví se na ně musí skládat, tak by měl mít zájem na tom, aby takový zákon tady existoval. Myslím si, že právě naopak pro všechny podnikatele, kteří platí velkou spoustu daní, je tento zákon velmi dobrý, protože ti, kteří nebudou platit daně, budou postiženi. Zatím je současný stav výhodný pouze pro ty, kteří se vyhýbají placení daní.

Myslím dokonce, že tento zákon není důležitý jen pro boj s korupcí. Možná daleko více je důležitý pro boj s daňovými úniky. A já si prostě nemyslím, že bychom dnes měli chránit ty, kteří si například pančováním alkoholu vydělali miliony, desítky milionů nebo stovky milionů korun a tyto peníze dnes mohou užívat bez problémů, mohou si za ně stavět vily, přestože jsou tady desítky mrtvých. Myslím si, že i tohle je způsob, jak bránit takovým kauzám, jako je tato metanolová aféra. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Jako další je k faktické poznámce přihlášen pan místopředseda Zaorálek. (K poslanci Opálkovi: Omlouvám se, pane kolego.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se panu poslanci Opálkovi, ale celou dobu jsem byl přihlášen s faktickou a nemohl jsem, až teď mohu, takže jsem se hned vyvolal.

Rád bych řekl, protože mi připadá, že ta debata jde trochu šejdrem – přece tady jde přece o něco jiného. Připadá mi docela srozumitelné, když pan poslanec Boris Šťastný vystoupí a řekne jasně: Je to zruďné! Tohle nepodpořím, protože to je úplně proti mým principům. Je to alespoň jasná pozice.

Zajímavější je podle mě pozice paní místopředsedkyně Karolíny Peake. Ona sice říká, že je rozrajcovaná (smích v sále), ale ve skutečnosti není rozrajcovaná. Ona je úplně chladnokrevná. Paní místopředsedkyně Karolína Peake je úplně jiný typ erotický (smích v sále). Ona ve skutečnosti tady zcela chladnokrevně, úplně frigidně zastavuje cokoliv, co se korupce týká! Paní poslankyně Karolína Peake ve skutečnosti zabíjí spolehlivě s takovou zvláštní vždycky poloprávní argumentací, najde si něco, na čem zdůvodňuje, proč zrovna teď ten zákon nemůžeme přijmout. Pravda je taková, že žádný zákon, který se týká majetkového přiznání, tady v posledních letech nebyl nikdy puštěn do debaty. Já jenom nechápu, proč paní

Karolína Peake to halí do těch složitých floskulí! Ona to prostě stejně jako pan Boris Šťastný nechce. Ten to akorát řekne jasně, řekne, je to zruďné, to je proti mým zásadám. Paní Karolína Peake: Ne ne, já jsem tady pro boj s korupcí. Já jsem tady dokonce pro to určena. Bohužel tady toto, tady mám určité odborné námítky, které nám tady předvádí. Ale o to nejde! Spolehlivě zabije cokoliv! Když v návrhu zákona o veřejných zakázkách půjde o transparentnost, prostě paní Karolína Peake to spolehlivě zabije. Bude se tvářit, že je rozrajcovaná, ale je úplně chladnokrevná! (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Víte, kdyby v České republice nebylo takové právní a reálné prostředí, jaké je, tak by ten zákon nebyl ani potřeba. Ale tady se svléká na milion občanů téměř donaha včetně jejich rodinných příslušníků díky požadavkům o sociální dávky, protože tento stát jim není schopný zajistit takové materiální příjmy, aby měli na živobytí, a na druhé straně tady uniká spousta peněz.

Já bych se chtěl zeptat prostřednictvím pana řídícího kolegy Šťastného, jestli si mám vysvětlit jeho vystoupení tak, že veřejnosti – do těch 281 politiků, kteří jsme do toho šli, tak si kopejte, ale našich donátorů se nedotýkejte, jinak po bolševicku většinově s vámi zacvičíme. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jsem měl v pořadí přihlášky – no, kdybych to věděl. Já vidím paní poslankyni Peake, tu vidím. Doufám, že jsem nikoho nepředběhl. Nikdo neprotestuje, tak vám dám slovo. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, pane místopředsedo. Tak já jsem za rozrajcovanou označovala diskusi, nikoliv sebe, ale začínám být, to máte pravdu.

Je mi akorát líto, že místopředseda této Sněmovny, této slovné Sněmovny, považuje za plytkou floskuli takovou věc, jako je rovnost vlastnictví podle Ústavy České republiky. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já myslím, že je krásné se tady odvolávat v této Poslanecké sněmovně na Ústavu České republiky. Já bych si dovolil se odvolat také na

jednoduchou věc a to je věrnost slibu, který jsme dali voličům v době, kdy jsme kandidovali do této Poslanecké sněmovny. Myslím si, že paní Peake by se nad tím měla velmi zamyslet, jestli sliby, které dala voličům, skutečně neporušila.

A já teď tedy musím jasně říci také svoji osobní zkušenost. Když mluvím s občany, lidé mi říkají: Vyřídte tam, udělejte to, chovejte se tak. A doštávám také hodně vzkazů pro paní Karolínu Peake a rád bych využil této příležitosti, abych jí ty vzkazy vyřídil.

Vážená paní ministryně, lidé nechápou, jak je možné, že politická strana, kterou nikdo nevolil, je součástí vlády. Lidé nechápou, jak je možné, že politická strana, která neprošla volbami do Poslanecké sněmovny a kterou nikdo nevolil, má členy ve vládě. Jak to může v České republice takovýmto způsobem fungovat? A já jim to prostě nedokážu vysvětlit. Možná by bylo dobře, kdybyste jim to někdy zkusila vysvětlit sama.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S další faktickou poznámkou se přihlásil pan místopředseda Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych chtěl připomenout místopředsedkyni paní Karolíně Peake, že my se tady nacházíme v prvním čtení. To znamená, že tady jde o to pustit vůbec to téma do rozpravy. Debata, kterou tady začínáte, je v této chvíli zbytečná. My jsme sepsali různé podoby zákonů o majetkovém příznání a nejsme schopni se strefit do takové, která by vůbec tady byla připuštěna k debatě.

A co se týče těch důvodů, mně připadá, že vám se podařilo něco, co jsem ještě nikdy nezaznamenal. Vy jste kandidovala do Parlamentu s tím, že zrušíte anonymní akcie v přístupu k veřejným penězům. Nám se to podařilo ve Sněmovně krátce před volbami anonymní akcie opravdu zrušit, a vy jste do Sněmovny přišla a jedna z prvních věcí, kterou jste udělala, bylo, že jste tady začala zpravodajovat a vedla jste návrh úpravy zákona, kterým se tady tohle zrušilo. Vy jste udělala pravý opak toho, co jste slibovala v pochodu do Sněmovny. Zatímco jste slibovala, že skončujete s netransparentními společnostmi v přístupu k veřejným penězům, tak vy jste tu úpravu zákona, která toto umožnila, naopak zrušila. Chápete? Vy jste udělala o 180 stupňů opak toho, co jste voličům slíbila. Připadá mi, že tohle by měl někdo po zásluze ocenit. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Paní místopředsedkyně bude reagovat na tuto faktickou poznámku.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: To, co tady právě řekl pan místopředseda Zaorálek, je nehorázná lež a hloupost. Kdyby se zamýšlel o to, co bylo obsahem onoho pozměňovacího návrhu krátce po našem zvolení do Poslanecké sněmovny, jistě by na to po čase přišel sám.

Pan předseda Sobotka – ráda bych informovala občany, kteří se na něj obracejí s dotazy vůči mně – není mou sekretářkou, je předsedou sociální demokracie, což je opoziční strana v této Poslanecké sněmovně. Moje e-mailová adresa je Karolina.Peake@lidem.cz. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám, že poslanec Paggio je ten, kdo se hlásil s faktickou, a pak vidím pana poslance Chvojku.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, skrze pana předsedajícího předsedovi Sobotkovi. Mně také občané vyřizují vzkazy třeba panu poslanci Rathovi nebo panu hejtmanovi Palasovi a já je tady neventiluji skrz mikrofon a nevzkazuji vám je před celým národem. Určitě byste je nerad slyšel.

Pokud jde o tu věrnost straně, no tak vždycky je to o tom, co si myslíme, že lidé volí. Buď volí stranický sekretariát, nebo volí člověka a politický program, za který byl zvolen. Pokud jste názoru, že lidé volí stranický sekretariát, pak budete chtít, aby byli poslanci slepě věrni stranickému sekretariátu. Koneckonců tuto debatu jste pravděpodobně vedl s panem kolegou Paroubkem před pár měsíci. Já jsem jiného názoru. Já se domnívám, že lidé volí politický program, že volí svědomí toho člověka, že člověk musí být věrný programu. Pokud strana ten program nerespektuje, vzdálila se mu, tak je na místě odejít. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pak tady mám pana poslance Borise Šťastného. Jsou tady písemné přihlášky, tak se omlouvám. Pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, dámy a pánové, tady slyším hlasy z pléna, abych to vrátil tam, kam to patří. Já bych byl skutečně rád, aby se debata vrátila tam, kam to patří, abyste nehledali záminky v jednoduchém a zbabělém útoku na vicepremiérku této vlády a více se vrátili k tomu, co je principem toho návrhu.

Dokonce ani předkladatelé neříkají občanům pravdu. Já si myslím, že snad bychom měli odpříště si zkusit odhlasovat, že když někdo předkládá nějaký zákon, zejména takovouto hrůzu, tak ten zákon bude muset být povinně přečten, aby lidé za televizními obrazovkami skutečně věděli, o čem se tady bavíme, protože z té debaty obyčejný občan a člověk, který

se nebude dívat na internet a nebude tu hrůzu číst, se to prostě nedozví.

Já přečtu jeden jediný odstavec, a to odst. 2: Povinná osoba – to je tedy občan každé země, dámy a pánové, všichni občané, kteří nás budete sledovat, tak každý z vás nebo každý z nás – podává povinně přihlášení majetku bez výzvy správci daně příslušnému podle daňového řádu, pokud hodnota majetku vyjádřená cenou určenou podle tohoto zákona – rozuměj, nejprve si všechno musíš složitě ocenit za drahé peníze a sepsat –, s výjimkou majetku od přihlašovací povinnosti osvobozeného – to je takové to, co už má někdo zapsáno třeba v katastru nemovitostí –, přesáhne k rozhodnému dni hodnotu 20 mil. a v případě právnické osoby 50 mil. A toto musí učinit do 30. dubna 2013 a pak každý rok znovu a znovu a znovu.

Čili tento zručný zákon říká, že každý občan této země je zločinec, že tady existuje presumpce viny, že nefungují a nebudou fungovat zákony této země, že a priori tady už nebude platit v této zemi, že má být trestán ten, který se něčeho dopustil. To znamená, že jestliže někdo něco ukradne, tak má být dopaden a také potrestán, a pokud díky tomu nabude majetek, tak ten majetek mu třeba má být zabaven. To už tady neplatí. Tady se každý bude muset rovnou přiznat k majetku, poslat to na příslušný úřad, abychom náhodou mohli zjistit, jestli neudělal nějakou nepravost.

Čili prosím pěkně, navrhovatelé tohoto zákona a všichni, kteří ho podporují, se vysmívají občanům této země a říkají, že jsou zločinci. Až budou volby, prosím, pamatujte na to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vás všechny registruji, ale bohužel pořadí mám pan poslanec Polčák, Filip, Chvojka, Dolejš, Sobotka, Babák. Takové je pořadí. Pan poslanec Polčák jako první.

Poslanec Stanislav Polčák: Budu velmi stručný, děkuji, pane místopředsedo. Já jsem se chtěl vyjádřit k tomu vašemu vyjádření a teď nevím, jakou formu zvolit, když je to vaším prostřednictvím. Tak by možná bylo vhodné na to pamatovat. Takže vaším prostřednictvím k panu poslanci Zaorálkovi.

Já se nechci příliš zastávat paní vicepremiérky Peake, ona je toho schopna sama, ale nepamatuji si, že by v tom minulém volebním období byly zrušeny anonymní akcie. Je třeba poukázat, že to, co přijala minulá Sněmovna, se týkalo zákona o veřejných zakázkách, kde se stanovila určitá pasáž, která byla ovšem v přímém rozporu s právem Evropské unie, a proto tehdy, docela i napříč politickým spektrem, došlo ke změně zákona o zadávání veřejných zakázek. Myslím, že to byl první zákon, který přijala zrovna tato Sněmovna v tomto volebním období.

Myslím si, že v tom vašem vystoupení – vaším prostřednictvím, pane místopředsedo – byla řada nepřesností –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas! Ne, ještě ne, omlouvám se, ještě máte čas.

Poslanec Stanislav Polčák: Na úkor paní vicepremiérky Peake. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Měl jste ještě čas, ale nevádl. Pan poslanec Vojtěch Filip. Já беру první ty písemné, omlouvám se. (Námítka ze sálu.) Ne, ne, faktické, беру faktické, vy se hlásíte i fakticky, v tom je ten problém, že já mám ty faktické písemné a pak se hlásíte z místa, takže se snažím to nějak spojit. Pan poslanec Filip je tady napsaný, tak mu dávám slovo. Pak bude pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Paní a pánové, já mám dvě poznámky, jednu ke kolegovi Šťastnému. Za prvé si nemyslím, že by kolega Jiří Dolejš špatně uvedl ten zákon. Myslím si, že text přečetl docela srozumitelně. Jinak za ocitování textu ještě jednou děkuji, pane kolego, a byl bych velmi šťasten, kdyby každý občan České republiky měl majetek nad 20 milionů, ale sám uznáte, že tomu tak není. Takže v tomto ohledu tady přeháníte. A naopak těch, kteří by podle tohoto zákona museli něco vyplňovat, něco nechat oceňovat, je tak málo proti těm, kteří tak již musí činit kvůli sociálním dávkám, že ten nepoměr, který jste tady zavedli, je obrovský.

A druhý vzkaz je panu kolegovi Paggiovi. Víte, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, ono se uvidí ve volbách... (Předsedající: Čas!) ... jestli budou ti lidé věřit více vám, kteří přejdete tam nebo onde, nebo mně, který z žádné ... (Předsedající: Čas!) ... politické strany do jiné nepřechází.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Chvojka je další přihlášený, dám mu taky dvě minuty. Pak pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. My bychom na paní Karolínu Peake neměli být zlí a to myslím nejsme, my bychom měli být féroví. Já jsem jí zapomněl tento týden pográtulovat ke dvěma věcem, to si gratulaci zaslouží. Myslím si, že každá práce nese své plody.

První věc, ke které bych chtěl pográtulovat, to je zlomení rekordu, který paní Peake udělala v Hyde Parku, kde dosáhla 90procentní neúspěšnosti. To je myslím výsledek její práce. A myslím si, že si zaslouží tento rekord ocenění.

A druhá věc je, co jsem četl na internetu v sobotu – její platforma LIDEM už má sto rovných členů, tak to si také zaslouží gratulaci. Když byste dělali konferenci, tak při poměru 1 : 10 to můžete udělat v obýváku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Dolejš a také dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji. Já jsem chtěl poděkovat panu kolegovi Borisí Šťastnému za jeho demonstraci, protože pokud nás náhodou někdo poslouchá, tak možná pochopil, kde koho tlačí bota. To není o presumpci viny, to je o tom, že politickým rozhodnutím, a tedy společenskou dohodou všech zde hlasujících přijmeme opatření, které povede ty, kteří se dostanou přes hranici 20 a 50 milionů, k aktivnímu přiznání, jak se k tomu majetku dostali a jestli tento majetek řádně zdanili. Jestli tohle někomu vadí... Nevím, jestli je to nějaký freudovský problém. Já slibuji – doufám, že tady na světě budu ještě hodně dlouho, a doufám, že ne celý život v politice – tak pokud na stará kolena se této majetkové hranice dotknu, tak mi rozhodně nebude činit problém onu agendu naplnit, protože budu v podstatě rád, že takový majetek budu mít, a přál bych to opravdu každému.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc a pak pan poslanec Sobotka? Ten má všechno, řádnou i faktickou. Pan poslanec Sobotka bude chtít i fakticky? Ne, jenom tu řádnou, takže fakticky ne, dobře. Pan poslanec Tejc v tom případě.

Poslanec Jeroným Tejc: Já jsem si velmi rád vyslechl poznámku pana poslance Šťastného, že by se to mělo řešit standardně, že by se standardně měli trestat ti, kteří skutečně páchají trestnou činnost, zejména tu finanční, korupci, neplatí daně. Ale já bych chtěl upozornit na to, že to, že to není stát schopen činit v dnešních dnech, a nejenom v těchto dnech, ale v posledních letech, není ani tak z toho důvodu, že by tomu bránila sociální demokracie, ale brání tomu ODS.

Já bych chtěl připomenout, díky komu mimo jiné ti zločinci, kteří neplatí daně, v tuto chvíli stále pobíhají po svobodě. Uvědomme si, že to byla ODS, která snížila za dobu pravicových vlád počet policistů o 8 tisíc. Osm tisíc policistů ze 47 tisíc. Já chci vidět ty policisty, kteří teď mají čas na to, aby hledali ty zločince.

A chci také upozornit na to, že to byl Ivan Langer, který zrušil finanční policii týden po nástupu do funkce bez jakékoli analýzy. To byla ta finanční policie, která měla tohle hlídat, a byla to finanční policie, která měla odhlovat tuto závažnou trestnou činnost standardně, jak po tom teď voláte. Pak se ptám, proč jste jako ODS dopustili to, že Ivan Langer týden po nástupu do své funkce, kdy ještě tato vláda, která byla jmenována, neměla ani důvěru, bez jakékoli analýzy tuto finanční policii zrušil. Jestliže jste odstranili systémové nástroje, je potřeba hledat zákonné nástroje, které tady teď hledáme jako opozice. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, ale ještě pořád jsou faktické. Pan poslanec Babák je zřejmě poslední faktická, jak jsem pochopil. Dvě minuty, poslední dvě minuty.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, krátce bych zareagoval jen na dva předřečníky.

Co se týče skupinky LIDEM, tak já jsem byl vychován k tomu, abych do mrtvol nekopal, takže k tomu se vyjadřovat nebudu.

Ale co se týče pana Borise Šťastného prostřednictvím předsedajícího, i když si ho nesmírně vážím, tak si myslím, že v tuto chvíli myslím nazývat zločinci lidi, kteří podávají nějaké daňové přiznání, že je úplně mimo mísu, s prominutím. To bychom museli nazývat veškeré osoby samostatně výdělečně činné, že jsou zločinci. A já se potkávám s lidmi na ulici, někteří mají i příjem a majetek nad 20 milionů, a ti, kteří si ho vydělali solidním způsobem a řádně ho zdanili, rádi podají jakékoli přiznání tak, aby mohli odhalit např. ty, kteří jej ukradli a kteří si na něj někde pokoutným způsobem vydělali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď ještě, omlouvám se, ale ještě je tu faktická pana poslance Johna, který se ještě dodatečně přihlásil, že chce také faktickou. Takže mu musím dát také dvě minuty.

Poslanec Radek John: Já se omlouvám, ale jenom bych chtěl upozornit, že ne tento zákon dělá z lidí zločince, ale právě postoj ODS dělá z lidí zločince. Já se bavím s řadou lidí, kteří jsou bohatí a vydělali to legálně, a ti jsou skutečně naštvaní, že se jim brání prokázat legalitu nabytého majetku a oddělit je od těch lumpů, zločinců a hajzlů, kteří to ukradli. Oni ti bohatí by opravdu chtěli prokázat národu ano, já jsem ten poctivý bohatý, který platil daně a který to vydělal dobrou prací a já chci být příklad pro tuto republiku. A když vy, ODS, neumožníte oddělit zrna od plev, tak tam budou vždycky s těmi lupiči, zločinci, pančovateli alkoholu a těmi, kteří kradli v této zemi, a nikdy ty podnikatele neočistíte. Takže řada podnikatelů říká: já už ODS nevolím, protože mi prostě brání očistit se. A protože jsem celkem vyplňoval majetkové přiznání, tak je to operace na pět minut. Tak co blázníme! To ti bohatí opravdu rádi udělají.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď už se otevírají řádné. První řádně přihlášený je pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo,

kolegyně a kolegové, já jsem životní optimista a jsem přesvědčen o tom, že správné věci se nakonec prosadí i v této Poslanecké sněmovně. Já si vzpomínám na rok 2004, kdy se tady vedla velmi, ale velmi podobná debata, úplně mi ji připomněl pan poslanec Šťastný, když tady mluvil o té hrůze, kterou podle něj představuje zákon o majetkových příznáních. Přesně o takové hrůze tady mluvili jeho kolegové z ODS, když jsme tady navrhovali kolkování lihovin.

V roce 2004 jsme se rozhodli zasáhnout proti té džungli, která tady byla v černém obchodu s lihem, a rozhodli jsme se prosadit razantní opatření, a to zavést v České republice kolkování lihovin. A v okamžiku, kdy jsme sem ten návrh přinesli, tak se zvedla ODS jako jeden muž a označila ten návrh za něco, co je strašné, co bude obtěžovat ty poctivé podnikatele a co snad vůbec nemyslíme vážně. Bez ohledu na to, že v té době už kolkovala lihoviny většina členských zemí Evropské unie, a bez ohledu na to, že jsme v naší zemi v té době identifikovali obrovské daňové úniky právě v oblasti obchodu s alkoholem.

Ale já jsem optimista. Protože tehdy se nám podařilo ten zákon také prosadit. A díky tomu, že jsme tehdy proti odporu Občanské demokratické strany, která zřejmě hájila zájmy černých obchodníků s lihem v té době, tak se nám podařilo prosadit kolkování lihovin a dneska je na co navazovat. Protože kdybychom v téhle skutečné hrůze hromadných otrav metylalkoholem neměli ani systém kolkování lihovin, tak já nevím, jakým způsobem by vláda vůbec byla schopná na tuto katastrofu zareagovat. A já jsem pevně přesvědčen o tom, že i zákon o majetkových příznáních jednou v této Poslanecké sněmovně projde. J

Já se ale bojím toho, že tady možná někdo hraje o čas. Že tady možná někdo hraje o to, aby ještě mohl zlegalizovat daňové úniky, aby ještě mohl – stihl – zlegalizovat černé peníze z veřejných zakázek, daňových úniků, z kriminální činnosti. A vy těm lidem necháváte čas. Ten odpor vládní koalice, pokud vy dneska ten zákon zase zamítnete spolu s TOP 09 a s tou tedy podivnou stranou LIDEM, pokud vy ten zákon zamítnete, tak říkáte: Ano, přátelé, máte ještě čas legalizovat svoje daňové úniky, klidně nakupujte majetek za výnosy z trestné činnosti, nikoho to v této zemi nebude zajímat. Ještě do toho roku 2014 to můžete stihnout. Doporučujeme vám to ale udělat do roku 2014, protože pak vyhraje levice a zavede tady majetková příznání.

Já jenom chci ujistit všechny vaše přátele a sponzory, v jejichž zájmu vy tady jdete proti majetkovým příznáním, že skutečně platí, že pokud v roce 2014 vyhraje v této zemi sociální demokracie a levice bude mít většinu v této Poslanecké sněmovně, zavedeme majetková příznání. Pokud vy tomu zabráníte teď u tohoto návrhu, my ho předložíme znovu a nejspíše po nových volbách do Poslanecké sněmovny předložíme

zákon o majetkových příznáních. A věřím, že budeme mít dost hlasů na to, abychom ho proti odporu pravice prosadili. Tak jako jsme v minulosti prosadili kolkování lihovin, tak chceme také prosadit zákon o majetkových příznáních.

A jenom ještě jedna věc. Skutečně v této Sněmovně vedeme o některých tématech debatu velmi dlouho. A myslím si, že se ukazuje, že argumenty, které používá dlouhodobě česká pravice, nejprve ODS, dneska to po ní papouškuje i TOP 09, o tom, že trh vyřeší vše, nejsou na místě. Argumenty o tom, že není možné rozlišit čisté a špinavé peníze, prostě nepatří do civilizované společnosti, kterou by Česká republika měla být.

Já jsem tady před několika lety navrhoval zrušení anonymních akcií. Tehdy jste to zamítli, dneska už se to ocitlo ve vládním programu. Já myslím, že pokrok existuje. Před několika lety jsme tady navrhovali regulaci lobbingu. Pravice to zamítla. Dneska už je to ve vládním programu. Takže opět – měli jsme tehdy pravdu. A když se dnes mluví o registračních pokladnách a o tom, že by mohly pomoci v restauracích proti tomu, aby se tam pančoval a uváděl na trh pančovaný alkohol, tak jenom chci připomenout, že to byla vláda Mirka Topolánka, která zrušila už přijatý zákon o registračních pokladnách. Možná kdybychom tady dneska měli registrační pokladny tak, jak jsme je v letech 2005–2006 prosadili, tak by ty současné problémy s otravami alkoholem byly menší.

Já jsem osobně tady obdobný zákon o majetkových příznáních předkládal opakovaně. A chci jasně říci sám za sebe: Pokud budu mít možnost, budu pro něj hlasovat teď, budu pro něj hlasovat i v budoucnu. Protože jsem přesvědčený o tom, že v civilizované zemi by mělo platit, že slušní lidé, poctiví lidé, platí daně. A ti, kdo neplatí daně, jsou zloději, jsou podvodníci, a vůči nim by společnost měla jednoznačným způsobem zakročit. Děkuji. (Důrazný potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To jsou faktické? Také první jsem viděl paní poslankyni Černochovou a pak jsem viděl pana poslance Krátkého.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já musím reagovat na panoptikální vyjádření pana Radka Johna a pana Babáka o tom, že ODS něčemu brání. ODS žádnému zveřejňování majetku nebrání. A pokud některý z podnikatelů má touhu zveřejnit svůj majetek, může tak činit (smích poslanců ČSSD, KSČM i VV) fakultativně již nyní. A já bych jenom ráda připomněla (potlesk poslanců ODS, TOP 09), že zrovna od pana poslance Babáka tahali novináři majetkové příznání několik měsíců. Myslím to majetkové příznání, kde se to prolínalo s těmi igelitovými taška-

mi, které se nosily odněkud někam. Takže nezlobte se na mě, ale že zrovna vy tady budete tvořit etalon toho, kdo se má jak chovat, to mně přijde skutečně panoptikální.

Nezapomeňte prosím, že tady existuje dále finanční analytický útvar, který tyto věci má právo zkoumat, a všechno v našem právním řádu nemusí mít uvedeno písemně. Stačí, když tady každý z nás bude mít nějaké morální hodnoty, které bude ctít a dbát na ně, a ne tady vystupovat naprosto pokrytecky, jako tady činily toto pokrytecké vystoupení Věci veřejné. (Důrazný potlesk z pravé části Sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V pořadí faktických je poslanec Krátký, Babák, Sobotka...

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem si nemyslel, že na konci své aktivní pracovní činnosti budu ještě slyšet taková slova, která jsem slyšel od pana kolegy Šťastného. Já jsem zažil, na rozdíl od paní místopředsedkyně vlády, 90. léta, kdy jsem musel poslouchat, že musíme zaplatit daň přece vzniku té nové třídy! Pro boha věčného, tenkrát kradly aj ručičky na kostelních hodinách! Pane Šťastný, vy prostě toužíte, aby tato doba pokračovala! A já bych hrozně rád, aby ti lidi, kteří opravdu kradli, ani se nečervenali u toho, prostě mlskali a rádi by mlskali dál, aby už toto období skončilo, aby se podíleli na opravách komunikací, na školách, do kterých posílají své děti, aby se podíleli na nákladech na veřejný život tak, jako se podíleli všeci ostatní! Bez ohledu na to, jestli byli podnikatelé, zaměstnanci nebo živnostníci! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, jen krátce chci reagovat na vystoupení své předřečnice paní Černochové.

Paní kolegyně, já jsem v žádném případě neříkal a neobouval se do ODS. To jste si spletla. Já jsem jen opravoval pana Šťastného, že si myslím, že osoby samostatně výdělečně činné nejsou zloději, když podávají daňové přiznání. Nic víc, nic míň.

A co se týče vaší invokativy vůči mé osobě. Všem novinářům jsem rozdál výsledek mého šetření, které šetřil protikorupční útvar. A neshledal tam ani jednu věc, která by byla protikorupční (?). Bohužel, bohužel, vy jste si toho zřejmě nevšimla. Takže kdybyste chtěla, vyšetření, veškerý spis, vám dám k dispozici, abyste si prostudovala, že jsem neudělal nic nekalého. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je pan poslanec Tejc přihlášený s faktickou a pak pan poslanec Bárta s faktickou.

Poslanec Jeroným Tejc: Tady, vážené kolegyně a kolegové, zaznívá z úst především poslanců ODS to, že bychom měli spoléhat na to, že lidé jsou poctiví, a že bychom jim měli věřit a že v zásadě nemusí být vše v těch zákonech. Já bych s tím souhlasil, ale bohužel tak to není. To bychom mohli říct, že přece morálně je nesprávné někoho zabít. Platí nezabiješ, a přesto musíme mít v trestním zákonu uveden trestný čin vraždy, protože kdyby přece to tak nebylo potřeba, tak by tam nemusel být, protože všichni víme – anebo by se to tak mělo vědět, že se vraždit nemá.

A s těmi daněmi je to podobné. Já jsem přesvědčen, že prostě potřebujeme nástroje na to, aby ti, kteří jsou nepoctiví, neplatí daně, případně získávají prostředky z korupce, museli prokázat, jak k tomu majetku přišli. A pokud jsem si správně vyhodnotil ona slova, tak pokud by to mělo být podle ODS, tak pokud tedy majetková přiznání buď vůbec, nebo tedy pro všechny. Já si myslím, že není potřeba v tuto chvíli říkat, že jsou pro všechny povinná, protože ta administrativa a samozřejmě ty náklady státu stejně jako náklady těch občanů by byly vysoké. Ale pokud někdo má majetek za 20 mil. korun, myslím, že určitě má na toho znalce, který mu za 5 nebo 6 tis. korun udělá znalecké posudky na to, jaký ten majetek je. A rozhodně má na to, aby si zaplatil daňového poradce, případně sepsal sám jednoduché oznámení, jak k tomu majetku přišel. Nevidím na tom nic složitějšího a nevidím na tom nic, co by znamenalo zatížení těchto lidí. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta a pak pan poslanec Jandák. Pořád jsme ale ve faktických, pouze dvě minuty. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Ano, pane místopředsedo, já budu teď reagovat jenom na předřečníky s tím, že potom v řádné se vyjádřím komplexně k této věci.

Dovolte mi nejprve reagovat na paní poslankyni Červíčkovou (pobavení v sále), že z její pozice reagovat na záležitosti dotýkající se policie v situaci, kdy evidentně z tohoto kruhu existuje zásadní konflikt zájmů, je stejná ostuda, jako když vidíme billboardy ODS, na kterých kupříkladu předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Němcová říká, že omezíme příživnictví v této zemi! Vždyť to je úplně to samé! Tak dva roky máme předsedu vlády, exministra sociálních věcí a práce, a ten v tomto směru jako předseda vlády po dvou letech zareaguje na tuto situaci tak, že dáme

billboardy, že zatočíme s příživnictvím? To je úplně to samé – pokrytectví! (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec Jandák a pak pan poslanec Laudát. Opět dvě minuty.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se nechci do toho sporu moc cpát. Ono to začíná klouzat moc nízko. Já jsem chtěl jenom poprosit pravici, své vážené kolegy, o jednu věc, víte. A ono to s tím souvisí! Pamatujete si, že sociální demokracie a později i jiné levicové strany navrhovaly zde v parlamentu tehdy, aby byly zavedeny registrační pokladny. A z pravice vždycky zaznělo, že je to blbost, pitomost, zatíží to podnikatele. Podnikatelé to nechtěli, nikdo to nechtěl. A včera jsem měl tu čest být na potravinářském klubu, který sdružuje osobnosti a hlavně majitele celého potravinářského byznysu ČR, včetně pivovarů a všeho. A je velmi zvláštní, co tam zaznělo včera. Všichni podnikatelé včetně prezidenta této komory apelovali na nás, některé politiky, a byli tam i politici z pravice, například váš prezidentský kandidát pan Svoboda, apelovali na to, aby byly urychleně zavedeny registrační pokladny. Pouze se zvedl jeden mladý muž, náměstek Danda, ministr, který třesoucím hlasem pronesl, že nadále bude trvat na tom, že je to zbytečné.

Co tím chci říct? Prosím vás, občas se zamyslete, že názory a předkládané materiály z levice nejsou vždycky blbé, a možná časem a možná beze ztrát byste došli k tomu, že jsme měli pravdu. Proto prosím, než začnete tak tvrdě vystupovat a leckdy ne zrovna fundovaně argumentovat, zkuste se zamyslet. Nám nejde jenom o trucu vůči pravici, nám jde o blaho téhle země. A to si myslím, že by v této Sněmovně mělo platit především, aby na prvním místě bylo blaho této země a potom až blaha určitých skupin a stranických sekretariátů! Děkuji vám moc. (Potlesk ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Laudát byl další s faktickou, pak paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom, protože jsem se kdysi hlásil do řádné přihlášky a je to marné, je to marné! Nicméně nedomnívám se směrem k Věcem veřejným – vy tady předvádíte čtvrtou cenovou skupinu. Já prostě chci, aby tady každý byl nazýván svým jménem, a nikoliv nějakými narážkami! To je nemravné, nechutné! A zrovna tak, pane místopředsedo prostřednictvím pana místopředsedy, já si nemyslím, že by tady někdo měl dělat rádobyvtipné poznámky, dokonce se

sexuálním podtextem. V kultivovaných zemích byste v politice skončil na hodinu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Černochová je další. Já se omlouvám tedy rovnou za to. Pokud vznikl dojem, že to je příliš, tak se omlouvám. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem jenom chtěla informovat prostřednictvím vás, pane předsedající, pana poslance ABL Bártu, že jsem se zatím nevдалa, jmenuji se stále Černochová, a pokud bych měla požádat někoho, kdo by byl dohazovačem mé veselky, tak to nebudu rozhodně činit vaším prostřednictvím! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Fakticky pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já myslím, že když se bavíme o kultivované zemi, tak si musíme vzít i jiný příklad. Dámy a pánové, v kultivované zemi by po takovéto kauze, druhém největším počtu mrtvých od dob povodní v roce 1997, tady tato vláda podala demisi sama! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec. Je to také faktická? Jako zpravodaj? (Ano.) Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Já tady chci jenom zopakovat to, co jsem řekl na začátku, že podávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vážení, pan poslanec... Ne. Já jenom připomínám, že pokud vím, tak existuje dohoda poslaneckých klubů na ukončení projednávání dneska někdy ve 14 hodin, takže já bych se na ni v této chvíli odvolal. Takže bych si dovilil přerušit projednávání tohoto bodu. Přerušil bych projednávání tohoto bodu a Sněmovna bude pokračovat v úterý ve 14 hodin pevně zařazenými body. A hlasování také bude, až bude ten bod znova zařazen.

Přeji příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. září 2012 ve 14.22 hodin
Přítomno: 161 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují další jednací den 46. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, a prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete disponovat kartou náhradní.

A nyní omluvy. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců Jan Babor – osobní důvody, Walter Bartoš – pracovní důvody, Jan Bauer – zahraniční cesta, Vlasta Bohdalová – pracovní důvody, Alexander Černý – osobní důvody, František Dědič – pracovní důvody, Milada Emmerová – osobní důvody, Jana Fischerová – zahraniční cesta, Milada Halíková – pracovní důvody, Jan Hamáček – zahraniční cesta, Pavel Holík – osobní důvody, Václav Horáček – pracovní důvody, Jiří Koskuba – zdravotní důvody, Jan Látko – pracovní důvody, Květa Matušovská – pracovní důvody, František Novosad – zahraniční cesta, Ivan Ohlídál – zahraniční cesta, Hana Orgoníková – osobní důvody Jiří Paroubek – osobní důvody, Marie Rusová – osobní a zdravotní důvody, František Sivera – zdravotní důvody, Jiří Skalický do 17.00 hodin pro pracovní důvody, Bohuslav Sobotka – pracovní důvody, Jana Suchá – zahraniční cesta, Bořivoj Šarapatka – pracovní důvody, Martin Vacek – pracovní důvody, Dana Váhalová – zahraniční cesta, Miroslav Váňa – zdravotní důvody, Václav Votava – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Petr Bendl – zahraniční cesta, Martina Kuba – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta. To byly omluvy, které bylo potřeba v úvodu našeho jednání přednést.

A nyní se dostaneme k projednávání schváleného pořadu 46. schůze Sněmovny. Mám pro vás nejprve informace z grémia a poté jsou zde přihlášky k pořadu schůze, kterými se budeme též zabývat, a znamenám si další přihlášky. (V sále je silný hluk.)

Pokud jde o další postup, navrhuje dnešní grémium postupovat takto: dnes, v úterý 25. září, na žádost předkladatelů bychom vyřadili body 86, 89, a 93, na žádost předsedů poslaneckých klubů by byl taktéž vyřazen bod 85, sněmovní tisk 760. Dále bychom projednávali již pevně zařazené body 132, 133, 85, 87, 88, 90, 91, 94, 95 a 96 a za ně by byly pevně zařazeny body 39, 41, 42, 46 a 43.

Ještě informace k zítřku, tedy ke středě 26. září. Projednávali bychom nejprve body z bloku třetích čtení a poté případně body z bloku zprávy, návrhy a další.

Pokud nebudou žádné námitky, navrhuji, abychom si trochu usnadnili

situaci tím, že odhlasujeme nejprve návrhy z grémia, poté se budeme zabývat návrhy jednotlivých poslanců.

Přivolávám naše kolegy do sněmovny. Budeme tedy hlasovat o tom, co jsem vám právě sdělila, tedy jaké bude pořadí projednávaných bodů dnes a případně vyřazení bodů.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu z grémia, abychom vyřadili z pořadu schůze body 86, 89, 93 a 85.

Zahajuji hlasování číslo 15 a táži se, kdo souhlasí. – Je zde žádost o odhlášení. Je mi líto, musím tedy toto hlasování prohlásit za zmatečné. Všechny vás odhlásím a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Jenom opakuji, že první hlasování se bude týkat bodů, které jsou navrženy k vyřazení, a to bodů 86, 89, 93 a 85.

Zahajuji hlasování číslo 116. Kdo souhlasí s tím, aby tyto body byly vyřazeny z pořadu naší schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 116 přítomno 138, pro 124, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Pak zde máme návrh na pevné zařazení bodů 39, 41, 42, 46 a 43 za již pevně zařazené body.

(Z pléna: Hlasovací zařízení nefunguje.) Nefunguje vám hlasovací zařízení? (Souhlas.) Prosím tedy, aby se na to podívali pánové z informatiky a řekli nám případně, co můžeme dělat.

Já vás ještě jednou všechny odhlásím. Zkuste tedy teď zkontrolovat, zda funguje vaše hlasovací zařízení.

Oznamuji, že náhradní kartu č. 18 má pan poslanec Ivan Fuksa.

Ptám se tedy, jak je to s hlasovacím zařízením. Nefunguje? (Souhlas.)

Vyhlašuji přestávku na pět minut do 14.30 hodin a prosím, aby byly podniknuty kroky k tomu, aby všichni poslanci a poslankyně měli provozuschopné hlasovací zařízení.

(Jednání přerušeno ve 14.29 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.34 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, dostávám informaci, že závada bude vyžadovat patnáct minut k odstranění, navrhuji tedy tento postup: Vzhledem k tomu, že je tady ještě šest přihlášek k pořadu schůze – myslela jsem, že nejprve budeme hlasovat o návrzích grémia, ale je také možné, abychom tedy nechali načíst poslance své ná-

vrhy, a potom tedy to hlasování. Budeme doufat, že se hlasovací zařízení dá mezitím do pořádku a budeme moci hlasovat. Myslím, že takto můžeme postupovat.

Prosím ale o klid! A všichni si prosím sedněte do svých lavic! Schůze běží, přestávka skončila. Pan poslanec Paggio, prosím, přestávka skončila. Všechny kolegyně a kolegy žádám, aby se zklidnili.

Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura se svými návrhy, poté paní předsedkyně Věcí veřejných Kateřina Klasnová. Poté jsou zde čtyři přihlášky od pana poslance Víta Bárty, Jiří Štětina, Roman Váňa a pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Takže pan poslanec Zbyněk Stanjura má slovo. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Mám tři jednoduché návrhy k pořadu jednání.

Navrhuji z pořadu jednání vyřadit bod číslo 90, sněmovní tisk číslo 721, senátní návrh zákona o veřejném zdravotním pojištění.

Dále navrhuji pevné zařazení třetího čtení – bod 130, sněmovní tisk 732, vládní návrh školského zákona, zítra jako druhý bod, poněvadž máme jeden pevně zařazený.

Dále navrhuji dnes zařadit po těch návrzích z grémia, pevně za ně zařadit bod číslo 38, sněmovní tisk 703, vládní návrh zákona o léčivech – po těch pevně zařazených z grémia, o kterých budeme pravděpodobně teprve hlasovat, na kterých jsme se na grémiu shodli.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní předsedkyně Klasnová, poté pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařazení bodu 72, tisk 742, je to novela obchodního zákoníku, poslanecký návrh Věcí veřejných na zrušení tzv. anonymních akcií. Navrhuji zařazení tohoto tisku jako první bod po již pevně zařazených.

Věci veřejné prosadily zrušení anonymních akcií do programového prohlášení vlády. My samozřejmě vítáme i ten návrh z pera Ministerstva spravedlnosti, nicméně ho nepovažujeme ve svém důsledku za skutečný návrh na zrušení anonymních akcií. Navíc, jak se zdá, vláda nijak nespěchá s předřazením tohoto bodu a s projednáváním právě problematiky tzv. anonymních akcií. My ve svém návrhu navrhujeme obligatorně zavést povinnost zaknihování do centrálního registru všech akcií. Tím by se zprůhlednily, ztransparentněly akciové společnosti, omezila by se šedá ekonomika a podle odhadů ekonomů by to mělo pozitivní dopad do státního

rozpočtu až v řádech desítek miliard korun. Z toho důvodu považujeme za důležité, aby tento bod byl projednáván co nejdříve. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní předsedkyně, je to bod 72?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Je to bod 72, tisk 742, novela obchodního zákoníku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A zařadit jej žádáte na kdy? Po pevně zařazených bodech dnes – rozumím tomu dobře? Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych se pokusil zdůvodnit zařazení nového bodu.

Rád bych vám řekl, že mám z něčeho poměrně dost nedobry pocit. Víte, že jsem ze severní Moravy a že ze severní Moravy vlastně se rekrutuje snad největší množství obětí té metanolové aféry nebo tragédie. Když sleduji to, co se komentuje, a to, co se odehrává kolem, tak mám někdy pocit, že si za to zřejmě na severu Moravy můžeme sami. Dokonce jsem viděl pořad, ve kterém se říká, že už tam pijeme ten tvrdý alkohol sto let a že se nikdy moc nedíváme, co to vlastně pijeme. Vytváří se opravdu taková atmosféra, že se vytváří něco, co pravděpodobně souvisí s tím, že si tady někdo neumí ani přečíst vinětu a neumí ani pít správně alkohol.

A slyším pana ministra Kalouska, který řekne, že za tohle může asi tak stejně, jako když si nějaký alkoholik sedá za volant a řadí tady na silnicích. Myslím, že tak nějak to bylo panem ministrem řečeno. Prostě za to, co se stalo, nikdo nenese odpovědnost.

Včera jsem viděl tiskovou konferenci policie, na které se mluvilo o údajných pachatelích té tragédie, což bych si přál, aby byla pravda. Docela mě překvapilo, když jsem viděl státního zástupce, který jako by bral v ochranu údajného pachatele slovy, že se nachází ve velmi špatném psychickém stavu. Chtěl bych jenom připomenout, že tady v této zemi se nacházelo ve velmi špatném stavu těch 25 občanů – až tak špatném stavu, že jsou mrtví. A další desítky se nacházejí ve špatném stavu v nemocnicích.

A nejsem si jist, jestli to, co parlament v tomhle směru podniká, odpovídá té situaci. Přece to, že rozsah té tragédie je tak velký, souvisí s tím, v jakém stavu ten trh je. On se může stát kriminální čin, ale to, že se dneska mluví o 15 tisících lahví v oběhu, to je otázka, jak se tam takto naplněné lahve mohly dostat. A to přece se nestalo náhodou! To znamená, rozsah té tragédie, rozsah té ztráty na životech, to je přece přímo úměrné tomu, jaké stát vytvářel podmínky pro to, aby ochránil občany.

A snad je naprosto legitimní tady připomenout, že rolí státu je ochrana zdraví a bezpečnost občanů. To snad bez ohledu na to, jestli jsme pravicového, nebo levicového smýšlení. Na tom bychom se měli shodnout, že toto je pilíř a důvod fungování státu ve společnosti. Proto je tady dohoda, že stát zřizujeme.

Jestliže tady máme 25 mrtvých a nevíme, kolik jich bude, desítky v nemocnicích, lidi, kteří přicházejí o zrak, a my dokonce ani ještě přesně nevíme, jak tu tragédii zastavit, protože to opravdu teď asi není jednoduché, tak bychom si tady přece měli vážně klást otázku, jestli je to základní funkce státu, jak je možné, že takto mohla selhat.

Rozumíte? Proč se v této Sněmovně nemluví v řádně zařazeném bodu o tom, co se tady odehrálo v posledních letech? V roce 2009, trestní zákoník, bylo vyřazeno, že podloudnictví v oblasti tvrdého alkoholu je trestný čin. V roce 2010 – dovolte, abych připomněl – po zvýšení spotřební daně na tvrdý alkohol klesla spotřeba o 15 %. To je zajímavé. To má dva možné důvody. Buď přestalo hodně lidí pít, anebo naopak se přesunula velká část prodeje tvrdého alkoholu právě do černého obchodu. A na to měl stát nějakým způsobem reagovat. Když stát podle mě zvyšuje spotřební daň, tak by měl odpovídajícím způsobem zvýšit i úroveň kontroly, aby mu zisky z daně neutíkaly do černého trhu. Jestliže se to nedělo, nebo se dělo něco opačného, tak za to by měl být někdo odpovědný.

Přece je naprosto legitimní, když dnes se medituje o tom – jak je to možné, že se tady spekuluje o tom, že na severní Moravě je polovina všech panáků z černého trhu, a jak bylo možné takové množství alkoholu distribuovat, aniž by o tom věděla policie, aniž by o tom věděla celní správa? Není divu, že se v médiích spekuluje o tom, že se o tom prostě vědět muselo, že tu muselo existovat nějaké propojení mezi výrobcí a kontrolory. A dokonce už jsem dnes zaregistroval, že muselo existovat spojení i mezi politiky a výrobcí. Není divu, že se o tom mluví. Když dojde k takovéto tragédii, tak všechny tyto věci jsou přece na místě.

Jakým způsobem se tedy stát k tomu postaví? Tady se opakovaně tyto body, návrhy na zařazení tohoto bodu ve Sněmovně, odmítají. Na mě to působí dojmem, že se nechce ani mluvit a informovat řádně o tom, co stát v této věci dělá. Tam je přece celá řada témat.

Jak se pomůže obětem? Dovolte, abych vám připomněl, že v jiných zemích, pokud dojde k takové tragédii, stát přejímá roli pomoci obětem. Dokonce i finanční stránku věci, a pak to dodatečně vymáhá na těch, kteří se dopustili kriminálních činů. Co udělá stát vůči obětem? Nebo se tady skutečně bude šířit atmosféra, že ti lidé si za to mohou sami? Prostě se bude popírat, že existuje odpovědnost konkrétních lidí za to, co se stalo?

My tady máme zanedlouho probírat novelu zákona o odpovědnosti ne-

bo o náhradě obětem trestných činů. Tady máme dnes desítky obětí trestného činu. A máme příklad toho, jestli jsme schopni jim pomoci. A je to mimořádná situace. A nemluví se o tom.

Mluví se o tom, jakým způsobem teď řešit situaci se zabaveným alkoholem. Ono se to také může vyřešit tak, že se dále zkomplikuje malé lihovarnictví, že to bude prostě opět ve prospěch těch velkých lihovarů. To znamená, každý krok, který se teď udělá, bude determinovat to, co tady bude příště. A možná bude determinovat zase do budoucna rozsah černého trhu. O tom všem by přece stálo za to mluvit.

Pro mě je nepřijatelné, že se mlčí o odpovědnosti. To je tady totiž vůbec všeobecné. Já se dozvídám v posledních dnech, že prostě najednou odchází ředitel České exportní banky, odchází ředitel EGAPu, a vlastně nikdo neví proč. Ano, víme, že jsou tam různá podezření a pochyby kolem toho, jak se hospodařilo a rozhodovalo o miliardách. Tady se ani neposkytne vysvětlení toho, co se děje. Takže se podobným způsobem bude zacházet s odpovědností i v této metanolové aféře? Mně to připadá těžko akceptovatelné.

Já jsem si vědom toho, že jste to minulý týden zamítli, ale přesto apeluji na Sněmovnu, protože se domnívám, že tohle je něco, u čeho Sněmovna musí regulérně být, a o tématech, která otevírá, se tady musíme bavit.

Já si myslím, že výsledkem této kauzy nemůže být jenom nalezení kriminálních pachatelů, ale že se musejí klást i otázky, co činily odpovídající kontrolní orgány v období, které tu situaci vytvořilo. Ty poslední dva tři týdny podle mě nevyužila celní správa a jiné orgány k tomu, aby nám podaly dostatek informací o tom, jak se snažily zabráňovat tomu, že tady dochází k daňovým únikům, tomu, že tady dochází k trestné činnosti. Tuto informaci o tom, jak se tomu ze strany státu čelilo, my dnes rozhodně nemáme k dispozici. A ta je podmínkou toho, aby se mluvilo o odpovědnosti. O odpovědnosti konkrétních lidí za 25 mrtvých a desítky v nemocnicích v této chvíli. Není možné, aby se všichni dnes tvářili, že prostě všichni řádně pracují, zahlazují stopy škod a stát jako by se nechumelilo bude pokračovat dál, zřejmě podle hesla vyšetřování skončilo, zapomeňte, že se tady něco takového přehnal.

Já si myslím, že viníci metanolové tragédie, a nejenom viníci těch kriminálních činů, ale viníci toho, že selhal stát, musí být odhaleni a i oni musí být potrestáni. Stát se tady musí podle mě přihlásit ke své odpovědnosti, stejně jako by se měl přihlásit ke starosti o ty, kteří jsou dnes zanedbáním státu postiženi. Případá mi dneska podivné, když jsou oběti ponechány takto samy sobě a stát se nezajímá o jejich osudy ani jim nepomáhá zvolit nějaký řádný postup.

Já na vás apeluji, na všechny poslance ve Sněmovně, abychom jako první bod dnešního jednání zařadili bod, který jsem nazval Zpráva o po-

stupu státních orgánů při řešení metanolové tragédie, vyvození odpovědnosti a systémová opatření do budoucna. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana poslance Víta Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem si sice přinesl takový menší balíček věcí, který žádám o zařazení na tuto schůzi, nicméně mi nezbyvá, než nejprve reagovat na svého předřečníka. Myslím, že všichni vědí, že s panem –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, já vás musím upozornit, že není rozprava k tomu, co přednesl pan místopředseda Sněmovny jako návrh bodu, není možné k tomu vést rozpravu. Vy jste přihlášen k pořadu schůze, máte tady tři přihlášky. Prosím, abyste nás tedy seznámil s tím, co žádáte, aby Sněmovna odsouhlasila.

Poslanec Vít Bárta: Paní předsedkyně, já vám děkuji za upozornění, ale já právě chci reagovat na svého předřečníka v kontextu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: No a já vám právě říkám, že to nelze.

Poslanec Vít Bárta: Já tomu rozumím. Kdybyste mě nechala domluvit, tak byste se dozvěděla, že chci reagovat v kontextu bodů, které chci zařadit na tuto schůzi. Chci reagovat na to, že pan místopředseda Zaorálek navrhuje bod týkající se metanolu. A v této věci považuji za logické, pokud chci mluvit o metanolu, na jeho proslov navázat. Nebo je to v rozporu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny, paní předsedkyně?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, jsou samozřejmě pravidla, o kterých víme, že jdou velmi pohodlně a dobře obejít. Každý z poslanců nese svou odpovědnost za to, jak se postaví před mikrofon a jak se zhostí své role, když všichni očekávají, že bude vědět, co jsou jeho povinnosti nejen dané přesně jednacím řádem, ale také normální zdvořilostí a slušností. Vyrovnajte se s tím, jak nejlépe umíte, prosím.

Poslanec Vít Bárta: Je mi ctí, paní předsedkyně, a rád bych v tomto kontextu navázal na svého předřečníka a začal bodem týkajícím se sKaret, který se dotýká ministra práce a sociálních věcí, a přesto se dotýká věci metanolu. Můžu takto, paní předsedkyně, v tomto duchu reagovat?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, vy jste mi dal tři přihlášky. První se jmenuje Informace ministra dopravy k modernizaci trati Rokycany – Plzeň, druhá se jmenuje Informace ministra dopravy k machinacím při výstavbě D1, třetí se jmenuje Informace ministra práce a sociálních věcí k problematice sKaret. Prosím, abyste tedy hovořil k těmto třem tématům.

Poslanec Vít Bárta: Výborně. Reaguji na tu třetí předloženou výzvu, k sKartám, které se dotýkají pana ministra Drábka.

Dovolte mi navázat na předřečníka, pana místopředsedu Zaorálka, který říkal, že je zapotřebí hledat individuální odpovědnost, který říkal, že v této Sněmovně se nehledá individuální odpovědnost. Já se domnívám, že i když pan místopředseda Zaorálek jednoznačně nepatří k osobám, se kterými bych se shodoval na všem, co říká, tak v tomto bodě se s ním musím zcela jednoznačně shodnout.

Dovolte mi vzhledem k tomu, že sKarty jsou téma velmi akutní a velmi bolestivé, které může znamenat zásadní sociální rozvrat současné už tak pro občany České republiky závažné situace, abych využil podkladů svého stranického kolegy a místopředsedy strany pana Tomáše Jarolíma a z jeho podkladů navrhl bod pro pana ministra Drábka s názvem Informace ministra práce a sociálních věcí o aktuálních problémech doprovázejících zavádění sKaret.

Dámy a pánové, žádám o zařazení nového bodu programu schůze, a to Informace ministra práce a sociálních věcí k problematice sKaret.

Zavádění sociálních karet provází celá řada protiprávních aspektů a pochybných praktik. Ačkoli na to již řadu měsíců upozorňuje jak odborná veřejnost, tak i zástupci příjemců dávek, příslušníci vládnoucí koalice a výše jmenovaného ministerstva jsou v realizaci svého vysoce sporného úmyslu přímo k nezastavení. Celý projekt je přitom protkáno věcnými i právními nedostatky, které náš stát, daňové poplatníky i samotné příjemce dávek přijdou velmi drahο.

Jako vždy před zavedením podobné reformy má vláda tendenci včasná varování zcela ignorovat, a je tedy zřejmé, že po realizaci této reformy bude opět jejími následky nadmíru překvapen. Nuže, předpovídám, jakými věcnými a právními problémy bude ministerstvo v příštích měsících zaskočeno a co poslouží příčinou pro jeho horečnou byrokratickou činnost v příštím roce.

Jak je nám všem dobře známo, určité sociální dávky jsou pobírány také osobami bez příštířeší, tedy bezdomovci. Zamyslel se někdo na Ministerstvu práce a sociálních věcí nad tím, jak má takový bezdomovec zamezit riziku ztráty karty, a tedy nevyplácení dávek, které ve své řadě leda tak povede k prohloubení jeho stavu sociálního vyloučení? Při ztrátě

sKarty bude navíc povinen za vydání nové karty uhradit poplatek ve výši 240 korun. Možná že by mu měli úředníci především vysvětlit, jak by měl ve svém postavení ke ztrátě karty se vůbec postavit z hlediska jejího zamezení. Má si tu kartu schovat pod lavičku, nebo si ji má zakopávat, aby ho někdo neokradl? Možná že naše republika po zavedení této reformy se stane oblíbenou destinací zahraničních novinářů, kteří budou své diváky bavit pohledem na české bezdomovce, jak pravěkými metodami ukrývají své vysoce moderní karty.

Já vím, že pro průměrného sofistikovaného občana České republiky je otázka správy bankomatní karty zcela jednoduchou, standardní a pro mnohé dokonce nepochopitelnou otázkou, že se ptám, jak se s tímto problémem bezdomovec vyrovná. Na druhou stranu jsem byl u toho, když se tvořila koncepce bezdomovectví hl. m. Prahy, a byl jsem u toho, jak elementární nedostatky v základních sociálních návycích bezdomovce má. A v této logice se tedy ptám, jak se s touto věcí bezdomovec vyrovná.

Paní předsedkyně Poslanecké sněmovny mě na začátku správně mentovala, abych mluvil k věci. Když se podívám na billboard ODS k tématu sociálních dávek, kde paní předsedkyně Němcová hovoří o tom, že je zapotřebí zabránit příživnictví, tak toto je konkrétní příklad, kdy pokud budeme bankomatní karty vydávat bezdomovcům, nejde o zabránění příživnictví, ale naopak o progresi dalšího korupčního prostředí ve veřejné správě s cílem vytvoření dalšího a funkčního systému, po kterém zůstane ve společnosti jen pachut s příměsí něčeho příjemného do kapsy konkrétním úředníkům.

Dalším problémem je, že příjemce dávky je povinen úřadu práce osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku a stanovení její výše, případně na výzvu osobně se dostavit na úřad. Mezi těmito povinnostmi však nebyla novou právní úpravou výslovně stanovena povinnost převzít kartu sociálního systému. Přitom v demokratickém právním státě lze povinnosti ukládat pouze zákonem. To tedy znamená, že dle stávající právní úpravy nemůže být nepřevzetí karty důvodem pro zastavení výplaty dávek. Zapeklitá situace přímo vybízějící některé vzpurnější typy, aby demonstrovaly ministerstvu, co si o reformě myslí, tím, že si onu kartu prostě nevyzvednou. Ptám se, jestli toto přesně nesouvisí s billboardem paní předsedkyně Němcové. Není přesně to onen prostor k tomu, jak naopak vytvářet prostor pro příživníky, kteří budou využívat mezery zákona, resp. neřešení konkrétní věci v zákoně k tomu, aby se další prostor pro příživníky vytvářel?

Nebezpečné může být i to, že některým osobám jsou dávky vypláceny v menších částkách, a to několikrát v průběhu měsíce, protože nejsou schopné nakládat s celou částkou. Každý příjemce dávek má však s

sKartou právo pouze na jeden výběr z bankomatu České spořitelny měsíčně zdarma. Za každý další se platí bankovní poplatek ve výši 6 korun. Zpoplatněn je navíc i výběr hotovosti na pobočce České spořitelny, a to 40 korun za každý výběr. Z bankomatu přitom nelze vybrat celou dávku, kterou osoba v kalendářním měsíci obdrží. Bankomat totiž nevydává částku nižší než 200 korun.

Sečteno a podtrženo – nutíme naše bezdomovce, nutíme osoby v sociální nouzi, aby si spořili pro léta budoucí na účtu České spořitelny, anebo okrádáme naše sociálně slabé spoluobčany prostřednictvím České spořitelny k tomu, abychom se vyrovnali s tím, že někdo potřebuje zjevně tučný úplatek do kapsy.

Pokud chce tedy klient vybrat hotově celou sociální dávku, kterou mu stát přiznal, musí ji vybrat na pobočce, a to za poplatek 40 korun. To jsem říkal. Ale to není vše. Tak tomu bude zejména v případě, kdy v místě bydliště příjemce dávky nejsou obchody, v nichž lze platební kartu použít. V případech, kdy v místě bydliště příjemce dávky bude pouze bankomat jiné banky než České spořitelny, zaplatí příjemce dávky za každý výběr částku také 40 korun. Já si velmi dobře pamatuji, když jsem seděl na jednání K9, ptal jsem se ministra Drábka, jestli rušení úřadů práce a jestli nový systém jeho sociálních reforem bude znamenat omezení sociální sítě a dostupnosti pro sociálně slabé spoluobčany. Tady je výsledek. Obávám se, a na to se na ministerstvu také moc nemyslí, že zatímco některé klienty tato reforma skutečně nikterak neohrozí, pro mnohé ze sociálně slabých bude zavedení tohoto poměrně drahého bankovního produktu znamenat velmi nebezpečnou ránu přes rozpočet, a dokonce ne ve prospěch státu, nýbrž ve prospěch soukromé banky.

Navíc zpoplatnění sociální pomoci je v rozporu s právem každého na pomoc v hmotné nouzi zakotveným v článku 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Pravidla pro zpoplatnění výplaty dávek musejí být stanovena v zákoně, jako je tomu například u důchodů, a nikoliv jen smlouvou mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR a Českou spořitelnou. V opačném případě se dopustíme právně napadnutelného činu. Opětně prostor pro příživníky.

Je tu i další věcný nedostatek. Ministerstvu se chystá také dostatečný prostor pro chyby budoucí. Jak již pan ministr Drábek veřejně oznámil, uvažuje nad tím, že by se sKarta mohla stát průkazem zdravotního pojištění, a to prosím pěkně přesto, že nesplňuje parametry mezinárodní karty zdravotního pojištění. Problém tkví v tom, že tyto parametry jsou podle směrnice Evropské unie povinné. Což znamená, že si pan ministr již před vydáním současných karet připravuje manévrovací prostor pro jejich brzkou výměnu a vydání karet nových. Není nutno podotýkat, že spíše než státní pokladně či snad příjemcům dávek tyto

nepřetržité a horečné změny prospějí spíše výrobcům oněch zlořečených karet.

K tomu je zapotřebí připočítat i velké množství úředníků, které budou tyto byrokratické mechanismy dále živit. Je tu ale i velký právní nedostatek. Na takzvaný technický účet spojený s kartou mohou být totiž poukazovány výlučně nepojistné sociální dávky a podpora v nezaměstnanosti. Tyto prostředky přitom nepodléhají exekuci vůbec, nebo pouze částečně. Nelze však vyloučit, že exekutor postihne pohledávkou i účet na sKartě, neboť mu v tom aktuální právní úprava výslovně nebrání. A to v celé výši zůstatku na tomto účtu, nikoliv pouze ve výši takzvané zákonně zabavitelné částky. Připomenu, jestliže jsme na začátku mého příspěvku jednoznačně z podkladů Tomáše Jarolíma ukázali na to, že není výhodné si vybrat celou částku, kterou od Ministerstva práce a sociálních věcí konkrétní sociální slabý občas dostane, a jestliže naopak paradoxně v zájmu České spořitelny sociálně slabého občana motivujeme k tomu, aby kumuloval na tomto účtu svoje peníze, tak mu z druhé strany negarantujeme to, že následně exekutoři budou moci tuto nakumulovanou částku sebrat. Pro prokázání povahy účtu by sice taková exekuce měla být zastavena z důvodů nepřipustnosti, ovšem do té doby se příjemce sociálních dávek může ocitnout zcela bez prostředků.

Novela občanského soudního řádu, která exekuční postižení účtu spojeného s sKartou zcela vyloučí, nabude účinnosti až 1. ledna 2013. Ano, podle sdělení pana ministra práce a sociálních věcí jsou prostředky na takzvaném technickém účtu pod zvýšenou ochranou. Na náš dotaz, co je tímto termínem myšleno, nám však Česká spořitelna odpověděla, že se jedná pouze o její dohodu s Exekutorskou komorou České republiky, podle které peněžní ústav nesdělí exekutorovi číslo tohoto účtu na jeho první dotaz.

Dámy a pánové, tady je důkaz o absolutní lži Ministerstva práce a sociálních věcí. Tady je důkaz, že do 1. ledna Tomáš Jarolím jednoznačně identifikoval mezeru v zákoně, která může na ulici vrhnout celou řadu osob, které díky nátlakům exekutorů a díky nedokonalému exekutorskému zákonu umožní exekučování sociálních dávek jednoznačně od sociálně vyloučených osob.

A nakonec snad ten nejkrásnější právní nedostatek. Software pro informační systém související s provozováním takzvané sKarty, jeho technickou podporou a dálkovou správou a dohledem na něj je v České republice od roku 2008 patentově chráněn. Bohužel však vlastníkem licence a patentově chráněného průmyslového vzoru je firma, se kterou se vláda ani ministerstvo ani Česká spořitelna nepokusily zahájit jednání o možnosti tento systém využívat. To de facto znamená, že pro systém je používána technologie, která je patentově chráněna, a to bez ohledu na souhlas vlast-

níka licence a průmyslového vzoru. České republice tak v budoucnu hrozí arbitrážní řízení s důsledky minimálně srovnatelnými s kauzou převzetí Investiční a Poštovní banky Československou obchodní bankou a možná i s kauzou Diag Human, se kterou představitelé TOP 09 mají tak bohaté zkušenosti. Jako kdybychom neměli dokonalou empirii s Diag Human! Jako kdybychom nevěděli, co v této věci je za pochybení na straně Ministerstva financí, pana Kalouska. Jako kdybychom nevěděli, že se tady možná záměrně vytváří v souvislosti s sKartami další prostor pro drahou arbitráž, která Českou republiku bude stát miliardy korun. Pan ministr Kalousek se bezesporu potřebuje vyrovnat s otázkou prohibice ve své kanceláři. (Smích v řadách koalice.)

Ale já znovu připomínám billboard paní předsedkyně Němcové Konec příživníků v Čechách. Nejsou oni ti klíčoví příživníci, kteří tady vytvářejí prostor pro arbitráže, kteří tady vytvářejí prostor pro poškozování českého státu?! Nejsou to mnohem závažnější a horší příživníci než ti, na které je upozorňováno ze strany ODS na jejich billboardech?!

Samé pěkné věci s sebou přináší tato reforma. V každém případě je fajn, že ani toto není zdaleka poslední věc, kterou lze celému systému sKaret vyčítat. Koneckonců i z řad ODS na téma sKaret zazněla řada konkrétních připomínek. Omlouvám se, že zazněly výrazně elegantnějším způsobem, než je můj rozložený projev, ale domnívám se, že závažnost tohoto problému vyžaduje určitou emoci.

Vážená paní předsedkyně Němcová, dovoluji mi v této věci konstatovat, že žádám o zařazení tohoto bodu a žádám, aby pan ministr Drábek poskytl k této věci informaci. Dovolte mi v této věci přejít k dalšímu bodu, tak jak jsem se písemně k dalším bodům přihlásil.

Mlčení budiž souhlas, a proto mi dovoluji krátce přejít k Ministerstvu dopravy. Ke dvěma bodům, kde žádám pana ministra Dobeše o informace k tématům nedobrého, ne hospodárního, prokorupčního prostředí především na Ředitelství silnic a dálnic.

Dámy a pánové, nebudu vás dlouho zdržovat, ale uvedu jen ty nejzásadnější body.

Pan inženýr Šmíd, autorizovaný inženýr, zpracoval posudek pro brněnské Ředitelství silnic a dálnic, které jasně říká, že společnost Skanska za více než 15 milionů korun odvezla nadbytečnou zeminu a uskladnila ji na stanoveném místě. Tatáž společnost Skanska o pár kilometrů dál na dalším úseku této stavby vyfakturovala dalších přibližně 15 milionů korun naopak potřebné zeminy, kterou z jakéhosi neidentifikovaného místa naopak na potřebnou jinou stavbu dodala. Jsou poslanci LIDEM, kteří se domnívají, že ten problém je příliš technicistní, ale já se domnívám, že ten problém je velmi konkrétní a že ten problém je trestným činem, kdy pan ministr Dobeš odvolal konkrétní manažery brněnského Ředitelství silnic a dál-

nic, když si zadali tyto posudky, které jednoznačně dokladují, že zemina ze stavby jedné odvezená a na jinou stavbu dovezená je tou samou hlinou, jinými slovy řečeno, škoda způsobená Ředitelství silnic a dálnic a Ministerstvu dopravy ve výši 30 milionů korun.

Autoři, kteří identifikovali tuto lumpárnu, autoři, kteří vypracovali, zadali vypracování tohoto posudku, již nejsou zaměstnanci Ředitelství silnic a dálnic na kompetentních úřadech a já tvrdím, že byli záměrně odstraněni, aby nemohli dále pokračovat na identifikaci této jednoznačně pro stát poškozující aktivity společnosti Skanska.

Ti samí manažeři zadali jiný posudek, který jednoznačně upozorňuje, že společnost Skanska používá na místech, která k tomu neměla být použita, takzvanou technologii vápnění, čímž způsobila k tomuto datu nevyčísitelné škody pro Ředitelství silnic a dálnic a pro Ministerstvo dopravy. Tady tvrdím, že Ministerstvo dopravy, Ředitelství silnic a dálnic společností Skanska bylo poškozeno v řádu desítek milionů korun, a když na to konkrétní zaměstnanci Ministerstva dopravy, potažmo Ředitelství silnic a dálnic byli upozorněni, byli odejiti.

Proto žádám pana ministra Dobeše, aby vysvětlil další konkrétní lumpárnu v resortu Ministerstva dopravy, která je jen další třešničkou na dortu za tou největší a nejzásadnější chybou a tou je fiktivní převzetí stavby D47 z Ostravy na státní hranice.

Druhou zásadní věcí na Ministerstvu dopravy jsou zásadní pochybnosti s netransparentností výběrového řízení na tunel Ejovice na Správě železniční dopravní cesty, které s ohledem na délku svého projevu a stejně na dopad debaty v této Sněmovně mi dovoluji zkrátit pouhým konstatováním, že variantní řešení odevzdávání nabídek je v zásadním rozporu s transparentním přístupem k zakázkám na Správě železniční dopravní cesty, obzvláště v situaci, kdy se jedná o největší výběrové řízení na Správě železniční dopravní cesty za poslední léta, a že žádám ministra Dobeše, aby v tomto duchu jasně sdělil, jakým způsobem bude v této věci postupovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihláška je zde od pana poslance Jiřího Štětiny, prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych předřadil bod číslo – abych navrhl předřadit bod číslo 43, sněmovní tisk číslo 700, před pevně stanovený bod číslo 87, sněmovní tisk 720. V zásadě se jedná o dva podobné sněmovní tisky, já si myslím, že poslanecký návrh je logičtější a širší. Dovoluji si ještě doporučit, aby v rámci těchto dvou bodů byla společná rozprava. Děkuji za slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, o té rozpravě – to bychom museli rozhodnout teprve poté, až by byly tyto body zahájeny. A úplně nejdříve budeme muset rozhodnout o tom, zda je takto předřadíme, jenom to je informace pro vás.

Nyní prosím pana poslance Romana Váňu.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, po dohodě se zástupcem navrhovatele navrhuji vyřazení bodu z pořadu 46. schůze, a to konkrétně bodu číslo 88, je to sněmovní tisk 699, novela zákona o dani z přidané hodnoty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám – a to byly snad všechny přihlášky, které jsem zde měla. Takže budeme moci hlasovat o těch návrzích, které zazněly. Sdělují, že omluvu, která mi byla ještě doručena od pana ministra dopravy Pavla Dobeše, který se omlouvá z dnešního jednání, a to z pracovních důvodů.

Nyní se vrátíme ještě k návrhům z grémia, odhlasovali jsme vyřazení čtyř bodů, ale je před námi hlasování o tom, abychom pevně zařadili body 39, 41, 42, 46 a 43, a to tak, že by byly zařazeny již za ty pevně zařazené body, které máme na programu.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které bude mít číslo 117. Zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby body 39, 41, 42, 46 a 43 byly projednávány dnes po těch již pevně zařazených. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 117, přítomno 144, pro 131, proti 5, návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje za prvé vyřazení bodu 90, je to sněmovní tisk 721.

Zahajují hlasování číslo 118. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 118, přítomno 145, pro 101, proti 38, návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana kolegy Stanjury je pevné zařazení bodu 130, sněmovní tisk 732 na středu 26. 9. jako druhý bod.

Zahajují hlasování číslo 119. Kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení bodu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 119, přítomno 149, pro 145, proti 2, návrh byl přijat.

A za třetí navrhuje pan poslanec Stanjura, aby v úterý 25. 9. po všech již pevně zařazených bodech z grémia byl zařazen ještě bod číslo 38, je to sněmovní tisk 783.

Zahajuji hlasování číslo 120. Ptám se, kdo je pro toto zařazení. Proti návrhu?

Hlasování číslo 120, přítomno 149, pro 145, proti 2, návrh byl přijat.

Paní kolegyně Klasnová navrhuje zařadit dnes po pevně již zařazených bodech bod 72, je to sněmovní tisk 742.

Zahajuji hlasování číslo 121, ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 121, přítomno 149, pro 75, proti 56. Návrh byl přijat.

Ještě bude kontrola hlasování. (Poslanec Stanjura žádá kontrolu hlasování.) Pan kolega Boris Šťastný má slovo, prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, omlouvám se, zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem proti a na sjetině evidentně mám ano, viděl jsem na počítači.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nejprve rozhodneme o námitce.

Zahajuji hlasování číslo 122. Ptám se, kdo souhlasí s touto námitkou pana poslance Borise Šťastného. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 122, přítomno 149, pro 123, proti 9. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat návrh na pevné zařazení bodu 72, sněmovní tisk 742, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 123. Kdo souhlasí s tímto pevným zařazeným bodu 72? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 123. Přítomno 149, pro 70, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Zaorálek navrhuje zařazení nového bodu s názvem Zpráva o postupu státních orgánů při řešení metanolové tragédie, vyvození odpovědnosti a systémových opatření do budoucna a navrhuje tento bod jako první bod dnes, 25. 9.

Zahajuji hlasování číslo 124. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 124. Přítomno 150, pro 67, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Víta Bárta navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra práce a sociálních věcí k problematice sKaret.

Zahajuji hlasování číslo 125. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 125, přítomno 150, pro 68, proti 67. Návrh přijat nebyl.

Druhým návrhem pana poslance Bárty je zařazení nového bodu Informace ministra dopravy k machinacím při výstavbě D1.

Zahajuji hlasování číslo 126. Kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 126. Přítomno 150, pro 66, proti 65. Návrh přijat nebyl.

Třetí návrh pana poslance Bárty zařazení nového bodu Informace ministra dopravy k modernizaci trati Rokycany–Plzeň.

Zahajuji hlasování číslo 127. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 127. Přítomno 150, pro 65, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Jiří Štětina – ten návrh už je nehlasovatelný, bod 43 byl již pevně zařazen.

Pan kolega Roman Váňa navrhuje vyřazení z pořadu schůze bod 88, je to sněmovní tisk 699.

Zahajuji hlasování číslo 128. Táži se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu, tak jak navrhuje pan poslanec Roman Váňa. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 128. Přítomno 150, pro 139, proti 6. Návrh pana poslance Váni Sněmovna přijala.

To bylo vše k pořadu schůze. Ještě než zahájíme první dnešní bod, tak vás budu informovat o tom, že uplynula zákonná lhůta u zákona, který Poslanecké sněmovně vrátil prezident republiky, jedná se o sněmovní tisk 564/11, a proto schválený pořad 46. schůze o tento bod rozšiřujeme. To je informace.

A nyní můžeme zahájit projednávání bodu číslo

132.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

O slovo požádám předsedu volební komise pana poslance Petra Tluchoře, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Bod číslo 132 Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Volební komise obdržela dne 25. září 2012 od poslaneckých klubů tyto návrhy:

Rezignace: Výbor pro bezpečnost paní poslankyně Černochová, ODS. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec

Boháč, ODS. Výbor pro obranu pan poslanec Horáček, TOP 09 a Starostové.

Volba: Výbor pro bezpečnost pan poslanec Vidím za paní poslankyni Černochovou. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Pospíšil za pana poslance Boháče. Výbor pro obranu paní poslankyně Witoszová, TOP 09 a Starostové, za pana poslance Horáčka. Zemědělský výbor pan poslanec Horáček, TOP 09 a Starostové, na místo uvolněné zvolením pana poslance Olivy místopředsedou Poslanecké sněmovny. Výbor pro životní prostředí pan poslanec Chlad, TOP 09 a Starostové, na místo uvolněné zvolením pana poslance Olivy místopředsedou Poslanecké sněmovny.

S návrhem byly seznámeny poslanecké kluby.

Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád Poslanecké sněmovny nestanoví způsob volby. Ta však vždy probíhala veřejným hlasováním. Volební komise tedy navrhuje veřejné hlasování pomocí hlasovacího zařízení. Pokud tedy po rozpravě nebude vznesen jiný návrh, tak bych navrhoval hlasování en bloc o všech rezignacích dohromady a následně o všech volbách také jedním hlasováním.

Prosím, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi volební komise panu poslanci Petru Tluchořovi. Zahajuji rozpravu k tomuto bodu. Slyšeli jsme i návrhy, ať ty, které se týkají rezignací, či volby i způsobu volby. Prosím, aby se přihlásil někdo do rozpravy v této věci. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. Pokud tedy nebude námitek, tak bych vás požádal, abychom nechali veřejně pomocí hlasovacího zařízení hlasovat o všech rezignacích, tak jak byly předneseny. A ptám se, je-li nutné opakovat jména, nebo jestli stačí, jak to zaznělo poprvé. Pokud by nebylo námitek, tak bych vás poprosil nechat hlasovat o všech rezignacích, které jsem přednesl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nejprve se tedy ptám, jestli je námitka proti tomu, abychom rozhodli pomocí hlasovacího zařízení. Takovou námitku nevidím. Zeptám se, zda všichni jsou srozuměni s tím, že budeme hlasovat jedním hlasováním o všech rezignacích, tak jak nás s nimi seznámil předseda volební komise. Ani proti tomuto postupu není námitka.

Takže mohu zahájit hlasování, které ponese číslo 129. Táží se Poslanecké sněmovny, zda souhlasí s tím, aby tyto rezignace, o nichž nás informoval předseda volební komise, Sněmovna přijala. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 129. Přítomno 151, pro 140, proti nikdo. Tedy rezignace byly přijaty. Prosím o další hlasování.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní prosím, aby hlasováním en bloc Poslanecká sněmovna rozhodla o volbě nových členů orgánů, tak jak byly navrženy poslaneckými kluby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 130. Táží se, kdo souhlasí s touto volbou. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 130 přítomno 151, pro 142, proti nikdo. Sněmovna tedy schválila tuto volbu.

Poslanec Petr Tluchoř: Jsem přesvědčen, že tímto tento bod končí. Můžeme pokračovat ve druhém bodu, který jsme si schválili, tedy návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Končím tedy projednávání bodu 132.

Zahajuji projednávání bodu

133.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Předseda volební komise pan poslanec Petr Tluchoř má úvodní slovo. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. K dnešnímu dni je v této radě dosud neobsazeno jedno místo člena. Poslanecké kluby předložily ve stanoveném termínu tyto návrhy kandidátů: pan Daniel Bartek, návrh poslaneckého klubu Věcí veřejných, a paní Milada Richterová, návrh poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. S návrhy byly seznámeny poslanecké kluby.

Zvláštní zákon způsob hlasování nestanoví, volební komise navrhuje tajné hlasování. Zvolenému členu započne jeho šestileté volební období dnem jmenování. Připomínám pouze, že se jedná o návrh a následně

jmenování předsedou vlády, a proto se hlasování neuskutečňuje dvoukolově. V případě, že nebude žádný kandidát zvolen v prvním kole, nemůže následovat další hlasování a tento bod končí.

Nyní prosím, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Nemám do ní přihlášky. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí do této rozpravy, ale nehlásí se nikdo. Končím rozpravu. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Nyní bych vás tedy požádal, abyste dala hlasovat o návrhu volební komise na tajný způsob hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 131. Ptám se Poslanecké sněmovny, zda souhlasí s tím, aby volba proběhla tajně. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 131 přítomno 153, pro 136, proti 1. Způsob volby jsme tedy schválili.

Pane předsedo, prosím, ještě další informace.

Poslanec Petr Tluchoř: Protože Poslanecká sněmovna rozhodla o tajné volbě, prosím nyní, paní předsedkyně, abyste laskavě přerušila projednávání i tohoto bodu a vyhlásila konání tajných voleb. Dovolím si navrhnout, že lístky vzhledem k tomu, že se jedná o jedno jméno a jeden hlasovací lístek, by se měly vydávat do 15.45, to by mělo stačit, a jsem přesvědčen, že během deseti minut bude volební komise schopna sdělit výsledky, čili v 15.55 bych si dovolil odhadnout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu 133. Volební lístky budou vydávány, pane předsedo, ihned do 15.45 hodin. (Ano.) A schůze bude pokračovat pokračováním tohoto bodu v 15.55 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 15.33 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.55 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v projednávání bodu č. 133. Slovo dostává předseda volební komise pan poslanec Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s výsledky volby. Jedná se o první volbu – návrh Poslanecké sněmovny na jmenování členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Bylo vydáno 145 hlasovacích lístků. Pan Daniel Bartek získal 16 hlasů, paní Milada Richterová hlasů 102 a byla navržena na jmenování členkou Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. (Potlesk.) Děkuji. Tím volba končí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu předsedovi volební komise. Končím tím bod číslo 133.

Budeme se věnovat bodu

87.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. /sněmovní tisk 720/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, tedy podle § 90, odst. 2, ale bylo mi předloženo ve-to poslaneckého klubu ODS a poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové proti tomuto postupu. Tím oznamuji Sněmovně, že nebudeme podle § 90 odst. 2 moci postupovat. (Velký hluk v sále.)

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 720/1.

Tento návrh odůvodní paní senátorka Alena Gajdůšková. Vítám vás a prosím, abyste se ujala slova.

Senátorka Alena Gajdůšková: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, dovoluji mi představit, že senátní návrh novely zákona č. 372/2011 Sb. –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní senátorko. Já žádám všechny naše kolegy, aby si uvědomili, že tady máme hosta z horní komory a věnovali náležitou pozornost úvodnímu slovu paní senátorky.

Senátorka Alena Gajdůšková: Děkuji, paní předsedkyně. Takže ještě jednou. Vážená Poslanecká sněmovno, dovoluji mi představit, že senátní návrh novely zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, je věcnou úpravou, která řeší problémy praxe. Je výsledkem společného jednání České lékařské komory, Svazu pacientů České republiky a

senátorů. V Senátu byl schválen 48 hlasy ze 60, proti nebyl nikdo. Doufám, že Sněmovna bude tento návrh novely zákona nahlížet stejně, tedy v jeho věcné podobě.

Novela upravuje jen ta ustanovení zákona č. 372, která v praxi přinášejí problémy pacientům, zdravotníkům i zdravotnickým zařízením, resp. jsou v praxi nesplnitelná. Jejich nutné obcházení dělá nejenom v praxi problémy, ale podle přesvědčení Senátu také podřívá autoritu práva obecně. Takto silně to vnímal Senát Parlamentu České republiky a věřím, že vnímání Poslanecké sněmovny se nebude od tohoto postoje lišit.

Hlavními principy navrhované úpravy je pět oblastí. Za prvé, a to je oblast, která byla mediálně asi nejznámější, jsou to nově formulované podmínky poskytování zdravotních služeb nezletilému pacientovi a osobě zbavené způsobilosti k právním úkonům tak, aby nebyl požadován souhlas obou rodičů, resp. zákonných zástupců, s poskytnutím zdravotních služeb. Jde o to, že zvláště u malých dětí, pokud se odloží péče i u úkonu, který nevypadá na první pohled jako úkon život zachraňující, může dojít ke komplikacím, zhoršení zdravotní situace malého pacienta a to si samozřejmě nikdo nemůže přát. To uznal i pan ministr zdravotnictví Heger. My jsme chtěli tuto situaci řešit ještě v době před prázdninami. Proto jsme i v Senátu zkrátili všechny formální lhůty pro projednání této novely zákona. Bohužel se to nepodařilo. Ale já bych přesto zde na vás chtěla apelovat, abychom neprodložovali projednávání tohoto bodu.

Jeden příběh za všechny. Napsala mi maminka dívky, která dovrší v těchto dnech 13 let. Protože otec dívky je v zahraničí, nekomunikuje s rodinou, maminka nemůže naplnit požadavek zákona, a nemůže tedy nechat dívku očkovanou proti karcinomu děložního čípku. I takovéto důsledky současně platná právní úprava návrhu zákona o zdravotních službách má.

Druhé ustanovení se týká omezení povinnosti opakovaně po 30 dnech poskytovat, a to prokazatelně, tedy s písemným podpisem pacienta, informace o jeho zdravotním stavu. Navrhujeme, aby tato povinnost byla omezena pouze na případy, kdy pacient požádá o to, aby mu informace byla poskytnuta.

Má to vazbu na sankce vůči lékařům. Jistě uznáte, že je obtížné při plném provozu, při vyčerpání zdravotníků v této chvíli, aby lékaři sledovali u každého jednotlivého pacienta lhůty, kdy s nimi mají hovořit opakovaně a prokazatelně o jejich zdravotním stavu. Navíc je to nesmyslné ustanovení u chronicky nemocných. A naráží to také – a to musím zdůraznit – na právo pacienta informace o svém zdravotním stavu nechtít.

Za třetí navrhujeme vyřazení tzv. úchopu pacienta z výčtu omezovacích prostředků. V praxi člověk, který má potíže s hybností, potřebuje podporu zdravotníka. To podle současně platné úpravy může být považováno za úchop, a tedy omezovací prostředek, a zdravotník může být sankcionován.

Stejně tak může nastat případ u dětských pacientů. Je přece běžná praxe, že jestliže chce dítě zklidnit, sestřička si ho vezme na klín. Zase – může to být považováno za úchop, který je zařazen mezi omezovací prostředky, a mělo by to být hlášeno soudu. To je v praxi naprosto nepředstavitelná situace.

Další, čtvrtou oblastí je zrušení povinností oznamovat soudu, pokud je pacient na základě svého souhlasu nebo na dobu kratší osmi hodin omezen ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem. Jde tady samozřejmě zase o to, že pacient dá souhlas, ať už dopředu, nebo pozdější souhlas, ve lhůtě do 24 hodin. Nebo je jeho – a teď cituji – „volný pohyb nebo styk s vnějším světem“ – to je právní formulace – „omezen na dobu kratší než osmi hodin“. Zase, je to v zájmu pacientů, je to v zájmu jejich bezpečnosti. Je zajištěno i právo pacienta na vyslovení se k této záležitosti.

Toto ustanovení se nedotýká ochrany svobody člověka. To musím zdůraznit, protože o tom byla debata i v Senátu. Je to procedurální ustanovení, které stanoví, kdy je takové omezení nutné ohlašovat soudu a kdy ne. Moji kolegové lékaři k tomu doplňovali spousty případů, kdy pacient je omezen v pohybu, protože je napojen na přístroje. Hlásit tyto situace soudu zase asi nemá úplně logiku.

Poslední záležitost této novely, tedy páté ustanovení, se týká doplnění osob oprávněných nahlížet do zdravotnické dokumentace o zástupce profesních komor v rámci povinností stanovených zákonem č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárenské komoře. Jde tady zase o zájem pacienta. Jestliže dojde ke stížnostem pacientů, jsou to především odborné společnosti a komory, které se mohou a musí fundovaně vyjádřit k tomu, zda stížnost byla oprávněná, případně hledat nápravu. K tomu samozřejmě musí mít přístup do zdravotnické dokumentace, protože jinak jejich vyjádření nemůže být relevantní.

Na závěr chci podotknout, že návrh je v souladu s ústavním pořádkem i právem Evropských společenství, slouží k naplnění práva každého na ochranu zdraví zakotveného v čl. 31 Listiny základních práv a svobod. Chci také zdůraznit, že tento návrh nebude mít dopady do státního rozpočtu ani do dalších veřejných rozpočtů v negativním smyslu. Naopak, jsem přesvědčena o tom, že oproti současně platné úpravě, té, která platí od 1. dubna letošního roku, bude mít naopak novela tohoto zákona pozitivní dopad, protože ušetří spoustu zbytečné administrativní zátěže jak zdravotnickým zařízením, tak soudům.

Dovoluji si vás tedy požádat o schválení tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Aleně Gajdůškové. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým pro první čtení byl určen pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážená paní senátorko, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové. Chtěl bych říci, že tento senátní návrh byl rozeslán jako sněmovní tisk 720 a také se k němu vyjádřila vláda. Vláda však s tímto návrhem vyslovila nesouhlas z mnoha důvodů. Toto vyjádření máte k dispozici jako sněmovní tisk č. 720/1. Asi ten nejhlavnější důvod, který bych řekl, je ten, že již existuje sněmovní tisk 700, tedy materiál, který si převzala skupina poslanců přímo pod gesci Ministerstva zdravotnictví a pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera, který vlastně ve své podstatě, ve své převážné části upravuje totožnou materii.

Jak řekla správně paní senátorka, tím nejhlavnějším problémem, který se snaží změna zákona o zdravotních službách řešit, je právě otázka souhlasu, resp. kvalifikovaného souhlasu nezletilého pacienta nebo za nezletilého pacienta při poskytování zdravotních služeb. Tato věc byla poměrně rozsáhle medializována. Je zajímavé, jak vznikla.

Zákon o zdravotních službách, jak mnozí z vás víte, vznikl spoustu let, během několika let už za minulé vlády se k němu vyjadřovaly nejrůznější organizace, prošel mnoha koly připomínkových řízení. A konečně i v rámci legislativního procesu, na základě kterého tato Sněmovna v tomto volebním období tento velmi významný kodexový zákon schvalovala, byl připomínkován a prošel velmi rozsáhlou plejádou odborných organizací i pozměňovacích návrhů.

Když tento návrh byl schválen a vešel v platnost, zúčastnil jsem se asi tři nebo čtyři měsíce poté, co začal platit a byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, jedné konference. Na té konferenci se z ničeho nic zvedla ruka jednoho pediatra a ten řekl: Podívejte, my máme problém. My jsme objevili v tomto zákoně chybu. My se bojíme očkovat pacienty, kteří jsou nezletilí, když nám nepřinese ten pacient nebo rodič souhlas obou rodičů.

Od té chvíle tam se toho někdo, jak se říká v uvozovkách, chytil a od té chvíle se začala rozjíždět mašinerie nejrůznějších nápadů nebo názorů, co vlastně se to v tom zákoně stalo, kdo to tedy opomenul a že tedy není možné poskytovat zdravotní péči dětem. Chtěl bych tento názor vyvrátit, byť se snažíme, aby ty diskuse byly už konečně jednou provždy utnuty, aby obavy pediatriů – to jsou především obavy pediatriů, to nejsou obavy pacientů nebo rodičů těch pacientů – konečně byly zažehnány, tak se snažíme legislativně ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví právě v tom sněmovním tisku, o kterém jsem mluvil, tuto věc řešit.

Ale chci opravdu jasně říci, že ten problém není tak ožehavý, jak by vypadal, protože v tom zákoně už dnes je napsáno poměrně jasně, v jakých případech je souhlas obou rodičů potřeba. A je to přesně v odstavci 3 písmeno b) § 35 a tam je napsáno přesně, že musí jít o velmi závažné zdravotní zákroky. Mám-li to říct lidsky, názor pacienta na poskytnutí zdravot-

ních služeb, které mohou podstatným způsobem negativně ovlivnit jeho další zdravotní stav nebo kvalitu života a které nelze poskytnout bez souhlasu. Čili mohou podstatným způsobem negativně. A tady vznikla ta akademická debata o tom, co to je podstatným způsobem negativně, a že pokud tedy pediatr dá očkování pacientovi a on dostane alergickou reakci, může mít nějaké následky, jestli tato věc znamená automaticky, že to podstatně negativně může ovlivnit jeho zdravotní stav. Čili zákonodárce se původně domníval, že jde o věc, jako je transplantace srdce nebo nějaké velmi vážné zákroky. Prostě nepočítal s takovýmto výkladem. Nicméně rozumíme tomu a chci říci, že v tomto ohledu ten sněmovní tisk číslo 700, který byl předložen a bude projednán, tuto věc řeší.

V tomto ohledu bych se spokojil s konstatováním, že jako zpravodaj souhlasím s postojem vlády, a doporučuji tento návrh zamítnout a postupovat podle původního sněmovního tisku, který jsem citoval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji panu poslanci Borisi Šťastnému. Otvírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášená paní poslankyně Soňa Marková, poté se hlásí pan kolega Krákora. Prosím paní poslankyni Markovou o slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velice krátce reagovala na slova, která tady pronesl zpravodaj k tomuto tisku, protože se domnívám, že to, co on tady říkal, nebylo úplně přesně to, co se tady odehrávalo. Jenom připomenu, jakým způsobem se projednával zákon o zdravotních službách, zákon o specifických zdravotních službách a o záchranné službě, tedy celý tento balík zákonů, který nahrazoval původní zákon o péči o zdraví lidu.

Vzpomeňte si na projednávání vloni, kdy se tady silou a v nedostatku času projednávaly takto významné zákony, kdy ve zdravotním výboru nebyl dán vůbec čas na přečtení pozměňovacích návrhů, kdy se tady něco protlačovalo a vůbec nikdo nevěděl, co tam vlastně je, a z toho důvodu potom vznikly chyby, které teď jsou v několika novelách, které máme tady předkládány, a to i od poslanců za vládní koalici předkládány. Takže slova o tom, jak byl zákon připomínkován a jak se k němu mohli odborníci vyjadřovat, jsou poněkud nepřesná, protože v nějaké podobě tyto návrhy prošly vládou, ale v úplně jiné podobě byl potom předkládán tady v Poslanecké sněmovně. Takže vzpomeňte si právě na tuto dobu. Z toho automaticky vyplynuly všechny ty chyby, které teď horko těžko se musí napravovat.

A nesouhlasím ani s názorem, že je potřeba tento tisk zamítnout, protože tady máme tisk číslo 700, který, jak tady bylo přiznáno, je z práce mi-

nisterstva a pod který se podepsali někteří koaliční poslanci, protože tyto dva tisky kromě toho, o čem tady bylo hovořeno, tzn. problematický souhlas obou rodičů s určitým zdravotnickým zákrokem, tak kromě toho tady jsou další věci, které ten sněmovní tisk 700 neřeší. To znamená, když už bychom chtěli být korektní, a to doufám, že chceme, tak bychom měli oba dva ty tisky propustit a projednávat je současně a vyřešit alespoň část těch problémů, které bohužel špatně napsaný zákon a ještě hůř schválený tady tou Poslaneckou sněmovnou, tedy poslanci a poslankyněmi vládní koalice, kteří, věřím tomu, že ani mnohdy nevěděli, pro co vlastně zvedají ruku, tak abychom to alespoň částečně napravili a nepřiváděli lidi do problémů, ať už to jsou pacienti, ať už to jsou zdravotničtí pracovníci, lékaři, sestry, nebo ať už to jsou třeba nemocnice.

Právě o tom problematickém souhlasu obou rodičů, o kterém tady také pan zpravodaj hovořil, kdy mluví o tom, že to bylo nějak myšleno a jinak pochopeno, tak to je právě přesně ono. Jestliže takovéto zákony tady schvalujeme, ušité horkou jehlou, tak potom se stane, že ten výklad může být skutečně takový, jak to předvedli naši lékaři a lékařky. Ti se samozřejmě v rámci zákona brání tomu, aby byli následně napadáni za to, že poskytli péči, kterou někdo z rodičů třeba nechtěl. A není to jenom otázka rodičů z neúplných rodin, ale vzpomeňte si, že před prázdninami, které měli žáci našich škol, se tento problém široce diskutoval i u těch akcí pro děti, jako jsou dětské tábory, kde tisíce dětí a statisíce rodičů se dostávaly do problémů, že vlastně nevěděly, jak s tímto špatným opatřením v zákoně naložit.

Takže minimálně doporučuji, abychom tento tisk nezamítali, protože jak ten tisk 720, tak tisk 700 řeší i když jeden problém stejně, tak tam je ještě několik dalších problémů, které je potřeba řešit. Takže propusťme tento tisk do dalšího čtení. Na zdravotním výboru určitě najdeme nějaký kompromis, nějaké možné řešení, abychom se s tím dobře vyrovnali. Není to tady o nějakém koaličně opozičním přetlačování, ale o tom, abychom lidem této země neškodili, ale abychom jim pomáhali.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Markové. Prosím nyní pana kolegu Jaroslava Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená paní senátorko, vážené kolegyně, vážení kolegové, všechno již tady bylo řečeno. Já si myslím, že tento zákon – zákon, který byl před ním, tak ten asi vůbec vzniknout neměl, protože tento zákon je preciznější a napravuje všech těch pět oblastí, co tady paní senátorka říkala. To znamená souhlas rodičů, informovanost pacienta, úchop pacienta, volný pohyb pacienta i

pátý bod – zdravotní dokumentace a nahlížení do zdravotní dokumentace.

Samozřejmě pan zpravodaj tady mluvil spíše o sněmovním tisku 700. Tam se souhlas rodičů také upravuje. Víme, že to bylo nesprávné opatření dané do zákona, které přineslo, a to mluvím jako aktivně sloužící pediatr, zvláště v pediatrii četné komplikace.

Říkám, sněmovní tisk 720, tento senátní návrh, je daleko preciznější a v podstatě napravuje chyby, které byly způsobeny předešlými zákony. Proto nedoporučuji zamítat, ale naopak podpořit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také panu poslanci Krákorovi. Ptám se, zda ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já jenom velmi stručně bych reagoval na předřečníky. Povinností zpravodaje není jenom, aby postupoval v duchu nějakého svého přesvědčení nebo politického zařazení. Povinností zpravodaje je také se pokusit, aby legislativní proces v Poslanecké sněmovně měl nějaký řád a smysl.

V tomto ohledu chci říci, stejně tak, jako jsme bez ohledu na politickou příslušnost minulý týden tady schválili návrh a pustili do výboru a do druhého čtení návrh levice, který se týkal povinných prohlídek pro vybrané skupiny osob, tak stejně tak já v tomto případě z toho nechci dělat větší politiku, než je, a chci říci, že zákon o zdravotních službách určitě není špatný zákon. Je to kodexový zákon, který tady vznikl spoustu let. Určitě není pravda, že jsme se mohli spokojit se starou právní normou, se zákonem o péči o zdraví lidu ze šedesátých let minulého století. Určitě není pravda, že se o tom zákoně nedeбатovalo. Jenom v tomto volebním období na půdě výboru pro zdravotnictví proběhlo několik zasedání jen k tomuto zákonu a osobně jsem ta jednání řídil. Osobně jsem řídil několik seminářů, které k tomu probíhaly. Čili prostor k tomu byl. To, že levice potom s tím zákonem jako celkem nesouhlasila, bylo nějaké politické rozhodnutí. Ale musíme si uvědomit, že ten zákon nás bude provázet další desetiletí a že se musíme pokusit samozřejmě chyby, které tam mohly vzniknout, nějakým způsobem napravit.

Ale jestliže jsem říkal, že povinností zpravodaje je hledat nějaký řád v projednávání, tak já v tomto ohledu říci, že tisk číslo 700 je menší číslo než tisk číslo 720. Jestliže v tisku 700 šedesát procent problému, který se tady snažíme řešit, je jeho základem, a předpokládám, že jako vládní tisk bude propuštěn, já mohu jako zpravodaj a jako předseda zdravotního jak paní senátorce, tak kolegyni Markové z opozičních lavic i kolegovi Krákorovi nabídnout, že některé věci, které v tomto návrhu zákona jsou, samozřejmě

projednáme na půdě výboru pro zdravotnictví. Já jsem připraven podpořit jakýkoliv konstruktivní pozměňující návrh k zákonu, který byl předložen dříve.

Prostě nemyslím si, že je možné, abychom dva téměř totožné zákony projednávali tak, že pustíme oba. Proto ještě jednou, nevím, jestli tak mám učinit v obecné, či podrobné rozpravě, dávám návrh na zamítnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh na zamítnutí, který jsem si poznamenala. Paní poslankyně Soňa Marková a po paní poslankyni pan ministr Leoš Heger.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já jsem teď tedy nepochopila trochu ten kompromis pana zpravodaje. Kompromis je v tom, že nadále navrhuje zamítnutí, byť řekl sám, že sněmovní tisk 700, tedy ten vládní, obsahuje šedesát procent toho, co řeší tisk 720. To znamená, že místo abychom zvolili jednoduchou cestu, že propustíme i tento návrh do výboru a budeme o těch návrzích jednat společně, tak tento budeme zamítnat a budeme dávat to, co je v senátním návrhu, jako pozměňovací návrh do návrhu zákona? Já si myslím, že to je trochu kostrbaté a v podstatě nesmyslné.

Znovu se ohrazuji proti tomu, jakým způsobem tady byly loni projednávány zdravotnické zákony. To není pravda. Tady jsme měli před sebou desítky stran pozměňovacích návrhů, které jsme dostali v noci a druhý den ráno se tady pro to hlasovalo. To přece není seriózní projednávání něčeho tak závažného, jako jsou zdravotnické zákony.

Znovu říkám, že je třeba – ano, nedělejme tady politiku, ale zkusme napravit chyby, které se bohužel, a není to vinou opozice, staly. (Potlesk zleva)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, vážená paní senátorko, paní poslankyně, páni poslanci, já si tady dovolím tlumočit stanovisko Ministerstva zdravotnictví.

Já chápu, že když se stane chyba v zákoně, je to nepříjemné, a z tohoto pohledu oceňuji aktivitu Senátu pomoci ve snaze tu chybu napravit. Na druhou stranu musím konstatovat, že když se stane chyba, je legitimní, aby si to potom opozice užívala a tady ve všech projevech naznačovala, jak práce ministerstva a Poslanecké sněmovny, která ten celý blok zákonů o zdravotních službách kritizovala.

Příklad, který tady řešíme, souhlasu obou rodičů, už tady dostatečně

popsal pan zpravodaj Šťastný. Já musím říci, že opravdu tato pasáž a vůbec celý komplex právních záležitostí, pokud jde o práva dítěte, práva rodičů a práva lékařů postupovat samostatně, je velký ideologický problém, který se může posouvat dopředu a dozadu, a je velmi těžké najít jakýkoliv konsensus v tomto duchu. Nad tímto paragrafem se odehrála velká právní bitva, jak ho vlastně vykládat.

Já musím zcela jednoznačně říci, že právní bitva se odehrála až ex post, když ten zákon začal být aplikován, a protože se některé věci prostě lékařům nelíbily, protože jim přidělaly některé povinnosti, zejména pokud jde o práva pacienta, za která jsme stále ještě kritizováni na žebříčcích, kde je posuzován náš zdravotnický systém, který je hodnocen jinak dobře, ale práva pacienta pořád nepatří k těm ozdobám, které v našem zdravotnickém systému by byly glorifikovány. Právní bitva přišla ex post. Když se ten zákon připravoval, tak veškeré právní debaty, které nad zákonem byly, tuto pasáž nekritizovaly.

Znovu musím zopakovat, že zcela poctivě úmysl ministerstva byl napsat právní text tak, aby mohl být vykládán právě pro ty nejtěžší případy, kdy dítě má podstoupit chemoterapii, kdy mu má být amputována končetina nebo udělán nějaký zákrok, například operace mozku, která ho může velmi těžce poškodit. Bohužel, takové případy se vyskytují. To, že je medicína rizikový obor a tak jako normálně v životě se může stát tragédie, tak při jakémkoliv medicínském zákroku, i lege artis provedeném, v nejlepší indikaci, nejlepšíma odbornýma rukama, se může stát, že výkon dopadne špatně. Stoprocentně se zabezpečit proti takovéto situaci nikdy – opakují nikdy – medicína umět nebude. Tak jak se stále vylepšuje, přibývá rizikových zákroků, které v sobě nesou takovou možnost.

To, co bylo míněno tímto paragrafem, byly opravdu ty zákroky, které rizikové a priori jsou, a výklad, který se objevil ex post, byl velmi krkolomný a tak trochu zneužitý na to, aby vznikly obstrukce, které pacientům nastaly.

Já bych uvedl jeden příklad. To, že se na nás obraceli rodiče, organizátoři táborů, učitelé, že lékaři jim říkají, že souhlas jednoho rodiče nebude platit, když mají poslat vychovatelé z tábora dítě při nějakém akutním problému na vyšetření a že to dítě budou muset poslat domů zpátky oběma rodičům a zkomplikují mu tím život, tak to samozřejmě není pravda, protože žádná taková opatření v zákoně se nevztahují na ta vyšetření nebo ošetření, která je třeba provést urgentně a hned.

Ten problém, který vznikl, je také formulace některých paragrafů, se kterými právníci ne úplně souhlasili a přeformulovali je mírně jinak, zejména pokud se týká pacientů zbavených způsobilosti k právním úkonům, pokud se týká o doplnění odst. 3 § 40 o úpravy oznamování dodatečného omezení volného pohybu nebo styku s vnějším světem apod.

Rovněž musím odmítnout stížnost České lékařské komory, že stávající zákon znemožňuje vyšetřovat stížnosti pacientů na lékaře, které lékařské komoře právem podle zákona o České lékařské komoře náleží. Ty stížnosti možno vyšetřovat je a také každý pacient, který si na lékaře stěžuje, dává samozřejmě souhlas s tím, aby komora nejen to šetření provedla, když už si k ní stěžuje, ale dává také souhlas k tomu, aby komora mohla nahlížet do lékařské dokumentace pacienta. Aby paralelně s tímto šetřením mohla nahlížet do dokumentace, nebo ty vyšetřovací orgány komory, do dokumentace jiného pacienta, není vhodné bez toho, aniž by tento jiný pacient, který nebyl součástí té stížnosti, dal k tomu šetření souhlas.

To jsou některé důvody, proč jsme návrh změny zákona, který je ve sněmovním tisku 700, předkládali paralelně s návrhem senátním a proč jsme potom ve vládě navrhovali, aby byl ten návrh, který připravilo s pomocí poslanců Ministerstvo zdravotnictví, vládou odsouhlasen.

Tolik názor za Ministerstvo zdravotnictví. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, ubezpečuji vás, že napravování vašich koaličních chyb si vůbec neužíváme. Vůbec si je neužíváme, tak jako si tyto chyby neužívají rodiče dětí a další pacienti, kteří se každodenně potýkají právě s těmito chybami vašeho – podle vás dokonalého – zákona. To za prvé.

A za druhé. Každý z nás, kdo tady sedíme v Poslanecké sněmovně, jsme se setkali s desítkami případů, kdy si rodiče stěžují na špatný výklad tohoto zákona. To znamená, že ti lékaři skutečně se brání tím, že chtějí souhlas obou rodičů i u banálních věcí. Například mám zkušenost svoji vlastní, kdy zubní lékařka volala mamince patnáctiletého syna, že nebude vrtat zub proto, že nemá souhlas obou rodičů.

Takže bohužel špatně napsané zákony přinášejí takovéto obrovské problémy pro všechny, pro pacienty, pro lékaře i pro zdravotnická zařízení. Skutečně, ten zákon není dokonalý. Nehádejme se tedy o to, jestli je dobrý, nebo špatný, ale pojďme to řešit. A tady se bráníte zuby nehty tomu, abychom obě dvě ty předlohy pustili do dalšího čtení. (Potlesk levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vojtěch Adam má nyní slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Já si myslím, že je to úplně jednoduchá záležitost. Byl přijat špatný

zákon, který je třeba napravit. Senát ho napravuje. Ta největší vada spočívá ne v obsahu toho návrhu, ale v tom, kdo tento návrh podává. Protože to není vládní koalice, takže se tento návrh pravděpodobně zamítne. Děkuji. (Potlesk levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Slovo má pan kolega Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Omlouvám se, nechtěl jsem, ale nemohu jinak. Snažil jsem se jako zpravodaj držet tu debatu rozumně, říkal jsem, jestliže je předložen k té podstatné věci, kterou tady paní senátorka řekla, čili úprava zmocnění pro lékaře ze strany rodičů, že je tady sněmovní tisk, který má o dvacet čísel nižší číslo, tak že je rozumné dávat pozměňující návrhy k němu, projednávat ten a tu situaci takto řešit, když byl předložen dřív.

Nemohu souhlasit s tím, že byly schváleny a přijaty špatné zákony. Prostě já s tím nesouhlasím.

A druhá věc je, jestli tedy chcete politický argument, proč ten zákon vůbec tady nemáme přijímat, tak já vám řeknu jasný politický argument. Jako zakuklenec v tomto zákoně je schovaná možnost, aby jakýkoli pracovník České lékařské komory mohl bez jakéhokoli souhlasu pacienta lézt každému občanovi této země do jeho zdravotnické dokumentace a zjišťovat, co tam pan Novák má nebo nemá. A vůbec by k tomu nemusel mít žádný důvod, protože tady podle toho zákona, se kterým paní senátorka přichází a levice ho tady obhajuje, je napsáno, že do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi mohou bez jeho souhlasu nahlížet – a teď je bod o), který se najednou z ničeho nic zakukleně zjevil – pověření členové komor v rámci plnění svých povinností stanovených jiným právním předpisem.

Já se strašně omlouvám, ve vší úctě k mému spolužákovi Milanovi Kubkovi, já prostě nechci, aby nějaký pracovník České lékařské komory nebo jiné komory přišel k mému doktorovi, vzal si dokumentaci a četl si o mně zdravotní záznamy. Prostě to je ideologicky špatně. Rozumím, že levice to chce, ale pravice tohle zamítnout musí! (Potlesk pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady vidím faktickou pana poslance Vojtěcha Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Pane místopředsedo, členové vlády, paní a pánové, ten argument, který tady přednesl pan zpravodaj, je zcela lichý. Pokud se mu to nelíbí, tak samozřejmě ve druhém čtení to písmeno snadno vymažeme a je hotovo. Tady jde přece o to, a nezlobte se, pane

kolego prostřednictvím předsedajícího, kolik je tady neúplných manželství, kolik je tady lidí, kteří nejsou schopni dohnat toho druhého z rodičů, aby dal, nebo nedal souhlas. Podívejte se jenom na to, kolik je tady rozhodnutí soudů, které svěřují to dítě konkrétně jednomu z rodičů a ten druhý dokonce nemusí mít právo se s tím dítětem setkat. Prosím vás, bavme se o reálném životě, a ne o ideologii. (Potlesk levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jiří Koskuba je také další přihlášený s faktickou poznámkou do rozpravy. Takže mu dám také dvě minuty.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl jsem mlčet, protože jsem očekával, že tato Sněmovna projeví aspoň trochu tolerance. Ovšem řeč pana zpravodaje mě donutila k tomu, abych vylezl za tento pultík.

Dámy a pánové, nikdo z nás, z opozice, snad nechce zjevně a ani skrytě zpolitizovat zdravotnické zákony. Paní senátorka zde vám jasně řekla, v kolika bodech přijatý zákon skřípe a že se o tom chceme bavit. Já se vůbec nestydím za to, že jsem si kromě poslaneckého mandátu podržel i profesi lékaře. Já daleko lépe, a nerad se vytahuji, než pan zpravodaj vím, v čem to skřípe.

Všichni, co jste zde hovořili, používáte stále slovo pacient. Jestli se nemýlím, to jsme kromě jiného tím zákonem zlikvidovali a máme z pacientů po staletích klienty. To jenom tak na okraj.

Tady se nejednalo jenom o to, kdo z komory může, či nemůže nahlížet do dokumentace, byť díky tomuto zákonu my čím dál tím více chorobopisů právě komoře předkládáme, protože i příbuzní a klienti jsou tak zmateni, že si stále stěžují na spoustu věcí. A dámy a pánové – já se omlouvám za to slovo – často si stěžují i na blbosti. Protože oni už vůbec nevědí, co se v tom zdravotnictví děje.

Takže jestli to někdo politizuje, nejsme to my. Ano, můj předřečník řekl jasně, že sporný bod se dá vždycky vyškrtnout, a já sám bych se k tomu přidal, i když slovo pověřený pracovník mně je naprosto jasné.

Paní senátorka zde zmínila spoustu bodů a vy si jenom řekněte otevřeně: My se opět o tom nechceme bavit. Řekněte to na rovinu! Já to pochopím. Děkuju. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koníček, který se přihlásil také do... Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já bych chtěl jenom upozornit na jednu drobnou nepřesnost, které se dopustil pan zpra-

vodaj. Upozorňoval tady na to, že existuje nějaký tisk 700, který je vládním. Ale on je to bohužel poslanecký návrh, takže žádný vládní. A jak chtějí o něm diskutovat, když ho předkládají poslanci v paragrafu 90! Prostě předkládají to, aby se o něm vůbec nediskutovalo. Já vás prosím, abyste návrh na zamítnutí zamítl. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byly všechny přihlášky do rozpravy, takže pokud se už nikdo nehlásí – nemám žádnou další přihlášku. Pardon, pan poslanec Hulinský, až teď ho vidím. Prosím, pouštím.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já myslím, že občan, když vidí naše jednání, tak zase mu bude smutno. Já chci říct i jako občan, že se mu ani nedívám, když vidím tuto diskusi. Kolik z vás jsou tady rodiče! Kolik z vás jsou tady babičky a dědečkové! Já jako rodič jsem musel podepsat jako souhlas druhého rodiče, aby dítě mohlo být očkováno. Musel jsem tam jít nadvakrát s ním, protože chyběl jeden souhlas. Buďme tak laskavi, pusťme to do druhého čtení a nehrajme si tady na politiku ve věcech, které jsou naprosto praktické a věci, které jsou pro každého občana této republiky. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď snad už definitivně konec rozpravy, takže můžeme rozpravu ukončit. Zazněl nám tady v rozpravě návrh pana poslance Borise Štátného na zamítnutí, takže bychom měli hlasovat tento návrh na zamítnutí. Mám tady návrh vás odhlásit.

Pardon, já se velice omlouvám paní senátorce, teď jsem pochopil, že se hlásí se závěrečným slovem. To jsem přehlédl, omlouvám se. Rozhodně vám ještě slovo udělím. Prosím, můžete vystoupit.

Senátorka Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, já bych byla skutečně velmi ráda, kdybychom tento senátní návrh novely zákona o zdravotních službách nahlíželi v té věcné podobě, tak jak to probíhalo v Senátu. Znovu zdůrazňuji, že vznikl skutečně zespoda, z praxe. Je to společný návrh České lékařské komory, Svazu pacientů a Senátu. Opravuje vágní formulace toho původního zákona, zákona platného od 1. dubna, které jenom navozují situace pro velké právní bitvy a ne pro to, aby skutečně lékaři mohli léčit, uzdravovat a pacienti aby s důvěrou mohli jít do ordinace a léčení očekávat.

Ještě repliku k těm pověřeným členům České lékařské komory. Víte, i tady bych byla ráda, abychom skutečně zapřemýšleli a viděli věci v souvislostech. Abychom se neomezovali na jednotlivosti. Protože právě ono omezení na jednotlivosti v situaci, kdy hygiena v této chvíli nemůže

udělat nic jiného, než co je pro ni zakázkou, vede k tomu, že dneska máme 25 mrtvých v důsledku té metylalkoholové kauzy. Je to skutečně důsledek toho, že jsme v těchto věcech nedovolili fungovat.

Já bych skutečně byla velmi ráda, kdybyste se nadnesli nad ty ideologické pohledy, kdybyste propustili tento návrh zákona do výborového jednání. A věřím tomu, že společně i s panem ministrem, s tou jeho poslaneckou novelou, jsme schopni najít řešení a upravit věci v zákoně o zdravotních službách tak, aby byly ku prospěchu pacientů a aby byly ku prospěchu také zdravotníků a zdravotnických zařízení, tedy ku prospěchu občanů této země.

Děkuji vám za pochopení. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šťastný jako zpravodaj už nechce vystoupit. Takže jsme vyčerpali závěrečná slova a můžeme skutečně hlasovat o návrhu poslance Šťastného na zamítnutí. Myslím, že všichni jsou na svých místech a můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 132. Přihlášeno je 147, pro hlasovalo 81, proti 62, takže zamítnutí bylo odhlasováno, přijato.

Což znamená, že můžeme ukončit projednávání tohoto návrhu a bodu 87 dnešního programu.

Další bod je bod číslo

91.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení

Vítám pana senátora Vítězslava Jonáše. Stanovisko vlády máme jako tisk 758/1. Vítám tedy pana senátora Jonáše a rovnou bych ho požádal, kdyby nám odůvodnil návrh. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vítězslav Jonáš: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je jednou ze základních povinností státu, přičemž bezpečnost je zajišťována zejména v rámci stanovených působností bezpečnostních a záchranných sborů. Prioritou bezpečnostní politiky České republiky v dlouhodobém ho-

rizontu je zajištění spolehlivého fungování tohoto systému a akceschopnosti jeho jednotlivých složek. Jsme stále přesvědčováni, že očekávané bezpečnostní hrozby jsou tímto systémových přístupem přes dosud provedená úsporná opatření dostatečně pokryty. Avšak pro nutnost zachování akceschopnosti Hasičského záchranného sboru a jednotek sboru dobrovolných hasičů je nezbytně nutné navýšit prostředky na obnovu, pořízení a údržbu požární techniky a věcných prostředků požární ochrany zapojením dalších zdrojů financování.

Základní myšlenkou navrhované právní úpravy je zajištění vícezdrojového financování jednotek Hasičského záchranného sboru ČR a jednotek dobrovolných hasičů obcí. Tyto subjekty poskytují služby jednoznačně veřejného charakteru, které prospívají celé společnosti. Každoročně se reálně podílejí na záchraně lidských životů, zdraví a majetkových hodnot, jsou veřejnosti vnímány velice pozitivně. Z hlediska současné rozpočtové situace Hasičského záchranného sboru ČR i sborů dobrovolných hasičů je naprosto zásadní vyřešit dostatečné finanční prostředky pro tyto složky, a to dofinancováním z mimorozpočtových zdrojů formou vícezdrojového financování.

Navrhovaná právní úprava zakládá další pilíř financování dané oblasti. Vícezdrojové financování aplikuje řada evropských zemí, například Rakousko, Německo, Slovensko, Polsko, Portugalsko, Maďarsko a jednotlivé státy USA. Princip navrhované právní úpravy spočívá v tom, že pojišťovny podnikající na území České republiky odvedou určité procento z vybraného pojistného z pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.

To znamená povinné ručení, stejně jako je tomu u sousedního Slovenska. Vybrané finanční prostředky by se dle předem určených pravidel přerozdělovaly tak, aby ve finále byly investovány do již zmiňované obnovy technologického parku a jeho dovybavení.

Na tomto místě je vhodné vysvětlit, proč zrovna pojišťovny a proč zrovna povinné ručení. Ze statistických údajů Hasičského záchranného sboru České republiky je zřejmé, že významná část náplně činnosti jednotek požární ochrany spočívá v zásazích při dopravních nehodách – okolo 20 %. V roce 2009 bylo pojišťovnami podnikajícími na českém trhu vybráno v rámci povinného ručení celkem 23,8 miliardy korun, dle předběžných informací pojišťovny řešily v roce 2009 celkem 309 432 pojistných událostí v rámci povinného ručení v celkové hodnotě 9,8 miliardy korun. Z těchto čísel je zřejmé, že tento typ pojištění je svým rozsahem jednoznačně nejrozšířenějším typem pojištění, které je navíc uzavíráno v kontextu s povinností uloženou právním předpisem.

Dle navrhované právní úpravy by tedy každá pojišťovna podnikající na území České republiky odvedla 6 % z vybraného pojistného z pojištění odpovědnosti z provozu vozidla na speciálně zřízený účet vedený

Ministerstvem vnitra. Při celkové částce vybrané v roce 2011, tedy 20,4 miliardy korun, která by byla následně přerozdělena – z 20,4 miliardy korun by se jednalo o částku okolo 1,2 miliardy korun, která by byla přerozdělena jednotlivým jednotkám požární ochrany. Lze předpokládat, že vybraná výše pojistného by se v následujících letech neměla nijak dramaticky měnit, a lze tedy konstatovat, že aby se na výše uvedené účely každoročně přerozdělovalo cca přes jednu miliardu korun.

Pro transparentní přerozdělení těchto prostředků je důležité nastavit jasná pravidla, kterými by byl správce daného účtu, tedy Ministerstvo vnitra, vázán. Dle navrhovaného schématu by tři pětiny těchto finančních prostředků přerozdělovalo Ministerstvo vnitra, přímo Ministerstvo vnitra, a to ve vztahu k jednotlivým hasičským záchranným sborům krajů, zřízených dle zákona 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky, dvě pětiny těchto prostředků by byly dle zákonem stanoveného klíče ministerstvem přeposílány jednotlivým krajům, které následně tyto prostředky přerozdělí obcím zřizujícím jednotky sboru dobrovolných hasičů obcí v rámci územní působnosti kraje. Klíč je založen na vícekritériálním hodnocení.

Při samotném vypracování novely předmětného právního předpisu by bylo mimo jiné čerpáno ze slovenské právní úpravy, kde výše popisovaný princip funguje již takřka deset let.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám vás tedy o podporu tohoto senátního návrhu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A je tady pan poslanec Radim Fiala? Ano, je tady, takže jeho bych požádal, kdyby se ujal slova jako zpravodaj pro prvé čtení tohoto návrhu ve Sněmovně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se zpravodajskou zprávou k tomuto návrhu zákona.

Řešení momentálního nedostatku finančních prostředků ve veřejných rozpočtech na financování Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek sboru dobrovolných hasičů zavedením ad hoc opatření v podobě povinných odvodů z pojistného vybraného soukromými subjekty, to znamená pojišťovnami ze zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, považuji za nesystémové, nekoncepční a jeho případné dopady na činnost pojišťoven a jejich klienty za obtížné přijatelné.

Dámy a pánové, chci vás požádat, nebo podávám tímto návrh

hlasování na přerušení jednání o tomto bodu do příští schůze. Je to na základě dohody několika poslaneckých klubů v této Sněmovně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, ještě jednou – jak tedy zněl ten návrh?

Poslanec Radim Fiala: Návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do příští schůze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to je procedurální návrh, který chcete ihned hlasovat? (Poslanec Fiala mimo mikrofon říká, že odročovací.) Odročovací do příští schůze. Já zagonguji tedy v tom případě, abychom získali poslance pro to hlasování. Je tu návrh vás odhlásit. Takže prosím, aby se poslanci shromáždili, protože zazněl v úvodu návrh zpravodaje na odročení tohoto bodu do příští schůze. Já tady jenom připomenu, že máme před sebou senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o pojišťovnictví, je to tedy návrh, který přišel ze Senátu jako – tady ho máme v prvním čtení a vedeme ho pod sněmovním tiskem 758. A aby tedy všichni – už jsem vás odhlásil (reakce na hlas ze sálu). Vy jste se mezitím přihlásil a chcete znova. Máte závislost na odhlašování. (Smích ze sálu.) Takže poslanci jsou tady.

V tomto prvním čtení jsme v úvodu zaregistrovali návrh zpravodaje poslance Radima Fialy na to, aby projednávání bylo odročeno do příští schůze. O tomto návrhu tedy budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro odročení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je pro?

Hlasování má pořadové číslo 133, přihlášeno 133, ne přihlášeno 134, pro hlasovalo 85, proti 20, takže návrh na odročení byl přijat.

Tak tedy omlouvám se panu senátorovi i panu poslanci Branému, který se přihlásil do rozpravy. A budeme tedy – ukončíme projednávání tohoto bodu a k bodu se vrátíme na příští schůzi.

Pan poslanec Braný by chtěl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo, já jsem toho chtěl hodně sdělit, a kdo se na to těšil, ať vydrží do příští schůze. Neboť bod 39 je ten samý v podstatě, tak jenom tam bych chtěl vědět, jestli je taky dohoda klubů, tak jak je dohoda zpravodajů u nás, tak jestli se taky kluby dohodly, protože ten bod 39 je totožný, akorát je zase z dílny jiného klubu. Tolik jsem měl jenom poznámku k tomu našemu teď urychlování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To znamená, aby se nějak zvážilo, jestli taky bude odročen nebo něco takového? Dobrá, pochopil jsem, tak apeluji tady na kluby, aby se mezitím ujasnilo, jestli bod 39 také bude podobným způsobem odročen, aby se to nějak promyslelo.

Dobře, teď můžeme jít k tomu – to byl bod 91 – a nyní bod číslo

94.

**Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení)
/sněmovní tisk 494/ - první čtení**

Projednávání tohoto tisku jsme přerušili na 33. schůzi usnesením číslo 1014 ze dne 7. února 2012 a odročili jsme jej do předložení příslušného vládního návrhu zákona nejpozději však do 1. června 2012.

Takže nyní tady máme jednak člena Zastupitelstva Ústeckého kraje Jaroslava Foldynu jako předkladatele. Já se ho zeptám, jestli chce k tomu bodu vystoupit v této chvíli, tak může. Prosím, pane poslanče, tedy můžete za Ústecký kraj nyní vystoupit.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Mám za úkol od rady Ústeckého kraje zde přednést návrhy zákonů, takzvaného balíčku Ústeckého kraje. My jsme ke zpracování těchto zákonů přistoupili především díky tomu, jaká situace v našem Ústeckém kraji je. Všichni jste byli svědky problémů kolem litvínovských oblastí a zejména situace, která se děla ve Šluknovském výběžku. A všechny tyto návrhy zákonů vzešly z konzultace s lidmi, kteří jsou k tomu nejpovolanější, a to byli starostové měst a obcí, kteří danou situaci musí řešit a v současné době nemají dostatečný nástroj k tomu, aby ji mohli efektivně řešit.

Čili Ústecký kraj přistoupil k tomu, aby předložil návrh o sociálním bydlení. Já si myslím, že to je jeden z velmi důležitých zákonů, který vyplňuje mezeru a definuje pojem sociální bydlení. Snažíme se v tomto zákonu také zachytit to, aby nedocházelo k zneužívání pojmu sociální bydlení jak těmi tzv. klienty, tak zejména různými rádoby podnikavci, kteří se snaží na úkor sociálního bydlení zajistit sobě tučné zisky.

Takže to je takové jenom velmi dílčí shrnutí toho, co jste od nás dostali jako návrh definice sociálního bydlení. A věřte mi, že to vzniklo na základě

toho, jaké potřeby cítí především starostové měst a obcí těch lokalit, které jsou nejvíce postiženy. To je asi takový krátký úvod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Ivana Řápková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové. Dovolím si shrnout předkládaný návrh zákona Zastupitelstva Ústeckého kraje z pozice zpravodaje.

Zastupitelstvo Ústeckého kraje předložilo Sněmovně tento návrh zákona 20. září 2011 a tento byl rozeslán poslancům jako sněmovní tisk 494. Organizační výbor projednání tohoto návrhu zákona doporučil 26. října 2011 svým usnesením číslo 181 a dále mne určil jako zpravodaje a navrhl přikázat k projednání výboru pro sociální politiku. Návrh zákona byl zaslán vládě 22. září k vyjádření stanoviska a toto stanovisko bylo rozesláno poslancům jako sněmovní tisk 494/1.

Vláda vyslovila s obsahem návrhu zákona nesouhlas, a to z následujících důvodů: Předložený návrh není zcela kompatibilní s uvažovaným komplexním řešením obsaženým v koncepci bydlení České republiky do roku 2020, kterou vláda schválila 13. července 2011. Dále – a co je důležité – v praxi může tento návrh přinášet značné komplikace. Věcné řešení navržené v ustanovení § 2 odst. 2, podle kterého mají být adresáty situace, kdy se osoba dočasně, například v důsledku sankčního opatření, v hmotné nouzi právě nenachází. To znamená, že osoba vykazuje všechny atributy osoby v hmotné nouzi, ale je z tohoto režimu sankčně vyřazena pro porušení pravidel, a to že například nespolečně působí předepsaným způsobem s úřadem práce a podobně.

Nejzásadnější připomínkou však je, že předložený návrh zákona neobsahuje žádná nová věcná řešení týkající se sociálního bydlení, která by nebylo možno aplikovat podle již dosud platné právní úpravy. Řadu navrhovaných činností v současné době vykonávají příslušné úřady v rámci své zákonné kompetence a z tohoto důvodu není potřebné vytvářet téměř shodnou právní úpravu a konstruovat zvláštní procesní postupy.

V kontextu nesouhlasného stanoviska vlády pro představu uvedu některé instituty, které se v oblasti bydlení již nyní uplatňují. Pokud se jedná o nefinanční pomoc, nyní tedy zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, samozřejmě ve znění pozdějších předpisů, zakotvuje povinnost pro poskytovatele sociálních služeb zajistit poradenství, viz § 37. Nebo zprostředkování bydlení oprávněné osobě v rámci služeb sociální péče, §

38, nebo služeb sociální prevence, § 53. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje totéž upravuje v § 3 odst. 4. Navíc oblast poradenství již nyní řeší též zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Dalším příkladem – úkoly uvedené v návrhu zastupitelstva pro obecní úřad s rozšířenou působností zprostředkovat nebo poskytnout bydlení oprávněné osobě v bytě nebo v nemovitosti k bydlení na základě nájemní smlouvy již nyní řeší zákon č. 40/1964 Sb., to jest občanský zákoník.

To byla nefinanční pomoc. Pokud se jedná o finanční pomoc, příkladem pro formu vyplácení dávek, příspěvku a doplatku na bydlení ze systému státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi je v obou systémech již nyní možné určovat zvláštního příjemce bez souhlasu oprávněné osoby, když se dávka nevyužije pro účely, pro které byla poskytnuta. Zároveň je možné od roku 2012, tedy na základě schválení vládního návrhu zákona, využít v obou systémech tzv. přímou úhradu těchto dávek na zaplacení nájemného nebo služeb, poskytovatelům tedy, spojených s bydlením bez souhlasu oprávněné osoby. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje upravuje totéž obdobně.

Další připomínkou, kterou bych k tomuto návrhu měla, je také to, že není možné na všechny příjemce dávek v hmotné nouzi pohlížet jako na ty, kteří dávky zneužijí, a proto je velice důležité ponechat možnost příjemcům dávek pobírat dávky na bydlení v obvyklé formě, a nejen prostřednictvím zvláštního příjemce nebo nejen přímou úhradou, jak je právě v návrhu Ústeckého kraje obsaženo. Vždyť i samotným příjemcům dávek se musí ponechat šance, aby se naučili se svými příjmy hospodařit a nenabývali přesvědčení, že bydlení je zcela zdarma.

Dámy a pánové, vzhledem ke skutečnosti, že návrh zákona předložený Zastupitelstvem Ústeckého kraje nepřináší žádná nová řešení, navrhuji zamítnutí tohoto sněmovního tisku a tímto se zároveň hlásím do obecné rozpravy, abych mohla návrh na zamítnutí zopakovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím a myslím, že můžeme rozpravu otevřít. Paní poslankyně Kohoutová je přihlášena do rozpravy jako první. Prosím, můžete vystoupit.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážené dámy, vážení pánové, návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování ubytování osobám v hmotné nouzi je velmi smělým krokem, kterým se kraj snaží řešit problém pouze ze svého úzkého pohledu. A já ho trochu chápu, samozřejmě. Nicméně tento návrh neřeší problémy dnešních dnů. Neřeší problém ubytoven a příspěvků či doplateků na bydlení.

Pojem sociálního bydlení nesmíme chápat jako pouhé poskytování blíže nespecifikovaného bydlení z veřejných prostředků. V § 2 odst. 1 tohoto návrhovaného zákona, který vymezuje pojem sociálního bydlení, je uvedeno následující: „Sociálním bydlením se pro účely tohoto zákona rozumí udržitelné, přiměřené a lidsky důstojné bydlení poskytované ve veřejném zájmu a s použitím veřejných prostředků osobám v hmotné nouzi, které splní podmínky tohoto zákona.“

Problém je ve spojení bydlení poskytovaného ve veřejném zájmu, neboť právě pojem veřejného zájmu není nikterak legislativně definován a v jeho pojetí může dojít k velkým rozdílům napříč krajskými a obecními úřady s rozšířenou působností. Na nedostatečnost definice bydlení ostatně poukazuje i vládní stanovisko.

Jsem přesvědčena, že státní a veřejná správa má být partnerem každého občana, který řeší nezaviněnou tíživou životní situaci, a to i v otázkách bydlení. Aby však takové partnerství mohlo být naplněno, je zapotřebí vypracovat komplexní legislativní úpravu, která bude jasně definovat sociální bydlení jako celek, bude definovat prostupnost bydlení, lhůtu, po kterou je takové bydlení poskytováno, kompetence a ochranu všech účastníků. To znamená majitele bytu, nájemce, možnost samozřejmě i podnájem, tak i případnou sociální službu, pokud je s daným typem bydlení spojena.

Když hovoříme o definicích, považuji za velmi důležité jasně definovat prostupné sociální bydlení. Co je to přístřeší? Co je to azyl? Tréninkové bydlení, chráněné bydlení, utajené bydlení, zprostředkované bydlení a další typy s tímto spojené. K tomu je nutné podotknout, že nejde jen o státní byty, ale sociální bydlení se přímo dotýká i soukromých pronajímatelů, které tento návrh nikterak nemotivuje, spíše naopak.

Dovolte mi ocitovat obecný úvod z materiálu Strategie boje proti sociálnímu vyloučení vypracovaného kolektivem odborníků na tuto otázku: „Sociální bydlení získává stále více podobu, jež je jen těžko generalizovatelná do jednoho univerzálního přístupu. Zahrnuje celou řadu programů pro různé cílové skupiny, celou řadu aktérů provozujících takové bydlení, stále více i soukromých pronajímatelů. Pořád si všímáme toho, že vždycky všichni berou v nejrůznějších strategiích v potaz i soukromého vlastníka, nikoliv pouze o stavění bytů a rozdávání bytů, které jsou ve vlastnictví státu, celou řadu typu bydlení včetně bydlení polovlastnického či sdíleného vlastnictví a celou řadu nástrojů. Na koncept sociálního bydlení je možné nyní nahlížet spíše jako na koncept bez jasných rysů, plný variability, inovací, flexibility, dočasnosti, změny.“ Takto mluví o sociálním bydlení doktor Lux ze sociologického ústavu Akademie věd České republiky a další autoři. Ve vší úctě k předkládanému návrhu, takovou komplexnost může zajistit pouze vládní návrh vycházející ze spolupráce Ministerstva pro místní rozvoj a

Ministerstva práce a sociálních věcí. Nutno podotknout, že Ústecký kraj absolutně zapomněl na to, že strategii bydlení vytváří například Ministerstvo pro místní rozvoj navazující na další již platnou legislativu.

Problematickou sociálního bydlení se zabývám řadu měsíců a diskutuji jak s organizacemi, které poskytují přechodné či chráněné bydlení, tak i s autory studií o fenoménu sociálního bydlení. Pan doktor Tomislav Šimeček, předseda Občanského sdružení majitelů domů a bytů a dalších nemovitostí v České republice, k tomuto návrhu řekl: „Návrh Ústeckého kraje zcela ignoruje ústavní princip diferenciací přístupu k pomoci občanům v zaviněné i nezaviněné nouzi. To je rozdělení péče na trvalou, ale velmi omezenou hmotnou pomoc a velmi intenzivní výchovnou pomoc obcí občanům v zaviněné nouzi a poměrně štědrá, ale časově omezenou pomoc státu všem v nezaviněné nouzi tak, aby se co nejrychleji vrátili do samostatného života. Návrh neřeší příčiny, ale jen následky.“

Musím s panem doktorem Šimečkem souhlasit. Společným jmenovatelem při všech jednáních, kterých jsem se k sociálnímu bydlení účastnila – a na kterých jsem mimochodem neviděla žádné zástupce Ústeckého kraje –, je podmínka kvalitní legislativní normy, definice jednotlivých stupňů bydlení, pojistka práv, lhůt a kompetencí všech účastníků. Návrh zákona v § 2 odst. 2 definuje, že nárok na sociální bydlení má pouze osoba v hmotné nouzi, a návrh však neřeší situaci, kdy je takováto osoba, byť dočasně, sankčním způsobem z nároku vyřazena. To by chtěl například Ústecký kraj na dva měsíce někoho vystěhovat z bydlení? Je tedy naprosto nezbytné definovat, kdo a za jakých podmínek má právo na sociální bydlení a v jaké kvalitě a na jak dlouho.

Tyto atributy ve sněmovním tisku postrádám. Návrh považuji za nedomyšlený a jeho propuštění do druhého čtení by mohlo natropit více škody než užítu.

Proto je velmi důležité zamýšlet se nad tím, co vede Zastupitelstvo Ústeckého kraje k tomuto kroku. Snad volby? Proč situaci neřeší s dotčenými ministerstvy, Asociací krajů či Svazem měst a obcí? Podle mého názoru jde pouze o populistický krok a v žádném případě o promyšlený a ucelený koncept skutečného sociálního bydlení.

Stanovisko vlády k tomuto sněmovnímu tisku poukazuje na fakt, že návrh zákona, který ukládá úkoly Ministerstva práce a sociálních věcí krajům a obecním úřadům, má být zpracován na vládní úrovni. Vláda považuje tento návrh za nepřipravený. Kvůli jeho věcným, legislativně technickým nedostatkům poukazuje na jeho neslučitelnost s koncepcí bydlení České republiky do roku 2020.

I s ohledem na stanovisko vlády navrhuji, abychom tento návrh zamítl již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Probíhá rozprava. Jenom se ptám, jestli se do rozpravy někdo hlásí. (Hlasy ze sálu.) To už zaznělo v rozpravě. V tom případě budeme moci rozpravu asi ukončit. Já tedy ukončuji rozpravu a zagonguji na poslance, aby se tu shromáždili, pokud chtějí hlasovat. Prosím, aby se všichni shromáždili.

Budeme hlasovat návrh, který na konec přednesla paní poslankyně Kohoutová. Byl to návrh zamítnutí. Ještě chvíli počkám a zagonguji ještě jednou. Prosím všichni na svá místa.

Ještě se zeptám. Pan poslanec Foldyna už asi nechce vystoupit se závěrečným slovem. To by teoreticky mohl. Tak ještě vystoupí. Prosím, takže ještě závěrečné slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem bedlivě poslouchal připomínky. Já si myslím, že řada z nich je i oprávněných, těch připomínek. Co je však podstatné, že některá tvrzení kdyby byla pravdou, tak v severních Čechách nejsou takové problémy s různými ubytovnami, které se tam obohacují právě na té chudobě, která vytváří podhoubí pro to, aby vznikaly sociální třenice, které tam v současné době vznikají, kdyby ty věci, které jsem tady slyšel, že fungují, fungovaly. Takhle to není. A já bych se domníval, že věcnost tohoto zákona by odpovídala tomu, že by prošel do druhého čtení a odborné výbory by se k tomu vyjádřily a upravily by tento návrh k tomu, aby byl potřebný, protože se nedomnívám, že to je populistický návrh ze strany Ústeckého kraje. Já si myslím, že ten populismus tam lze jenom složitě najít. Já jsem ho tam nikde nenašel. Ale domnívám se, že jsou to právě potřeby starostů měst a obcí z Ústeckého kraje, které jsou vyjádřeny v tomto návrhu. A znovu připomínám, že respektuji to, že některé věci mohou být nedokonalé, ale ty jsme tady mohli odstranit ve druhém čtení, a ne to hodit do koše.

Takže já se pokusím ještě jednou vás vyzvat k tomu, abychom tento zákon propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď požádám paní poslankyni Řápkovou, která se také ještě přihlásila, protože může na závěr vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Já bych jen chtěla připomenout, že tento návrh zákona problémy, které jsou s ubytovnami, respektive s vysokými platbami za ubytování, neřeší. A pokud je někdo měl řešit, tyto vysoké platby, tak to byl právě kraj, protože kraj jako kontrolní složka měl dohlížet na výplaty těch jednotlivých dávek, které souvisely s bydlením, tak aby nedošlo k překročení stropu, což se asi v tomto případě Šluknovského

výběžku a podobně nedělo. Ale tento návrh tyto problémy s ubytovny neřeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď snad už můžeme hlasovat. Všichni se shromáždili a budeme hlasovat návrh paní poslankyně Kohoutové na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh na zamítnutí, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 134, přítomno 143, pro hlasovalo 73, proti 58. Návrh na zamítnutí byl přijat.

Můžeme nyní ukončit projednávání tohoto bodu s tím, že máme tu další návrh, číslo 95.

Pan poslanec Braný chce něco? Prosím.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, ctěná Sněmovno, chtěl bych se vám omluvit. Stává se mi to jednou za deset let. Ten bod 39 není totožný s tím senátním, ale to je něco úplně jiného, takže návrh, který je pod číslem 709, už byl vyřazen, bude v příští schůzi. Takže je to v pořádku. Tento bod jsem jenom omylem, jak je tam zkratka názvu, zařadil do tohoto. To je takzvaný bod, kdy si ženy mají zaplatit svoji rovnost. To je něco jiného. (Potlesk jednoho poslance zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže je to něco jiného, ano, rozumím. A můžeme pokračovat k bodu číslo

95.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení

My jsme tohle taky přerušili už usnesením ze 7. února a odložili jsme to. Máme teď stanovisko vlády jako tisk 495/1 a opět bych poprosil pana poslance Foldynu, kdyby i tento tisk uvedl za Ústecký kraj.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, slovo loterie a zákon o loteriích se

tady skloňuje řadu let a v posledních měsících to bylo docela intenzivní. V oblastech, jako jsou severní Čechy, kde je velká nezaměstnanost, takzvaní nepřizpůsobiví, vyplácí se tam mnohonásobně více sociálních dávek, je ruku v ruce s těmito problémy vždy problém loterií. Je to záhadné, ale prostě tak to je.

Města a obce, aby se mohly lépe bránit věcem, jako jsou loterie, které patří do velmi negativního repertoáru vlivů, které zapřičiňují tu neklidnou a nedobrou situaci v Ústeckém kraji, potřebují mít v rukou také jakýsi nástroj. A právě návrh Ústeckého kraje je tím možným nástrojem, kdy bychom chtěli, aby zejména města a obce měly možnost rozhodnout o tom, jestli loterie nebo výherní automaty v tom městě budou ustanoveny, nebo budou mít místo pro podnikání, nebo nebudou. Proto v tom návrhu Ústeckého kraje je řada ustanovení, které dávají větší pravomoci městům a obcím věci ovlivnit.

Já to shrnuji velmi v kostce, nechci tady zdržovat, každý ten návrh zákona má před sebou. A samozřejmě je tady řada starostů, kteří ten problém vnímají velmi citlivě. Takže vás prosím o to, abychom tento návrh zákona pustili do druhého čtení přesto, že věřím, že se tady najde řada poznámek, které budou mít určité svoje opodstatnění, že v tomto zákonu jsou špatně nebo tam nejsou. Ale já si myslím, že právě druhé čtení by mohlo být místem, kde se k něčemu společně dopracujeme.

Děkuji za úvodní slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pane poslanče. A teď prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Pavel Svoboda.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, Zastupitelstvo Ústeckého kraje v tomto případě přichází s velmi rozsáhlým návrhem novelizace loterijního zákona, který pokud máte před sebou a nahlédli jste do toho návrhu, tak určitě s tím budete souhlasit. Bohužel přichází v době, kdy vláda připravuje vlastní návrh zcela nového loterijního zákona, kterým tuto problematiku řeší, nebo bude řešit, komplexně, a to s přihlédnutím ke všem aktuálním aspektům této problematiky. Nemluvě o tom, že mnohé problémy v tomto návrhu zákona byly vyřešeny již v loňském roce, jestli si vzpomínáme všichni, v tzv. Farského oponentním návrhu a byly vyřešeny do té podoby, která byla schválena a kterou všichni známe.

Z těchto důvodů, ale i z důvodů věcných a legislativních nedostatků, na které upozornila legislativa, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já taky. A teď otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Novotného.

Poslanec Josef Novotný st.: Pane předsedající, dámy a pánové, tisk 495, jak jistě sledujete to číslo, je poněkud nízký. Už je tady delší dobu, přes rok. Podařilo se u tohoto tisku zejména vládní koalici dosáhnout toho, čeho chtěla – aby ten tisk vyhnul, vyčichl, aby se mezitím cosi stalo a aby přestal být pro hazard, který se tímto zákonem nebo novelou pochopitelně cítil ohrožen, nebezpečný.

Co tento zákon řešil? Řešil posílení role samospráv v povolovacím procesu, odstraňoval některé ty neuvěřitelné daňové výjimky, které byly v zákoně o loteriích – teď byly tedy nahrazeny po novele Farského, nicméně v té době to ještě nebylo jisté, takže to řešily, definoval kasino, aby se oddělilo od těch pseudokasin, švindlů různých, kde se provozovatelé zaštiťují tím názvem kasino a provozují tam horší než kasinový hazard. Sjednocovaly se lhůty povolovací, protože díky korupčnímu procesu na Ministerstvu financí... Pan ministr Kalousek takticky odešel, aby to nemusel poslouchat nebo případně na to reagovat, protože to, co zde budu říkat, je skutečně hanba vlády a hanba Poslanecké sněmovny. Takže reakcí se jistě nedočkáme. Ty lhůty byly třeba na 50 let, i když v zákoně o loteriích je nejdelší lhůta na kamenné kasino 10 let, a povolovalo se to na dobu neurčitou nebo 50letou, 20letou atd. Takže tohle řešil návrh Ústeckého kraje. Nebudu ho dále tady rozvykládat, protože to je dlouhé povídání už o nicem v této chvíli.

Proč propustit tento zákon do dalšího čtení? Protože co se mezitím stalo. Novela Farský 300/11 v podstatě zhoršila situaci obcí, snížila zdanění, znemožnila obcím hazard regulovat a mohli bychom na tomto nosiči, který zde leží před vámi, tyto závady opravit a velice rychle. Pokud by byla samozřejmě vůle.

Zvýšení pravomocí obcí je na místě, protože obce byly nejen svázány pupeční šňůrou s hazardem tím, že až 80 % z některých typů her jsou příjmy obcí, čili jsou vázány na to. Velice těžko se zastupitelé budou se ztrátou tohoto financování vypořádávat. A ta šance tady je, změnit ty poměry, které tam jsou. A zejména mohli bychom zvýšit velice jednoduše pravomoci obcí, protože v současném stavu prakticky platí sedm let, pokud zastupitelé oželí ty peníze, které jsou teď poměrně vysoké, vymaní se z hazardu, ze závislosti, a po tříleté lhůtě požádají, poté dva roky bude nějaké dohodovací řízení s Ministerstvem financí a poté další dva roky bude správní soudnictví fungovat. Takže po sedmi letech se teprve domůžou svých práv, která jsou jim daná Ústavou – a na to se tady kašle přece u nás!

Co se stalo místo toho? Místo toho vláda připravila nový zákon o sáz-

kových hrách, který nahrazuje kompletní loterijní zákon. Aby k tomu došlo, tak bylo potřeba provést puč číslo dvě ve Věcech veřejných. Je to proto, že ta norma byla blokována Věci veřejnými, bylo tam 64 nevypořádaných vážných připomínek a Věci veřejné vetovaly přijetí tohoto zákona. Proto se lokajové hazardu ve vládě pokusili udělat včetně premiéra puč, kterým dosáhli toho, že teď vládnou se stojedničkou a předkládají tento zákon. Najednou se ty věci jaksi vypořádaly, najednou zejména tady pučistům z platformy LIDEM vůbec nevadí, že tahle ta norma, která byla předtím pro ně nepřijatelná, bude za chvíli ležet ve Sněmovně.

Co je podstatné? Dochází k naprosto neodůvodněnému zvýšení parametrů hazardu. Některé věci se zvyšují pětikrát, šestkrát, to jsou ty nejmenší výhry sázky, hodinové prohry. Například hodinová prohra je teď neomezená v návrhu vlády. Zvyšují se limity sázek ve všech typech her. A tohle probíhá bez jakéhokoliv odůvodnění.

To – už jsme tady o tom mluvili nedávno – že se nedaní v dnešní krizové době, kdy chybějí peníze na všechno, že se nedaní výhry, že dokonce slyšíte reklamu „U nás sážíte a všechny peníze jsou vaše“, skutečně tato činnost není zdaněna a výhry v loteriích sázek jsou již nezdaňovány. To je věc, která skutečně nemá ve světě obdoby. A vůbec si nedokážu představit, že tady budeme některé ty škrtící vládní věci podporovat, když výhry se nezdaňují a hazard se tímto podporuje.

Co je nejzávažnější a naprosto tragické, je, že vláda měla do 30. 8. k usnesení vlády připravit sociostudii. Ke dnešku ji Ministerstvo financí ani nezadalo. To je taková ostuda, že po 22 letech, kdy stát není schopen předložit sám žádnou novelu o loteriích, vždycky to probíhá v Poslanecké sněmovně v režii hazardu, tak v současné době ani tato věc není zadána. A místo toho, aby vláda uspokojila zejména pučisty z LIDEM, aby jim zavřela ústa, aby se vypořádalo 64 připomínek, tak to nahradila jakousi informací, která konstatuje naprosto věcně špatně, že hazard není návykový. Chybí tam prý podle těch sociologů, kteří to dělali, fyzická návykovost, jako je u alkoholu, jako je u drog. Tak u hazardu to není, čili není to nic nebezpečného. Přitom když mluvíte s hráči, tak ta návykovost je už pohledem, akusticky, opticky – někteří dokonce říkají, že když se té bedny dotknou, tak to vrnění a ty pohyby těch válců u nich navodí ten klid, po kterém oni touží. Proto hrají. A tady kdosi pro naši vládu konstatuje, že to tak není, že vlastně vůbec o nic nejde.

Pan Zídek, náměstek ministra Kalouska pro loterie, dlouhodobě tam tu protiprávnost povolovacího procesu pokrývá. To není můj výmysl. Protiprávnost povolovacího procesu konstatoval Ústavní soud a ombudsman a naše vláda to měla napravit. Dokonce přijala usnesení, že to napraví, a pak to usnesení v tichosti stopila a vytvořila horkou jehlou šitou tuto normu, která tady bude ležet během několika týdnů. Tak pan Zídek

prohlásil před dvěma třemi týdny v pořadí 168, že ten problém není vlastně žádný, že se týká asi pěti set lidí. Naprosto nezajímavá záležitost. Prosím vás, nás je tady dvě stě plus několik set zaměstnanců – tato Sněmovna kdyby vytvořila nějaké hlídky, každý znáte někoho, kdo má s hraním problém, tak těch pět set lidí obsloužíme sami, samoobslužně. A nemusíme vůbec řešit hazard, jeho dopady. Vůbec se nic neděje. Pět set lidí to je sranda. Není to vůbec pravda. Ta chyba je ve třech nulách, které si pan Zídek a pan Kalousek pro vládu jaksi zatajili, odmazali, a naši vládě je to jedno.

Čili já říkám, že prostě vznik náhražky sociostudie, která se nazývá Informace o dopadech, je plivanec vládě a plivanec Poslanecké sněmovně, protože my zde budeme s tímto nechutným pamfletem mít zdůvodněno to, co sem za chvíli přijde.

A ještě to nejlepší na závěr. Víte, kdo to celé financoval? Hazard. Z hazardu společnost, nadace, která dělala tuto tzv. sociostudii nebo její náhražku, tato společnost dostala 1,7 milionu korun od hazardu. Tvrdí, že právě proto, aby podporovala aktivity směřující k potlačení hazardu. Já jsem s těmi lidmi už spolupracoval v minulosti a vždycky jsem tam narazil na naprostý chlad, na nepochopení. Vždycky jsem věděl, že ta společnost pracuje pro hazard. Teď o tom přinesli novináři a občanské sdružení Brněň i podklady, můžete si to vygooglovat. Je ta informace k dispozici. A takhle se s námi tady zachází.

Čili já musím říct jenom v podstatě, že předpokládám, že tahle ta Sněmovna ústavní většinou zamítne iniciativu Ústeckého kraje a nepřijme tuto novelu jako nosič změn, které bychom měli udělat, a máme tu povinnost. A vidím řešení, protože vláda není schopná oblast loterií řešit v žádném případě a není to schopná ani Poslanecká sněmovna, řešení problematiky hazardu vidím jediné v ulicích. Je mi to líto, že to takhle musím říct.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak se tedy zeptám – pan poslanec Kubata se hlásí do rozpravy.

Poslanec Jan Kubata: Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím panu poslanci Vidímovi, já bych rád k tomu něco řekl, tak kdybyste mi to dovolil. Děkuji.

Jsem velmi rád, kolegyně a kolegové, že aspoň v jedné větě se se svým předřečníkem mohu ztotožnit, a to že dnes probíráme návrh zákona, který je – jak pan poslanec řekl – vyčichlý. Já ovšem nemohu souhlasit s tím, že celý ten ústecký balíček, jehož součástí je i současně projednávaný návrh, který se nazývá loterijní zákon, nebo zákon o loteriích, přináší něco, co by Ústeckému kraji jako takovému pomohlo.

Je zkrátka pravdou, že dnes, v den, kdy projednáváme tento balíček, se v Ústeckém kraji odehrává bezpečnostní konference, a proto u tohoto projednávání nemůže být hejtmanka Ústeckého kraje. Oni u toho projednávání bezpečnostní konference nemohou být ani poslanci z tohoto kraje, protože zasedá Poslanecká sněmovna. Je také zvláštní, že rozdíl mezi první konferencí a druhou konferencí je tři roky, a světe div se! – tři týdny před krajskými volbami.

Šluknovský problém vyvolal vznik ústeckého balíčku, protože do té doby Zastupitelstvo Ústeckého kraje a jeho vedení spalo. A v rámci problémových okruhů, o kterých se tady dnes bavíme, se nedělalo nic. Pak vstalo, vzalo tři miliony z kasy Ústeckého kraje, zaplatilo externí právníky a nechalo zpracovat zákon, který v mnoha svých bodech je nedokonalý a neumožňuje nám ho schválit.

Musím také reagovat prostřednictvím vás, pane místopředsedo, na svého předřečníka, že nepotřebujeme žádné nosiče něčeho, co budeme tady nějakou mičurinovskou činností přepracovávat do podobnosti každého návrhu nějakého z nás, o čem si myslíme, že je pravda, aby z toho vznikl opravdu kvalitní legislativní zákon. Už v době, kdy sem byl předložen zákon o loteriích, se tady projednávala novela zákona o loteriích předložená z vládní dílny a hovořili jsme o lex Farský. Já musím odmítnout, že obce a města nemají v ruce legislativní nástroje, kterými mohou regulovat loterie. Nejenom tedy ve své obci, ale i kraj jako dozorový orgán k tomu může, pokud se bude chtít opravdu vážně zabývat tím problémem, přijímat stanoviska, která mohou vést k regulaci této zábavy. Na druhé straně je třeba si přiznat, že mnoho obcí a velkých měst jsou původci, protože ony byly těmi, kdo herny povolovaly. Ony je povolovali dokonce v lokalitách, kde bydlí sociálně slabí občané. A existují obecně závazné vyhlášky, které mohou zastupitelstva obcí přidat, a vymístit ty herny ven.

Ano, boj proti návykovému hazardu je nezbytně nutný. Ale ten boj musí být logický, systémový, a ne extrémní. Musí být někde nějaká rovnováha, protože hra sama o sobě není špatná. A já chci na závěr svého projevu pouze říci, že celý problém ústeckého balíčku jako takového, a je mi to líto, byl evokován pouze populistickou snahou současné hejtmanky rádoby řešit problémy, na které tři roky nesáhla.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Hlásí se do ní pan poslanec Pavel Svoboda.

Poslanec Pavel Svoboda: Chci v obecné rozpravě podat návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Ještě jednou tedy vyzývám k účasti v rozpravě. Hlásí se pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, pan poslanec Kubata má možná pravdu, že se něco neřešilo hned nebo že na něco hejtmanka rok nebo dva nesáhla. Ale ty problémy nespady z nebe a vy jste na to nesáhli osm let předtím, takže byste měl být skromnější. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji panu poslanci Krákorovi, že mi vzal trochu vítr z plachet, protože jsem tady Honzu Kubatu chtěl upozornit na to, že jako poslanec a předtím jako zastupitel jsem si také nevšiml, Honzo, že byste tam nějakým zásadním způsobem vystupovali a ty věci řešili. Ba naopak, já se domnívám, že to byly především vaše vlády, které způsobily to, že Šluknovský výběžek a třeba Děčínsko se deset let pohybují prostě v relacích nejproblematictějších okresů. Sociální a hospodářská situace, která se tam teď odvíjí, je dopadem přehlížení, zrušení všech pobídkových systémů, které tady byly.

A druhá věc. Budu k sobě také kritický. Myslím si, že jsme měli mnohem víc udělat a nenechat situaci dozrát do doby, kdy se na nás dívají v zahraniční televizi a po ulicích se tam honí lidé a jeden druhému vyčítá, kdo jakou má barvu pleti. Myslím si, že tady je trošičku absence naší spolupráce a že by to mělo být v budoucnu trošku jiné s ideologií a s diskusí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A ještě jednou pan poslanec Kubata.

Poslanec Jan Kubata: Dámy a pánové, vážený pane kolego, já na to musím reagovat. Máte zcela jistě pravdu. Co Ústecký kraj krajem jest, je v nějaké formě koalice ODS – ČSSD, ČSSD – ODS. To jenom k vaší poznámce.

Já musím říct daleko smutnější příběh. Není pravda, že se nesnažíme řešit problémy Ústeckého kraje na této půdě. Sociální demokracie, ani jeden z poslanců sociální demokracie nepodpořil ani jediný návrh kolegyně Řápkové, který krok po kroku řeší fakticky problémy. A velmi brzo sem přijde stojedničkou přehlasovaný levicový Senát, zákaz pobytu, a jsem zvědavý, jak se k tomu budeme chovat. Je to krok po kroku. Neexistuje, a já souhlasím s kolegou Foldynou, neexistuje komplexní řešení. Ten problém

musíme řešit krok po kroku a méně ho politizovat. Pak se já stejně mohu ptát, proč nejsou podpořeny z vaší strany zákony kolegyně Řápkové.

A poslední věc a tím bych chtěl udělat tečku za tímto projednáváním, a bychom se tady nedostávali do zbytečné diskuse. Poslední věc je, že tento zákon, který už dnes na stole leží, a pan poslanec Novotný starší to tady řekl, teď nemá žádný význam, aby byl schvalován. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozprava je zřejmě vyčerpána, takže můžeme rozpravu ukončit. A budeme hlasovat. Zagonguji, prosím tedy ještě chvilku o strpení.

Budeme hlasovat. Protože v rozpravě zazněl návrh na zamítnutí z úst pana poslance Pavla Svobody, budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 135, přihlášeno 145, pro hlasovalo 69, proti 41. Zamítnutí tedy nebylo přijato. (Oživení v sále.)

To by znamenalo, že se budeme zabývat návrhem na přikázání, jen co pan poslanec Vidím, který nevěří výsledku, který byl v hlasování dosažen, výsledek hlasování zkontroluje... A jeho podezření se nenaplní.

Budeme tedy postupovat podle jednacího řádu a zabývat se návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání rozpočtovému výboru. Je navrhován ještě nějaký jiný výbor? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, aby se rozpočtový výbor zabýval předloženým návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 136, přihlášeno 148, pro hlasovalo 123, proti 2. Návrh na přikázání byl přijat. Ukončuji projednávání bodu.

Prosím, pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Omlouvám se, pane předsedající. Já jsem se urputně hlásil zdvižením ruky, kdy jste žádal o návrhy dalších výborů, vy jste mě neviděl. Nevím, jestli to mám řešit námitkou, nebo jestli uznáte navržení dalšího výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nebo že uznám svou chybu, tak jste to myslel? (Smích.)

Poslanec Boris Šťastný: Ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To dobrovolně uznávám...

Poslanec Boris Šťastný: Nepochybně se přiznávám k chybě, že jsem se nehlásil dostatečně vehementně, ale hlásil jsem se opravdu zdvižením ruky z místa.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Je tu taková možnost, že vy to jako výbor můžete samozřejmě projednat i bez příkázání, včetně usnesení, ale to je vám málo?

Poslanec Boris Šťastný: No, je nám to málo. Vy jste předsedající, nevím, jak si s tím poradíte, já jsem nezkušený...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mohl byste mít námitku proti postupu... Tedy ještě jinak. Když nebude nikdo protestovat, tak já mohu udělat cokoliv. (Potlesk – smích.)

Poslanec Boris Šťastný: To se omlouvám, proti tomu bych protestoval.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No počkejte, teď to nedává smysl. Já jsem vám chtěl navrhnout férovou věc, že já prostě nechám hlasovat váš zdravotnický výbor, a když nikdo nebude protestovat, tak to projde a bude to.

Poslanec Boris Šťastný: Pokud to nebude cokoliv a bude to toto, tak ano, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud budete mít vy jediný námitku, tak to bude...

Nechávám tedy Sněmovnu hlasovat ještě jednou o zdravotnickém výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tento návrh přikázat ještě zdravotnickému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 137, přihlášeno 148, pro hlasovalo 96, proti 12. Návrh byl přijat a výbor pro zdravotnictví může tuto věc také řádně projednat.

A nyní ještě jednou ukončuji definitivně projednávání tohoto bodu. A máme tu ještě jeden Ústecký kraj.

Aha, pan poslanec Kováčik má námitku.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já jen pro pořádek připomínám situaci přednedávnem, kdy jsme tady také navrhovali zařadit něco do jiného výboru a znělo právě zprava, že si to můžeme vzít iniciativně. Tak jenom až příště zase budeme navrhovat něco pro zařazení do jiného výboru, tak aby se zase neozývalo něco o možnosti iniciativního projednání ve výboru. Prostě od této chvíle platí tento precedens a já vám za něj, kolegové, děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My se pustíme do posledního ústeckého návrhu, kterým je

96.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení

Projednávání jsme přerušili na 33. schůzi usnesením ze dne 7. února a odročili nejpozději do předložení příslušného vládního návrhu zákona, nejpozději však do 1. června. Tak to znělo. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 496/1.

Požádám pana poslance Foldynu, aby i tento třetí návrh uvedl za Ústecký kraj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane místopředsedo, děkuji. Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, máme tady poslední, třetí návrh zákona, kterým se Ústecký kraj snaží zlepšit situaci v kraji, který je výrazně postižen hospodářskou situací, v němž žijí lidé a dostávají se do problémů, jedni do těch problémů, že jsou potom součástí páchaní těch věcí, které jsou negativní, a druhí, kteří jsou nuceni v tom prostředí žít.

Jedna z věcí je opakované páchaní přestupků. Já se nedomnívám, že lidé, kterým se v této chvíli možná neoprávněně říká nepřízpůsobiví, nejsou znalí zákona. Oni se dokonce dobře přizpůsobují tomu, co ten zákon dovoluje a co nedovoluje, takže vědí, že mohou páchat přestupky do určité výše, že to nejsou trestné činy. Samozřejmě také vědí, že přestupkový zákon jim umožňuje, resp. sankce za přestupek není taková, aby byla odstrašující pro pachatele přestupkové činnosti, toho pachatele, který znepříjemnil život slušným lidem.

My se proto domníváme, že je potřeba převést opakované páchaní

přestupků do trestního zákona. Trestní zákon má daleko větší – já neříkám, že absolutně – možnost ukládat takové postihy, které budou mít odstrašující charakter. Proto celý tento návrh zákona o přestupcích, který tady Ústecký kraj předkládá. Chceme, aby se ti, kteří páchají přestupky, kteří ničí život slušným lidem, začali bát toho, že budou chyceni a že v případě jejich dalších přestupků jim to bude sečteno a půjdou, jak se říká lidově, bruchet nebo budou mít takové postihy, které se pro ně stanou odstrašující.

To je v kostce návrh Ústeckého kraje, který se tady předkládá, a já vás prosím, abyste ho pustili do dalšího projednávání, do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal zpravodajku pro prvé čtení poslankyni Ivanu Weberovou, aby se ujala slova. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, obsahem tohoto návrhu je novelizace trestního zákoníku zavedením trestněprávních důsledků přestupkové recidivy. To znamená, že v případě, že by došlo k více než trojnásobnému postihu za přestupek v rozhodném období, kterým jsou tři roky, mělo by to ten následek, že by se jednalo o trestný čin.

Má se novelizovat trestní zákoník tím, že do trestního zákoníku mají být převzaty nové skutkové podstaty, a jedná se tedy o skutkovou podstatu trestného činu krádeže, kde přibývá nové písmeno f), které stanoví, že byl za takový přestupek v posledních třech letech alespoň dvakrát postižen. Tady si dovoluji zmínit, že je tam věcná chyba, protože v trestním zákoně se hovoří o přestupku, což si myslím, že je věcně nesprávné.

Dalším trestným činem, který má být doplněn do trestního zákona, je opakované narušování soužití lidí, kde namátkově zmíním, že trestného činu se dopustí ten, kdo naruší soužití lidí drobným ublížením na zdraví nebo např. schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním a byl v posledních třech letech za takový přestupek alespoň dvakrát postižen.

Dále je zaváděna nová skutková podstata trestný čin opakované rušení veřejného pořádku. Tam se zase stanoví, že kdo poruší veřejný pořádek tím, že neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, nebo kdo poruší noční klid, nebo vzbudí veřejné pohoršení, nebo znečistí veřejné prostranství, nebo neoprávněně založí skládku, nebo odkládá odpady nebo odpady mimo vyhrazená místa a byl v posledních třech letech za takový přestupek alespoň dvakrát postižen, bude potrestán peněžitým trestem nebo odnětím svobody až na dvě léta.

Dámy a pánové, já se domnívám, že tyto skutkové podstaty byly bez jakékoliv korekce a bez jakékoliv selekce převzaty do trestního zákona a že není možné tímto způsobem postupovat, protože takto by byla kriminalizo-

vána velice málo závažná jednání a z takovýchto jednání by se stal trestný čin. Mám osobně pochybnosti o tom, zda to není v rozporu s Ústavou a v rozporu se zásadou proporcionality trestní represe a se zásadou subsidiarity trestní represe.

Domnívám se, že úmysl, který měl předkladatel, by nemohl být tímto zákonem naplněn, protože skupina, na kterou tento zákon míří, mám takový pocit, nebo i ze zkušeností, které jsou v současné době s obdobně páchanými trestnými činy menší závažnosti, že stejně nebude pro takové pachatele odstrašující, pokud by měl přijít trest ve formě odnětí svobody, protože pokud se podíváme na statistiky recidivy, kterou se také vláda pokouší řešit některými zákony nyní schvalovanými v Poslanecké sněmovně, tak zjistíme, že není pro pachatele, pro stejnou cílovou skupinu, odstrašující páchat znovu stejnou trestnou činnost, ačkoliv samozřejmě vědí, že jim za trestný čin hrozí odnětí svobody.

Domnívám se, že způsob zpracování tohoto zákona, to, že byly skutkové podstaty převzaty přímo bez jakékoliv změny z přestupkového zákona, se projevilo neblaze tím, že skutkové podstaty jsou velice neurčité. Domnívám se, že pro trestní právo není taková úprava možná. Jestliže je to platné obecně pro všechny zákony, že by měly obsahovat pokud možno srozumitelné a jasné termíny, tak pro trestní právo to platí dvojnásobně. Tady například z ustanovení, která jsem citovala, například kdo naruší soužití lidí drobným ublížením na zdraví – já se domnívám, že by bylo velice problematické řešit, co je vlastně drobným ublížením na zdraví nebo co jsou to schválnosti nebo jiné hrubé jednání. To si myslím, že jsou termíny, které do trestního zákoníku vůbec nepatří.

Dále se domnívám, že posouzení, nebo respektive doba, která je pro posouzení recidivy, která je zde stanovena v délce tří let, je moc dlouhá doba. Vezmeme-li v úvahu, že například k zahlazení odsouzení za podobně nebo za ty nejméně závažné trestné činy, respektive přečiny v trestním zákoníku, je jednoletá, tak si myslím, že to není v proporci s tímto.

Nakonec musím ještě uvést, že tento zákon zavádí zároveň změnu, nebo chce zavést změnu, přestupkového zákona v tom smyslu, že u vybraných přestupků, u těch, které jsem zde citovala, budou obce povinny zasílat pravomocná rozhodnutí ohledně těchto přestupků obecnímu úřadu dle místa trvalého pobytu přestupce. Já si myslím, že by docházelo k tomu, že by v podstatě při spáchání stejných přestupků a následně tedy trestného činu bylo k různým pachatelům přistupováno různě. Protože ti pachatelé, nebo respektive ta cílová skupina, na kterou je tento zákon zaměřen, se většinou nezdržuje v místě svého trvalého pobytu, nebo se ve velkém množství případů stává, že trvalý pobyt mají hlášený na radnici. To znamená, že si myslím, že takový zákon bez registru přestupků není možno také přijmout.

Ještě uvedu, že vláda projednala tento zákon a vyslovila s tímto návrhem nesouhlas, a to právě z důvodů, které jsem tady již uváděla. V poslední době, nebo v nedávné době, byl projednáván také vládní návrh, který se snažil upravit tuto materii podobně, ale neprošel Legislativní radou vlády právě s tím, že je nutné se spíše zaměřit na novelizaci přestupkového zákona, a neřešit tedy tyto problémy zavedením trestněprávního postihu pro tyto pachatele.

Proto, z uvedených důvodů, si dovoluji podat návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to byla informace od zpravodajky paní poslankyně Ivany Weberové a teď otevíráme obecnou rozpravu, do které se mi přihlásil poslanec Jiří Pospíšil. Takže teď prosím pana poslance Pospíšila, aby si vzal slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi několik poznámek k této novele trestního zákoníku, která zavádí takzvanou přestupkovou recidivu jako trestný čin. Já se osobně domnívám, že myšlenka jako taková není špatná. Že na určitou kategorii přestupků, například přestupků proti majetku, jde-li například o drobné krádeže, pokud zkrátka a dobře pachatel opakovaně ukradne věc v hodnotě menší než pět tisíc korun a tak to činí permanentně, tak je nutné, aby přistoupila tvrdší represe, než je pouze represe skrze přestupkové právo. Myslím si, že právě u tohoto typu přestupků proti majetku u krádeží věcí, které mají menší hodnotu než pět tisíc korun, recidiva v podobě trestného činu má svůj význam, a pokud si pamatuji, tak vláda také uvažovala o tom, že by recidiva přestupků v této oblasti byla trestným činem.

To je důležité poselství, říká si, že zkrátka a dobře, byť to povede k nárůstu počtu jednotlivých trestních kauz, byť to může vést k tomu, že bude více osob odsouzených i k trestu odnětí svobody nepodmíněně, tak zkrátka a dobře v určitých lokalitách nám majetková protiprávní činnost narůstá, zvláště u drobných krádeží, a je nutné, aby stát na to reagoval. Tolik tedy asi to, co jsem chtěl k tomu říci.

Co je důležité k tomuto návrhu a proč nemohu podpořit tento návrh. Za prvé to je kvalita zpracování samotného návrhu. Ona již to říkala paní zpravodajka, není zkrátka možné vytáhnout určité pasáže z přestupkového zákona a ty bez řekněme jazykové a logické korektury implantovat do trestního zákoníku. Toto v praxi zkrátka těžko může fungovat.

Tím druhým důvodem, proč jsem proti tomuto konkrétnímu návrhu, je ta skutečnost – aby přestupková recidiva fungovala, to znamená, aby někdo, kdo opakovaně páchá přestupky, byl nakonec odsouzen přísněji, jako za trestný čin, tak je nutný rejstřík, nebo chcete-li evidence přestupků. Těžko

mohu postihnout někoho za to, že počtvrté ukradne v samoobsluze věc do hodnoty pěti tisíc korun, těžko mu mohu sečíst tu škodu anebo počítat jednotlivé skutky, když zkrátka zde není nějaká oficiální registratura, oficiální státní seznam, z kterého jasně vyplývá, že ten dotyčný v posledních dvou letech – to je otázka nastavení, já jsem spíše pro dva roky té lhůty, ve které se to počítá, než tři –, tak není-li takovýto seznam, který jasně autoritativně řekne ano, tento obviněný potřetí, počtvrté ukradl v samoobsluze určitou věc, a má být tedy potrestán ne za přestupek, ale za trestný čin – pokud není takovýto seznam, tak je takovýto návrh bezzubý a nemůže v praxi fungovat. Protože bez autoritativního státního seznamu nebude platit pro všechny občany stejné pravidlo, že při třetím spáchání nebo čtvrtém spáchání přestupku se jedná o trestný čin, a bude to záležet na náhodě, zda se tomu občanovi podaří prokázat, že v určitém městě byl za přestupek již potrestán, a to město to shodou okolností evidovalo a poskytl ty informace jinému městu, kde ten dotyčný páchá přestupek následně. Nebudeme-li mít takovýto veřejný seznam, pak naopak zakládáme řekl bych určitou nespravedlnost, kdy míra trestu a míra potrestání bude záviset na náhodě, na tom, jak náhodou města mezi sebou budou komunikovat, anebo na náhodě, kdy třeba ta města mezi sebou nebudou komunikovat a pachatel tak nebude tvrději potrestán.

Takže já osobně se domnívám, že je správný postup, abychom tuto myšlenku neopustili, abychom dále uvažovali o těch nejvíce společensky nebezpečných přestupcích, pokud budou opakovány, aby byly postiženy jako trestný čin, ale měli bychom podle mého názoru počkat na vládní návrh, který mimo jiné počítá právě s tím registrem přestupků a který potom jako jeden balík může v praxi fungovat. To znamená nová právní úprava, nová procesní pravidla a hlavně rejstřík, do kterého se budou dávat informace o tom, kdo kdy spáchal jaký konkrétní přestupek, který následně může být trestným činem. Avizuji, že ta přestupková recidiva by měla být pouze u velmi omezeného malého okruhu přestupků, nikoliv u většiny přestupků, protože pak by to mohlo mít výrazný vliv na růst osob, které budou odsouzené i k trestu odnětí svobody.

Takže já se připojuji k návrhu paní zpravodajky, nicméně z jiného důvodu trochu než ona, z důvodu toho, že tento návrh je neúplný a chybí mu právě to, kdy a jak má být zřízen registr přestupků. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže probíhá rozprava, do které nemám další přihlášky. Další přihlášky nemám, takže zřejmě rozprava může... Hlásí se do ní pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já se nechci pouštět do polemizace s ministrem spravedlnosti, to je velmi odborná záležitost ta diskuze, kterou tady

otevřel. Nicméně se domnívám, že bychom měli hledat cestu, jak ty věci řešit. Tu recidivu. Jestliže – a já jsem se tady s paní zpravodajkou o tom v této chvíli bavil – máme dneska plné věznice lidí, kteří se tam dostali, a my bychom připravili tento zákon, že bychom je ještě více naplňovali. Není tedy potom nasnadě, abychom se zabývali zákonem o vězeňství, aby naše věznice byly odstrašujícím trestem pro ty pachatele těch trestných činů? Já se domnívám... Nemyslím si, že pachatelé přestupků se teď dívají, oni právě před dvěma hodinami vstali a teď šli ven, to je taková hodina, kdy oni chodí ven a nekoukají se na televizi, ale ti, co se asi koukají, tak samozřejmě mají radost, že se jim teď nic nestane.

Já se domnívám, že bychom v druhém čtení mohli najít některé prvky v tom zákoně, které bychom mohli pustit dál, a společně se podílet na tom, že bychom to prostředí v těch sociálně neklidných místech mohli poněkud zlepšit. Proto se znovu přimlouvám k tomu, abychom zákon pustili do druhého čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě paní poslankyně Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Já se jdu jenom přihlásit ke svému návrhu na zamítnutí, který jsem tady říkala již předtím ve zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to bylo připomenutí návrhu na zamítnutí v obecné rozpravě. Můžeme začít gongovat, protože rozprava probíhá a rozprava končí. Prosím, gonguji. Může ještě vystoupit někdo se závěrečným slovem – Jaroslav Foldyna nebo paní poslankyně Weberová...

Prosím všechny, kdo chtějí hlasovat. Ještě odhlášení. Budeme tedy hlasovat nejdřív návrh na zamítnutí. Všichni jsou, všichni hlasují.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 138, přihlášeno je 134, pro hlasovalo 69, proti 43. Takže nakonec to zamítnutí prošlo.

Budeme tedy zřejmě pokračovat dále. To znamená, že končím projednávání bodu.

Dalším bodem je

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie
/sněmovní tisk 735/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Jsme zase tedy v prvním čtení, ale tentokrát se jedná o návrh zákona v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění. Tady bylo původně navrženo, abychom vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nicméně já jsem obdržel veto 50 poslanců, takže to v té devadesátce nejde.

Po tomto sdělení mohu dát slovo panu ministru financí Miroslavu Kalouskovi, který nám tento první bod série bodů uvede. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vám jménem dnes možná již menšinové vlády předložil vládní návrh, který reaguje na rozsudek Evropského soudního dvora.

Nikoliv tato vláda, nicméně pánbůh zařídil skutečnost, že ženy se dožívají delšího průměrného věku než muži. Tuto skutečnost celkem férově reflektovaly pojišťovny v České republice i česká pojišťovací legislativa, která tady umožnila, když se někdo dožívá vyššího věku, tak je tam pro pojišťovnu menší riziko, která tedy umožnila, aby ženy platily v případě penzijního pojištění se státním příspěvkem či životního pojištění nižší pojistku, neboť jsou méně rizikovým klientem než oni zhyralí muži, kteří umírají dříve. (Silný hluk v sále.)

Touto otázkou se zabýval Evropský soudní dvůr, který to shledal jako mimořádnou diskriminaci mezi pohlavími a zrušil výjimku z tohoto pravidla. A v zásadě uložil všem členským zemím Evropské unie, aby tento – v uvozovkách – nepřijatelný genderismus –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, já prosím, kdyby tady byl větší klid! To téma je ženy a muži a je to zajímavé, tak prosím, poslouchejte. (Zvoní zvoncek.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Aby tento v zásadě nezákonný genderismus, který odporuje Listině základních práv Evropské unie, byl odstraněn a aby byla odstraněna tato diskriminace na základě pohlaví. Nezbyvá vládě ČR nic jiného, než předložit Poslanecké sněmovně tuto úpravu legislativy.

Já samozřejmě respektuji – termín Evropského soudního dvora byl stanoven na 21. prosince 2012, proto si vláda dovolila požádat o § 90 – já

samozřejmě respektuji, že některé poslanecké kluby daly veto. Ale v zásadě nám nic jiného nezbyvá. Protože spojenecké závazky jsou spojenecké závazky a nález Evropského soudního dvora je pro členskou zemi závazný.

Na druhé straně v okamžiku, kdy přijmeme tento návrh, duha rovnoprávnosti rozklene se na Českou republikou. Žádný pojišťovák už nebude zkoumat vaše pohlaví. Ženy v zájmu rovnoprávnosti budou platit stejně vysoké pojistné jako muži a tak učiníme výrazný krok k odstranění diskriminace na základě pohlaví. Proto si vás dovoluji požádat o schválení návrhu tohoto zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Možná určitý realismus by byl na místě. Ale pan poslanec Radim Fiala jako zpravodaj to možná koriguje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, nemám co korigovat. Myslím si, že pan ministr financí naprosto dokonalým způsobem osvětlil tento návrh zákona a to, co pro nás Evropská unie připravila. Já jenom mohu na doplnění přechyst, co je cílem předloženého návrhu zákona. Je to implementovat předmětný rozsudek Soudního dvora Evropské unie a dosáhnout tak do stanoveného data slučitelnosti právního řádu České republiky s právem Evropské unie. To datum je, jak už jste slyšeli, 31. 12. 2012.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji zpravodaji. Teď otevíráme rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Petr Braný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, co říct k tomuto materiálu. Je to další antidiskriminační tažení pod praporem Evropské unie. Tak se nám podařilo pod touto péčí uvolnit ženám, že můžou tahat břemena těžší jak 15 kg a jsou si rovny s muži. Takže toto jsme zlikvidovali. Druhé, co se nám například povedlo – ženy už můžou fárat podle Evropské unie! (Potlesk.) Představte si tu hrůzu! Ony nemohly fárat! To jsme také vyřešili. No a teď – teď jsem se dozvěděl novinku, že to udělal pánbůh, dobře, ženy se dožívají více než muži, v Evropě na to přišli. A někdo si stěžoval, že to neřeší legislativně úplně čistě, vrh se na soud a soud jim dal za pravdu, těm stěžovatelům. A my chudáci jsme v situaci, že dostáváme takovéto krásné rady, nikdo po nás nechce nic za ty rady. Jenom chce jedno – abychom to rychle schválili.

Já jsem tady chtěl hovořit o podstatě této normy, ale už pan ministr se do ní docela s vervou pustil, já to nebudu dál rozměľňovat. Já jen vidím několik problémů.

Zásadní problém je ten, že smlouvy, než bude účinnost tohoto, budou ve starém režimu. A ejhle, tam je několik nebezpečí. První, že narostou – budiž, tak bude větší pojištění žen co do počtu žen. Ale také můžou se dostat do pastí, že tahle ta honba..., která ještě není pojištěna, tak každá žena bude přepadávána před supermarketem pod hrozbou zlé Evropy a hloupého českého parlamentu, který to schvaluje: tak rychle se pojistit, s různými výjimkami, a ty všechny budou platit od účinnosti. Takže to je jedno takové problémové místo.

Druhé, a to mě víc trápí. Na tuto roztomilou skutečnost, že ženy se dožívají více, přišli, a Evropský soud jim dal zapravdu, již v minulém roce někdy v březnu. A teď najednou vláda zase to dává podle devadesátky. Takže buď je to zase málo úředníků a slabá činnost předkladatelů, anebo je to chytrý tah, aby se neplašily zbytečně naše dámy, a vrhneme to těsně před termínem do účinnosti. Jedno ani druhé se mi asi nezdá, že je úplně pravdivé. Tady spíš nám je to jedno.

A moje otázka je na pana ministra, protože dneska je dobře ve formě, tak mi určitě odpoví, a to je otázka, co činila vláda v této věci. Nejde toto řešit výjimkou? Nejde se těmto věcem postavit taky čelem, než to vzít trpně? Anebo, jestli je možné – a to by asi spíš pan ministr spravedlnosti a právníci –, že tedy pojišťovnám řekneme, že srovnáváme to pojištění mužům na ceny žen. I to je možné. Anebo je třetí, že tam dáme doprovodné, že se to netýká těch žen, které jsou podprůměrně placeny proti mužům. To by také bylo možná korektní. Takže jestli, pane ministře, jste o tom uvažovali a jestli vidíte cestu tímto směrem.

Děkuji vám za pozornost a já nemůžu tuto normu zatím podpořit. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, máte v rozpravě slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručně. Výjimkou to řešit není možné, protože právě tu výjimku Evropský soudní dvůr zrušil, a nejenom v ČR, ale i v řadě jiných zemí.

Já bych za normální situace měl jistě pochopení pro ironii ve vašem hlasu, pane poslanče. Obávám se, že v mém vystoupení jsem jí také nebyl zcela prost. Ale možná že bychom měli každý uvážít, co říkáme, když to říkáme zrovna my. Protože já si dobře vzpomínám, v letech, kdy jsem absolvoval základní vojenskou službu, to tuším, že vy jste základáky školil, tak soudružky na Donbase fáraly a soudružky na stavbách tahaly padesátikilové pytle s cementem a to byly ty soudružky, které vy jste nám dávali tenkrát za příklad! Tak pokud jste je nám tenkrát dávali za příklad, tak teď se nevysmívejte Evropské unii! Děkuji. (Potlesk některých poslanců v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Babák se hlásí o slovo.

Poslanec Michal Babák: Pane předsedající, dámy a pánové, já taktéž nechci zdržovat ctihodnou Sněmovnu (pobavení), takže opravdu jen velice racionálně. Ona ta implementace, ten vládní návrh zákona o změně v zákonu v oblasti pojišťovnictví, ono to totiž povede jenom k tomu, že to v podstatě podrazí všechna ta pojistná těch pánů. A já si opravdu nejsem úplně jist, jestli musíme za každou cenu implementovat jistý rozsudek soudního dvora, a v tuto chvíli, kdy ještě nám ta ekonomika trošku pokulhává. Takže opravdu velice rychle jenom, chtěl bych dát návrh na zamítnutí této normy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (O slovo se hlásí ministr Kalousek.) Já tady jenom upozorňuji, že tady mám paní poslankyni Markovou s faktickou, kde tedy není přednost, takže bych jí požádal, aby nejdřív vystoupila ona. Prosím, paní poslankyně jako první.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych si chtěla jenom povzdechnout nahlas nad aktivitou vlády v této věci, protože vzpomínám si velice dobře, jak jsme v minulém volebním období horko těžko schvalovali antidiskriminační zákon, který měl být přijat už před naším vstupem do EU, a my jsme v pohodě několik let nad ním dumali velmi, velmi dlouho, jestli vůbec ho máme přijmout. Takže já si myslím, že tady je asi třeba pochválit vládu, že se polepšila a zaktivizovala.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek nyní s faktickou. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom pro férovost argumentace k tomu, co tady řekl pan poslanec Babák. Pojišťovny budou mít zakázáno rozlišovat podle pohlaví, náboženství, barvy pleti a počtu vyražených zubů (smích v sále), ale jinak se pohybujeme v tržním prostředí. To znamená, říct, že se to všem zdraží, ve vši hluboké úctě, je prostě nesmysl. Jenom se to srovná mezi muži a ženami. Ano, budeme platit všichni stejně. A kolik budeme platit, určí trh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nyní pan poslanec Boris Šťastný, který se hlásí do rozpravy řádně. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl nejdřív nahlásit střet zájmů, protože není v tomto

případě skutečně... (Poznámky ze sálu: Jste muž, ne žena. Smích.) Skutečně nejsem žena, ale v tomto ohledu snad není věci, které bych pro ženu neudělal. (Pobavení.) Proto ten střet zájmů.

Ale já chci říci, vždyť to je úplný nesmysl! Vždyť se podívejte třeba v oblasti zdravotnictví – jak budeme řešit, nebo jak pojišťovny nebohé budou řešit rakovinu prsu! To je přeci naprosto věc – já vím, že to je tragédie, ale dávám typicky pojišťovnický problém. Pojišťovnický problém je, že prostě pojišťovny budou do budoucna muset v určitých případech přeci vypočítávat určité parametry u věcí, které se vyskytují u osob rozdílného pohlaví. Stejně tak jako nebudou moct vypočítávat problematiku z hlediska kouření. Výskyt kouření u žen je jiný než u mužů. A tak bych mohl pokračovat. Stejně tak jsou parametry při řízení motorových vozidel. A naopak muži, jak dobře vidím tady pana Kalouska, ministra, mohou mít určité jiné problémy – zdravotní. (Smích v sále.) To nebylo osobní, to jenom, že jsem vás viděl! (Smích.) Takže v tomto ohledu já tento evropský návrh pokládám za naprosto nerealizovatelný v praxi a já bych chtěl pana ministra, aniž bych se ho chtěl jakkoliv dotknout, zkusit, jestli by těm pojišťovnám mohl vysvětlit, jak budou prostě u těch parametrů, kdy například muž a žena má odlišné pohlavní orgány, což všichni víme, postupovat. (Pobavení.) A v tomto případě prostě tam zdravotní rizika jsou odlišná. Jak na to, pane ministře?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře. Jak na to?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já pravděpodobně nezareaguji tak pikantně, jak si představoval pan doktor Šťastný, když formuloval tu otázku. Tam se necítím být dostatečně odpovědný nebo poučený nebo kompetentní. Nicméně co hrozí ČR, když to nepřijmeme. Kromě infragementu, který logicky hrozí každé zemi, která nerespektuje nález Evropského soudního dvora, je tady nezpochybnitelný nárok každého, kdo je diskriminován, požadovat se odškodnění. V okamžiku, kdy to nepřijmeme, tak svým vyšším pojištěním budou diskriminováni muži. A já už vidím ty party velmi poučených advokátů, které organizují celé ulice mužů, a jak na tomto státě vysuzují odškodnění za to, že svou legislativou je diskriminuje a musí platit vyšší odškodnění. Vedeme tuhle diskusi v žertovém tónu a já si myslím, že si jistý žertovný tón zaslouží, nicméně důsledky by mohly být velmi dramatické a to si musíme uvědomit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Braný. Ten chtěl faktickou.

Poslanec Petr Braný: Já jenom na adresu vystoupení pana ministra. Za prvé se mu omlouvám, že jsem ho ohodnotil, že je v dobré kondici. V té odpovědi předvedl spíš tradiční úroveň. Dobře. Já jsem školil vojáky. Pane ministře, ale my jsme nefárali na Donbase nikdy, ani jsme nedávali vzor a jedinou soudružku já si pamatuji Korabelnikovou, kterou jsme propagovali, že pracuje na více stavech a z ušetřeného materiálu. Ale abych byl ve vašich slépějích trošku, možná vy jste v té Národní frontě studoval některé vzory jiné, ale ty k nám do armády nepronikly, jako je Donbas a jejich údernice. (Pobavení a potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme pořad rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. No, pane předsedající, paní a pánové, já mám vážnou pochybnost o tom, co tady bylo řečeno v úvodním slově. A to z jednoho prostého důvodu: jakým způsobem je dána přímá implementovatelnost jak jednotlivých rozsudků Evropského soudního dvora, tak i mezinárodních smluv. Protože existuje samozřejmě kromě našeho právního řádu ta hierarchie, která je přesně daná, a mně v tom odůvodnění výrazně chyběla jedna záležitost. Naše hierarchie je dána tím, že nejvyšší úroveň mají ústavní zákony, potom jsou mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána, v tom samozřejmě je dáno i naše zapojení do Evropské unie a samozřejmě i systému jednotlivých práv v Radě Evropy. A samozřejmě další mezinárodní smlouvy, vícestranné nebo dvoustranné, které Česká republika uzavřela v minulosti. A to se týká mimo jiné i ochrany žen. Ochrany dětí, ochrany tělesně postižených a podobně.

V tomto ohledu tedy musím říct, že pokud by náš zákon nevznikl, tak tady neexistuje žádný právní rozbor, který by byl doložen vládou České republiky, o tom, že v tom případě bude rozsudek Evropského soudu pro lidská práva v kolizi s jinou právní normou, respektive mezinárodněprávním závazkem, kterými jsme vázáni, právě z pohledu nejen evropské Listiny základních práv a svobod, ale Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodního paktu o právech hospodářských, sociálních a kulturních. Protože tam rozlišení na úrovni OSN, čili nikoliv na úrovni pouze Evropské unie, existuje zvýšené právo ochrany pro ženy a děti. A protože tohle nebylo doloženo, pak si dovoluji vážně pochybovat, že váš závěr, že by měla Česká republika někoho odškodňovat, je minimálně na vodě.

Myslím si, že tento zákon není třeba přijímat a zejména ho není třeba přijímat v režimu § 90 odst. 2, abychom o něm nemohli diskutovat. Já si přeji, aby takový rozbor do Poslanecké sněmovny byl doručen! (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opravdu již poslední poznámka. Nechci tady s vámi vést právní debatu, nemělo by to ani žádný smysl. Protože ani vy ani já v této oblasti nejsme autoritou. Prostě autoritou je tady Evropský soudní dvůr, a bude-li mít někdo pocit na základě politické vůle, kterou vyjádří tato Sněmovna, nebo tento Parlament, protože to bude i v Senátu, že existuje nějaká autorita vyšší, ať to k té autoritě podá.

Prostě vždycky je v těchto případech nějaká autorita, která rozhodne, a přes její názor už nejede vlak. Což neznamená, že to může být stoprocentní pravda. Já si o řadě nálezů Ústavního soudu myslím své, nemyslím si, že to je pravda, ale respektovat to prostě musím, protože jinak by v téhle zemi nebyl pořádek a nebyla by tady vláda práva. To samé platí na území Evropské unie, jejímiž jsme členy. Takto rozhodl Evropský soudní dvůr a každá členská země je vázána rozhodnutím tohoto Evropského soudního dvora, ať se jí to líbí, nebo ne. Chce-li někdo hledat nějaký právní instrument a chce-li třeba zkusit, zda český Ústavní soud není vyšší autoritou, ať to zkusí! V žádném případě to neudělá tato vláda v rámci této zahraniční politiky. V rámci této zahraniční politiky tato vláda navrhuje uvést českou legislativu do souladu s nálezem Evropského soudního dvora a já jsem povinen upozornit vás na důsledky, které mohou nastat, když tak neučiníme.

Samozřejmě je na vaší odpovědnosti, zda ty důsledky budete, nebo nebudete riskovat. Já to nedoporučuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Teď jste mi, pane ministře, nahrál, protože samozřejmě já nejsem žena ani nejsem člen vlády České republiky, a jestli za Českou republiku někdo může získat jinou autoritu, to znamená minimálně autoritu mezinárodního společenství krytou Organizací spojených národů, tak je to vláda České republiky, která může rozporovat, že má něco takového udělat.

Samozřejmě, než se toho individuálně dobude jedna z žen, která se rozhodne, že se bude soudit, to znamená, projde celým soudním procesem první a druhé instance v České republice, dovolacím řízením, případně Ústavním soudem a potom Evropským soudem pro lidská práva, což není otázka Evropské unie, ale Rady Evropy, a než tedy bude moci vůbec požádat orgány OSN, aby se vyjádřily k tomuto nálezu nebo rozsudku Evropského soudního dvora, tak uplyne podle mého soudu nejméně pět let. Kdežto Česká republika může ve chvíli, kdy se seznámila, a to tady

řekl náš kolega Braný, od dubna loňského roku mohla kdykoli podat žádost o vysvětlení, jaký je vlastně spor nebo jaký je soulad mezi našimi závazky, které jsme přijali tím, že jsme podle mezinárodní smlouvy č. 120/1976 Sb., Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, jímž jsme vázáni, jak jsme se dostali do situace, že Evropský soudní dvůr nám tohle nařizuje. A to, promiňte, ale to jste měli udělat. A proto chci, aby tady byla taková analýza, a proto jsem také řekl, že nesouhlasím s projednáním podle § 90 odst. 2, tzn. ve zkráceném řízení. To jste opravdu mohli udělat. A když jste to neudělali od loňského roku do letošního září, tak promiňte, tak mi ta analýza evidentně chybí. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je vše, co tady zaznělo v rozpravě. Myslím si, že můžeme rozpravu ukončit. Pokud chce ještě někdo nějaké slovo, ale to možná už ani nechce. Já už jsem gongoval před chvílkou. Vlastně máme teď jediné, co můžeme, a to je hlasovat o přikázání... Pardon, ne, pan poslanec Babák dal návrh na zamítnutí. Takže ještě jinak. Ještě gonguji na hlasování. Pan poslanec Babák dal návrh na zamítnutí. Zapomněl jsem na něj. Ano.

Prosím, pane ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Velmi se omlouvám, pane předsedající, i vám dámy a pánové – v zápalu diskuse jsem zapomněl na důležitou věc. Touto omluvou otevřel jsem rozpravu a v rámci rozpravy si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zkrácení lhůty na 30 dnů. Ano, takže rozprava byla otevřena, bylo navrženo zkrátit na 30 dnů lhůtu projednání. V tuto chvíli zase rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který podal pan poslanec Babák.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zamítnout tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování má pořadové číslo 139. Přihlášeno je 137, pro hlasovalo 43, proti 75, takže zamítnutí schváleno nebylo.

Můžeme pokračovat návrhem nejdřív na přikázání. Přikázání bylo k projednání rozpočtovému výboru. Nechce nějaký jiný výbor ještě? Nechce žádný jiný. A přece, pan poslanec Boris Šťastný asi bude chtít ještě.

Poslanec Boris Šťastný: Dovolil bych si požádat o přikázání výboru pro zdravotnictví, protože bych rád, abychom si tam skutečně s nějakým

evropským úředníkem podebatovali, jak je možné pro ženu sjednotit pojistná rizika onemocnění prostaty anebo pro muže onemocnění mléčné žlázy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vojtěch Filip se ještě hlásí.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Já vím, že mi pan ministr financí nemohl odpovědět vzhledem k tomu, že to není v jeho náplni práce, ale právě proto, abychom takovou debatu mohli vést, navrhuji, aby tento návrh byl přikázán výboru petičnímu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě petiční budeme hlasovat. Takže máme tři výbory.

Nejdřív hlasujeme výbor rozpočtový.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro rozpočtový výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140. Přihlášeno 137, pro hlasovalo 127 a proti 2. Takže to bylo přijato.

Další byl výbor zdravotnický.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor zdravotnický, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 141. Přihlášeno je 137, pro hlasovalo 74, proti hlasovalo 31. Takže výbor pro zdravotnictví byl také přijat.

A poslední byl výbor petiční. – Pardon, teď jsem to udělal blbě. Prosím, znovu se přihlaste, já jsem vás omylem odhlásil. Já to přiznám.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor petiční, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 142. Přihlášeno 129, pro hlasovalo 59, proti 60. Petiční odhlasován nebyl.

Pak pan Miroslav Kalousek navrhoval, aby se lhůta pro jednání zkrátila na těch 30 dní, takže to budeme hlasovat v té poslední fázi.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty pro jednání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 143. Přihlášeno je 132, pro hlasovalo 69, proti 37, takže lhůta nakonec zkrácena byla.

Pan ministr Kalousek má ještě něco na srdci? Ne, to je další zákon. Takže můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Tento bod tedy končím.

A máme tu další, to je bod 41. (Hlasy ze sálu.) Kontrola, pardon, kontrola ještě kvůli lhůtě, takže ještě těch 30 dní, poslední hlasování, kontrola hlasování. Přece jen. Pan poslanec Váňa. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Pane předsedající, nechápu, jak se to mohlo stát. Hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano. Dovolím si zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To poslední hlasování, které se týkalo zkrácení lhůty, byla vůči tomu vznesena námitka. Budeme o ní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro námitku pana poslance Váni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 144. Přihlášeno 133, pro hlasovalo 124, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování. Takže hlasujeme znovu poslední návrh ministra Kalouska, aby se lhůta k projednání zkrátila na 30 dní. To je to, co hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zkrácení lhůty?

Hlasování má pořadové číslo 145. Přihlášeno 135, pro hlasovalo 68, proti 51. To by znamenalo, že lhůta byla zkrácena.

(Probíhá kontrola hlasování.)

Je to v pořádku, dobře. Můžeme to ukončit a pustit se ještě do bodu

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tady byla taky devadesátka, taky veto, takže požádám pana ministra Kalouska, aby to nyní uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi ještě jednu větu k minulému bodu. Dovolte, abych vyjádřil Poslanecké sněmovně svůj respekt za to, že nehlasovala také o přikázání výboru pro regionální rozvoj, veřejnou správu a

životní prostředí, neboť do jeho odborné gesce patří zákon o pohřebnictví. Velmi si toho vážím.

Nyní dovoluji, abych předložil jménem vlády zákon, kterým se mění zákon o spotřebitelském úvěru. Je to jednak transpoziční novela, která upravuje a v podstatě harmonizuje způsob výpočtu takzvaného RPSN, tedy roční procentní sazby nákladů. Snahou je spotřebiteli přiblížit co největší vypovídací schopností skutečné náklady roční procentní sazby zejména tam, kde nejsou známy všechny předcházející parametry pro výpočet, například použití kreditní karty nebo revolvingového úvěru. Kromě této transpozice jsme si dovolili reagovat na některé poznatky z praxe a zvýšit ochranu spotřebitele vůči nešvarům, které se běžně dějí na trhu se spotřebitelskými úvěry.

Já bych tady jenom chtěl poznamenat, že bůhvíproč ve veřejné diskusi zaznělo, že je to nedostatečný zákon proti lichvě. Prosím pěkně, to s lichvou nemá vůbec nic společného. Tady jenom zpřísňujeme podmínky poskytování spotřebitelského úvěru. Lichva je trestný čin a otázku lichvy návrh tohoto zákona vůbec neřeší. Kdo to míchal, tak tomu nerozumí. Toť vše, co k tomu mohu říct. Já myslím, že všichni, kteří tady sedí a míchali, vědí, kdo míchal.

To, co se tam zásadně mění v případě spotřebitelského úvěru, je povinnost takzvaného odpovědného úvěrování. To znamená věřitel má povinnost poskytnout spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud posoudí úvěryschopnost spotřebitele a jeho schopnost splácet. Zrovna tak nebude možné využívat při poskytování nebo zprostředkování spotřebitelských úvěrů volání na předražené linky, kde dříve, než si domluvíte zprostředkování úvěru, protелефонujete více, než kolik si potřebujete půjčit. Mnohem detailněji je v tomto zákoně upraven také vztah mezi spotřebitelem a zprostředkovatelem spotřebitelských úvěrů. V neposlední řadě je tam 14denní nepenalizační lhůta, kdy je možné odstoupit od zprostředkování úvěru, samozřejmě za předpokladu, že ten úvěr nebyl do té doby poskytnut.

To jsou asi takové hlavní nové reglementy, které mají více ochránit lehkomyslného nebo málo poučeného spotřebitele před tím, aby naletěl nepříteli odpovědnému a slušnému věřiteli. Samozřejmě žádný zákon neochrání stoprocentně člověka před jeho vlastní neodpovědností. Nicméně se domníváme, že úpravy, které tady navrhuje, jsou k dobru věci, a nejenom ve prospěch spotřebitelů, ale i poctivých poskytovatelů, kterým ti nepoctiví kazí pověst.

Domníval jsem se, protože to je bezproblémové, v rámci § 90. Respektuji samozřejmě žádost Poslanecké sněmovny projednávat tento návrh zákona.

Zdůrazňuji: Velmi prosím, zda by bylo možné v diskusi nepoužívat ter-

mínu lichva. To až někdy jindy, to až bude na stole nějaký zákon o lichvě. Tohle vážně o lichvě není. Prosím všechny o pochopení, že tomu tak je. Nemohu vyloučit, že tu je ovšem někdo, kdo tomu nerozumí a bude trvat na tom, že chce jednat o lichvě, to je právo vaší diskuse.

Avizuji tak jako v předcházejícím bodě zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také těch třicet dní. Dobře. Ještě to bude třeba říct v rozpravě.

A nyní prosím pana poslance Laudátu, aby se ujal své role zpravodaje.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobrý večer. Většina věcí tady zazněla. Já je tedy ještě zopakuji.

Novela řeší zejména tyto oblasti: Úvěruschopnost dlužníka věřitelem, posouzení. Využívání směnek – zakazují se směnky. Zajištění pohledávky ze spotřebitelského úvěru. Často, jak jste informováni, dochází k neúměrnému, že doslova za deset tisíc, dvacet tisíc se ručí celou obrovskou nemovitostí. Použití telefonního čísla s jinou než běžnou cenou – zase, cílem některých podvodníků není poskytovat úvěry, ale inkasovat za telefonní službu, na kterou zavoláte a která je neúměrně předražená. Odměna za zprostředkovatelské služby – zase se v tom podvádí. A odstoupení od smlouvy tak, jak tady pan ministr říkal, do 14 dnů bez toho... To znamená, já bych naléhavě poprosil, abyste v tomto případě podpořili i jakékoli zkrácení lhůty na projednání.

Jenom bych připomněl a máte to v důvodové zprávě v materiálu, že zatímco v roce 2005 bylo odhadem nějakých 280 tisíc nařízených exekucí v České republice, tak v roce 2011 se to šplhalo už téměř k 950 tisícům nařízených exekucí. Každý den, každý týden, který tato novela třeba s vašimi drobnými pozměňujícími návrhy nebude platit, znamená i osobní neštěstí pro stovky, možná tisíce, možná i desítku tisíc lidí. Bohužel ten raketový nástup nás nutí k tomu, aby stát vytáhl v tomto případě na pomoc zejména starším lidem, lidem s omezenou svéprávností, dále sociálně slabým, kteří se dostanou do neřešitelných situací a přistoupí na cokoliv.

Takže bych vás v tomto případě opravdu zleva doprava žádal, aby tato novela pokud možno prošla co nejrychleji. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď otevíráme rozpravu, do které se mi hlásí pan poslanec Bárta jako první (k mikrofonu jde i pan poslanec Braný). Pan poslanec Bárta se přihlásil jako první. Vy se hlásíte jak?

Poslanec Petr Braný: Rukou. (Mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rukou? (Smích v plénu.) To je

málo. Pan poslanec Bárta je přihlášený elektronicky, takže mu zřejmě asi dám slovo.

Poslanec Vít Bárta: Poprvé v životě můžu ocenit výhody elektronického přihlášení.

Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem velmi pozorně poslouchal pana ministra Kalouska. Já se přiznávám, že na tenhle bod jsem se těšil, protože ono nic nemá být černobílé. A já tak jako panu ministrovi Kalouskovi kvůli státnímu rozpočtu a jiným bodům nemůžu přijít na jméno, tak já musím říci, že velmi oceňuji to, že pan ministr Kalousek předložil zákon, který nyní máme ve Sněmovně.

Myslím si, že problematika spotřebitelských úvěrů je neřešené téma, zásadní téma. A souhlasím i se svým předřečníkem panem Laudátem, že to je téma, které uvrhuje spoustu lidí do velmi tragické situace, kde částečně si samozřejmě za toto téma mohou sami, ale částečně je zapotřebí vnímat to, že společnost nese odpovědnost za mimochodem z pravcového hlediska přehršel zákonů, za složitou orientaci v právních normách. A rád bych tedy připomněl myšlenku exministra Josefa Dobeše, který chtěl z peněz Evropské unie věnovat větší množství peněz na vzdělání v oblasti práva, na zvýšení gramotnosti občanů České republiky. Protože mimo jiné právě problém nízké gramotnosti v oblasti občanského práva a vůbec řekneme financí je problém, který tady v tuto chvíli řešíme.

Z druhé strany já musím říci, že mě velmi mrzí, že i když věřím tomu, že pan ministr Kalousek předkládá tuto normu ne náhodou po včerejší zdrcující kritice České televize v tématu CASA, kde pan ministr Kalousek se v přímém přenosu poněkud znemožnil, nechtěje odpovídat na otázky k tématu CASA a nechtěje vysvětlit otázky dotýkající se podle mě zcela jednoznačně korupčního prostředí kamaráda pana Miroslava Kalouska pana Hávy v kauze CASA, což když se vracím na začátek této sněmovny – a zaznívala zde slova o tom, jak se nehledá individuální odpovědnost a jak řada korupčních kauz protéká touto Poslaneckou sněmovnou bez toho, aniž bychom se jim byli schopni postavit a věnovat se jim do důsledku, je přesně ukázkou té situace, o které dnes a nyní hovořím.

Nicméně bez ohledu na politiku, bez ohledu na Casu, bez ohledu na úplatky Omnipolu, bez ohledu na všechno to, o čem se bavíme, je zapotřebí znova říci, že ať je určitá míra populismu, či není v návrhu, který pan Miroslav Kalousek předkládá, tak ten základ, ta základní myšlenka je myšlenkou dobrou.

Jinou věcí je, jestli je myšlenkou dostatečnou a jestli není příliš povrchní normou a jestli nemůžeme jít více do hloubky a občanovi České republiky pomoci více, než jak navrhuje pan ministr financí. A právě z toho důvodu bych apeloval na to, abychom nepustili Sněmovnou toto řešení bez toho,

že mu budeme věnovat ve výborech, že mu budeme věnovat na plénu pozornost větší, než si pan ministr Kalousek přeje. A apeloval bych na to, aby v otázkách dotýkajících se opravdu stovek tisíc lidí, jsme za cenu toho, že pustíme sice pozitivní, nicméně povrchní normu, jsme raději tuto normu projednávali detailně za cenu toho, že vyčtyáme další zásadní finesy, které této normě v tuto chvíli chybí.

Já v tomto kontextu považuji za zásadní především zastropování RPSN sazby, která v tomto směru by tvořila jasný tlak mimochodem i na české soudy, aby výklad úroku přiměřeného a nepřiměřeného byl řešen zákonem, když česká justice si s touto věcí prozatím rady neví. Druhou zásadní otázkou je možnost zvýšení sankcí pro společnosti, které nedodržují pravidla hry. A v tomto směru naším návrhem bude i to, aby živnostenský úřad nebyl bezzubou institucí, ale měl možnost dotahovat odpovědnost do konce.

Já chápu, že je sedm hodin večer a že vás v tuto chvíli trápí jiná témata. Přesto vás prosím, abychom věnovali této normě více pozornosti. A když už tady máme pozitivní podvozek, tak abychom na tento podvozek nastavili i všechny věci, které opravdu a jednoznačně uvrhají stovky tisíc lidí do situace, která není v zájmu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď pan poslanec Petr Braný, který se hlásil o slovo do rozpravy také, viděl jsem ho. Prosím, pane poslanče, ještě vás tedy ženu k mikrofonu.

Poslanec Petr Braný: Abych nezdržoval, také dávám podporu této normě a měla by se jmenovat lex Peksová, protože ta to připravila a dala to ministerstvu. Je vidět, že ministerstvu pomáhá, kdo může. Jen tak dál, ať pomáhají! A platí to, co řekl i kolega přede mnou, to RPSN zejména. To je všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Husák. Prosím, ještě vy.

Poslanec Jan Husák: Mám jenom dva návrhy: Jednak abychom tento bod dokončili, a proto prodloužit hlasování i po 19. hodině. To je jeden procedurální návrh. A druhý návrh je hlasovat o zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosil bych znalce jednacího řádu. Není to tak, že jsme už tady hlasovali o přikázání? Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý večer, pane předsedajícím, paní a pánové. Pokud by tento návrh byl předložen v 18.59 hodin, tak by se o něm dalo hlasovat, ale mám pocit, že tady byla unisono dohoda všech předsedů poslaneckých klubů, kteří přece jenom reprezentují alespoň většinově svoje kluby, že bude dnes jednání skončeno v 19. hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já to nebudu komplikovat. Přeruším projednávání tohoto bodu a zařadíme ho zase příště. Přerušuji tedy projednávání tohoto bodu a ukončuji také dnešní jednací den.

Zítra jednání Sněmovny začne v 9 hodin ráno pevně zařazenými body a pak třetími čteními. Přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. září 2012 v 9.05 hodin
Přítomno: 168 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, dovoluji vám popřát dobré ráno. Vítám vás na dalším pokračování naší 46. schůze a zahajuji další jednací den.

Nejdříve vás požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, a sdělím vám omluvy, které se týkají dnešního dne.

Na středu 26. září 2012 se omlouvá paní předsedkyně Miroslava Němcová od 10 do 12 hodin a dále se omlouvají poslanci Vojtěch Adam, Walter Bartoš, Jan Bauer, Alexander Černý, Josef Dobeš, Milada Emmerová, Jana Fischerová, Jan Hamáček, Pavel Holík, Jan Chvojka, Lenka Kohoutová, Jiří Koskuba, Jaroslav Krupka, Jan Látko, František Novosad, Josef Novotný ml., Ivan Ohlídál, Jiří Oliva, Jiří Paroubek, Marie Rusová, Jan Smutný, Jana Suchá, Martin Vacek, Dana Váhalová a Václav Votava. A mám zde dodatečně ještě omluvu pana poslance Jaroslava Foldyna z osobních důvodů a dále zde mám omluvu pana poslance Bohuslava Sobotky a je tady také omluva pana poslance Jiřího Štětiny ze zdravotních důvodů.

Dnes bychom měli jednání zahájit pevně zařazenými body 152 a 130, pak bychom měli pokračovat body z bloku zákonů třetích čtení, tam, kde byla splněna lhůta, a dále bychom projednali pevně zařazený bod 48 v prvním čtení, poté bychom případně pokračovali blokem zpráv.

A pak zde mám nějaké přihlášky do rozpravy. Vidím pana poslance Stanjuru jako prvního a mám tady písemné potom.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, mám několik návrhů k pořadí jednání. Za prvé navrhuji, aby Sněmovna podle § 95a vyčlenila pro třetí čtení dnes i hodiny od 14.00 do 19.00. Za druhé navrhuji, abychom dnes jako první bod zařadili bod 123, sněmovní tisk 593, a jako čtvrtý bod sněmovní tisk 724, bod 128.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, teď se omlouvám, to jsem tedy úplně nezaznamenal. Zachytil jsem projednávání lhůty třetích čtení...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pak navrhuji, abychom jako první bod dnes projednali bod č. 123, sněmovní tisk 593, což je návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andrášové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava

Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama o zdravotnické záchranné službě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je myslím také důvod zdravotních problémů pana poslance Štětiny, pokud se nepletu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, přesně tak. A pak pan poslanec Štětina požádal o přednostní projednání, myslím, že bychom mu měli vyhovět.

Pak bychom měli projednat dva body, které máme zařazené už jako první a druhý, tím pádem by byly jako bod druhý a třetí, a jako čtvrtý bod bychom projednali bod č. 128, sněmovní tisk 724, vládní návrh zákona o sociálních službách.

A pak mám třetí návrh na zařazení prvních čtení po bloku třetích čtení, a to tyto body: bod 41, sněmovní tisk 781, bod 42, sněmovní tisk 782, bod 43, sněmovní tisk 700, bod 46, sněmovní tisk 716, bod 38, sněmovní tisk 783, a bod 37, sněmovní tisk 780. Jsou to body, které jsme nestihli projednat včera, zařadili jsme je včera pevně a pak jsme je nestihli projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tomu rozumím, dobře. To je tedy návrh pana poslance Stanjury.

Sdělují, že pan poslanec Michal Hašek má náhradní kartu č. 6.

A teď tady mám přihlášku pana poslance Michala Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den, dámy a pánové. K mé velké lítosti přišel pan předseda vlády před chvílíčkou. Já bych jej informoval o mém záměru předem, tak aby mohl přemýšlet o mém stanovisku k navrhované věci.

Dovolte prosím, abych navrhl nový bod našeho dnešního jednání, který zní Informace předsedy vlády Petra Nečase k privatizaci národního podniku Budějovický Budvar.

Dovolte, abych přednesl krátké zdůvodnění. Již několik týdnů jsme vystaveni realitě, kdy část koaličních poslanců požaduje k naplnění svých představ o tom, jak mohou být zajištěny příjmy rozpočtu, ať už budoucího roku, nebo toho dalšího, například formou privatizačních výnosů, a nikterak se skupina poslanců netají svým záměrem privatizovat přímo Budějovický Budvar, národní podnik.

K mému naprostému nepochopení po čtrnáct dnů shledávám absolutní absenci vyjádření členů vlády, ministra zemědělství, ale i předsedy vlády, který je těmito požadavky atakován, chybí mi vyjádření členů vlády jako celku a chybí mi rozvaha k věci samotné.

Uvedu důvody proč. A tyto důvody mě vedou k tomu, abych navrhl tento bod jednání. Za prvé se nedokážu obracet na Ministerstvo zemědělství a uvedu důvody, proč si myslím, že může existovat minimálně duální pohled na onu věc jak na půdě Ministerstva zemědělství, tak v představách předsedy vlády a jeho osobním postoji k požadované věci.

Ministerstvo zemědělství v předmětu Budějovického Budvaru, národního podniku, selhalo v letošním roce již jednou. A Ministerstvo zemědělství sehrálo také prapodivnou roli v kauze, která na konci vedla k prodeji takzvaného malého budějovického pivovaru do rukou nového vlastníka, který se takto stal trojským koněm na cestě k případné privatizaci takzvaného velkého budějovického pivovaru. Podruhé v jediném roce se tak ocitá ve světle, ve kterém se narušuje stabilita jeho dobrého jména, investiční a obchodní plány podniku jako celku.

Já mám za to, že není možné přehlížet mlčení vlády, mlčení ministra zemědělství a mlčení předsedy vlády v tak důležité věci, jako je případná privatizace Budějovického Budvaru, přičemž zdůrazňuji, že Budějovický Budvar, národní podnik, není možné privatizovat klasickou cestou v tom jednom jediném roce, o němž je řeč, tedy v roce 2013, ale lze jej privatizovat, ovšem privatizovat v uvozovkách, formou naprosto neobvyklou, kterou umožňuje právě charakter národního podniku, a sice přímým prodejem, podpisem ředitele podniku a resortního ministra, ministra zemědělství, takřka přes noc.

Proto má žádost směřuje výhradně k premiérovi, předsedovi české vlády, nikoliv k ministru zemědělství. Ministr zemědělství je si podle mne této své osobní výhody vědom. Zdůrazňuji, že Budějovický Budvar je možné prodat dnes v noci, bude-li mít ministr zemědělství k ruce dostatečně hloupého – zdůrazňuji ještě jednou: dostatečně hloupého – ředitele národního podniku a ten podepíše prodej tohoto národního podniku s ním. Nepotřebuje na to souhlas vlády, neb charakter národního podniku a konstrukce daná ze zvláštního zákona mu to umožňuje. Proto se já ve svém slově a ve svém naléhání obracím už výhradně na předsedu vlády a opomím postavu ministra zemědělství.

Chci také, aby se premiér vyjádřil k informacím, se kterými já jsem konfrontován již několik dnů, a sice k informaci, že je připraveno odvolání generálního ředitele budějovického pivovaru Jiřího Bočka, které má proběhnout nejdéle do konce letošního roku, ale spíše do konce měsíce října.

Chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že prodej takzvaného malého budějovického pivovaru zaminoval, zablokoval nebo zavíroval efektivní privatizaci Budějovického Budvaru, národního podniku, pakliže by o něm vůbec někdo přemýšlel. Ten, kdo nebude schopen se dohodnout s vlastníkem malého pivovaru, nemůže očekávat solidní privatizační výnos

Budějovického Budvaru. O to je zvláštnější, že skupina poslanců naléhá právě na privatizaci Budějovického Budvaru. Chci, aby mi někdo vysvětlil a ujistil mě, že toto není záměr, že tady není záměr poškodit dobré jméno podniku, privatizovat podnik do rukou předem jasného a už dávno vybraného vítěze soutěže neboli privatizovat za nápadně nevýhodnou cenu do rukou jediného možného zájemce.

Tak zní můj návrh a děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se dívám, jestli ještě někdo chce vystoupit ke změně programu...

Vážení kolegové, myslím, že už vystoupili všichni kromě mě, který jsem také měl v úmyslu vystoupit ke změně programu. Vážení kolegové, situace je taková, že tady nemám v této chvíli nikoho z vedení Sněmovny, kdo by mi umožnil vystoupit u řečnického pultu a přednést návrh na doplnění programu. Po poradě s legislativou mi bylo řečeno, že si snad mohu dovolit to tady přednést velmi stručně odsud. Tak doufám, že nebude nikdo mít námitku.

Protože mi nezbývá nic jiného, tak bych nyní takto požádal o zařazení nového bodu Zpráva premiéra Petra Nečase a ministra financí Miroslava Kalouska o údajných korekcích evropských dotací.

Já si myslím, že zdůvodnění je jasné. Dokonce tuším, že dnes náměstci, úředníci Ministerstva financí mají vyjednávat v Bruselu o rozsahu korekcí, které se budou týkat evropských dotací. Je to věc, která je nesmírně aktuální v souvislosti s deficitem státního rozpočtu.

Takže já si ušetřím velké vystoupení, ale přednesu tento návrh na zařazení tohoto bodu po bodech pevně zařazených dnes do programu. Děkuji za pochopení, že jsem to mohl učinit takto.

Nyní budeme hlasovat o všech návrzích na změnu programu, které tady postupně zazněly.

První byl návrh pana poslance Stanjury. Návrh pana poslance Stanjury zrekapituluji. Pan poslanec bude pravděpodobně chtít hlasovat o všech návrzích pohromadě. Byl tam návrh, také vzhledem ke zdravotní indispozici pana poslance Jiřího Štětiny, zařadit bod 123, sněmovní tisk 593, jako první bod dnešního programu. Po bodu 123 budou následovat naše pevně zařazené body. To jsou emise skleníkových plynů a školský zákon. Pak bychom tam doplnili bod 128, sněmovní tisk 724. Myslím, že nechám teď odhlasovat toto, aby to nebyl úplný guláš. Teď hlasujeme o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, odhlasovat tyto body, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146, přihlášeno 155.
Pro hlasovalo 145, proti 4. Takže toto bylo odhlasováno.

Teď je tady další důležitá věc. Pan poslanec Stanjura navrhoval, abychom odhlasovali vyčlenění dalších hodin pro hlasování třetích čtení. Bylo to od 14 do 19 hodin – takto?

Kdo je pro vyčlenění dalších hodin pro třetí čtení v podstatě na odpoledne, aby se mohlo hlasovat třetí čtení, to je podstata toho návrhu. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 147, přihlášeno je 156, pro hlasovalo 106, proti 21. Takže toto bude umožněno. Hlasovat budeme třetí čtení eventuálně i odpoledne.

A teď je tu ještě návrh pana poslance Stanjury, abychom hlasovali blok těch prvních čtení, která jsme včera nedokončili. Jedná se o body 41, 42, 43, 46, 38 a 37. A jenom se zeptám pana poslance Stanjury, jestli tyto body chce za ten bod 48 – poštovní služby. Před, ještě před ty poštovní služby, aha, tak teď se to vyjasnilo. Takže tyto body 41, 42, 43, 46, 38 a 37 budeme hlasovat ještě před poštovní služby, to znamená za to, co jsme nyní už odhlasovali jako pevné body.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení těchto bodů prvních čtení, které jsme včera nedokončili, zařadit je dneska za ty v současné době pevně zařazené body? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148, přihlášeno je 156, pro hlasovalo 95, proti 13. Takže toto přijato bylo.

Tím jsme se vypořádali s návrhy pana poslance Stanjury a teď se budeme vypořádávat s návrhem pana poslance Michala Doktora, který navrhoval dnes na 13. hodinu pevně zařadit bod privatizace společnosti Budvar. Ještě tedy doplnění pana poslance Michala Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Respektive, bude-li v 13.00 vyhlášena polední přestávka, tak prosím první bod po polední pauze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Anebo první bod po polední pauze. První bod po polední pauze zařadit privatizaci společnosti Budvar. Takto, dobře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu, privatizace společnosti Budvar, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 149. Přihlášeno 154, pro hlasovalo 80,

proti 40. To by znamenalo, že tento bod byl přijat, ale pravděpodobně ještě proběhne kontrola tohoto hlasování, takže ještě vyčkejme.

Pan poslanec Kubata se hlásí. Prosím.

Poslanec Jan Kubata: Dámy a pánové, já se velmi omlouvám, chtěl jsem hlasovat proti, na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, tady zazněla námitka, budeme o ní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Kubaty, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 150, přihlášeno je 154, pro hlasovalo 114 – ne. Přihlášeno je 154, pro námitku hlasovalo 117, proti 5. Takže námitka byla přijata a my budeme nyní odhlasovat.

Odhlašujeme, prosím, přihlašujeme se.

Budeme znovu hlasovat o návrhu pana poslance Michala Doktora, který navrhoval dnes po polední pouze zařadit bod privatizace společnosti Budvar.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu, privatizace Budvaru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 151, přihlášeno 152, pro hlasovalo 74, proti 45. Takže ta nová verze hlasování dopadá tak, že to bylo zamítnuto, tedy tento návrh na projednání tohoto bodu.

Tak a teď můžeme ještě odhlasovat ten poslední bod, který jsem navrhoval sám. Jenom připomenu, že jsem navrhoval zařadit bod po těch pevně zařazených bodech, dnes zařazených, zařadit bod Zpráva premiéra a ministra financí o údajných korekcích čerpání evropských dotací.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu, evropské dotace, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 152, pro hlasovalo 156 – ne ne ne, přihlášeno je 156. Takže přihlášeno 156, pro hlasovalo 76 a proti hlasovalo 65, takže to bylo zamítnuto také.

Tím pádem jsme se snad vypořádali se všemi návrhy na rozšíření programu schůze a budeme se držet toho, co jsme právě odhlasovali čerstvě, a to je bod číslo 123. My jsme tady ve třetím čtení, toto jsme předřadili.

123.

Návrh poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andrášové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě /sněmovní tisk 593/ - třetí čtení

Prosím tedy – poslanec Jiří Štětina zasedá a zpravodaj výboru pro zdravotnictví Igor Svoják, jestli je přítomen. Je přítomen – ano. Takže máme i zpravodaje. Pozměňovací návrhy máme v tisku 593/3.

Takže otevírám rozpravu ve třetím čtení. Můžete vystoupit v rozpravě, samozřejmě. Takže dávám slovo navrhovateli jako prvnímu v rozpravě ve třetím čtení.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové. Nejdříve mi dovolu, abych vám moc poděkoval za vstřícnost, kterou jste projevíli a tento bod dali jako číslo jedna dnešního programu. Za to vám mohu slíbit, že návrh tohoto zákona je tak jednoduchý, že by nemělo jeho projednávání trvat dlouhou dobu. Takže to je zatím z mé strany všechno.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já nevidím žádné přihlášky do rozpravy v této chvíli. Jestli se nikdo nehlásí, můžeme rozpravu rovnou ukončit a požádám zpravodaje, aby nám oznámil, jakým způsobem budeme postupovat při hlasování.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, byl podán jeden pozměňovací návrh, a to pozměňovací návrh pod číslem 593/3. Je to pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví. Navrhuji, aby se o tomto pozměňovacím návrhu hlasovalo jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se jenom zeptám, jestli někdo má něco proti tomu. To je jediné, co navrhuje – hlasovat zvlášť, kromě toho celkového návrhu usnesení?

Poslanec Igor Svoják: Ano, přesně tak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je poměrně jednoduché. Pokud nikdo neprotestuje, tak budeme takto postupovat. Já jenom zagon-

guji, aby bylo jasné, že se už hlasuje definitivně... Prosím, všichni snad jsou na svých místech a můžeme začít hlasování. Ještě jeden gong. Ještě chvíli... Můžeme?

Nejdříve se vás tedy zeptám, protože budeme hlasovat, jak jste říkal, nejdříve – kdybyste to ještě jednou zopakoval, prosím vás.

Poslanec Igor Svoják: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod č. 593/3, což je komplexní pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko navrhovatele? (Stanovisko je kladné.) Stanovisko zpravodaje? (Kladné.) A já tedy hlasuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 153, přihlášeno je 157 poslanců, pro hlasovalo 149, proti nikdo, takže to bylo přijato.

Nyní tedy mohu dát hlasovat o celku toho návrhu. Co se to tam děje? Aha. Ale nezpochybňujete hlasování, pane poslanče, nebo něco takového? Ne. Je to v pořádku. Můžeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Nikdo nic nenamítá. Tak to tedy přečtu.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jiřího Štětiny, Lenky Andrášové, Jiřího Rusnoka, Borise Šťastného, Marka Šnajdra, Jiřího Skalického, Aleše Roztočila, Pavla Holíka, Jaroslava Krákory, Soni Markové a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, podle sněmovního tisku 593, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 154, přihlášeno je 157, pro hlasovalo 150, proti nikdo (potlesk), vyslovili jsme souhlas s tímto návrhem zákona. Děkuji.

Máme tady další návrh.

**Vládní návrh zákona o podmínkách obchodování
s povolenkami na emise skleníkových plynů
/sněmovní tisk 772/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů je ministr Tomáš Chalupa, zpravodaj výboru pro životní prostředí poslanec Jiří Krátký. Pozměňovací návrhy máme v tisku 772/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Prosím, hlásí se do ní pan ministr Chalupa. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych jednak poděkoval za vstřícný přístup při projednávání tohoto zákona ve zrychleném režimu v obou parlamentních výborech. Obdrželi jsme celkem osm pozměňujících návrhů. Teď bych se poradil, jestli závěrečné slovo k návrhům mám přednést teď, anebo až na závěr.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím si, že to by bylo na zpravodaji, pokud jde o pozměňovky.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Dobře, tak já řeknu teď svoji pozici. Děkuji. Dovoluji mi se tedy vyjádřit k některým z nich a spíš sdělit i důvody, které nás vedou k pozici, kterou následně těsně před hlasováním budu ke každému z nich sdělovat.

Asi největší rozpravu vzbudil návrh pana poslance Novotného, o kterém se diskutovalo i na výboru pro životní prostředí, a podstata toho návrhu, tak jak ho pan poslanec prezentoval, spočívá v podpoře lokálních zdrojů tepelné energie z obnovitelných zdrojů, ze štěpků atd. V této souvislosti musím říci jednu věc zcela zásadní. Jak jsem již avizoval v prvním čtení, Ministerstvo životního prostředí je víceméně připraveno v horizontu, a teď bych řekl dokonce spíš dnů než týdnů nebo měsíců představit veřejnosti návrh na vyhlášení nového programu pro podporu úspor energií u konečných spotřebitelů, tedy primárně domácností, ať už domů bytových, či rodinných, a také u veřejných budov.

Pane poslanče, teď to říkám také prostřednictvím předsedajícího vůči vám. V rámci tohoto návrhu ministerstvo předloží návrh, jehož podstata bude spočívat i v podpoře domácích topenišť z paliv tuhých, primárně fosilních, na zdroje obnovitelné, tedy také na štěpku, pelety, atd. Návrh bude spočívat v principu, tak jak ho všichni známe z běžící Zelené úsporám, že na jedné straně podporujeme jednotlivá opatření ve smyslu zateplování obvodového pláště, oken, střechy, fasády, ale také ve výměně způsobu

vytápění, a pokud budou tato opatření prováděna právě s ohledem na to, o čem mluví pan poslanec, co navrhl ve svém návrhu, pak tyto žádosti by měly mít svůj bonus oproti všem ostatním a měly by být finančně zvýhodněny. To je mé veřejné sdělení, které činím tímto způsobem.

V tomto smyslu chápu návrh pana poslance Novotného a rozumím, že toto byl z velké části jeho záměr, podpořit, aby v domácnostech bylo možné dosáhnout výměny z topenišť na uhlí na obnovitelné zdroje, a myslím si, že v tomto ohledu, jak jsme sdělili, ten návrh a naše pozice je stejná. S ohledem na to, že návrh, tak jak je formulován, byť to nepochybně nebylo jeho záměrem, ovšem vyvolává podle názoru našich expertů riziko, že by spolu s tou dobrou myšlenkou mohlo dojít k situaci, kdy by došlo k podpoře nebo výstavbě komerčních zařízení tohoto typu, lokálních tepláren a takovýchto zařízení, pak musím říci, že má pozice k tomuto návrhu bude negativní s odůvodněním, které jsem řekl, a s podporou opatření, která nepochybně měl i pan poslanec ve svém návrhu na mysli, tak jak činím tímto svým veřejným prohlášením. Doufám, že se za to pan poslanec na mě nebude hněvat.

Další skupinou návrhů pozměňujících jsou návrhy, které ve většině případů zasahují do § 7 odst. 5 a mění poměry mezi opatřeními ať už ve smyslu státní rozpočet versus opatření v oblasti životního prostředí, anebo u té dílčí, 50% části opatření v oblasti životního prostředí, realizovaných buď ministerstvem životního prostředí, resp. státním fondem, anebo prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu.

Pan poslanec Šidlo rovněž navrhuje v bodě B3 v § 7 odst. 7, aby došlo k tomu, že tyto prostředky budou také na výdaje na kompenzaci nákladů s podporou energie z obnovitelných zdrojů v ceně elektrické energie. V tomto smyslu musím říci, že tento nesouhlas je zásadní, zejména proto, že se jedná o opatření, které by bylo v rozporu se směrnicí o emisním obchodování, protože tato směrnice ve vázané části na opatření životního prostředí, resp. ochranou klimatu, neumožňuje využití těchto prostředků na kompenzaci z OZE, a na to navíc nám již Evropská komise indikovala, že by se mohlo jednat o nedovolenou podporu.

Návrh pana poslance Bureše spočívající ve složení dvou slov vnímám jako návrh, který je pouze technického charakteru upřesňujícího tuto pozici, a v tomto smyslu s ním nemám problém.

Pan poslanec Husák, to je ten příběh, který jsem popisoval. Opět, ve stejném smyslu já mu rozumím, pane poslanče, děkuji za něj, ale musím říci, že tady opravdu hledáme nějaký vyvážený kompromis napříč všemi opatřeními, a musím ho proto odmítnout.

Pan poslanec Břetislav v návrzích označených návrhy jako E používá a využívá jednání, formulace, u které je přesvědčen, že je ku prospěchu věci,

nicméně tady bych si dovil vysvětlit, proč ji nemohu přijmout. Spočívá totiž v tom, že on by nahradil slovy příjmy by nahradil výdaje, ale to z toho důvodu, že výnosy z dražeb budou příjmem státního rozpočtu, nikoliv Státního fondu životního prostředí, a ze strany životního prostředí se jedná o použití těchto prostředků, proto je a také musí být uveden údaj výdaje, slovo příjmy by nám věru nepomohlo.

U pana poslance Dědiče se v drtivé většině případů jedná o věci technického charakteru opravující různé nesprávné interpretace. K bodu F7 mohu sdělit to, že to je opatření, které vím, že vyvolává také rozpravu...

Omlouvám se, Petr Břetislav, řekl jsem špatně jméno, pane poslanče, nezlobte se, prosím, na mě.

A tak tady u bodu F6 resp. F7 jsou to opatření, u kterých jsme přesvědčeni, že jsou opatření, která mohou odstranit zbytečnou administrativní zátěž a v tomto smyslu jsou podstatná. A navíc nemají vliv na samotné stanovování hodnot, o kterých se vedeme v případě bodu F6, protože princip samotného stanovování i účastenství je definován v jednotlivých procesech, které tak jako tak budou muset být vedeny u jednotlivých investic na jednotlivých zařízeních, které nepochybně budou vyžadovat správné úkony například ve formě stavebních povolení.

V případě návrhů pana poslance Foldyny znovu a víceméně i pana poslance Velebného musím říci, že i tady ta situace je podobná. Tady se jedná o opatření obrácené. Pan poslanec Foldyna navrhuje, aby u té části, tedy té, která by měla směřovat do státního rozpočtu doplněním odst. 8, aby tyto prostředky byly vázány na podporu výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Dovolte mi, pane poslanče, sdělit jednu věc. Myslím, že nikdo z nás nepochybuje, že otázka nákladů a řešení nákladů z obnovitelných zdrojů je věc, kterou nejenom tato Sněmovna, ale vlády tato i všechny příští budou řešit a bude to pro ně znamenat nepochybně mnoho složitých jednání a hledání nějakých rozumných řešení. Na druhou stranu v této věci musím říci, že moje ministerstvo i já sám sdílím pozici, a nemohu s tím souhlasit, vyjádřenou stanoviskem Ministerstva financí ve snaze dodržení principu univerzality příjmů a výdajů tedy preferovat stávající znění zákona proti tomu řekneme upřesnění, které navrhuje pan poslanec Foldyna.

No a pan poslanec Velebný navrhuje opět změnu poměrů mezi jednotlivými subjekty, tentokrát obráceně než předchozí, ve prospěch opatření realizovaných prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu. A i k tomu mohu říci jen to, co jsem zmínil na začátku, tedy že hledáme nějaký vyvážený kompromis a tím kompromisem, návrhem, je podle mého názoru vláda a snaží se poskytnout všechny subjekty.

Tedy dámy a pánové, pozice k tomuto návrhu je, abychom se pokusili ten návrh s výjimkou řekneme technicistních opatření držet v návrhu tak,

jak ho udržela vláda. To je má prosba vůči ctěné Poslanecké sněmovně. A zároveň v téhle věci si dovoluji ještě jednou požádat o to, aby přijal mé vysvětlení pan poslanec Novotný. Já rozumím tomu, čeho se domáhá, ale v té věci bychom mohli způsobit bohužel více škody než užitku, být nepochybně ta myšlenka je dobrá. A já znovu opakuji, že mým veřejným sdělením je, že v programu, který bude realizován z té části určené na Ministerstvo životního prostředí, to je té, kterou mám v režii našeho resortu, budou podporovány výměny domácích topenišť z řekneme tuhých fosilních paliv na také obnovitelné zdroje. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď mám tady přihlášené. Pan poslanec Jiří Krátký, zároveň zpravodaj tohoto, se hlásil další do rozpravy ve třetím čtení. Takže prosím pana poslance.

Poslanec Jiří Krátký: Dobré dopoledne, pane předsedající, kolegyně, kolegové.

Pan ministr v podstatě udělal za mě souhrnnou zprávu. Na mě zbylo znovu jenom zopakovat, že nebyl zopakován návrh na zamítnutí. Že se tímto materiálem zabývaly dva výbory, které v podstatě doporučily nějaké – v případě výboru životního prostředí drobnou doplňující úpravu. Výbor hospodářský říká: Nesahat, schválit tak, jak bylo!

Nemohu si odpustit reagovat na pana ministra, k té obhajobě, nebo neobhajuje, spíš usnesení výboru životního prostředí a s jeho zdůvodněním. Celý tento materiál, který tady máme, určité části podnikatelských subjektů České republiky zajišťuje mimo soutěž desítky miliard korun. A my máme strach na druhé straně, že by tomuto velkému byznysu někdo mohl vstoupit, do polívky foukat, když to řeknu, dokonce by si mohl šáhnout na dotaci, vždyť to máme přeci vyčleněné jenom pro ty vyvolené!

Takže se obracím na kolegy, kolegyně: Přijmeme tento zákon včetně doporučení výboru životního prostředí s tím, že samozřejmě jednotlivé výzvy mohou omezit, implementační dokument může omezit, ovlivnit, negovat spoustu věcí, což uměly dodneška. Obnovitelné zdroje energie mohly být podporovány, pokud nešly do minulého měsíce proti zemnímu plynu. Takže my umíme udělat věci. To by se člověk divil, jak je hezky umíme udělat!

Takže můj návrh je: Nebojme se podpořit tento návrh životního prostředí! Skutečně potřebujeme dostat snížení nákladů do obcí, do krajů, potřebujeme to dostat do rodinných domků, bytových domů, to všechno s tím souhlasím. Ale nebojme se vystavit konkurenci naše dnešní monopolní dodavatele tepla a energie, protože 20 roků chrápali, 20 roků nic nedělali a to, co měli dělat 20 roků, si dneska nechaj zaplatit zadarmo! Takže já se domnívám, že bychom se mohli tímto způsobem vyrovnat s tím, že podni-

katelské prostředí České republiky v první řadě potřebuje stabilní, předvídatelné a nediskriminační prostředí! To si myslím, že je potřeba nastavit už konečně! A tento zákon to umožní, pokud, zčásti aspoň, umožní, pokud přijmeme tenhle návrh výboru životního prostředí. Děkuju pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Paní poslankyně Konečná má faktickou. Tak já jí teda dám přednost. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi jenom dvě poznámky.

Možná jedno poučení pro všechny ministry, kteří tady dnes sedí nebo kteří to uslyší. Je vidět, že zákon, který je nám navrhován v § 90, a je velká nelibost v tom, abychom ho blokovali, bylo nám to jako komunistické straně společně s Věcmi veřejnými vyčítáno, tak se ukazuje, že je dobře, že byl blokován. Protože když už nic jiného, tak jsou tam dvě stránky legislativně technických připomínek k tomuhle návrhu, které vytvořilo samo ministerstvo. Jenom abychom si uvědomovali, že § 90 je někdy velmi ošemetný a že není třeba se ho bát, protože když chceme čas dohnat, tak ho umíme dohnat, pokud je na tom politická vůle. A já jsem za to ráda. Ale prosím pány ministry a vládu, aby nezneužívala § 90, může se to koneckonců obrátit proti ní. To je jedna věc.

A druhá věc. Já bych se chtěla pana ministra zeptat prostřednictvím předsedajícího: Vy jste mluvil o návrhu pana kolegy Foldyny, který má pomoci řešit účelově vážené prostředky na zvyšující se ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů. Mluvil jste o tom, že to všechny vlády budou muset řešit, že každého z nás to čeká, nebo že to čeká i vlády budoucí. Tady je zcela konkrétní návrh. Já chápu, že je nějaká politická dohoda, ale já jsem neslyšela, jak jinak to chcete řešit v krátké době, protože já si troufnu říct, že zvyšující se ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů jsou minimálně pro podniky a velké podniky v Moravskoslezském kraji téměř likvidační. A pokud s tím nezačneme něco dělat, milí kolegové a kolegyně, s tím, co my sami jsme si tady odhlasovali, a s tím, co my sami jsme neuměli včas zastavit, tak to hrozí opravdu katastrofou. Takže já bych ráda znala konkrétnější datum, pokud se mám rozhodovat věrohodně o tomto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Novotný je další přihlášený do rozpravy, tak mu teď dávám slovo. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Pane předsedající, dámy a pánové, já nebudu opakovat, už jsem zde vystupoval k tomuto zákonu dvakrát, ty argumenty, které mě vedly k tomu, abych předložil na výboru pro životní prostředí ten velice vstřícný pozměňovák a naopak nepodpořil všechny

další úpravy, které směřovaly k rozbourání té dohody v těch zásadních parametrech.

Ale slyšeli jste posledně. Zlá Evropská unie nám tři nebo čtyři roky přikazuje přijmout nějakou směrnici a prováděcími předpisy nám neumožnila to udělat dřív. A teď, měsíc dva předtím, kdy má být implementována směrnice, tak najednou to musíme udělat rychle v devadesátce. Desítky miliard korun ročně musíme přijmout tak, že budou rozdělovány na jakýchsi deset priorit, které tam jsou explicitně v tom zákoně vyjmenovány, ale podpora lokálních zdrojů z POZE tam není.

Já podezřívám, že toskánská sestava, Topolánek, který je předsedou teplárenského sdružení, viděli jste, jak se tady kolega Urban dral o to, aby to projednával jeho výbor a pokryl to tak, jak to je předkládáno v devadesátce, žádný pozměňovací návrh neprošel, tak toskánská sestava mezi sebou vzala i ministra Chalupu, drží ho v kleštích, a když jsme nabídli, výbor životního prostředí, že ho těchto kleští trochu zbavíme, že mu tam dáme tu větičku, že by se také umožnilo podporovat lokální zdroje, tak to odmítá.

Proto teď ukážeme hlasováním, jak to v podstatě chodí, jak se rozděluje na mnoho let desítky miliard korun. A to veto, jak tady říkala kolegyně Konečná, ukázalo alespoň tuto diskusi, ke které jsme byli ještě připuštěni. Já si myslím, že Poslanecká sněmovna bude hlasováním, které za chvíli proběhne, kdy bude ignorovat i pozměňovací návrh, velice vstřícný, výboru pro životní prostředí, adeptem na titul ropák roku. (Hluk v sále.)

Já chci říci, že jsem byl v Parlamentu, když se schvaloval a těžce vyjednával zákon 180/2005 Sb., o podporovaných zdrojích, a byl jsem zásadně proti němu. Můžete si to najít, vystupoval jsem proti tomu, protože tam bylo směsné spalování, které nahrávalo velkým monopolům těžit na dotacích do životního prostředí a tvářit se, že směsné spalování, když se v elektrárně Hodonín nahrne štěpka spolu s uhlím, je nějaká ekologie. Byl jsem proti tomu a budu proti tomu zákonu o podmínkách obchodování s emisními povolenkami, pokud nebude přijat vstřícný návrh výboru životního prostředí, právě proto, že nechci být u toho, jak Sněmovna je hrobařem impulzů růstu a v podstatě toho, kudy jde celá Evropa. Celá Evropa vsadila na obnovitelné zdroje. Německo pomocí těchto technologií překonává krizi, zvýšilo zaměstnanost. A pákový efekt, kdy můžeme vrhnout peníze a zásobit je efekty rozvoje podnikání a úsporami energií – tak toho nevyužíjeme.

Obávám se, že to naše ekonomické přešlapování, které se projevuje v nulových růstech spíše stagnací, škrtů zastavujících a podvazujících hospodářství, to naše současné přešlapování v oblasti energetiky rozhodnutím, které zde patrně za chvíli uděláte, bude krokem vzad.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se dívám, jestli ještě někdo další vystoupí v rozpravě, nebo jestli už rozpravu ukončíme. Já tedy začnu pomalu zvonit. Ukončuji rozpravu ve třetím čtení. Zeptám se pana ministra, jestli ještě chce vystoupit s nějakým závěrečným sdělením. (Neklid v sále.) Ne, takže se rozprava vyčerpala.

Vážení kolegové, je asi čas požádat zpravodaje pana poslance Krátkého, aby nám teď podal informaci. My víme, že máme podané pozměňovací návrhy, a vlastně bych chtěl jenom vědět, jaké bude přesně to pořadí těch pozměňovacích návrhů, jak je budeme hlasovat, abychom se dohodli na postupu. Takže prosím, pane poslanče, kdybyste mi tedy sdělil, nebo Sněmovně sdělil, jaké bude pořadí návrhů, které budeme hlasovat. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovoluji si přijít s návrhem po konzultaci s legislativním odborem Poslanecké sněmovny, abychom hlasování zařadili do tohoto sledu. Bod A, výbor pro životní prostředí. Bod F1 až F8, poslanec Dědič. Potom B1, B2, B3, případně C, D, E, G, H1, H2.

Pokud to budeme procházet tímto směrem, tak podle mě A a F jsou doplňující a upřesňující údaje legislativní povahy. U pozměňovacích návrhů ve skutečnosti měnicích je poslanec Šidlo. A dále, pokud by prošel poslanec Šidlo ve všech svých bodech, v podstatě nemáme o čem dál hlasovat. Všecky ostatní se tam už překrývají.

Takže můj návrh je v tomto pořadí. Znovu: A, F, B1 a dále.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Jestli poslanci tohle pořadí pochopili, jak jde po sobě – vidím, že pochopili, já jsem to nemyslel nějak urážlivě, ale že to nebylo tak jednoduché –, takže pokud s tím je souhlas, tak tohle nechám odhlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout pořadí bodů, jak bylo předneseno, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 155, přihlášeno je 158, pro přednesenou proceduru se vyslovilo 148, proti 1, takže jsme ji skutečně schválili.

Takže teď budeme postupovat, jak to tady máme, ty pozměňovací návrhy. Já jenom vždycky požádám pana poslance Krátkého, kdyby řekl, jaký je to pozměňovák, stanovisko své a stanovisko ministra, a budeme hlasovat. Takže ještě všechny prosím, aby se posadili. Všichni tu jsou. Budeme hlasovat. Prosím, pane poslanče, můžete začít.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji. Pod písmenem A je usnesení výboru pro

životní prostředí, které já osobně výrazně doporučuji. (Ministr má stanovisko negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 156, přihlášeno 158, pro hlasovalo 46, proti 81. A tím pádem tedy tento návrh byl zamítnut.

Teď prosím pan poslanec.

Poslanec Jiří Krátký: Druhé hlasování. Poslanec Dědič – F1 až F8. Dávám návrh hlasovat jako o celku o všech bodech s tím, že připomínám, že bod F6 a F7 posiluje monopolní postavení již slíbených peněz tak, aby se do –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, omlouvám se, ale to teď trochu překračuje roli zpravodaje.

Poslanec Jiří Krátký: Dobře. Negativní stanovisko. (Ministr má stanovisko souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 157 přihlášeno 157, pro hlasovalo 101, proti 20. Takže to bylo přijato. Prosím, můžeme dál.

Poslanec Jiří Krátký: Ano. B1 – kolega Šidlo. Stanovisko záporné. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je – (nesouhlasný šum v sále). Jéžíšmarjá. Tak teď se omlouvám. Já to tedy považuji za neplatné. Pane zpravodaji, slyším, že jsou varianty, tak budeme muset hlasovat po variantách.

Poslanec Jiří Krátký: Po variantách, ano. Máme tam pět variant. Takže varianta jedna – 100 % pro životní prostředí, přeloženo do češtiny. (Nejasno v sále.) Zákon navrhuje 50 % pro Ministerstvo financí, 50 % pro obě –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli dovolíte, zeptal bych se pana poslance Šidla, aby mi řekl, jestli to chtěl orientačně hlasovat, nebo postupně hlasovat. (Poslanec Šidlo mimo mikrofon.) Orientačně a pak nako-

nec tu nejlepší. Takže budeme hlasovat ty varianty každou zvlášť a zjistíme, kolik je pro každou hlasů. Máme tady, jestli se nepletu, pět variant. Já to tedy budu nějakým způsobem řídit.

Prosím vás, budeme hlasovat postupně a zjistíme hlasy pro jednotlivé varianty. Já se budu ptát – zřejmě tady asi nemá smysl zjišťovat názor – nebo ano? (Ministr: Pozice ke všem variantám negativní.) Dobře. Pozice zpravodaje?

Poslanec Jiří Krátký: I já respektuji usnesení výboru – negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já budu ale hlasovat všechny varianty.

První prosím budeme hlasovat tu variantu první.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro první variantu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 159, přihlášeno 159, pro 25, proti 90. Tak, já si to budu psát.

Teď budeme hlasovat druhou variantu.

Zahajuji hlasování o druhé variantě. Kdo je pro druhou variantu? Proti?

Hlasování má pořadové číslo 160, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 23, proti 85. Tak to byl výsledek druhé varianty.

Teď budeme hlasovat variantu třetí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro variantu třetí, může stisknout tlačítko, zvednout ruku.

Hlasování má tedy pořadové číslo 161, přihlášeno 159, pro hlasovalo 20, proti 76.

A můžeme hlasovat variantu čtvrtou. Čtvrtá varianta.

Zahajuji hlasování varianta čtvrtá. Kdo je pro čtvrtou variantu, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování má pořadové číslo 162, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 21 nakonec, proti 87.

A teď máme variantu pátou.

Zahajuji hlasování o páté variantě. Kdo je pro pátou variantu, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování číslo 163, přihlášeno je 159 poslanců, pro hlasovalo 19 nakonec, proti 79.

Teď máme tedy všech pět variant. A jak je vidět, největší počet hlasů získala varianta první. Tak bych v této chvíli nechal hlasovat tu první variantu. Takže teď hlasujeme tu první vítěznou variantu.

Zahajuji hlasování ještě jednou o té první neúspěšnější variantě. Kdo je pro ni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 164, přihlášeno 159 poslanců, pro hlasovalo 26, proti 93. To znamená, že žádná z těch variant nezískala dostatečnou podporu, a znamená to, že platí ten původní vládní návrh.

Poslanec Jiří Krátký: Budeme hlasovat dál.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme hlasovat. Teď se hlasuje varianta dvě – B2.

Zahajuji hlasování varianta dvě. Kdo je pro variantu dvě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Zpravodaj a ministr chce uplatnit negativní stanovisko.) Negativní už známe – na obou stranách negativní. Proti?

Hlasování má pořadové číslo 165, přihlášeno 159, pro hlasovalo 7, proti 71. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Jiří Krátký: B3. (Ministr: B3 negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Já hlasuji varianty, aby bylo jasné. Bylo mi řečeno, že musíme dohlasovat ty varianty v tom pořadí, takže my postupujeme. A já jsem teď u čtvrté, která měla 21 hlasů. Tu budeme mít teď jako třetí v pořadí. Je to tak správně? (Ano.) Je to dobře. Takže pokračuji v hlasování variant.

Zahajuji variantu čtvrtou, která měla 21 hlasů. Kdo je pro ni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 166, přihlášeno 159, pro hlasovalo 21, proti 96. Takže ta také nebyla přijata.

A teď tady mám variantu tři, která má 20 hlasů, takže tu hlasujeme nyní. Variantu tři. Zahajuji hlasování pro variantu tři. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 167, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 24, proti 96. Takže ani ta nebyla přijata.

A nyní hlasuji variantu číslo pět, poslední. Zahajuji hlasování. Kdo je pro variantu číslo pět, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 168, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 23, proti hlasovalo 95. To znamená, že ani ta pátá... A to pak znamená, že platí ten vládní návrh. Je to tak? Ano, říkám to dobře.

Nebylo nic přijato z těchto variant pana poslance Šidla, tzn. platí původní návrh a my můžeme opustit hlasování variant pana poslance Šidla a přikročit k bodu B2 podle našeho návrhu hlasování. Takže prosím vás, nyní budeme hlasovat B2. Ptám se na názor zpravodaje. (Záporný.) Ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o B2. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 169, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 24, proti 97. Takže tohle bylo také zamítnuto.

Nyní, pane zpravodaji, je tuším B3. Ptám se vás na názor zpravodaje? (Nesouhlas.) Pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro B3, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 170, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 24, proti 95, takže to bylo také zamítnuto.

Nyní, pane poslanče, je to? (Posl. Krátký: C – poslanec Bureš) Takže hlasujeme C. Názor zpravodaje? (Zpravodaj: neutrální v tomto případě.) Pane ministře? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro C, poslanec Bureš, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 171, přihlášeno je 158, pro hlasovalo 103, proti 18, takže návrh pana poslance Bureše byl přijat.

Jaké jsou tedy důsledky, pane zpravodaji?

Poslanec Jiří Krátký: Já tady mám poznamenáno, že by v tom případě nebylo hlasovatelné éčko pana kolegy Petra, ale já bych přece jenom doporučil – tento názor měním a nechal bych hlasovat éčko pak samostatně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Éčko byste chtěl nechat hlasovat samostatně?

Poslanec Jiří Krátký: Ano, samostatně. Takže měním svůj původní návrh...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, počkejte, měnit názor...

Poslanec Jiří Krátký: Ne ne ne ne. Stop. Nemá to vliv. Podle mě toto hlasování nemá vliv na další body.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jste mě tedy přivedl trochu do soutěsky.

Poslanec Jiří Krátký: Ještě po ranních konzultacích tento bod je skutečně jenom doplňující, upřesňující legislativní povahy. Nemá vliv na procenta, tak jak třeba kolega Petr později navrhuje. Ne procenta, ale částky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, já prosím, vyhláši pauzu do 10.15 a potřebuji zkonzultovat tuto situaci. Děkuji za pochopení. Přerušuji jednání do 10.15.

(Jednání přerušeno od 10.12 do 10.17 hodin.)

Kolegové, omlouvám se trochu za zdržení, ale myslím, že to vyřešíme. Požádám všechny zase na místa. Raději zagonguji a poprosím pana zpravodaje, aby se vrátil k pultu, a zároveň si myslím, že můžeme pokračovat.

Poslanec Jiří Krátký: Jestli jsem to pochopil dobře, prohlašovali jsme céčko, pokračujeme dál – déčko...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, ještě prosím o klid. Mám dojem, že ještě tady nejsou všichni. Poprosil bych o chvíli strpení. Jenom bych prosil, aby se poslanci tedy dostavili a sedli si.

Jenom si trochu zopakujeme, kde se nacházíme, pane poslanče. My jsme tedy teď odhlasovali naposledy tuším poslance Bureše, a to C. Tak je to? (Ano.) Takže odhlasovali jsme poslance Bureše a C. A jak je to tedy s dalším postupem?

Poslanec Jiří Krátký: Další postup – budeme u bodu D poslance Husáka. Stanovisko moje je nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Děkuji. Vážení kolegové, jsme u hlasování návrhu pana poslance Husáka – D a budeme ho hlasovat. Obdrželi jsme nesouhlas obou.

Zahajují hlasování. Kdo je tedy pro D, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti D?

Hlasování má pořadové číslo 172, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 8, proti hlasovalo 96, takže to bylo zamítnuto.

A posouváme se k poslanci Petrovi a to je E.

Poslanec Jiří Krátký: Ano, éčko. Po konzultaci jsme došli k závěru, že můžeme hlasovat o tomto bodu, takže moje stanovisko je nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Panem ministře? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro – poslanec E. (Pobavení.) Ne poslanec E, ale poslanec Petr – E. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo je proti?

Hlasování číslo 173, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 24, proti 94, takže tento návrh E – poslanec Petr – byl zamítnut.

A nyní můžeme pokračit k poslanci Foldynovi.

Poslanec Jiří Krátký: Géčko – stanovisko nesouhlasné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Foldyny G. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti stanovisku boxera pana poslance Foldyny, teď. (Pobavení v sále.)

Hlasování má pořadové číslo 174, přihlášeno 159, pro hlasovalo 44, proti 91. Tento návrh neprošel.

A teď stanovisko poslance Velebného. Je to tak?

Poslanec Jiří Krátký: Ano, H1.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme hlasovat H1. Stanovisko zpravodaje? (Nesouhlas.) Pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento pozměňovací návrh poslance Velebného, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 175, přihlášeno 159, pro hlasovalo 33, proti 97. Takže to bylo zamítnuto.

Teď je tady návrh H2 poslance Velebného, že ano?

Poslanec Jiří Krátký: Ano, H2, nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro H2, poslanec Velebný, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 176, přihlášeno 159, pro hlasovalo 41, proti 93. Takže to bylo také nepřijato. Máte tam ještě něco?

Poslanec Jiří Krátký: Stačí. Takže celkové usnesení, pane předsedající.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to všechno, pane zpravodaji? (Souhlas.) V tom případě, vážení kolegové, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona a slyšte návrh usnesení. Stanovisko zpravodaje bude – návrh? Pane zpravodaji?

Poslanec Jiří Krátký: Ne, předsedo, to je vaše role, přednést.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nerozumím.

Poslanec Jiří Krátký: To je vaše role, přednést návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko ministra. (Souhlas.) Dobře.

Poslanec Jiří Krátký: Pardon, moje stanovisko je neutrální.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Neutrální, ano.

Já tedy přednesu návrh: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, podle sněmovního tisku 772, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro toto celkové usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 177, přihlášeno 159, pro hlasovalo 103, proti 14. To by znamenalo, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Já myslím, že můžeme poděkovat oběma protagonistům a ukončit pro-

jednávání tohoto návrhu zákona, které skončilo úspěchem pana ministra.

Máme tu další bod.

130.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném
a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 732/ - třetí čtení**

Ted' bych poprosil, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr školství Petr Fiala a zpravodajka paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Ve sněmovním tisku 732/3 máme pozměňovací návrhy.

Vážení kolegové, otevírám rozpravu ve třetím čtení k tomuto návrhu zákona. Přihlášky písemné nemám, ale pan ministr působí dojmem, že by si slovo vzal. Prosím, pane ministře, máte tedy v rozpravě slovo jako první.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom stručně shrnu některé podstatné věci, které se týkají této novely.

Jednak se jedná o technickou novelu školského zákona, která vychází z nutnosti provést určité změny na základě novely zákona o rozpočtovém určení daní. Změny v rozpočtovém určení daní je nutné promítnout do několika ustanovení školského zákona, respektive je potřeba zrušit nadbytečná ustanovení, podle kterých dosud musí domovská obec hradit neinvestiční náklady na dojíždění žáků obci, která zřizuje školu.

Tento návrh byl projednán výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který s ním vyslovil souhlas a usnesl se na jediném pozměňovacím návrhu, což je formální změna v § 163 odst. 2. Chtěl bych zdůraznit, že s tímto pozměňovacím návrhem Ministerstvo školství souhlasí.

Pokud jde o druhou část novely, podstatnější, ta se týká společné části maturitní zkoušky. Jenom připomenu, není to žádné tajemství, že v provedení letošních státních maturit došlo k řadě významných pochybení. Nejde tedy o nespokojenost neúspěšných studentů, kteří se na maturity dobře nepřipravili. Nejde ani o mediální ohlasy některých případů, ale o selhání, která jsou objektivně doložitelná, oprávněně kritizovaná odbornou komunitou i veřejností. Výsledkem toho bylo, že veřejnost si z letošního průběhu maturit odnesla pocit, že nebyly v pořádku, a někteří maturanti také poznání, že se k nim stát nezachoval spravedlivě.

Věřím, doufám, že všem nám je jasné, že se tato situace v příštím roce v žádném případě nemůže opakovat. Za současného znění, za

současného platného znění školského zákona je však toto riziko poměrně velké. I pokud bychom nějak dokázali všechny dosavadní problémy odstranit, budeme čelit skutečnosti, že ve společné části bude zavedena další povinná zkouška z cizího jazyka a také z třetího předmětu. Maturita se má tedy ještě rozšířit, ale to je podle mého přesvědčení i podle názoru všech, kteří se maturitou zabývají, možné teprve tehdy, až dobře zvládneme současný rozsah maturitní zkoušky. Další otřes důvěry ve státní maturity si už nemůžeme dovolit.

Z těchto důvodů Ministerstvo školství na základě doporučení expertů připravilo komplexní pozměňovací návrh, který ve státních maturitách zachovává vše, co se osvědčilo, s čím žádný problém nebyl, a naopak odstraňuje to, kde došlo k chybnému provedení a kde hlavně k chybám může znovu dojít. Není to tedy, opakuji znovu, nová koncepce státní maturity. Je to snaha obnovit důvěru studentů, učitelů i veřejnosti ve stát a jeho schopnost připravit státní maturitu bez jakýchkoli potíží. Je to řešení na dva roky, během nichž budeme mít na základě dosavadních zkušeností možnost a prostor připravit skutečně funkční a rozumný model státní maturity do budoucnosti.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, nerozhodujeme nyní o tom, jak má maturita ideálně vypadat. Rozhodujeme o tom, jak vyloučit opakování otřesu důvěry ze strany mladých lidí, učitelů a jejich rodičů. Rozhodujeme o tom, jak učinit státní maturitu kvalitní. Proto vás prosím, abyste podpořili předkládanou novelu školského zákona, jak vyšla ze školského výboru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji tedy za toto objasnění. Prosím, kdo dál? Prosím, nyní paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se také vyjádřila jménem svým i jménem klubu TOP 09 a Starostové k předkládané normě týkající se společné části státní maturity.

Je to kompromisní řešení. Kompromisní mezi chtěným a možným cílem. Chtěnou formu jsem vyjádřila v pracovní verzi, která obsahuje tři povinné předměty, a nedílnou součástí této předlohy je také maturita z matematiky. To, že se nepovedlo v letošním roce spustit třetí předmět, je díky tomu, že jsme byli mylně informováni a mylně ujišťováni zhruba před rokem Ministerstvem školství, že je v jeho silách státní maturitu takto připravit. Nestalo se tak, a proto považuji toto řešení za přijatelné.

Velmi důležité je také sdělení, které tímto dáváme ředitelům středních škol. Je zřejmé, že společná část státní maturity bude součástí středoškolského vzdělání a že se s matematikou do budoucna počítá jako s předmětem, který bude zařazen do povinné části.

Novela je sázkou na jistotu, minimalizuje riziko pochybení zadání společné části maturity, a proto se domnívám, že s ohledem na to, že má také určený horizont, ve kterém se připraví novější, modernější podoba maturity, je to řešení, které je přijatelné a které můžeme podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní se mi hlásí do rozpravy ve třetím čtení pan poslanec Vít Bárta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, mám potřebu apelovat na Poslaneckou sněmovnu, aby nepodpořila tuto normu, aby ji nepodpořila proto, že přijetí této normy znamená zásadní propad v konkurenceschopnosti České republiky.

Jsem velmi rád, že opakovaně je zde snaha poslouchat ujištění o tom, že matematika do budoucna bude součástí státní maturity, povinnou součástí státní maturity. Problém však je, že konkurenceschopnost České republiky se každoročně propadá tak, že Česká republika je v mnohých parametrech dnes poslední zemí v konkurenceschopnosti v rámci Evropské unie a každý rok se propadá v uznávaných mezinárodních žebříčkách o jednu až tři příčky směrem dolů. Za této situace úvaha o tom, že si dáme čas a že se připraví nová verze státních maturit, a že při druhém čtení tady pan ministr říkal, že možná v roce 2015 už by tak mohlo být, znamená propad konkurenceschopnosti České republiky každoročně o dvě tři příčky, to znamená za ony tři roky v roce 2015 to znamená propad možná o deset příček v konkurenceschopnosti České republiky.

Já vím, že to tady zjevně moc nikoho netrápí, ale realita je taková, že pan ministr školství pohřbívá konkurenceschopnost České republiky. Teď a nyní tedy vyrábíme národ dělníků. Teď a nyní tady pravicová vláda posílá české studenty ke strojům. Čeští studenti vysokých škol ke strojům. Možná že by se to někomu nalevo líbilo, ale reálně je to politika pravicové vlády. Pošleme naši inteligenci ke strojům. To je reálná politika této pravicové vlády. Chceme dělníky s vysokoškolským vzděláním.

Zaznělo tady, že byly mylné informace z Ministerstva školství, jak jsou maturity připraveny. Zaznělo tady, že současné chyby vedou Ministerstvo školství k tomu, že není přípustné, aby tyto současné chyby v budoucnu ohrožovaly důvěryhodnost státních maturit. Státní maturity jsou nedůvěryhodné tak, že vysoké školy je nechtějí jako limit pro přijímání na vysoké školy. Naopak těžší verze státních maturit, především z matematiky, bylo jediné světlo na konci tunelu, aby v několika následujících letech se vysoké školy začaly řídit při svém přijímání právě tímto parametrem. Jestliže v roce 2015 zavedeme těžší verzi státních maturit, tak jediné, na co se můžeme těšit, je to, že v roce 2018, možná v roce 2019 vysoké školy

přijmou tento parametr. To znamená, že reálné zpoždění místo toho, aby už to příští rok začalo fungovat, máme víc než o pět let. A to jsem ještě optimista, že v roce 2013, v roce 2014 nebude zvolena natolik populistická vláda, že pro ni bude ještě výhodnější státní maturity zrušit úplně.

Opakovaně tady v posledních třech týdnech apeluji na to a žádám, aby se pan premiér vyjádřil k úpadku konkurenceschopnosti České republiky. Opakovaně říkám, že v efektivitě využívání veřejných státních prostředků jsme na 120. místě na světě, že jsme poslední zemí v Evropské unii podle uznávaných švýcarských žebříčků konkurenceschopnosti. A přesně v tomto ohledu můžeme nyní sledovat, jak ministr školství, nyní nový, dostane pro Ministerstvo školství ze státního rozpočtu možná o něco více peněz v situaci, kdy zjednodušíme, zpřimitivníme státní maturity. Je to přesně příklad toho, jak paradoxně samotné rozhodování nad rozpočtem školství nás přesně v tomto parametru dále povede k tomu, jak budeme v mezinárodních žebříčkách dále srovnávání.

A jenom tady v tomto kontextu drobné odbočení. Když se tady pořád připomíná, že důležitější než žebříčky konkurenceschopnosti jsou hodnocení ratingových agentur z toho, jak se zadlužujeme, tak připomínám, že Česká republika se i v tomto parametru srovnání zemí propadla za poslední rok o pět příček na 60. pozici, z 55. na 60. pozici z hlediska míry zadluženosti, což je i jeden z parametrů konkurenceschopnosti. Ale je to jenom jeden z dílčích parametrů.

Dnes, před krajskými volbami, je mnoho učitelů a učitelek, kteří místo toho, aby měli odvahu říci, že konkrétního studenta nepustí k maturitě, v obavách z toho, že tento žák přejde na jinou školu, kde si jakési vzdělání dodělá, tak raději tohoto nekvalitního studenta k maturitě pošlou, a protože státní maturita není reálně bič pro zvyšování kvality českého školství, ale je to jenom kontrolní mechanismus pro to, abychom nepustili ze středních škol studenty, kteří nezvládají látku základní školy. A tento elementární parametr, který my nazýváme státní maturita, ještě nyní tupíme a to světélko na konci tunelu v podobě těžší verze státních maturit z matematiky definitivně pohřbíváme.

Je velmi trapné, že v současné situaci, kdy máme zvýšit zaměstnanost v České republice a kdy to slibují v zásadě všechny parlamentní strany a kdy všichni víme, že zaměstnanost zvýšíme jediné tehdy, když sem přilákáme nové investory, když dáme prostor českým firmám pro to, aby se mohly rozvíjet, především v rozsahu znalostní ekonomiky, nikoliv dělnických profesí, tak nyní hrobař české konkurenceschopnosti a českého konkurenčního školství ministr pan Fiala definitivně zatluče další hřebík do toho, abychom byli národem dělníků.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Wenigerová se hlásí o slovo stále v rozpravě ve třetím čtení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená vládo, já bych zde chtěla uvést na pravou míru informace svého předřečníka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych jenom požádal o větší klid! (Zvoní.)

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Pan poslanec Bárta hovoří o tom, že vypuštění matematiky znamená snížení konkurenceschopnosti našich mladých lidí. Já se teď nebudu bavit o snižování konkurenceschopnosti, ale o tom, o čem rozhodujeme.

Pokud by nebyla přijata novela, která je dnes na stole, a tu podporuji, pak by se samozřejmě musela dělat maturita ze tří povinných předmětů – českého jazyka, cizího jazyka a třetím povinným předmětem je možnost výběru ze tří předmětů, a to z matematiky, společenského vědního základu a informatiky. Takže i kdybychom nepřijali tuto dnešní novelu a platil by stávající zákon, který byl v oblasti maturity novelizován v roce 2008, nikde není jistota, že by si všichni žáci maturující na všech typech škol vybrali matematiku. Někdo by si vybral matematiku, někdo by si vybral společenskovědní základ a někdo by si vybral informatiku. Nepředpokládejme vůbec, že by na uměleckoprůmyslových školách a konzervatořích byla matematika předmětem, který by byl vybírán pomalu všemi. To je přesně otázka, o které si myslím, že musíme nadále diskutovat, jak dále s matematikou.

Takže dnes vlastně přijetím této novely zachováme český jazyk, druhý jazyk cizí anebo možnost volby matematiky, tedy mezi cizím jazykem a matematikou. A navíc se tam přidává možnost si ještě vybrat z matematiky a cizího jazyka, pokud někdo si vybere cizí jazyk, může si vybrat ještě matematiku či naopak.

A já bych zde na podporu autority drtivé většiny ředitelů našich škol chtěla říci, že ředitelé škol velmi dbají na profil absolventa. A jsem přesvědčena, že technické školy v profilové části takovéto předměty, odborné i matematiku, mít budou.

Čili já podporuji tuto novelu. Jak řekla naše paní předsedkyně Putnová, je to kompromisní řešení, ale tím, že třetí předmět není připraven – a já neříkám, jestli je to dobře, nebo špatně, prostě není připraven –, tak do tohoto rizika vůbec nemůžeme jít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta bude reagovat.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych rád reagoval na vyjádření své předřečnice.

Prostřednictvím pana místopředsedy paní poslankyně, já si velmi vážím toho, že i v dobách koaličních nebýt vás, tak se obávám, že i řada věcí, které se podařilo prosadit pro – promiňte – vyšší konkurenceschopnost českého školství, nebýt vás, tak se to nepovedlo. Velmi si vážím toho, jak jsme v dobách Ministerstva školství složitě především kvůli TOP 09 hledali kompromisy k tomu, abychom posunuli některé věci na Ministerstvu školství.

Já s vámi samozřejmě souhlasím v tom, že nemůžeme odsuzovat ředitele škol. Nicméně je zapotřebí si připomenout to, že právě ředitelé škol dnes jsou ne vinou vlády, ne vinou politiků, ale vinou sociodemografického vývoje často v situaci, kdy nedostatkem žáků v konkrétních školách, a paradoxně často velmi kvalitních školách, protože paradoxně ty školy, kde se studentům mohou věnovat více, a koneckonců i tam, kde jsou poněkud menší nároky na řekněme odměňování učitelů, tím logicky vedou k tomu, že na těchto školách jsou velmi kvalitní pedagogové. Paradoxně na těchto venkovských školách, především venkovských školách, při nedostatku žáků, při snižování počtu žáků, vzniká situace, kdy některé školy jsou jednoznačně existenčně závislé na tom, jestli tam jednoho žáka navíc budou, nebo nebudou mít. Tam vzniká ten neuvěřitelný paradox, že i velmi zodpovědní ředitelé i velmi zodpovědní pedagogové raději v té škole nechají děti dále studovat místo toho, aby je nechali v jejich vlastním zájmu opakovat ročník, prostě z toho důvodu, že vědí, že rodiče těchto žáků tyto děti převedou na jinou školu, kterou třeba i zaplatí, za cenu toho, že nebudou v uvozovkách tyto kvalitní pedagogové to dítě prudit. To je realita venkovských škol.

A v tomto kontextu říkám, a v tom s vámi taktéž souhlasím, že samozřejmě nikde není jistota, že si matematiku, obzvláště těžší verzi matematiky, studenti pro státní maturitu vyberou.

Znovu opakuji, že především státní maturita z matematiky v těžší verzi, i když je to dneska otázka 3 %, je právě oním světýlkem na konci tunelu, o které je zapotřebí bojovat, a toto nejdůležitější světýlko na konci tunelu tedy pan hrobař, ministr školství, definitivně pohřbívá. To je ten průšvih. To je to hrobaření. To je to největší svinstvo na této normě. To je ta největší prasařna, která znemožňuje (hluk, výkřiky a bušení do lavic) – ano, je to tak, protože vysoké školy právě na této těžší verzi státních maturit, právě na tomto světýlku na konci tunelu mají největší naději v následujících letech postavit to, že tato státní maturita bude uznávána jako přijímací zkoušky na

vysokou školu. A tohle světýlko na konci tunelu, které tímto způsobem hrobaříme a odsouváme tak, že ho znovu nastartujeme nejdříve v roce 2015, jak se tady vyjádřil při druhém čtení pan ministr Fiala, je to, že vysoké školy zase než to akceptují, jsme nejdříve někdy v roce 2016, spíše v roce 2017, možná 2018. A to je ta kritická doba, za kterou se mezitím dále budeme propadat v konkurenceschopnosti, protože si řekněme upřímně, že i když nastavíme povinnou zkoušku z matematiky, tak dalších čtyři pět let bude vůbec trvat adaptace středních a základních škol v případě zavedení srovnávacích zkoušek na základní škole k tomu, abychom otočili úpadek v postupné zvyšování kvality. Celý proces je na dlouhá léta a my nyní bohužel otáčíme kormidlo, že místo toho, abychom viděli to světýlko na konci tunelu, tak ho na několik let nyní pohřbíváme. To je ta tragédie, o kterou se jedná. To je to, kde apeluji a volám a používám záměrně vulgaritu, protože promiňte, toto je opravdu nesmírně závažná situace.

Já samozřejmě uznávám, že ve státních maturitách je hromada chyb. Samozřejmě uznávám to, že je zapotřebí systém zlepšovat a zdokonalovat, ale toto je norma, kterou tady mnoho měsíců nový ministr školství ve Sněmovně projednává, a já jsem přesvědčen už jenom na historii pana profesora, na to, že je to vysokoškolský kantor, tak by měl chápat, jak zásadní je to problém. Jak ho kolegové i třeba na pedagogických fakultách budou hodnotit za to, jak kvalitní žáky pedagogické fakulty přijímají. Dojděte se zeptat do Hradce Králové, jaká je úroveň studentů, kteří jsou přijímáni na pedagogickou fakultu, jakou mají úroveň matematiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já vidím další přihlášené do rozpravy, pana poslance Béma, který se hlásí. Prosim, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, členové vlády, dovoluji i můj stručný komentář.

Já bych si dovolil upozornit na jeden obecný fenomén. Tím obecným fenoménem mám na mysli skutečnost, že my politici si čas od času vymyslíme nějaký projekt nebo nějaký příběh a v zájmu pachatelství dobra, my to prostě myslíme dobře, tak nastartujeme nějaký proces, v průběhu něhož a na jehož konci vlastně splakáváme nad výdělkem a jsme konfrontováni s desítkami problémů, které nejen trápí nás jako strůjce tohoto příběhu nebo této myšlenky, ale také stojí spousty úsilí, energie a koneckonců i peněz veřejné subjekty, veřejné rozpočty, zatěžují v tomto případě školy.

Co mám na mysli tím projektem, který jsme si my, pachatelé dobra, vymysleli? Vymysleli jsme si státní maturity a vymysleli jsme si centrum, které bude státní maturity realizovat. Vymysleli jsme si státní maturity proto, že jsme podleli možná dojmu, možná jsme k tomu měli i nějaké indicie, že

prostě a jednoduše střední školství v České republice upadá, a protože vzdělání a školství je základem budoucí konkurenceschopnosti a prosperity, ekonomické výkonnosti země, tak jsme se začali bát, že pokud něco neuděláme, tak to s naším hospodářstvím nebo s naší zemí nedopadne dobře. Vymysleli jsme projekt státních maturit, který se ukázal v průběhu let jako neobyčejně robustní, zbytný, jako ten, který zatěžuje naše střední školy, jako ten, který nepřináší ten jeden z původních efektů, který měl být kvalitní srovnání, nebo respektive srovnání kvality našich středních škol, postavení je do nějaké objektivizující roviny. Vyjití vstříc středoškolákům maturantům, kteří se hlásí na vysoké školy, a zjednodušení toho správního procesu nebo administrativního procesu přijímání na vysoké školy a propojení státní maturity s přijímacími zkouškami nebo s přijímacími pohovory na vysokou školu.

Ukázalo se v průběhu času, že se to nepodařilo, ukázalo se v průběhu času, že ten systém stojí obrovské množství peněz, že v zásadě je dysfunkční, a jak řekli někteří z mých předřečníků, dnes už děláme jenom kompromisy. Kompromisy, kterými ten systém zjednodušujeme a umožňujeme jeho nějakou reálnější funkci, která v konečném důsledku nepřinese ten efekt, který jsme si přáli na začátku jako pachatelé dobra, ale přinese nějaké aspoň dílčí pozitivní změny. A v průběhu toho procesu diskutujeme. A přichází pan poslanec Bárta prostřednictvím pana předsedajícího, který na jedné straně upozorňuje na nepochybně fenomény, které jsou asi nejspíše realitou, to znamená například kvalita matematického vzdělání a dovedností studentů, studentek, kteří přicházejí na pedagogické školy. Ale na druhé straně konfrontuje návrh, v tomto případě tedy poslanecký návrh, ale který samozřejmě nese znaky shody s konceptem, který dnes se snaží na půdě státních maturit přinést Ministerstvo školství a který nepochybně jde správným směrem, a konfrontuje s tím, že ten systém – já teď nebudu recyklovat ta pejorativní, dle mého názoru nemístně pejorativní označení, ale v zásadě že ten systém jde špatným nebo perverzním nebo nefunkčním dysfunkčním směrem. Takže já chci říci, tento fenomén je prostě nešťastný.

My jsme si zadělali na problém. Vytvořili jsme prostě obrovského byrokratického molocha, který se ukázal v průběhu času jako drahý, neefektivní a nepřinášející žádný cíl, žádný smysl, prostě nenaplňující ta očekávání, která jsme do něj vložili, a teď jej zjednodušujeme. Já prosím, vzpomeňme na to staré dobré české dvakrát měř, jednou měř, až příště si zase vymyslíme – já jsem rád, že pan ministr kýve hlavou – až příště si zase vymyslíme, že zachráníme a spasíme český stát nějakým zázračným způsobem, a je úplně jedno, jestli to je v oblasti školství, nebo to je v oblasti nějaké ekonomické intervence, nebo to je v oblasti intervence do zdravotního systému nebo do systému penzijního pojištění, nevím. Až si zase vymyslíme, že bu-

deme zachraňovat český stát, tak já moc prosím, abychom diskutovali a nechali hlavně především diskutovat tyto myšlenky a tyto nápady naši odbornou veřejnost, abychom pokud možno jako političtí představitelé do ní vstupovali málo, a pokud do ní budeme vstupovat, tak naslouchejme tomu, co nám říkají ti odborníci, aby to pak zase nedopadlo tak, že budeme dělat jeden kompromis za druhým.

Já patřím mezi velké kritiky státních maturit ne proto, že si myslím, že státní maturita je špatná. Je skvělá, je dobrá, potřebujeme objektivizující testy, komparativní metodu, která ukáže, která škola je kvalitní, která škola je nekvalitní. Potřebujeme vyjít vstříc středoškolákům, aby když už se hlásí na vysoké školy a dělají státní maturitu, tak aby se tyto dva procesy v nějakou chvíli potkaly, aby to nebylo tak, že výsledky státní maturity se dostávají na vysoké školy dva nebo tři měsíce po uzavření přijímacích pohovorů. No, to pak samozřejmě nemá žádný efekt a žádný smysl. Zároveň v průběhu napravování těch křivd nebo těch chyb, které vznikají naším pachatelstvím dobra, tak se vzájemně urážíme. Já prosím, abychom to nedělali, abychom příště skutečně dvakrát měřili než jednou začneme řezat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím pana poslance Bártu, opět přihlášeného do rozpravy k tomuto.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom fakta. Parametry ekonomického světového fóra – parametr kvalita základního a středního školství, propad z 51. na 55. místo. Před námi je Mauricius a Polsko. Já se ptám, kdy konečně pan premiér na čtvrtou nebo pátou výzvu, kdy mu tady čtu o tom, jak se propadáme na úroveň Guatemaly, na úroveň afrických, jihoamerických, asijských zemí, kdy konečně vysvětlí, jak chce zastavit propad české konkurenceschopnosti, jak konečně chce napravit to, že jdeme do pekel.

A dovolte mi reagovat na mého předřečníka. Státní maturity vznikly a byly vytendrovány, připraveny reálně nikoliv touto koalicí, ale koalicí minulou. A samozřejmě i ministr školství Josef Dobeš měl jenom dvě možnosti – buď na zelené louce začít se státními maturitami znova, o který bychom věděli v kontextu zkušeností s touto koalicí, které máme, že bychom je reálně neprosadili, anebo přijmout nedokonalý, nicméně alespoň nějaký systém, který postupně dostaneme tam, kam ho chceme.

A dnes se děje to, že když jsme se rozhodli si postavit parník, tak pravda, do parníku nám teče, ale pořád až sem jsme někde jeli s tím parníkem. Dnes děláme to, že z toho parníku uděláme hausbót. Prostě proto, že konstatujeme, že s tím parníkem nikam nedojedeme. A to prznění toho parníku, děláni z parníku hausbót, je ten problém, na který tady apeluji, aby se ne-

stal. Protože to, co zbude ze státních maturit dnes, to, že přestane existovat těžší verze státních maturit z matematiky jako možnost, je ta tragédie, která znamená další propad. A nejenom v tom školství, ale obecně v celkové konkurenceschopnosti České republiky, kterou pan premiér, pan ministr financí, pan ministr školství prostě ignoruje jakožto mezinárodně uznávaný srovnávací žebříček konkurenceschopnosti například světového mezinárodního fóra tak, jak jsem ho tady citoval.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Křeček je další přihlášený do rozpravy, s faktickou dokonce.

Poslanec Stanislav Křeček: Jenom faktickou, pane předsedo. Dámy a pánové, toto je třetí čtení zákona. Já se ptám, k čemu byla ta první dvě čtení. Co se tedy dělo s tímto zákonem v prvních dvou čteních, když ho nyní takto projednáváme ve třetím čtení? Jestli budeme všechna třetí čtení takto projednávat, tak ať se nikdo ve 23 hodin nediví, že ještě máme před sebou deset bodů. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. A můžeme snad v této chvíli tedy ukončit rozpravu ve třetím čtení. Ještě bych požádal, jestli závěrečné slovo by někdo chtěl přednést. Kdokoli. Ještě pan ministr přece jenom si vezme slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Dámy a pánové, velmi stručně, jenom abyste neměli žádné pochybnosti, uvedu některá čísla. V jarním řádném termínu neuspělo u maturitní zkoušky zhruba 20 % studentů, v tom opravném podzimním to bylo 46 %. Maturita jednoznačně plní funkci nepodkročitelné meze a tuto funkci v plném rozsahu zachováváme, neměníme na ní nic. Zatímco vyšší úroveň z jakéhokoliv předmětu si v jarním semestru zapsala zhruba 3 až 3,5 % žáků, tak v tomto podzimním termínu to byla 0,64 %, tedy zhruba půl procenta. Takže změny, které děláme, žádným způsobem nemění funkce, které státní maturita má, ty pozitivní funkce, které od ní očekáváme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě paní zpravodajka si vezme slovo, paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Již velice krátce předtím, než vás provedu jednoduchým hlasováním o tomto zákonu.

Byla tady uvedena hrůzná vulgární slova směrem k tomuto tisku. Říkám, že to bylo projednáno v prvním i v druhém čtení zcela zodpovědně.

Ale moje rýpající poznámka je: V roce 2006 jsme na nátlak tehdejší koaliční vlády oddálili maturitní termín z roku 2007/2008, kdy měly maturity poprvé startovat, na roky další. Stálo to strašné miliony, a když se podíváte do původního znění zákona 561, tak jak byl přijat v roce 2005, tak se po těch vyházených stamilionech a dalších věcech vracíme k původní verzi. Takže já bych chtěla říci, že někdy se má jít do vody a plavat rychleji, než se na břehu učit plavat. Ono to bude stát míň peněz.

A teď jestli můžu, bych už provedla Sněmovnu hlasováním. Sněmovní tisk 732, který byl předložen Sněmovně, projednaly dva výbory. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výbor pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Z obou výborů zde máme pozměňovací návrhy. Hlasování bude probíhat tak, že prvně budeme hlasovat pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a za druhé budeme hlasovat návrh výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a poté budeme hlasovat závěrečné hlasování. Čili dojde vlastně ke třem hlasováním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, jestli někdo má něco proti této proceduře a navrhuje něco jiného nebo nějakou jinou. Nikdo nenamítá.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Můžeme hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ne, počkejte, něco tady zaznívá. Pan poslanec Korte se hlásí k proceduře. Je to tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Dámy a pánové, zásadně s procedurou žádné velké problémy nemám, ale prosil bych, abychom hlasovali o těch návrzích, a nikoli ty návrhy. Děkuji. (Potlesk, pokřik v sále.)

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Velice děkuji, nemělo by se mi to stát.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně, slyšela jste, že máme hlasovat o návrzích.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Takže můžeme hlasovat o návrzích, pane místopředsedo. Můžete zahájit proceduru. To znamená nejdřív bychom měli hlasovat sněmovní tisk 732/2, to je pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Stanovisko zpravodaje je kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 178, přihlášeno 158. Pro hlasovalo 137, proti 2. Takže to bylo přijato. Můžeme další.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další pozměňovací návrh, to je pozměňovací návrh výboru pro vědu, mládež, kulturu a tělovýchovu. Je to sněmovní tisk 732/1. Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Souhlasím.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 179, přihlášeno 158, pro hlasovalo 141, proti 1, výsledek – přijato. Tedy tohle bylo schváleno. Další návrh.

Poslankyně Vlasta Bohdalová:s Vyrovnali jsme se se všemi pozměňujícími návrhy a nyní bychom měli hlasovat o celém sněmovním tisku číslo 732 s pozměňujícími návrhy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 732, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, co jsem přečetl – který jsem přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Omlouvám se. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 180, přihlášeno 158, pro hlasovalo 142, proti nula. My jsme tedy odhlasovali, schválili tento zákon.

Díky panu poslanci Kortemu se sezení tady stane brzy peklem, kolegové.

Přistoupíme k dalšímu bodu, to je pan poslanec – to je bod číslo 128.

128.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb.,
o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 724/ - třetí čtení**

Zákon pana ministra Drábka. Ten zaujme místo, stejně jako paní poslankyně Renata Witoszová. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy tady nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Do ní se hlásí pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tato technická norma již byla vysvětlena podrobně v prvním čtení, druhé čtení jsme zvládli velmi rychle, protože nebyl uplatněn žádný pozměňovací návrh. Já jenom připomenu, že se jedná o změnu právní formy čtyř ústavů sociální péče, které jsou dosud organizačními složkami státu, a úlohu zřizovatele plní Ministerstvo práce a sociálních věcí. Navrhuje se od 1. ledna 2013 změnit právní formu těchto ústavů sociální péče na příspěvkovou organizaci, což je procedurálně mnohem lepší řešení, než když ústav sociální péče musí všechny své příjmy a všechny své výdaje zanášet jako součást státního rozpočtu.

Tedy tolik k této velmi technické normě.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku paní kolegyni Witoszovou.

Poslankyně Renata Witoszová: Děkuji, pane místopředsedo. Mohu potvrdit jenom slova pana ministra. Výbor doporučil schválit tento sněmovní tisk, a jelikož nebyl doporučen žádný pozměňovací návrh ani návrh na zamítnutí, můžeme přímo přistoupit k hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Nemám žádné písemné přihlášky. Hlásí se někdo z místa do rozpravy? Protože tomu tak není, rozpravu končím. Přestože v rozpravě nepadly žádné podněty, přesto se ptám pana ministra a paní navrhovatelky, jestli chtějí nějaká závěrečná slova. Nechtějí, dobře. Děkuji, můžeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 724.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se zněním tohoto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 181. Přihlášeno 155, pro 128, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení, a tím i návrh zákona byl přijat, byl s ním vysloven souhlas.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu a to je pořadový bod číslo

119.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 686/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr spravedlnosti Pavel Blažek a zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Polčák. (Není přítomen v sále.) Máme pana zpravodaje?

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, buď musíme změnit zpravodaje, protože se stala nějaká nehoda panu poslanci Polčákovi, anebo bych požádal o přestávku dvě minuty. (Poslanec Stanjura chce změnu zpravodaje.) Tak dobře, dejte hlasovat o změně zpravodaje, navrhuji... Už je tady, takže děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže předpokládám, že přestávka je bezpředmětná, pan zpravodaj se našel.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, velmi se omlouvám za své zpoždění, nicméně měl jsem ještě tady nějakou neodkladnou záležitost.

Pokud jde o sněmovní tisk číslo 686, konstatuji v rámci své zpravodajské zprávy, že nebyl podán žádný návrh na zamítnutí tohoto sněmovního tisku a byly podány pozměňovací návrhy, s nimiž bychom se měli vypořádat v rámci hlasovací procedury každý zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 686/2, který jste všichni obdrželi, takže k tomuto bodu můžeme otevřít rozpravu. Písemné přihlášky do rozpravy nemám. Hlásí se z místa pan zpravodaj pan poslanec Polčák, prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, již jsem po-

padl dech, snad jsem schopen velmi krátce k jednotlivým pozměňovacím návrhům, které byly v rámci sněmovního tisku 686 podány, vznést stanovisko zpravodaje, které samozřejmě potom budu už jenom přednášet ústní formou, buďto tedy kladné, či záporné.

Je zde usnesení ústavněprávního výboru, které bylo podáno a které našlo politickou podporu napříč spektrem v ústavněprávním výboru. Myslím si, že se jedná o zkvalitnění té normy, sjednocení lhůty pro podání dovolání na dva měsíce oproti původnímu návrhu a zejména změnu zákona o Ústavním soudu, pokud jde o postavení asistentů soudců, které byly iniciovány ze strany Ústavního soudu.

Pokud jde o pozměňovací návrhy mimo usnesení ústavněprávního výboru, byl podán návrh pouze dvou poslanců, a to poslance Otty Chaloupky a můj pozměňovací návrh, který je pod písmenem C. A paní poslankyně Weberové, to jsem zapomněl, pardon, který se týká účinnosti a nahrazení slovy u § 243c odst. 3.

Pokud jde o poslanecký návrh pana kolegy Chaloupky, chci pouze velmi stručně sdělit, že toto ustanovení je potenciálně nebezpečné v tom, že vytváří prostor pro retroaktivní uplatnění nároků vůči České republice v rámci obnovy řízení, které by bylo zahajováno vždy na podnět osoby, která uspěla u Evropského soudu pro lidská práva. Chápu motivaci, kterou pan kolega poslanec měl ve vztahu ke sjednocení té úpravy v rámci trestních věcí a civilních věcí, nicméně jedná se bezesporu o retroaktivní postup a domnívám se, že takový postup je možný pouze za výjimečných okolností. A je skutečností, že návrh zakládá možnost odteď, to znamená od nabytí účinnosti navrhované úpravy, požádat o obnovu řízení v těch věcech, ve kterých Evropský soud pro lidská práva seznal porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Představa, že bychom mohli vytvořit procesní prostor od nabytí platnosti přístupu České republiky k evropské úmluvě a že bychom tedy mohli od tohoto okamžiku, to je vlastně lhůta řekněme 15 až 17 let rozhodovací činnosti evropského soudu, bychom vytvořili prostor pro možnost obnovy řízení, je možná u některých případů i spravedlivá, ale u některých případů vyloženě krajně nebezpečná. Já před ní varuji.

Pokud jde o můj pozměňovací návrh, který jsem podal, snažím se pouze stručně vyrovnat s argumenty, které bezesporu zazní nebo zazněly i od Ministerstva spravedlnosti. Chápu, že Ministerstvo spravedlnosti hájí návrh tak, jak byl podán, nicméně za svým návrhem si stojím, protože považuji za vhodné v okamžiku, kdy bude přijat nový občanský zákoník, resp. kdy vstoupí do účinnosti, aby byl otevřen více prostor pro rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Do té situace se může dostat zvláště každý občan, že v jeho věci rozhodnou dva soudy rozdílně. A je otázkou, jestli stávající právní úprava, tak jak je koncipována v návrhu Ministerstva spravedlnosti,

vytváří dostatečný prostor pro to, aby případné excesy a pochybení, k nimž dochází v činnosti odvolacích soudů, zdali je možné, aby o nich rozhodoval jakýmsi nárokovým modelem Nejvyšší soud.

Chci upozornit na jednu věc. Není to úplně možné ani pro právníky zřejmé, ale dnes dovolací důvody, tak jak jsou uvedeny v současně platném znění občanského soudního řádu, jsou pojaty šířeji, než je navrhovaná úprava. To znamená, že pokud dojde k pochybení odvolacího soudu v případě skutkového zjišťování, tzn. v případě, když se provádějí důkazy, tak v danou chvíli je vytvářen prostor u rozdílných stanovisek soudu prvního a druhého stupně pro to, aby účastník nechal posoudit nárokově tuto věc Nejvyšším soudem. A do té situace se skutečně může dostat každý z vás v té právní věci, kterou budete řešit případně i vy na soudech. A v k okamžiku, kdy nebudete mít možnost tady tato skutková zjištění rozporovat, je bezesporu oslaben princip ochrany práv účastníků soudního řízení.

Ano, není to princip bezesporu, který by sám o sobě vyléčil všechno. Je zde ještě samozřejmě Ústavní soud, který je mimo soustavu obecních soudů a mohl by do těch věcí vstupovat, nicméně já si nemyslím, že bychom za současné situace, kdy nás čeká poměrně obrovský nápor v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku, že bychom třeba ještě po dobu deseti let mohli ponechat úpravu, která by umožňovala i v těchto věcech vstoupit na prostor Nejvyššího soudu.

Tolik stručně odůvodnění k návrhu, který byl podán. Jinými slovy, do jisté míry rozšiřuje možnosti přístupu na Nejvyšší soud. Já bych pochopil i stanovisko Ministerstva spravedlnosti, ale jsem tedy motivován i tím, že v případě trestních věcí a trestních dovolání zde žádná přípustnost zkoumána není.

Poslední poznámka ke kolegyni Weberové. Myslím si, že její návrh je logický a smysluplný. Je nepochybné, že účinnost, která je navrhována, by měla být konstruována tak, jak ji navrhuje kolegyně Weberová. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy z místa je pan poslanec Babák. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jen krátce zareaguji na svého předřečníka. Nevím, jestli je to neznalost práva, ale každopádně nemohu souhlasit s tím, že pozměňovací návrh pana poslance Otty Chaloupky je v podstatě retroaktivní. Tento pozměňovací návrh jsme připravovali například s profesorem Rabanem a s dalšími autoritami vůbec celého našeho systému. Ti zaručili, že tenhle případ není retroaktivní. V žádném případě! Týká se pouze 60 lidí, kteří dostanou tuto

možnost opětovně k soudu přijít. Já prosím, je potřeba si náš pozměňovací návrh přečíst a zamyslet se nad tou retroaktivitou, protože to, co tady bylo řečeno, není pravda. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Otto Chaloupka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych jenom k vyjádření pana kolegy Polčáka k tomu, že schválením mého pozměňovacího návrhu vznikne nějaké nebezpečí. To nebezpečí se jmenuje právo a myslím si, že lidem, kterým štrasburský soud dal za pravdu a dal by jim možnost vrátit se zpět k Ústavnímu soudu, tím přece nevzniká žádné velké nebezpečí. Jenom Ústavní soud rozhodne podle zákonů a lidem se dostane spravedlivého rozsudku. Já bych to jinak neviděl. To je laické vysvětlení mého pozměňovaku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další do rozpravy? Pan zpravodaj, prosím. Poté paní kolegyně Weberová.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, já se nechci se svými kolegy přit, nicméně si myslím, že ten, kdo si ten pozměňovací návrh skutečně přečte, by měl seznat, že návrh je bezesporu potenciálně velmi nebezpečný.

Já přečtu, jak zní: „Pokud v jiné než trestní věci začala lhůta dle paragrafu toho a toho běžet přede dnem účinnosti tohoto zákona, běh této lhůty se staví a lhůta běží znovu od počátku ode dne účinnosti tohoto zákona. „

Oč v tomto případě jde? Mohu to uvést na konkrétním případě. Pan Kinský byl před Evropským soudem pro lidská práva úspěšný se svojí stížností, kdy mu Evropský soud dal za pravdu, že bylo porušeno jeho právo v přístupu na soud, pokud jde o článek 6 úmluvy. To znamená, že tento spor byl na evropské úrovni rozsouzen v neprospěch České republiky. Ale ani Evropský soud pro lidská práva nepřiznal panu Kinskému náhradu škody, které se samozřejmě domáhal v tom souzeném případě. Řada států Rady Evropy nemá právo a možnost po skončení řízení před Evropským soudem obnovit proces na národní úrovni. Tento konkrétní případ by znamenal, že při přijetí tohoto pozměňovacího návrhu by se pozůstali, respektive dědicové po panu Kinském, mohli dožádat o obnovu procesu v případě vydávání několika tisíc hektarů pozemků v České republice. Samozřejmě můžeme mluvit o tom, co je právo, či není právo, na druhé straně je řada států Rady Evropy, které stávající model mají, a rozhodně není nespravedlivý. Tu spravedlnost má zajistit samozřejmě Evropský soud pro lidská práva, a pokud ani ten neseznal důvod pro ná-

hradu škody, opravdu nevidím žádný důvod zpětně otevírat tento procesní prostor na úrovni České republiky. A rozhodně není pravdivé, že by se nedjedalo o retroaktivní postup. Je to retroaktivní postup jako vyšitý.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je paní poslankyně Weberová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Pane předsedající, děkuji za slovo. Budu velice stručná.

Já jsem se chtěla jenom vyjádřit k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Polčáka. Myslím si, že jak zde bylo řečeno, tak navrhovaná úprava nezužuje dovolání, naopak se v mnoha jiných ohledech dovolání rozšiřuje, nebo ta možnost podat dovolání, protože se jednak snižuje hranice hodnoty sporu ze sto tisíc obchodních sporů na padesát tisíc. Podle této nové úpravy bude možno podat dovolání i v některých pracovních věcech.

Pokud jde tedy o předmět pozměňovacího návrhu, tak já chápu obavy pana kolegy Polčáka, ale naopak si myslím, že právě s přijetím nového občanského zákoníku bude potřeba, aby se veškerá síla dovolacího soudu napřela právě na výklad právních otázek a nemuseli se soudci dovolacího soudu zabývat skutkovými otázkami, tedy to znamená, že nebudou muset pročitat vlastně všechny důkazy, které byly ve spise, což je tedy práce velice zdoluhavá. A myslím si, že tedy bude potřeba právě s ohledem na přijetí nového občanského zákona, aby měli větší prostor zabývat se právními otázkami, a myslím si, že v tom případě bude ta přípustnost velice široká, protože tam v podstatě bude u všech otázek, protože se mění v podstatě skoro vše, tak to budou všechno věci, které nebyly dosud dovolacím soudem rozhodnuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Hlásí se někdo další do rozpravy? Neregistruji žádnou přihlášku, takže rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Pan navrhovatel? Ne. Takže můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Prosím pana zpravodaje, pana poslance Polčáka, aby oznámil proceduru hlasování.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, protože byly podány pouze čtyři pozměňovací návrhy, nebyl podán návrh na zamítnutí tohoto sněmovního tisku, navrhuji, abychom se vypořádali s usnesením ústavněprávního výboru jako celkem pod písmenem A a následně hlasovali zvlášť každý podaný pozměňovací návrh, což jsou pouze další tři písmena: B, C, D. Tolik k návrhu, hlasovací proceduře. Protože se budeme vyrovnávat s každými písmeny, tak si myslím, že není o této hlasovací proceduře

nutno hlasovat, každý poslanec se bude moci vyjádřit ke každému pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Děkuji za přednesení návrhu procedury. Má někdo námitku proti tomuto postupu? Má někdo jiný návrh? Není tomu tak, takže o proceduře předpokládám nemusíme hlasovat. Prosím pana poslance Polčáka, by přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a současně se k nim vyjádřil. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Nejprve budeme tedy hlasovat o usnesení ústavněprávního výboru pod písmenem A. Jsou to body A1 až A7. Stanovisko zpravodaje je pozitivní. (Ministr má stanovisko pozitivní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 182 přihlášeno 156, pro 138, proti nula. Konstatuji, že návrh byl přijat. Další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Polčák: Pozměňovací návrh pod písmenem B – pan poslanec Otto Chaloupka. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 183, přihlášeno 156, pro 9, proti 80. Tento návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Stanislav Polčák: Dále se budeme zabývat pozměňovacím návrhem pod písmenem C, to je můj pozměňovací návrh. Stanovisko je pozitivní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 184. Přihlášeno 155, pro 48, proti 54. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Následuje pozměňovací návrh paní kolegyně Weberové pod písmenem D. Stanovisko je pozitivní. (Ministr: Pozitivní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Než přistoupíme k tomuto hlasování, poprosil bych technickou obsluhu. Mám tady nějaký problém, nefunguje mi

hlasovací zařízení. Asi bude stačit odhlásit... (Technická kontrola.) Předpokládám, že to bude v pořádku.

Pane zpravodaji, prosím vás, pro přesnost, přečtete ještě jednou ten návrh.

Poslanec Stanislav Polčák: Jedná se o pozměňovací návrh paní kolegyně Weberové pod písmenem D. Stanovisko zpravodaje je pozitivní. (Ministr: Pozitivní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 185, přihlášeno je 156, pro 143, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: A nyní, pane místopředsedo, je nutno hlasovat pouze o návrhu jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Budeme hlasovat o zákoně jako o celku. Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Pořád nám ještě počet nabíhá... Domnívám se, že můžeme přikročit k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 686, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Kdo souhlasí s tímto usnesením? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 186, přihlášeno 149, pro 125, proti 2. (Na tabuli proti 22.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Než zahájíme další bod, přečetl bych jednu omluvu. Paní předsedkyně Miroslava Němcová se omlouvá z nepřítomnosti na schůzi z pracovních důvodů.

Pan kolega Tejc, přednostní právo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi požádat o pauzu na jednání klubu sociální demokracie v délce třiceti minut a zároveň si dovolím požádat své kolegy, abychom uskutečnili jednání klubu ve Státních aktech. Ihned.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Přerušuji schůzi na dobu třiceti minut, tzn. že se tady sejdem ve 12.05 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.20 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená vládo, kolegyně a kolegové, čas na přestávku uplynul, takže mi dovoluji pokračovat v přerušném jednání. Dřív než přistoupíme k dalšímu bodu, tak bych vás seznámil s další omluvou, která mi byla doručena. Jedná se o omluvu z jednání schůze 26. 9. od 13.30 hodin pro paní poslankyni Jitku Chalánkovou.

Budeme pokračovat bodem s pořadovým číslem

120.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali místo pan ministra financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 733/2, který vám byl všem doručen.

Můžeme k tomuto bodu otevřít rozpravu. Dříve než dám slovo panu poslanci Babákovi, který je jako první přihlášený do obecné rozpravy, tak tady mám sérii faktických poznámek. Jako první paní poslankyně Lesenská. (Mimo mikrofon se o slovo hlásí ministr financí Kalousek.) Omlouvám se, jako první se hlásí pan ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, děkuji za diskusi. Stalo se to, s čím bylo nezbytné počítat, že z prosté harmonizační novely se vzhledem k tématům, která cloumají veřejnou diskusi, stala novela, která se snaží i měnit parametry daně z přidané hodnoty, což skutečně nebylo úmyslem předkladatele v rámci této rozpravy a té předlohy, kterou máte před sebou.

Já si tedy dovoluji konstatovat, že souhlasím se všemi návrhy rozpočtového výboru, o kterých je proto možné hlasovat najednou, pokud tak navrhne zpravodaj a vy budete souhlasit. A jistě pro vás nebude

překvapením, že se všemi ostatními návrhy, zejména s návrhem usmívajícího se pana poslance Rykaly, zcela zásadně nesouhlasím a z úcty ke zpravodaji souhlasím se všemi jeho návrhy, o kterých lze také hlasovat podle mého názoru současně.

Ještě jednou děkuji za rozpravu. Prosím o schválení podle této žádosti.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď ještě přidělím slovo panu zpravodaji Pavlu Suchánkovi. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom shrnu, že žádný návrh na zamítnutí podán nebyl. V podrobné rozpravě bych potřeboval jeden legislativně technický pozměňující návrh. Po rozpravě vás seznámím s návrhem procedury. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže dříve než dám slovo panu poslanci Babákovi, tak bych vyřešil faktické poznámky. Paní kolegyně Lesenská – je to omyl, není tady přítomna? Není. Paní poslankyně Vlasta Bohdalová? Je to chyba. A pan poslanec Krákora. Rovněž chyba. Takže tím jsme vyřešili faktické poznámky.

Slovo má první přihlášený do rozpravy, pan poslanec Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, velice v krátkosti, nechci tady dlouhosáhle mluvit, ale jen velice v krátkosti bych zopakoval a představil naše pozměňovací návrhy, protože jsem mluvil s některými kolegy ještě dnes ráno a nebylo jasné, co je obsahem našich pozměňovacích návrhů. Tak si dovoluji opravdu velice v krátkosti.

Naše pozměňovací návrhy jsou pod písmeno D1, D2 a D3, čili jsou tři.

První pozměňovací návrh pod písmenem D1 se zabývá takzvaným rozvolněním institutu nespolehlivého plátce, kdy novela zákona o dani z přidané hodnoty zavádí tento institut nespolehlivého plátce, s čímž samozřejmě my souhlasíme, je to velice užitečná věc, obzvlášť v boji proti šedé ekonomice. Nicméně tato novela zavádí též takzvané ručení. Ručení dodavatele odběrateli, který nezaplátí DPH. A to si myslím, že v tuto chvíli není dobrý nápad. Myslím si, že to zatíží především ty poctivé poplatníky, kteří budou muset zaplatit daň z přidané hodnoty tomu nepoctivému, který neodvede tuto daň z přidané hodnoty na finanční úřad. Takže to by byl první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se věnuje zachování dvou sazeb 14 a 20 % i po prvním – vlastně od Nového roku, kdy pokud neprojde daňový balíček, což se může teoreticky stát dnes, a pokud neprojde náš pozměňovací návrh, který prakticky zachycuje tuto poslední možnost, tak by od Nového ro-

ku platila jednotná sazba 17,5 %. Což si myslím, že nepřinese nic dobrého jak veřejnosti, tak samozřejmě nic dobrého pro státní kasu. Jdou nějaké odhady, že by byl výpadek z tohoto výnosu z této daně z přidané hodnoty asi kolem 5 mld. Kč vůči té stávající sazbě 14 a 20 %. Takže my bychom si dovolili navrhnout tento pozměňovací návrh, který samozřejmě navrhuje i kolega ze sociální demokracie. Nicméně opět musím zopakovat, je to trochu pokrytecké, když část sociální demokracie nebyla přítomna na rozpočtovém výboru, kde tento pozměňovací návrh mohl prohlasovat, a dnes se mohl hlasovat jako v balíčku všech pozměňovacích návrhů, které šly z rozpočtového výboru. Což by bylo daleko, daleko jednodušší. A proto samozřejmě chápu, že je to jakési ospravedlnění, nicméně je škoda, že jsme tuto věc nevyřešili již na rozpočtovém výboru minulý týden. Je třeba si opravdu uvědomit hlavně souvislost s tím, že pokud nebude odhlasován náš pozměňovací návrh, tak je prakticky poslední možnost zachovat sazby 14 a 20 % v Novém roce, pokud nebude schválen balíček, který půjde na příští plénum Sněmovny.

Jako poslední náš pozměňovací návrh, který je pod písm. D3, bych rád představil pozměňovací návrh na zavedení tzv. institutu zaplacení daně z přidané hodnoty až po uhrazení faktury. Je to podle mého názoru velice pozitivní nejen pro malé a střední podnikatele, na které je to mířeno, ale vůbec i pro celkové nastartování části naší ekonomiky. My jsme tento pozměňovací návrh ladili samozřejmě i se směrnicí Evropské unie, která říká, že můžeme tento institut zavést pouze do výše asi 10 mil. Kč obratu za posledních dvanáct po sobě jdoucích měsíců, což bude samozřejmě přesně mířeno pro ty potřebné, to znamená pro drobné a střední podnikatele, kteří to, jak si myslím, jednoznačně přivítají. Rád bych apeloval obzvláště na občanské demokraty, kteří se k tomuto návrhu hlásili již před několika měsíci, že by to bylo velmi pozitivní prorůstové opatření.

Dále bych se zmínil ještě o jedné věci, a to že v této souvislosti nám předkládá Ministerstvo financí dle mého názoru ne úplně poctivá čísla v tom smyslu, že tímto institutem zatížíme jednorázově rozpočet asi v hodnotě 10 miliard. Jsem přesvědčen, že to v žádném případě nebude takto vysoká suma, už z toho důvodu, že je to mířeno pouze pro střední a malé podnikatele, ale taktéž z důvodu toho, že náš pozměňovací návrh reaguje též na přijaté zdanitelné plnění, to znamená, že v podstatě poplatníci, kteří DPH nezaplatí svému odběrateli, tak nebudou moci si nárokovat DPH na státu. To znamená, že se tam posune výplatní termín státu podle toho, jak bude zaplacen, a ne podle data uskutečnění zdanitelného plnění.

A potom poslední věc, spíše procesní. Dnes dopoledne jsme zjistili, že některé naše návrhy kolidují s návrhy, které prošly rozpočtovým výborem. To znamená, že ve své podstatě návrh D1 a D2 je nehlasovatelný, pokud projde celý balíček návrhu z rozpočtového výboru pod písmenem A. Proto

bych si procesně dovolil rozdělit potom hlasování z rozpočtového výboru a pouze bych hlasoval zvlášť body A3, A5, A11, A14, A17 a pak zbytek všech bodů bych poprosil hlasovat dohromady.

Nevím, jak se s tím teď v uvozovkách popere pan zpravodaj, ale o tomto procedurálním návrhu bych chtěl nechat hlasovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále požádal o slovo zpravodaj pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jen bych načel jednu krátkou legislativně technickou úpravu k tisku 733: V části první článek 1 se v bodu 192 slova „příloha č. 3“ nahrazují slovy „příloha č. 1“. A v bodu 193 slova „v příloze č. 5“ nahrazují slovy „v příloze č. 3“.

Jedná se o přečíslení odkazů na přílohy zákona č. 235/2004 Sb. tak, aby dotčené novelizační body splňovaly požadavky kladené legislativními pravidly vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: O slovo dále požádal s přednostním právem pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, byť nemám rád debaty, co by bylo kdyby, tak přece jen musím zopakovat, tak aby nedošlo k omylu, jak k této situaci došlo.

Nebylo to vinou sociální demokracie, že dnes stojíme před tím, že od 1. ledna 2013, nebude-li přijat tento pozměňovací návrh, který tady byl načen mimo jiné poslancem za sociální demokracii Adamem Rykalou a který tady bude odůvodněn, a nepovede-li se přijmout návrh vlády ať už v jakékoli verzi, tak bohužel dojde ke zvýšení DPH na 17,5 % od 1. 1. 2013. Pro návrh zvýšení na 17,5 % například pro potraviny, léky a další nehlasovali sociální demokraté, ale hlasovaly pro ně Věci veřejné, hlasoval pro ně předpokládám pan poslanec Babák.

A chtěl bych zopakovat, že sociální demokraté nehlasovali pro zvýšení daně z přidané hodnoty té nižší sazby, tedy například na léky, na potraviny, na veřejnou dopravu, a nehlasovali pro zvýšení ani z 5 % na 9 %, ani z 10 % na 14 %, ani ze 14 % na 17,5 %. Nás se tento problém netýká a my všemi hlasy, které máme k dispozici, všichni přítomní poslanci sociální demokracie podpoří pozměňovací návrh kohokoliv, pokud bude směřovat k tomu, aby daň z přidané hodnoty – nižší sazba – zůstala na 14 procentech, byť si myslíme, že i toto číslo je velmi vysoké. Bohužel, velmi jednoduše se daň z přidané hodnoty zvyšuje, velmi složitě se snižuje, protože vždy při zvýšení této spotřební daně dojde ke zvýšení cen, většinou dojde k

vyššímu výběru, ne vždy, to jsme to viděli v tomto roce, kdy prvních pět měsíců stát vybral méně než předchozí rok a za sedm měsíců vybral stejně přes zvýšení daně z přidané hodnoty. Ale skoro v každém případě, pokud dojde ke snížení této daně z přidané hodnoty, tak nedojde ke snížení cen a dojde většinou k tomu, že cena zůstává stejná a výpadek státního rozpočtu – tedy dluh – v tomto případě se zvýší.

To jen na odůvodnění této debaty. Doufám, že teď se vrhneme všichni na to, co je podstatné, a to není diskuse o tomto návrhu, argumentů tady zazněla spousta, ale především k podpoře jednotlivých pozměňovacích návrhů. Já se také přimlouvám za to, abychom podpořili pozměňovací návrh, byť tato novela se původně měla týkat spíše technické úpravy, zafixovala DPH na 14 % a 20 %, a dokonce si myslím, že by bylo i v zájmu vládní koalice, aby tento návrh podpořila, protože pak si může prosadit zvýšení na 15 %. Ale neprosadí-li to zvýšení, nebude hrozit to, že tady bude od ledna DPH 17,5 %. To je myslím daleko vážnější problém než to, jestli tady bude 14, nebo 15 % DPH od ledna příštího roku.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nyní pan ministr Kalousek, ale dává přednost panu poslanci Kováčikovi, který vystoupí s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající, a děkuji panu ministrovi Kalouskovi za přednost, kterou mi dal. Nebojte se, nebude to dlouhé.

Probíhá třetí čtení. Ve třetím čtení jednacím řád poměrně velmi rigidně upravuje, co se může dít. Pakliže se to neděje, resp. se děje rozprava nad rámeček, bezesporu nad rámeček třetího čtení, tak to vypadá, že tento návrh není až tak úplně vydiskutován, a skoro by se mi chtělo, pokud to takhle bude pokračovat, navrhnout vrácení do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. To je procedurální návrh. (Hlasy z pléna: Ne, je to avízo.) Je to avízo.

Faktických poznámek je tady celá řada. K faktické poznámce jako první byl přihlášen pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Pane předsedající, já opravdu velice fakticky zareaguji. Přimlouvám se za slova svého předřečníka pana poslance Tejce. Pojďme se bavit konstruktivně o tom, kdo co si podpoří. Pojďme si říci jasně, že máme tady určitý průšvih, který se na nás může vysypat od 1. ledna 2013, a proto podpořme si tyhle ty návrhy napříč politickým spektrem. Já doufám, že to pochopí i koaliční poslanci, že nic nebrání tomu,

dnes podpořit 14 % a 20 % a potom posléze 15 % a 21 % v daňovém balíčku. Pořád to bude mít pozitivnější dopad než 17,5 %. A pojďme už hlasovat! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, já budu jen poměrně krátce reagovat na pana kolegu Kováčika. Jakkoli si ho vážím, tak mám pocit, že návrh na vrácení do druhého čtení by za této situace mohla skutečně navrhovat jenom opozice, protože ta zde předvádí souboj o to, která verze je správná a o které chce hlasovat. Já jsem neviděl, že by zde vystoupil někdo z koaličních poslanců a že by tento návrh byl nevydiskutován, jak bylo řečeno, anebo odůvodňováno panem kolegou Kováčikem. Pokud se opozice o této věci hádá, my jsme v rámci koaličních lavic určitě připraveni tento návrh podpořit a jít hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan poslanec se hlásí k faktické poznámce? Ano. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, pro všechny kolegy a kolegyně, kteří se nepodívali do jednacímho řádu, přečtu ustanovení jednacímho řádu: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskové úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňujících návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení. Nic víc a nic míň. Prosím, abychom dodržovali tento jednacím řád. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já děkuji panu poslanci Klučkovi za to, že nás nabádá k disciplíně z hlediska jednacímho řádu. Nicméně bohužel jednacím řád nezapovídá provádět v rámci třetího čtení předvolební exhibici, a protože nezapovídá, tak předpokládám, že diskuse, zvlášť když se podívám na přihlášená jména, bude pokračovat.

Jenom bych rád zdůraznil, že se zatím diskuse netýká, a nepředpokládám ani, že se týkat bude, vládního návrhu. Diskutujete, kolegové, pouze o svých vlastních návrzích, o které se přete a se kterými ministr financí nesouhlasí. Ministr financí jménem vlády sem předložil úplně jinou předlohu a o té vůbec nediskutujete. Je to samozřejmě vaše právo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Můžeme pokračovat v písemných přihláškách do rozpravy. Jako další je přihlášen pan poslanec Šincl. Připraví se pan poslanec Bárta. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych v obecné rozpravě zde načetl legislativně technickou úpravu pozměňujícího návrhu poslance Václava Votavy uvedeného ve sněmovním tisku 733/2 pod písmenem C1. Smyslem pozměňovacího návrhu poslance Votavy uvedeného pod písmenem C1 je včlenit do návrhu zákona část týkající se změny zákona č. 370/2011 Sb. K tomuto smyslu byl však nedopatřením zvolen nevhodný legislativní postup. Z důvodu dodržení formálního požadavku mi proto dovoluji načíst vůči pozměňujícímu návrhu C1 poslance Votavy legislativně technickou úpravu, která umožní jeho hlasovatelnost.

Legislativně technická úprava: Ve sněmovním tisku 733/2, v pozměňujícím návrhu C1 poslance Votavy, se slova „V článku 2 zákona č. 370/2011 Sb., odst. 5 se slovo“ nahrazují slovy „Za část druhou se vkládá nová část třetí, která včetně nadpisu zní: „Část třetí – Změna zákona č. 370/2011 Sb.

Čl. IV. V zákoně č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, v čl. II bodu 5 se slova“.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Bárta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, je velmi tragické, když ministr financí této země má pocit, že v situaci, ve které se nachází Česká republika, je nyní zájemem konkrétních osob provádět politickou předvolební kampaň. Je velmi smutné, že pan ministr financí nechápe, že nyní jsme v situaci, že jestliže je tady vážné riziko pádu této vlády a této koalice, tak že pan ministr financí má pocit, že přijetí záchranného padáku, vypuštění tohoto záchranného padáku, který buď bude, nebo nebude potřeba, je jen a jen brzdný mechanismus pro následky, který si nepřeje ani koalice ani opozice. Je to jako schválně zavařit únikové dveře z autobusu, když víme, že nám mohou selhat brzdy. Je to jenom zarputilá arogance s pocitem toho, že brzdy neselžou, bez ohledu na to, že brzdy selhat mohou.

Nejde o nic jiného než nezavařovat únikové dveře, než je nechat otevřené, s tím, že buďto brzdy selžou, či neselžou – a já chápu, že ministr financí a reálný vládce TOP 09 udělá všechno pro to, aby brzdy nese-

lhaly. Já mu mohu slíbit, že udělám všechno pro to, aby brzdy selhaly, protože není v zájmu České republiky, aby autobus Mirka Kalouska dojel do pekelného cíle dalšího propadu české konkurenceschopnosti. Ale to už je ten politický spor. Ale není politickým sporem a není politickým marketingem, aby nebyly zavařeny únikové dveře autobusu. A proto apeluji na zdravý rozum, aby se přijal návrh Michala Babáka, proto, aby když ani opozice ani koalice nechce 17,5 % DPH, tak aby v tomto duchu existoval náhradní brzdný mechanismus, aby existovala otevřená úniková cesta z šíleného autobusu.

Já už jsem tady několikrát v souvislosti s DPH říkal citát Martina Luthera Kinga „na světě není nic nebezpečnějšího než upřímná ignorace a vědomá hloupost“. To je přesně to, co tady nyní zažíváme. To je přesně to, že nyní místo zodpovědného přístupu k dané věci, kdy pan ministr financí ignoruje to, že zvýšil DPH už v loňském roce a v tomto roce nevybral reálně ani o korunu více, tak znovu zarputile trvá na zvedání daní, především DPH, v situaci, kdy ví, že česká ekonomika v žádném případě reálně nebude růstovou ekonomikou. Přesto v tomto kontextu zarputile ve státním rozpočtu trvá na vyšším růstu, než je podle mě pořád velmi pozitivní odhad České národní banky o více než dvě desetiny, a ještě k tomu se rozhoduje dál zvedat daně v situaci, kdy ví, že je prostě reálně nemůže zvednout, a počítá s příjmy, které reálně nemohou nastat.

Jiná věc je – a to podle mého není záchranný balíček, ale je to jediná pozitivní intervence, která může alespoň trošičku prospět tomu, aby se reálně alespoň trošičku přibližovala čísla, která Miroslav Kalousek považuje za automatická, a to je alespoň částečná podpora českých podnikatelů ve svízelné současné situaci. A to je druhý návrh, který obsahuje to, co předkládá Michal Babák, a to je, abychom propláceli DPH až po zaplacení faktur. Pro české podnikatele s nedostatkem cash-flow, s velmi konzervativním chováním bank, je jedinou situací, jak jim v jejich nelehké ekonomické situaci pomoci.

A je naprosto absurdní, že dnes tady potřetí hovořím o tom, jak se pracíková vláda neideologicky a protismyslně chová. Ruší povinnou státní maturitu z matematiky, resp. těžší verzi státní maturity z matematiky, odmítá proplácet DPH po zaplacení faktury a ještě chce sjednocení DPH na 17,5 %, když ví, že v tuto chvíli je to špatně.

Prosím, myslíme zdravým rozumem a naopak – naopak, nedělejme tady volební kampaň.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím jsme vyčerpali písemné přihlášky do rozpravy. Z místa se hlásí pan poslanec Rykala. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající,

rád bych jenom poprosil kolegy jak z levice, tak z pravice o podporu pozměňovacího návrhu, který by zaručil daň, která by zůstala od Nového roku ve výši 10 a 14 % DPH. Využijme tuto, jak říká pan ministr, technickou novelu k tomu, aby nedošlo, až padne vláda – řekněme, že dostaneme krásný vánoční dárek ve formě pádu vlády České republiky – tak až padne vláda, tak aby lidé, když dostanou krásný vánoční dárek, nebyli nespokojeni, že 1. ledna začne platit sjednocená 17,5procentní daň. Máme jedinečnou možnost v tuto chvíli hlasovat o pozměňovacích návrzích. Nebudeme se bavit o tom, jestli to navrhuje sociální demokrat, jestli to navrhuje člen Věcí veřejných. Pojdme hlasovat pro jakoukoliv možnost změnit v tomto zákoně a nechat daň ve výši 10 a 14 %. A hlavně bych chtěl poprosit členy ODS, členy TOP 09, případně členy nově vznikající strany LIDEM, aby našli odvahu, aby hlasovali pro pozměňující návrh, protože jak všichni víme, tak zde jde o lidi, zde jde o to, zdali se budou zdrazňovat potraviny, léky a vlastně všechny věci, ale zároveň zde jde o podporu ekonomiky. Pokud budeme zvyšovat DPH v tuto chvíli, kdy ekonomika České republiky neroste, tak škrtíte českou ekonomiku.

Takže děkuji vám za podporu pozměňovacího návrhu, který by zachoval 10 a 14 % na DPH od Nového roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Slovo má pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane poslanče, já jsem také poslanec, z jiné části politického spektra než vy, ale byl jsem vámi osloven, byl jsem vámi osloven o podporu vašeho pozměňovacího návrhu, abych podpořil 10 a 14 % na příští rok. Kdybych se rozkrájel, tak něco takového podpořit nemůžu. Když už vám ty vaše hlouposti někdo napíše, tak si pro živého boha aspoň přečtěte, co navrhuje!

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S další faktickou poznámkou v pořadí byl pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Kdyby pan ministr financí dával pozor, tak by slyšel – a promiňte mi, že interpretuji předřečníka – aby se podpořil návrh jeho, nebo Věcí veřejných, a já za jeho konstruktivnost děkuji. Pan ministr financí, jako obvykle, nechte, musí spíše řešit prohibici ve své kanceláři a zjevně zapomněl na to, že VV navrhuje jen a jen zachování současné výše, to znamená 14 a 20.

A prostřednictvím pana místopředsedy vzkazují panu ministrovi financí, že méně pít a více číst se vyplácí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktickou poznámku pan poslanec Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Vážený pane ministře a celá Sněmovno. Já se omlouvám, samozřejmě jsem se v rozčilení spletl, na rozdíl od pana ministra Kalouska dokážu uznat svou chybu. Omlouvám se za to a poprosil bych možná, aby pan ministr Kalousek do budoucna, pokud přijme nějakou daň, pokud dělá daňové změny, aby byl schopen přiznat chybu a opravit to. Jde nám všem o Českou republiku, ať jsme z pravice, nebo z levice. Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Já nevím, co se stalo s politikou České republiky za posledních dvacet let. Že v politice jsou paradoxy, na to si lidé zvykli a my tady také, ale jeden zásadní paradox přece jen je třeba připomenout. Pravice vždy říkala, že levice je tady od toho, aby vybrala více peněz a rozházela je na neúčelné věci. To tady říkala pravice posledních dvacet let. Teď tady stojí levice v zákopech a brání zvyšování daní v České republice, ať se to týká daně z přidané hodnoty, nebo spotřební daně, prostě svět se nějakým zásadním způsobem změnil.

Já nevím, jestli lidé mohou ještě rozumět tomu, co se v České republice děje. Prosím, nepoužívejte ty laciné argumenty o levici, tak jak jste to dělali posledních dvacet let. Protože vy jste ti, kdo poslední dobou navrhuje stále a stále zvyšování daní a zatěžování občanů i firem v České republice. Proto konkurenceschopnost padá, proto si lidé stěžují a žije se jim čím dál hůř. Je to paradox, je to obrovský paradox politiky, že právě pravice, která tady dvacet let mluvila o něčem jiném, je dnes strůjcem zvyšování složené daňové kvóty.

Děkuji vám. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl oslovit vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, pana předsedu hospodářského výboru Urbana.

Já se snažím docela pečlivě poslouchat slova vašeho stranického předsedy Bohuslava Sobotky a ten poslední měsíce říká, že až se ČSSD dostane k moci, tak by se zhruba složená daňová kvóta mohla zvednout tak o 3 až 4 procenta HDP, což je – mluvíme o daních, a já jsem řekl o da-

ních – což je 120 až 160 miliard korun. Pokud mi tady napovídá pan poslanec Jandák, že se jedná o korporátní daně, tak neumím si představit, kolik by museli vybírat, aby se vybralo o 120 miliard víc na korporátní daně. Nemá cenu, abychom tady ta procenta zvedali, protože je to více než dvojnásobek stávajícího stavu.

Takže pokud tady někdo mluví o tom, že levice brání nebo nechce zvyšovat složenou daňovou kvótu, tak určitě to není pan Bohuslav Sobotka, který říká, že to chce zvednout tak o 3 procentní body. Slyšeli jsme to v posledních týdnech a měsících několikrát. Já s tím názorem nesouhlasím, ale neříkejte tady, že vy to takto udělat nechcete. Vy jste nikdy nespecifikovali, ze kterých daní, to je pravda, vy jste jenom řekli, jsme proti zvyšování jakýchkoliv daní, které navrhla vláda, jsme proti snižování jakýchkoliv výdajů, že výdaje není třeba snižovat, ale současně chceme zvýšit 3 až 4 procenta složenou daňovou kvótu, to znamená chceme o 120 až 160 miliard korun více. Že je v tom nějaká logická chyba, si nemyslím pouze já, protože pokud chce vybrat o tolik víc, tak některé daně prostě zvýšit určitě chystáte, pokud byste se dostali k moci.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Slovo má pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Kdybychom byli u těch logických chyb, tak se jich určitě najde víc, protože pravice nám slibovala před volbami, že sníží zadlužení státu. Já si vzpomínám, že když jsme odcházeli jako sociální demokraté z vlády, tak dluh byl 0,9 bilionu korun, teď je tuším 1,6 – možná mě pan ministr Kalousek opraví. A po celou dobu tady vládly pravicové vlády až na jeden rok, kdy tady byla vláda nestranická. A to je myslím, ten jeden důvod, proč je potřeba se nad tím vším zamýšlet, ale je potřeba se zamýšlet i nad tím, jak by byly ony daně nastaveny. Ten zásadní rozdíl mezi námi je v tom, že pravice tady za poslední dobu, kdy zvyšovala daně, zvyšovala daně nepřímé, zvyšovala daň z přidané hodnoty především, a tím zatěžovala především v té větší míře lidi s nižšími příjmy nebo s příjmy středními. Prostředky, které jste vybrali navíc, jste mnohdy použili na to, abyste mohli snížit třeba díky rovné dani daně těm nejbohatším. A to je prostě rozdíl mezi námi. A můžeme diskutovat o tom, jestli má být složená daňová kvóta taková, či onaká, ale já musím říct, že ta složená daňová kvóta je opravdu velmi vysoká na to, jakým způsobem vy tady v této zemi vládnete. Já jsem přesvědčen, že sociální demokraté by to dělali jinak a lépe. Vy jste přesvědčení o opaku, ale každopádně bychom měli rozhodnout o tom v tuto chvíli, jaké budou daně z přidané hodnoty, ať už v nižší sazbě, nebo v té základní, od 1. 1., a to je to, o čem bychom měli hlasovat, a já

bych se za to přimlouval, abychom k tomu hlasování co nejdříve přistoupili.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Jelikož tomu tak není, rozpravu končím. Pane ministře, chcete závěrečné slovo?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pouze bych zopakoval, že diskuse se netýkala vládního návrhu. Výlučně pozměňujících poslaneckých návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane zpravodaji? Ani pan zpravodaj nepožaduje závěrečné slovo. Proto můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil proceduru. Vás bych požádal o maximální pozornost, protože ta procedura není jednoduchá. Vyhneme se tak zbytečným nejasnostem.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych vás seznámil s návrhem procedury hlasování o tisku 733 a pozměňujících návrzích.

Za prvé bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, které byly přečteny ve druhém čtení pod písmenem E1–E3 en bloc.

Za druhé bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích A1–A17, usnesení rozpočtového výboru, en bloc, včetně pozměňujícího návrhu E2 k bodu A14. V případě, že by byl přijat tento pozměňující návrh rozpočtového výboru, byly by nehlasovatelné body B2–B16 a D1 a D2. V případě nepřijetí A1–A17 bychom hlasovali dále o B2–B16, v případě přijetí B2–B16 je D2 nehlasovatelné a hlasovali bychom jen D1. V případě nepřijetí B2–B16 bychom hlasovali i o D2.

Další hlasování by bylo o legislativně technické úpravě, kterou načetl v rámci rozpravy ve třetím čtení poslanec Šinčl k pozměňovacímu návrhu C1, který by bez této změny byl nehlasovatelný. Dále bychom hlasovali, pokud by tato legislativně technická úprava prošla, o návrhu C1 pana poslance Votavy. Potom bychom hlasovali o bodech D3–D11 en bloc poslance Michala Babáka. Předposlední hlasování by bylo o legislativně technické úpravě vztahující se k novelizačním bodům 192 a 193, které jsem načetl v rozpravě ve třetím čtení. A na závěr bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku ve znění přijatých pozměňujících návrhů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Má někdo připomínku k této proceduře? Pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Pane předsedající, dámy a pánové, poprosil bych o změnu v proceduře, jak jsem již v rozpravě se zmiňoval. Vzhledem k tomu, abychom přešli tomu, aby byl nehlasovatelný pozměňovací návrh jak můj, tak sociálních demokratů o zachování sazby 14 a 20 %, rád bych hlasoval zvlášť v pozměňovacím návrhu pod písmenem A, tzn. v pozměňovacím návrhu, který jde z rozpočtového výboru, tak bych rád hlasoval zvlášť písmena A3, A5, A11, A14 a poslední A17 a potom zbytek áček bychom hlasovali dohromady jako jedno hlasování.

A potom mám druhý návrh. Vzhledem k tomu, že náš návrh pod písmenem D byl podán o týden dříve než návrh pod písmenem B, tak bych poprosil o změnu v proceduře, aby se hlasoval nejdříve pozměňovací návrh pod písmenem D, a potom až pozměňovací návrh pod písmenem B.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje o stanovisko ke změnám v proceduře.

Poslanec Pavel Suchánek: Vyjádřím se ke změně pana poslance Babáka v tom smyslu, že já bych jako zpravodaj trval na proceduře, kterou jsem navrhl já. V případě, že pan poslanec Babák bude chtít změnu, tak bych nechal hlasovat a rozhodnout Sněmovnu o jeho návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Ještě pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Já se moc omlouvám za zdržování, nicméně rád bych požádal ještě pana zpravodaje, aby zde jasně řekl, a možná jsem to v té složitě proceduře nepostřehl, zda v případě, že nebude vyhověno první části pozměňovacího návrhu pana poslance Babáka k návrhu procedury, tak bude hlasovatelný návrh pod písmenem B, tedy poslance Adama Rykaly, potažmo tedy návrh pana poslance Babáka. To je jediné, co bych potřeboval ujasnit. To znamená v případě, že bude platit, že nebude podpořena první část návrhu v proceduře pana poslance Babáka, tak by nebylo možné hlasovat o pozměňovacích návrzích. Tohle bych potřeboval vědět, zda je to možné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Ještě jednou zopakují, že pokud budeme hlasovat jako druhé hlasování o pozměňujících návrzích rozpočtového výboru pod písmeny A1–A17 jako o celku, tak budou další pozměňovací návrhy B2–B16 a D1 a D2 nehlasovatelné. Jen doplním, pane kolego Tejci,

v případě přijetí pozměňujícího návrhu rozpočtového výboru. V případě, že nebude komplexním hlasováním přijat, budeme hlasovat postupně dále o všech pozměňujících návrzích.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Slyšeli jsme stanovisko pana zpravodaje, a proto musíme nechat hlasovat o protinávru pana poslance Babáka. Domníváte se, že je nutné ten návrh znovu přečíst, pane poslanče? Neení.

Zahajují hlasování o tom, kdo souhlasí s návrhem procedury podle návrhu pana poslance Babáka. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 187, přihlášeno 152, pro 72, proti 72, tento návrh nebyl přijat.

Budeme se proto řídit procedurou tak, jak ji navrhl pan zpravodaj pan poslanec Suchánek. Omlouvám se, ještě je tady žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nyní budeme hlasovat o schválení procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj Pavel Suchánek.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem procedury, tak jak byla panem zpravodajem přednesena? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 188, přihlášeno 152, pro 81, proti 44, tento návrh procedury byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, tak jak pan zpravodaj navrhl. Prosím, pane zpravodaji, abyste je přednášel.

Poslanec Pavel Suchánek: První hlasování bude o legislativně technických úpravách pod písmenem E1–E3 en bloc. Pokud projdou, je pozměňující návrh B1 pana kolegy Rykaly nehlasovatelný. Stanovisko zpravodaje kladné. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zahajují hlasování o souhlasu s těmito legislativně technickými úpravami. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 189, přihlášeno 152, pro 144, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem těchto úprav jsme vyslovili souhlas. Prosím, další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Druhé hlasování bude o usnesení rozpočtového výboru pod písmeny A1–A17 en bloc. V bodě A14 již ve znění přijaté legislativní úpravy, kterou jsme v současné době přijali. V případě, že tento návrh projde, budou nehlasovatelné pozměňovací návrhy pod písmenem B2–B16 a D1 a D2. Zpravodaj kladné stanovisko. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování o tomto návrhu, tak jak jej pan zpravodaj přednesl. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 190 přihlášeno 150, pro 77, proti 47. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování bude o legislativně technické úpravě, kterou načel pan poslanec Šinčl k bodu C1 ve třetím čtení. Zpravodaj – souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem této legislativně technické úpravy, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 191 přihlášeno 153, pro 152, proti nikdo. Konstatuji, že návrh této úpravy byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Páté hlasování – nebo čtvrté hlasování bude o pozměňovacím návrhu C1 pana poslance Votavy ve znění přijaté legislativně technické úpravy. Zpravodaj – neutrální stanovisko. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování o tomto návrhu, jak jej přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 192 přihlášeno 151, pro 61, proti 84. Tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování bude o bodech D3 až D11 pana kolegy Babáka. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování o tomto návrhu, jak jej přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 193 přihlášeno 152, pro 72, proti 76. Tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Poslední hlasování bude o legislativně technické úpravě, kterou jsem načel já ve třetím čtení k novelizačním bodům 192 a 193. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji o tomto návrhu, tak jak jej přednesl pan zpravodaj. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 194 přihlášeno 154, pro 96, proti 27. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Myslím, pane předsedající, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a můžeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dříve než přečtu návrh usnesení, zeptám se ještě legislativy, jestli bylo hlasováno o všech návrzích. Je všechno v pořádku? (Ano.) Děkuji. Takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 733, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 195 přihlášeno 151, pro 91, proti 39. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím mohu ukončit projednávání tohoto bodu a vyhlašuji polední přestávku v délce 60 minut, to znamená do 14.15. Současně upozorňuji, že za pět minut se sejde organizační výbor v obvyklé místnosti. Děkuji

(Jednání přerušeno ve 13.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.17 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně,

vážení kolegové, budeme pokračovat dnes odpoledním jednáním. Máme pevně stanovené body, kterým se budeme věnovat.

Mám ještě omluvu pana poslance Jiřího Pospíšila, který se omlouvá z našeho dnešního jednání, tak ji sděluji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

121.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - třetí čtení

Teď bych prosila, aby ke stolku zpravodajů zasedl ministr financí Miroslav Kalousek. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Radim Fiala. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 734/2.

Otevírám rozpravu ke třetímu čtení. Je do ní přihlášen pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím, pane kolego, máte slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážená přítomná – téměř nepřítomná vládo, páni ministři, vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji krásné odpoledne. Dovolte mi, abych i já v několika větách před závěrečným čtením a hlasováním se na chvíli zamyslel nad předloženým vládním návrhem a nad některými pozměňujícími návrhy. Snad vás aspoň některé tím ovlivním a hlavně příliš nezdržím, ty kolegy, kteří spěchají již domů, ale myslím si, že to je naše práce.

Jak již nám sdělil pan zpravodaj Radim Fiala v prvním čtení, tak jde hlavně o technickou novelu, která obsahuje poměrně široký souhrn technických bodů až na jednu výjimku. Tou je povinná implementace směrnic Evropské unie ze dne 21. června 2011 v oblasti spotřebních daní u tabákových výrobků na novou sazbu, na novou minimální hladinu sazeb ze spotřební daně. Tuto směrnici je nutné splnit k 1. lednu 2014. Z důvodu zamezení skokového navýšení této spotřební daně Ministerstvo financí navrhlo toto navýšení rozdělit do dvou postupných kroků, a to k 1. 1. 2013 a k 1. 1. 2014. Hlavním cílem této směrnice je především zajištění vysokého stupně ochrany lidského zdraví. Proto před samotným předložením legislativního návrhu nechala vypracovat takzvanou dopadovou studii. Závěr této studie jasně ukazuje, že jestli hlavně chceme snížit spotřebu tabáku a s tím spojené negativní jevy, tak je nutné dále navyšovat spotřební daň.

Ministerstvo financí na základě této směrnice navrhlo změnu sazeb tak,

aby k 1. lednu 2014 bylo dosaženo nových sazeb spotřební daně dle zmiňované směrnice. Bohužel jen opět na velice nízké hranici. Vyššího zatížení zejména drahých cigaret se vyvarovali údajně z toho důvodu, že to údajně podporovalo změnu spotřebitelských preferencí a přechod od drahých cigaret k levným, což by vedlo k poklesům výnosů spotřební daně. Dokonce ve výpočtu spotřební daně dochází poprvé v historii – prozatím to bylo vždy jen nahoru – k poklesu procentní složky sazby daně.

Údajným důvodem, proč se snižuje tato procentní sazba, je to, že navržené sazby spotřební daně z cigaret reagují na růst základní sazby DPH na plánovaných 21 %. U cigaret zdaňovaných pevnou a procentní složkou sazby daně dochází totiž ke kumulaci efektu zvýšení dopadu DPH, neboť výše spotřební daně je vypočítána z konečné ceny těchto cigaret, tedy ceny včetně DPH. Úsměvné je, že to je vůbec poprvé, co pánové z Ministerstva financí uznali, že jimi navrhovaná DPH ve výši 21 % je hodně a špatně, a snaží se to zohlednit v procentní sazbě při výpočtu spotřební daně. Bohužel jen u určitých tabákových výrobců. Naopak u levnějších značek a baleného tabáku tak ohleduplní nebyli.

Jak již jsem zde uvedl, jako důvod uvádějí vcelku zajímavý argument, že s rostoucí cenou nejlevnějších cigaret klesá počet zejména mladistvých začínajících kuřáků, které vyšší cena odradí od toho, aby s kouřením začali. To mají pravdu, ale nabízí se tu otázka, proč ve skutečnosti se ve svém návrhu drží stále jen na velice nízké hranici a také proč i v tomto mírném zdanění je nerovnoměrný přístup, který takzvaně nadržuje zejména premi-ovému segmentu tabákových výrobků – pane ministře.

Ministerstvo financí navrhuje zvyšování daní tu či onde, a dokonce navrhuje snižování valorizaci důchodů, či naopak zavádění mimořádného zdanění vysokopříjmových skupin atd., ale v tomhle ohledu podle mého názoru je pasivní a nevyužívá veškeré rezervy, které by využívat mohlo. Co je důvodem, proč to takhle je? Nebudme naivní. Podle mého názoru je za tím jen a jen byznys.

Česká média nedávno uvedla možnou odpověď na tyto otázky. Dovolte mi, abych se s vámi o ně podělil. Uvedla, že česká pobočka předního výrobce a prodejce tabákových výrobků Philip Morris zaznamenala v pololetí roku pokles čistého zisku, i odbyt cigaret z kutnohorské produkce Philip Morris v Česku se ale meziročně snížil o 8,1 % na 4,29 mld. Generální ředitel této firmy přiznal, že – cituji: „Odbyt je pod tlakem a pokračuje trend přechodu spotřebitelů na cigarety s nižším daňovým zatížením a na tabák pro ruční výrobu cigaret.“ Dokonce i samotný ministr financí nám zde v Poslanecké sněmovně nedávno odpověděl, jak to vlastně ve skutečnosti je. Řekl: „Pokud by ovšem kuřáci drahých cigaret utíkali, jako že poslední dobou utíkají, do kouření levnějších cigaret, tak mi to jedno není, protože by nám mohli zavřít Kutnou Horu.“ A to je úplně jednoduchý důvod, proč máte

na stole takovýto návrh, jaký máte. Takže ne odradit mladistvé od kouření, ale Kutná Hora se za tím skrývá.

Mediálně to vypadá, jako by pan ministr měl hlavně starost o zachování cca 1 200 pracovních míst v Kutné Hoře. Je ovšem na druhou stranu divné, že neměl nedávno zájem o jiná pracovní místa, konkrétně o podporu průmyslové zóny Nad Barborou v Karviné z peněz, které kraj ušetřil na zóně Nošovice. Tuto průmyslovou zónu nepodpořil. Tato průmyslová zóna by podle mého názoru velice pomohla tomuto regionu s nejvyšší nezaměstnaností.

Vypadá to tedy tak, že v pozadí se skrývá něco jiného. Ne zaměstnanost či obava o nezaměstnanost, pane ministře.

Jak již jsem uvedl, údajným hlavním oficiálním důvodem dle důvodové zprávy zvýšení spotřební daně u nejlevnějších cigaret více než u těch dražších je to, že tím odradí mladistvé začínající kuřáky, které by vyšší cena měla odradit od toho, aby začali s kouřením. To je podle mne v principu správný přístup, neboť v České republice je v populaci nad 15 let přibližně 26 % kuřáků. Mladiství ve věku od 15 do 18 let kouří kolem 40 %. První cigaretu si zapálí děti v průměru mezi desátým a dvanáctým rokem. Od čtrnácti let se příležitostné kouření mění v pravidelné. V roce 1974 bylo mezi patnácti- až osmnáctiletými osobami 13 % kuřáků. V roce 1995 kouřilo již 26 % dětí ve stejné věkové kategorii. Přes 80 % spotřebitelů tabáku začalo kouřit před dovršením 18 let. Tato čísla dokazují rostoucí trend spotřeby tabáku u dětí a zároveň nás informují o tom, v které části života se lidé stávají spotřebiteli této komodity. Osmadesát procent kuřáků se totiž stává konzumenty tabáku, jak jsem řekl, před 18. rokem věku.

V České republice je vcelku asi 2 200 000 kuřáků a každoročně u nás umírá na následky kouření více než 18 000 lidí, což odpovídá v průměru více než 50 lidem denně. Celosvětově se odhaduje počet kuřáků na 1,3 mld. a počet úmrtí v důsledku kouření za jeden rok na 5 milionů. A toto číslo se stále zvyšuje.

Problém je v tom, že v tabáku je obsažen nikotin, který je vysoce návykovou psychoaktivní látkou, která způsobuje závislost, která nutí člověka kouřit i přes částečné znalosti zdravotních následků a úsilí přestat. Někteří zde přítomní kolegové se možná na mne budou zlobit, ale nejde o nedostatek vůle nebo poruchu osobnosti, ale o progresivní, chronické a recidivující onemocnění. Při dlouhodobém užívání vzniká dokonce na nikotin i fyzická závislost. Jedná se o drogovou závislost a svou silou bývá přirovnávána k závislosti na heroinu. Toto si mnoho lidí nechce připustit.

Místo toho, aby stát proti této drogové závislosti razantně bojoval, tato fakta pomíjí. Ministerstvo financí se místo toho upnulo především na druhou roli této spotřební daně, a to na roli fiskální ve snaze zvýšit její příjem.

Předpokládá, že příští rok přinese vyšší daň státnímu rozpočtu o 1,4 mld. Kč a o rok později o 1,9 mld. Kč více ve srovnání s letoškem. Ministerstvo financí tím, že jde pouze na mírné zvýšení spotřební daně, v podstatě tabákový průmysl podporuje a postupně se takto stalo pouhým subjektem, který přijímá z tohoto obchodu s návykovou látkou, která způsobuje drogovou závislost, stálou rentu v podobě spotřební daně.

S určitou nadsázkou by se dalo říci, že Ministerstvo financí je v podstatě největší drogový dealer. A když jednou to takto je, bylo by dobře, kdyby alespoň část výnosů z této spotřební daně byla příjmem zdravotnického resortu. Je potřeba si uvědomit, že cigarety jsou jediné spotřební zboží, které, je-li užíváno podle návodu, způsobuje smrt. Přesto se jedná o zboží volně prodejné, a dokonce je možno jej propagovat pomocí reklamy.

Málokdo ví, že cigaretový kouř obsahuje více než 4 tisíce chemických látek a z hlediska způsobení rakoviny je zařazen do nejvyšší možné kategorie. Tyto látky jsou nebezpečné pro samotného kuřáka, ale jsou uvolňovány i do ovzduší a posléze inhalovány pasivními kuřáky. Kouření v České republice má tak na svědomí každoročně smrt tří tisíc pasivních kuřáků. V průměru si kuřák zkrátí život o patnáct let a každý druhý kuřák kouření podlehne. Každý šestý kuřák pak dostane rakovinu plic.

Toto jsou jasné a jednoznačné argumenty, proč zvýšit spotřební daň u tabákových výrobků, a to nejen o trošku, jak to předkládá pan ministr financí, ale na hranici významně odrazující, například podle mého názoru tak, aby krabička cigaret stála aspoň 200 Kč. Zatím takový názor zde nebyl předložen. Zatím.

Je zcela logické, že tabáková lobby se takovému trendu brání, a tak pravděpodobně z její dílny se objevil nový nebezpečný argument, jehož principem je vnutit politikům a veřejnosti mylnou představu, že stát na kouření vydělává. Nebezpečné je to v tom, že tomu dokonce věří i samotný pan ministr financí a ministr zdravotnictví. Podle ministra zdravotnictví jsou totiž kuřáci přínosem pro státní kasu. Své tvrzení pak pan ministr opírá o pochybnou analýzu, podle které na spotřebních daních a DPH zaplatí kuřáci o desítky miliard více, než kolik stojí celkem jejich léčba.

Výsledky této analýzy se velice nápadně podobají jednostranně zaměřené studii, kterou si nechala zpracovat společnost Philip Morris už v roce 1999, jejímž výsledkem byla bilance příjmů a výdajů státního rozpočtu vlivem spotřeby cigaret. S výsledky analýzy souhlasí i ministr financí Miroslav Kalousek. Cituji: „Analýza potvrzuje to, co jsem si, upřímně řečeno, vždycky myslel, že je to přínosné, a nikoliv ztrátové.“ Kuřáci podle nich státní kase ročně přinesou 50 mld. Kč, zatímco jejich léčba stojí jen 6 mld. Kč. Realita je jako obvykle jiná. I když s tím mnozí zde přítomní nesouhlasí, tak podle mého názoru roční náklady na léčbu kuřáků činí ovšem

až 80 mld. Kč. Oproti tomu je příjem z daní tabákových výrobků pouze asi 50 mld. Kč.

Kouření tedy výrazně zatěžuje zdravotní systém České republiky a společnost jako celek tedy na kuřáky značně doplácí. Zvýšené náklady spojené s kouřením nesou spotřebitelé, stát, soukromé firmy, tudíž v podstatě tabákový průmysl nepřímo dotují. Pan ministr zdravotnictví jako lékař určitě ví, že více lidí umírá kvůli kouření na nemoci srdce a cév než na rakovinu plic. Právě tato léčba patří k nejdražším. Do nákladů souvisejících s kouřením je třeba započítat také následky pracovní neschopnosti, škody z požárů a řadu dalších faktorů. Z makroekonomického pohledu lze totiž tvrdit, že kuřák na pracovišti má nižší produktivitu než nekuřák. Zkrátka potřebuje si v určitých intervalech zapálit a je nervózní, když tak neučiní. Některé fyzické práce pro něj představují mnohem větší zátěž než v případě nekuřáků.

Často je bohužel opomíjen jeden smutný fakt, který možná vysvětluje postoj pana ministra financí. Jde o to, že průměrný kuřák žije o 7,5 roku méně než nekuřák. Předpokládáme-li totiž, že kuřák bude žít o těch 7,5 roku méně, během kterých by nepobíral starobní důchod ve výši okolo 10 500 Kč – kuřáci statisticky vydělávají totiž méně –, připraví se o 630 tis. Kč. Každý rok tak stát na důchodech paradoxně ušetří částky v řádech desítek miliard korun vzhledem k tomu, že u nás kouří 28 % populace, a tedy i 28 % důchodců.

Jak o tom přemýšlím, začínám si myslet, že toto asi možná je jedním z hrůzných důvodů pana ministra financí, proč navrhuje spotřební sazbu jen v těchto úrovních. Tím chce pravděpodobně ulevit výdajové části státního rozpočtu v oblasti vyplácení důchodů. Dopočetl jsem se s kolegy, že by to mohlo být, jak se mi dnes zmínil, až 20 miliard korun ročně.

Tabákový průmysl nemá své jen zastánce na Ministerstvu financí, ale i jinde, možná i mezi vámi, což se ukáže v závěrečném hlasování. Určitě stojí za povšimnutí, že i například prezident Klaus nelenil a loni slavnostně přestříhl pásku nové části závodu největšího výrobce cigaret Philip Morris. A dokonce jeden z kandidátů na budoucího prezidenta, důchodce z Vysočiny, všichni asi víme, o koho jde, veřejně prohlašuje, že dobrý vlastenec kouří, pije a umírá na hranici důchodového věku. Cigaretku nebo dýmku si neodpustí nikdy. Navzdory přísnému zákazu si zapálil i v Šumavském národním parku.

Je nepochybné, že daně za prodej tabáku nejsou přínosem pro ekonomiku státu. Kdyby totiž kuřáci přestali kupovat logicky cigarety, logicky by se zvýšila u nás nejen produktivita práce, ale peníze nyní vydávané za cigarety by mohly být použity k nákupu jiných výrobků či služeb, které jsou zdaněny DPH. Spotřební daně z tabáku vybrané státem představují

jen přerozdělení již vytvořené hodnoty, tedy se nedají počítat jako přínos pro společnost.

A na závěr první části mého vystoupení něco pro kuřáky, kterým se možná zdá, že jsou plány Evropské unie a pana ministra financí pro kuřáky příliš tvrdé. Mně vůbec ne. Jak jsem již řekl, jsou naopak velice mírné a měkké. Buďte rádi, že nežijete na Islandu. Tamní parlament v červenci 2011 projednával návrh bývalé ministryně zdravotnictví, podle které by se cigarety měly prodávat jen v lékárnách a na předpis.

Ve druhé části mi dovoluji upozornit na mnou podaný pozměňující návrh, který máte všichni k dispozici. Podstatou pozměňujícího návrhu, který jste všichni obdrželi, je – naopak od mého postoje k tabáku – snížení spotřební daně z motorové nafty o 2,50 Kč na litr. Jsem totiž přesvědčen, že snížení této spotřební daně je adekvátní reakcí na růst ceny motorové nafty a s tím související pokles prodeje této komodity u nás. Domnívám se, že snížení spotřební daně by mělo význam vzhledem ke konkurenčnímu nastavení cen v ostatních zemích a mohli by se vrátit ti, kteří tankují levně v zahraničí. Zdražení pohonných hmot je dnes natolik neúnosné, že je vzhledem k požadavku optimálního příjmu pro státní rozpočet kontraproduktivní.

Současně mnou podaný pozměňující návrh navrhuje snížení spotřební daně z benzínu o 1,5 Kč na litr. Domnívám se, že snížení spotřební daně by snížilo negativní důsledky pro Českou republiku. Přijetí tohoto návrhu by podle odborných analýz znamenalo zvýšení prodeje pohonných hmot o 23 % a tomu adekvátní zvýšení příjmu státního rozpočtu v oblasti spotřební daně. Navrhované opatření je současně doprovázeno vyšším výběrem daně z přidané hodnoty. Státu by tak mohl po přijetí navržené úpravy vzrůst daňový příjem v následujícím období v součtu v závislosti na prodejní ceně pohonných hmot o 3 až 5 miliard korun. Takto získané finanční prostředky by měly být adresně využity při tvorbě příjmové stránky rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury pomocí mechanismu operativní řízení rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, který takový postup umožňuje.

Děkuji vám za pozornost a předem děkuji všem za podporu mnou podaných pozměňovacích návrhů. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr Kalousek, poté pan zpravodaj Radim Fiala. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já děkuji Poslanecké sněmovně, zejména rozpočtovému výboru za projednání této předlohy. Vzhledem k obsáhlému vystoupení mého předřečníka pokládám za fér, abychom si ujasnili, o čem vlastně hlasujeme, protože jsem měl po-

cit, že tady máme chvíli zdravotnickou osvětu, pak zase daňovou legislativu, pak zase konkurenční boj. Tak to rozdělme a pojmenujme to zcela jasně.

Z hlediska fiskální – zdůrazňuji fiskální, nikoliv humanitní, ale fiskální – výhodnosti pro stát myslím, že tady prostě nemůže být sporu. Veřejným zdravotním pojištěním ročně protéká zhruba 230 miliard korun, na spotřební dani z tabáku vybere stát zhruba 45 miliard korun. Představa, že by všechny nemoci, chřipkou počínaje, transplantací srdce konče, byly z jedné čtvrtiny způsobeny kouřením, je zjevně absurdní. To znamená už jenom na bilanci veřejného zdravotního pojištění z tohoto cynického pohledu – zdůrazňuji, cynického pohledu, který nesdílím, ale zase nemá smysl tady někomu tvrdit něco, co není pravda – nemá smysl tvrdit, že pro ten stát je to ztrátové. Ne, není. To znamená, z tohoto cynického pohledu, který nesdílím, představa, že čtvrtina všech zdravotnických výkonů placených z veřejných zdravotních pojištění je způsobena kouřením, je zjevně pitomost. To znamená, už jenom na bilanci veřejného zdravotního pojištění bohužel – zdůrazňuji – je spotřební daň z tabáku pro stát významný byznys. Pokud k tomu připočtu i to, co říkal předřečník, že to výrazně zkracuje lidský život zhruba o 10 až 15 let, no tak je k tomu potom nutné – a znovu zdůrazňuji, nesouhlasím s tím, ale bavíme-li se v aritmetických číslech, tak ministr financí je musí pojmenovat, tak zkrácení lidského života o 10 až 15 let se logicky pozitivně promítá na penzijním účtu, což je další významný přínos pro státní rozpočet. Takže prosím, nepřesvědčujme se tady o tom, že kouření je pro veřejné rozpočty státu ztrátové. Není. Je bohužel vysoce ziskové. A k tomu dodávám jako ministr financí odpovědný za tyto bilance, pro českou společnost je samozřejmě kouření metlou, je špatné, rádi bychom se s tím vyrovnali, já s tím nesouhlasím, byť jako kuřák, ale máme-li s tím bojovat, musíme uvádět pravdivé argumenty. A fiskální argumenty, které uvádějí svatí bojovníci proti kouření, prostě pravdivé nejsou. Z hlediska bilance veřejných rozpočtů je bohužel – a tisíckrát zdůrazňuji bohužel – pro stát mimořádně výhodné.

Tím se chci dostat k tomu, co tady vlastně projednáváme v tuto chvíli. V tuto chvíli tady neprojednáváme zákon o zdraví lidu, tady projednáváme novelu zákona o spotřebních daních, která vyplývá z dohody v rámci Evropské unie, že si zvýšíme spotřební daň z tabáku na nějakou minimální úroveň, ke které jsme se zavázali. O tom snad není možné pochybovat. Až budeme projednávat zákon o zdraví lidu, tak si tu daň zvýšíme tisíckrát víc, omezme si to kouření kdekoliv. Já dobře vím, že můj vzácný kolega – mezi námi kamarády přezdívaný jako Limonádový Leo – už je píše a vyrábí. Já to všechno podpořím, protože má pravdu. Ale až budeme projednávat ten zákon o zdraví lidu. Teď projednáváme, prosím pěkně, jenom evropskou harmonizační novelu o spotřební dani.

Nad rámec této novely je nezbytné – a k tomu jsme se zavázali, to

prosím pěkně musíme schválit – o něco více, než jsme se zavázali, zdaňujeme řezaný tabák, protože si nemyslíme, že bychom měli nechat plátce spotřební daně utéct do balených cigaret. A pak je tady – a domnívám se, že to je to, co rezonuje touto Sněmovnou – pak je tady zásadní otázka v těch mantinelech, v kterých jsme vázáni šestou směrnicí EU a dohodou, je, zda legitimně budeme trochu vlídnější ve stejně zhoubném produktu. Domluvíme se na tom, že tabák, byť na něm stát vydělává, je zhoubný produkt a že společnost by si ho neměla přát. Ale ve stejně zhoubném produktu, který si společnost nepřeje, byť na něm stát vydělává, tak ve stejně zhoubném produktu buď trochu víc budeme fandit domácímu výrobci, který tady nainvestoval, zaměstnává tady lidi – to je varianta vládního návrhu –, anebo budeme trochu víc fandit těm dovozcům, kteří tady o to méně investovali a o to méně tady zaměstnávají, ale možná mají o to více času obíhat malostranské hospody. O tom nemůže rozhodnout vláda ani ministr financí. O tom prostě rozhodnete vy, jako suverén.

Já říkám, protože rád pojmenovávám věci pravými jmény – ano, v rámci platných legitimních pravidel vláda na můj návrh, nikoliv víc, než je povoleno, ale v rámci platných pravidel trochu víc zvýhodnila domácího výrobce, který tady investoval, podpořil tady domácí ekonomiku, zaměstnává tady lidi, platí za ně sociální pojištění. V rámci jiných, stejně platných pravidel, může kdokoliv z vás podpořit dovozce zahraničního zboží, který má možná dostatek zdrojů, má spoustu jiných nákladů, ale to už nechám na vás.

Hezký den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana zpravodaje Radima Fialu, který se přihlásil do rozpravy ve třetím čtení.

Poslanec Radim Fiala: Dobré odpoledne, děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já už se nebudu vyjadřovat ke kolegovi Šinclovi, který zde vystoupil, protože pan ministr financí to řekl velmi pregnančně, nicméně ještě podle jednacího řádu § 95 odst. 2 bych chtěl načíst legislativně technickou úpravu k tomuto sněmovnímu tisku 734.

V části první článku jedna se do výčtu novel doplňuje zákon č. 458/2011 Sb. Je to z toho důvodu, že se jedná o standardní doplnění výčtu novel zákona, které by tam všechny měly být uvedeny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega John, potom pan kolega Šťastný.

Poslanec Radek John: Vážené dámy, vážení pánové, předstupuji s návrhem na vrácení tohoto zákona do druhého čtení na základě krize, která

je způsobena metylovou aférou a tím, že stát naprosto nezvládl kontrolu nad trhem, a dokonce prohibicí vyklidil v této chvíli místo pro výrobce černého trhu. Ti chycení jsou dva packalové, rozhodně to není ta lihová mafie, která tady operovala. My jsme měli důkazy už v roce 2008, kdy v Moravskoslezském kraji 50 % lahví bylo pančovaných, a tato lihová mafie není postižena zásahem policie. A právě tento zákon o spotřebních daních nám umožní, když s ním budeme dobře zacházet, zavřít legislativně dveře lihové mafii neboli těm, kteří léta provádějí miliardové daňové úniky a nyní způsobili smrt více než 25 lidí.

Jde o to, že v reakci na metylalkoholovou aféru se vláda přihlásila k opatřením, která omezují legislativně černý trh, a dokonce naznačuje, že by vyšla vstříc požadavkům výrobců alkoholu, kdy by kolky na alkohol byly placeny, v nich už i spotřební daň, to znamená stejně, jako je tomu u cigaret, kde se zamezilo úniku kolků na černý trh. Pokud nebude spotřební daň rovnou placena z kolku, tak až teď se vytisknou nové kolky, bude otázka jenom dní, kdy uniknou na černý trh a kdy se dostaneme do stejné situace. To znamená, zase budeme mít nové kolky i na lahvích s pančovaným alkoholem, protože lihová mafie – opakuji – není tím úspěchem policie dotčena. To je opravdu otázka dvou packalů, hlupáků, lidí nevzdělaných, kteří se chtěli obohatit, a není to ta sofistikovaná lihová mafie, která tady velmi úspěšně operuje.

Kdybychom vrátili tento zákon do druhého čtení, tak je možné legislativně věc ošetřit, to znamená udělat kolek ceninou, zavést placení spotřební daně už rovnou na kolku, zarazit prostě možnost, že za měsíc bude vláda vyhlášovat další prohibici, protože na nových kolcích – nové kolky budou na lahvích s pančovaným alkoholem, opět. To je bod jedna.

Bod dvě. Vláda slibuje zvýšení spotřební daně z metanolu, což je velmi rozumné opatření, a je třeba znevýhodnit tuto šílenou metodu pančování alkoholu. A to všechno můžeme udělat, pokud vrátíme tento zákon do druhého čtení a již na příští schůzi potom může proběhnout druhé a třetí čtení, takže ve Sbírce zákonů může ta legislativní obrana proti lihové mafii, která, znovu opakuji, není zničena, tak již na podzim může být legislativa hotová.

Takže proto navrhuji opakování druhého čtení a dopracování těchto návrhů, které by skutečně zničilo, nebo pomohlo ničít, lihovou mafii.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je to návrh, o kterém budeme hlasovat po skončení rozpravy. Ještě je zde přihláška pana ministra. Faktická poznámka pan kolega Bárta po panu ministrovi. Pak ještě pan kolega Šťastný. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane předsedo Radku Johne, ve vši účtě a sympatiích, tohle prostě není pořad Na vlastní oči. Tohle je seriózní debata o legislativní předloze, která je především a prvořadě naplněním našich závazků vůči evropské směrnicí, kde jsme si vyjednali, že tu spotřební daň navýšíme ve dvou krocích, nikoli v jednom. Tohle je ten druhý nezbytný krok a musíme ho zvládnout.

Vaše představy o kolcích, vaše povrchní představy o lihové mafii, vaše novinářské představy o něčem, co si zaslouží svoji hlubokou technickou diskusi a rozhodnutí, prosím, nechť je na základě jednání expertního týmu seriózní předlohou k řešení problému, který tady zjevně existuje. Ale neohřívejte si tady polívku na evropských normách. Jsem hluboce přesvědčen, že vůbec nevíte, o čem mluvíte.

Když řeknete, že jste zaslechl, že by měla být navýšena spotřební daň z metanolu, dovolte, abych vás informoval, že nemůže být navýšena, protože tam žádná není. Takže když něco není, tak to nemůže být navýšeno. Kriste pane, přečtěte si aspoň někdy něco o tom problému, o kterém tady naprosto bezuzdně plkáte!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Bárta, poté s řádnou přihláškou pan kolega Boris Šťastný.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, slyšeli jste bigotního katolíka, jak tady ve sněmovně řekl Kriste pane. Myslím si, že by pan ministr Kalousek měl respektovat alespoň základní ideové rámce své konzervativní strany.

Zároveň mě velmi fascinuje to, jak na vlastní oči tady někdo viděl nebo neviděl. Myslím si, že kdyby pan ministr financí na vlastní oči viděl tu tragédii, kterou způsobil mj. tím, že ministr vnitra Radek John na konkrétní věci v oblasti daní a především v souvislosti s tím, aby se zavedla možnost policie odposlouchávat přesně v té oblasti, kterou nyní policie vyšetřuje, přesně v té souvislosti s lihovou aférou, tak by tato situace nenastala. Přál bych panu ministrovi financí na vlastní oči, aby si připomenul zápisy z jednání vlády, přesně k tomuto tématu.

Kriste pane, pane ministře!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Řádná přihláška pan kolega Šťastný. Pan ministr přednostní právo samozřejmě. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom zdvořilou poznámku. Nebudu tak emotivně křičet, jako můj předěčnick. Jenom když byl vzpomínut ministr vnitra Radek John, tak bych rád podotkl něco, co všichni víme, možná je dobré si to připomenout. Ministr vnitra Radek John na tom

Ministerstvu vnitra s bídou trefil na toaletu. Ministerstvo tam řídil můj předřečník, a proto to taky teď tak vypadá.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Šťastný. S přednostním právem chcete vystoupit? Takže s přednostním právem pan poslanec Radek John.

Poslanec Radek John: To je taková sprostárna, jako kdybych řekl, že pan Kalousek se s bídou trefí do toalety! A podle vašich mozkových výkonů to tak vypadá!

Já bych ráda panu ministru Kalouskovi, který mi tady říká, že bych si měl něco přečíst, řekl, že si měl před osmi lety přečíst, co jsme psali o lihové mafii! Nebylo by došlo k počtu mrtvých, ke kterému došlo! My jsme měli rozhovory s těmi, kteří savem denaturují líh a kteří distribuují tu věc, v roce 2008. Kdyby si pan ministr byl přečetl toto, mohla být dávno legislativní opatření a neměl by dneska na svědomí mrtvoly. Situace v Moravskoslezském kraji je dneska taková, že ta lihová mafie má nejenom barely, ale má bazény plné alkoholu, ve kterých tím savem ty bazény denaturuje, neboli sen každého alkoholika v Moravskoslezském kraji, bazény plné pančovaného alkoholu, které půjdou do distribuce. A tady se budou měsíce radit experti, kteří zaspali několik let rozvoj lihové mafie. Takže výkon pana ministra financí tváří v tvář pětadvaceti mrtvým a patnácti tisícům litrů metanolu v alkoholu v této zemi jsou cynická, hulvátská a nesitelná!

Děkuji. (Celá řeč pronesena velmi hlasitě a důrazně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Dámy a pánové, mé vystoupení bude asi nudné v porovnání s mými předřečníky. Zkusíme se všichni uklidnit. Kdo to nedokáže, doporučuji holotropní dýchání. To je taková metoda, kterou v 60. letech minulého století vymysleli čeští psychiatři, manželé Grofovi, kteří – ano, pan bývalý ministr říká, že o tom točil Na vlastní oči. Je to hyperventilace, znamená to se hluboce nadechnout, v klidu hluboce vydechnout, je možné to dělat i ve skupinách. (Smích v sále.) Vhodné je sedět nebo ležet. Člověk potom získává v podstatě pocity jako po požití holotropních látek a je to zdarma. (Smích v sále.) A bez spotřební daně, mi tady napovídá pan premiér. Ano, správně.

Chtěl jsem říct několik drobných poznámek k vystoupení zejména pana ministra, ale i některým mýtům, abych uvedl věc na správnou míru, abychom si to zapamatovali do budoucna.

Neexistuje žádná ekonomika kouření. Kdo si to myslí, samozřejmě si to myslet může. Těch pokusů ve světě se na této teorii přizpůsobit je celá řada, ať už jsou to farmaceutické firmy, co vyrábějí prostředky na odvykání kouření, majitelé zdravotnických zařízení, anebo naopak tabákové firmy. Jedni tvrdí, že se vybere spotřební daň víc a lidé, kteří se léčí z následků kouření, tak se za to zaplatí míň, a ti druzí to zase tvrdí naopak. Ono to dost dobře nejde, protože kouření je civilizační nemoc a tam samozřejmě ty faktory přispívají ke zhoršení zdravotního stavu v nějakém komplexu ostatních faktorů, takže např. u infarktu myokardu kouření samozřejmě přispívá ke vzniku infarktu myokardu, ale všichni víme, že je to spousta dalších faktorů, které k tomu budou přispívat.

Čili já bych hrozně moc varoval před tím, abychom tady začali diskutovat o tom, jak velkou budeme mít spotřební daň, podle toho, jestli se to vyplatí, nebo nevyplatí v souvislosti s léčbou následků kouření. Naše rozhodnutí je čistě politické. Je to empirický návrh, který vychází z nějakého empirického výpočtu Ministerstva financí, a my jako politici o něm rozhodujeme na základě politického rozhodnutí. Jestli to je procent x, nebo y, anebo korun c, nebo d, je prostě jedno. Je to politické rozhodnutí a nedá se vypočítat. To je první věc.

S tím souvisí i druhý mýtus o pašování cigaret v prostoru České republiky a okolí. Prostě země v centru Evropy a Evropské unie, dobře víme, že v okolí jsou země, kde jsou tabákové výrobky podstatně dražší, a je logické, že k nám z Německa nebo naopak do Německa či z Rakouska či do Rakouska žádné pašování probíhat nemůže, protože hranice jsou otevřené a jsme v schengenském prostoru. A z těch zemí, odkud by se ty cigarety pašovaly, tak jsou podstatně levnější, jako je třeba Rumunsko nebo Bulharsko.

Poslední poznámka je ta, že bych chtěl ještě jednou zdůraznit tu věc, že pokládám za velkou chybu, že spotřební daň z tabákových výrobků plynou do státního rozpočtu, kde se rozpustí tu na opravu silnic, tu na větší množství úředníků toho či jiného ministerstva, a tak dále a tak dále. Opravdu poněkoliť, a budu to říkat tak dlouho, než se tím někdo začne trochu vážněji zabývat – myslím, že by bylo rozumné alespoň část spotřební daně z tabákových výrobků směřovat do systému zdravotního pojištění. Dokonce jsem přesvědčen, že by bylo možné zrušit díky této věci, nebo významným způsobem redukovat platbu za státní pojištění. Nemuseli bychom se o ni permanentně dohadovat a touto věcí, tímto směřováním té daně podobně, jak to děláme i třeba v případě daně z minerálních olejů, kde už to směřování existuje specificky do fondu dopravní infrastruktury, bychom se chovali k té dani spravedlivěji.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek má slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já bych jenom rád ujistil pana poslance Šťastného, že jeho přání bylo už dávno vyhověno. Už dávno vyhověno. Spotřební daň z cigaret je příjem státního rozpočtu zhruba v objemu 45 mld. Platby za státního pojištěnce do veřejného zdravotního pojištění jsou v objemu zhruba 57 mld. Jestli to tedy pana poslance Šťastného uklidní, tak já mu tedy garantuji, že těch 45 mld., které stát inkasuje na spotřební dani z cigaret, jdou komplet do veřejného zdravotního pojištění prostřednictvím výdajové položky za státního pojištěnce a stát ve své velkorysosti vůči panu poslanci Šťastnému tam ještě dalších 13 mld. dodává z jiných zdrojů. Vašemu přání bylo již dávno vyhověno, pane poslanče.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy ve třetím čtení. Taková přihláška není. Rozpravu proto končím. Zazvoním, abych přivolala naše kolegy do jednacího sálu, protože pan kolega Radek John přednesl návrh na vrácení této normy do druhého čtení, nebo návrh na opakování druhého čtení a o tomto návrhu nyní po skončené rozpravě rozhodneme jako o prvním, poté budeme postupovat dále. (Neklid v sále. Poslanci přicházejí do sálu.)

Domnívám, že už budeme moci toto hlasování zahájit. Hlasování bude mít pořadové číslo 196. Rozhodujeme o návrhu na opakování druhého čtení k tomuto tisku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 196. Táži se, kdo je pro návrh pana poslance Radka Johna, tedy návrh na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 196 přítomno 148, pro 59, proti 74. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy moci zabývat pozměňovacími návrhy. Nejprve dostane slovo pan zpravodaj, pan poslanec Radim Fiala. Prosím, aby nám ohlásil postup při hlasování a poté samozřejmě přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a spolu s panem ministrem k nim oznámil své stanovisko pro Sněmovnu. Nejprve ale prosím o návrh procedury.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych zde přednesl návrh procedury.

Za prvé. Hlasovali bychom o pozměňovacích návrzích pod písmeny A1 až A16, tedy o usnesení rozpočtového výboru en bloc.

Za druhé. Dále bychom hlasovali o návrzích B1 až B3 pana poslance Šincly, a to také en bloc. V případě přijetí návrhu B by byly návrhy D1 a D2 již nehlasovatelné.

Za třetí. Dále bychom hlasovali o návrzích C1 a C2 pana poslance Svobody, a to také en bloc.

Za čtvrté. V případě nepřijetí návrhu B kolegy Šincly bychom dále hlasovali o návrzích D1 a D2 také en bloc.

Za páté. Dále bychom hlasovali můj návrh pod písmenem E1 společně s legislativně technickou úpravou týkající se výčtu novel části 1 návrhu zákona, kterou jsem načetl dnes v rozpravě.

A na závěr, za šesté. Hlasovali bychom o návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda je nějaká připomínka k tomuto návrhu procedury. Pokud není, zahajuji hlasování pořadové číslo 197. Kdo prosím souhlasí s tím, abychom se řídili takto navrženou procedurou. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 197. Přítomno 148, pro 135, proti 1. Proceduru jsme schválili.

Prosím tedy o první návrh, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Takže první návrh by bylo usnesení rozpočtového výboru označeno jako A1 až A16 en bloc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím? (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 198. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 198 přítomno 148, pro 107, proti 6. Návrh byl přijat. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Radim Fiala: Za druhé bychom hlasovali o návrzích B1 až B3 pana poslance Šincly, a to také en bloc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím? (Zpravodaj i ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 199. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 199 přítomno 148, pro 49, proti 86. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Radim Fiala: Za třetí bychom hlasovali o návrzích C1 a C2 pana poslance Svobody, a to také en bloc. Stanovisko nesouhlas. (Ministr má stanovisko nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 200. Kdo podporuje tento návrh? Kdo je pro? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 200 přítomno 143, pro 42, proti 74. Návrh nebyl přijat. Prosím dále.

Poslanec Radim Fiala: Dále bychom tedy hlasovali o návrzích označených D1 a D2 en bloc. Stanovisko nesouhlas. (Ministr má stanovisko nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 201. Kdo je pro? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 201 přítomno 147, pro 61, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Radim Fiala: Za páté bychom hlasovali můj návrh pod písmenem E1 společně s legislativně technickou úpravou týkající se výčtu novel, části 1, návrhu zákona, kterou jsem načetl dnes v rozpravě. Stanovisko souhlas.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: V úctě ke zpravodaji souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 202. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 202 přítomno 146, pro 107, proti 6, návrh byl přijat.

Bylo tedy hlasováno o všech návrzích, pokud se nemýlím, můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 734, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 203. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování číslo 203, přítomno 147, pro 84, proti 31. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též zpravodaji. Končím projednávání bodu 121, sněmovního tisku 734.

Zahajuji projednávání dalšího bodu.

122.

Návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zasedne za navrhovatele pan poslanec Václav Mencl. Místo zpravodaje pana poslance Bartoše se této role ujme pan poslanec Jan Vidím. Prosím také, aby zasedl ke stolku zpravodajů. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 592/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Žádné přihlášky do ní nemám. Hlásí se pan kolega Václav Mencl.

Poslanec Václav Mencl: Dámy a pánové, dovoluji, abych pouze připomněl, že tento návrh novely zákona o rozhlasovém a televizním vysílání se týká tzv. řvoucí, hlasité či jinak nazývané a proklínané hlasitosti reklamy v rámci televizního vysílání. Účelem této novely je, aby úroveň hlasitosti reklamy byla přiměřená hlasitosti předchozího a navazujícího vysílání. Dovoluji si vás požádat o schválení této novely.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy ve třetím čtení? Nehlásí se nikdo. Rozpravu tedy končím a přikročíme k hlasování o návrzích. Prosím zpravodaje pana poslance Jana Vidíma, aby nás seznámil s dalším postupem.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, k předložené materii byl v rámci druhého čtení přednesen jediný pozměňující návrh, který byl pozměňujícím návrhem volebního výboru. Máte ho uveden ve sněmovním tisku 592/3. Procedura je tedy jednoduchá. Budeme nejprve hlasovat o tomto jediném pozměňujícím návrhu a poté o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je to jednoduchý návrh. Já se zeptám, jestli někdo má nějakou připomínku k tomuto postupu. Protože nemá, prosím o první návrh pana zpravodaje Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Paní a pánové, budeme tedy hlasovat o pozměňujícím návrhu, který je obsažen v usnesení volebního výboru č. 107 z 20. schůze jako o celku. Za zpravodaje doporučuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana kolegu Mencla o stanovisko. (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 204. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto pozměňujícího návrhu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 204, přítomno 146, pro 123, proti nikdo. Tento pozměňující návrh byl přijat.

Čeká nás tedy závěrečné hlasování o návrhu zákona jako celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové, Petra Skokana, Vítězslava Jandáka, Václava Kubaty, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisk 592, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 205. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 205, přítomno 146, pro 122, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji. Pan kolega Václav Mencl ještě žádá o slovo. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Dámy a pánové, dovolu, abych poděkoval za předkladatele za přijetí této novely. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Projednali jsme tedy bod 122, sněmovní tisk 592 ve třetím čtení. Končím jeho projednávání.

Zahajuji projednávání bodu

124.

Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu) /sněmovní tisk 620/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zasedne paní ministryně kultury Alena Hanáková, zpravodajem volebního výboru je pan poslanec Václav Mencl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 620/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím. Slovo má zpravodaj pan poslanec Václav Mencl. Prosím tedy, aby nám oznámil postup při hlasování.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Dovolte mi konstatovat, že v tisku 620/2 máte obsaženy všechny pozměňovací návrhy, a to pozměňovací návrhy pod bodem A jsou obsaženy v usnesení volebního výboru a ostatní návrhy, B, C, jsou předneseny ve druhém čtení, a to panem poslancem Janem Husákem B a C panem poslancem Václavem Menclm.

Ještě bych se přihlásil prosím do rozpravy s legislativně technickými připomínkami a opravami a potom bych si dovolil říct návrh procedury, pokud se nikdo nehlásí, paní předsedající.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já požádám Sněmovnu o souhlas s tím, protože jsem již rozpravu otevřela a zároveň uzavřela. (Poslanec Mencl se omlouvá.) Požádám o souhlas s tím, že se tedy vrátíme do rozpravy ve třetím čtení. Není žádná námitka z řad poslankyň nebo poslanců? Děkuji.

Pan kolega Václav Mencl má prostor pro to, aby přednesl v rámci rozpravy legislativně technické úpravy.

Poslanec Václav Mencl: Já se omlouvám za tento nedostatek, ale předpokládal jsem, že někdo vystoupí v rozpravě.

V souladu s ustanovením § 95 odst. 2 jednacího řádu navrhuji k tisku 620/2 Pozměňovací návrhy k tisku 620 tyto opravy:

Za první. V bodě A.4. v § 11 odst. 4 slovo „prostřednictvím“ nahradit slovem „z“, což je oprava písařské chyby.

Za druhé. Z bodu A.25. logicky vyplývá legislativně technická úprava v tisku 620 v § 9 odst. 7 větě první, a to za slova „jiného právního předpisu“ vložit odkaz na zákon o účetnictví.

Za třetí. V bodě C.4. v § 41c odst. 2 slovo „záležitosti“ nahradit slovem „náležitosti“. Jedná se o písařský překlep, písmeno „n“ zaměněno za „z“.

Za čtvrté. V bodě C.4. v § 41d odst. 1 slova doplnit před čárku, nikoliv na konec věty. Oprava písařské chyby.

Za páté. V bodě C.6. slovo „jej“ nahradit slovy „člena výboru“. Je to legislativně technická oprava, aby text písmene navazoval na úvodní větu.

To je vše, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A protože jsme v rozpravě, tak se ještě pro jistotu zeptám, jestli se někdo do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím. Pana zpravodaje požádám o návrh procedury pro nadcházející hlasování.

Poslanec Václav Menci: Děkuji. Začali bychom písmenem B – návrh poslance pana kolegy Husáka. Pak bychom pokračovali písmenem C, C.1. až C.6. Konstatuji, že odhlasováním C.2. bude A.9. nehlasovatelné. Odhlasováním C.3. bude A.10. nehlasovatelné. Za třetí bychom hlasovali A., A.1. až A.25. ve znění přijatých pozměňovacích návrhů k písmenu C. Tedy pokud bude C přijato, tak s výjimkou A.9, A.10. Pak bychom hlasovali o legislativně technických připomínkách, které jsem přednesl. A pak bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě ty legislativně technické úpravy, které jste přednesl teď ve třetím čtení, tak těmi bychom mohli začít – jestli souhlasí pan zpravodaj. (Souhlasí.)

Dámy a pánové, to byl návrh procedury. Já se zeptám, zda má někdo nějaký návrh ke změně této procedury. Ale nemá.

Takže zahajuji hlasování číslo 206 a ptám se, kdo s procedurou souhlasí. Kdo je proti?

Hlasování číslo 206, přítomno 144, pro 120, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a já požádám pana zpravodaje Václava Mencla o první návrh.

Poslanec Václav Menci: Hlasovali bychom o písmenu B poslance Jana Husáka. Nedoporučuji. (Paní ministryně nedoporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě legislativně technické úpravy.

Poslanec Václav Menci: Promiňte, беру zpět. Omlouvám se, paní předsedající. Dohodli jsme se, že budeme hlasovat napřed o legislativně technických úpravách. Takže prosím, budeme hlasovat o legislativně technických úpravách, které jsem přednesl ve třetím čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, zahajuji hlasování číslo

207. Táží se, kdo souhlasí s těmito legislativně technickými úpravami. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 207, přítomno 145, pro 124, proti nikdo. Tento návrh jsme přijali a prosím o návrh další.

Poslanec Václav Menci: Děkuji. Další hlasování bude o písmenu B, které přednesl pan poslanec Jan Husák, a nedoporučuji. (Paní ministryně nedoporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 208. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 208, přítomno 145, pro 10, proti 74. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Menci: Budeme hlasovat o písmenu C, které jsem přednesl ve druhém čtení. Doporučuji. (Paní ministryně doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 209. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 209, přítomno 144, pro 125, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslanec Václav Menci: Budeme hlasovat o písmenu A s výjimkou A9 a A10, které se staly přijetím C2 a C3 nehlasovatelnými. Doporučuji. (Paní ministryně doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 210. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 210, přítomno 145, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslanec Václav Menci: Předpokládám, že jsme se vypořádali se všemi hlasováními o pozměňovacích návrzích a legislativních připomínkách a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu), podle sněmovního tisku 620, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 211. Ptám se, kdo je pro přijetí zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 211, přítomno 145, pro 128, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 124, sněmovního tisku 620 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo

125.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/ - třetí čtení

Prosím, aby ke stolku zpravodajů usedli ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 660/3.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Je do ní přihlášen pan poslanec Michal Doktor. Dostává slovo jako první. Poté pan kolega Pavel Suchánek. Tak v tomto pořadí. Pan poslanec Michal Doktor má slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo, vážená paní předsedkyně. Já bych se tedy nebránil opačnému pořadí, nicméně má podmínka byla v tuto chvíli narovnána tím, že je přítomen pan ministr financí, neb budu mluvit ve své výhradě výhradně k němu. A přestože jej nepotěším ve věci, kterou zpravím Poslanecké sněmovně a která je určena především jemu, resp. Ministerstvu financí jako předkladateli, tak bych jej chtěl ujistit, že tím sleduji především jeho vlastní blaho. Tedy má rada a věc, kterou jsem bohužel shledal, přestože bude znít kriticky vůči němu jako předkladateli, tak není jejím cílem poškozovat věc projednávání, ale je výhradou, která je podle mého soudu neopominutelnou.

Pan ministr financí a Poslanecká sněmovna vědí, že já jsem v průběhu prvního čtení vystoupil s řadou výhrad k tomuto konceptu. A jsem k němu zdrženlivý i nadále. Oceňuji snahu kolegů členů rozpočtového výboru najít kompromisní řešení a zmírnit některé podle mého soudu naprosto neblahé dopady zejména na bankovní sektor. Nadále shledávám za naprosto nepochopitelné, a tedy mnou těžko podporovatelný akcent, ten trend, na základě kterého má Česká národní banka poskytovat komerční služby a vstupovat do prostoru, který dnes je víceméně přerozdělen. A má-li dojít ke spuštění systému státní pokladny s ambicí, která je vyjádřena, pak podle

mého soudu k ní má dojít s větším časovým odstupem a v čase jiném nežli tento, který v době ekonomické stagnace nepomíjí ani banky.

Ale dobrá, jistě to není tak, že výhradně můj pohled na svět je ten úplně správný, a já jsem připraven vnímat kompromis, který vznikne v Poslanecké sněmovně.

Sledoval jsem průběh projednávání a snažil jsem se dohledat dokumenty právě týkající se pozice České národní banky ve vztahu k té vyjádřené ambici, ve vztahu k růstu objemu a počtu služeb, které Česká národní banka bude na základě tohoto konceptu vykonávat. Pan guvernér nás ve svém slově v pátek minulý týden ujistil, že některé podobné služby již vykonává, a je jistě připravena vykonávat tisíce dalších. Ale já stále upozorňuji na fakt, že Česká národní banka jako strážce měnové stability a výrazný spoluhráč hospodářské stability tady byla založena pro něco úplně jiného. A snažil jsem se dohledat, jakým způsobem byl tento sněmovní tisk, resp. obsah návrhu, který je připraven k závěrečnému hlasování, projednán v tom nařízeném, sledovaném legislativním procesu s Evropskou centrální bankou. A s lítostí, s lítostí – podotýkám opakovaně s lítostí – musím sdělit panu ministru financí, že sněmovní tisk 660 v kontextu změn, které se týkají pravomocí a budoucí ambice činností České národní banky, s Evropskou centrální bankou projednán nebyl.

Nechal jsem si zpracovat rozklad v celé té věci, dvoustránkový dokument, z něhož nechci číst každé jedno jediné slovo. Ale z vysledování průběhu předjednání a celého legislativního procesu vyplývá jednoznačně, že předkladatel zákona porušil povinnost vyplývající z evropského práva konzultovat návrh zákona s Evropskou centrální bankou.

A chci se pana ministra financí zeptat, zda není ještě teď pravá chvíle na to, abychom posečkali, pozdrželi projednání této věci. Já nikterak zásadně neintervenuji, nenapadám ten obsah. Opakuji ještě jednou, mám jiný pohled na věc a jsem připraven vnímat a respektovat vaše rozhodnutí, většinové rozhodnutí, máte-li k němu dojít, ale kladu panu ministru financí otázku a očekávám, že na ni odpoví, jakkoliv chápu, že se mu můj pohled na věc, resp. mé zjištění vůbec nemusí líbit: Stojí tato projednávaná věc, tlak na to doprojednat ji dnes v třetím čtení a uzavřít její projednávání a postoupení k horní komoře Senátu, za to, abychom se dostali do konfliktu se zvyklostmi a věcmi, s průběhem předjednání takových dokumentů, které jsou nám dokonce nařízeny? Ono to tak není, že si můžeme vybrat. My to prostě musíme splnit. A já mám pocit, že absence projednání tohoto dokumentu, předjednání a poznání stanoviska Evropské centrální banky k tomuto dokumentu je zásadní nedostatek.

Shledávám, že by bylo možné buď variantně vrátit tento dokument do druhého čtení a sečkat, anebo přerušit projednávání a sečkat a pan ministr by si zajistil ten chybějící dokument. Volbu preference, abych byl

maximálně smířlivý, ponechám na něm, protože nechci ten proces projednávání nějak zásadně napadat, ale myslím si, že ta věc není tak důležitá, aby nám stála za otevřený konflikt a dohádovací řízení s Evropským soudním dvorem, protože my jsme prostě ze zákona, resp. z díkce evropských zvyklostí, povinni tento dokument nejdříve projednat s Evropskou centrální bankou, a pak jej dát k národnímu projednání v našem národním parlamentu.

Děkuji vám za pozornost a za to, že jste naslouchali mým argumentům.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr dostane slovo s přednostním právem, poté pan kolega Miroslav Svoboda.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Především bych chtěl poděkovat rozpočtovému výboru za mimořádně intenzivní diskusi a za přijetí usnesení, které jsem chápal jako široký politický kompromis. Já nemohu říct, že by to usnesení, tak jak ho přijal rozpočtový výbor, stoprocentně konvenovalo technickým přáním Ministerstva financí, ale na druhou stranu chápu jistě politické výhrady a usnesení rozpočtového výboru já беру jako mimořádně křehký kompromis, za který děkuji. Děkuji za to úsilí, při kterém bylo uzavíráno, a jsem připraven ho podpořit.

Samozřejmě jsem musel nutně chápat, že ve druhém čtení vůči tomuto kompromisu se někdo vymezí a někdo se to bude snažit někam posunout. Já to respektuji. Ale není pravda, jak říkal pan poslanec Doktor, že mě to nepotěší. Mě to naopak potěšilo, protože je to zřejmé. Prostě pan poslanec Doktor tady přednesl několik argumentů velmi relevantních z pozice Bankovní asociace ČR, které se logicky tohle nelíbí.

Dámy a pánové, není mojí vinou, že je rok 2012 a od roku 1990, což už je 22 let, tento stát má platební styk jako za krále klacka. Žádná soukromá korporace by nemohla být konkurenceschopná, kdyby řídila platební styk svých peněz tak jako ČR ještě teď. Na jednu stranu máme na účtech některých fondů miliardy korun, ale na ně nesmíme sáhnout, tak si na trhu půjčujeme na krátkodobé pokladniční poukázky za drahé úroky, abychom překlenuli cash flow. Já bych mohl takhle tisíckrát pokračovat. To není sebekritika! Takhle to dělali všichni. Sobotkovi se dokonce takhle líbilo, ten to nechtěl jinak – říkám panu poslanci Urbanovi. Já jsem měl pocit, že prostě platební styk je nezbytné učinit efektivním, učinit ho na úrovni platebního styku všech konkurenceschopných soukromých organizací. Jinými slovy, nepůjčuji si, když nemusím, platím včas, ale vždy až poslední den a nenechávám zbytečně ležet peníze na účtech, kde ležet nemusejí, když mohou ve prospěch mé firmy, v tomto případě ta firma se jmenuje Česká republika, pracovat. To je smysl změny těchto rozpočtových pravidel!

To se logicky nelíbí řadě hráčů sdružených v Bankovní asociaci, protože subjekty sdružené v Bankovní asociaci vydělávají své peníze na úvěrech těch projektů, které poskytly, na bankovních poplatcích, tam dominantně, a potom ještě na hlouposti státu, který není schopen efektivně řešit své cash flow nejenom státu, ale všech veřejných rozpočtů. Samozřejmě, že dceřiné společnosti zahraničních matek tady vydělávají poměrně velké peníze. Projekt státní pokladny a tato změna rozpočtových pravidel tomu má zabránit. Já se nemůžu divit. Já kdybych byl Kunert, Kysilka, kdokoliv, tak mi to také vadí. Prostě berete mi kšeft! Ale já jsem tady za Českou republiku. Já tady nejsem za Erste, já tady nejsem za Raiffeisen, já tady nejsem za Société Générale. Já jsem tady za Českou republiku a nevidím žádný důvod, na rozdíl od pana poslance Doktora, abych nekompetenci řízení českého platebního styku a cash flow poskytoval ve prospěch dceřiných společností zahraničních matek. Fakt nechci! A to je celý smysl projektu státní pokladny, platebního styku a toho, co vám tady navrhuji.

Chápu, že tato Sněmovna je rozdělena na x politických proudů a zájmů. Velmi vás prosím, pokud vážně chcete podpořit efektivní platební styk a cash flow firmy, která se jmenuje Česká republika, podpořte vládní návrh novely těchto rozpočtových pravidel ve smyslu pozměňovacích návrhů rozpočtového výboru. Naprosto respektuji, protože máme svobodné volby, že někteří z vás tady budou chtít podpořit bilanci Erste, Société Générale či jiných společností. Je to vaše právo. Rozhodne většina v této Sněmovně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Slovo má pan poslanec Miroslav Svoboda, poté se hlásí pan kolega Michal Doktor.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych i já přispěl, přestože trošilinku mám pocit, že ta diskuse – ale ona proběhla ve druhém čtení, ale bohužel vás chvíli budu zdržovat i v tuto chvíli, kdy bychom měli především hlasovat.

Já budu přímo reagovat na poslední slova, protože byla velmi emotivní, což se přiznám, že mám rád, a mám to rád především od pana ministra, protože to je to jádro zdejší práce. A dopředu chci říct, že banky nebo ústavy, o kterých jste hovořil, tak ty mně neodpouštějí poplatky, nemám tam žádné nadstandardní služby. (Nesroz. komentář min. Kalouska.) Třeba mi něco dají. Asi bych měl být ještě progresivnější. Nevím. Ale jinými slovy, v tuto chvíli se necítím předpojatý a chci se zeptat na některé věci, protože proti tomu bohužel záměru samozřejmě by nebylo co říct, ale to ale se vynořuje.

První ale mě napadá, a je to víceméně otázka směrem právě k panu ministrovi, který doufám, že to prostřednictvím elektroniky slyší i někde v předsáli, kam zrovna odešel. Mám informaci, že nikdo ve vládě, ani samotné Ministerstvo financí jako předkladatel návrhu, si nedal práci, aby se skutečně pokusil kvantifikovat reálné dopady této novely. A například by bylo velmi seriózní, kdyby nechalo ministerstvo provést řádnou RIA bilanci nebo RIA analýzu. To znamená dopadovou analýzu, jak se tato změna projeví fiskálně vůči státnímu rozpočtu. To se prostě nestalo. A vzhledem k tomu, že se jedná o desítky miliard korun, tak mi to připadá velmi lehkovážné na to, o jak zásadní věci se bavíme.

Dále. Směrem k Ministerstvu financí mám informaci, že přišlo minimálně 70 zásadních připomínek jen z povinných připomínkových míst. Na těchto 70 připomínek nebylo reagováno, nebyly vyřízeny a neprojevily se v návrhu, který dneska projednáváme. To už nechci samozřejmě zdůrazňovat, protože jsem u toho nebyl, že bylo velmi kriticky poukazováno na to, jakým způsobem vůbec celá komunikace probíhala.

Ministerstvo financí si pravděpodobně od návrhu slibuje úspory na straně státního rozpočtu, především v kapitole správy státního dluhu. Direktivně nařízeným přesunem zůstatku z účtu státních fondů příspěvkových organizací krajů měst a obcí a další dotčených subjektů se na jedné straně zvýší zůstatek na souhrnném účtu státní pokladny. Tyto dodatečné prostředky mohou být krátkodobě investovány na finančním trhu, anebo může být ušetřeno na vydávání krátkodobých státních pokladničních poukázek. O tom tady pan ministr hovořil. V obou případech z těchto hypotetických úspor vzniká řádově 0,5 až 0,6% úrok, který se zhruba počítá na tři až šest měsíců, což je maximum, což si lze při řízení likvidity představit. Na straně druhé je však nutné vidět úrokové výnosy, o které tyto subjekty přijdou. Při přesunu svých zůstatků z úročených účtů u komerčních bank na neúročený účet v České národní bance tyto úrokové výnosy běžně přesahují přes 1 % p. a. I na běžných účtech samozřejmě. V mnohých případech, především u státních fondů, kryjí tyto výnosy výraznou část provozních nákladů těchto subjektů a při jejich odejmutí budou mít tyto zvýšené požadavky na dorovnání těchto výpadků ze strany státu. Chci jenom říct, že ta bilance bude taková, že samozřejmě majitelé těch účtů budou přicházet o poměrně vysoké finanční objemy.

On se tady toho konkrétně dotkl i předřečník, čím myslím pana kolegu Doktora, to je – chci se zamyslet nad významem České národní banky jako instituce. Byl jsem poměrně zděšen při jednání rozpočtového výboru, kdy jsem položil otázku, teď nevím, jestli to bylo na jednání rozpočtového výboru, nebo v druhém čtení, kdy jsem se zeptal guvernéra České národní banky na to, jestli necítí střet zájmů, kdy já vnímám Českou národní banku jako organizaci, která má především udávat a hlídat pravidla, především

na českém bankovním trhu, ale i kapitálovém trhu, a tudíž mi připadá jako střet zájmu, když samotná Česká národní banka začne vykonávat komerční funkce a zapojuje se na bankovním trhu do normálního podnikatelského prostředí. Což si myslím, že je nestandardní a považuji to za střet zájmů. Navíc, alespoň podle mých informací, takto to bylo projednáváno i na ústavněprávním výboru Poslanecké sněmovny na 48. schůzi 20. 6. tohoto roku, kde výbor se k tomuto v tomto smyslu vyjádřil.

Dál chci poukázat ještě na jednu věc, že před tímto krokem, před touto novelou, varovali i zástupci průmyslu a malých a středních firem, kde v této době krize jim to může zhoršit možnost k získání úvěru či nějakého bankovního produktu, který zajišťuje jejich provoz.

A nakonec je otázkou, jestli peníze krajů měst a obcí, které na základě rozpočtového určení patří jim a jsou chráněny Ústavou garantovanou majetkovou a finanční autonomií, mají být prostředky státní pokladny.

Naprosto nedomyšlené je také zařazení příspěvkových organizací do takzvaně povinné povinného segmentu. Jakmile by se například velké fakultní nemocnice do tohoto segmentu dostaly, okamžitě ztratí možnost čerpat standardní bankovní služby a financování, což fatálně ztíží jejich činnost. U nemocnic je to obzvlášť citelné, protože tím, že z jedné strany jsou financovány například VZP, tak tam dochází k výpadku cash flow a oni si samozřejmě pomáhají určitými bankovními nástroji, tak aby tento výpadek překlenuly. A pochopitelně v okamžiku, kdy pojedou tyto organizace přes státní pokladnu, tak se dostávají do vážného problému.

V závěru mi dovolu, abych se omluvil, protože z těchto – a samozřejmě ještě by bylo více – argumentů jsem neměl šanci v druhém čtení prostě dát v podrobné rozpravě návrh na zamítnutí toho tisku, tak v tuto chvíli nemám šanci tento návrh podat, ale nicméně hlasování se blíží a zkonfrontujeme, jestli Sněmovna bude toho názoru, že tato novela je vhodným krokem, vhodnou novelou. Takže vám děkuji každopádně za pozornost.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Pan ministr Kalousek se pokusil celou debatu posunout do osobní roviny. Já takový akcent a takový pokus odmítám. Prostý čtenář, přečte-li si mé vyjádření a přečte-li si reakci ministra financí, musí dojít k závěru, že se tady vede debata hluchých.

S lítostí, pane kolego ministře financí, pane kolego poslanče, shledávám, že jste se ve své odpovědi ani slovem nedotkl výtky, kterou já jsem zmínil, a oné absence projednání dokumentu v Evropské centrální bance,

ale dotkl jste se úplně jiných věcí. Shledal jste správným, že byly přijaty moje pozměňující návrhy. Jen připouštím a předesílám, že jsem žádné nepodal. Nejsem členem žádného výboru. Hlasování dostatečné většiny Poslanecké sněmovny mě vyloučilo z členství v rozpočtovém výboru za mé názory, které jsem veřejně projevoval, tudíž nemohu na jednání výboru vznášet žádné návrhy, pakliže bych tam nebyl jako host a nečekal na nahodilé většiny, které by mě tu vzaly a tu nevzaly na milost. Nejsem členem žádného výboru. Nicméně je fakt, že jsem v průběhu prvního čtení vystupoval s výtkami, které už jsem později neopakoval.

Ale ta konfrontace je úplně zbytečná. Takže pokud jsem vás obrazně přinutil k této reakci způsobem, kdy jsem vás hladil po srsti, budu vás tedy hladit proti srsti a budu citovat z dokumentu, který mám k dispozici, neb se týká porušení pravidel projednávání dokumentů podle pravidel, ke kterým je Česká republika zavázána. S pokorou jsem říkal, že se to panu ministrovi financí zřejmě nebude líbit, ale na druhou stranu tím nechci napadat obsah dokumentu samotného, a že navrhuji přerušení projednávání této věci, aby si mohlo Ministerstvo financí opatřit stanovisko Evropské centrální banky k předmětné věci, a vede se tu osobní spor.

„Návrh zákona nebyl předložen k vyjádření Evropské centrální bance. V souvislosti s procesem projednání vládního návrhu novely před jejím odesláním do Poslanecké sněmovny je nezbytné upozornit na jednu důležitou skutečnost, která doposud nebyla zmíněna a která se jeví jako zásadní z hlediska řádnosti legislativního procesu a jeho souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie. Na skutečnost, která řádnost a souladnost legislativního procesu významně zpochybňuje a představuje riziko, že bude s Českou republikou zahájeno řízení o porušení smlouvy u Soudního dvora Evropských společenství. Předkladatel zákona porušil povinnost vyplývající z evropského práva konzultovat návrh zákona s Evropskou centrální bankou.“

Já jsem... To je vsuvka. Já jsem zdůrazňoval konflikt vyplývající z ambice a nového poslání České národní banky vykonávat činnosti a služby právníkům subjektům, zásah nebo ambici, která je vedena na samotném okraji ústavnosti České republiky, a přesto bylo s mým argumentem zacházeno tak, jak jste toho byli svědky.

Pokračuji tedy v čtení: „Podle ustanovení článku 8a legislativních pravidel vlády“ – zdůrazňuji české vlády – „je orgán, který návrh zákona zpracoval, po připomínkovém řízení a po úpravách provedených v souvislosti s ním povinen zaslat dopisem člena vlády ke konzultaci Evropské centrální bance. Pokud návrh zákona takové konzultaci podléhá na základě rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. 6. 1998, o konzultacích vnitrostátních orgánů a Evropské centrální banky k návrhům právních předpisů (dále jen rozhodnutí Rady).“

Mohl bych citovat dál a dál. A použiji na svou obranu usnesení, resp. závěry jednání ústavněprávního výboru, který v oblasti a ve věci hospodářské soutěže a ústavnosti v této věci přijal toto usnesení. V otázce ČNB přijal ústavněprávní výbor usnesení: „Je v rozporu s principy nezávislosti České národní banky i pravidly hospodářské soutěže, aby ČNB jako subjekt byla poskytovatel komerčního bankovníctví.“ Dále je součástí usnesení ústavněprávního výboru, že řešením je omezení rozsahu služeb poskytovaných Českou národní bankou pouze na platební agenturu.

Já jsem zde do prostoru zavěsil otázku a úvahu, zda nám stojí tato věc za konflikt s Evropským soudním dvorem a za konflikt na to rozhodčí řízení, resp. zahájení řízení o porušení smlouvy podle pravidel Soudního dvora Evropských společenství. Nic jiného jsem neučinil, nic jiného jsem neakcentoval.

Odmítám přijímat výzvu na osobní spor a navrhuji znovu panu ministrovi financí střizlivé a střídme zamyšlení se nad tím, že bude hlasováno buď o návrhu projednávání věci, přerušení projednávání, tak aby si pozici Evropské centrální banky mohl opatřit, anebo na opakování druhého čtení. Předdesílám, že z procesního hlediska by bylo asi lepší absolvovat znovu jednání v režimu druhého čtení, tedy hlasovat jako první návrh návrh na opakování druhého čtení, nebude-li přijat, tak návrh na přerušení rozpravy, resp. přerušení projednávání věci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, dovoluji, a bych to zrekapitulovala. Jedná se tedy o vaše dva návrhy. Za prvé navrhuje, abychom po skončení rozpravy ve třetím čtení hlasovali o vašem návrhu na vrácení do druhého čtení. Je tomu tak? Pane poslanče? (Reakce mimo mikrofon.)

Zda platí, že navrhuje vrácení do druhého čtení, a v případě, že tento návrh neprojde, navrhuje přerušení projednávání bodu – a teď musím vědět přesně podmínky tohoto přerušení, do kdy.

Poslanec Michal Doktor: Do doby doručení stanoviska Evropské centrální banky k předmětné věci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, co mám na tuhle diskusi říct? Otázka je velmi prostá. Buď bude Česká republika své veřejné rozpočty řídit efektivně a bude z toho mít veškeré benefity, které efektivnímu finančnímu řízení přísluší, anebo nebude své veřejné rozpočty řídit efektivně, tak jako to dělala mnoho let, a pak ty benefity bude mít

někdo jiný. O tom je tady tato diskuse. O ničem jiném. Všechno ostatní je pouze balast.

To, co máte předloženo, je návrh Ministerstva financí v podstatě společný s Českou národní bankou. On nebyl problém vybudovat úplně nový systém platebního styku v rámci Ministerstva financí, akorát že by to bylo o několik miliard dražší. My jsme přistoupili k té mnohem levnější variantě, že jsme využili systém platebního styku České národní banky, který tam již byl, pouze jsme ho učinili efektivním a učinili jsme ho systémem státní pokladny. To samo o sobě je věcí samostatné prezentace, kterou jsme dělali pro některé poslance a novináře, kteří měli zájem a přišli.

Ale znovu se vracím k jedné jediné zásadní otázce. Buď – a je to zcela legitimní a je to naše povinnost – budeme řídit své veřejné rozpočty efektivně a budeme z toho pro daňového poplatníka čerpat benefity. Nebo, vzhledem k tomu, že spousta soukromých subjektů je za posledních dvacet let z toho, že to neděláme, zvyklá čerpat svoje vlastní benefity, tak jim tenhle zvyk zachováme. A o tomhle se teď vede spor v Poslanecké sněmovně. O ničem jiném! O ničem jiném! A o ničem jiném nebudete hlasovat.

Jinak co se týče stanoviska České národní banky a Evropské centrální banky, tak vás ujišťuji, že není pochyb. To, co předkládám, předkládám ve spolupráci s Českou národní bankou po důkladných konzultacích s Evropskou centrální bankou.

Vy jste suverénem těchto procesů, já to respektuji. Jenom bych to rád oprostil od různých balastů a řekl vám zcela jasně, o čem budete rozhodovat. Budete rozhodovat o tom, že tady bude platební styk veřejných rozpočtů, z kterých bude čerpat benefity Česká republika a daňový poplatník, anebo tady bude takový platební systém, z kterého na úkor daňového poplatníka budou čerpat benefity soukromé banky. Pokud si myslíte, že je to jinak, tak vás ujišťuji, že to tak není! A teď každý hlasujte podle svého svědomí!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme v rozpravě ve třetím čtení. Pan kolega Pavel Suchánek má slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolil bych si v rozpravě přečíst tři legislativně technické úpravy:

Úprava číslo 1: V části první článek 1 novelizační bod č. 17 zní: V § 14 odst. 10 se slova „odstavec 9“ nahrazují slovy „odstavec 8 a 9“ a slova „odstavec 8“ se nahrazují slovy „odstavec 6“.

Druhá úprava je v usnesení rozpočtového výboru č. 323 z 35. schůze ze dne 18. září 2012: V bodu 6 se slovo „a“ nahrazuje slovem „až“.

A třetí pozměňující návrh: V části čtvrté článku 5 se slova „části třetí a části čtvrté“ nahrazují slovy „části druhé a části třetí“.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Není žádná, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat nejprve o návrzích poslance Michala Doktora a na základě toho, jak o nich rozhodneme, budeme postupovat dále. První návrh, o němž budeme rozhodovat, je návrh, kterým je žádost o vrácení této normy do druhého čtení. Je zde žádost na odhlášení. Já jsem vás tedy všechny právě odhlásila a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Budeme rozhodovat o návrhu na vrácení do druhého čtení, na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování číslo 212 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem pana poslance Doktora. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 212, přítomno 125, pro 60, proti 61. Tento návrh přijat nebyl

Druhým návrhem je návrh na přerušení projednávání bodu do doby doručení stanoviska Evropské centrální banky v předmětné věci.

Zahajuji hlasování číslo 213. Kdo souhlasí s návrhem na přerušení za stanovených podmínek? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 213, přítomno 131, pro 59, proti 66. Návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Slovo dostane pan zpravodaj poslanec Pavel Suchánek. Nejprve prosím o návrh procedury.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Následující procedura by vypadala následovně.

Za prvé bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, které jsem načel v rámci třetího čtení pod body 1 a 2. Jedná se o legislativní úpravu bodu A6, tedy bodu obsaženého v usnesení rozpočtového výboru, a dále o úpravu bodu 17 k návrhu zákona, který je nutné přečíst.

Za druhé bychom hlasovali o pozměňujících návrzích pod písmeny A1 až A21 usnesení rozpočtového výboru en bloc. V případě přijetí by dále byly nehlasovatelné body C1 až C7 a také legislativně technická úprava, kterou jsem načel v rozpravě pod bodem 3, věnující se účinnosti tohoto zákona.

V případě, že návrhy rozpočtového výboru nebudou přijaty, to jsou body A1 až A21, bychom hlasovali C1 až C7.

V případě nepřijetí A1 až A21 bychom hlasovali o legislativně technické úpravě, kterou jsem načetl v rozpravě pod bodem 1.

Za páté bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu pod písmenem B pana poslance Pajera a na závěr bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňujících návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Má někdo nějakou námitku proti této proceduře? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 214. Ptám se, kdo souhlasí, abychom takto postupovali. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 214, přítomno 133, pro 125, proti 3. Návrh byl přijat.

Prosím pana zpravodaje, aby přednesl první návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Nejprve bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, které jsem načetl ve třetím čtení pod body 1 a 2. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 215. Kdo je pro přijetí těchto legislativně technických úprav? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 215, přítomno 133, pro 129, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Hlasování číslo dvě by byly body A1 až A21 usnesení rozpočtového výboru s legislativní úpravou bodu A6 en bloc. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 216. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 216, přítomno 134, pro 113, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Tím se staly nehlasovatelné body C1 až C7 a legislativně technická úprava pod bodem číslo 3.

Další hlasování je o bodu B1 pana kolegy Pajera. Stanovisko kladné.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, jen se musím zorientovat. Nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 217. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 217, přítomno 134, pro 51, proti 59. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Myslím si, že bylo hlasováno o všech pozměňujících návrzích. Můžeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, budeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 660, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Usnesení jsem přednesla. Hlasování ponese pořadové číslo 218.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro přijetí návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 218, přítomno 132, pro 81, proti 29. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 125, sněmovního tisku 660.

Zahajuji projednávání bodu

126.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb.
/sněmovní tisk 683/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů už je ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský a též zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jiří Šulc. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 683/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Žádnou přihlášku jsem zatím neobdržela. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje Jiřího Šulce, aby přednesl návrh procedury.

Poslanec Jiří Šulc: Dobré odpoledne, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, konstatuji, že návrh na zamítnutí návrhu zákona žádný podán nebyl, to znamená, že o tomto návrhu hlasovat nebudeme. Vypořádáme se tedy se dvěma pozměňujícími návrhy. Máte dva pod písmenem A, ten, který byl schválen ve výboru pro veřejnou správu, a pozměňující návrh poslance Bureše pod písmenem B. Myslím si, že můžeme hlasovat u pozměňovacího návrhu pod písmenem A o všech pěti návrzích A1 až 5 pohromadě, současně, protože to je v podstatě legislativně technická změna. Pozměňovací návrhy pod bodem B bych také doporučil hlasovat v celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh procedury. Ptám se, jestli s ním má někdo problém. Nehlásí se nikdo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 219. Kdo souhlasí s tím, abychom přijali tuto proceduru? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 219, přítomno 129, pro 107, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Prosím pana zpravodaje o první návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: V prvním případě bychom se měli vypořádat s pozměňujícími návrhy, které máte v tisku 683/2 pod písmenem

A1 až A5. Můžeme hlasovat v celku. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 220. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 220, přítomno 128, pro 114, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrhy, přednesené ve druhém čtení 19. září 2012, máte v tomtéž tisku pod písmeny B1 až B3. Můžeme hlasovat v celku. (Stanovisko zpravodaje je neutrální, ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 221. Kdo je pro přijetí těchto návrhů? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 221, přítomno 128, pro 60, proti 40. Návrh přijat nebyl.

To byly dva návrhy, o nichž bylo možno hlasovat. Nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Takto zní návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb., podle sněmovního tisku 683, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 222. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 222, přítomno 129, pro 103, proti 9, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Končím projednávání bodu č. 126, sněmovního tisku 683. Ptám se, zda se hlásí pan kolega Jiří Petrů. (Nehlásí.)

Budeme pokračovat. Zahajuji projednávání bodu číslo

**Vládní návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu
a o změně některých souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 691/ - třetí čtení**

Ke stolku zpravodajů prosím pana ministra zemědělství Petra Bendla. Prosím, aby zasedl k tomuto stolku také zpravodaj výboru zemědělského pan poslanec Josef Šenfeld. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 691/4.

Otvírám rozpravu. Nemám do ní přihlášky. Pan poslanec Ladislav Skopal jako první dostává slovo. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl jenom přednést legislativně technickou úpravu k pozměňovacímu návrhu B2 poslankyně Váhalové. Jedná se o to, že v souladu s ustanovením § 95 odst. 2 jednacího řádu navrhuji legislativně technickou úpravu tohoto pozměňovacího návrhu, kde nedopatřením chybějí slova odstavce 1 tedy správně zní: „V § 50 odst. 1 zní“.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku do rozpravy. Žádná není. Končím tedy rozpravu.

Slovo dostává zpravodaj, pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, aby přednesl návrh procedury.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, návrh procedury k tisku 691. Nejdříve chci konstatovat, že návrh na zamítnutí návrhu ve druhém čtení nebyl podán.

Co se týká procedury, navrhuji tento postup: Nejdříve bychom mohli hlasovat o legislativně technické úpravě právě přednesené pane poslancem Skopalem k pozměňovacímu návrhu B2 paní poslankyně Váhalové. Pak bychom hlasovali jednotlivé pozměňovací návrhy.

První by mohly jít na řadu pozměňovací návrhy pod písmenem C poslance Šenfelda, to jsou legislativně technické úpravy, a navrhuji, aby se hlasovaly jako celek.

V druhém hlasování bychom mohli hlasovat pozměňovací návrhy, nebo pozměňovací návrh pana poslance Papeže. Tady chci poznamenat, že v případě přijetí pozměňovacího návrhu pana poslance Papeže je z věcného hlediska nehlasovatelný pozměňovací návrh A1 obsažený v usnesení zemědělského výboru.

Dále bychom mohli hlasovat jako třetí hlasování o usnesení zemědělského výboru. Tady chci říci, že o usnesení A2 až 24 – a navrhuji – vyjma bodů A10, A12 a A14. A k tomu poznamenávám, že v usnesení

zemědělského výboru je právě v těchto bodech v pozměňovacích návrzích pod body 10, 12 a 14 odkaz na zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, který doposud nebyl přijat. Pak by mohla následovat hlasování právě o těchto bodech samostatně – A10, A12, A14.

V posledním kroku hlasování návrhů pozměňovacích návrhů bychom hlasovali o návrzích paní poslankyně Váhalové B1 a B2 samostatně. Tolik návrh procedury.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli je nějaký jiný návrh na postup během hlasování. Není-li, budeme hlasovat o navržené proceduře.

Zahajuji hlasování číslo 223. Kdo je pro přijetí této procedury? Proti?

Hlasování číslo 223, přítomno 128, pro 113, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a prosím tedy o první návrh.

Poslanec Josef Šenfeld: První hlasování je legislativně technická úprava přednesená panem poslancem Skopalem k pozměňovacímu návrhu B2 paní poslankyně Váhalové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Zpravodaj doporučuje, ministr nedoporučuje.) My jsme teď u legislativně technických úprav, které byly načteny. Vyjasnili jsme si to. (Ministr po tomto upozornění také doporučuje, omlouvá se.)

Zahajuji hlasování číslo 224. Ptám se, kdo souhlasí s těmito legislativně technickými úpravami. Kdo je proti?

Hlasování číslo 224, přítomno 128, pro 115, proti 1. Tyto úpravy jsme schválili. Prosím o další návrh.

Poslanec Josef Šenfeld: Další hlasování je hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem C. Jedná se především o legislativně technické úpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodaj i ministr doporučují.)

Zahajuji hlasování číslo 225. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 225, přítomno 128, pro 118, proti nikdo. Návrh jsme přijali. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Šenfeld: Nyní můžeme hlasovat o pozměňovacím ná-

vrhu pod písmenem D pana poslance Papeže. Doporučuji. (Ministr doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 226. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu? Proti?

Hlasování číslo 226, přítomno 128, pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslanec Josef Šenfeld: Další hlasování je o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru pod písmenem A – A2 až A24 vyjma bodů A10, A12 a A14.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodaj i ministr doporučují.)

Zahajuji hlasování číslo 227, ptám se, kdo je pro. Proti návrhu?

Hlasování číslo 227, přítomno 129, pro 120, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Šenfeld: Další hlasování je o pozměňovacích návrzích A10, A12 a A14.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko, prosím. (Zpravodaj neutrální, ministr doporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 228. Kdo souhlasí s těmito pozměňovacími návrhy? Kdo je proti?

Hlasování číslo 228, přítomno 129, pro 71, proti 6. Návrh byl přijat.

Pan poslanec David Kádner se hlásí? Ne. Takže můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Šenfeld: Další hlasování by mělo být o pozměňovacích návrzích paní poslankyně Váhalové, nejdříve o návrhu B1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Zpravodaj doporučuje, ministr nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 229, ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 229, přítomno 129, pro 57, proti 60. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Šenfeld: Nyní hlasování o návrhu B2.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko, prosím. (Zpravodaj: Neutrální. Pardon – doporučuji. Ministr: Nedoporučuji.)

Zahajuji hlasování číslo 230. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 230, přítomno 129, pro 56, proti 60, návrh nebyl přijat.

To byly všechny návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Josef Šenfeld: Ano, to byly všechny návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ale ještě pan kolega Skopal se hlásí.

Poslanec Ladislav Skopal: Chtěl bych upozornit jenom před závěrečným hlasováním. Nejsem tedy legislativec, ale chci uvědomit Sněmovnu, že přijetím pozměňovacích návrhů A10, A12, A14 jsme odkázali na zákon, který nebyl ještě přijat. Nejsem si jist, že je to normální. Dobře. Chtěl jsem na to jenom upozornit, že tento zákon nebyl přijat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Sleduji legislativu, která říká, že o tom ví a že tento postup je možný. Jestli tomu rozumím dobře, co říká legislativa.

Dámy a pánové, jediná možnost je případná námitka a nějak by se s ní Sněmovna musela vyrovnat, ale jinou cestu z toho nevidím. Není-li žádná taková námitka, budeme – pan kolega Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Ona nás může, paní předsedkyně, čekat ještě překérnější situace, protože on ten zákon, na který se to odkazuje, vůbec nemusí být přijat. Jde o zákon o církevních restitucích. Ten přece vůbec nemusí být přijat, a jestli bude odkaz v tom zákoně, tak to bude situace ještě překérnější. Čeká nás tedy možná brzká novela. Nic víc, nic míň.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto upozornění. Sněmovna je informována ve všech souvislostech.

Je před námi hlasování o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Návrh usnesení bude znít takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně

některých souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 691 ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahájuji hlasování číslo 231. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 231, přítomno 130, pro 73, proti 42. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 127, sněmovního tisku 691. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Pan kolega Jeroným Tejč se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Dámy a pánové, já bych chtěl říct, že klub sociální demokracie nepodpořil tento zákon, a mimo jiné právě proto, o čem tady hovořil pan poslanec Skopal. Myslím si, že není možné a není běžné jen tak v tak zásadních věcech, jako jsou církevní restituce, a na ten zákon se tady odkazuje, prostě novelizovat dopředu zákon, aniž by to v tuto chvíli bylo jasné, zda nový zákon přijat bude, nebo ne. Myslím si, že to je skutečně vážný zásah. Já bych na to chtěl tady upozornit, aby až budeme určitě u Ústavního soudu diskutovat aspekty třeba právě církevních restitucí a vydávání pozemků, tak aby potom někdo neřikal, že jsme na to tady neupozornili a že jsme tu výhradu nevznegli. Podle mého názoru je to skutečně vážná věc. A takové to mávnutí rukou, jako že se to děje běžně, jak jsem tady zaslechl ze sálu – já si myslím, že to běžné není, přijímat odkazy na zákony, které ještě vůbec nevznikly a v podstatě vůbec neexistují, dokud nebudou schváleny v legislativním procesu. Myslím si, že už skutečně vrchol toho, co tady provádí Poslanecká sněmovna, je opravdu vysoký. To je věc, která se mi nelíbí.

A stejně tak musím říct, a vrátím se k tomu, co tady proběhlo, k debatě pana ministra Kalouska a pana předsedy Johna. Musím říct, že v tu chvíli mi nebylo dobře, když jsem si uvědomil, že se na nás dívají žáci základních škol, a říkal jsem si, co si asi o nás všech pomyslí a jaký si asi vezmou zážitek z jednání Poslanecké sněmovny. Já nechci nikoho moralizovat, debata bývá někdy ostrá, ale jenom bych se přimlouval za to, aby nebyla osobní, tak jako se to stalo v tu chvíli. Myslím, že to neprospívá nikomu z nás.

Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Můžeme se věnovat tedy dalšímu bodu. Zahájím projednávání bodu

129.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zůstane pan ministr zemědělství Petr Bendl, který zastoupí při projednávání tohoto bodu pana ministra Martina Kubu. A prosím též, aby ke stolku zpravodajů zasedl pan kolega Jan Čechlovský, který je zpravodajem k tomuto návrhu zákona.

Obdrželi jste sněmovní tisk 731/4, který obsahuje návrh na zamítnutí a také pozměňovací návrhy. A já otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, nedá mi to, abych tady nezmínil rozpor, který je evidentní v nějakém algoritmu uvažování některých kolegyň a kolegů. Je to malá chvíle, kdy bez mrknutí oka Poslanecká sněmovna schválila institut vyvlastnění pro liniové stavby.

Říká se a já s tím souhlasím, že právo vlastnit je jedním z nejvyšších práv. Proč tedy ale u liniových staveb to právo uplatněno není? To znamená, může být vyvlastněno ve veřejném zájmu. A ve věci surovinové politiky státu, také ve veřejném zájmu, má být toto naopak, pravděpodobně stejnými poslankyněmi a poslanci tento institut z tohoto zákona vyjmut. Tedy tam, kde chce stát ve veřejném zájmu postavit silnici, tak je vám to jedno. Jestli tam jsou nějaké pozemky, vesnice, obydli. Tam, kde se to týká surovinové politiky, tak vám to jedno není. A já myslím, že je třeba tento rozpor tady zmínit. Buď jsem tedy konzistentní a říkám, že právo vlastnit je nejvyšší právo a ani ve veřejném zájmu stát nemá žádnou šanci na to, aby uplatnil institut vyvlastnění, tedy přesněji řečeno povinný výkup pozemků, a-nebo obráceně. Ale v jedné hodině při jednom odpoledním zasedání Poslanecké sněmovny stejnou rukou zavést institut vyvlastnění u silnic a stejnou rukou za dvacet minut říkat, že pro surovinovou politiku státu to neplatí, mi připadá přece jen trochu podivné. Tedy jestli se surovinová politika do budoucna má dělat tak, že nejdříve stát řekne, my tam postavíme silnici a pak pod ní budeme těžit, tak to je trochu drbání se za uchem přes hlavu.

Je evidentní, že tento zákon, tzv. malá novela horního zákona, je tu nějak navíc. Nějak jen z důvodu politiky. Pan ministr průmyslu a obchodu Kuba říkal nejdříve, že do konce září předloží velkou novelu horního zákona, pak říkal do konce října že předloží velkou novelu horního zákona. Tak já mu věřím. A když ji předloží do konce října, pak není důvod, aby-

chom tuto malou novelu horního zákona projednávali dnes, ale to hlasování spojili. I proto, že tady existuje evidentní rozpor v uvažování ve vztahu k právu vlastnickému. Děkuji. (Slabý potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Štoviček se hlásí, poté pan kolega Klučka. Pardon, ještě paní poslankyně Konečná. Je to trošku obtížné rozhodovat, protože písemně přihlášený je pan kolega Štoviček, takže poté bude paní kolegyně Konečná, poté pan kolega Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Štoviček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, budu stručný, pouze s faktickou reagovat na předřečníka. Domnívám se, že to bylo zbytečné strašení. Navržená novela nebude mít vůbec žádný vliv na obecnou úpravu vyvlastnění. To znamená, že i nadále tedy bude možné omezit vlastnická práva ve veřejném zájmu pro výstavbu dálnic či jiných veřejně prospěšných staveb, takže se nedomnívám, že by to bylo tak, jak předřečník tady říkal. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím paní poslankyni Kateřinu Konečnou. (V sále je neklid. Poslanci postávají v hloučcích.)

Poslankyně Kateřina Konečná: Dovolte mi, vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, abych stejně jako ve druhém čtení se pokusila udělat tu poslední brzdu, kterou dneska udělat můžeme, a tou je přerušit projednávání návrhu zákona do příští schůze. Já si opravdu myslím, že je šílenstvím této vlády předkládat tuto novelu bez toho, abychom znali, jak dopadne, a věděli, jak dopadne energetická koncepce a surovinová koncepce státu. To jsou dva natolik závažné dokumenty, že vám garantuji, a pevně věřím, že to tak bude, že nás všechny, kteří tady sedíme, budou možná provázet ještě dalších deset let, a bylo by to správné a fér, aby energetická koncepce státu a surovinová politika státu se nám neměnily každý rok. A my už nyní dopředu říkáme, že víme podle toho, jaký je návrh ve vládě, že tyto koncepce budou v absolutním rozporu s tímto zákonem.

Je prostě úplný nesmysl přijímat první zákon a potom koncepci. A to není, jako když se hádáme o tom, jestli byla první slepice, nebo vejce. To je prostě o tom, že první má mít stát koncepci, a pak na základě toho má přijímat zákony. Vy, pokud dneska neodhlasujete přerušení tohoto bodu minimálně do přijetí těchto dvou strategických dokumentů, uděláte pravý opak. A pravý opak s vědomím toho, že tato vláda tady za pár měsíců nemusí být a nebude kdo mít nahradit a spravit vaši obrovskou chybu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, mé vystoupení je velice stručné. Já bych uvítal, kdyby u tak zásadního zákona byl ministr průmyslu a obchodu. Navrhuji tedy v souladu s jednacím řádem vrátit tento zákon do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Břetislav Petr. Poté pan kolega Štoviček.

Poslanec Břetislav Petr: Paní předsedkyně, dámy a pánové, byla tady velická řeč, co má být a co může být řečeno při třetím čtení. Bylo řečeno, že s výjimkou opravy gramatických, textových a dalších chyb by to mělo být pak už jenom hlasování o pozměňovacích návrzích. Ale to je za předpokladu, že zákon v prvním a druhém čtení, že na něj vláda reaguje, když poslanci opozice vznášejí dotazy a připomínky, ale tady u tohoto horního zákona byly jak v prvním, tak ve druhém čtení vzneseny závažné připomínky, ale nikdo na tyto připomínky neodpověděl. (V sále je hluk.)

Bylo tady řečeno, že je to účelový zákon, který by měl být úlitbou několika poslancům za jejich hlasování o předcházejících vládních návrzích. Já se domnívám, že tento zákon i ve vládním prohlášení je definován tak, že nejdříve budou schváleny energetická koncepce a surovinová koncepce a posléze bude změněn horní zákon takovým způsobem, aby umožnil maximální množství vydoby­tí zásob. My dneska volíme opačný pořad a je to naprosto nelogické.

Já se domnívám, že pokud schválíme institut vyvlastnění, tak se může stát, že na perspektivním a významném ložisku nějaký Milan Řezníček řekne „já to nepovolím“ a celá státní koncepce energetická nebo surovinová je naprosto zbytečná. Proti tomu totiž není odvolání.

Takže to, co bylo řečeno, v prvním a druhém čtení vláda nereagovala na celou řadu připomínek. To není normální způsob a navrhuji totéž, co už tady bylo řečeno: buď vrátit zákon zpět do druhého čtení, nebo přerušit jeho projednávání, až vláda schválí státní energetickou koncepci nebo surovinovou politiku. Za předpokladu, že by nebylo vyhověno těmto názorům, a já jsem asi čtvrtý nebo pátý v pořadí, který ho opakuje, pak si myslím, že za snahou tak rychle schválit tak nicotnou a nebo tak velkou změnu je něco jiného než řešit surovinovou a energetickou politiku.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Štoviček.

Poslanec Milan Štoviček: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jenom krátká reakce na vystoupení mé předřečnice paní poslankyně Konečné. Argumenty na projednání novely až po schválení státní energetické koncepce či surovinové politiky České republiky jsou podle mého názoru liché a zástupné. Protože pravý opak je pravdou. Nejprve zákonodárny sbor stanoví obecnou úpravu, kterou je v tuto chvíli odstranění totalitního ustanovení o vyvlastnění, a tato obecná úprava bude promítnuta do nižších právních dokumentů, jakými jsou oba výše zmiňované dokumenty projednáváné a schvalované vládou. To je můj názor na věc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní tedy ještě pan kolega Štoviček. Ale s řádnou přihláškou? Ještě řádná přihláška, takže prosím můžete ještě vystoupit bez limitu. Prosím.

Poslanec Milan Štoviček: Děkuji ještě za prostor, který jsem dostal.

Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, především chci poděkovat kolegyním a kolegům z hospodářského výboru a z výboru pro životní prostředí za skutečnost, že oba výbory po projednání doporučují Sněmovně přijetí novely horního zákona, která odstraňuje totalitní vyvlastňovací paragrafy.

Chci opětovně zdůraznit, že tato novela neomezuje přístup státu k surovinám, ale pouze staví do rovnovážného a rovnoprávného postavení stát, obce, vlastníky nemovitostí a těžební společnosti. Zrušení vyvlastňovacích paragrafů nezničí a neomezí těžební průmysl, jak se nám možná někdo snaží namluvit, pouze postaví dohodu s dotčenými vlastníky a obcemi nad nepřijatelný nátlak, kterému jsou pod hrozbou vyvlastnění vystaveni občané a obce v dobývacích prostorech.

Navržená změna eliminuje riziko korupce s touto oblastí související. Všude, kde úředník rozhoduje o zájmu soukromých osob či společností, je riziko korupce přirozeně přítomné. V případě rozšiřování uhelných dolů se ovšem jedná o zájmy v řádech desítek miliard korun, kde je zmíněné riziko přítomné jednoznačně. Pokud zrušíme možnost, aby o věci rozhodoval úředník, zrušíme tak konečně i možnost korupce, protože prostě nebude koho uplácet.

Odstranění vyvlastňovacích paragrafů neohrožuje energetickou bezpečnost státu, to ohrožuje především současný stav, v němž stát má takřka nulový vliv na to, k jakému účelu bude vytěžená surovina použita a komu bude prodána.

Odstranění vyvlastňovacích paragrafů není ani v rozporu s hospodářským nakládáním s nerosty ve vlastnictví státu. Naopak současná právní úprava, v níž má stát naprosto mizivé procento výnosů z těžebních surovin, je neobhajitelné a nevhodné nakládání s domácími surovinami.

Zrušení vyvlastňovacích paragrafů, které dnes projednáváme, poskytně lidem v ohrožených obcích jistotu, že jejich budoucnost je skutečně v jejich rukou, a nikoliv v rukou těžařů či jednoho úředníka. Tak jak je dnes horní zákon nastaven, jsou zájmy těžebních společností jednoznačně postaveny nad zájem státu i jeho občanů.

A teď mi dovoluji jenom osobní závěr. S cílem odstranit vyvlastnění kvůli těžbě jsem šel do parlamentních voleb za volební stranu Věci veřejné a byl to také cíl dalších stran, které po volbách vytvořily koaliční vládu. Jsem rád, že tato vláda přijala závazek odstranit vyvlastňovací paragrafy do svého programového prohlášení. Mohu proto s klidným svědomím jednoznačně odmítnout jakékoliv spojování s restitucemi či jiným hlasováním, které je mi účelové a dlouho podsouváno. Pevně doufám, že mezi námi není nikdo, kdo by chtěl další likvidaci obcí v předpolí dolů i za cenu vyhnání tamních obyvatel proti jejich vůli, jako jsme to zažívali v minulém století v zájmu tzv. světlych zítřků.

Dámy a pánové, vážení kolegové, kolegyně, zdvořile vás žádám o podporu této novely horního zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Kateřina Konečná se hlásí o slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Mně to nedá, ale myslím si, že základem politika je to, aby měl koncepci. Koneckonců volební programy jsou našimi koncepcemi a tím, s čím jdeme do voleb. A pak na to mohou navazovat zákony. Proto obrácenou teorii pana kolegy Štovička nechápu.

Co ale pan kolega Štoviček jasně dokázal v předchozím hlasování o vyvlastňovacích paragrafech je to, že mu nevadí vyvlastňování pod liniovými stavbami, protože byl pro, stenozáznam to říká, ale vadí mu vyvlastňovací paragrafy v jiném zákonu. To znamená, že nadřadil svůj osobní zájem nad zájem společnosti, a následně premiér, protože to slíbil, tak nadřazuje zájem udržení této vlády nad zájmem této společnosti. (Potlesk zleva.) Já si myslím, že je třeba si to zapamatovat, protože ve chvíli, kdy někdo hlasuje během deseti minut pro jedny vyvlastňovací paragrafy, a pak nás tu deset minut poučuje o tom, proč je třeba všechny vyvlastňovací paragrafy zničit, tak že takovému člověku nemůžeme věřit, protože popírá sám, co řekl. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní dostane slovo předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené

paní poslankyně, vážení páni poslanci, zaznívá tady poměrně ohnivá slovní bitva, kanonáda, a já jsem přesvědčený, že je potřeba celou tu diskusi zklidnit, protože se jedná o v podstatě věcný problém.

Ta demagogie, která je tady dělána, kdy se srovnávají vyvlastňovací paragrafy z jednoho zákona s vyvlastňovacími paragrafy v jiném zákoně, není na místě. Bavíme-li se totiž o vyvlastňování pozemků za náhradu, samozřejmě, a pod soudní ochranou ve prospěch výstavby dálnice, silnice, železniční tratě, energetického vedení apod., mluvíme o vyvlastňování ve prospěch získání veřejného statku, veřejného statku, kterým všechny tyto důležité infrastrukturní projekty jsou, a ve většině případů v podobě např. dopravních staveb jsou dokonce ve veřejném vlastnictví, je to něco úplně jiného, než pokud se bavíme o těžebních prostorech, kde je ve prospěch jednoho soukromého subjektu vyvlastněn majetek jiného soukromého subjektu, ve prospěch jeho podnikatelského záměru je vyvlastněn majetek někoho jiného. To jsou dvě naprosto dramaticky odlišné věci.

Na druhé straně ano, je na místě bavit se o strategických zájmech státu, tedy o energetických surovinách. To nade vši pochybnost. Tam ano, veřejný zájem musí být ochráněn. Ale řekněme si otevřeně, že onen vyvlastňovací paragraf, o kterém tady mluvíme a který tady někteří řečníci z levice brání slovy, která jako by vypadla z PR článku PR oddělení některých soukromých těžařských společností, tak to jsou prostě záležitosti, které my musíme řešit odlišně. Znamená to přístup ke strategickým surovinám. Musí být řešen orgány veřejné moci, musí být samozřejmě pod soudní ochranou a musí být řešen ve prospěch strategických zájmů státu. Je to něco jiného, než když se bavíme o paragrafech, které skutečně reálně nebyly za posledních dvacet let použity.

A pokud se podíváme, o koho ve skutečnosti jde – a tady se vedou plamenné debaty o uhlí, o přístupu ke strategickým zásobám uhlí –, tak ve skutečnosti tam, kde se reálně vyjednává o získání např. pozemků a půdy pro těžbu, vůbec nejde o uhlí. Jde o suroviny, jako je stavební kámen, jako je štěrkopísek, cihlářský jíl apod. O ty se převážně jedná. A tam je potřeba říci, že je to ve prospěch podnikatelského záměru jednoho soukromého subjektu vyvlastnění majetku jiného soukromého subjektu. A já jsem přesvědčen, že v oblasti stavebního kamene, jílu apod. skutečně strategické zájmy nejsou. Objektivně nejsou.

To, že budeme muset vyřešit otázku strategických energetických surovin, je jiná věc. Tam skutečně i rozhodnutí o tom, že některé suroviny nebudeme těžit, že zůstanou ještě desítku nebo desítky let pod zemí, protože nemají nožičky a neutečou nám, nemůžeme o ně přijít, musíme vyřešit v jiné normě, v jiném zákoně. Ale demagogicky srovnávat vyvlastňování ve prospěch budování veřejného statku třeba v oblasti dopravní infrastruktury s vyvlastňování, kdy jeden soukromý subjekt vyvlastňuje jiný soukromý

subjekt ve prospěch svého podnikatelského záměru – prosím, zachovejme chladnou hlavu a argumentujme skutečně racionálně, nikoliv demagogicky. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Urban, poté pan kolega Břetislav Petr.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já chci pana premiéra ujistit, že mám absolutně chladnou hlavu a nejsem tady v nějaké prazvláštní emoci. Ale opravdu je to na zamyšlení, jak se dívat na to právo vlastnit.

Když pan premiér říká, že v horním zákoně se to týká možnosti, aby privátní subjekt nemohl dosáhnout jednoduchým způsobem na ty zásoby surovin v zemi, tak já bych mohl mluvit zase o tom zákonu, který jste bez mrknutí oka schválili, kde jste ten institut zavedli – a on se netýká jen dopravní infrastruktury, ale také energetických liniových staveb. A tedy, pane premiére, ten argument, že soukromý soukromému, neplatí, protože máme tady plynářské společnosti, které jsou taky privátní. A ony mohou ve veřejném zájmu uplatnit ve spolupráci se státem institut vyvlastnění.

Jen chci říct – měli bychom si ujasnit, co to je právo vlastnit a kdy má mít ve veřejném zájmu stát možnost ovlivňovat strategická rozhodnutí a strategické zájmy na dlouhá desetiletí dopředu.

Samozřejmě, že u horního zákona se vyvlastnění točí kolem uhlí možná v Beskydech a možná v severních Čechách, ale není to zdaleka jen o uhlí. Je to o všech možných surovinách, které je třeba těžit. A myslím si, že tento zákon, tato malá novela, může způsobit skutečně velké škody já bych řekl takového rozsahu, že to může být hodnoceno v budoucnu jako velezrada. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Břetislav Petr.

Poslanec Břetislav Petr: Pane premiére, vy jste tady hovořil za prvé o takových surovinách, jako jsou jíly, jako jsou písky, jako jsou štěrky, a pak jste taky hovořil o surovinách, jako je uhlí. Musíme si uvědomit, že horní zákon rozeznává dva druhy nerostů, a to jsou nerosty vyhrazené, které jsou majetkem státu, a pak nerosty, které jsou nevyhrazené, které jsou součástí pozemku. Tak prosím vás nesměšujme těžbu štěrku, písku a nějakých hlín s těžbou vyhrazených nerostů. Vyhrazené nerosty jsou majetkem státu.

A teď k těm vyhrazeným nerostům, kam patří to nešťastné uhlí. Tak za prvé, situace je taková, že od roku 1990 neznám, že by při povolování těžby ať už černého, nebo hnědého uhlí byl použit institut vyvlastnění. Pokud někdo takový institut zná, byl bych rád, aby to řekl, a já bych se mu

omluvil a ještě koupil, až bude zrušena prohibice, nějakou exkluzivní flašku alkoholu. Ale to není rozhodující.

Horní zákon zná něco jiného, než je vyvlastnění, a to je to, co tady nechceme respektovat. Že předtím, než je povolena těžba, musí být vyřešeny střety zájmu. A to je to, že obvodní báňský úřad nepovolí žádnou těžbu, dokud nebudou přineseny ony dohody o vyřešení střetu zájmu. A dohoda o vyřešení střetu zájmu spočívá v tom, že pokud půjde o povrchovou těžbu, tak těžař řekne: Vážený pane, vy tam máte barák, máte tam hektar pozemků, máte přístupové cesty, máte inženýrské sítě a já vám za ně nabízím pět, sedm milionů korun. Je to něco za něco. A teprve v případě, že by nedošlo k této dohodě, tak nastupuje institut vyvlastnění. A institut vyvlastnění je řešen řekl bych správním řádem. A když je vyřešen nedobře, tak každá ze stran má možnost se odvolat k soudu. On ten institut vyvlastnění není tak jednoduchý, že těžař řekne: Zítra se vystěhuješ a zítra tam já budu těžít! Takový je horní zákon. A bylo tady řečeno a mám dojem, že i z úst pana premiéra, že ten institut skoro tady neexistuje.

Ale my bychom potřebovali vyhrazené nerosty rozdělit ještě na strategické, vyhrazené a ty ostatní. Ty strategické proč? Horní zákon je nedokonalý v tom, že když se těžaři stanoví dobývací prostor, tak on si může s tou těžbou z hlediska ceny a z hlediska, komu ji dá, řešit, co on uzná za vhodné. Proto taky dodávku uhlí do Elektrárny Opatovice musel řešit soud. Proč? Když vytvoříme institut strategických surovin, tak tam musí být, že těžař z hlediska disponibility toho uhlí anebo čehokoli jiného bude taky poslouchat stát a stát bude moci taky hovořit do ceny. A to nám chybí.

Ale já se vrátím ještě k jednomu. Horní zákon umožňuje, pane premiére, v § 32a, že stát, aniž by se měnil tento zákon, může stanovit, že obce místo sta korun za hektar pozemku dostanou tisíc. Tato vláda, nebo pravicové vlády jsou u vlády šest let. A těch obcí, které mají na svém teritoriu dobývací prostor, je 328. Chceme-li těm obcím pomoci, proč za těch šest let jsme nezvýšili poplatek za hektar dobývacího prostoru na tisíc korun? Každá obec, která má na svém teritoriu dobývací prostor, je na tom hůř. Tak jí to aspoň zaplatíme.

Druhou záležitostí je právě institut strategických surovin. Bylo řečeno, že do konce roku bude velká novela horního zákona. Pokud vím, tak není ani záměr vypracován. Tak nás tady neuvádějte do pokušení věřit tomu, co jste tady řekl, že velký horní zákon bude do konce roku. Možná že se ho už od této vlády ani nedočkáme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Šťovíček, faktická poznámka.

Poslanec Milan Šťovíček: Děkuji, vážená paní předsedkyně, a slibuji, že už to bude naposled. Nechtěl jsem také už vystupovat, ale faktickou bych rád zareagoval na vystoupení své kolegyně paní poslankyně Konečné.

Opravdu nenadřazuji svůj osobní zájem a hovořím tu na tomto místě za tisíce obyvatel Horního Jiřetína, Černic, Karviné, ale i dalších obcí. Mluvím za tisíce rodin, které vlastní v těchto lokalitách dům. A nechci ani domýšlet a nechci ani spekulovat o tom, za koho – prostřednictvím paní předsedkyně – hovoří paní poslankyně. Děkuju.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní řádná přihláška, pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, je velmi zajímavé, jak se za sebou sešly zde ve Sněmovně dvě normy. Jedna norma, která podle mě je normou velmi bohuľibou a která schválila snazší pravidla pro vyvlastňování soukromých pozemků například kvůli stavbě dálnic. Ještě když jsem byl ministr dopravy, tak s panem ministrem Jankovským vznikla pracovní komise a po dvou letech je tady alespoň něco bohulibého z této koaliční doby. A je zajímavé, že na tu jednu dobrou zprávu následuje téma složitější, nad kterým je nyní právě tato debata. Ale já si myslím, že je dobré tak trošičku spojovat témata a upozornit na to, že vyvlastňování je někdy nutný nástroj a že zrovna u těch dálnic bylo jasně patrné, tak jak tady zaznělo od předřečníků, že to je téma, kterého řada společností zneužívala a zneužívá k řadě spekulací. Ke korupčnímu prostředí jednoznačně tento problém přispívá.

Nicméně bych rád upozornil tady na několik faktů při této druhé normě. Za prvé bych rád upozornil na to, že tato norma říká: Zrušme vyvlastňovací paragraf v horním zákoně, přesto návrh surovinové koncepce, který nyní je zaparkován na vládě, jasně počítá s těžbou a to znamená s prolomením limitů.

Energetická koncepce z mého pohledu na toto téma mlží. A v tomto kontextu je zapotřebí tady připomenout to, že opakovaně se tady vyzývá pan premiér k tomu, aby řekl, jak to je s českou konkurenceschopností, proč upadá a co s ní udělá. A přesně na tomto bodu můžeme vidět to, proč se Česká republika propadá v konkurenceschopnosti třeba v parametru transparentního chování vlády a předvídatelnosti chování vlády. Je to totiž přesně to, jak v jednom dokumentu se budeme chovat nějak a v druhém dokumentu se budeme chovat zcela obráceně. Přesto se jedná o dokumenty z pera stejné vlády. A bez ohledu na rozpor v těchto dokumentech o to více je nebezpečné se ptát, jak je možné, že na jednu a tu samou věc, akorát z různých úhlů pohledu, můžeme mít rozdílný přístup tak jednoznačně na papíře daný.

A obzvláště v tomto směru bych rád připomenul, že nyní projednáváme bod, který pro pana poslance Šťovíčka je ve Věcech veřejných tvrdě několik let vydupán. A já pevně doufám, že tento bod i v kontextu oné surovinové koncepce i v kontextu energetické koncepce bude jednoznačně zásadově rozhodnut a souzen panem Šťovíčkem z hlediska toho, aby věděl, co si dále o vládě a o této koalici myslet.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Kateřina Konečná – faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní kolegyně. Já už jsem nechtěla reagovat, nicméně pan kolega Šťovíček mě vyzval, a proto mi dovolu říct, že já tady hovořím za obce a tisíce občanů, kterým není jedno, že tímto zákonem ztratí tato republika jakoukoliv šanci ovlivňovat hospodářskou politiku tohoto státu. Opravdu mi věřte, že to občanům ČR není jedno. A opravdu nehovořím a neobhajuji zákon, který je jakýmsi soukromým stanoviskem, se kterým šel do voleb jeden z nás. Já si prostě myslím, že nad tak důležitými věcmi, jako je surovinová a energetická bezpečnost a koncepce státu, se musí vést široká debata. A není možné, aby jeden z nás si vzal rukojmí, díky kterým bude prosazovat něco, co ostatním občanům může hodně ublížit.

A na závěr mi dovolu dodat, že bychom se dokonce s panem kolegou Šťovíčkem na věci ohledně Horního Jiřetína shodli. Já s ním nejsem ve sporu. Já se jenom obávám, že tento zákon je o více věcech než o Horním Jiřetínu, a prosím, uklidněte mě, že není jenom o Horním Jiřetínu, protože potom bychom kvůli jakékoli obci či jakémukoli místu v této republice museli přijímat zákony a to si myslím, že není účelem tohoto zákonodárného sboru.

Tento zákon opravdu rozbourá hospodářskou politiku státu. Vy tady možná už nebudete, nebo my tady možná už nebudeme, ale ti, co přijdou po nás, nám ho budou velmi vyčítat! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka a já nevidím žádná další přihlášky do rozpravy k tomuto bodu, rozpravu tedy ukončím. Jsou před námi návrhy, které znamenají – rekapituluji a prosím, aby mě kolegové doplnili. Paní poslankyně Konečná navrhuje přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny, pan kolega Klučka navrhuje opakování druhého čtení. Je to tak? (Ano.) Pak nevím – pan kolega Břetislav Petr, jak byly jeho návrhy.

Poslanec Břetislav Petr: Já jsem dal dva návrhy: vrátit do druhého

čtení, to byl jeden z návrhů, a za druhé, schvalovat tento zákon až po předložení vládou energetické koncepce a státní surovinové politiky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To jsou návrhy, které podrobíme za malý okamžik hlasování. Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu paní poslankyně Konečné, která navrhuje přerušení tohoto projednáváného bodu, a to do příští schůze Poslanecké sněmovny. Já zde mám žádost, abych vás odhlásila, proto prosím, abyste všichni se vašimi kartami znovu přihlásili, a budeme hlasovat tedy o návrhu paní poslankyně Konečné na přerušení do příští schůze.

Hlasování má pořadové číslo 232. Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh paní poslankyně Kateřiny Konečné. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 232 přítomno 122, pro 47, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh pan kolega Klučka dává na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování číslo 233. Táži se, kdo souhlasí s návrhem pana kolegy Klučky na opakování druhého čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 233, přítomno 124, pro 47, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Břetislav Petr – už teď tedy pouze o tom druhém návrhu, tedy o přerušení projednáváného bodu do doby, než vláda předloží energetickou koncepci, a zbytek jsme slyšeli ve chvíli, kdy to pan kolega říkal. Takže o tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 234. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přerušení projednáváného bodu. Proti návrhu?

Hlasování číslo 234, přítomno 124, pro 47, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo dostane pan zpravodaj, pan kolega Jan Čechlovský, a prosím, aby nám navrhl proceduru hlasování.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji zdvořile, vážená paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, návrh procedury bude poměrně jednoduchý. Máme tady jeden návrh na zamítnutí tohoto zákona, který je obsažen v oponentní zprávě menšiny poslanců. O návrhu na zamítnutí bychom měli hlasovat jako první. Poté tady máme blok pozměňovacích návrhů, pod kterými je podepsán pan kolega Zapletal. Ty pozměňovací návrhy jsou ve dvou variantách. To znamená, že já navrhuji, abychom nejdříve hlasovali o variantě prv-

ní, což jsou body 1 až 3. Pokud by tato prošla, tak potom varianta dvě je nehlasovatelná. Pokud by varianta jedna neprošla, tak bychom hlasovali o variantě dvě. To je můj návrh procedury.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti tomu, to postupu? Není-li, zahajuji hlasování číslo 235 a ptám se, kdo souhlasí s touto procedurou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 235, přítomno 122, pro 121, proti nikdo. Proceduru jsme přijali. Prosím tedy o první návrh.

Poslanec Jan Čechlovský: Jako první bychom měli hlasovat návrh na zamítnutí návrhu zákona. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 236. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Proti návrhu?

Hlasování číslo 236, přítomno 122 pro 44, proti 74. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Čechlovský: V takovém případě bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích ve variantě římská jedna, což jsou body jedna až tři. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 237. Kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 237, přítomno 123, pro 45, proti 74. Tento návrh nebyl přijat. Můžeme tedy pokračovat.

Poslanec Jan Čechlovský: V takovém případě budeme nyní hlasovat o pozměňovacích návrzích ve variantě II, což jsou body 4 a 5. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 238. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu? Proti?

Hlasování číslo 238, přítomno 123, pro 43, proti 72. Návrh nebyl přijat.

To je tedy to, co bylo potřeba učinit ještě před závěrečným hlasováním. Nyní nás čeká hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 731, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 239. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Proti?

Hlasování číslo 239, přítomno 124, pro 76, proti 45. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání bodu 129, sněmovního tisku 731.

Pan kolega Štoviček se hlásí o slovo.

Poslanec Milan Štoviček: Děkuji za slovo. Chtěl bych poděkovat všem, kteří podpořili tuto novelu horního zákona. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme u posledního bodu. Je to

131.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů prosím, aby zasedl ministr financí Miroslav Kalousek a též zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Radim Vysloužil. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 736/2.

Otevíráám rozpravu. První dostává slovo pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, nebudu zdržovat. Chtěl jsem jen podtrhnout, že si vážíme toho, že se alespoň něco dalo vyjednat na tripartitě. My máme představu, že by ten zákon mohl vypadat trošičku jinak, zejména z pohledu těžkých povolání, tak aby zde byla povinnost zaměstnavatele zúčastnit se tohoto systému. Mám osobně trošičku problémy také s tím, když někdo bude čerpat z tohoto systému a ještě bude na plný úvazek zaměstnán. Ale myslím si, že to jsou věci, které můžeme řešit i později.

Takže chci oznámit, že poslanecký klub KSČM dává důvěru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci. Jsme v rozpravě ve třetím čtení. Pan ministr Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já teď ponechám stranou, jak velmi mnoho pokládám tento nástroj za efektivní. Je to prostě dohoda se sociálními partnery. Je to také důkaz toho, že některá argumentace, jak vláda nehledala při penzijní reformě snahu o dohodu se sociálními partnery a ústupky, jak tyto argumenty nejsou pravdivé. My jsme se snažili vyjít vstříc.

Pojištění není povinné. Jsou tady předdůchody. Asi není náhoda, že Evropská komise drtivě kritizuje Českou republiku právě za tento návrh zákona, kde vláda České republiky ve své sociální citlivosti vyšla vstříc sociálním partnerům. Přes řadu pochybností, které tady zaznívají, právě proto, že si to řada skutečně pravicových poslanců ODS přála, tak vás velmi prosím o to, abychom tuto normu podpořili. Protože to podle mého názoru vyřeší situaci celé řady lidí, kteří krátce před povinným odchodem do důchodu přijdou o zaměstnání či se dostanou do jiné obtížné situace.

Já souhlasím s návrhy, které schválil rozpočtový výbor. Pokládám je za rozumný kompromis.

Pak je tam pozměňující návrh pana poslance Vysloužila, který se snaží rozšířit čerpání tohoto produktu i na životní a kapitálové pojištění. Já bych tady chtěl říct, že pan poslanec Vysloužil má systémově pravdu, že je to naprosto správný trend, naprosto logické uvažování. Máme několik problémů jednak s provázáním legislativně technickým, především s tím, že zatímco máme přesnou představu, jaké dopady do státního rozpočtu bude znamenat tento návrh u penzijních fondů se státním příspěvkem, nemáme v tuto chvíli zcela jasnou představu, jaký by to znamenalo dopad do veřejných rozpočtů, pokud by se to rozšířilo na jiné produkty. Prostě nemáme to zmapováno, nevíme to. Domníváme se, že tohle je běh na dlouhou trať. Myslíme si, že se k tomu můžeme vrátit za rok nebo za dva. Prosím pana poslance Vysloužila, aby to pochopil. Má pravdu, ale ta pravda bude mít více argumentů za rok. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo v obecné rozpravě vystoupení ministra financí Miroslava Kalouska. Nevidím žádnou jinou přihlášku do obecné rozpravy, proto končím obecnou rozpravu. Ještě pan kolega Skokan chce uvést něco pro stenoáznam.

Poslanec Petr Skokan: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já se omlouvám, nechci zpochybňovat poslední hlasování, ale prosím, aby ve stenoáznamu bylo, že jsem hlasoval pro.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to sdělení pro stenoáznam. My tedy můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo dostane zpravodaj k tomuto tisku pan kolega Radim Vysloužil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážená paní předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, o tomhle návrhu nebyl podán návrh na zamítnutí. Současně je tento návrh v rámci výboru – takhle: Návrhem se zabýval rozpočtový výbor na své 35. schůzi dne 18. září a doporučil tento návrh přijmout ve znění přijatých pozměňujících návrhů.

Návrh procedury. Nejdříve bych hlasoval o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru jako celku. Dále o mém návrhu, který jsem načel v rámci druhého čtení. A poslední bude hlasování závěrečné o návrhu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká poznámka k této proceduře? Je velmi jednoduchá, takže myslím, že o ní nemusíme hlasovat. Prosím tedy o první návrh. Budeme hlasovat o návrzích pod písmenem A, návrhy rozpočtového výboru. Je tomu tak?

Poslanec Radim Vysloužil: Přesně tak, celý návrh rozpočtového výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se na stanoviska. (Zpravodaj: Kladné.) Prosím pana ministra. (Souhlas.) Souhlas.

Zahajuji hlasování číslo 240. Ptám se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 240 přítomno 122, pro 113, proti 2. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Radim Vysloužil: Jako druhý návrh budeme hlasovat návrh, který jsem podal ve druhém čtení v Poslanecké sněmovně. Jedná se o návrh – sněmovní dokument 3842.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanovisko. (Zpravodaj: Za mě kladné. Ministr: Až příště, teď nemohu. Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 241. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 241, přítomno 122, pro 30, proti 68. Návrh nebyl přijat.

To byly tedy tyto dva návrhy a nyní, jestli se nemýlím, jsme u hlasování o návrhu zákona jako celku.

Návrh usnesení zní takto: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění ... (Velký hluk v jednací síni.) Prosím o klid. Pana poslance Bureše prosím také o klid, pana poslance Kubatu též prosím o klid.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ale nejvíc vyrušuje Lukša, paní předsedkyně. (Smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak toho také prosím o klid a vás všechny prosím o klid.

Zopakuji návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony, podle sněmovního tisku 736, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 242. Kdo souhlasí s tímto návrhem zákona? Kdo je proti?

Hlasování číslo 242, přítomno 122, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání bodu č. 131, sněmovního tisku 736.

Dámy a pánové, na základě dohody klubů se budeme ještě věnovat dvěma bodům v prvním čtení. Zahajuji projednávání bodu číslo

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tento bod jsme přerušili v obecné rozpravě a já se tedy zeptám, zda se do této obecné rozpravy ještě někdo hlásí. Žádná taková přihláška není. Proto rozpravu končím a budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 243. Ptám se, kdo souhlasí s tímto přikázáním rozpočtovému výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 243, přítomno 121, pro 108, proti nikdo. Toto přikázání jsme tedy schválili.

Je před námi hlasování o zkrácení lhůty k projednání. Ten byl přednesen minule v průběhu rozpravy, a to o 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 244 a ptám se, kdo souhlasí s tímto zkrácením lhůty o 30 dnů? Kdo je proti?

Hlasování číslo 244, přítomno 122, pro 85, proti 17. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, lhůta k jeho projednání byla zkrácena o 30 dnů.

Tím jsme se vyrovnali s bodem č. 41, sněmovním tiskem 781 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i všem, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu.

A nyní přistoupíme k bodu 42. Zahajuji jeho projednávání. Je to

42.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za slovo a děkuji za to, že nebyl vetován § 90. Je to opravdu jenom velmi, velmi technická norma.

Převáží-li kdokoli z občanů Evropské unie přes hranice státu uvnitř Evropské unie více než 10 tisíc eur, musí vyplnit příslušný formulář, kolik převáží, proč to převáží, co tam s tím bude dělat apod. Každá země má svůj formulář upravený nějakým způsobem. Evropská unie se rozhodla tento formulář unifikovat. To znamená, všichni budeme mít stejný formulář ve všech zemích, takže například až pan poslanec Smýkal ze Znojma pojedě do Vídně a poveze si se sebou svých 14 eur jako pokaždé, tak už nebude vyplňovat pouze formulář České republiky, ale bude to euroformulář.

A to je vše, o co vás prosím, abyste s tím souhlasili. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo úvodní slovo ministra financí. Prosím nyní zpravodaje pana poslance Marka Šnajdra o úvodní slovo v prvním čtení.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, paní předsedající. Myslím, že pan ministr financí přesně vystihl, o co v této jednoduché technické novele jde. Já na rozdíl od něj nevím, kdo kolik a co převáží, nicméně jde skutečně o implementaci jednoho formuláře. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan ministr vystoupí v obecné rozpravě. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Velmi se omlouvám. Já jsem při ilustrativním bodu chtěl říct, že pan poslanec Skopal je ze Znojma. Čtrnáct tisíc eur do Vídně vozí pan poslanec Smýkal z Holešova. Já jsem se spletl, prosím, omluvte mne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká jiná přihláška do obecné rozpravy? Není-li, tuto rozpravu končím.

Nyní rozhodneme podle § 90, odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračování jednání o sněmovním tisku 782 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování číslo 245. Kdo je pro tento návrh usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 245, přítomno 121, pro 111, proti nikdo. Usnesení bylo přijato.

V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a ptám se, zda je do ní nějaká přihláška. Není žádná. Končím podrobnou rozpravu a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 782.“

Zahajuji hlasování číslo 246. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto zákona? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 246, přítomno 121, pro 107, proti jeden. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrowi i panu zpravodajowii.

Dámy a pánowé, to byl poslední bod, na němž se poslanecké kluby shodli, že bude v rámci této schůze projednáván. A abychom mohli schůzi ukončit, musíme ještě vyřadit všechny dosud neprojednané body z pořadu 46. schůze. Žádám vás tedy o to, abychom tedy hlasováním rozhodli, že neprojednané body vyřazujeme z pořadu 46. schůze.

Zahajuji hlasování č. 247. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby dosud neprojednané body byly z pořadu 46. schůze vyřazeny. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 247, přítomno 118, pro 86, proti 14. Tento návrh byl přijat.

V takovém případě nemohu udělat nic jiného, než ukončit 46. schůzi Poslanecké sněmovny, poděkovat vám všem za účast na této schůzi a poděkovat vám též za mimořádně vstřícné, kolegiální a pozorné chování během celé schůze, které jsme si navzájem projevovali. Děkuji vám.

(Schůze skončila v 17.29 hodin.)